

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **36**

Ljubljana, torek **13.4.2004**

Cena **1320 SIT**

ISSN **1318-0576**

Leto **XIV**

DRŽAVNI ZBOR

1565. Zakon o pravnem postopku (ZPP-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. februarja 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o pravnem postopku, ki obsega:

– Zakon o pravnem postopku – ZPP (Uradni list RS, št. 26/99 z dne 15. 4. 1999),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku – ZPP-A (Uradni list RS, št. 96/02 z dne 14. 11. 2002),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi šestega odstavka 168. člena Zakona o pravnem postopku, kolikor gre za sodne takse za vložitev tožbe, št. U-I-255/99-28 (Uradni list RS, št. 58/03 z dne 18. 6. 2003) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku – ZPP-B (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004).

Št. 710-01/95-4/29

Ljubljana, dne 27. februarja 2004.

EPA 1134-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

ZAKON **O PRAVNEM POSTOPKU** (uradno prečiščeno besedilo) (ZPP-UPB2)

Prvi del **SPLOŠNE DOLOČBE**

Prvo poglavje **TEMELJNE DOLOČBE**

1. člen

Ta zakon določa pravila postopka, po katerih sodišče obravnava in odloča v sporih iz osebnih in družinskih razmerij, ter v sporih iz premoženjskih in drugih civilnopravnih raz-

merij fizičnih in pravnih oseb, razen če so kateri od navedenih sporov po posebnem zakonu v pristojnosti specializiranega sodišča ali drugega organa.

2. člen

V pravnem postopku odloča sodišče v mejah postavljenih zahtevkov.

Sodišče ne sme odreči odločitve o zahtevku, za katerega je pristojno sodišče.

3. člen

Stranke lahko prosto razpolagajo z zahtevki, ki so jih postavile v postopku.

Stranke se lahko odpovejo svojemu zahtevku, pripoznajo nasprotnikov zahtevkov in se poravnajo.

Sodišče ne prizna razpolaganja strank:

1. ki nasprotuje prisilnim predpisom;
2. ki nasprotuje moralnim pravilom.

4. člen

Sodišče odloči o tožbenem zahtevku na podlagi ustnega, neposrednega in javnega obravnavanja.

Ce zakon tako določa, odloči sodišče o tožbenem zahtevku na podlagi pisno izvedenih pravnih dejanj in na podlagi posredno izvedenih dokazov.

5. člen

Sodišče mora dati vsaki stranki možnost, da se izjavi o zahtevkih in navedbah nasprotne stranke.

Samo tedaj, če ta zakon tako določa, sme sodišče odločiti o zahtevku, o katerem nasprotni stranki ni bila dana možnost, da se izjavi.

6. člen

Pravdni postopek teče v jeziku, ki je pri sodišču v uradni rabi.

Stranke in drugi udeleženci v postopku imajo pravico, da uporabljajo svoj jezik v skladu z zakonom.

7. člen

Stranke morajo navesti vsa dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke, in predlagati dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo.

Sodišče sme ugotoviti dejstva, ki jih stranke niso navajale, in izvajati dokaze, ki jih stranke niso predlagale, če izhaja iz obravnave in dokazovanja, da imajo stranke namen razpolagati z zahtevki, s katerimi ne morejo razpolagati (tretji odstavek 3. člena), vendar svoje odločbe ne sme opreti na dejstva, glede katerih strankam ni bila dana možnost, da se o njih izjavijo.

8. člen

Katera dejstva se štejejo za dokazana, odloči sodišče po svojem prepričanju na podlagi vestne in skrbne presoje

vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ter na podlagi uspeha celotnega postopka.

9. člen

Stranke, njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenici morajo pred sodiščem govoriti resnico in pošteno uporabljati pravice, ki jih imajo po tem zakonu.

10. člen

Državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitev, so dolžni, ne glede na določbe o varstvu osebnih in drugih podatkov, na zahtevo sodišča brezplačno posredovati zahtevane podatke.

11. člen

Sodišče si mora prizadevati, da se opravi postopek brez zavlačevanja in s čim manjšimi stroški, in onemogočiti vsako zlorabo pravic, ki jih imajo stranke v postopku.

Če stranke, intervenienti, njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenici z namenom škodovati drugemu ali s ciljem, ki je v nasprotju z dobrimi običaji, vestnostjo in poštenjem, zlorablajo pravice, ki jih imajo po tem zakonu, jim sodišče lahko izreče denarno kazen ali druge ukrepe, določene s tem zakonom.

Sodišče lahko ob zlorabi pravic izreče denarno kazen fizični osebi do 300.000 tolarjev, pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku ali odvetniku pa do 1.000.000 tolarjev.

Sodišče izreče denarno kazen s sklepom. V sklepu določi rok, v katerem je treba kazen plačati. Rok za plačilo kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od treh mesecev.

Če fizična oseba, samostojni podjetnik posameznik ali odvetnik ne plača denarne kazni v roku, ki ga določi sodišče, se kazen izvrši tako, da se za vsakih začetih 10.000 tolarjev denarne kazni določi največ en dan zavora, pri čemer zapor za fizično osebo ne sme biti daljši od 30 dni, za samostojnega podjetnika posameznika ali odvetnika pa ne daljši kot 100 dni. Kazen zavora se izvrši po določbah zakona, ki ureja izvrševanje zaporne kazni.

O spremembi denarne kazni po prejšnjem odstavku se odloči s posebnim sklepom.

Če pravna oseba ne plača denarne kazni v roku, ki ga določi sodišče, izterja sodišče to kazen, povečano za 50%, po uradni dolžnosti. Sklep o tako določeni denarni kazni je izvršilni naslov.

12. člen

Stranko, ki nima pooblaščenca in ki iz nevednosti ne uporablja procesnih pravic, ki jih ima po tem zakonu, opozori sodišče, katera pravdna dejanja lahko opravi.

13. člen

Kadar je odločba sodišča odvisna od predhodne rešitve vprašanja, ali obstaja kakšna pravica ali pravno razmerje (predhodno vprašanje), pa o njem še ni odločilo sodišče ali kakšen drug pristojen organ, lahko sodišče samo reši to vprašanje, če ni s posebnimi predpisi drugače določeno.

Rešitev predhodnega vprašanja ima pravni učinek samo v pravi, v kateri je bilo vprašanje rešeno.

14. člen

Kadar temelji tožbeni zahtevek na istem dejanskem stanju, na podlagi katerega je že bilo odločeno v kazenskem postopku, je sodišče vezano na pravnomočno obsodilno sodbo, izdano v kazenskem postopku, samo glede obstoja kaznivega dejanja in kazenske odgovornosti storilca.

15. člen

V pravnem postopku sodi sodnik posameznik. Zakon določa, v katerih primerih sodi senat.

Strokovni sodelavec opravlja v pravnem postopku tista procesna dejanja, za katera je tako določeno z zakonom.

Pooblastila, ki jih ima sodnik, ima v postopku, v katerem sodi senat, predsednik senata, če ta zakon ne določa drugače.

16. člen

Če za posamezna pravdna dejanja ni z zakonom določeno, v kakšni obliki se lahko opravijo, jih opravijo stranke zunaj naroka pisno, na naroku pa ustno.

Drugo poglavje PRISTOJNOST IN SESTAVA SODIŠČA

1. Skupne določbe

17. člen

Sodišče presodi po uradni dolžnosti takoj po prejemu tožbe, ali je sodišče pristojno in v kakšni sestavi je pristojno.

Pristojnost se presodi na podlagi navedb v tožbi in na podlagi dejstev, ki so sodišču znana.

Če se med postopkom spremenijo okoliščine, na katere se opira pristojnost sodišča, ali če tožeča stranka zmanjša tožbeni zahtevek, ostane sodišče, ki je bilo pristojno ob vložitvi tožbe, pristojno še naprej, čeprav bi bilo zaradi teh sprememb pristojno drugo sodišče iste vrste.

18. člen

Sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali spada odločitev o sporu v sodno pristojnost.

Če sodišče med postopkom ugotovi, da za odločitev o sporu ni pristojno sodišče, temveč kakšen drug organ, se izreče za nepristojno, razveljavi opravljena pravdna dejanja in zavrže tožbo.

Če sodišče med postopkom ugotovi, da za odločitev o sporu ni pristojno sodišče Republike Slovenije, se po uradni dolžnosti izreče za nepristojno, razveljavi opravljena pravdna dejanja in zavrže tožbo, razen v primerih, ko je pristojnost sodišča Republike Slovenije odvisna od privolitve tožene stranke, ona pa je v to privolila.

19. člen

Vsako sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti na svojo stvarno pristojnost.

Okrožno sodišče se lahko po uradni dolžnosti izreče za stvarno nepristojno za zadeve iz pristojnosti okrajnega sodišča ob predhodnem preizkusu tožbe, na ugovor tožene stranke, ki ga lahko ta poda najkasneje v odgovoru na tožbo, pa do razpisa glavne obravnave.

Zoper sklep okrožnega sodišča, s katerim se je izreklo za stvarno pristojno, ni pritožbe.

20. člen

Kadar senat med postopkom po uradni dolžnosti ali na ugovor strank ugotovi, da gre za spor, ki bi ga moral razsoditi sodnik posameznik tega sodišča, se nadaljuje postopek po pravnomočnosti sklepa pred sodnikom posameznikom, in sicer, če je mogoče, pred predsednikom tega senata kot sodnikom posameznikom. Sodnik posameznik je vezan na pravnomočno odločbo, s katero se mu zadeva odstopi.

V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko senat glede na stanje postopka odloči, da ne odstopi zadeve sodniku posamezniku, temveč da sam opravi postopek. Zoper tako odločbo senata ni pritožbe.

Če je odločil senat o sporu, ki bi ga bil moral razsoditi sodnik posameznik, se taka odločba ne more izpodbijati zaradi tega, ker je ni izdal sodnik posameznik.

Če sodnik posameznik med postopkom po uradni dolžnosti ali na ugovor strank spozna, da bi moral spor razsoditi

senat tega sodišča, se postopek nadaljuje pred senatom. Zoper tak sklep sodnika posameznika ni pritožbe.

21. člen

Kadar sodišče ugotovi, da bi bilo treba opraviti postopek po pravilih nepravdnega postopka, ustavi s sklepom pravi postopek, če še ni izdana odločba o glavni stvari. Po pravnomočnosti sklepa se postopek nadaljuje po pravilih nepravdnega postopka pred pristojnim sodiščem.

Dejanja, ki jih je opravilo pravdno sodišče, ter izdane odločbe niso brez veljave samo zaradi tega, ker so bila opravljena oziroma izdane v pravdnem postopku.

22. člen

Sodišče se lahko izreče za krajevno nepristojno na ugovor tožene stranke, ki ga lahko ta poda najkasneje v odgovoru na tožbo, do razpisa glavne obravnave.

Sodišče se lahko po uradni dolžnosti izreče za krajevno nepristojno le, kadar je kakšno drugo sodišče izključno krajevno pristojno, in sicer ob predhodnem preizkusu tožbe.

23. člen

Po pravnomočnosti sklepa, s katerim je izreklo, da ni pristojno (19. in 22. člen), odstopi sodišče zadevo pristojnemu sodišču. Preden odstopi zadevo pristojnemu sodišču, zahteva po potrebi izjavo tožeče stranke.

Sodišče, ki mu je bila zadeva odstopljena kot pristojnemu sodišču, nadaljuje postopek, kot da bi se bil začel pred njim.

Pravdna dejanja nepristojnega sodišča niso brez veljave samo zaradi tega, ker jih je opravilo nepristojno sodišče.

24. člen

Če sodišče, ki mu je bila zadeva odstopljena kot pristojnemu sodišču, misli, da je pristojno tisto sodišče, ki mu je zadevo odstopilo, ali kakšno drugo sodišče, pošlje zadevo sodišču, ki naj reši spor o pristojnosti, razen če spozna, da mu je bila zadeva odstopljena očitno pomotoma, ker bi morala biti odstopljena kakšnemu drugemu sodišču; v tem primeru odstopi zadevo drugemu sodišču in obvesti o tem sodišče, ki mu jo je odstopilo.

Če je na pritožbo zoper odločbo sodišča prve stopnje, s katero je to izreklo, da ni krajevno pristojno, izdalo odločbo sodišče druge stopnje, je na to odločbo glede pristojnosti vezano tudi sodišče, ki mu je zadeva odstopljena, če je bilo sodišče druge stopnje, ki je izdalo odločbo, pristojno za odločitev v sporu o pristojnosti med tema dvema sodiščema.

Odločba sodišča druge stopnje o stvarni nepristojnosti sodišča prve stopnje veže vsako sodišče, ki mu je pozneje odstopljena ista zadeva, če je sodišče druge stopnje pristojno za odločitev v sporu o pristojnosti med tema dvema sodiščema.

25. člen

V sporu o pristojnosti med okrajnimi in okrožnimi sodišči s svojega območja odloča višje sodišče.

V sporu o pristojnosti med okrajnimi in okrožnimi sodišči z območja različnih višjih sodišč ter v sporih o pristojnosti med sodišči razne vrste odloča vrhovno sodišče.

26. člen

V sporu o pristojnosti se sme odločiti tudi tedaj, ko se stranke pred tem niso izjavile o pristojnosti.

Dokler se ne odloči v sporu o pristojnosti, je sodišče, ki mu je zadeva odstopljena, dolžno opravljati tista pravdna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

Zoper sklep, s katerim se odloči v sporu o pristojnosti, ni pritožbe.

27. člen

Vsako sodišče opravlja pravdna dejanja na svojem območju; če pa bi bilo nevarno odlašati, opravi posamezna de-

janja tudi na območju sosednjega sodišča. To mora sporočiti sodišču, na območju katerega je bilo dejanje opravljeno.

28. člen

Glede pristojnosti sodišč Republike Slovenije za sojenje tujcem, ki uživajo v Republiki Sloveniji imuniteto, in za sojenje tujim državam in mednarodnim organizacijam veljajo pravila mednarodnega prava.

Če nastane dvom o obstoju in obsegu imunitetne pravice, da pojasnilo ministrstvo, pristojno za pravosodje.

2. Pristojnost sodišč v sporih z mednarodnim elementom

29. člen

Sodišče Republike Slovenije je pristojno za sojenje, kadar je njegova pristojnost v sporu z mednarodnim elementom izrecno določena z zakonom ali z mednarodno pogodbo. Če v zakonu ali mednarodni pogodbi ni izrecne določbe o mednarodni pristojnosti za določeno vrsto spora, je sodišče Republike Slovenije pristojno za sojenje v tovrstnem sporu tudi tedaj, kadar njegova pristojnost izvira iz določb o krajevni pristojnosti.

3. Stvarna pristojnost

Okrajna sodišča

30. člen

Okrajna sodišča so pristojna za sojenje v sporih o premoženskopравnih zahtevkih, če vrednost spornega predmeta ne presega 2.000.000 tolarjev.

Ne glede na vrednost spornega predmeta so okrajna sodišča pristojna, da sodijo:

1. v sporih zaradi motenja posesti;
2. v sporih o služnostih in realnih bremenih;
3. v sporih iz najemnih in zakupnih razmerij.

V pristojnost okrajnih sodišč spadajo tudi spori, za katere niso po tem ali po kakšnem drugem zakonu pristojna okrožna sodišča.

Okrajna sodišča opravljajo tudi zadeve pravne pomoči, za katere ni po zakonu pristojno drugo sodišče, ter druge zadeve, ki jih določa zakon.

31. člen

V sporih iz pristojnosti okrajnih sodišč sodi sodnik posameznik.

Okrožna sodišča

32. člen

Okrožna sodišča so pristojna za sojenje v sporih o premoženskopравnih zahtevkih, če vrednost spornega predmeta presega 2.000.000 tolarjev.

Ne glede na vrednost spornega predmeta so okrožna sodišča pristojna, da sodijo:

1. v sporih o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva;
 2. v zakonskih sporih;
 3. v sporih o zakonitem preživljanju;
 4. v sporih o varstvu in vzgoji otrok;
 5. v sporih o stikih otrok s starši in z drugimi osebami, kadar se rešujejo skupaj s spori iz 4. točke;
 6. v sporih iz avtorske pravice in sporih, ki se nanašajo na varstvo ali uporabo izumov in znakov razlikovanja ali pravico do uporabe firme, ter spore v zvezi z varstvom konkurence;
 7. v gospodarskih sporih;
 8. v sporih, ki nastanejo v zvezi s stečajnim postopkom.
- Okrožna sodišča so pristojna tudi za opravljanje zadev pravne pomoči za odločanje o priznanju tujih sodnih odločb

v zadevah, ki spadajo v njihovo pristojnost, ter za opravljanje zadev mednarodne pravne pomoči.

Okrožna sodišča opravljajo tudi druge zadeve, ki jih določa zakon.

33. člen

V sporih iz pristojnosti okrožnega sodišča sodi sodnik posameznik, razen če zakon določa, da sodi senat.

Sodnik posameznik opravlja zadeve pravne pomoči iz pristojnosti okrožnega sodišča.

Senat okrožnega sodišča sestavljajo en sodnik kot predsednik in dva sodnika porotnika.

34. člen

Senat sodi:

1. v sporih iz avtorskih pravic in sporih, ki se nanašajo na varstvo ali uporabo izumov in znakov razlikovanja ali pravico do uporabe firme, ter sporih v zvezi z varstvom konkurence;

2. v zakonskih sporih, sporih o ugotavljanju ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva in sporih o varstvu in vzgoji otrok.

Višja sodišča

35. člen

Višja sodišča so pristojna:

1. za odločanje o pritožbah zoper odločbe okrajnih in okrožnih sodišč;

2. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

36. člen

Višje sodišče odloča v senatu treh sodnikov.

Vrhovno sodišče

37. člen

Vrhovno sodišče je pristojno:

1. za odločanje o pritožbah zoper odločbe višjih sodišč;

2. za odločanje o reviziji in zahtevi za varstvo zakonitosti;

3. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

38. člen

Vrhovno sodišče odloča o pritožbah zoper odločbe višjih sodišč v senatu treh sodnikov.

Kadar odloča vrhovno sodišče o reviziji ali zahtevi za varstvo zakonitosti zoper pravnomočno odločbo sodišča nižje stopnje, odloča v senatu petih sodnikov.

Ugotovitev vrednosti spornega predmeta

39. člen

Če je za ugotovitev stvarne pristojnosti, pravice do revizije in v drugih primerih, ki so določeni v tem zakonu, odločilna vrednost spornega predmeta, se vzame kot vrednost spornega predmeta samo vrednost glavnega zahtevka.

Obresti, pravdni stroški, pogodbeni kazni in druge postanske terjatve se ne upoštevajo, če se ne uveljavljajo kot glavni zahtevek.

40. člen

Če se zahtevek nanaša na bodoče dajatve, ki se ponavljajo, se vzame kot vrednost spornega predmeta seštevek dajatev, toda največ znesek, ki ustreza seštevku dajatev za dobo petih let.

41. člen

Če uveljavlja tožeča stranka v tožbi zoper isto toženo stranko več zahtevkov, ki se opirajo na isto dejansko in pr-

vno podlago, se določi pristojnost po seštevku vrednosti vseh zahtevkov.

Če imajo zahtevki v tožbi različno podlago ali če se uveljavljajo zoper več tožencev, se določi pristojnost po vrednosti vsakega posameznega zahtevka.

42. člen

Če gre za spor o obstoju najemnega ali zakupnega razmerja, se vzame kot vrednost spornega predmeta enoletna najemnina oziroma zakupnina, razen če gre za najemno ali zakupno razmerje, sklenjeno za krajši čas.

43. člen

Če se zahteva s tožbo samo zavarovanje za določeno terjatev ali ustanovitev zastavne pravice, se določi vrednost spornega predmeta po znesku terjatve, ki naj se zavaruje. Če pa ima zastavni predmet manjšo vrednost kot terjatev, ki naj se zavaruje, se vzame kot vrednost spornega predmeta vrednost zastavnega predmeta.

44. člen

Če se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarni znesek, pa tožeča stranka v tožbi navede, da je pripravljena namesto izpolnitve zahtevka sprejeti določen denarni znesek, se vzame kot vrednost spornega predmeta ta znesek.

V drugih primerih, ko se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarni znesek, je odločilna vrednost spornega predmeta, ki jo je tožeča stranka navedla v tožbi.

Če v primeru iz drugega odstavka tega člena tožeča stranka navede očitno previsoko ali prenizko vrednost, tako da nastane vprašanje o stvarni pristojnosti ali pravici do revizije, se mora sodišče najpozneje na glavni obravnavi pred začetkom obravnavanja glavne stvari na hiter in primeren način prepričati o pravilnosti navedene vrednosti. O tem takoj odloči s sklepom, zoper katerega ni posebne pritožbe.

45. člen

Če se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarni znesek in je pristojnost ali pravica do revizije odvisna od vrednosti spornega predmeta, tožeča stranka pa v tožbi ne navede vrednosti spornega predmeta, ravna sodišče po določbah 108. člena tega zakona, ki veljajo za nepopolne vloge.

4. Krajevna pristojnost

a) Splošna krajevna pristojnost

46. člen

Če ni z zakonom določena izključna krajevna pristojnost kakšnega drugega sodišča, je za sojenje pristojno sodišče, ki je splošno krajevno pristojno za toženo stranko.

V primerih, ki so določeni v tem zakonu, je poleg sodišča splošne krajevnosti pristojno za sojenje tudi drugo določeno sodišče.

47. člen

Za sojenje je splošno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima tožena stranka stalno prebivališče.

Če je sodišče Republike Slovenije pristojno za sojenje, zato ker ima tožena stranka v Republiki Sloveniji začasno prebivališče, je splošno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima tožena stranka začasno prebivališče.

Če ima tožena stranka poleg stalnega prebivališča tudi začasno prebivališče v kakšnem drugem kraju in se da po okoliščinah domnevati, da bo tam prebivala daljši čas, je splošno krajevno pristojno tudi sodišče začasnega prebivališča tožene stranke.

48. člen

Za sojenje v sporih zoper pravne osebe je splošno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega je njihov

sedež. Če nastane dvom, velja za sedež kraj, kjer so njihovi organi upravljanja.

b) Posebna krajevna pristojnost

Pristojnost za sospornike

49. člen

Če je z isto tožbo toženih več oseb (1. točka prvega odstavka 191. člena), pa zanje ni krajevno pristojno isto sodišče, je pristojno sodišče, ki je krajevno pristojno za enega izmed tožencev; če so med njimi glavni in stranski zavezanca, pa sodišče, ki je krajevno pristojno za kakšnega glavnega zavezanca.

Pristojnost v sporih za zakonito preživljanje

50. člen

Če je v sporih za zakonito preživljanje tožeča stranka oseba, ki zahteva preživljanje, je za sojenje poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti pristojno tudi sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno oziroma začasno prebivališče.

Če je v sporih za zakonito preživljanje z mednarodnim elementom pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker je tožeča stranka otrok, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno prebivališče.

Če je v sporih za zakonito preživljanje pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker ima tožena stranka v Republiki Sloveniji premoženje, iz katerega se lahko poplača preživljanje, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega je to premoženje.

Pristojnost v sporih iz pogodbenih razmerij

51. člen

Če je v sporih iz pogodbenih razmerij pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker je v Republiki Sloveniji kraj izpolnitve obveznosti, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega bi bilo treba izpolniti obveznost, ki je predmet spora.

Pristojnost v odškodninskih sporih

52. člen

Za sojenje v sporih o nepogodbeni odgovornosti za škodo je poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti pristojno tudi sodišče, na območju katerega je bilo storjeno škodno dejanje, ali sodišče, na območju katerega je nastala škodljiva posledica.

Če je nastala škoda zaradi smrti ali hude telesne poškodbe, je pristojno poleg sodišča iz prvega odstavka tega člena tudi sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno oziroma začasno prebivališče.

Določbe prvega in drugega odstavka tega člena veljajo tudi v sporih zoper zavarovalnico za povračilo škode tretjim osebam po predpisih o neposredni odgovornosti zavarovalnice, določba prvega odstavka tega člena pa tudi v sporih o regresnih odškodninskih zahtevkih proti regresnim dolžnikom.

Pristojnost v sporih za varstvo pravice na podlagi proizvajalčeve garancije

53. člen

Za sojenje v sporih za varstvo pravice na podlagi pisne garancije proti proizvajalcu, ki je dal garancijo, je poleg sodišča, ki je splošno krajevno pristojno za toženo stranko, pristojno tudi sodišče, ki je splošno krajevno pristojno za prodajalca, ki je ob prodaji stvari izročil kupcu pisno garancijo proizvajalca.

Pristojnost v zakonskih sporih

54. člen

Za sojenje v zakonskih sporih je pristojno poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti tudi sodišče, na območju katerega sta imela zakonca svoje zadnje skupno stalno prebivališče.

Če je v zakonskih sporih pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker sta imela zakonca zadnje skupno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji oziroma zato, ker ima tožeča stranka stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega sta imela zakonca zadnje skupno stalno prebivališče, oziroma sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno prebivališče.

55. člen

Če je v sporih o premoženjskih razmerjih med zakoncema pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker je premoženje zakoncev v Republiki Sloveniji ali zato, ker ima tožeča stranka ob vložitvi tožbe stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka ob vložitvi tožbe stalno ali začasno prebivališče.

Pristojnost v sporih o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva

56. člen

V sporih za ugotovitev ali izpodbijanje očetovstva ali materinstva lahko vložiti otrok tožbo tudi pri sodišču, na območju katerega ima stalno oziroma začasno prebivališče.

Če je v sporih za ugotovitev ali izpodbijanje očetovstva ali materinstva pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker ima tožeča stranka stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno prebivališče.

Pristojnost v sporih o nepremičninah ali zaradi motenja posesti

57. člen

Za sojenje v sporih o stvarnih pravicah na nepremičninah, v sporih zaradi motenja posesti nepremičnin ter v sporih iz zakupa ali najema nepremičnin je izključno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega leži nepremičnina.

Če leži nepremičnina na območju več sodišč, je pristojno vsako od teh sodišč.

Za spore zaradi motenja posesti premičnih stvari je poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti pristojno tudi sodišče, na območju katerega je bila posest motena.

Pristojnost v sporih o letalu in ladji

58. člen

Če je za sojenje v sporih o stvarnih pravicah na ladjah oziroma letalih ter v sporih iz zakupa ladje ali letala pristojno sodišče Republike Slovenije, je izključno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega se vodi vpisnik, v katerega je vpisana ladja oziroma letalo.

Če je za sojenje v sporih zaradi motenja posesti na ladjah oziroma letalih iz prvega odstavka tega člena pristojno sodišče Republike Slovenije, je poleg sodišča, na območju katerega se vodi vpisnik, v katerega je vpisana ladja oziroma letalo, krajevno pristojno tudi sodišče, na območju katerega je bila posest motena.

Pristojnost za osebe, za katere ni splošne krajevne pristojnosti v Republiki Sloveniji

59. člen

Če je za sojenje pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker je na območju Republike Slovenije predmet, na katerega se nanaša tožba, oziroma kakšno premoženje tožene stranke, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega je ta predmet oziroma premoženje tožene stranke.

Pristojnost po kraju, v katerem je podružnica pravne osebe

60. člen

Za sojenje v sporih zoper pravno osebo, ki ima podružnico zunaj svojega sedeža, je poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti pristojno tudi sodišče, na območju katerega je ta podružnica, če izvira spor iz pravnega razmerja s to podružnico.

Pristojnost za tuje osebe, ki poslujejo v Republiki Sloveniji

61. člen

Za sojenje v sporih zoper tujo fizično ali pravno osebo, ki izvirajo iz njenega poslovanja v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega je v Republiki Sloveniji njena podružnica ali prebivališče oziroma sedež osebe, ki ji je zaupano opravljanje njenih poslov.

Pristojnost v sporih iz dednopravnih razmerij

62. člen

Dokler zapuščinski postopek ni pravnomočno končan, je za sojenje v sporih iz dednopravnih razmerij in v sporih o terjatvah upnika proti zapustniku poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti krajevno pristojno tudi sodišče, ki vodi zapuščinski postopek, oziroma sodišče, na območju katerega je sodišče, ki vodi zapuščinski postopek.

Pristojnost za spore v izvršilnem in stečajnem postopku

63. člen

Za sojenje v sporih, ki nastanejo med sodnim ali upravnim izvršilnim postopkom oziroma zaradi sodnega ali upravnega izvršilnega postopka oziroma med stečajnim postopkom ali v zvezi s stečajnim postopkom, je izključno krajevno pristojno sodišče, ki vodi izvršilni ali stečajni postopek, oziroma sodišče, na območju katerega je sodišče, ki vodi izvršilni postopek, oziroma sodišče, na območju katerega se opravlja upravna izvršba.

Pristojnost po plačilnem kraju

64. člen

Za sojenje v sporih imetnika menice ali čeka zoper podpisnika je pristojno poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti tudi sodišče plačilnega kraja.

Vzajemna pristojnost za tožbe zoper tuje državljane

65. člen

Če je v tuji državi državljan Republike Slovenije lahko tožen pri sodišču, ki po določbah tega zakona ne bi bilo krajevno pristojno za sojenje v tisti civilnopravni zadevi, velja enaka pristojnost tudi za sojenje državljanu te tuje države pred sodiščem Republike Slovenije.

c) *Določitev krajevne pristojnosti po višjem sodišču*

66. člen

Če zaradi izločitve sodnika sodišče ne more postopati, sporoči okrajno ali okrožno sodišče to višjemu sodišču, višje

sodišče pa vrhovnemu sodišču, ki odloči, da naj postopa v zadevi drugo stvarno pristojno sodišče z njegovega območja.

67. člen

Vrhovno sodišče lahko na predlog stranke ali pristojnega sodišča določi drugo stvarno pristojno sodišče, da postopa v zadevi, če je očitno, da se bo tako lažje opravil postopek, ali če so za to drugi tehtni razlogi.

68. člen

Če je po pravilih o mednarodni pristojnosti za sojenje pristojno sodišče Republike Slovenije, vendar se po tem zakonu ne da dognati, katero sodišče je krajevno pristojno, odloči vrhovno sodišče na predlog stranke, katero stvarno pristojno sodišče naj bo krajevno pristojno.

d) *Sporazum o krajevni pristojnosti*

69. člen

Če zakon ne določa izključne krajevne pristojnosti kakšnega sodišča, se stranki lahko sporazumeta, da jima sodi na prvi stopnji sodišče, ki ni krajevno pristojno, toda le, če je to sodišče stvarno pristojno.

Če zakon določa, da je za sojenje v določenem sporu krajevno pristojnih dvoja ali več sodišč, se stranki lahko sporazumeta, da jima sodi na prvi stopnji eno teh sodišč ali katero drugo stvarno pristojno sodišče.

Sporazum strank velja le tedaj, kadar je v pisni obliki in se nanaša na določen spor ali bodoče spore, ki bi morebiti nastali iz določenega pravnega razmerja.

Listino o sporazumu mora tožeča stranka priložiti tožbi.

Tretje poglavje IZLOČITEV

70. člen

Sodnik ali sodnik porotnik ne sme opravljati sodniške funkcije:

1. če je sam stranka, njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec, če je s stranko v razmerju soupravičenca, sozavezanca ali regresnega zavezanca ali če je bil v isti zadevi zaslišan kot priča ali izvedenec;

2. če je stalno ali začasno zaposlen pri stranki ali če je družbenik v družbi z neomejeno odgovornostjo, komanditni družbi ali družbi z omejeno odgovornostjo ali tihi družbenik v tihi družbi, ki je stranka v postopku;

3. če je stranka ali njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec z njim v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do katerega koli kolena, v stranski vrsti pa do četrtega kolena, ali če je z njim v zakonu ali v svaštvu do drugega kolena, ne glede na to, ali je zakonska zveza prenehala ali ne;

4. če je skrbnik, posvojitelj ali posvojenec stranke, njegovega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca;

5. če je v isti zadevi sodeloval v postopku pred nižjim sodiščem, arbitražo ali drugim organom;

6. če so podane druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

71. člen

Takoj ko sodnik ali sodnik porotnik izve za kakšen razlog izločitve iz 1. do 5. točke 70. člena tega zakona, mora prenehati s kakršnim koli delom v tej zadevi in to sporočiti predsedniku ali predstojniku sodišča, ki mu določi namestnika. Če gre za izločitev predsednika ali predstojnika sodišča, si ta določi namestnika med sodniki tega sodišča, če to ni mogoče, pa ravna po 66. členu tega zakona.

Če sodnik ali sodnik porotnik misli, da so podane kakšne druge okoliščine, ki spravljajo v dvom njegovo ne-

pristranskost (6. točka 70. člena), sporoči to predsedniku ali predstojniku sodišča, ki odloči o izločitvi. Do odločitve predsednika ali predstojnika sodišča lahko sodnik opravlja nadaljnja pravdna dejanja.

Če je sodnik izločen iz razloga po 6. točki 70. člena tega zakona, pravdna dejanja, ki jih je opravil, odkar je zvedel, da je podan ta izločitveni razlog, nimajo pravnega učinka.

72. člen

Izločitev lahko zahtevajo tudi stranke.

Stranka mora zahtevati izločitev sodnika oziroma sodnika porotnika, takoj ko izve, da je podan razlog za izločitev, vendar najpozneje do konca obravnave pred pristojnim sodiščem, če ni bilo obravnave, pa do izdaje odločbe.

Stranka mora v zahtevi navesti okoliščine, na katere opira svojčitev.

73. člen

O zahtevi stranke za izločitev odloča predsednik ali predstojnik sodišča.

Če zahteva stranka izločitev predsednika ali predstojnika sodišča, odloči o izločitvi predsednik neposredno višjega sodišča.

O zahtevi strank za izločitev predsednika vrhovnega sodišča odloča občna seja tega sodišča.

Preden se izda sklep o izločitvi, je treba dobiti izjavo sodnika ali sodnika porotnika, čigar izločitev se zahteva; če je treba, se opravijo tudi druge poizvedbe.

Zoper sklep, s katerim se zahtevi za izločitev ugodi, ni pritožbe, zoper sklep, s katerim se zahteva zavrne, pa ni posebne pritožbe. Kadar se zavrne zahteva za izločitev višjega sodnika, je zoper sklep posebna pritožba.

74. člen

Ko sodnik ali sodnik porotnik izve, da se zahteva njegova izločitev, mora takoj prenehati z vsakim nadaljnjim delom v tej zadevi; če gre za izločitev po 6. točki 70. člena tega zakona, lahko opravlja nadaljnja dejanja.

Če je sodnik izločen iz razloga po 6. točki 70. člena tega zakona, pravdna dejanja, ki jih je opravil, odkar je stranka vložila zahtevo za njegovo izločitev iz tega izločitvenega razloga, nimajo pravnega učinka.

75. člen

Določbe o izločitvi sodnikov in sodnikov porotnikov veljajo smiselno tudi za strokovne sodelavce in zapisnikarje.

O izločitvi strokovnega sodelavca in zapisnikarja odloča sodnik.

Četrto poglavje

STRANKE IN NJIHOVI ZAKONITI ZASTOPNIKI

76. člen

Pravdna stranka je lahko vsaka fizična in pravna oseba.

S posebnimi predpisi se določa, kdo je poleg fizičnih in pravnih oseb lahko pravdna stranka.

Pravdno sodišče sme izjemoma, s pravnim učinkom v določeni pravdi, priznati lastnost stranke tudi tistim oblikam združevanja, ki nimajo sposobnosti biti stranka po prvem in drugem odstavku tega člena, če ugotovi, da glede na sporno zadevo v bistvu izpolnjujejo glavne pogoje za pridobitev sposobnosti biti stranka, zlasti če imajo premoženje, na katero je mogoče seči z izvršbo.

Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena, s katerim se prizna lastnost stranke v pravdi, ni posebne pritožbe.

77. člen

Stranka, ki je poslovno popolnoma sposobna, lahko sama opravlja pravdna dejanja (pravdna sposobnost).

Polnoletna oseba, ki ji je delno omejena poslovna sposobnost, je pravdno sposobna v mejah svoje poslovne sposobnosti.

Mladoletnik, ki ni pridobil popolne poslovne sposobnosti, je pravdno sposoben v mejah, v katerih mu je priznana poslovna sposobnost.

78. člen

Stranko, ki nima pravnih sposobnosti, zastopa njen zakoniti zastopnik.

Zakoniti zastopnik je določen z zakonom ali z aktom, ki ga izda organ, pristojen za socialne zadeve, na podlagi zakona.

79. člen

Zakoniti zastopnik lahko opravlja v imenu stranke sam, ali če je tako določeno s tem zakonom, po pooblaščenca vsa pravdna dejanja; če je za vložitev ali umik tožbe, za pripoznanje tožbenega zahtevka oziroma za odpoved tožbenemu zahtevku, za sklenitev sodne poravnave ali za druga pravdna dejanja v posebnih predpisih določeno, da mora imeti zastopnik posebno dovoljenje, sme to storiti le tedaj, če ima tako dovoljenje.

Kdor nastopi kot zakoniti zastopnik, mora na zahtevo sodišča dokazati, da je zakoniti zastopnik. Če se zahteva za določena pravdna dejanja posebno dovoljenje, mora zakoniti zastopnik dokazati, da ima tako dovoljenje.

Kadar sodišče ugotovi, da zakoniti zastopnik osebe, ki je pod skrbništvom, ne kaže potrebne skrbnosti pri zastopanju, sporoči to organu, pristojnemu za socialne zadeve. Če bi zaradi opustitve zastopnika lahko nastala škoda za tistega, ki je pod skrbništvom, počaka sodišče s postopkom in predlaga, naj se določi drug zakoniti zastopnik.

80. člen

Sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali je tisti, ki nastopa kot stranka, lahko pravdna stranka in ali je pravdno sposoben, ali zastopa pravdno nesposobno stranko njen zakoniti zastopnik, in ali ima zakoniti zastopnik posebno dovoljenje, kadar je to potrebno, in ali stranko zastopa pooblaščenec, določen v tretjem odstavku 86. člena tega zakona oziroma v tretjem odstavku 87. člena tega zakona.

81. člen

Če sodišče ugotovi, da tisti, ki nastopa kot stranka, ne more biti pravdna stranka, pa se da ta pomanjkljivost odpraviti, zahteva od tožeče stranke, naj popravi v tožbi, kar je treba, ali ukrene kaj drugega, da se postopek lahko nadaljuje z osebo, ki je lahko pravdna stranka.

Prav tako sodišče zahteva, kadar ugotovi, da stranka nima zakonitega zastopnika ali da zakoniti zastopnik nima posebnega dovoljenja, če je to potrebno, da organ, pristojen za socialne zadeve, postavi skrbnika pravdno nesposobni osebi, oziroma zahteva od zakonitega zastopnika, naj si priskrbi posebno dovoljenje, ali pa ukrene, kar je potrebno, da bi bila pravdno nesposobna stranka pravilno zastopana.

Sodišče lahko da stranki rok za odpravo pomanjkljivosti iz prvega in drugega odstavka tega člena.

Dokler se ne odpravijo te pomanjkljivosti, se smejo opravljati samo tista pravdna dejanja, zaradi katerih bi lahko nastale za stranko škodljive posledice, če bi se odložila.

Če se omenjene pomanjkljivosti ne dajo odpraviti ali če brez uspeha preteče dani rok, razveljavi sodišče s sklepom pravdna dejanja, ki jih je opravilo v postopku, kolikor jih zadenejo te pomanjkljivosti; če pa so pomanjkljivosti take, da onemogočajo nadaljnjo pravdo, zavrne tožbo.

Zoper sklep, s katerim se odredijo ukrepi za odpravo pomanjkljivosti, ni pritožbe.

82. člen

Če se med postopkom pred sodiščem prve stopnje pokaže, da bi redni postopek s postavitvijo zakonitega zastopnika toženi stranki predolgo trajal, tako da bi lahko zaradi tega nastale škodljive posledice za eno ali za obe stranki, postavi sodišče na predlog tožeče stranke toženi stranki začasnega zastopnika.

Ob pogoju iz prvega odstavka tega člena postavi sodišče toženi stranki začasnega zastopnika zlasti v tehle primerih:

1. če tožena stranka ni pravdno sposobna, pa nima zakonitega zastopnika;
2. če si koristi tožene stranke in njenega zakonitega zastopnika nasprotujejo;
3. če imata obe stranki istega zakonitega zastopnika;
4. če je prebivališče ali sedež tožene stranke neznan, pa tožena stranka nima pooblaščenca;
5. če je tožena stranka ali njen zakoniti zastopnik, ki nima pooblaščenca v Republiki Sloveniji, v tujini in se ni mogla opraviti vročitev.

O postavitvi začasnega zastopnika obvesti sodišče brez odlašanja organ, pristojen za socialne zadeve, če je to mogoče, pa tudi stranke.

Začasnega zastopnika postavi sodišče med notarji, odvetniki ali drugimi strokovno usposobljenimi osebami.

Stroške za postavitev začasnega zastopnika založi tožeča stranka. Če tožeča stranka ne založi stroškov za začasnega zastopnika, sodišče tožbo zavrže.

Če po vložitvi tožbe nastanejo okoliščine iz drugega odstavka tega člena na strani tožeče stranke, lahko sodišče na predlog in stroške tožene stranke postavi začasnega zastopnika tudi tožeči stranki.

83. člen

Začasni zastopnik ima v postopku, za katerega je postavljen, vse pravice in dolžnosti zakonitega zastopnika.

Te pravice in dolžnosti ima začasni zastopnik od dneva postavitve in vse do takrat, dokler tožena stranka ali njen pooblaščenec ali tožeča stranka ali njen pooblaščenec ne nastopi pred sodiščem oziroma dokler organ, pristojen za socialne zadeve, ne sporoči sodišču, da je postavil skrbnika.

84. člen

Če je postavljen toženi stranki ali tožeči stranki začasni zastopnik iz razlogov, ki so navedeni v 4. in 5. točki drugega odstavka 82. člena tega zakona, izda sodišče oglas, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na sodni deski, če je treba, pa tudi na drug primeren način.

Oglas mora obsegati: navedbo sodišča, ki je postavilo začasnega zastopnika, zakonito podlago, ime tožene stranke ali tožeče stranke, ki se ji postavlja zastopnik, sporni predmet, ime zastopnika ter njegov poklic in prebivališče in pa opozorilo, da bo zastopnik zastopal toženo stranko ali tožečo stranko v postopku vse do takrat, dokler tožena stranka ali tožeča stranka ali njen pooblaščenec ne nastopi pred sodiščem oziroma dokler organ, pristojen za socialne zadeve, ne sporoči, da je postavil skrbnika.

85. člen

Tuj državljan, ki ni pravdno sposoben po zakonu svoje države, pač pa je pravdno sposoben po zakonu Republike Slovenije, lahko sam opravlja pravdna dejanja. Zakoniti zastopnik sme opravljati dejanja samo toliko časa, dokler tuj državljan ne izjavi, da bo sam nastopal v pravdi.

Peto poglavje
POOBLAŠČENCI

86. člen

Stranke smejo opravljati pravdna dejanja osebno ali po pooblaščenцу, vendar pa lahko sodišče zahteva od stranke, ki ima pooblaščenca, naj se pred sodiščem sama izjavi o dejstvih, ki jih je treba ugotoviti v pravdi.

Stranka, ki jo zastopa pooblaščenec, sme vselej priti pred sodišče in dajati izjave poleg svojega pooblaščenca.

V postopku z izrednimi pravnimi sredstvi lahko stranka opravlja pravdna dejanja samo po pooblaščenцу, ki je odvetnik.

Določba prejšnjega odstavka ne velja v primerih, če ima stranka ali njen zakoniti zastopnik opravljen pravniški državni izpit.

87. člen

V postopku pred okrajnim sodiščem je lahko pooblaščenec vsak, kdor je popolnoma poslovno sposoben.

Če sodišče ugotovi, da pooblaščenec, ki ni odvetnik, ni sposoben za zastopanje, opozori stranko na škodljive posledice, ki lahko nastanejo zaradi nepravilnega zastopanja.

V postopku pred okrožnim, višjim in vrhovnim sodiščem je pooblaščenec lahko samo odvetnik ali druga oseba, ki je opravila pravniški državni izpit.

Za zastopanje pred sodiščem se lahko pooblasti tudi odvetniška družba.

88. člen

Če tožeča stranka pri okrožnem sodišču vloži tožbo po pooblaščenцу, ki ni oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona, ji sodišče s sklepom naloži, da v roku, ki ne sme biti daljši kot 15 dni, imenuje pooblaščenca v skladu z navedeno določbo ali izjavi, da se bo zastopala sama. V sklepu jo opozori na pravne posledice, če ne ravna po nalogu sodišča.

Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

Če tožeča stranka ne ravna v skladu s sklepom iz prvega odstavka tega člena, sodišče tožbo kot nedovoljeno zavrže.

Če tožeča stranka med postopkom pred okrožnim sodiščem opravlja pravdna dejanja po pooblaščenцу, ki ni oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona, se šteje, da ta dejanja niso opravljena.

89. člen

V pravnem pouku zoper sodno odločbo, ki jo izda okrajno sodišče, mora sodišče pravdni stranki opozoriti, da mora biti v primeru, če pritožbo vložita po pooblaščenцу, pooblaščenec oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona.

Če je pritožba vložena po pooblaščenцу, ki ni oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona, jo sodišče kot nedovoljeno zavrže.

90. člen

V postopku pred okrožnim sodiščem sodišče ob vročitvi tožbe opozori toženo stranko, da mora biti v primeru, če bo pravdna dejanja opravljala po pooblaščenцу, pooblaščenec oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona.

Če tožena stranka pred okrožnim sodiščem pravdna dejanja opravlja po pooblaščenцу, ki ni oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona, se šteje, da ta dejanja niso opravljena.

91. člen

Sodišče zavrže kot nedovoljeno izredno pravno sredstvo, vloženo po pooblaščenцу, ki ni oseba, določena v tretjem odstavku 86. člena tega zakona.

Če v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi nasprotnik vlagatelja ne opravlja pravnih dejanj po pooblaščenцу, ki je oseba iz tretjega odstavka 86. člena tega zakona, se šteje, da ta dejanja niso opravljena.

92. člen

Pravdna dejanja, ki jih opravi pooblaščenec v mejah pooblastila, imajo enak pravni učinek, kakor če bi jih opravila sama stranka.

93. člen

Stranka lahko spremeni ali prekliče izjavo svojega pooblaščenca na naroku, na katerem je bila dana.

Če je pooblaščenec priznal kakšno dejstvo na naroku, na katerem stranka ni bila navzoča, ali ga je priznal v vlogi, pa stranka to priznanje pozneje spremeni ali prekliče, presodi sodišče obe izjavi v smislu drugega odstavka 214. člena tega zakona.

94. člen

Obseg pooblastila določi stranka.

Stranka lahko pooblasti pooblaščenca samo za določena dejanja ali pa za vsa pravdna dejanja.

95. člen

Če da stranka odvetniku pooblastilo za pravdo, ne da bi v pooblastilu natančneje določila njegove pravice, ima odvetnik na podlagi takega pooblastila pravico:

1. opravljati vsa pravdna dejanja, zlasti pa vložiti tožbo, jo umakniti, pripoznati tožbeni zahtevek ali se mu odpovedati, skleniti sodno poravnavo, vložiti redno pravno sredstvo, se mu odpovedati ali ga umakniti ter predlagati začasne odredbe;

2. zahtevati izvršbo ali zavarovanje in opravljati vsa dejanja, ki so potrebna v tem postopku;

3. sprejeti od nasprotne stranke prisojene stroške;

4. prenesti pooblastilo na drugega odvetnika ali pooblastiti drugega odvetnika za posamezna pravdna dejanja.

Za vložitev izrednih pravnih sredstev mora odvetnik predložiti novo pooblastilo.

Odvetnika lahko nadomešča v primerih iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona odvetniški kandidat, ki je pri njem zaposlen, pred okrajnim sodiščem in v gospodarskih sporih pred okrožnim sodiščem do vrednosti 2.000.000 tolarjev pa tudi odvetniški pripravnik, ki dela v njegovi pisarni.

96. člen

Če stranka v pooblastilu ni natančneje določila pravice pooblaščenca, sme opravljati pooblaščenec, ki ni odvetnik, s takim pooblastilom vsa pravdna dejanja, vendar pa mora imeti vselej izrecno pooblastilo za umik tožbe, za pripoznanje tožbenega zahtevka ali za odpoved tožbenemu zahtevku, za sodno poravnavo, za odpoved ali umik pravnega sredstva, ter za prenos pooblastila na drugega.

97. člen

Stranka da pooblastilo pisno.

Stranka, ki ne zna pisati ali se ne more podpisati, pritisne na pisno pooblastilo namesto podpisa odtis kazalca. Če se da v takem primeru pooblastilo osebi, ki ni odvetnik, morata biti navzoči dve priči, ki se na pooblastilu podpišeta.

Če sodišče dvomi o pristnosti pisnega pooblastila, lahko s sklepom odredi, naj se predloži overjeno pooblastilo. Zoper tak sklep ni pritožbe.

98. člen

Pooblaščenec mora predložiti pooblastilo ali izkazati pooblastilo, dano pravni osebi, pri prvem pravdnem dejanju.

Sodišče lahko dovoli, da opravlja pravdna dejanja za stranko začasno oseba, ki ni predložila pooblastila, vendar pa ji hkrati naloži, da v določenem roku predloži pooblastilo ali izkaže odobritev stranke za opravljena pravdna dejanja.

Dokler ne poteče rok za predložitev pooblastila, odloži sodišče izdajo odločbe; če pa preteče ta rok brez uspeha, nadaljuje postopek, ne da bi upoštevalo dejanja, ki jih je opravila oseba brez pooblastila.

Če pooblaščenec v roku, ki ga je določilo sodišče, ne predloži pooblastila za vložitev tožbe ali pravnega sredstva, sodišče tožbo oziroma pravno sredstvo zavrže.

Sodišče mora med postopkom ves čas paziti, ali je tisti, ki nastopa kot pooblaščenec, upravičen za zastopanje. Če ugotovi, da tisti, ki nastopa kot pooblaščenec, ni upravičen za zastopanje, razveljavi opravljena pravdna dejanja, razen če jih je stranka pozneje odobrila.

99. člen

Stranka lahko pooblastilo kadar koli prekliče, pooblaščenec pa ga lahko kadar koli odpove.

Preklic oziroma odpoved pooblastila se mora naznaniti sodišču, pred katerim teče postopek, bodisi pisno ali ustno na zapisnik.

Preklic oziroma odpoved pooblastila velja za nasprotno stranko od trenutka, ko se ji naznani.

Po odpovedi pooblastila je pooblaščenec dolžan še en mesec opravljati dejanja za tistega, ki mu je pooblastilo dal, če je treba odvrniti kakšno škodo, ki bi lahko nastala zanj v tem času.

100. člen

Če je pooblaščenec dana pravica, da opravlja vsa pravdna dejanja, pa stranka oziroma njen zakoniti zastopnik umre ali postane poslovno nesposoben, ali če je zakoniti zastopnik razrešen, ima pooblaščenec še naprej pravico opravljati pravdna dejanja, vendar pa lahko dedič oziroma novi zakoniti zastopnik prekliče pooblastilo.

V primerih iz prvega odstavka tega člena prenehajo pooblaščenec, ki ni odvetnik, vselej pravice, ki se morajo v pooblastilu izrecno navesti (96. člen).

101. člen

S prenehanjem pravne osebe preneha tudi pooblastilo, ki ga je dala.

Pooblastilo, ki ga je dal stečajni dolжник, preneha, ko nastanejo pravne posledice začetka stečajnega postopka.

Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena je pooblaščenec dolžan še en mesec opravljati pravdna dejanja, če je treba odvrniti škodo za stranko.

Šesto poglavje JEZIK V POSTOPKU

102. člen

Stranke in drugi udeleženci v postopku smejo na narokih in ob drugih ustnih procesnih dejanjih pred sodiščem uporabljati svoj jezik. Če postopek ne teče v jeziku stranke oziroma v jeziku drugih udeležencev v postopku, se jim na njihov predlog, ali če sodišče ugotovi, da ne razumejo slovenskega jezika, zagotovi ustno prevajanje tistega, kar se navaja na naroku, v njihov jezik ter ustno prevajanje listin, ki se uporabljajo na naroku za dokazovanje.

Stranke in drugi udeleženci morajo biti poučeni o tem, da imajo pravico spremljati ustni postopek pred sodiščem v svojem jeziku po tolmaču. Pravici do prevajanja se lahko odpovedo, če izjavijo, da znajo jezik, v katerem teče postopek. V zapisnik se zapiše, da so bili poučeni in kaj so glede tega izjavili.

Prevajajo tolmači.

103. člen

Vabila, odločbe in druga sodna pisanja se pošiljajo strankam in drugim udeležencem v postopku v jeziku, ki je v uradni rabi pri sodišču.

104. člen

Stranke in drugi udeleženci v postopku vlagajo sodišču tožbe, pritožbe in druge vloge v slovenskem jeziku ali v jeziku narodne skupnosti, ki je pri sodišču v uradni rabi.

Če vložil stranka vlogo v jeziku, ki pri sodišču ni v uradni rabi, ravna sodišče po določbah 108. člena tega zakona, ki veljajo za nerazumljive vloge.

Sedmo poglavje VLOGE

105. člen

Tožba, odgovor na tožbo, pravna sredstva in druge izjave, predlogi in sporočila, ki se vlagajo zunaj obravnave, se vlagajo pisno (vloge).

Vloge morajo biti razumljive in obsegati vse, kar je treba, da se lahko obravnavajo. Predvsem morajo obsegati: navedbo sodišča, ime ter stalno oziroma začasno prebivališče oziroma sedež strank, morebitnih njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenec, sporni predmet, vsebino izjave in podpis vlagatelja. Za vlogo, prejeto z uporabo komunikacijske tehnologije in za vlogo, prejeto v skladu s pogoji, ki jih zakon določa za uporabo informacijske tehnologije, se šteje, da jo je podpisala oseba, ki je na vlogi navedena kot podpisnik.

Če vsebuje izjava kakšno zahtevo, mora stranka v vlogi navesti dejstva, na katera jo opira, in dokaze, kadar je to potrebno.

105.a člen

Tožbi, nasprotni tožbi, predlogu za sporazumno razvezo, tožbi, ki vsebuje predlog za izdajo plačilnega naloga, predlogu za obnovo postopka, predlogu za vrnitev v prejšnje stanje, predlogu za zavarovanje dokazov in predlogu za poskus poravnave ter vlogi, ki vsebuje napoved pritožbe, se mora priložiti dokazilo o plačilu dolžne sodne takse.

Če vlogi iz prejšnjega odstavka ni priloženo dokazilo o plačilu sodne takse, ki mora biti plačana po predpisih o sodnih taksah, in niso podani pogoji za oprostitev plačila sodnih taks, ravna sodišče s tako vlogo kot z nepopolno vlogo. Če dokazilo ni predloženo niti v roku za dopolnitev, se šteje, da je vloga umaknjena.

106. člen

Vloge, ki jih je treba vročiti nasprotni stranki, se morajo izročiti sodišču v toliko izvodih, kolikor jih je treba za sodišče in nasprotno stranko, ter v taki obliki, da jih sodišče lahko vroči. To velja tudi za priloge.

Če je na nasprotni strani več oseb, ki imajo skupnega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, se lahko izročijo vloge in priloge za vse skupaj v enem izvodu.

107. člen

Listine, ki se priložijo vlogi, so lahko v izvirniku ali v prepisu.

Če priloži stranka listino v izvirniku, jo sodišče obdrži, nasprotni stranki pa dovoli, da jo pregleda. Ko sodišču listina ni več potrebna, jo na zahtevo vrne vložniku, vendar pa lahko zahteva, da priloži spisom njen prepis.

Če je listina priložena v prepisu, zahteva sodišče na predlog nasprotne stranke od vložnika, naj predloži listino v izvirniku, nasprotni stranki pa dovoli, da jo pregleda. Če je treba, določi sodišče rok, v katerem je treba listino izročiti oziroma pregledati.

Zoper te sklepe ni pritožbe.

108. člen

Če je vloga nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, zahteva sodišče od vložnika, da mora vlogo popraviti ali dopolniti.

Kadar sodišče zahteva od vložnika, da vlogo popravi ali dopolni, določi rok za popravilo ali dopolnitev.

Če je vloga vezana na rok in je popravljena oziroma dopolnjena in izročena sodišču v roku, ki je bil določen za

dopolnitev oziroma popravilo, se šteje, da je bila vložena pri sodišču tisti dan, ko je bila prvič vložena.

Če vložnik vloge ne popravi ali dopolni tako, da je primerna za obravnavo, jo sodišče zavrže.

Če vložnik ne vložil zadostnega števila izvodov vloge ali prilog, mu sodišče naloži, naj v določenem roku to stori. Če vložnik ne ravna po tem nalogu, sodišče vlogo zavrže.

V zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora sodišče vložnika opozoriti na pravne posledice, če ne bo ravnal v skladu z zahtevo sodišča.

109. člen

Pravdo sodišče kaznuje po določbah tretjega do sedmega odstavka 11. člena tega zakona tistega, ki v vlogi žali sodišče, stranko ali drugega udeleženca v postopku.

Kazen, izrečena po prvem odstavku tega člena, ni ovira za kaznovanje zaradi kaznivega dejanja.

Osmo poglavje ROKI IN NAROKI

Roki

110. člen

Če roki niso določeni z zakonom, jih določa sodišče glede na okoliščine primera.

Rok, ki ga določi sodišče, se na predlog prizadete osebe lahko podaljša, če so za to opravičeni razlogi.

Podaljšanje roka se mora predlagati, preden se rok izteče.

Zoper sklep o podaljšanju roka ni pritožbe.

111. člen

Roki se računajo po dnevih, mesecih in letih.

Če je rok določen po dnevih, se ne všteje dan vročitve ali sporočitve oziroma dan dogodka, od katerega je treba šteti rok, temveč se vzame za začetek roka prvi naslednji dan.

Roki, ki so določeni po mesecih oziroma po letih, se končajo s pretekom tistega dne v zadnjem mesecu oziroma letu, ki se po svoji številki ujema z dnem, ko je rok začel teči. Če tega dneva v zadnjem mesecu ni, se konča rok zadnji dan v tem mesecu.

Če je zadnji dan roka sobota, nedelja, praznik ali drug dela prost dan, ki ga določa zakon o praznikih, se izteče rok s pretekom prvega prihodnjega delavnika.

112. člen

Če je vloga vezana na rok, se šteje, da je vložena pravočasno, če je izročena pristojnemu sodišču, preden se rok izteče.

Če se pošlje vloga po pošti priporočeno ali brzojavno, se šteje dan oddaje na pošto za dan izročitve sodišču, na katero je naslovljena.

Za osebe, ki so v obvezni vojaški službi, se šteje dan izročitve vloge pristojnemu vojaškemu poveljstvu za dan izročitve sodišču.

Določba tretjega odstavka tega člena velja tudi za druge osebe, ki službujejo v vojaških enotah oziroma v vojaških zavodih ali štabih v krajih, kjer ni redne pošte.

Za osebo, ki ji je odvzeta prostost, se šteje dan, ko izroči vlogo upravi zapora ali drugega zavoda, v katerem prestaja kazen ali ukrep odvzema prostosti, za dan izročitve sodišču.

Če je bila vloga, ki je vezana na rok, izročena ali poslana nepristojnemu sodišču pred iztekom roka, pa prispe k pristojnemu sodišču po izteku roka, se šteje, da je bila pravočasno vložena, če je mogoče vložitev pri nepristojnem sodišču pripisati nevednosti vložnika, ki nima pooblaščenca iz tretjega odstavka 86. člena oziroma iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona, ali očitni pomoti vložnika.

Določbe prvega do šestega odstavka tega člena veljajo tudi za rok, v katerem se mora po posebnih predpisih vložiti tožba, in pa za rok zastaranja terjatve ali kakšne druge pravice.

Naroki

113. člen

Narok določi sodišče, če je to z zakonom predpisano ali če je za postopek potrebno. Zoper sklep o določitvi naroka ni pritožbe.

Sodišče mora na narok pravočasno povabiti stranke in druge osebe, za katere misli, da je potrebna njihova navzočnost. Skupaj z vabilom pošlje stranki vlogo, ki je bila povod za določitev naroka, v vabilu pa navede kraj, prostor in čas naroka. Če se vloga ne pošlje skupaj z vabilom, se v vabilu navedejo stranke, sporni predmet in dejanje, ki se bo opravilo na naroku.

Sodišče opozori v vabilu posebej na zakonite posledice izostanka.

114. člen

Narok se opravi praviloma v sodnem poslopju.

Sodišče lahko sklene, da se opravi narok zunaj sodnega poslopja, če spozna, da je to potrebno ali da se bo tako prihranilo pri času ali pri stroških postopka. Zoper tak sklep ni pritožbe.

115. člen

Sodišče lahko preloži narok, če je to potrebno za izvedbo dokazov ali če so za to drugi upravičeni razlogi.

Če sodišče narok preloži, takoj naznani kraj in čas novega naroka.

Iz upravičenih razlogov lahko sodišče narok preloži za nedoločen čas.

V zapisniku o glavni obravnavi mora sodnik navesti razloge za preložitve naroka za glavno obravnavo.

Zoper sklep o preložitvi naroka ni pritožbe.

Vrnitev v prejšnje stanje

116. člen

Če stranka zamudi narok ali rok za kakšno pravno dejanje in izgubi zaradi tega pravico opraviti to dejanje, ji sodišče na njen predlog dovoli, da ga opravi pozneje (vrnitev v prejšnje stanje), če spozna, da je stranka zamudila narok oziroma rok iz upravičenega vzroka.

Če se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, se pravda vrne v tisto stanje, v katerem je bila pred zamudo, in razveljavijo vse odločbe, ki jih je sodišče izdalo zaradi zamude.

117. člen

Predlog za vrnitev v prejšnje stanje se poda pri sodišču, pri katerem bi bilo treba opraviti zamujeno dejanje.

Predlog se mora vložiti v petnajstih dneh od dneva, ko je prenehal vzrok, zaradi katerega je stranka zamudila narok ali rok; če je stranka šele pozneje zvedela za zamudo, pa od dneva, ko je za to zvedela.

Po treh mesecih od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitev v prejšnje stanje.

Če se predlaga vrnitev v prejšnje stanje zaradi zamude roka, mora predlagatelj obenem, ko vloži predlog, opraviti tudi zamujeno dejanje.

118. člen

Vrnitev v prejšnje stanje se ne dovoli, če je bil zamujen rok za predlog, da se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, ali če je bil zamujen narok, določen na predlog za vrnitev v prejšnje stanje.

119. člen

Predlog za vrnitev v prejšnje stanje praviloma ne vpliva na potek pravde, vendar pa sodišče lahko odloči, da se postopek prekine do pravnomočnosti sklepa o predlogu.

Če sodišče sklene, da se postopek prekine, pred višjim sodiščem pa teče postopek zaradi pritožbe, mora to sporočiti višjemu sodišču.

120. člen

Prepozne in nedovoljene predloge za vrnitev v prejšnje stanje zavrne predsednik senata s sklepom.

Na predlog za vrnitev v prejšnje stanje razpiše sodišče narok, razen če so dejstva, na katera se opira predlog, splošno znana ali če se vrnitev predlaga iz očitno neupravičenega razloga.

121. člen

Zoper sklep, s katerim se ugotovi predlogu za vrnitev v prejšnje stanje, ni pritožbe, razen če se ugotovi predlogu v nasprotju s 118. členom tega zakona ali predlogu, ki ni bil pravočasno vložen.

Deveto poglavje ZAPISNIK

122. člen

Zapisnik se sestavi o dejanjih, ki so bila opravljena na naroku.

Zapisnik se sestavi tudi o pomembnejših izjavah ali sporočilih, ki jih dajo stranke ali drugi udeleženci zunaj naroka. O manj pomembnih izjavah ali sporočilih se ne sestavi zapisnik, temveč se naredi v spisu samo uradni zaznamek.

Zapisnik piše zapisnikar.

123. člen

V zapisnik se vpišejo: naslov in sestava sodišča, kraj, dan in ura dejanja, sporni predmet in imena navzočih strank ali drugih oseb ter njihovih zakonitih zastopnikov ali pooblaščenec.

Zapisnik mora obsegati bistvene podatke o vsebini dejanja. V zapisnik o glavni obravnavi se vpišejo zlasti: ali je bila obravnava javna ali pa je bila javnost izključena, izjave strank, njihovi predlogi, dokazi, ki so jih ponudile, dokazi, ki so bili izvedeni, z navedbo izpovedb prič in izvedencev ter odločbe sodišča na naroku.

Zapisnik se mora pisati v redu; ne sme se nič izbrisati, dodati ali spremeniti. Prečrtana mesta morajo ostati čitljiva.

124. člen

Zapisnik se sestavlja tako, da predsednik senata ali z njegovim dovoljenjem stranka ali njen pooblaščenec glasno narekuje zapisnikarju, kaj naj zapiše v zapisnik.

Stranke imajo pravico prebrati zapisnik ali zahtevati, naj se jim prebere, in ugovarjati zoper vsebino zapisnika.

To pravico imajo tudi druge osebe, katerih izjava je vpisana v zapisnik, vendar samo glede tistega dela zapisnika, v katerem je njihova izjava.

Kar je treba v zapisniku popraviti ali dodati glede na ugovore strank ali drugih oseb ali po uradni dolžnosti, se zapiše na koncu zapisnika. Na zahtevo teh oseb se vpišejo v zapisnik tudi ugovori, ki jim ni bilo ugodeno.

125. člen

Predsednik senata lahko odredi, da se zapisnik vodi s pomočjo ustreznih tehničnih sredstev ali da se stenografira.

Glede ugovorov v zvezi z vsebino zapisnika se smiselno uporabljajo določbe drugega do četrtega odstavka prejšnjega člena.

Če zapisnik ni bil voden v pisni obliki, mora biti prepis zapisnika izdelan v treh dneh. Stranka ima v nadaljnjih treh

dneh pravico do vpogleda v prepis zapisa in ugovarjati zoper morebitno nepravilnost prepisa.

O ugovoru iz prejšnjega odstavka odloči predsednik senata brez naroka.

Zvočni zapis zapisnika se lahko izbriše po preteku roka za ugovor, če je stranka ugovarjala točnosti prepisa, pa po pravnomočnosti odločbe o glavni stvari.

126. člen

Zapisnik podpišejo predsednik senata, zapisnikar, stranke oziroma njihovi zakoniti zastopniki ali pooblaščenici in pa tolmač.

Priča in izvedenec podpišeta svojo izpovedbo na zapisniku, kadar se zaslišita pred zaprosenim sodnikom ali predsednikom senata.

Kdor ne zna pisati ali se ne more podpisati, pritisne na zapisnik odtis kazalca, zapisnikar pa zapiše pod odtisom njegovo ime in priimek.

Če kakšna stranka, njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec, priča ali izvedenec odide, preden podpiše zapisnik, ali če noče podpisati zapisnika, se to zapiše v zapisnik in navedejo razlogi, ki so jih za to navedli.

127. člen

O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik. Če je višje sodišče v postopku o pravnem sredstvu odločilo soglasno, se ne sestavi zapisnik, temveč se na izvirniku odločbe naredi zaznamek o posvetovanju in glasovanju.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločbo.

Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v sam zapisnik.

Zapisnik oziroma zaznamek o glasovanju podpišejo vsi člani senata in zapisnikar.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo višje sodišče, ko odloča o pravnem sredstvu; v tem primeru mora višje sodišče zapisnik spet zapreti v poseben ovitek in na ovitku označiti, da je zapisnik pregledalo.

Deseto poglavje ODLOČANJE

128. člen

Sodišče izdaja odločbe v obliki sodbe ali sklepa.

O tožbenem zahtevku odloči sodišče s sodbo, v postopku zaradi motenja posesti pa s sklepom.

Kadar sodišče ne odloči s sodbo, odloči s sklepom.

V postopku za izdajo plačilnega naloga se izda sklep, s katerim se ugotovi tožbenemu zahtevku, v obliki plačilnega naloga.

Odločba o stroških v sodbi se šteje za sklep.

129. člen

Senat sprejema odločbe po posvetovanju z glasovanjem.

Pri posvetovanju in glasovanju smejo biti navzoči samo člani senata in zapisnikar.

Kadar je treba odločiti o enostavnejših vprašanjih, lahko odloči senat tudi na samem zasedanju.

130. člen

Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je skrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma raziščejo.

Za vsako odločbo senata je potrebna večina glasov.

Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata. Član senata, ki je pri glasovanju o kakšnem prejšnjem vprašanju ostal v manjšini, se

ne sme vzdržati glasovanja o vprašanju, o katerem naj se odloči pozneje.

Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se glede višine denarnega zneska ali količine razdelijo glasovi na več kot dve mnenji, se znova obravnavajo razlogi za vsako mnenje; če se niti tedaj ne doseže večina, se glasovi, oddani za največji denarni znesek ali količino, prištejejo glasovom, oddanim za najbližji manjši denarni znesek ali količino, dokler se ne doseže večina.

131. člen

Preden sodišče odloči o glavni stvari, odloči o tem, ali je treba dopolniti postopek, in o drugih predhodnih vprašanjih.

Če je treba pri odločanju o glavni stvari odločiti o več zahtevkih, se glasuje o vsakem zahtevku posebej.

Enajsto poglavje

VROČANJE PISANJ IN PREGLED SPISOV

Način vročanja

132. člen

Pisanja se vročajo po pošti, po delavcu sodišča, na sodišču ali na drug način, določen z zakonom.

Sodišče lahko na predlog nasprotne stranke odredi, da se vročitev opravi po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje kot registrirano dejavnost na podlagi posebnega dovoljenja ministra, pristojnega za pravosodje.

Stroške vročitve iz prejšnjega odstavka založi predlagatelj take vročitve.

Minister, pristojen za pravosodje, določi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati osebe za opravljanje vročanja po drugem odstavku tega člena, in pravila za njihovo delovanje ter daje dovoljenje za opravljanje vročanja.

133. člen

Državnim organom, pravnim osebam in podjetnikom posameznikom se vroča tako, da se pisanje izroči osebi, ki je pooblaščenca za sprejem, ali delavcu, ki je v pisarni oziroma v poslovnem prostoru ali na sedežu.

Po prvem odstavku tega člena se vročajo pisanja tudi, kadar so v tem odstavku navedene stranke določile za svojega pooblaščenca osebo, ki je njihov delavec.

134. člen

Vojaškim osebam in policijskim uslužbencem se lahko vročajo vabila tudi po njihovem poveljstvu oziroma neposrednem predstojniku; če je treba, se jim lahko vročajo na ta način tudi druga pisanja.

135. člen

Kadar je treba kaj vročiti osebi ali ustanovi v tujini ali tujcu, ki uživa imunitetno pravico, se opravi vročitev po diplomatski poti, če ni v mednarodni pogodbi ali v tem zakonu (146. člen) drugače določeno.

Če naj se pisanje vroči državljanu Republike Slovenije v tujini, se lahko opravi vročitev po pristojnem konzularnem predstavniku ali po diplomatskem predstavniku Republike Slovenije, ki opravlja konzularne zadeve v tisti tuji državi. Taka vročitev je veljavna le tedaj, če je tisti, ki naj se mu pisanje vroči, pripravljen ga sprejeti.

136. člen

Osebi, ki ji je odvzeta prostost, se vročajo pisanja po upravi zapore ali drugega zavoda, v katerem prestaja kazen ali ukrep odvzema prostosti.

137. člen

Kadar ima stranka zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, se vročajo pisanja njemu, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Če ima stranka več zakonitih zastopnikov ali pooblaščenec, zadostuje, da se pisanje vroči enemu izmed njih.

138. člen

Vročitev odvetniku kot pooblaščenцу se lahko opravi tudi tako, da se pisanje izroči osebi, ki je zaposlena v njegovi odvetniški pisarni.

Čas in kraj vročanja

139. člen

Vroča se podnevi od 6. do 20. ure.

Vroča se v stanovanju ali na delovnem mestu tistega, ki naj se mu vroči pisanje, ali pa na sodišču, če je naslovnik tam.

Subjektu vpisa v sodni register, društvu ali drugi pravni osebi, ki se vpisuje v register, se vroča na naslovu, navedenem v registru.

Če vročitev po prvem ali po drugem odstavku tega člena ni mogoča, sodišče odloči, da se vročitev opravi v drugem času ali na drugem kraju.

Odločbe o vročitvi iz prejšnjega odstavka ni treba obrazložiti. Zoper to odločbo ni pritožbe.

Način vročanja

140. člen

Če se tisti, ki mu je treba pisanje vročiti, ne najde v stanovanju, se pisanje vroči tako, da se izroči kateremu od njegovih odraslih članov gospodinjstva, ki so ga dolžni sprejeti. Če se tudi ti ne najdejo v stanovanju, se pisanje izroči hišniku ali sosedu, če v to privoli.

Če se vroča na delovnem mestu tistega, ki naj se mu vroči, pa tega ni najti tam, se lahko vroči pisanje osebi, ki je zaposlena na tistem mestu, če ga hoče sprejeti.

Izročitev pisanja drugi osebi ni dovoljena, če je ta udeležena v pravdi kot nasprotnik tistega, ki naj se mu pisanje vroči.

141. člen

Če vročitev po prejšnjem členu ni možna, se vročitev fizični osebi opravi tako, da vročevalec pisanje izroči sodišču, ki je vročitev odredilo, če gre za vročitev po pošti, pa pošti njegovega prebivališča, na vratih oziroma v hišnem ali izpostavljenem predalčniku na naslovu prebivališča pa pusti obvestilo, v katerem je navedeno, kje je pisanje, in rok 15 dni, v katerem mora naslovnik pisanje dvigniti. Na obvestilu in na pisanju navede vročevalec vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je obvestilo pustil naslovniku ter se podpiše.

Če naslovnik pisanja ne dvigne v 15 dneh, se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo na vratih oziroma v hišnem ali izpostavljenem predalčniku puščeno obvestilo, na kar je treba naslovnika v obvestilu opozoriti.

O vročitvi, ki je bila opravljena na način, določen v tem členu, je treba obvestiti sodišče, ki je vročitev odredilo.

Če subjektu vpisa v sodni register, društvu ali pravni osebi, ki se vpisuje v register, ni mogoča vročitev sodnega pisanja na naslovu, ki je naveden v registru, se vročitev opravi na način, določen v prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena, s tem da se obvestilo pusti na njegovem naslovu.

142. člen

Tožba, sodna odločba, zoper katero je dovoljena posebna pritožba, izredno pravno sredstvo in opomin za plačilo sodne takse za tožbo se vročajo osebno stranki.

Druga pisanja se vročajo osebno samo, če tako določa zakon ali če sodišče oceni, da je potrebna zaradi listin, ki so

priložene v izvirniku, ali iz kakšnega drugega razloga večja previdnost.

Če se tisti, ki se mu mora pisanje osebno vročiti, ne najde tam, kjer naj bi se mu vročilo, poišče vročevalec, kdaj in na katerem mestu bi ga lahko našel, in mu pusti pri katerem od odraslih članov gospodinjstva ali drugi osebi, navedeni v prvem in drugem odstavku 140. člena tega zakona, pod pogoji, navedenimi v tem členu, pisno sporočilo, naj bo določen dan ob določeni uri v stanovanju oziroma na svojem delovnem mestu, da sprejme pisanje.

Če vročitev sporočila iz prejšnjega odstavka na način, določen v prejšnjem odstavku, ni mogoča, ga pusti vročevalec v hišnem ali izpostavljenem predalčniku oziroma na vratih.

Če vročevalec niti potem ne najde tistega, ki naj bi mu pisanje vročil, ravna po 140. členu oziroma 141. členu tega zakona in velja, da je s tem vročitev opravljena.

Če je treba vročiti pisanje iz prvega odstavka tega člena državnim organom in pravnim osebam, se opravi vročitev po 133. členu tega zakona.

Šteje se, da je vročitev opravljena osebno stranki, če je pisanje vročeno zakonitemu zastopniku ali pooblaščenцу.

143. člen

Če se ugotovi, da je tisti, ki naj se mu vroči pisanje, odsoten in da mu osebe, navedene v prvem in drugem odstavku 140. člena tega zakona, pisanja ne morejo pravočasno izročiti, se pisanje vrne sodišču z navedbo, kje je naslovnik.

Odklonitev sprejema

144. člen

Kadar tisti, na katerega je pisanje naslovljeno, oziroma odrasel član njegovega gospodinjstva oziroma pooblaščenca oseba ali delavec državnega organa in pravne osebe brez zakonitega razloga noče sprejeti pisanja, ga vročevalec pusti v stanovanju ali v prostorih, kjer ta oseba dela, ali v njenem hišnem oziroma izpostavljenem predalčniku, če tega ni, pa pisanje pritrdi na vrata stanovanja oziroma prostorov. Na vročilnici zapiše dan, uro in razlog odklonitve sprejema ter kraj, kjer je pustil pisanje; šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

Sprememba naslova

145. člen

Če stranka ali njen zakoniti zastopnik do vročitve odločbe druge stopnje, s katero se konča postopek, spremeni svoj naslov, mora to takoj sporočiti sodišču.

Če tega ne stori, odredi sodišče, da naj se vse nadaljnje vročitve v pravdi za to stranko opravljajo tako, da se pisanje pritrdi na sodno desko.

Vročitev velja za opravljeno po preteku osmih dni, odkar je bilo pisanje pritrjeno na sodno desko.

Če pooblaščenec oziroma pooblaščenec za sprejemanje pisanj do vročitve odločbe druge stopnje, s katero se konča postopek, spremeni svoje stalno prebivališče ali stanovanje, pa tega ne sporoči sodišču, se šteje, kakor da pooblaščenec sploh ne bi bil postavljen, če tako ravna začasni zastopnik, upravičen za sprejem pisanj, pa imenuje sodišče novega začasnega zastopnika, ki se mu opravljajo vročitve.

Pooblaščenec za sprejemanje pisanj

146. člen

Tožeča stranka ali njen zakoniti zastopnik, ki je v tujini, pa nima pooblaščenca v Republiki Sloveniji, mora ob vložitvi tožbe imenovati pooblaščenca za sprejemanje pisanj v Republiki Sloveniji. Če tožeča stranka ali njen zakoniti zastopnik ne imenuje pooblaščenca ob vložitvi tožbe, imenuje sodišče na njegove stroške začasnega zastopnika, upravičenega za

sprejemanje pisanj, ter po njem naloži tožeči stranki ali njenemu zakonitemu zastopniku, da v določenem roku imenuje pooblaščenca za sprejemanje pisanj. Če tožeča stranka ali njen zakoniti zastopnik v določenem roku ne imenuje pooblaščenca za sprejemanje pisanj, sodišče tožbo zavrže. Sklep o zavrženju tožbe se vroči tožeči stranki ali njenemu zakonitemu zastopniku po začasnem zastopniku, upravičenem za sprejemanje pisanj, ki ga je imenovalo sodišče.

Toženi stranki ali njenemu zakonitemu zastopniku, ki je v tujini, pa nima pooblaščenca v Republiki Sloveniji, naloži sodišče ob prvi vročitvi pisanj, da imenuje pooblaščenca za sprejemanje pisanj v Republiki Sloveniji. Če tožena stranka ali njen zakoniti zastopnik ne imenuje pooblaščenca za sprejemanje pisanj, imenuje sodišče na njene stroške začasnega zastopnika, upravičenega za sprejemanje pisanj, ter toženo stranko ali njenega zakonitega zastopnika po imenovanem začasnem zastopniku obvesti o tem imenovanju.

Če stranka pooblaščenca za sprejemanje pisanj prekliče pooblastilo in ne imenuje drugega pooblaščenca za sprejemanje pisanj, se pisanja vročajo s pritrditvijo na sodno desko.

Če pooblaščenec za sprejemanje pisanj odpove pooblastilo, pa stranka ne imenuje novega pooblaščenca za sprejemanje pisanj v roku, ki ga določi sodišče, imenuje sodišče začasnega zastopnika, upravičenega za sprejemanje pisanj, na njene stroške ter po tako imenovanem začasnem zastopniku naloži stranki, da imenuje pooblaščenca za sprejemanje pisanj. Dokler stranka ne imenuje pooblaščenca, se vročitve opravljajo po začasnem zastopniku, ki ga je imenovalo sodišče.

Stroški začasnega zastopnika, upravičenega za sprejemanje pisanj, imenovanega za tožečo stranko, se založijo iz sredstev sodišča, stroške začasnega zastopnika, upravičenega za sprejemanje pisanj, imenovanega za toženo stranko, pa mora založiti tožeča stranka. Če tožeča stranka ne založi stroškov, potrebnih za začasnega zastopnika za sprejemanje pisanj, imenovanega za toženo stranko, sodišče tožbo zavrže.

Določbe o imenovanju pooblaščenca za sprejemanje pisanj za toženo stranko se smiselno uporabljajo za obvestilo drugega o pravdi in za imenovanje prednika.

147. člen

Če več oseb skupaj toži, pa nimajo skupnega zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca, jim sodišče lahko naloži, naj imenujejo v določenem roku skupnega pooblaščenca za sprejemanje pisanj. Obenem sporoči tožnikom, katerega izmed njih bo štel za skupnega pooblaščenca za sprejemanje pisanj, če ga ti ne imenujejo sami.

Določba prvega odstavka tega člena velja tudi tedaj, če je več oseb toženih kot enotni sosporniki.

Ugotovitev naslova

148. člen

Upravljalca zbirke podatkov je dolžan stranki, ki izkaže pravni interes, sporočiti naslov osebe, ki ji je treba vročiti pisanje. Pravni interes se izkaže s potrdilom sodišča o vložitvi tožbe ali o obstoju pravde.

Vročilnica

149. člen

Potrdilo o vročitvi (vročilnico) podpišeta prejemnik in vročevalec. Prejemnik zapiše sam z besedo na vročilnici dan prejema.

Če prejemnik ne zna pisati ali če se ne more podpisati, zapiše vročevalec njegovo ime in priimek in z besedo dan prejema, poleg tega pa opombo, zakaj se prejemnik ni podpisal.

Če prejemnik noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnici in navede z besedami dan vročitve; šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

Če se opravi vročitev po drugem odstavku 142. člena tega zakona, se mora poleg potrdila o prejemu zapisati na vročilnici, da je bil naslovnik pred tem pisno obveščen.

Če je bilo po določbah tega zakona pisanje izročeno komu drugemu, ne pa tistemu, ki bi mu ga bilo treba vročiti, navede vročevalec na vročilnici njuno medsebojno razmerje.

Če je v vročilnici netočno zapisan dan vročitve, se šteje, da je bila vročitev opravljena tistega dne, ko je bilo pisanje izročeno.

Če se vročilnica izgubi, se vročitev lahko dokazuje tudi drugače.

Pregledovanje in prepisovanje spisov

150. člen

Stranke imajo pravico pregledovati in prepisovati spise pravde, v kateri so udeležene.

Drugim osebam, ki imajo opravičeno korist, se lahko dovoli ta pregled in prepis posameznih spisov. Dokler postopek teče, dovoli to predsednik senata, potem ko je končan, pa predsednik oziroma predstojnik sodišča oziroma delavec na sodišču, ki ga ta določi.

Dvanajsto poglavje STROŠKI POSTOPKA

Pravdni stroški

151. člen

Pravdni stroški so izdatki, ki nastanejo med postopkom ali zaradi postopka.

Pravdni stroški obsegajo tudi nagrado za delo odvetnika in drugih oseb, ki jim zakon priznava pravico do nagrade.

152. člen

Vsaka stranka predhodno sama krije stroške, ki jih povzroči s svojimi dejanji.

153. člen

Kadar predlaga stranka izvedbo dokaza, mora po nalogu sodišča založiti znesek, potreben za stroške, ki bodo nastali z izvedbo dokaza.

Če predlagata izvedbo dokaza obe stranki, sodišče odloči, da naj za stroške potrebni znesek založita obe stranki po enakih delih.

Sodišče opusti izvedbo dokaza, če znesek, ki je potreben za stroške, ni založen v roku, ki ga je določilo. V tem primeru sodišče glede na vse okoliščine po svojem prepričanju presodi, kakšen pomen ima to, da stranka ni v roku založila zneska, potrebnega za stroške.

Če odredi sodišče po uradni dolžnosti izvedbo dokaza za ugotovitev dejstev v zvezi z uporabo tretjega odstavka 3. člena tega zakona, pa stranki ne založita določenega zneska, se izplačajo stroški za izvedbo dokaza kljub določbi tretjega odstavka tega člena iz sredstev sodišča.

154. člen

Stranka, ki v pravdi ne uspe, mora nasprotni stranki in njenemu intervenientu povrniti stroške.

Če stranka deloma zmaga v pravdi, lahko sodišče glede na doseženi uspeh odloči, da krije vsaka stranka svoje stroške, ali pa ob upoštevanju vseh okoliščin primera naloži eni stranki, naj povrne drugi stranki in intervenientu ustrezen del stroškov.

Sodišče lahko odloči, da mora ena stranka povrniti vse stroške, ki sta jih imela nasprotna stranka in njen inter-

venient, če nasprotna stranka ni uspela samo s sorazmerno majhnim delom svojega zahtevka, pa zaradi tega dela niso nastali posebni stroški.

Glede na uspeh dokazovanja odloči sodišče, ali naj plača stroške iz četrtega odstavka 153. člena tega zakona ena stranka ali obe ali pa naj se plačajo iz sredstev sodišča.

155. člen

Pri odločanju o tem, kateri stroški naj se povrnejo stranki, upošteva sodišče samo tiste stroške, ki so bili potrebni za pravdo. O tem, kateri stroški so bili potrebni in koliko znašajo, odloči sodišče po skrbni presoji vseh okoliščin.

Če je predpisana tarifa za nagrade odvetnikov ali za druge stroške, se taki stroški odmerijo po tarifi.

156. člen

Stranka mora ne glede na izid pravde povrniti nasprotni stranki stroške, ki jih je povzročila po svoji krivdi ali po naključju, ki se je njej primerilo.

Sodišče lahko odloči, da mora zakoniti zastopnik ali pooblaščenec stranke povrniti nasprotni stranki stroške, ki jih je povzročil po svoji krivdi.

Stranka, ki se ni udeležila poravnalnega naroka, mora nasprotni stranki povrniti stroške tega naroka.

157. člen

Če tožena stranka ni dala povoda za tožbo in če je pripoznala tožbeni zahtevek v odgovoru na tožbo oziroma na glavni obravnavi, preden se je spustila v obravnavanje glavne stvari, mu mora tožnik povrniti pravdne stroške.

158. člen

Tožeča stranka, ki umakne tožbo, mora povrniti nasprotni stranki pravdne stroške, razen če jo je umaknila takoj, ko je tožena stranka izpolnila zahtevek.

Stranka, ki umakne pravno sredstvo, mora nasprotni stranki povrniti stroške, nastale zaradi pravnega sredstva.

159. člen

Vsaka stranka krije svoje stroške, če se pravda konča s sodno poravnavo, pa ni v poravnavi drugače dogovorjeno.

Stroški poravnave, ki je bila poskušena (309. člen), pa ni uspela, spadajo med pravdne stroške.

160. člen

Če se v izločitveni pravdi ugodi tožbenemu zahtevku za izločitev stvari, pa sodišče ugotovi, da je tožena stranka kot upnik v izvršilnem postopku utemeljeno mislila, da na teh stvareh ne obstajajo pravice drugih, odloči, da mora vsaka stranka kriti svoje stroške.

161. člen

Sosporniki krijejo stroške po enakih delih.

Če je med njimi precejšnja razlika glede njihovega deleža pri spornem predmetu, določi sodišče po tem sorazmerju, kolikšen del stroškov naj povrne vsak izmed sospornikov.

Sosporniki, ki so nerazdelno odgovorni glede glavne stvari, so nerazdelno odgovorni tudi za stroške, prisojene nasprotni stranki.

Za stroške, ki jih povzročijo posamezni sosporniki s posebnimi pravnimi dejanji, niso odgovorni drugi sosporniki.

162. člen

Kadar se državni organ udeležuje postopka kot stranka, ima pravico do povračila stroškov po določbah tega zakona, nima pa pravice do nagrade.

163. člen

O povrnitvi stroškov odloči sodišče na določeno zahtevo stranke brez obravnavanja.

Stranka mora v zahtevi opredeljeno navesti stroške, za katere zahteva povračilo.

Povrnitev stroškov mora stranka zahtevati najpozneje do konca obravnave, ki je bila pred odločitvijo o stroških; če pa gre za odločbo brez poprejšnjega obravnavanja, mora stranka zahtevati povrnitev stroškov v predlogu, o katerem naj odloči sodišče.

O zahtevi za povrnitev stroškov odloči sodišče v sodbi ali v sklepu, s katerim se konča postopek pred njim.

Kadar sodišče ustno razglasi sodbo ali sklep, s katerim se nalaga povrnitev stroškov, lahko odloči, da bo znesek stroškov odmerilo v pisnem odpravku sodbe oziroma sklepa, če je treba sklep vročiti strankam.

Med postopkom odloči sodišče s posebnim sklepom o stroških le tedaj, kadar pravica do povračila stroškov ni odvisna od odločbe o glavni stvari.

Če sodišče izda sklep o ustavitvi postopka zaradi umika tožbe, umika pravnega sredstva ali drugih okoliščin, ki povzročijo konec postopka zunaj obravnave, se lahko zahteva povrnitev stroškov v petnajstih dneh od prejema sklepa o ustavitvi postopka.

Sklep o odmeri stroškov iz prejšnjega odstavka lahko izda strokovni sodelavec.

164. člen

V delni sodbi ali v vmesni sodbi lahko sodišče izreče, da se odločitev o stroških pridržuje za poznejšo sodbo.

165. člen

Če sodišče zavrže ali zavrne pravno sredstvo, odloči tudi o stroških, ki so nastali med postopkom v zvezi z njim.

Če sodišče spremeni odločbo, zoper katero je bilo vloženo pravno sredstvo, ali če to odločbo razveljavi in tožbo zavrže, odloči o stroških vsega postopka.

Če sodišče razveljavi odločbo, zoper katero je bilo vloženo pravno sredstvo, in zadevo vrne v novo sojenje, pridržuje odločitev o stroških postopka v zvezi s pravnim sredstvom za končno odločbo.

Sodišče lahko ravna po tretjem odstavku tega člena tudi tedaj, kadar le delno razveljavi odločbo, zoper katero je bilo vloženo pravno sredstvo.

166. člen

Izrek o stroških, ki je vsebovan v sodbi, se sme izpodbijati samo s pritožbo zoper sklep, če se hkrati ne izpodbija tudi izrek o glavni stvari.

Če ena stranka izpodbija sodbo samo glede stroškov, druga pa glede glavne stvari, odloči višje sodišče z eno samo odločbo o obeh pravnih sredstvih.

Stroški v postopku za zavarovanje dokazov

167. člen

Stroške postopka za zavarovanje dokazov krije stranka, ki je predlagala zavarovanje. Ta stranka mora povrniti stroške tudi nasprotni stranki oziroma postavljenemu začasemu zastopniku.

Te stroške lahko stranka pozneje uveljavlja kot del pravnih stroškov glede na uspeh v pravdi.

Oprostitev plačila stroškov postopka

168. člen

Sodišče oprosti plačila stroškov postopka stranko, ki po svojem splošnem premoženjskem stanju ne zmore teh stroškov brez škode za nujno preživljanje sebe in svoje družine.

Oprostitev stroškov postopka obsega oprostitev taks in oprostitev predujma za stroške priči, izvedencev, ogledov in sodnih oglasov.

Sodišče lahko oprosti stranko samo plačila taks, če bi bila s plačilom taks občutno zmanjšana sredstva, s katerimi se preživlja ali se preživljajo njeni družinski člani.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko sodišče stranki plačilo taks tudi odloži do izdaje odločbe ali pa ji dovoli obročno plačilo.

Sodišče lahko oprosti podjetnika posameznika v sporih v zvezi z njegovo dejavnostjo in pravne osebe le plačila taks, in sicer samo za vloge iz prvega odstavka 105.a člena tega zakona, če ta nima sredstev za plačilo takse in jih tudi ne more zagotoviti brez ogrožanja svoje dejavnosti. V tem okviru lahko plačilo taks tudi odloži do izdaje odločbe ali pa dovoli obročno plačilo.

Pri odločanju o oprostitvi stroškov postopka mora sodišče skrbno presoditi vse okoliščine, zlasti pa mora upoštevati vrednost spornega predmeta, število oseb, ki jih stranka preživlja, in dohodke ter premoženje, ki ga imajo stranka in njeni družinski člani. Pri odločanju o oprostitvi plačila taks iz prejšnjega odstavka mora sodišče upoštevati premoženjsko, finančno in likvidnostno stanje stranke.

169. člen

O oprostitvi plačila stroškov postopka odloči sodišče prve stopnje na predlog stranke.

Stranka je dolžna predlogu priložiti potrdilo pristojnega upravnega organa o svojem premoženjskem stanju in o premoženjskem stanju članov gospodinjstva, potrdilo o svojih dohodkih in o dohodkih članov gospodinjstva, zadnjo odločbo o dohodnini ter morebitne druge dokaze, s katerimi dokazuje svoje premoženjsko stanje in premoženjsko stanje članov gospodinjstva. Stranka iz petega odstavka 168. člena tega zakona mora predlogu predložiti zadnje letno poročilo oziroma druge dokaze, s katerimi dokazuje svoje premoženjsko, finančno in likvidnostno stanje.

Natančnejše predpise o izdajanju potrdil o premoženjskem stanju izda pristojni organ.

Če je to potrebno, si lahko sodišče tudi po uradni dolžnosti preskrbi potrebne podatke in obvestila o premoženjskem oziroma finančnem in likvidnostnem stanju stranke, ki prosi za oprostitev, lahko pa zasliši o tem tudi nasprotno stranko.

Zoper sklep, s katerim se ugotovi predlogu stranke, ni pritožbe.

170. člen

Če je stranka popolnoma oproščena plačila stroškov postopka (drugi odstavek 168. člena), sodišče prve stopnje na njeno zahtevo odloči, naj jo zastopa pooblaščenec, kadar je to nujno, da se varujejo njene pravice.

Stranka, ki ji je postavljen pooblaščenec, je oproščena plačila dejanskih izdatkov in nagrade postavljenemu pooblaščenecu.

Za pooblaščenca se postavi odvetnik.

Postavljeni pooblaščenec lahko iz upravičenih razlogov zahteva razrešitev. O tem odloča zunaj glavne obravnave predsednik senata, na obravnavi pa senat. Zoper sklep sodišča, s katerim se ugotovi zahtevi stranke za postavitve pooblaščenca, ni pritožbe.

171. člen

Če je stranka popolnoma oproščena plačila stroškov postopka (drugi odstavek 168. člena), se izplačajo iz sredstev sodišča predjimi za stroške prič, izvedencev, tolmačev, ogledov in sodnih oglasov ter dejanski izdatki in nagrada postavljenega pooblaščenca.

172. člen

Sklep o oprostitvi plačila stroškov in o postavitvi pooblaščenca lahko sodišče prve stopnje med postopkom razveljavi, če ugotovi, da stranka zmore stroške postopka. Pri tem sodišče odloči, ali naj stranka popolnoma ali deloma povrne tudi tiste stroške in takse, ki jih je bila prej oproščena, ter dejanske izdatke in nagrado postavljenega pooblaščenca.

V prvi vrsti se morajo povrniti zneski, ki so bili plačani iz sredstev sodišča.

173. člen

Takse in stroški, ki so bili plačani iz sredstev sodišča, ter dejanski izdatki in nagrada postavljenega pooblaščenca so del pravnih stroškov.

Katere od teh stroškov mora povrniti nasprotnik stranke, ki je oproščena plačila stroškov postopka, odloči sodišče po določbah o povrnitvi stroškov.

Takse in stroške, ki so bili plačani iz sredstev sodišča, izterja po uradni dolžnosti sodišče prve stopnje od stranke, ki jih je dolžna povrniti.

Če je nasprotnik stranke, ki je oproščena plačila stroškov postopka, obsojen na povrnitev pravnih stroškov, pa se ugotovi, da ne zmore teh stroškov, lahko sodišče pozneje odloči, da mora plačati vse stroške iz prvega odstavka tega člena ali del stroškov stranka, ki je oproščena plačila stroškov postopka, iz tistega, kar ji je bilo prisojeno. S tem pa se ne posega v pravico te stranke, da lahko zahteva od nasprotnika povrnitev tistega, kar je plačala.

173.a člen

Povrnitev stroškov pravnega postopka podrobneje predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Trinajsto poglavje PRAVNA POMOČ

174. člen

Sodišča morajo dajati v pravnem postopku druga drugim pravno pomoč.

Če zaproseno sodišče ni pristojno za dejanje, za katero je zaproseno, odstopi prošnjo pristojnemu sodišču oziroma drugemu državnemu organu in sporoči to sodišču, od katerega je prejelo prošnjo; če pa ne ve, katero sodišče oziroma kateri državni organ je pristojen, vrne prošnjo.

175. člen

Sodišča dajejo tujim sodiščem pravno pomoč v primerih, ki jih določajo mednarodne pogodbe, in tedaj, če velja glede pravne pomoči vzajemnost. Če se dvomi o vzajemnosti, daje pojasnila ministrstvu, pristojno za pravosodje.

Sodišče odkloni pravno pomoč tujemu sodišču, če prosi za dejanje, ki nasprotuje javnemu redu Republike Slovenije. V tem primeru pošlje sodišče, ki je pristojno za pravno pomoč, po uradni dolžnosti zadevo vrhovnemu sodišču v dokončno odločitev.

Določbe drugega odstavka 174. člena tega zakona veljajo tudi za postopek s prošnjo tujega sodišča.

176. člen

Sodišča dajejo tujim sodiščem pravno pomoč na tak način, kakor ga določa domači zakon. Dejanje, za katero prosi tuje sodišče, se lahko opravi na način, ki ga želi tuje sodišče, če tak postopek ne nasprotuje javnemu redu Republike Slovenije.

177. člen

Če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno, vzame sodišče v postopek prošnjo tujega sodišča za pravno pomoč le tedaj, če je prošnja poslana po diplomatski poti in če so prošnja in priloge sestavljene v slovenskem jeziku ali je priložen overjen prevod v slovenskem jeziku.

178. člen

Če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno, se pošiljajo prošnje domačih sodišč za pravno pomoč tujim sodiščem po diplomatski poti. Prošnje in priloge morajo biti sestavljene v jeziku zaprosene države ali pa mora biti priložen njihov overjen prevod v tem jeziku.

Drugi del
POTEK POSTOPKA

A) Postopek pred sodiščem prve stopnje

Štirinajsto poglavje
TOŽBA

179. člen

Pravdni postopek se začne s tožbo.

Vsebina tožbe

180. člen

Tožba mora obsegati določen zahtevek glede glavne stvari in stranskih terjatev, dejstva, na katera tožnik opira zahtevek, dokaze, s katerimi se ta dejstva ugotavljajo, in druge podatke, ki jih mora imeti vsaka vloga (105. člen).

Če je pristojnost sodišča ali pravica do revizije odvisna od vrednosti spornega predmeta, pa predmet tožbenega zahtevka ni denarni znesek, mora tožeča stranka v tožbi navesti tudi vrednost spornega predmeta.

Sodnik vzame tožbo v postopek tudi tedaj, če tožeča stranka ni navedla pravne podlage tožbenega zahtevka, če pa jo je navedla, sodnik ni vezan nanjo.

Če tožeča stranka ob vložitvi tožbe zaprosi za oprostitev plačila sodnih taks, je dolžan sodnik o predlogu za oprostitev odločiti takoj, najkasneje pa v petnajstih dneh.

Ugotovitvena tožba

181. člen

Tožeča stranka lahko s tožbo zahteva, da sodišče le ugotovi obstoj oziroma neobstoj kakšne pravice ali pravnega razmerja ali pa pristnost oziroma nepristnost kakšne listine.

Takšna tožba se lahko vloži, če je tako določeno s posebnimi predpisi, če ima tožeča stranka pravno korist od tega, da se ugotovi obstoj oziroma neobstoj kakšne pravice ali pravnega razmerja ali pristnost oziroma nepristnost kakšne listine, preden zapade dajatveni zahtevek iz takega razmerja, ali če ima tožeča stranka kakšno drugo pravno korist od vložitve take tožbe.

Če je odločitev o sporu odvisna od vprašanja, ali obstaja ali ne obstaja kakšna pravica ali pravno razmerje, lahko tožeča stranka poleg obstoječega zahtevka uveljavlja tudi tožbeni zahtevek, naj se ugotovi, da tako razmerje obstaja oziroma ne obstaja, če je sodišče, pred katerim teče pravda, zanj stvarno pristojno in če je za odločanje o tem zahtevku predpisana ista vrsta postopka.

Uveljavljanje več tožbenih zahtevkov v eni tožbi

182. člen

V eni tožbi lahko uveljavlja tožeča stranka več zahtevkov zoper isto toženo stranko, kadar imajo vsi zahtevki isto dejansko in pravno podlago.

Če zahtevki nimajo iste dejanske in pravne podlage, se lahko uveljavljajo z eno tožbo zoper isto toženo stranko samo tedaj, kadar je isto sodišče stvarno pristojno za vsakega od teh zahtevkov in je za vse zahtevke predpisana ista vrsta postopka. Če veljajo za enega od zahtevkov pravila o izključni krajevni pristojnosti, jih je mogoče uveljavljati z isto tožbo samo pri sodišču, ki je pristojno po pravilih o izključni krajevni pristojnosti.

Dva ali več tožbenih zahtevkov, ki so v medsebojni zvezi, lahko uveljavlja tožeča stranka z eno tožbo tudi tako, da naj sodišče ugotovi naslednjemu zahtevku, če spozna, da tisti zahtevek, ki ga uveljavlja pred njim, ni utemeljen.

Zahtevki se lahko uveljavljajo po tretjem odstavku tega člena z eno tožbo le, če je sodišče stvarno pristojno za vsa-

kega od uveljavljanih zahtevkov in je za vse zahtevke predpisana ista vrsta postopka.

Če bi moral o nekaterih zahtevkih, ki se uveljavljajo z isto tožbo, soditi senat, o drugih pa sodnik posameznik istega sodišča, sodi o vseh zahtevkih senat.

Nasprotna tožba

183. člen

Tožena stranka lahko vloži do konca glavne obravnave pred sodiščem pri istem sodišču nasprotno tožbo:

1. če je zahtevek nasprotne tožbe v zvezi s tožbenim zahtevkom ali

2. če se zahtevek tožbe in zahtevek nasprotne tožbe lahko pobotata ali

3. če se z nasprotno tožbo zahteva ugotovitev kakšne pravice ali pravnega razmerja, od katerih obstoja ali neobstoja je v celoti ali deloma odvisna odločba o tožbenem zahtevku.

Nasprotna tožba se ne more vložiti, če je za zahtevek iz nasprotne tožbe stvarno pristojno drugo sodišče ali če je za odločanje o zahtevku nasprotne tožbe predpisana druga vrsta postopka.

Nasprotna tožba se lahko vloži tudi, če mora o zahtevku iz nasprotne tožbe soditi isto sodišče v drugi sestavi.

Sprememba tožbe

184. člen

Tožeča stranka lahko do konca glavne obravnave spremeni tožbo.

Sprememba tožbe je sprememba istovetnosti zahtevka, povečanje obstoječega zahtevka ali uveljavljanje drugega zahtevka poleg obstoječega.

Tožba ni spremenjena, če tožeča stranka spremeni pravno podlago tožbenega zahtevka, če zmanjša tožbeni zahtevek ali če spremeni, dopolni ali popravi posamezne navedbe, tako da zaradi tega tožbeni zahtevek ni spremenjen.

185. člen

Ko je tožba vročena toženi stranki, je za spremembo potrebna njena privolitev; vendar pa lahko sodišče dovoli spremembo, čeprav se tožena stranka temu upira, če misli, da bi bilo to smotno za dokončno ureditev razmerja med strankama.

Šteje se, da je tožena stranka privolila v spremembo tožbe, če se spusti v obravnavanje o glavni stvari po spremenjeni tožbi, ne da bi pred tem nasprotovala spremembi.

Če pravdno sodišče za spremenjeno tožbo ni stvarno pristojno, pošlje zadevo, potem ko je toženec privolil v spremembo oziroma je kljub nasprotovanju toženca dovolilo spremembo, pristojnemu sodišču.

Na način, kakor je to določeno v tretjem odstavku tega člena, ravna sodišče tudi, če mora o spremenjeni tožbi soditi isto sodišče v drugi sestavi (20. člen).

Kadar sodišče dovoli spremembo tožbe, mora pustiti toženi stranki čas, ki ji je potreben, da se lahko pripravi za obravnavanje o spremenjeni tožbi, če za to ni imela dovolj časa. Enako ravna sodišče, če tožena stranka, ki ne nasprotuje spremembi, zahteva, naj se ji pusti potreben čas za pripravo.

Če tožeča stranka spremeni tožbo na naroku, na katerem tožena stranka ni navzoča, preloži sodišče narok in pošlje toženi stranki prepis zapisnika o tem naroku.

Zoper sklep, s katerim se ugotovi spremembi tožbe, ni posebne pritožbe.

186. člen

Privolitev tožene stranke ni potrebna, če tožeča stranka spremeni tožbo tako, da zahteva zaradi okoliščin, ki so nastale po vložitvi tožbe, iz iste dejanske podlage drug predmet

ali denarni znesek, ali če uveljavlja vmesni ugotovitveni zahtevek po tretjem odstavku 181. člena tega zakona.

187. člen

Tožeča stranka lahko vse do konca glavne obravnave spremeni svojo tožbo tudi tako, da toži namesto prvotne tožene stranke koga drugega.

Za spremembo tožbe v smislu prvega odstavka tega člena je potrebna privolitev tistega, ki naj stopi v pravdo namesto tožene stranke. Če pa se je tožena stranka že spustila v obravnavanje glavne stvari, je potrebna tudi njena privolitev.

Kdor stopi v pravdo namesto tožene stranke, mora prevzeti pravdo v tistem stanju, v katerem je, ko stopi vanjo.

Umik tožbe

188. člen

Tožeča stranka lahko umakne tožbo brez privolitve tožene stranke, preden se tožena stranka spusti v obravnavanje glavne stvari.

Tožbo lahko umakne tudi pozneje, vse do konca glavne obravnave, če tožena stranka v to privoli. Če se tožena stranka o tem ne izjavi v 15 dneh od dneva, ko je obveščena o umiku tožbe, se šteje, da je privolila v umik.

Če je tožba umaknjena, izda sodišče sklep o ustavitvi postopka. Ta sklep se vroči toženi stranki samo, če ji je bila predhodno vročena tožba.

Če je tožba umaknjena, se šteje, kakor da sploh ni bila vložena, in se lahko znova vloži.

Obstoj pravde

189. člen

Pravda začne teči z vročitvijo tožbe toženi stranki.

O zahtevku, ki ga stranka postavi med postopkom, začne pravda teči od trenutka, ko je o njem obveščena nasprotna stranka.

Dokler pravda teče, se ne more o istem zahtevku začeti nova pravda med istimi strankami; če se taka pravda začne, sodišče zavrne tožbo.

Sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali ne teče morda med istimi strankami druga pravda o istem zahtevku.

190. člen

Če katera od strank odtuji stvar ali pravico, o kateri teče pravda, to ni ovira, da se pravda med istima strankama ne dokonča.

Tisti, ki je pridobil stvar ali pravico, o kateri teče pravda, more stopiti v pravdo namesto tožeče stranke oziroma tožene stranke samo tedaj, če v to privoli oboje stranki.

Petnajsto poglavje SOSPORNICI

191. člen

Več oseb lahko toži oziroma je lahko toženih z isto tožbo (sosporniki):

1. če so glede na sporni predmet v pravni skupnosti ali če se opirajo njihove pravice oziroma obveznosti na isto dejansko in pravno podlago ter če gre za solidarne terjatve ali solidarne obveznosti;

2. če so predmet spora zahtevki oziroma obveznosti iste vrste, ki se opirajo na bistveno istovrstno dejansko in pravno podlago, in velja stvarna in krajevna pristojnost istega sodišča za vsak zahtevek in za vsakega toženca;

3. če drug zakon tako določa.

Do konca glavne obravnave se lahko ob pogojih iz prvega odstavka tega člena pridruži tožniku nov tožnik ali se tožba razširi na novega toženca, če v to privoli.

Kdor se pridruži tožbi oziroma na kogar se tožba razširi, mora prevzeti pravdo v tistem stanju, v katerem je, ko stopi vanjo.

192. člen

Tožeča stranka lahko s tožbo zajame dva ali več tožencev tudi tako, da zahteva, naj se ugotovi tožbenemu zahtevku proti naslednjemu tožencu, če bi bil pravnomočno zavrnjen zahtevek proti tistemu, ki je v tožbi naveden pred njim.

Na način, ki je določen v prvem odstavku tega člena, lahko zajame tožeča stranka s tožbo dva ali več tožencev samo tedaj, če uveljavlja nasproti vsakemu od njih isti zahtevek ali če uveljavlja proti posameznim od njih različne zahtevke, ki so v medsebojni zvezi, in je isto sodišče stvarno in krajevno pristojno za vsak zahtevek.

193. člen

Kdor v celoti ali deloma zahteva stvar ali pravico, o kateri že teče pravda med drugimi, lahko toži pri sodišču, pri katerem teče pravda, obe stranki z eno tožbo vse do takrat, dokler postopek ni pravnomočno končan.

194. člen

Glavni dolжник in porok sta lahko skupaj tožena, če to ne nasprotuje pogodbi o poročstvu.

195. člen

Vsak sospornik je v pravdi samostojna stranka; njegova dejanja ali opustitve ne koristijo in ne škodujejo drugim sospornikom.

196. člen

Če je mogoče po zakonu ali po naravi pravnega razmerja spor rešiti samo na enak način za vse sospornike (enotni sosporniki), se štejejo ti za enotno pravdno stranko, tako da se razteza, če zamudijo posamezni sosporniki kakšno pravdno dejanje, tudi nanje učinek pravnih dejanj, ki so jih opravili drugi sosporniki.

197. člen

Če se iztečejo roki za določena pravdna dejanja za posamezne enotne sospornike ob različnem času, lahko opravi vsak sospornik to pravdno dejanje vse do takrat, dokler še teče rok za katerega koli izmed njih.

198. člen

Vsak sospornik ima pravico vlagati predloge, ki se nanašajo na potek pravde.

Šestnajsto poglavje UDELEŽBA DRUGIH OSEB V PRAVDI

Udeležba intervenienta

199. člen

Kdor ima pravni interes, da v pravdi, ki teče med drugimi, zmaga ena od strank, se lahko pridruži tej stranki.

Intervenient lahko vstopi v pravdo ves čas postopka vse do pravnomočnosti odločbe o tožbenem zahtevku ter ves čas postopka, ki se nadaljuje, ker je bilo vloženo izredno pravno sredstvo.

Izjavo o vstopu v pravdo lahko da intervenient na naroku ali s pisno vlogo.

Vloga intervenienta se vroči obema pravnima strankama; če pa je dal intervenient izjavo na naroku, se vroči prepis zadevnega dela zapisnika samo tisti stranki, ki ni prišla na narok.

200. člen

Vsaka stranka lahko oporeka intervenientu pravico do udeležbe v postopku in predlaga, naj se intervencija zavrne;

sodišče pa lahko tudi brez izjave strank zavrne intervencijo, če ugotovi, da ni podan pravni interes intervenienta.

Do pravnomočnosti sklepa, s katerim se zavrne intervencija, se intervenient lahko udeležuje postopka in se njegova pravdna dejanja ne morejo izključiti.

Zoper odločbo, s katero sodišče dopusti intervencijo, ni posebne pritožbe.

201. člen

Intervenient mora sprejeti pravdo v tistem stanju, v katerem je, ko vstopi vanjo. V nadaljnjem teku pravde ima pravico dajati predloge in opravljati vsa druga pravdna dejanja v rokih, v katerih bi lahko to storila stranka, ki se ji je pridružil.

Če je intervenient vstopil v pravdo do pravnomočnosti odločbe o tožbenem zahtevku, ima pravico vložiti tudi izredno pravno sredstvo.

Če vloži intervenient pravno sredstvo, se izvod njegove vloge vroči tudi stranki, ki se ji je pridružil.

Pravdna dejanja intervenienta imajo pravni učinek za stranko, ki se ji je pridružil, če niso v nasprotju z njenimi dejanji.

S privolitvijo obeh pravnih strank lahko vstopi intervenient v pravdo kot stranka namesto stranke, ki se ji je pridružil.

202. člen

Kot intervenient lahko vstopi v pravdo tudi oseba, na katero se sodna odločba neposredno nanaša. Ta oseba ima položaj enotnega sospornika (196. člen).

Intervenient s položajem enotnega sospornika lahko vloži izredno pravno sredstvo tudi v pravdi, ki se je do pravnomočnosti odločbe o tožbenem zahtevku ni udeležil kot intervenient.

Imenovanje prednika

203. člen

Kdor je tožen kot posestnik kakšne stvari ali imetnik kakšne pravice, pa trdi, da ima stvar v posesti ali da izvršuje pravico v imenu koga drugega, lahko po sodišču pozove tega drugega (prednika) najpozneje na glavni obravnavi, preden se spusti v obravnavanje glavne stvari, naj vstopi namesto njega v pravdo kot stranka.

Privolitev tožeče stranke, da vstopi v pravdo namesto tožene stranke prednik, je potrebna le, če uveljavlja tožeča stranka zoper toženo stranko tudi take zahtevke, ki niso odvisni od tega, ali ima tožena stranka stvar v posesti oziroma ali izvršuje pravico v prednikovem imenu.

Če prednik, ki je bil v redu povabljen, ne pride na narok ali noče vstopiti v pravdo, se tožena stranka ne more več upirati, da bi se spustila v pravdo.

Obvestitev drugega o pravdi

204. člen

Če mora tožeča ali tožena stranka obvestiti koga drugega o začetni pravdi, da si s tem zagotovi kakšen civilnopravni učinek, lahko to stori po pravnem sodišču z vlogo, v kateri navede razlog obvestitve in stanje, v katerem je pravda, vse do takrat, dokler se pravda pravnomočno ne konča.

Stranka, ki je drugega obvestila o pravdi, ne more zaradi tega zahtevati, da bi se prekinila začeta pravda, podaljšali roki ali preložil narok.

Sedemnajsto poglavje

PREKINITEV IN MIROVANJE POSTOPKA

205. člen

Postopek se prekine:

1. če stranka umre ali izgubi pravno sposobnost, pa v pravdi nima pooblaščenca;

2. če zakoniti zastopnik stranke umre ali preneha njegova pravica za zastopanje, pa stranka nima pooblaščenca v pravdi;

3. če stranka, ki je pravna oseba, preneha obstajati oziroma če ji pristojni organ pravnomočno prepove delovanje;

4. če nastanejo pravne posledice začetka stečajnega postopka;

5. če zaradi vojne ali iz drugih vzrokov sodišče preneha delati;

6. če drug zakon tako določa.

Sklep o prekinitvi postopka izda sodišče prve stopnje.

206. člen

Sodišče odredi prekinitev postopka:

1. če sklene, da ne bo samo reševalo predhodnega vprašanja (13. člen);

2. če živi stranka na območju, ki je zaradi izrednih dogodkov (poplave in podobno) odrezano od sodišča.

Sodišče lahko odredi prekinitev postopka, če je odločba o tožbenem zahtevku odvisna od tega, ali je bil storjen gospodarski prestop ali je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, kdo je storilec in ali je storilec odgovoren, zlasti še, kadar je podan sum, da sta priča ali izvedenec po krivem izpovedala ali da je listina, ki je bila uporabljena kot dokaz, ponarejena.

207. člen

Prekinitev postopka ima za posledico, da prenehajo teči vsi roki, določeni za pravdna dejanja.

Dokler traja prekinitev postopka, ne more sodišče opravljati nobenih pravnih dejanj. Če pa je prekinitev nastala po koncu glavne obravnave, lahko sodnik ali senat na podlagi te obravnave izda odločbo.

Pravdna dejanja, ki jih opravi ena stranka medtem ko traja prekinitev postopka, nimajo nasproti drugi stranki nobenega pravnega učinka. Njihov učinek se začne šele, ko se postopek nadaljuje.

208. člen

Postopek, ki je bil prekinjen iz kakšnega razloga, ki je naveden v 1. do 4. točki 205. člena tega zakona, se nadaljuje, ko ga dedič ali skrbnik zapuščine, novi zakoniti zastopnik, stečajni upravitelj ali pravni nasledniki pravne osebe prevzamejo ali ko jih sodnik povabi, naj to storijo.

Če je sodišče prekinilo postopek iz razlogov, ki so navedeni v 1. točki prvega odstavka in v drugem odstavku 206. člena tega zakona, se postopek nadaljuje, ko se pravnomočno konča postopek pred sodiščem ali pred drugim pristojnim organom ali ko sodišče spozna, da ni več razlogov, da bi se čakalo na njegov konec.

V vseh primerih se nadaljuje prekinjeni postopek na predlog stranke, takoj ko preneha razlog za prekinitev.

Roki, ki so zaradi prekinitve postopka nehali teči, začnejo teči za prizadeto stranko v celoti znova od dneva, ko ji sodišče vroči sklep o nadaljevanju postopka.

Stranki, ki ni predlagala nadaljevanja postopka, se vroči sklep o nadaljevanju postopka po 142. členu tega zakona.

209. člen

Mirovanje postopka nastane, če se obe stranki pred koncem glavne obravnave o tem sporazumeta ali če nobena od strank ne pride na narok za glavno obravnavo oziroma če se stranki, ki sta prišli na narok, nočeta spustiti v obravnavanje. Mirovanje postopka nastane tudi, če ena stranka, ki je bila v redu povabljena, ne pride, druga pa predlaga mirovanje, razen če je stranka, ki ni prišla na narok, predlagala, naj se narok opravi v njeni odsotnosti.

Če se stranki sporazumeta, naj postopek miruje, se začne mirovanje postopka z dnem, ko stranki to naznanita sodišču.

Mirovanje postopka ne nastane, če nobena od strank ne pride na narok za izvedbo dokazov pred predsednikom senata ali pred zaprošenim sodnikom. V takem primeru se narok opravi, če sta bili stranki nanj v redu povabljeni.

Če so v istem postopku ponovno izpolnjeni pogoji za mirovanje postopka, se šteje, da je tožba umaknjena.

210. člen

Če postopek miruje, nastanejo iste pravne posledice, kakor če se postopek prekine, le da ne prenehajo teči z zakonom določeni roki.

Postopek miruje, dokler kakšna stranka ne predlaga, naj se nadaljuje. Preden ne pretečejo trije meseci od dneva, ko je nastalo mirovanje, se postopek ne more nadaljevati.

Če nobena stranka v štirih mesecih od dneva, ko je nastalo mirovanje postopka, ne predlaga nadaljevanja, se šteje, da je tožba umaknjena.

V sklepu, s katerim se ugotavlja mirovanje postopka, je treba navesti, od katerega dneva postopek miruje, in stranke opozoriti na pravne posledice iz prvega do tretjega odstavka tega člena.

211. člen

Pritožba zoper sklep, s katerim se ugotovi (205. člen) ali določi (206. člen) prekinitev postopka, ter zoper sklep, s katerim se ugotovi mirovanje postopka (209. člen), ne zadrži izvršitve sklepa.

Če sodišče na naroku zavrne predlog za prekinitev postopka in sklene, da se postopek takoj nadaljuje, zoper tak sklep ni posebne pritožbe.

Osemnajsto poglavje

DOKAZI IN IZVAJANJE DOKAZOV

Splošne določbe

212. člen

Vsaka stranka mora navesti dejstva in predlagati dokaze, na katere opira svoj zahtevek, ali s katerimi izpodbija navedbe in dokaze nasprotnika.

213. člen

Dokazovanje obsega vsa dejstva, ki so pomembna za odločbo.

O tem, kateri dokazi naj se izvedejo za ugotovitev določenih dejstev, odloča sodišče.

214. člen

Ni treba dokazovati dejstev, ki jih je stranka pred sodiščem med postopkom priznala, vendar pa lahko sodišče odredi, naj se dokazujejo tudi taka dejstva, če misli, da jih je stranka priznala z namenom, da bi razpolagala z zahtevkom, s katerim ne more razpolagati (tretji odstavek 3. člena).

Sodišče presodi po prostem prepričanju, upoštevajoč vse okoliščine, ali naj se šteje za priznano ali za izpodbijano dejstvo, ki ga je stranka najprej priznala, potem pa popolnoma ali deloma zanikala ali pa omejila priznanje s tem, da je dodala druga dejstva.

Dejstev, ki se po zakonu domnevajo, ni treba dokazovati, vendar pa se lahko dokazuje, da ta dejstva ne obstajajo, če ni z zakonom drugače določeno.

Dejstev, ki so splošno znana, ni treba dokazovati.

215. člen

Če sodišče na podlagi izvedenih dokazov (8. člen) ne more zanesljivo ugotoviti kakega dejstva, sklepa o njem na podlagi pravila o dokaznem bremenu.

216. člen

Če se ugotovi, da ima stranka pravico do odškodnine, do denarnega zneska ali do nadomestnih stvari, pa se višina zneska oziroma količina stvari ne da ugotoviti ali bi se mogla ugotoviti samo z nesorazmernimi težavami, odloči sodišče o tem po prostem preudarku.

217. člen

Dokazi na glavni obravnavi se izvajajo pred senatom, vendar pa lahko senat iz tehtnih razlogov sklene, da se posamezni dokazi izvedejo pred predsednikom senata ali sodnikom zaprošenega sodišča (zaprošenim sodnikom). V tem primeru se zapisniki o izvedbi dokazov preberejo na glavni obravnavi.

Če senat sklene, naj se kakšen dokaz izvede pred zaprošenim sodnikom, se v zaprosilu za izvedbo dokaza opiše stanje stvari po poteku glavne obravnave in se posebej navede, na katere okoliščine je treba posebno paziti pri izvedbi dokaza.

O naroku za izvedbo dokazov pred predsednikom senata ali zaprošenim sodnikom se obvestita tudi stranki, razen če sta se temu odpovedali.

Predsednik senata ali zaprošeni sodnik ima pri izvedbi dokazov vse pravice, ki jih ima senat oziroma predsednik senata, kadar se izvajajo dokazi na glavni obravnavi.

Zoper sklep senata, s katerim se prepusti izvedba dokaza predsedniku senata ali zaprošenemu sodniku, ni posebne pritožbe.

218. člen

Predsednik senata ali zaprošeni sodnik, ki mu je zaupana izvedba kakšnega dokaza, sme izvesti tudi druge dokaze, če misli, da je to smotno.

219. člen

Če se da glede na okoliščine pričakovati, da se kakšen dokaz ne bo mogel izvesti ali da se ne bo mogel izvesti v primernem roku, ali če je treba izvesti dokaz v tujini, določi sodišče v dokaznem sklepu rok, do katerega bo čakalo na izvedbo dokaza.

Če se izteče določeni rok, se opravi obravnava ne glede na to, da dovoljeni dokaz ni bil izveden.

Ogled

220. člen

Ogled se opravi, če je za ugotovitev kakšnega dejstva ali za pojasnitev kakšne okoliščine potrebno, da si sodišče stvar neposredno ogleda.

Ogled se lahko opravi tudi ob sodelovanju izvedencev.

221. člen

Senat pooblasti predsednika senata, da opravi ogled, če se stvar, ki si jo je treba ogledati, ne more prinesiti na sodišče ali če bi to povzročilo precejšnje stroške, senat pa misli, da ni nujno, da bi si jo morali neposredno ogledati vsi člani senata.

222. člen

Če si je treba ogledati stvar, ki je pri kateri od strank, pri kom drugem, pri državnem organu ali pri pravni osebi, ki ji je zaupano izvrševanje javnega pooblastila, veljajo smiselno določbe tega zakona o listinah, ki naj se preskrbijo od teh organov ali oseb (členi 226 do 228).

223. člen

Če se ogled opravi zunaj sodnega poslopja, lahko predsednik senata odredi, da se potek izvedbe dokaza z ogledom delno ali v celoti snema. Posnetek se priloži zapisniku o izvedbi ogleda.

Listine

224. člen

Listina, ki jo v predpisani obliki izda državni organ v mejah svoje pristojnosti, in listina, ki jo izda v taki obliki samoupravna lokalna skupnost, družba ter druga organizacija ali posameznik pri izvrševanju javnega pooblastila, ki ji je poverjeno z zakonom (javna listina), dokazujeta resničnost tistega, kar se v njej potrjuje ali določa.

Enako dokazno moč imajo tudi druge listine, ki so glede dokazne moči po posebnih predpisih izenačene z javnimi listinami.

Dovoljeno je dokazovati, da so v javni listini dejstva neresnično ugotovljena ali da je sama listina nepravilno sestavljena.

Če sodišče dvomi o pristnosti listine, lahko zahteva, da da o tem izjavo organ, od katerega naj bi izvirala.

225. člen

Če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno, imajo tuje javne listine, ki so po predpisih overjene, ob vzajemnosti enako dokazno moč kot domače javne listine.

226. člen

Stranka mora sama predložiti listino, na katero se sklicuje v dokaz svojih navedb.

Listini, sestavljeni v tujem jeziku, mora biti priložen tudi overjen prevod.

Če je listina pri državnem organu ali pri osebi, ki ji je poverjeno izvrševanje javnega pooblastila, pa sama stranka ne more doseči, da se listina izroči ali pokaže, si jo sodišče preskrbi po uradni dolžnosti.

227. člen

Če se ena stranka sklicuje na listino in trdi, da je ta pri drugi stranki, zahteva sodišče od te stranke, naj listino predloži, in ji določi za to rok.

Stranka ne sme odreči predložitve listine, če se je v pravdi sama sklicevala nanjo v dokaz svojih navedb ali če gre za listino, ki jo mora po zakonu izročiti ali pokazati, ali če velja listina po vsebini za skupno za obe stranki.

Glede pravice stranke, da odreče predložitev drugih listin, veljajo smiselno določbe 231. do 234. člena tega zakona.

Če stranka, od katere je sodišče zahtevalo, naj predloži listino, zanika, da bi bila listina pri njej, lahko sodišče izvede dokaze za ugotovitev tega dejstva.

Sodišče presodi po prostem prepričanju, upoštevajoč vse okoliščine, kakšnega pomena je to, da stranka, ki ima listino, noče ugoditi sklepu, s katerim ji je naloženo, naj jo predloži, ali če proti prepričanju sodišča zanika, da bi bila listina pri njej.

Zoper odločbo sodišča iz prvega odstavka tega člena ni posebne pritožbe.

228. člen

Drugi osebi sme sodišče naložiti, naj predloži listino, le tedaj, če jo mora ta po zakonu pokazati ali predložiti ali če gre za listino, ki je po svoji vsebini skupna zanjo in za stranko, ki se sklicuje na listino.

Preden izda sodišče odločbo, s katero naloži drugi osebi, naj predloži listino, jo povabi, naj se o tem izjavi.

Če druga oseba zanika, da bi morala predložiti listino, ki je pri njej, odloči pravdom sodišče, ali je druga oseba dolžna predložiti listino.

Če druga oseba zanika, da bi bila listina pri njej, lahko izvede sodišče dokaze za ugotovitev tega dejstva.

Pravnomočni sklep o tem, da mora druga oseba predložiti listino, izvrši sodišče po uradni dolžnosti po pravilih izvršilnega postopka.

Druga oseba ima pravico do povračila stroškov, ki jih je imela v zvezi s predložitvijo listine. Določbe 242. člena tega zakona veljajo smiselno tudi v tem primeru.

Priče

229. člen

Vsak, kdor je povabljen za pričo, mora na povabilo priti, in če ni z zakonom drugače določeno, mora tudi pričati.

Kot priče se smejo zaslišati le osebe, ki so zmožne dati podatke o dejstvih, ki se dokazujejo.

230. člen

Kot priča ne sme biti zaslišan, kdor bi s svojo izpovedbo prekršil dolžnost varovanja uradne ali vojaške skrivnosti, dokler ga pristojni organ ne odveže te dolžnosti.

231. člen

Priča sme odreči pričanje:

1. o tistem, kar ji je stranka zaupala kot svojemu pooblaščenцу;

2. o tistem, česar se je stranka ali druga oseba spovedala njej kot verskemu spovedniku;

3. o dejstvih, za katera je izvedela kot odvetnik ali zdravnik ali pri opravljanju kakšnega drugega poklica ali kakšne druge dejavnosti, če velja dolžnost, da mora ohraniti kot tajnost tisto, kar je izvedela pri opravljanju takega poklica ali take dejavnosti.

Predsednik senata opozori navedene osebe, da jim ni treba pričati.

232. člen

Priča ne sme odreči pričanja iz razloga varovanja poklicne skrivnosti, če je razkritje določenih dejstev potrebno zaradi javne koristi ali koristi koga drugega, če je ta korist večja kakor pa ohranitev skrivnosti.

233. člen

Priča lahko odreče odgovor na posamezna vprašanja, če ima za to tehtne razloge, zlasti še, če bi s svojim odgovorom na taka vprašanja spravila v hudo sramoto, precejšnjo premoženjsko škodo ali pa v kazenski pregon sebe ali svoje krvne sorodnike v ravni vrsti do katerega koli kolena, v stranski vrsti pa do vštetega tretjega kolena; svojega zakonca ali osebo, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, kot jo določa zakon, ki ureja zakonsko zvezo, ali sorodnike po svaštvu do vštetega drugega kolena, četudi je zakonska zveza že prenehala, ali pa svojega skrbnika ali oskrbovanca, posvojitelja ali posvojenca.

Predsednik senata opozori pričo, da lahko odreče odgovor na postavljeno vprašanje.

234. člen

Priča ne sme zaradi nevarnosti pred kakšno premoženjsko škodo odreči pričanja o pravnih poslih, pri katerih je bila navzoča kot povabljen priča, o dejanjih, ki jih je glede spornega razmerja opravila kot pravni prednik ali zastopnik katere od strank, o dejstvih, ki se nanašajo na premoženjska razmerja, vezana na rodbinsko ali zakonsko zvezo oziroma drugo življenjsko skupnost, ki je po predpisih, ki urejajo zakonsko zvezo, z njo izenačena, o dejstvih, ki se nanašajo na rojstvo, sklenitev zakonske zveze ali smrt, kakor tudi tedaj, kadar mora na podlagi posebnih predpisov vložiti prijavo ali dati izjavo.

235. člen

Opravičenost razlogov za odklonitev pričanja ali odgovora na posamezna vprašanja presodi sodišče, pred katerim bi priča morala pričati. Če je treba, o tem poprej zasliši stranke.

Zoper sklep sodišča iz prvega odstavka tega člena stranke nimajo pravice do posebne pritožbe, priča pa ga lahko izpodbija v pritožbi zoper sklep o denarni ali zaporni kazni, izrečeni zaradi tega, ker ni hotela pričati ali odgovoriti na posamezno vprašanje (drugi odstavek 241. člena).

236. člen

Stranka, ki predlaga, naj se določena oseba zasliši kot priča, mora poprej navesti, o čem naj priča, ter povedati njeno ime in priimek ter prebivališče oziroma zaposlitev.

237. člen

Priče se vabijo s pisnim vabilom, v katerem se navedejo: ime in priimek, poklic povabljenega, kdaj in kam naj pride, zadeva, zaradi katere je vabljen, in da se vabi kot priča. V vabilu se priča opozori na posledice neopravičenega izostanka (241. člen) in na pravico do povračila stroškov (242. člen).

Priče, ki se zaradi starosti, bolezni ali hudih telesnih napak ne morejo odzvati vabilu, se zaslišijo v svojem stanovanju.

238. člen

Priče se zaslišijo vsaka zase in brez navzočnosti prič, ki bodo zaslišane pozneje. Priča mora odgovarjati ustno.

Pričo je treba najprej opomniti, da je dolžna govoriti resnico in da ne sme ničesar zamolčati, nato pa jo opozoriti na posledice krive izpovedbe.

Pričo je treba nato vprašati za ime in priimek, ime očeta, poklic, prebivališče, rojstni kraj, starost in njeno razmerje do strank.

239. člen

Po splošnih vprašanjih se od priče zahteva, naj pove vse, kar ve o dejstvih, o katerih naj priča. Nato se ji lahko postavljajo vprašanja, da se njene izpovedbe preizkusijo, dopolnijo ali razjasnijo. Ni dovoljeno postavljati vprašanj, v katerih je že vsebovano, kako je treba odgovoriti.

Pričo je treba vselej vprašati, od kod ve to, o čemer priča.

Priče se smejo soočiti, če se njihove izpovedbe ne ujemajo glede pomembnih dejstev. Soočenci se o vsaki okoliščini, glede katere se ne ujemajo, zaslišijo vsak zase in se njihovi odgovori vpišejo v zapisnik.

240. člen

Če priča ne zna jezika, ki se uporablja v postopku, se zasliši po tolmaču.

Če je priča gluha, se ji postavljajo vprašanja pisno, če je nema, pa se zahteva od nje, naj pisno odgovarja. Če se ne more zaslišati na ta način, se povabi kot tolmač kdo, ki se zna s pričo sporazumeti.

Sodišče opozori tolmača, da mora natančno pretolmačiti vprašanja, ki so postavljena priči, in izjave, ki jih bo dajala.

241. člen

Če priča, ki je bila v redu povabljen, ne pride in svojega izostanka ne opraviči ali če se brez dovoljenja ali opravičenega razloga odstrani s kraja, kjer bi morala biti zaslišana, sme sodišče odrediti, da se privede s silo na svoje stroške, sme pa jo tudi kaznovati v denarju do 300.000 tolarjev.

Če priča pride, pa potem ko je bila opozorjena na posledice, noče pričati ali odgovoriti na posamezna vprašanja, sodišče pa presodi, da so njeni razlogi za to neopravičeni, jo lahko kaznuje v denarju do 300.000 tolarjev; če pa tudi potem noče pričati, jo sme zapreti. Zapor traja vse do takrat, dokler priča ni pri volji pričati ali dokler ne postane njeno zaslišanje nepotrebno, vendar največ mesec dni.

Pritožba zoper sklep o denarni kazni ali o zaporu ne zadrži izvršitve sklepa, razen če se v tej pritožbi izpodbija tudi odločitev, s katero sodišče ni pritrdilo razlogom, iz katerih je priča odrekla pričanje ali odgovor na posamezno vprašanje.

Sodišče odloči na zahtevo stranke, da mora priča povrniti stroške, ki jih je povzročila s svojim neopravičenim izostankom oziroma neupravičeno odklonitvijo pričanja.

Če priča pozneje opraviči svoj izostanek, prekliče sodišče svoj sklep o kazni, lahko pa jo tudi popolnoma ali deloma oprosti povrnitve stroškov. Sodišče lahko prekliče svoj sklep o kazni tudi tedaj, če priča pozneje izjavi, da bo pričala.

Vojaške osebe in policijski uslužbenci se ne smejo zapreti, pač pa se o tem, da niso hoteli pričati, obvesti njihovo pristojno poveljstvo, da jih kaznuje. Če je treba, da se s silo privedejo, da bi pričali, se obrne sodišče na njihovega starešino, ki odredi njihovo privedbo na sodišče.

242. člen

Priča ima pravico do povračila potnih stroškov in stroškov za prehrano in prenočišče kakor tudi do povračila izgubljenega zaslužka.

Priča mora zahtevati povračilo takoj po zaslišanju, sicer izgubi to pravico. Sodišče jo je dolžno na to opozoriti.

V sklepu, s katerim se odmerijo stroški za priče, odredi sodišče, naj se določeni znesek izplača iz predujma; če predujem ni bil položen, pa naloži stranki, naj plača določeni znesek priči v osmih dneh. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

Izvedenci

243. člen

Sodišče izvede dokaz z izvedencem, če je za ugotovitev ali za razjasnitev kakšnega dejstva potrebno strokovno znanje, s katerim sodišče ne razpolaga.

244. člen

Izvedensko delo opravijo izvedenci, ki jih določi pravno sodišče.

Preden sodišče odloči, koga bo vzelo za izvedenca, lahko da strankam možnost, da se o tem izjavijo.

Pravno sodišče lahko pooblasti predsednika senata ali zaprošenega sodnika, da določi izvedenca, če mu je prepuščena izvedba dokaza z izvedencem.

Sodišče lahko namesto določenega izvedenca vselej določi drugega izvedenca.

245. člen

Izvedensko delo opravlja praviloma en izvedenec; če pa sodišče presodi, da je izvedensko delo zapleteno, lahko določi tudi dva ali več izvedencev.

Izvedenci se določijo predvsem med sodnimi izvedenci za določeno vrsto izvedenskega dela.

Izvedensko delo se sme zaupati tudi strokovni instituciji (bolnišnici, kemičnemu laboratoriju, fakulteti ipd.).

Če so za določene vrste izvedenskega dela (glede ponarejanja denarja, glede pisave, za prstne odtise in podobno) posebni zavodi, se tako delo, zlasti če je bolj zapleteno, zaupa predvsem taki strokovni instituciji.

246. člen

Kdor je določen za izvedenca, se je dolžan odzvati vabilu in dati svoj izvid in mnenje.

Sodišče oprosti izvedenca na njegovo zahtevo te dolžnosti iz razlogov, iz katerih sme priča odreči pričanje ali odgovor na posamezna vprašanja.

Sodišče lahko oprosti izvedenca na njegovo zahtevo te dolžnosti tudi iz drugih upravičenih razlogov. Oprostitev lahko zahteva tudi pooblaščen delavec organa ali organizacije, v kateri izvedenec dela.

247. člen

Izvedenec je lahko izločen iz istih razlogov, iz katerih je lahko izločen sodnik ali sodnik porotnik; pač pa se lahko vzame za izvedenca tudi tisti, ki je bil prej zaslišan kot priča.

Stranka mora zahtevati izločitev izvedenca, takoj ko izve, da je podan razlog za izločitev, najpozneje pa do začetka dokazovanja z izvedencem. Če je sodišče pred določitvijo izvedenca dalo stranki možnost, da se izjavi, se mora stranka ob tej priložnosti izjaviti o izločitvi. Če se izvedenec postavi zunaj glavne obravnave, pa stranka ni imela možnosti, da se izjavi, sme stranka zahtevati njegovo izločitev v osmih dneh od prejema sklepa o postavitvi izvedenca.

V zahtevi za izločitev izvedenca mora stranka navesti okoliščine, na katere opira svojo zahtevo za izločitev.

O zahtevi za izločitev odloči pravdno sodišče. Sodnik zaprosenega sodišča in predsednik senata odločita o izločitvi, če je njima prepuščena izvedba dokaza z izvedenci.

Zoper sklep, s katerim se ugotovi zahteva za izločitev, ni pritožbe, zoper sklep, s katerim se zahteva zavrne, pa ni posebne pritožbe.

Če zve stranka za razlog izločitve šele potem, ko je izvedenec že opravil izvedensko delo, in zaradi tega ugovarja zoper izvedensko delo, ravna sodišče, kakor da bi bila izločitev izvedenca zahtevana, preden je izvedenec opravil svoje delo.

248. člen

Sodišče lahko kaznuje v denarju do 300.000 tolarjev izvedenca, ki ne pride na narok, čeprav je bil v redu povabljen, in svojega izostanka ne opraviči, kakor tudi izvedenca, ki brez upravičenega razloga noče opraviti izvedenskega dela.

Sklep o kazni lahko sodišče prekliče ob pogojih iz petega odstavka 241. člena tega zakona.

Na zahtevo stranke lahko sodišče s sklepom naloži izvedencu, da mora povrniti stroške, ki jih je povzročil, s tem da je neupravičeno izostal ali neupravičeno odklonil izvedensko delo.

249. člen

Izvedenec ima pravico do povračila potnih stroškov in stroškov za prehrano in prenočišče, do povračila izgubljenega zaslužka in stroškov za izvedensko delo kakor tudi pravico do nagrade za to delo.

Glede povračila stroškov in nagrade za izvedence veljajo smiselno določbe drugega in tretjega odstavka 242. člena tega zakona.

250. člen

Izvedenci se vabijo s pisnim vabilom, v katerem se navedejo: ime in priimek, poklic povabljenega, kdaj in kam naj pride, zadeva, zaradi katere je vabljen, in da se vabi kot izvedenec. V vabilu se izvedenec opozori na posledice neopravičenega izostanka (248. člen) in na pravico do povračila stroškov (249. člen).

251. člen

Pred začetkom dokazovanja z izvedencem je treba izvedencu naročiti, naj predmet skrbno pregleda, natančno navede vse, kar opazi in dožene, in naj poda svoje mnenje vestno in v skladu s pravili znanosti in stroke. Pri tem se opozori tudi na posledice krive izpovedbe.

Nato se izvedenca vpraša za ime in priimek, ime očeta, poklic, prebivališče, rojstni kraj, starost in njegovo razmerje do strank.

252. člen

Sodišče vodi dokazovanje z izvedenci, označi izvedencu predmet, ki naj ga pregleda, mu postavlja vprašanja in zahteva po potrebi pojasnila glede danega izvida in mnenja.

Izvedencu se lahko dajejo pojasnila, lahko pa se mu dovoli tudi pregled spisov. Na zahtevo izvedenca se lahko izvedejo v skladu s 7. členom tega zakona tudi dodatni dokazi, da se ugotovijo okoliščine, ki so pomembne, da bi si mogel izvedenec ustvariti mnenje.

253. člen

Sodišče odloči, ali naj izvedenec da svoj izvid in mnenje samo ustno na obravnavi ali pa naj ju da tudi pisno pred obravnavo. Sodišče določi rok, v katerem mora izvedenec dati pisni izvid in mnenje.

Izvedenec mora vselej obrazložiti svoje mnenje.

Če je mogoče, vroči sodišče strankam pisni izvid in mnenje pred narokom, na katerem se bosta obravnavala.

254. člen

Če je določenih več izvedencev, lahko skupaj dajo izvid in mnenje, če se glede njiju strinjajo. Če pa se glede izvida in mnenja ne strinjajo, da vsak izvedenec svoj izvid in mnenje posebej.

Če se podatki izvedencev v njihovem izvidu bistveno razlikujejo ali če je izvid enega ali več izvedencev nejasen, nepopoln ali pa sam s seboj ali z raziskanimi okoliščinami v nasprotju, te pomanjkljivosti pa se ne dajo odpraviti z novim zaslišanjem izvedencev, se dokazovanje ponovi z istimi ali z drugimi izvedenci.

Če so v mnenju enega ali več izvedencev nasprotja ali pomanjkljivosti ali če nastane utemeljen dvom o pravilnosti podanega mnenja, te pomanjkljivosti ali dvom pa se ne dajo odpraviti z novim zaslišanjem, se zahteva mnenje drugih izvedencev.

255. člen

Zoper sklep sodišča iz 244., 245. in 254. člena tega zakona ni pritožbe.

256. člen

Določbe 244. člena, drugega odstavka 245. člena, 246. do 250. člena, drugega odstavka 251. člena in 255. člena tega zakona veljajo smiselno tudi za tolmače.

Zaslišanje strank

257. člen

Sporna dejstva, ki so pomembna za odločbo, lahko ugotovi sodišče tudi z zaslišanjem strank.

258. člen

Če se sodišče prepriča, da stranki oziroma osebi, ki jo je treba zaslišati kot stranko, niso znana sporna dejstva, ali če zaslišanje te stranke ni mogoče, lahko odloči, da se zasliši samo druga stranka.

Prav tako lahko sodišče odloči, da zasliši samo eno stranko, če druga stranka noče izpovedati ali če se ne odzove sodnemu vabilu.

259. člen

Dokazovanje z zaslišanjem strank po predsedniku senata ali po zaprosenem sodniku je dovoljeno le tedaj, če stranka zaradi nepremagljivih ovir ne more sama priti ali če bi njen prihod povzročil nesorazmerne stroške.

260. člen

Za stranko, ki nima pravne sposobnosti, se zasliši njen zakoniti zastopnik. Sodišče lahko sklene, da se namesto zakonitega zastopnika ali poleg njega zasliši sama stranka, če je to zaslišanje mogoče.

Za pravno osebo se zasliši oseba, ki jo je po zakonu ali po njenih pravilih upravičena zastopati.

Če je kot stranka v sporu na eni strani udeleženih več oseb, odloči sodišče, ali naj se zaslišijo vse te osebe ali pa samo nekatere izmed njih.

261. člen

Vabilo na narok, na katerem se izvede dokaz z zaslišanjem strank, se vroči osebno stranki oziroma osebi, ki naj se zasliši za stranko.

V vabilu se mora navesti, da se bo na naroku izvedel dokaz z zaslišanjem strank in da je lahko stranka, ki pride na narok, zaslišana, čeprav druga stranka ne bi prišla (drugi odstavek 258. člena).

262. člen

Nobeni prisilni ukrepi niso dovoljeni zoper stranko, ki se ni odzvala sodnemu vabilu na zaslišanje; prav tako se stranka ne more prisiliti k izpovedbi.

Sodišče presodi glede na vse okoliščine, kakšen pomen ima to, da stranka ni prišla na zaslišanje ali da ni hotela izpovedati.

263. člen

Določbe o dokazovanju s pričami veljajo tudi pri dokazovanju z zaslišanjem strank, če ni za zaslišanje strank drugače določeno.

Devetnajsto poglavje ZAVAROVANJE DOKAZOV

264. člen

Če je utemeljena bojazen, da se kakšen dokaz pozneje ne bo mogel izvesti ali da bo njegova izvedba pozneje težja, se lahko med pravdo ali pred pravdo predlaga, naj se ta dokaz izvede.

Zavarovanje dokazov je dovoljeno zahtevati tudi potem, ko postane odločba, s katero je postopek končan, pravno-močna, če je to potrebno pred postopkom ali med postopkom z izrednimi pravnimi sredstvi.

265. člen

Če se predlaga zavarovanje dokazov med pravnim postopkom, je za zavarovanje pristojno sodišče, pred katerim teče postopek.

Če se zahteva zavarovanje dokazov pred uvedbo postopka kakor tudi v nujnih primerih, ko postopek že teče, je pristojno okrajno sodišče, na območju katerega so stvari, ki si jih je treba ogledati, oziroma okrajno sodišče, na območju katerega prebiva tisti, ki ga je treba zaslišati.

O predlogu iz prvega odstavka tega člena odloča predsednik senata ali sodnik posameznik, ki vodi postopek, v primeru iz drugega odstavka tega člena pa sodnik posameznik pristojnega sodišča.

266. člen

V vlogi, s katero se zahteva zavarovanje dokazov, mora predlagatelj navesti dejstva, ki naj se dokažejo, dokaze, ki naj se izvedejo, in razloge, zaradi katerih misli, da se pozneje dokaz ne bo mogel izvesti ali da bo njegova izvedba težja. V vlogi je treba navesti tudi nasprotnikovo ime in priimek, razen če izhaja iz okoliščin, da nasprotnik ni znan.

267. člen

Vloga, v kateri se predlaga zavarovanje dokazov, se vroči nasprotniku, če je znan. Če pa bi bilo nevarno odlašati, odloči sodišče o predlogu tudi brez poprejšnje izjave nasprotnika.

V sklepu, s katerim ugodimo predlogu, določi sodišče narok za izvedbo dokazov, navede dejstva, o katerih se bodo izvajali dokazi, in kateri dokazi se bodo izvedli, če je treba, pa imenuje tudi izvedence.

Če nasprotniku ni bila prej vročena vloga, v kateri se predlaga zavarovanje dokazov, se mu ta vroči skupaj s sodnim sklepom, s katerim je sodišče ugodilo predlogu za zavarovanje dokazov.

Nasprotniku, ki ni znan ali se ne ve za njegovo prebivališče, lahko postavi sodišče začasnega zastopnika, da se udeleži naroka za izvedbo dokazov (82. člen). O taki postavitvi ni treba izdati oglasa.

Sodišče lahko v nujnih primerih odloči, da se začne izvajanje dokazov, še preden se vroči nasprotniku sklep, s katerim je bilo ugodeno predlogu za zavarovanje dokazov.

Zoper sklep, s katerim se ugodimo predlogu za zavarovanje dokazov in zoper sklep, s katerim se odloči, da se začne izvedba dokazov, še preden se sklep vroči nasprotniku, ni pritožbe.

268. člen

Če se izvedejo dokazi, še preden je uveden postopek, se zapisnik o izvedbi dokazov shrani pri sodišču, pred katerim so bili dokazi izvedeni.

Če postopek teče, pa zavarovanja dokazov ni izvedlo pravno sodišče, se pošlje zapisnik pravnemu sodišču.

Dvajseto poglavje PRIPRAVE ZA GLAVNO OBRAVNAVO

269. člen

Po prejemu tožbe se opravijo priprave za glavno obravnavo.

Te priprave obsegajo predhoden preizkus tožbe, vročitev tožbe tožencu zaradi odgovora in razpis glavne obravnave.

Priprave za glavno obravnavo vodi predsednik senata.

Med pripravami za glavno obravnavo lahko stranke pošiljajo vloge, v katerih navedejo dejstva, ki jih imajo namen zatrjevati na glavni obravnavi, in dokaze, ki jih nameravajo predlagati.

270. člen

Med pripravami za glavno obravnavo do naroka za glavno obravnavo ima predsednik senata pravico odločati:

1. o vstopu prednika v pravdo;
2. o intervenciji;
3. o zavarovanju dokazov;
4. o spremembi tožbe;
5. o ustavitvi postopka zaradi umika tožbe;
6. o prekinitvi ali mirovanju postopka;
7. o začasnih odredbah;
8. o združitvi pravn in o razločitvi postopka;
9. o določitvi ali podaljšanju sodnih rokov;
10. o razpisu ali preložitvi narokov;
11. o vrnitvi v prejšnje stanje zaradi zamude roka ali naroka;
12. o oprostitvi stranke plačila stroškov postopka;
13. o varščini za pravne stroške;
14. o položitvi predujma za stroške posameznih pravnih dejanj;
15. o postavitvi izvedenca;
16. o postavitvi začasnega zastopnika;
17. o vročitvi sodnih pisanj;
18. o ukrepih za popravilo vloge;
19. o pravilnosti pooblastila;
20. o vseh vprašanih, ki se nanašajo na vodstvo postopka.

Opravila iz točk 3, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17 in 18 lahko opravlja strokovni sodelavec.

Zoper odločbe, izdane med pripravami za glavno obravnavo in se nanašajo na vodstvo postopka, ni pritožbe.

271. člen

Predsednik senata lahko izda med pripravami za glavno obravnavo sodbo na podlagi pripoznave, sodbo na podlagi odpovedi in zamudno sodbo ter sprejme na zapisnik sodno poravnavo.

Predhoden preizkus tožbe

272. člen

Po predhodnem preizkusu tožbe ima predsednik senata pravico izdati sklepe iz 270. člena tega zakona, če ne gre za vprašanja, o katerih je mogoče po naravi stvari ali po določbah tega zakona odločiti šele v nadaljnjem postopku.

273. člen

Če ugotovi, da je tožba nerazumljiva ali nepopolna ali da obstajajo pomanjkljivosti, ki se nanašajo na sposobnost tožeče ali tožene stranke biti pravdna stranka, ali da obstajajo pomanjkljivosti glede zakonitega zastopanja stranke ali pa pomanjkljivosti, ki se nanašajo na pravico zastopnika, da lahko začne pravdo, kadar se zahteva za to posebno dovoljenje, ali da stranke ne zastopa oseba, ki je lahko pooblaščenec po določbah tega zakona, izda predsednik senata potrebne ukrepe, ki jih določa ta zakon (81., 87. in 108. člen), da se pomanjkljivosti odpravijo.

274. člen

Po predhodnem preizkusu tožbe izda predsednik senata sklep, s katerim se tožba zavrže, če ugotovi, da odločanje o tožbenem zahtevku ne spada v sodno pristojnost (18. člen), da je bila tožba vložena prepozno, če je s posebnimi predpisi določen rok za tožbo, da o tožbenem zahtevku že teče pravda, da je stvar pravnomočno razsojena, da je bila o spornem predmetu sklenjena sodna poravnava ali da ni podana pravna korist tožeče stranke za vložitev tožbe.

Predsednik senata izda tudi sklep, s katerim se sodišče izreče za nepristojno (19. in 22. člen) in zadevo odstopi drugemu sodišču.

275. člen

Če misli, da ni zadostne podlage za odločitev o kakšnem vprašanju, ki je nastalo med predhodnim preizkusom tožbe, počaka predsednik senata z odločitvijo o tem do prejema odgovora na tožbo.

Odgovor na tožbo

276. člen

Tožbo, ki ima vse sestavine iz 180. člena tega zakona in za katero je plačana dolžna sodna taksa, mora sodišče vročiti toženi stranki, da nanjo odgovori. Skupaj s tožbo pošlje sodišče tudi priloge k tožbi.

Sodišče mora tožbo poslati toženi stranki v 30 dneh od njene vložitve oziroma v 30 dneh od odločitve o predlogu za oprostitve plačila sodnih taks.

277. člen

Tožena stranka mora odgovoriti na tožbo v 30 dneh od njene vročitve, razen če ta zakon ne določa drugače.

Sodišče opozori toženo stranko, da bo v primeru, če v roku iz prvega odstavka tega člena ne bo odgovorila na tožbo, ali če odgovor na tožbo ne bo obrazložen (prvi odstavek 278. člena), izdalo sodbo, s katero bo tožbenemu zahtevku ugodilo (zamudna sodba).

278. člen

Odgovor na tožbo mora biti obrazložen, sicer se šteje, da ni vložen. Iz obrazložitve mora izhajati, ali tožena stranka nasprotuje tožbenemu zahtevku v celoti ali deloma in v katerem delu.

Tožena stranka mora odgovoru na tožbo priložiti listine in predlagati dokaze, s katerimi se ugotavljajo dejstva, ki jih navaja v odgovoru.

279. člen

Odgovor na tožbo mora sodišče vročiti tožeči stranki v 30 dneh od prejema.

Razpis naroka za glavno obravnavo

280. člen

Narok za glavno obravnavo razpiše predsednik senata.

Narok za glavno obravnavo je treba določiti tako, da ostane strankam zadosti časa za pripravo, vendar najmanj petnajst dni od prejema vabila.

Predsednik senata povabi na narok stranke ter priče in izvedence, za katere je odločil, da jih bo povabil na glavno obravnavo.

Enaindvajseto poglavje
GLAVNA OBRAVNAVA

Potek glavne obravnave

281. člen

Predsednik senata začne glavno obravnavo in razglasi predmet obravnavanja. Nato ugotovi, ali so prišli vsi povabljeni; če niso, se prepriča, ali so bili v redu povabljeni in ali so opravičili svoj izostanek.

282. člen

Če ne pride na prvi narok za glavno obravnavo tožeča ali tožena stranka kakor tudi če ne pride na kakšen poznejši narok tožeča ali tožena stranka, se obravnava vseeno opravi.

283. člen

Če se stranka ali njen zakoniti zastopnik ne more jasno in določno izjaviti o zadevi, ki se obravnava, pa nima pooblaščenca, jo predsednik senata opozori, naj si vzame pooblaščenca.

Če si stranka ne more takoj vzeti pooblaščenca, senat na njen predlog preloži narok.

284. člen

Prvi narok za glavno obravnavo se začne s podajanjem tožbe, nato pa tožena stranka odgovarja na njene navedbe.

V nadaljnjem poteku obravnave se obravnavajo predlogi strank in dejanske navedbe, s katerimi stranke utemeljujejo svoje predloge oziroma izpodbijajo predloge nasprotnika, in tudi dokazi, ki so jih ponudile, izvedejo se dokazi in obravnava uspehi dokazovanja.

Stranke lahko podajajo tudi svoja pravna naziranja, ki se nanašajo na sporni predmet.

Kadar je v tem zakonu določeno, da lahko poda stranka kakšen ugovor ali predlog ali opravi kakšno drugo pravdno dejanje, dokler se tožena stranka na glavni obravnavi ne spusti v obravnavanje glavne stvari, lahko poda tožeča stranka tak ugovor oziroma predlog oziroma opravi kakšno drugo pravdno dejanje, dokler ne konča podajanja tožbe, tožena stranka pa, dokler ne konča svojega odgovora na tožbo.

285. člen

Predsednik senata postavlja vprašanja in skrbi za drug primeren način, da se med obravnavo navedejo vsa odločilna dejstva, da se dopolnijo nepopolne navedbe strank o pomembnih dejstvih, da se ponudijo ali dopolnijo dokazila, ki se nanašajo na navedbe strank, in sploh da se dajo vsa potrebna pojasnila, da se ugotovi sporno dejansko stanje in sporno pravno razmerje, ki sta pomembni za odločbo.

286. člen

Stranka mora najkasneje na prvem naroku za glavno obravnavo navesti vsa dejstva, ki so potrebna za utemeljitev njenih predlogov, ponuditi dokaze, ki so potrebni za ugotovitev njenih navedb, in se izjaviti o navedbah in ponujenih dokazih nasprotne stranke.

Stranke lahko tudi na poznejših narokih za glavno obravnavo navajajo nova dejstva in predlagajo nove dokaze, vendar le, če jih brez svoje krivde niso mogle navesti na prvem naroku.

Pod pogojem iz prejšnjega odstavka lahko stranke tudi med glavno obravnavo pošiljajo vloge, v katerih navajajo dejstva, ki jih nameravajo zatrjevati na naroku, in dokaze, ki jih nameravajo predlagati.

Dejstva in dokazi, ki so navedeni v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom tega člena, se ne upoštevajo.

287. člen

Izvedbo dokazov odredi sodišče s sklepom, v katerem se navedeta sporno dejstvo, o katerem naj se izvede dokaz, in dokazilo.

Predlagane dokaze, za katere misli, da niso pomembni za odločbo, senat zavrne in navede v sklepu, zakaj jih je zavrnil.

Zoper sklep, s katerim se odredi ali zavrne izvedba dokaza, ni posebne pritožbe.

Sodišče v nadaljnjem teku pravde ni vezano na svoj prejšnji dokazni sklep.

288. člen

Če stranka ugovarja, da odločitev o tožbenem zahtevku ne spada v sodno pristojnost, da o istem zahtevku že teče pravda, da je stvar pravnomočno razsojena ali da je bila o spornem predmetu sklenjena sodna poravnava, sodišče odloči, ali naj te ugovore obravnava, in o njih odloči ločeno od glavne stvari ali pa skupaj z njo.

Če sodišče ne ugotovi ugovoru iz prvega odstavka tega člena, ki ga je obravnavalo skupaj z glavno stvarjo, ali če sodišče po ločenem obravnavanju ne ugotovi temu ugovoru in sklene, da se takoj nadaljuje glavna obravnavna, se sklep o ugovoru vzame v odločbo o glavni stvari.

Zoper sklep, s katerim se zavrnejo ugovori strank, ni posebne pritožbe, če je senat sklenil, da takoj nadaljuje obravnavanje glavne stvari.

Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena veljajo tudi tedaj, če sodišče po uradni dolžnosti sklene, da bo ločeno od glavne stvari obravnavalo, ali spada stvar v sodno pristojnost ali že teče pravda ali je stvar že pravnomočno razsojena in ali je bila o spornem predmetu sklenjena sodna poravnava.

289. člen

Ko predsednik senata konča zaslišanje posamezne priče, izvedenca ali stranke, jim lahko člani senata neposredno postavljajo vprašanja.

Stranka in njen zastopnik ali pooblaščenec lahko z dovoljenjem predsednika senata neposredno postavljata vprašanja nasprotni stranki, pričam in izvedencem.

Predsednik senata prepove stranki določeno vprašanje ali ji prepove odgovor na posamezno vprašanje, če je v vprašanju že vsebovano, kako je treba nanj odgovoriti, ali če se vprašanje ne nanaša na zadevo.

Na zahtevo stranke se zapišeta v zapisnik vprašanje, ki je bilo prepovedano, in vprašanje, na katero je bil prepovedan odgovor.

290. člen

Zaslišane priče in izvedenci ostanejo v sodni dvorani, če jih predsednik senata po izjavi strank popolnoma ne odpusti ali ne odredi, naj se začasno odstranijo iz dvorane.

Predsednik senata lahko odredi, naj se zaslišane priče pozneje znova pokličejo in še enkrat zaslišijo v navzočnosti ali nenavzočnosti drugih prič in izvedencev.

291. člen

Ko senat misli, da je zadeva obravnavana, tako da se lahko izda odločba, naznani predsednik senata, da je glavna

obravnavna končana. Nato se senat umakne na posvetovanje in glasovanje, da izda odločbo.

Senat lahko sklene, da konča glavno obravnavo tudi tedaj, če je treba, da se preskrbijo še kakšni spisi, v katerih so dokazi, potrebni za odločitev, ali če je treba počakati na zapisnik o dokazih, ki jih je izvedel zaproseni sodnik, pa se stranke odpovejo obravnavanju teh dokazov ali senat misli, da to obravnavanje ni potrebno.

292. člen

Senat lahko med posvetovanjem in glasovanjem sklene, da se končana glavna obravnavna znova začne, če je to potrebno, da se dopolni postopek ali razjasni posamezna pomembnejša vprašanja.

Javnost glavne obravnave

293. člen

Glavna obravnavna je javna.

Na obravnavi smejo biti navzoče samo polnoletne osebe.

Osebe, ki so navzoče na obravnavi, ne smejo imeti pri sebi orožja ali nevarnega orodja.

Določba tretjega odstavka tega člena ne velja za paznike oseb, ki sodelujejo v postopku.

294. člen

Senat lahko izključi javnost vse glavne obravnave ali njenega dela, če to zahtevajo koristi uradne, poslovne ali osebne skrivnosti, koristi javnega reda ali razlogi morale.

Senat lahko izključi javnost tudi tedaj, če se z ukrepi za vzdrževanje reda, ki so določeni v tem zakonu, ne more zagotoviti neoviran potek obravnave.

295. člen

Izključitev javnosti ne velja za stranke, njihove zakonite zastopnike, pooblaščenca in interveniente.

Senat sme dovoliti, da so na glavni obravnavi, katere javnost je izključena, navzoče posamezne uradne osebe, sodno osebje ter znanstveni in javni delavci, če je to pomembno za njihovo službo oziroma znanstveno ali javno delovanje.

Na zahtevo stranke lahko senat dovoli, da sta na obravnavi navzoči največ dve osebi, ki ju ona določi.

Predsednik senata opozori tiste, ki so navzoči na obravnavi, katere javnost je izključena, da so dolžni varovati kot skrivnost vse, kar zvedo na obravnavi, in jih opozori na posledice, če bi izdali skrivnost.

296. člen

O izključitvi javnosti odloči sodišče s sklepom, ki mora biti obrazložen in javno razglašen.

Zoper sklep o izključitvi javnosti ni posebne pritožbe.

297. člen

Določbe o javnosti na glavni obravnavi veljajo smiselno tudi za narok zunaj glavne obravnave pred predsednikom senata in za narok pred zaprosenim sodnikom.

Vodstvo glavne obravnave

298. člen

Predsednik senata vodi glavno obravnavo, izprašuje stranke, izvaja dokaze, daje besedo članom senata, strankam ter njihovim zakonitim zastopnikom in pooblaščencom in razglašča odločbe senata.

Dolžnost predsednika senata je skrbeti za to, da se sporni predmet vsestransko razižče, da pa se vendar pri tem postopek ne zavlačuje, tako da se obravnavna, če je mogoče, dokonča na enem naroku.

Sodišče ni vezano na svoj sklep, ki se nanaša na vodstvo obravnave.

Zoper sklepe, ki se nanašajo na vodstvo obravnave, ni posebne pritožbe.

299. člen

Zunaj naroka za glavno obravnavo lahko predsednik senata ali v skladu s tem zakonom strokovni sodelavec izda odločbe iz 270. in 271. člena tega zakona.

300. člen

Kadar teče pred istim sodiščem več pravnih med istimi osebami ali več pravnih, v katerih je ista oseba nasprotnik raznih tožnikov ali raznih tožencev, se lahko vse te pravde s sklepom senata združijo za skupno obravnavanje, če se s tem pospeši obravnavanje ali zmanjšajo stroški. O vseh združenih pravnih lahko izda sodišče skupno sodbo.

Senat lahko odloči, da se za skupno obravnavanje pred njim združi več pravnih tudi tedaj, kadar bi moral o kateri izmed njih odločati sodnik posameznik istega sodišča.

Senat lahko odloči, da se ločeno obravnavajo posamezni zahtevki iz iste tožbe, in lahko izda po končanem ločenem obravnavanju posebne odločbe o teh zahtevkih.

301. člen

Če senat sklene, da se narok za glavno obravnavo preloži, poskrbi predsednik senata, da se preskrbijo za naslednji narok vsi dokazi, ki naj se na tem naroku izvedejo, in da se opravijo druge priprave, da bi se mogla obravnava končati na tem naroku.

Zoper sodni sklep, s katerim se preloži narok ali zavrne predlogi strank za preložitve naroka, ni pritožbe.

302. člen

Če se narok preloži, se opravi nov narok po možnosti pred istim senatom.

Če se opravi nov narok pred istim senatom, se glavna obravnava nadaljuje in predsednik senata pove na kratko potek prejšnjih narokov; vendar pa sme senat v tem primeru skleniti, da se obravnava znova začne.

Če se opravi narok pred spremenjenim senatom, se mora glavna obravnava znova začeti; vendar pa sme senat potem, ko so se stranke o tem izjavile, odločiti, da se priče in izvedenci ne zaslišijo znova in da se ne opravi nov ogled, temveč da se preberejo zapisniki o izvedbi teh dokazov.

Vzdrževanje reda na glavni obravnavi

303. člen

Dolžnost sodišča je skrbeti med glavno obravnavo za red v sodni dvorani in za dostojanstvo sodišča.

304. člen

Če kdo, ki se udeležuje postopka, ali kdo, ki je kot poslušalec navzoč pri obravnavi, žali sodišče ali druge udeležence v postopku, ovira delo ali se ne pokori ukazom predsednika senata glede vzdrževanja reda, ga sme senat odstraniti iz sodne dvorane ali kaznovati z denarno kaznijo po tretjem odstavku 11. člena tega zakona, lahko pa ga tudi odstrani in kaznuje z denarno kaznijo.

Če je stranka odstranjena iz sodne dvorane, se opravi narok tudi brez njene navzočnosti.

Če je iz sodne dvorane odstranjen pooblaščenec, preloži senat na zahtevo stranke narok, če pa stranka ni bila navzoča na naroku, preloži senat vselej narok in obvesti stranko, da je bil njen pooblaščenec odstranjen z naroka zaradi motenja reda.

Če kaznuje sodišče z denarno kaznijo ali odstrani iz sodne dvorane kot pooblaščenca odvetnika, odvetniškega kandidata ali odvetniškega pripravnika, obvesti o tem odvetniško zbornico.

Pritožba zoper sklep o denarni kazni ali o odstranitvi iz sodne dvorane ne zadrži izvršitve sklepa.

305. člen

Pravice, ki jih imata glede vzdrževanja reda na glavni obravnavi predsednik senata in senat, imata tudi predsednik senata na naroku zunaj glavne obravnave in zaproseni sodnik.

Dvaindvajseto poglavje

PORAVNALNI NAROK IN SODNA PORAVNAVA

305.a člen

Po prejemu odgovora na tožbo sodišče pred glavno obravnavo razpiše poravnalni narok.

Na poravnalnem naroku mora sodišče s strankami odprto razpravljati o dejanskih in pravnih vidikih spora, da se opredelijo sporna in bistvena vprašanja in proučiti možnosti za sodno poravnavo ter si prizadevati za njeno sklenitev.

Na poravnalnem naroku je javnost izključena.

Sodišče lahko odloči, da se poravnalni narok ne razpiše, če so stranke predhodno že brezuspešno izvedle postopek mirnega reševanja spora ali če sodišče oceni, da ni možnosti za sklenitev sodne poravnave ali da ta ne predstavlja primerne načina rešitve spora.

305.b člen

Na zahtevo sodišča se mora stranka poravnalnega naroka udeležiti osebno in osebno odgovarjati na vprašanja sodišča.

Če na poravnalnem naroku stranko zastopa pooblaščenec, mora ta imeti izrecno pooblastilo za sodno poravnavo.

Če nobena od strank ne pride na poravnalni narok, nastane mirovanje postopka.

Če na poravnalni narok ne pride ena od strank, se šteje, da poskus poravnave ni uspel.

Na predlog strank, ki soglašajo, da se opravi poskus alternativne rešitve spora, lahko sodišče prekine pravdni postopek za čas, ki ne sme biti daljši od treh mesecev.

305.c člen

Če se poravnalni narok ne zaključi s sklenitvijo sodne poravnave, sodišče praviloma takoj začne glavno obravnavo.

Če do sklenitve poravnave ni prišlo, pa sodišče oceni, da obstaja verjetnost, da bosta stranki sklenili sodno poravnavo, lahko s soglasjem strank takoj določi nov poravnalni narok.

Vabilo na poravnalni narok se vroči hkrati z vabilom na glavno obravnavo. V vabilu na poravnalni narok sodišče stranke izrecno opozori, da bo v primeru, če poravnalni narok ne bo uspel, takoj začelo glavno obravnavo, stranki pa opozori tudi na posledice izostanka ene ali obeh strank (305.b člen).

306. člen

Stranke lahko med postopkom pred pravdnim sodiščem kadar koli sklenejo poravnavo o spornem predmetu (sodna poravnava).

Poravnava lahko obsega ves tožbeni zahtevek ali nje-gov del, vsebuje lahko tudi ureditev drugih spornih vprašanj med strankama, v poravnavo pa se lahko poleg strank vključi tudi oseba, ki ni stranka postopka.

Sodišče mora ves čas postopka paziti na možnost za sklenitev sodne poravnave, stranke mora na to možnost opozarjati in jim pomagati, da se poravnajo.

Pred sodiščem se ne more skleniti poravnava glede zahtevkov, s katerimi stranke ne morejo razpolagati (tretji odstavek 3. člena).

Če sodišče izda sklep, s katerim ne dovoli sodne poravnave, počaka s postopkom, dokler sklep ne postane pravnomočen.

307. člen

Sporazum strank o poravnavi se vpiše v zapisnik.

Sodna poravnava je sklenjena, ko stranki, potem ko prebereta zapisnik o poravnavi, podpišeta ta zapisnik.

Strankam se izda na njihovo zahtevo overjen prepis zapisnika, v katerem je vpisana poravnava.

Sodno poravnavo je mogoče skleniti tudi tako, da stranki podpišeta pisni predlog poravnave, ki ga pripravi in strankam pošlje sodnik.

308. člen

Sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali ne teče morda pravda o predmetu, o katerem je bila prej sklenjena sodna poravnava; če ugotovi, da teče pravda o predmetu, o katerem je že sklenjena sodna poravnava, zavrže tožbo.

309. člen

Kdor namerava vložiti tožbo, lahko poskusi pri okrajnem sodišču, na območju katerega ima nasprotna stranka prebivališče, doseči sodno poravnavo.

Sodišče, ki prejme takšen predlog, povabi nasprotno stranko in jo seznani s predlogom za poravnavo.

Stroške takega postopka plača predlagatelj.

Triindvajseto poglavje

SODBA

310. člen

S sodbo odloči sodišče o zahtevku, ki se nanaša na glavno stvar in stranske terjatve.

Če je več zahtevkov, se odloči praviloma o vseh zahtevkih z eno sodbo.

Če je bilo več pravnomočnih združenih v skupno obravnavanje, pa je za razsojo zrela ena sama pravda, se lahko izda sodba samo glede te pravde.

311. člen

Sodišče sme naložiti toženi stranki, naj opravi določeno dajatev, le tedaj, če je ta zapadla do konca glavne obravnave.

Če sodišče ugotovi zahtevek za preživnino, lahko obsodi toženo stranko tudi na dajatve, ki še niso zapadle.

Sodba, s katero se tožena stranka obsodi, da mora izročiti ali prevzeti stvari, ki so bile dane v najem ali zakup, se lahko izda, še preden preneha to razmerje.

312. člen

Če je tožeča stranka v tožbi zahtevala, naj se ji prisodi določena dajatev, hkrati pa je v tožbi ali do konca glavne obravnave izjavila, da je pripravljena namesto te dajatve sprejeti drugo dajatev, izreče sodišče v sodbi, s katero ugotovi tožbenemu zahtevku, da toženi stranki ni treba izpolniti prve dajatve, če izpolni drugo.

313. člen

Kadar se v sodbi naloži kakšna dajatev, se določi tudi rok, v katerem se mora izpolniti.

Če ni v posebnih predpisih drugače določeno, znaša rok za izpolnitev dajatve petnajst dni, vendar pa lahko določi sodišče za dajatev, ki niso denarne, daljši rok. V meničnih in čekovnih sporih znaša ta rok osem dni.

Rok za izpolnitev dajatve začne teči prvi dan po vročitvi prepisa sodbe stranki, ki ji je naložena izpolnitev.

Delna sodba

314. člen

Če so od več tožbenih zahtevkov zaradi pripoznavne ali na podlagi obravnavanja samo nekateri od njih zreli za končno odločbo ali je samo del posameznega zahtevka zrel za končno odločbo, lahko sodišče glede zrelih zahtevkov oziroma dela zahtevka konča obravnavo in izda sodbo (delna sodba).

Delno sodbo sme izdati sodišče tudi takrat, ko je bila vložena nasprotna tožba, če je zrel za odločbo samo zahtevkov tožbe ali samo zahtevkov nasprotne tožbe.

Pri presoji vprašanja, ali naj izda delno sodbo, upošteva sodišče zlasti velikost zahtevka ali dela zahtevka, ki je zrel za odločbo.

Glede pravnih sredstev in izvršbe se šteje delna sodba za samostojno sodbo.

Vmesna sodba

315. člen

Če je tožena stranka izpodbijala tako podlago kakor tudi višino tožbenega zahtevka, pa je glede podlage stvar zrela za odločbo, lahko izda sodišče, če je to smotno, najprej sodbo samo o podlagi tožbenega zahtevka (vmesna sodba).

Sodišče počaka z obravnavanjem o višini tožbenega zahtevka, dokler ne postane vmesna sodba pravnomočna.

Sodba na podlagi pripoznavne

316. člen

Če tožena stranka do konca glavne obravnave pripozna tožbeni zahtevek, izda sodišče brez nadaljnega obravnavanja sodbo, s katero tožbenemu zahtevku ugotovi (sodba na podlagi pripoznavne).

Sodišče ne izda sodbe na podlagi pripoznavne, čeprav so izpolnjeni potrebni pogoji, če spozna, da gre za zahtevek, s katerim stranke ne morejo razpolagati (tretji odstavek 3. člena).

Izdaja sodbe na podlagi pripoznavne se odloži, če je treba, da se o okoliščinah iz drugega odstavka tega člena poprej dobijo obvestila.

Pripoznavo tožbenega zahtevka na naroku ali v pisni vlogi lahko prekliče tožena stranka tudi brez privolitve tožeče stranke do izdaje sodbe.

Sodba na podlagi odpovedi

317. člen

Če se tožnik do konca glavne obravnave odpove tožbenemu zahtevku, izda sodišče brez nadaljnega obravnavanja sodbo, s katero zavrne tožbeni zahtevek (sodba na podlagi odpovedi).

Za odpoved tožbenemu zahtevku ni potrebna privolitev tožene stranke.

Sodišče ne izda sodbe na podlagi odpovedi, čeprav so izpolnjeni potrebni pogoji, če spozna, da gre za zahtevek, s katerim stranke ne morejo razpolagati (tretji odstavek 3. člena).

Izdaja sodbe na podlagi odpovedi se odloži, če je treba, da se o okoliščinah iz tretjega odstavka tega člena poprej dobijo obvestila.

Odpoved tožbenemu zahtevku na naroku ali v pisni vlogi lahko tožeča stranka prekliče tudi brez privolitve tožene stranke do izdaje sodbe.

Zamudna sodba

318. člen

Če tožena stranka v roku iz 277. člena tega zakona ne odgovori na tožbo, izda sodišče sodbo, s katero ugotovi

tožbenemu zahtevku (zamudna sodba), če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je toženi stranki pravilno vročena tožba v odgovor;
2. da ne gre za zahtevek, s katerim stranke ne morejo razpolagati (tretji odstavek 3. člena tega zakona);
3. da izhaja utemeljenost tožbenega zahtevka iz dejstev, ki so navedena v tožbi;
4. da dejstva, na katera se opira tožbeni zahtevek, niso v nasprotju z dokazi, ki jih je predložil sam tožnik, ali z dejstvi, ki so splošno znana.

Izdaja zamudne sodbe se odloži, če je treba, da se o okoliščinah iz prejšnjega odstavka poprej dobijo obvestila.

Če iz dejstev, ki so navedena v tožbi, ne izhaja utemeljenost tožbenega zahtevka, izda sodišče sodbo, s katero tožbeni zahtevek zavrne.

Pravnomočnost sodbe

319. člen

Sodba, ki se ne more več izpodbijati s pritožbo, postane pravnomočna, kolikor je v njej odločeno o zahtevku tožbe ali nasprotne tožbe.

Sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali je stvar že pravnomočno razsojena. Če ugotovi, da je bila pravda začeta o zahtevku, o katerem je bilo že pravnomočno odločeno, zavrže tožbo.

Če je v sodbi odločeno o terjatvi, ki jo je tožena stranka uveljavljala z ugovorom zaradi pobota, postane odločba o obstoju ali neobstoju take terjatve pravnomočna.

320. člen

Sodišče je vezano na svojo sodbo, ko je sodba razglašena, če ni bila razglašena, pa ko je odpravljena.

Nasproti strankam ima sodba učinek šele od dneva, ko jim je vročena.

Izdaja in razglasitev sodbe

321. člen

Sodba se izda in razglasi v imenu ljudstva.

Kadar se opravi glavna obravnava pred senatom, izdajo sodbo predsednik senata in člani senata, ki so sodelovali na naroku, na katerem je bila glavna obravnava končana. Takoj po koncu glavne obravnave izda senat sodbo, ki jo razglasi predsednik senata.

V bolj zapletenih zadevah lahko sodišče odloči, da bo sodbo izdalo pisno. V takem primeru se sodba ne razglasi, temveč se vroči strankam v tridesetih dneh od dneva, ko je bila glavna obravnava končana.

V primeru iz drugega odstavka 291. člena tega zakona izda sodišče sodbo in jo vroči strankam najpozneje v tridesetih dneh od dneva, ko prejme spise, listine, druge podatke oziroma zapisnik. Ta sodba se ne razglasi.

322. člen

Kadar se sodba razglasi, prebere predsednik senata javno izrek sodbe in sporoči na kratko razloge sodbe.

Ob razglasitvi sodbe se lahko sporoči, da je sodišče sklenilo, da bo o odmeri stroškov odločilo pozneje. V tem primeru odmeri stroške predsednik senata, odločba pa se vzame v pisni odpravek sodbe.

Če je bila javnost glavne obravnave izključena, se izrek sodbe vselej javno prebere, sodišče pa odloči, ali in koliko naj se izključi javnost pri razglasitvi razlogov sodbe.

Vsi navzoči poslušajo branje izreka sodbe stoje.

Pisna izdelava in vročitev sodbe

323. člen

Sodba mora biti pisno izdelana v tridesetih dneh od izdaje.

Izvirnik sodbe podpiše predsednik senata.

Strankam se vroči overjen prepis sodbe.

324. člen

Pisna sodba mora imeti uvod, izrek in obrazložitev ter pravni pouk o pritožbi.

Uvod sodbe obsega: navedbo, da se sodba izreka v imenu ljudstva, naslov sodišča, ime in priimek predsednika in članov senata, ime in priimek in stalno oziroma začasno prebivališče strank, njihovih zastopnikov in pooblaščenec, kratko navedbo spornega predmeta, dan, ko je bila končana glavna obravnava, in dan, ko je bila sodba izdana.

Izrek sodbe obsega odločbo, s katero je sodišče ugodilo posameznim zahtevkom, ki se nanašajo na glavno stvar in stranske terjatve, ali jih je zavrnilo, in odločbo o obstoju ali neobstoju terjatve, ki je bila uveljavljena zaradi pobota (tretji odstavek 319. člena).

V obrazložitvi navede sodišče zahtevke strank in njihove navedbe o dejstvih, na katera se ti zahtevki opirajo, dokaze ter predpise, na katere je oprlo sodbo.

V obrazložitvi zamudne sodbe, sodbe na podlagi pripoznavne ali sodbe na podlagi odpovedi, se navedejo samo razlogi, ki upravičujejo tako sodbo.

V pravnem pouku o pritožbi navede sodišče rok za vložitev pritožbe in pri katerem sodišču se pritožba vloži.

Dopolnilna sodba

325. člen

Če sodišče ni odločilo o vseh zahtevkih, o katerih bi moralo odločiti s sodbo, ali ni odločilo o delu zahtevka, lahko stranka v petnajstih dneh od prejema sodbe predlaga pravdnemu sodišču, naj se sodba dopolni.

Prepozen ali neutemeljen predlog za dopolnitev sodbe sodišče zavrže oziroma zavrne brez naroka.

326. člen

Če predsednik senata spozna, da je predlog za dopolnitev sodbe utemeljen, razpiše glavno obravnavo, da se izda sodba o zahtevku, o katerem ni bilo odločeno (dopolnilna sodba).

Dopolnilna sodba se lahko izda tudi brez nove glavne obravnave, če naj jo izda isti senat, ki je izdal prvotno sodbo, zahtevek, glede katerega se zahteva dopolnitev, pa je bil zadosti obravnavan.

Če senat spozna, da je predlog za dopolnilno sodbo prepozen ali neutemeljen, ga s sklepom zavrže oziroma zavrne.

Če se predlog za dopolnitev sodbe nanaša samo na stroške postopka, odloči o njem predsednik senata brez naroka.

327. člen

Če je poleg predloga za dopolnitev sodbe vložena tudi pritožba zoper sodbo, sodišče prve stopnje počaka in ne pošlje pritožbe sodišču druge stopnje, dokler ne odloči o predlogu za dopolnitev sodbe in se ne izteče rok za pritožbo zoper to odločbo.

Če se zoper odločbo o dopolnitvi sodbe vloži pritožba, se ta pritožba skupaj s pritožbo zoper prvotno sodbo pošlje sodišču druge stopnje.

Če se izpodbija sodba prve stopnje s pritožbo samo zaradi tega, ker sodišče prve stopnje ni s sodbo odločilo o vseh zahtevkih strank, ki so bili predmet pravde, se šteje pritožba za predlog stranke, naj se izda dopolnilna sodba.

Poprava sodbe

328. člen

Predsednik senata kadar koli popravi napake v imenih in številkah ter druge očitne pisne in računske pomote, po-

manjkljivosti glede oblike in neskladnost prepisa sodbe z izvirnikom.

O popravilu se izda poseben sklep, ki se zapiše na koncu izvirnika, strankam pa se vroči prepis sklepa.

Če se izvirnik in prepis sodbe ne ujemata glede kakšne odločitve, ki je vsebovana v izreku sodbe, se vročijo strankam popravljeni prepisi sodbe s pripombo, da se s tem prepisom nadomešča prejšnji prepis. V takšnem primeru teče rok za pravno sredstvo glede popravljenega dela sodbe od dneva, ko je bil strankam vročen popravljeni prepis sodbe.

O popravilu sodbe lahko odloči sodišče brez zaslišanja strank.

Štiriindvajseto poglavje

SKLEP

329. člen

Vse sklepe, ki se izdajajo na naroku, razglasi predsednik senata.

Sklep, ki je bil razglašen na naroku, se vroči strankam v overjenem prepisu samo tedaj, če je zoper ta sklep dovoljena posebna pritožba, če se lahko na podlagi sklepa takoj zahteva izvršba ali če to zahteva vodstvo pravde.

Sodišče je vezano na svoje sklepe, če se ti ne nanašajo na vodstvo pravde ali če ni s tem zakonom drugače določeno.

Kadar se sklep ne vroči pisno, ima nasproti strankam učinek takoj, ko je razglašen.

330. člen

Sklepi, ki jih izda sodišče zunaj naroka, se sporočijo strankam z vročitvijo overjenega prepisa.

Če se s sklepom zavrne predlog ene stranke brez prejšnjega zaslišanja nasprotne stranke, se tej stranki sklep ne vroči.

331. člen

Sklep mora biti obrazložen, če se z njim zavrača predlog stranke ali če se z njim odloča o predlogih strank, ki si med seboj nasprotujejo, lahko pa je obrazložen tudi v drugih primerih, kadar je to potrebno.

Pisni odpravek sklepa mora vselej obsegati uvod in izrek, obrazložitev pa le tedaj, če mora biti sklep po prvem odstavku tega člena obrazložen.

332. člen

Določbe 313. člena, drugega odstavka 320. člena, drugega odstavka 321. člena, drugega odstavka 322. člena in členov 323 do 328 tega zakona veljajo smiselno tudi za sklepe.

B) Postopek s pravnimi sredstvi

Petindvajseto poglavje

REDNA PRAVNA SREDSTVA

1. Pritožba zoper sodbo

Pravica pritožbe

333. člen

Zoper sodbo, izdano na prvi stopnji, se smejo stranke pritožiti v petnajstih dneh od vročitve prepisa sodbe, če ni v tem zakonu določen kakšen drug rok. V meničnih in čekovnih sporih znaša ta rok osem dni.

Pravočasna pritožba ovira, da bi postala sodba pravno-močna v tistem delu, v katerem se s pritožbo izpodbija.

O pritožbi zoper sodbo odloča sodišče druge stopnje.

334. člen

Stranka se lahko odpove pritožbi od trenutka, ko je sodba razglašena, če se sodba ne razglasi, pa od takrat, ko ji je vročen njen prepis.

Dokler sodišče druge stopnje ne izda odločbe, lahko stranka umakne že vloženo pritožbo.

Odpoved pritožbi in umik pritožbe se ne moreta preklicati.

Vsebina pritožbe

335. člen

Pritožba mora obsegati:

1. navedbo sodbe, zoper katero se vlaga;
2. izjavo, da se sodba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. pritožbene razloge;
4. podpis pritožnika.

336. člen

Če se po podatkih pritožbe ne more ugotoviti, katera sodba se izpodbija, ali če pritožba ni podpisana (nepopolna pritožba), zahteva sodišče prve stopnje s sklepom, zoper katerega ni pritožbe, naj jo pritožnik v določenem roku dopolni ali popravi.

Če pritožnik v določenem roku ne izpolni te zahteve, sodišče prve stopnje s sklepom zavrne pritožbo kot nepopolno.

Če je pritožba vsebinsko še drugače pomanjkljiva, jo sodišče prve stopnje pošlje sodišču druge stopnje, ne da bi zahtevalo od pritožnika, naj jo dopolni oziroma popravi.

337. člen

V pritožbi sme pritožnik navajati nova dejstva in predlagati nove dokazne, če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti oziroma predložiti do prvega naroka za glavno obravnavo oziroma do konca glavne obravnave, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 286. člena tega zakona.

Predsednik senata sodišča prve stopnje po potrebi sam ali na zahtevo sodnika poročevalca sodišča druge stopnje s poizvedbami ali na naroku preveri resničnost pritožnikovih navedb.

Ugovor pobota, ki ni bil uveljavljen pred sodiščem prve stopnje, se ne more uveljavljati v pritožbi.

Razlogi, iz katerih se sme sodba izpodbijati

338. člen

Sodba se sme izpodbijati:

1. zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka;
2. zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja;
3. zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

Zamudna sodba se ne more izpodbijati zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

Sodba na podlagi pripoznavne in sodba na podlagi odpovedi se lahko izpodbijata zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka ali zaradi tega, ker je bila izjava o pripoznavi oziroma o odpovedi dana v zmoti ali pod vplivom prisile ali zvijače.

339. člen

Bistvena kršitev določb pravnega postopka je podana, če sodišče med postopkom ni uporabilo kakšne določbe tega zakona ali jo je uporabilo nepravilno, pa bi lahko to vplivalo na zakonitost in pravilnost sodbe.

Bistvena kršitev določb pravnega postopka je vselej podana:

1. če je bilo sodišče nepravilno sestavljeno ali če je pri izdaji sodbe sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki ni sodeloval na glavni obravnavi;
2. če je pri izdaji sodbe sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki bi moral biti po zakonu izločen (1. do 5. točka prvega

odstavka 70. člena) oziroma ki je bil s sklepom predsednika oziroma predstojnika sodišča izločen;

3. če je bilo odločeno o zahtevku v sporu, ki ne spada v sodno pristojnost (18. člen);

4. če je sodišče odločilo o tožbenem zahtevku, za katerega je stvarno pristojno višje sodišče iste vrste ali sodišče druge vrste, ali če je na ugovor stranke v odločbi, ki je bila vzeta v sodbo, nepravilno odločilo, da je krajevno pristojno;

5. če je sodišče na ugovor stranke, da gre za spor, glede katerega je bil sklenjen arbitražni dogovor, v odločbi, ki je bila vzeta v sodbo, nepravilno odločilo, da je pristojno;

6. če je sodišče v nasprotju z določbami tega zakona oprlo svojo odločbo na nedovoljena razpolaganja strank (tretji odstavek 3. člena);

7. če je sodišče v nasprotju z določbami tega zakona izdalo zamudno sodbo, sodbo na podlagi pripoznavne ali sodbo na podlagi odpovedi;

8. če kakšni stranki z nezakonitim postopanjem, zlasti pa z opustitvijo vročitve, ni bila dana možnost obravnavanja pred sodiščem;

9. če je sodišče v nasprotju z določbami tega zakona zavrnilo zahtevo stranke, da bi uporabljala v postopku svoj jezik in v svojem jeziku spremljala postopek;

10. če je sodišče izdalo sodbo brez glavne obravnave, pa bi bilo moralo opraviti glavno obravnavo;

11. če se je postopka udeleževal kot tožnik ali toženec nekdo, ki ne more biti pravdna stranka, ali če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal tisti, ki jo je po zakonu upravičen zastopati, ali če pravdno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik ali če zakoniti zastopnik ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja ali če stranke ni zastopal pooblaščenec v skladu z določbami tega zakona ali če pooblaščenec stranke ni imel pooblastila, razen če je bila pravda oziroma če so bila posamezna pravdna dejanja pozneje odobrena;

12. če je bilo odločeno o zahtevku, o katerem že teče pravda ali o katerem je bilo že prej pravnomočno razsojeno ali o katerem je bila že sklenjena sodna poravnava;

13. če je bila v nasprotju z zakonom izključena javnost glavne obravnave;

14. če ima sodba pomanjkljivosti, zaradi katerih se ne more preizkusiti, zlasti pa, če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje samemu sebi ali razlogom sodbe ali če sodba sploh nima razlogov ali v njej niso navedeni razlogi o odločilnih dejstvih ali so ti razlogi nejasni ali med seboj v nasprotju; ali če je o odločilnih dejstvih nasprotje med tem, kar se naveda v razlogih sodbe o vsebini listin ali zapisnikov o izpovedbah v postopku, in med samimi temi listinami oziroma zapisniki.

340. člen

Zmotna ali nepopolna ugotovitev dejanskega stanja je podana, če je sodišče kakšno odločilno dejstvo napačno ugotovilo oziroma če ga ni ugotovilo.

341. člen

Napačna uporaba materialnega prava je podana, če sodišče ni uporabilo določb materialnega prava, ki bi jih moralo uporabiti, ali če jih ni uporabilo pravilno.

Postopek s pritožbo

342. člen

Pritožba se vložijo pri sodišču, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, v zadostnem številu izvodov za sodišče in nasprotno stranko.

343. člen

Prepozno, nepopolno (prvi odstavek 336. člena) ali nedovoljeno pritožbo zavrne s sklepom predsednik senata sodišča prve stopnje brez naroka.

Pritožba je prepozna, če je bila vložena po preteku zakonskega roka zanjo.

Pritožba je nedovoljena, če jo je vložila oseba, ki ni imela te pravice, ali oseba, ki se je pritožbi odpovedala ali jo umaknila, ali če pritožnik ni imel pravnega interesa za pritožbo.

344. člen

Izvod pravočasne, popolne in dovoljene pritožbe vroči sodišče prve stopnje nasprotni stranki, ki sme nato v osmih dneh od njenega prejema podati pri tem sodišču odgovor na pritožbo.

Izvod odgovora na pritožbo vroči sodišče prve stopnje pritožniku.

Prepozen odgovor na pritožbo se ne zavrne, temveč se pošlje sodišču druge stopnje, ki ga upošteva, če je to še mogoče.

345. člen

Ko dobi odgovor na pritožbo ali ko se izteče rok za odgovor na pritožbo, pošlje sodišče prve stopnje pritožbo in odgovor na pritožbo, če je bil vložen, z vsemi spisi sodišču druge stopnje.

Če pritožnik trdi, da so bile v postopku na prvi stopnji prekršene določbe pravnega postopka, da predsednik senata sodišča prve stopnje pojasnilo k navedbam v pritožbi, ki se nanašajo na te kršitve, po potrebi pa opravi tudi poizvedbe, da ugotovi, ali so navedbe v pritožbi resnične.

346. člen

Ko prispejo spisi s pritožbo k sodišču druge stopnje, pripravi sodnik poročevalec poročilo za obravnavanje zadeve na pritožbenem senatu.

Sodnik poročevalec si lahko, če je treba, od sodišča prve stopnje priskrbi poročilo o kršitvah določb postopka in zahteva, naj se za ugotovitev teh kršitev opravi poizvedbe.

346.a člen

V primeru iz drugega odstavka 345. člena in drugega odstavka 346. člena tega zakona, pošlje sodišče prve stopnje pojasnilo oziroma poročilo strankam, ki lahko nanj odgovorijo v osmih dneh od vročitve.

347. člen

Sodišče druge stopnje odloča o pritožbi praviloma brez obravnave.

Če senat sodišča druge stopnje spozna, da je treba za pravilno ugotovitev dejanskega stanja ponoviti vse ali le nekatere od že izvedenih dokazov pred sodiščem druge stopnje, mora razpisati obravnavo.

348. člen

Na obravnavo se povabijo stranke oziroma njihovi zakoniti zastopniki ali pooblaščenec in pa tiste priče in izvedenci, za katere sodišče sklene, da jih bo zaslišalo.

Če ne pride na obravnavo katera od strank ali ne pride nobena stranka, obravnava sodišče pritožbo in izda odločbo, upoštevajoč zlasti tisto, kar je navedeno v pritožbi in v odgovoru na pritožbo.

Obravnava pred sodiščem druge stopnje se začne s poročilom poročevalca, ki razloži stanje stvari, ne da bi dal svoje mnenje o utemeljenosti pritožbe.

Nato se prebere sodba ali del sodbe, na katerega se nanaša pritožba, če je treba, pa tudi zapisnik o glavni obrnavi pred sodiščem prve stopnje, potem pa pritožnik obrazloži svojo pritožbo, nasprotna stranka pa odgovor na pritožbo.

Na obravnavi ponovi sodišče druge stopnje tiste dokaze, glede katerih dvomi v pravilnost dokazne ocene sodišča prve stopnje. Če katerega od teh dokazov ni več mogoče izvesti ali če senat ali sodnik, ki je izdal izpodbijano sodbo, tega dokaza ni neposredno izvedel (217. in 218. člen), lahko sodišče druge stopnje sklene, da se prebere zapisnik o njegovi izvedbi.

Na obravnavi stranka ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov niti uveljavljati ugovora pobota, ki ga ni uveljavljala pred sodiščem prve stopnje.

349. člen

Če ni v 347. in 348. členu tega zakona drugače določeno, veljajo določbe o glavni obravnavi pred sodiščem prve stopnje (281. do 305. člen) smiselno tudi za obravnavo pred sodiščem druge stopnje.

Meje preizkusa sodbe prve stopnje

350. člen

Sodišče druge stopnje preizkusi sodbo prve stopnje v tistem delu, v katerem se izpodbija s pritožbo; če pa se iz pritožbe ne vidi, v katerem delu se sodba izpodbija, preizkusi sodbo v tistem delu, v katerem stranka ni zmagala v sporu.

Sodišče druge stopnje preizkusi sodbo sodišča prve stopnje v mejah razlogov, ki so navedeni v pritožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 1., 2., 3., 6., 7., 8., 11., 12. in 14. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona in na pravilno uporabo materialnega prava.

Sodišče druge stopnje pazi na prekoračitve tožbenega zahtevka samo na zahtevo stranke.

Odločbe sodišča druge stopnje o pritožbi

351. člen

Sodišče druge stopnje lahko na seji ali na podlagi opravljene obravnave zavrže pritožbo kot prepozno, nepopolno ali kot nedovoljeno ali jo zavrne kot neutemeljeno in potrdi sodbo sodišča prve stopnje ali razveljavi to sodbo in pošlje zadevo sodišču prve stopnje v novo sojenje ali razveljavi sodbo prve stopnje in zavrže tožbo ali spremeni sodbo prve stopnje.

Sodišče druge stopnje lahko razveljavi sodbo tudi tedaj, če stranka zahteva spremembo, in lahko spremeni sodbo, čeprav stranka zahteva, naj se razveljavi.

352. člen

Sodišče druge stopnje zavrže s sklepom prepozno, nepopolno ali nedovoljeno pritožbo, če tega ni storilo sodišče prve stopnje (343. člen).

353. člen

Sodišče druge stopnje zavrne s sodbo pritožbo kot neutemeljeno in potrdi sodbo prve stopnje, če spozna, da niso podani razlogi, iz katerih se sodba lahko izpodbija, in ne razlogi, na katere mora paziti po uradni dolžnosti.

354. člen

Sodišče druge stopnje razveljavi s sklepom sodbo prve stopnje, če ugotovi, da je podana bistvena kršitev določb pravnega postopka (339. člen), in vrne zadevo istemu sodišču prve stopnje ali pa jo odstopi pristojnemu sodišču prve stopnje, da opravi novo glavno obravnavo. V tem sklepu odloči sodišče druge stopnje tudi o tem, katera dejanja, ki jih zajema bistvena kršitev določb pravnega postopka, se razveljavijo.

Če so bile v postopku pred sodiščem prve stopnje prekršene določbe 3. in 12. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, razveljavi sodišče druge stopnje sodbo prve stopnje in zavrže tožbo.

Če je bila v postopku pred sodiščem prve stopnje prekršena določba 11. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, razveljavi sodišče druge stopnje glede na naravo kršitve sodbo prve stopnje in vrne zadevo pristojnemu sodišču prve stopnje ali pa razveljavi sodbo prve stopnje in zavrže tožbo.

355. člen

Če sodišče druge stopnje na seji ali na obravnavi spozna, da je treba za pravilno ugotovitev dejanskega stanja ugotoviti nova dejstva ali izvesti nove dokaze ali da je bilo zaradi zmotne uporabe materialnega prava dejansko stanje nepopolno ugotovljeno, razveljavi sodbo prve stopnje in vrne zadevo sodišču prve stopnje v novo sojenje.

356. člen

Če sodišče druge stopnje razveljavi sodbo sodišča prve stopnje in mu vrne zadevo v novo sojenje, lahko odredi, da se opravi nova glavna obravnavo pred drugim senatom.

357. člen

Če ugotovi, da je bil s sodbo prve stopnje prekoračen tožbeni zahtevek, sodišče druge stopnje glede na naravo prekoračitve tožbenega zahtevka s sklepom razveljavi sodbo sodišča prve stopnje in mu po potrebi zadevo vrne v ponovno sojenje.

358. člen

Sodišče druge stopnje mora s sodbo spremeniti sodbo sodišča prve stopnje:

1. če ugotovi na podlagi obravnave drugačno dejansko stanje, kakor pa je ugotovljeno v sodbi prve stopnje;

2. če je sodišče prve stopnje zmotno presodilo listine ali posredno izvedene dokaze, njegova odločba pa se opira samo na te dokaze;

3. če je sodišče prve stopnje iz ugotovljenih dejstev nepravilno sklepalo na obstoj drugih dejstev, sodba pa se opira na ta dejstva;

4. če misli, da je dejansko stanje v sodbi prve stopnje pravilno ugotovljeno, da pa je sodišče prve stopnje zmotno uporabilo materialno pravo.

359. člen

Sodišče druge stopnje ne sme spremeniti sodbe v škodo stranke, ki se je pritožila, če se je pritožila samo ona.

360. člen

V obrazložitvi sodbe oziroma sklepa mora sodišče druge stopnje presoditi navedbe pritožbe, ki so odločilnega pomena, in navesti razloge, ki jih je upoštevalo po uradni dolžnosti.

Kadar se sodba prve stopnje razveljavi zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka, je treba v obrazložitvi navesti, katere določbe so bile prekršene in v čem je kršitev.

Če se sodba prve stopnje razveljavi in zadeva vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje, da pravilno ugotovi dejansko stanje, se navede, v čem so pomanjklivosti pri ugotovitvi dejanskega stanja oziroma zakaj so nova dejstva in novi dokazi pomembni za pravilno odločbo in zakaj vplivajo na tako odločbo.

361. člen

Sodišče druge stopnje vrne vse spise sodišču prve stopnje z zadostnim številom overjenih prepisov svoje odločbe, da jih vroči strankam in drugim prizadetim osebam.

362. člen

Sodišče prve stopnje mora opraviti vsa pravdna dejanja in obravnavati vsa sporna vprašanja, na katera je opozorilo sodišče druge stopnje v svojem sklepu.

Na prvem naroku nove glavne obravnave smejo navajati stranke tudi nova dejstva in predlagati nove dokaze, če jih brez svoje krivde v dotedanjem postopku niso mogle navesti oziroma predložiti.

Če se sodba razveljavi zaradi tega, ker jo je izdalo nepristojno sodišče, se opravi nova obravnavo pred sodiščem prve stopnje po določbah, ki veljajo za glavno obravnavo, če se spremeni senat (tretji odstavek 302. člena).

2. Pritožba zoper sklep

363. člen

Zoper sklep sodišča prve stopnje je dovoljena pritožba, če ni v tem zakonu določeno, da ni pritožbe.

Če ta zakon izrecno določa, da ni posebne pritožbe, se sme sklep sodišča prve stopnje izpodbijati samo v pritožbi zoper končno odločbo.

364. člen

Pravočasna pritožba zadrži izvršitev sklepa, če ni s tem zakonom drugače predpisano.

Sklep, zoper katerega ni posebne pritožbe, se lahko takoj izvrši.

365. člen

Ko odloča o pritožbi, lahko sodišče druge stopnje:

1. zavrže pritožbo kot prepozno, nepopolno ali nedovoljeno (prvi, drugi in tretji odstavek 343. člena ter prvi odstavek 363. člena);

2. zavrne pritožbo kot neutemeljeno in potrdi sklep sodišča prve stopnje;

3. ugotovi pritožbi in sklep spremeni ali razveljavi in po potrebi vrne zadevo v nov postopek.

366. člen

V postopku s pritožbo zoper sklep se uporabljajo smiselno določbe, ki veljajo za pritožbo zoper sodbo, razen določb o odgovoru na pritožbo in o obravnavi pred sodiščem druge stopnje.

Šestindvajseto poglavje IZREDNA PRAVNA SREDSTVA

1. Revizija

367. člen

Zoper pravnomočno sodbo, izdano na drugi stopnji, lahko stranke vložijo revizijo v tridesetih dneh od vročitve prepisa sodbe.

V premoženjskih sporih je revizija dovoljena, če vrednost izpodbijanega dela pravnomočne sodbe presega 1.000.000 tolarjev.

Revizija je vselej dovoljena:

1. v sporih o preživetju, ko je preživetje prvič določeno ali je ukinjeno;

2. v odškodninskih sporih za izgubljeno preživetje zaradi smrti preživljalca, ko je ta odškodnina prvič določena ali ukinjena;

3. v sporih iz avtorske pravice;

4. v sporih, ki se nanašajo na varstvo in uporabo izumov in znakov razlikovanja ali pravico do uporabe firme, in v sporih v zvezi z varstvom konkurence.

368. člen

O reviziji odloča vrhovno sodišče.

369. člen

Vložena revizija ne zadrži izvršitve pravnomočne sodbe, zoper katero je vložena.

370. člen

Revizija se lahko vloži:

1. zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka iz drugega odstavka 339. člena tega zakona, razen če se kršitev nanaša na krajevno pristojnost (4. točka drugega odstavka 339. člena) ali na pristojnost arbitraže (5. točka drugega odstavka 339. člena), če je sodnik sodišča prve stopnje izdal sodbo brez glavne obravnave, čeprav bi jo moral opraviti (10. točka drugega odstavka 339. člena), če

je bilo odločeno o zahtevku, o katerem že teče pravda (12. točka drugega odstavka 339. člena) ali če je bila v nasprotju z zakonom izključena javnost glavne obravnave (13. točka drugega odstavka 339. člena);

2. zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka iz prvega odstavka 339. člena tega zakona v postopku pred sodiščem druge stopnje;

3. zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

Zaradi prekoračitve tožbenega zahtevka je revizija dopustna samo, če je bila ta kršitev storjena šele v postopku pred sodiščem druge stopnje.

Revizije ni mogoče vložiti zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

Zoper sodbo druge stopnje, s katero se potrjuje sodba na podlagi pripoznavne ali sodba na podlagi odpovedi, je revizija dopustna samo zaradi razlogov iz 1. in 2. točke prvega odstavka in iz drugega odstavka tega člena.

371. člen

Revizijsko sodišče preizkusi izpodbijano sodbo samo v tistem delu, v katerem se izpodbija z revizijo, in v mejah razlogov, ki so v njej navedeni, pri čemer pazi po uradni dolžnosti na pravilno uporabo materialnega prava.

372. člen

Stranke smejo navajati v reviziji nova dejstva in predlagati nove dokaze samo tedaj, če se nanašajo na bistvene kršitve določb pravnega postopka, zaradi katerih se lahko vloži revizija.

373. člen

Revizija se vloži pri sodišču, ki je izreklo sodbo prve stopnje, in sicer v zadostnem številu izvodov za sodišče, nasprotno stranko in Državno tožilstvo Republike Slovenije.

374. člen

Prepozno, nepopolno ali nedovoljeno revizijo zavrže s sklepom sodnik sodišča prve stopnje brez naroka.

Revizija je nedovoljena, če jo vloži nekdo, ki nima te pravice, nekdo, ki jo je umaknil, ali nekdo, ki zanjo nima pravnega interesa, ali če je vložena zoper sodbo, zoper katero je po zakonu ni mogoče vložiti.

375. člen

Izvod vsake revizije pošlje sodnik sodišča prve stopnje nasprotni stranki in Državnemu tožilstvu Republike Slovenije.

Državnemu tožilstvu Republike Slovenije je treba poslati skupaj z revizijo tudi prepis sodbe, zoper katero je revizija vložena.

Nasprotna stranka lahko v tridesetih dneh od vročitve revizije poda sodišču nanjo odgovor.

Ko dobi odgovor na revizijo ali ko poteče rok za odgovor, pošlje sodnik sodišča prve stopnje revizijo in morebitni odgovor nanjo z vsemi spisi po sodišču druge stopnje revizijskemu sodišču.

376. člen

O reviziji odloča revizijsko sodišče brez obravnave.

377. člen

Prepozno, nepopolno ali nedovoljeno revizijo zavrže revizijsko sodišče s sklepom, če ni storil tega v mejah svojih pravic (374. člen) že sodnik sodišča prve stopnje.

378. člen

Revizijsko sodišče s sodbo zavrne revizijo kot neutemeljeno, če ugotovi, da niso podani razlogi, zaradi katerih je bila vložena, in ne razlogi, na katere mora paziti po uradni dolžnosti.

379. člen

Če ugotovi bistveno kršitev določb pravnega postopka iz prvega ali drugega odstavka 339. člena tega zakona, zaradi katerih je dopustna revizija, razen kršitev iz drugega in tretjega odstavka tega člena, revizijsko sodišče s sklepom v celoti ali deloma razveljavi sodbo sodišča druge stopnje in sodišča prve stopnje ali samo sodbo sodišča druge stopnje in vrne zadevo v novo sojenje istemu ali drugemu senatu sodišča prve ali druge stopnje oziroma drugemu pristojnemu sodišču.

Če je bila v postopku pred sodiščem prve ali druge stopnje storjena kršitev iz 3. ali 12. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, razen če je bilo odločeno o zahtevku, o katerem že teče pravda, revizijsko sodišče s sklepom razveljavi izdane odločbe in zavrne tožbo.

Če je bila v postopku pred sodiščem prve ali druge stopnje storjena kršitev iz 11. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, ravna revizijsko sodišče glede na naravo kršitve po prvem ali drugem odstavku tega člena.

380. člen

Če ugotovi, da je bilo materialno pravo zmotno uporabljeno, ugotovi revizijsko sodišče s sodbo reviziji in spremeni izpodbijano sodbo.

Če ugotovi, da je bilo zaradi zmotne uporabe materialnega prava dejansko stanje nepopolno ugotovljeno in da zato ni pogojev za spremembo izpodbijane sodbe, ugotovi revizijsko sodišče s sklepom reviziji in v celoti ali deloma razveljavi sodbo sodišča prve in druge stopnje ali samo sodbo sodišča druge stopnje in vrne zadevo v novo sojenje sodišču prve oziroma druge stopnje.

381. člen

Če ugotovi, da je bil s pravnomočno sodbo, izdano na drugi stopnji, prekoračen tožbeni zahtevek, revizijsko sodišče glede na naravo prekoračitve s sklepom razveljavi sodbo sodišča druge stopnje in vrne zadevo v novo sojenje sodišču druge stopnje oziroma s sodbo spremeni izpodbijano sodbo.

382. člen

Odločba revizijskega sodišča se pošlje sodišču prve stopnje po sodišču druge stopnje.

Izvod odločbe revizijskega sodišča je treba poslati tudi Državnemu tožilstvu Republike Slovenije.

383. člen

Če ni v členih 367 do 382 tega zakona drugače določeno, veljajo v postopku z revizijo smiselno določbe iz tega zakona o pritožbi zoper sodbo iz drugega in tretjega odstavka 334. člena, 335., 336. in 341. člena, drugega in tretjega odstavka 344. člena, drugega odstavka 345. člena, 346., 351., 356. člena in členov 359 do 362 tega zakona.

384. člen

Stranke lahko vložijo revizijo tudi zoper sklep sodišča druge stopnje, s katerim je bil postopek pravnomočno končan.

Revizije zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni v sporih, v katerih ne bi bila dovoljena revizija zoper pravnomočno sodbo (drugi in tretji odstavek 367. člena).

Revizija je vselej dovoljena zoper sklep, s katerim je sodišče druge stopnje zavrglo vloženo pritožbo oziroma s katerim je potrdilo sklep sodišča prve stopnje, da se revizija zavrne.

V postopku z revizijo zoper sklep se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o reviziji zoper sodbo.

2. Zahteva za varstvo zakonitosti

385. člen

Zoper pravnomočno sodno odločbo lahko vloži Državno tožilstvo Republike Slovenije v treh mesecih zahtevo za varstvo zakonitosti.

Rok za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti iz prvega odstavka tega člena se šteje:

1. zoper odločbo, izdano na prvi stopnji, zoper katero ni bila vložena pritožba – od dneva, od katerega odločbe ni bilo več mogoče izpodbijati s pritožbo;

2. zoper odločbo, izdano na drugi stopnji, zoper katero ni bila vložena revizija – od dneva, ko je bila odločba vročena tisti stranki, ki ji je bila vročena pozneje.

Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena, izdano na drugi stopnji, zoper katero so stranke vložile revizijo, lahko vloži državno tožilstvo zahtevo za varstvo zakonitosti samo v tridesetih dneh od dneva, ko mu je bila vročena revizija tiste stranke, katere revizija mu je bila vročena prej (prvi odstavek 375. člena).

Zahteve za varstvo zakonitosti ni zoper odločbo, ki jo je na revizijo ali zahtevo za varstvo zakonitosti izdalo vrhovno sodišče.

386. člen

O zahtevi za varstvo zakonitosti odloča vrhovno sodišče.

387. člen

Državno tožilstvo lahko vloži zahtevo za varstvo zakonitosti:

1. zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka iz prvega in drugega odstavka 339. člena tega zakona, razen če se kršitev nanaša na krajevno pristojnost (4. točka drugega odstavka 339. člena) ali na pristojnost arbitraže (5. točka drugega odstavka 339. člena), če je sodišče prve stopnje izdalo sodbo brez glavne obravnave, moralo pa bi opraviti glavno obravnavo (10. točka drugega odstavka 339. člena), če je bilo odločeno o zahtevku, o katerem že teče pravda (12. točka drugega odstavka 339. člena), ali če je bila v nasprotju z zakonom izključena javnost glavne obravnave (13. točka drugega odstavka 339. člena);

2. zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

Državno tožilstvo ne more vložiti zahteve za varstvo zakonitosti zaradi prekoračitve tožbenega zahtevka in tudi ne zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

388. člen

Po prvem odstavku 379. člena tega zakona ravna sodišče, ki je pristojno odločati o zahtevi za varstvo zakonitosti, tudi kadar ugotovi, da je podana bistvena kršitev določb pravnega postopka iz prvega odstavka 339. člena tega zakona, ki je bila storjena v postopku pred sodiščem prve stopnje.

389. člen

Če sta zoper isto odločbo vloženi revizija in zahteva za varstvo zakonitosti, odloči vrhovno sodišče o obeh pravnih sredstvih z eno odločbo.

390. člen

O seji, na kateri bo sodišče odločilo o zahtevi za varstvo zakonitosti, je treba obvestiti Državno tožilstvo Republike Slovenije.

391. člen

Pri odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti se omeji sodišče samo na preizkus kršitev, ki jih uveljavlja državno tožilstvo v svoji zahtevi.

Če ni v členih 385 do 390 tega zakona drugače določeno, se v postopku z zahtevo za varstvo zakonitosti uporablja-

jo smiselno določbe 369. člena, členov 372 do 380 ter 382. in 383. člena tega zakona.

3. Tožba za razveljavitev sodne poravnave

392. člen

Stranke lahko sklenjeno sodno poravnavo izpodbijajo s tožbo za razveljavitev sodne poravnave.

Tožba za razveljavitev sodne poravnave se lahko vloži:

1. zaradi tega, ker je sodna poravnava sklenjena v zmoti ali pod vplivom sile ali zvijače;

2. zaradi tega, ker je pri sklenitvi sodne poravnave sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki bi moral biti po zakonu izločen (1. do 5. točka prvega odstavka 70. člena) oziroma ki je bil s sklepom sodišča izločen;

3. če je pri sklenitvi sodne poravnave sodeloval nekdo, ki ne more biti pravdna stranka, ali če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal tisti, ki jo je po zakonu upravičen zastopati, ali če pravdno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik ali če zakoniti zastopnik ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja ali če pooblaščenec stranke ni imel pooblastila, razen če je bila pravda oziroma če so bila posamezna pravdna dejanja pozneje odobrena.

393. člen

Tožbo za razveljavitev sodne poravnave lahko stranka vloži v treh mesecih od dneva, ko je zvedela za razlog za razveljavitev.

Po preteku treh let od dneva, ko je bila sodna poravnava sklenjena, se tožba za razveljavitev sodne poravnave ne more več vložiti.

Tožba za razveljavitev sodne poravnave se vloži vselej pri sodišču, pred katerim je bila sodna poravnava sklenjena.

O tožbi za razveljavitev sodne poravnave odloča sodišče v sestavi, ki jo določa zakon za odločanje o spornem predmetu, o katerem je bila sodna poravnava sklenjena.

Če ni v 392. in 393. členu tega zakona drugače določeno, se v postopku s tožbo za razveljavitev sodne poravnave uporabljajo določbe drugega odstavka 397. člena ter 398. do 400. člena tega zakona.

4. Obnova postopka

394. člen

Postopek, ki je s sodno odločbo pravnomočno končan, se lahko na predlog stranke obnovi:

1. če je pri izdaji odločbe sodeloval sodnik oziroma sodnik porotnik, ki bi moral biti po zakonu izločen (1. do 5. točka prvega odstavka 70. člena) oziroma ki je bil s sklepom sodišča izločen;

2. če kakšni stranki z nezakonitim postopanjem, zlasti z opustitvijo vročitve, ni bila dana možnost obravnavanja pred sodiščem;

3. če je bila opravljena osebna vročitev prve vloge, ki se je vročala v postopku, po 141. členu tega zakona, ta način vročitve pa je bil uporabljen zaradi strankine odsotnosti v nepretrganem trajanju več kot tri mesece;

4. če se je postopka udeleževal kot tožnik ali toženec nekdo, ki ne more biti pravdna stranka, ali če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal tisti, ki jo je po zakonu upravičen zastopati, ali če pravdno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik ali če zakoniti zastopnik ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja ali če stranke ni zastopal pooblaščenec v skladu s tem zakonom ali če pooblaščenec stranke ni imel pooblastila, razen če je bila pravda oziroma če so bila posamezna pravdna dejanja pozneje odobrena;

5. če se opira sodna odločba na krivo izpovedbo priče ali izvedenca;

6. če se opira sodna odločba na ponarejeno listino ali na listino, v kateri je bila potrjena neresnična vsebina;

7. če je prišlo do sodne odločbe zaradi kaznivega dejanja sodnika oziroma sodnika porotnika, zakonitega zastopnika ali pooblaščenca stranke, nasprotna stranke ali koga drugega;

8. če pridobi stranka možnost uporabiti pravnomočno odločbo sodišča, ki je bila prej izdana o istem zahtevku med istima strankama;

9. če se opira sodna odločba na drugo sodno odločbo ali na odločbo kakšnega drugega organa, pa je bila ta odločba pravnomočno spremenjena, razveljavljena oziroma odpravljena;

10. če zve stranka za nova dejstva ali pa najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, na podlagi katerih bi bila lahko izdana zanjo ugodnejša odločba, če bi bila ta dejstva oziroma če bi bili ti dokazi uporabljeni v prejšnjem postopku.

395. člen

Iz razlogov, ki so naštet v 1., 2., 3. in 4. točki 394. člena tega zakona, se ne more zahtevati obnova postopka, če je bil tak razlog brez uspeha uveljavljen v prejšnjem postopku.

Zaradi okoliščin, ki so našteje v 1., 8., 9. in 10. točki 394. člena tega zakona, se sme dovoliti obnova postopka samo, če jih stranka brez svoje krivde ni mogla uveljavljati, preden je bil prejšnji postopek končan s pravnomočno sodno odločbo.

396. člen

Predlog za obnovo postopka se vloži v tridesetih dneh, in sicer:

1. v primeru iz 1. točke 394. člena tega zakona od dneva, ko je stranka zvedela za ta razlog;

2. v primeru iz 2. in 3. točke 394. člena tega zakona od dneva, ko je bila odločba vročena stranki;

3. v primerih iz 4. točke 394. člena tega zakona, če se je postopka kot tožnik ali kot toženec udeležil nekdo, ki ne more biti stranka v postopku, od dneva, ko je bila temu vročena odločba; če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal pooblaščenec ali če pravdno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik ali če stranke ni zastopal pooblaščenec v skladu s tem zakonom, od dneva, ko je bila odločba vročena stranki oziroma njenemu zakonitemu zastopniku oziroma pooblaščenču; če zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja, pa od dneva, ko je stranka zvedela za ta razlog;

4. v primerih iz 5. do 7. točke 394. člena tega zakona od dneva, ko je stranka zvedela za pravnomočno sodbo v kazenskem postopku, če se kazenski postopek ne more izvesti, pa od dneva, ko je zvedela za ustavitev ali za okoliščine, zaradi katerih se postopek ne more uvesti;

5. v primerih iz 8. in 9. točke 394. člena tega zakona od dneva, ko je stranka mogla uporabiti pravnomočno odločbo, ki je razlog za obnovo postopka;

6. v primeru iz 10. točke 394. člena tega zakona od dneva, ko je stranka mogla navesti sodišču nova dejstva oziroma nova dokazila.

Če bi začel teči rok iz prvega odstavka tega člena, preden bi odločba postala pravnomočna, se šteje ta rok od pravnomočnosti odločbe, kadar zoper njo ni bilo vloženo pravno sredstvo, sicer pa od vročitve pravnomočne odločbe višjega sodišča.

Če preteče pet let od dneva, ko je postala odločba pravnomočna, se obnova postopka ne more več predlagati, razen če se zahteva obnova iz razloga, ki je naveden v 2. in 4. točki 394. člena tega zakona.

397. člen

Predlog za obnovo postopka se poda vselej pri sodišču, ki je izdalo odločbo na prvi stopnji.

V predlogu je treba zlasti navesti: zakoniti razlog, na podlagi katerega se zahteva obnova, okoliščine, iz katerih izhaja, da je predlog vložen v zakonitem roku, in dokaze, s katerimi se podpirajo navedbe predlagatelja.

398. člen

Prepozen (396. člen), nepopoln (drugi odstavek 397. člena) ali nedovoljen (395. člen) predlog za obnovo postopka zavrže s sklepom predsednik senata brez naroka.

Če predsednik senata ne zavrže predloga, vroči izvod predloga nasprotni stranki po določbah 142. člena tega zakona; ta ima pravico v petnajstih dneh nanj odgovoriti. Ko prispe k sodišču odgovor na predlog ali ko poteče rok za odgovor, določi predsednik senata narok za obravnavanje predloga.

Če se zahteva obnova postopka iz razloga, ki je naveden v 10. točki 394. člena tega zakona, lahko predsednik senata združi obravnavanje predloga za obnovo postopka z obravnavanjem glavne stvari.

399. člen

Narok za obravnavanje predloga za obnovo postopka se opravi pred predsednikom senata sodišča prve stopnje, razen če je obravnavanje predloga združeno z obravnavanjem glavne stvari.

400. člen

Po naroku za obravnavanje predloga izda predsednik senata sodišča prve stopnje odločbo o predlogu, razen če se nanaša razlog za obnovo postopka izključno le na postopek pred višjim sodiščem (401. člen).

V sklepu, s katerim se dovoli obnova postopka, se izreče, da se razveljavi odločba, ki je bila izdana v prejšnjem postopku.

Predsednik senata določi glavno obravnavo šele po pravnomočnosti sklepa, s katerim se dovoljuje obnova postopka, lahko pa odloči v tem sklepu, da se takoj začne z obravnavanjem glavne stvari. Na prvem naroku nove glavne obravnave lahko navajajo stranke nova dejstva in predložijo nove dokaze, če jih brez svoje krivde v dotedanjem postopku niso mogle navesti oziroma predložiti.

Zoper sklep, s katerim se dovoli obnova postopka, ni posebne pritožbe, če je predsednik senata odločil, da se takoj začne obravnavanje glavne stvari.

Če je predsednik senata dovolil obnovo postopka in odločil, da se takoj obravnava glavna stvar, ali če se predlog za obnovo postopka obravnava skupaj z glavno stvarjo, se vzame sklep, s katerim se dovoljuje obnova postopka in razveljavlja odločba, izdana v prejšnjem postopku, v odločbo o glavni stvari.

401. člen

Če se nanaša razlog za obnovo postopka edinole na postopek pred višjim sodiščem, pošlje predsednik senata sodišča prve stopnje po naroku za obravnavanje predloga za obnovo postopka zadevo temu višjemu sodišču, da izda odločbo.

Ko prispe zadeva k višjemu sodišču, ravna predsednik senata po določbah 346. člena tega zakona.

O predlogu za obnovo postopka odloči senat višjega sodišča brez obravnave.

Če senat višjega sodišča spozna, da je predlog za obnovo postopka utemeljen in da ni potrebna nova glavna obravnava, razveljavi svojo odločbo in morebitno odločbo višjega sodišča ter izda novo odločbo o glavni stvari.

5. Razmerje med predlogom za obnovo postopka in drugimi izrednimi pravnimi sredstvi

402. člen

Če vložijo stranka v roku za vložitev revizije predlog za obnovo postopka samo iz razlogov, iz katerih je mogoče vložiti tudi revizijo, se šteje, da je stranka vložila revizijo.

Če vložijo stranka revizijo zaradi kakšnega razloga iz 12. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, sočasno ali pozneje pa vložijo predlog za obnovo postopka zaradi katerega koli razloga iz 394. člena tega zakona, sodišče prekine postopek s predlogom za obnovo postopka, dokler ni končan postopek z revizijo.

Če vložijo stranka revizijo iz katerega koli razloga, razen zaradi kakšnega razloga iz 12. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, sočasno ali pozneje pa vložijo predlog za obnovo postopka zaradi kakšnega razloga iz 5., 6. ali 7. točke 394. člena tega zakona, ki se opira na pravnomočno sodbo, izdano v kazenskem postopku, sodišče prekine postopek z revizijo, dokler ni končan postopek s predlogom za obnovo postopka.

V vseh drugih primerih, v katerih vložijo stranka revizijo, sočasno ali pozneje pa vložijo predlog za obnovo postopka, sodišče odloči, kateri postopek bo nadaljevalo, katerega pa prekinilo; pri tem upošteva vse okoliščine, zlasti pa razloge, zaradi katerih sta bili vloženi obe pravni sredstvi, in dokaze, ki sta jih predložili stranki.

403. člen

Določbe prvega in tretjega odstavka 402. člena tega zakona veljajo tudi, kadar je stranka najprej vložila predlog za obnovo postopka, nato pa revizijo.

V vseh drugih primerih, v katerih vložijo stranka predlog za obnovo postopka, nato pa revizijo, sodišče praviloma prekine postopek z revizijo, dokler ni končan postopek s predlogom za obnovo postopka, razen če spozna, da so podani resni razlogi, da ravna drugače.

404. člen

Sklep iz 402. člena tega zakona izda predsednik senata sodišča prve stopnje, če prispe predlog za obnovo postopka k sodišču prve stopnje, še preden je zadeva v zvezi z revizijo poslana revizijskemu sodišču. Če prispe predlog za obnovo postopka potem, ko je v zvezi z revizijo zadeva že poslana revizijskemu sodišču, izda sklep iz 402. člena tega zakona senat revizijskega sodišča.

Sklep iz 403. člena tega zakona izda predsednik senata sodišča prve stopnje, razen če je zadeva v zvezi s predlogom za obnovo postopka takrat, ko prispe revizija k sodišču prve stopnje, že poslana v odločitev višjemu sodišču (prvi odstavek 401. člena); v tem primeru izda sklep senat višjega sodišča.

Zoper sklep sodišča iz prvega in drugega odstavka tega člena ni pritožbe.

405. člen

Določbe 402., 403. in 404. člena tega zakona veljajo smiselno tudi, kadar vložijo državno tožilstvo zahtevo za varstvo zakonitosti, stranka pa pred tem, sočasno ali za tem predlog za obnovo postopka.

Tretji del

POSEBNI POSTOPKI

Sedemindvajseto poglavje POSTOPEK V ZAKONSKIH SPORIH TER SPORIH IZ RAZMERIJ MED STARŠI IN OTROKI

1. Skupne določbe

406. člen

Zakonski spori so spori o razvezi ali razveljavitvi zakonske zveze.

Spori iz razmerij med starši in otroki so spori o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva ter spori o varstvu, vzgoji in preživljanju mladoletnih otrok in polnoletnih oseb,

nad katerimi je podaljšana roditeljska pravica (v nadaljnjem besedilu: otrok) in spori o stikih otrok s starši in z drugimi osebami, ne glede na to, ali se rešujejo samostojno ali skupaj z zakonskimi spori oziroma spori o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva.

Če v tem poglavju ni posebnih določb, veljajo za postopek v zakonskih sporih ter v sporih iz razmerij med starši in otroki druge določbe tega zakona.

407. člen

V zakonskih sporih ter v sporih iz razmerij med starši in otroki je javnost izključena.

408. člen

V zakonskih sporih ter v sporih iz razmerij med starši in otroki mora sodišče po uradni dolžnosti ukreniti vse, kar je potrebno, da se zavarujejo pravice in interesi otrok in drugih oseb, ki niso sposobne skrbeti za svoje pravice in interese.

V sporih o varstvu, vzgoji in preživljanju otrok ter v sporih o stikih otrok s starši in z drugimi osebami senat ni vezan na postavljene zahteve, kadar tako določa zakon, pa lahko o tem odloči tudi brez postavljenega zahtevka.

Zaradi varstva oseb iz prvega odstavka tega člena lahko senat ugotavlja tudi dejstva, ki jih stranke niso navajale, ter zbere podatke, potrebne za odločitev. Osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitev, so sodišču dolžne dati zahtevane podatke tudi proti volji osebe, na katero se ti podatki nanašajo.

409. člen

Otroku, ki je dopolnil 15 let in je sposoben razumeti pomen in pravne posledice svojih dejanj, mora sodišče omogočiti, da kot stranka v postopku samostojno opravlja procesna dejanja.

Zakoniti zastopnik otroka iz prejšnjega odstavka sme opravljati dejanja v postopku le, dokler otrok ne izjavi, da sam prevzema pravdo.

Otroka, ki še ni star 15 let oziroma za katerega sodišče presodi, da ni sposoben razumeti pomena in pravnih posledic svojih dejanj, zastopa zakoniti zastopnik.

Če si interesi otroka in njegovega zakonitega zastopnika nasprotujejo, postavi sodišče otroku posebnega zastopnika. Tako ravna sodišče tudi v drugih primerih, če glede na okoliščine primera presodi, da je to potrebno zaradi varstva otrokovih koristi.

410. člen

Kadar sodišče odloča o vzgoji in varstvu otrok ter o stikih otrok s starši in drugimi osebami mora otroka, ki je sposoben razumeti pomen postopka in posledice odločitve, na primeren način obvestiti o uvedbi postopka in o njegovi pravici, da izrazi svoje mnenje. Glede na starost otroka in druge okoliščine sodnik otroka povabi na neformalen razgovor na sodišču ali zunaj sodišča s posredovanjem centra za socialno delo ali šolskega svetovalnega delavca. Ob razgovoru je lahko navzoča oseba, ki ji otrok zaupa in jo sam izbere. Ta oseba lahko pomaga otroku izraziti njegovo mnenje.

O razgovoru sestavi sodnik zapisnik, lahko pa tudi odloči, da se razgovor zvočno snema. Zaradi varstva koristi otroka lahko sodišče odloči, da se staršem ne dovoli vpogled v zapisnik oziroma poslušanje posnetka.

Otroku, ki je že dopolnil 15 let in je v postopku izrazil svoje mnenje, sodišče vroči odločbo, proti kateri ima pravico vložiti pritožbo.

411. člen

Med postopkom v zakonskih sporih in sporih iz razmerij med starši in otroki lahko izda sodišče na predlog stranke ali po uradni dolžnosti začasne odredbe o varstvu in preživljanju skupnih otrok kot tudi začasne odredbe o odvzemu ali omejitvi pravic do stikov oziroma o načinu izvrševanja stikov.

V zakonskem sporu izda sodišče na predlog zakonca tudi začasno odredbo o njegovem preživljanju in o izselitvi drugega zakonca iz skupnega stanovanja, če je to potrebno, da se prepreči nasilje.

Začasne odredbe iz prejšnjih odstavkov se izdajo po določbah zakona, ki ureja zavarovanje.

412. člen

V postopku v zakonskih sporih ter v sporih iz razmerij med starši in otroki se ne uporabljajo določbe o sodbi na podlagi pripoznave, sodbi na podlagi odpovedi in zamudni sodbi ter določbe o sodni poravnavi.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko stranke sklenejo sodno poravnavo glede varstva, vzgoje in preživljanja otrok ter glede stikov otrok s starši in z drugimi osebami, vendar senat ne dovoli poravnave, če ugotovi, da ni v skladu z interesi otroka.

413. člen

V postopku v zakonskih sporih ter sporih iz razmerij med starši in otroki odloči senat o stroških postopka po prostem preudarku.

414. člen

V postopku v zakonskih sporih ter v sporih iz razmerij med starši in otroki lahko stranke navajajo nova dejstva in predlagajo nove dokaze do konca glavne obravnave ne glede na določbo 286. člena tega zakona in v pritožbi ne glede na določbo 337. člena tega zakona.

2. Postopek v zakonskih sporih

415. člen

Postopek v zakonskih sporih se začne s tožbo.

Pod pogoji, določenimi z zakonom, se postopek za razvezo zakonske zveze začne tudi na podlagi predloga obeh zakoncev za sporazumno razvezo.

Če v primeru, ko je bil vložen predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze, eden od zakoncev med postopkom odstopi od tega predloga, senat ustavi postopek.

416. člen

Sodišče pošlje predlog za sporazumno razvezo oziroma tožbo za razvezo zakonske zveze, še preden jo vroči tožencu, organu, pristojnemu za socialne zadeve, da ta opravi svetovalni razgovor v skladu z zakonom, razen v naslednjih primerih:

1. če je eden od zakoncev duševno bolan ali nesposoben za razsojanje;
2. če živi en zakonec ali če živita oba zakonca v tujini;
3. če se zahteva razveza zakonske zveze zato, ker je en zakonec pogrešan;
4. če zakonca v družinski skupnosti nimata skupnih otrok, nad katerimi imata roditeljsko pravico.

Če organ, pristojen za socialne zadeve, obvesti sodišče, da zakonec, ki je vložil tožbo za razvezo zakonske zveze, oziroma oba zakonca, ki sta vložila predlog za sporazumno razvezo, ni prišel oziroma nista prišla na svetovalni razgovor, se šteje, da je tožba oziroma predlog umaknjen; sicer pa sodišče nadaljuje postopek, ko dobi poročilo organa, pristojnega za socialne zadeve, o svetovalnem razgovoru.

417. člen

Tožbo za razvezo zakonske zveze lahko tožnik umakne brez privolitve toženca do konca glavne obravnave, z njegovo privolitvijo pa, dokler postopek ni pravnomočno končan.

Predlog za sporazumno razvezo lahko zakonca umakneta, dokler postopek ni pravnomočno končan.

418. člen

Če tožnik po vložitvi tožbe umre, lahko njegovi dediči v šestih mesecih nadaljujejo začeti postopek z zahtevkom,

naj sodišče ugotovi, da je bila tožba za razvezo oziroma razveljavitev zakonske zveze utemeljena.

Določba prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi tedaj, kadar je umrla zakonca vložil predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze.

419. člen

Sodba, s katero se zakonska zveza razveže na podlagi predloga zakoncev za sporazumno razvezo, se lahko izpodbija samo zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka, zaradi tega, ker je stranka pristala na vložitev predloga v zmoti ali pod vplivom sile ali zvižaje, ter v primeru, ko niso bili izpolnjeni zakonski pogoji za razvezo zakonske zveze na podlagi predloga za sporazumno razvezo.

420. člen

V zakonskih sporih ni dovoljena revizija.

Pravnomočna odločba, s katero se zakonska zveza razveže ali razveljavi, se ne more razveljaviti ali spremeniti na podlagi zahteve za varstvo zakonitosti ali predloga za obnovo postopka ne glede na to, ali je katera od strank sklenila novo zakonsko zvezo.

421. člen

V sodbo, s katero razveže zakonsko zvezo na podlagi predloga za sporazumno razvezo, vnese senat tudi sporazum zakoncev o varstvu, vzgoji in preživljanju skupnih otrok ter o stikih med zakoncema in skupnimi otroki.

Če senat zahtevku za razvezo ali razveljavitev zakonske zveze ugotovi, odloči tudi o varstvu, vzgoji in preživljanju skupnih otrok ter o stikih med zakoncema in skupnimi otroki. O tem odloči senat tudi, če ni bil postavljen ustrezen zahtev, če je bil postavljen, pa nanj ni vezan.

O preživljanju zakonca odloči senat samo na njegovo zahtevo.

Senat izda na zahtevo bivšega zakonca ali organa, pristojnega za socialne zadeve, novo odločbo o varstvu in vzgoji otroka ter o stikih, če to zahtevajo spremenjene razmere in koristi otroka.

Če senat ugotovi, da sporazum zakoncev iz prvega odstavka tega člena ni v skladu s koristjo otrok, predlog za sporazumno razvezo zavrne.

3. Postopek o sporih za ugotovitev in spodbijanje očetovstva ali materinstva

422. člen

V sodbi, s katero zahtevku za ugotovitev očetovstva ugotovi, odloči senat tudi o preživljanju otroka. Če senat ugotovi, da je to glede na okoliščine potrebno, lahko o tem odloči tudi brez ustreznega zahtevka, če je ta postavljen, pa nanj ni vezan.

423. člen

V sporih o ugotovitvi ali izpodbijanju materinstva se smiselno uporabljajo določbe o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva.

Osemindvajseto poglavje

POSTOPEK V PRAVDAH ZARADI MOTENJA POSESTI

424. člen

Če v tem poglavju ni posebnih določb, veljajo v pravih zaradi motenja posesti druge določbe tega zakona.

425. člen

V pravih zaradi motenja posesti mora sodišče pri določanju rokov in narokov vselej posebno paziti na to, da je treba zadevo po naravi vsakega posameznega primera hitro rešiti.

426. člen

Obraščanje tožbe zaradi motenja posesti se omeji samo na ugotavljanje in dokazovanje dejstev zadnjega posestnega stanja in nastalega motenja. Izključeno je odločanje o pravici do posesti, o pravni podlagi, poštenosti ali nepoštenosti posesti ali odškodninskih zahtevkih.

427. člen

(črtan)

428. člen

Rok za izpolnitev obveznosti, ki se naložijo stranki, določi sodišče glede na okoliščine posameznega primera.

Rok za odgovor na tožbo in rok za pritožbo je osem dni. Iz teh razlogov lahko sodišče odloči, da pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

Zoper sklep, izdan v pravih zaradi motenja posesti, ni revizije.

429. člen

Tožeča stranka izgubi pravico zahtevati v izvršilnem postopku izvršitev sklepa, s katerim je toženi stranki po tožbi zaradi motenja posesti naloženo kakšno dejanje, če ni zahtevala prisilne izvršitve v tridesetih dneh po izteku roka, ki je bil v sklepu določen zato, da ga opravi.

430. člen

Obnova pravnomočno končanega postopka zaradi motenja posesti je dovoljena samo iz razlogov, ki so določeni v 2. in 4. točki 394. člena tega zakona, in sicer v tridesetih dneh od pravnomočnosti sklepa o motenju posesti.

Devetindvajseto poglavje IZDAJA PLAČILNEGA NALOGA

431. člen

Kadar se tožbeni zahtevki nanašajo na zapadla denarna terjateva in je ta terjatev dokazana z verodostojno listino, ki je priložena tožbi v izvirniku ali overjenem prepisu, izda sodišče toženi stranki nalog, naj izpolni tožbeni zahtevki (plačilni nalog).

Za verodostojne listine veljajo zlasti:

1. javne listine;
2. zasebne listine, na katerih je podpis zavezanca overil organ, ki je pristojen za overitve;
3. menice in čeki s protestom in povratnimi računi, če so ti potrebni za nastanek zahtevka;
4. izpiski iz overjenih poslovnih knjig;
5. fakture;
6. listine, ki imajo po posebnih predpisih pomen javnih listin.

Plačilni nalog izda sodišče tudi tedaj, kadar tožnik v tožbi tega ni predlagal, pa so izpolnjeni vsi pogoji za izdajo plačilnega naloga.

432. člen

Kadar se tožbeni zahtevki nanašajo na zapadla denarna terjateva, ki ne presegajo 200.000 tolarjev, izda sodišče plačilni nalog zoper toženo stranko, čeprav tožbi niso priložene verodostojne listine, so pa v njej navedeni podlaga in višina dolga ter dokazi, s katerimi se lahko ugotovi resničnost tožbenih navedb.

Plačilni nalog iz prvega odstavka tega člena se sme izdati samo zoper glavnega dolžnika.

433. člen

Plačilni nalog izda strokovni sodelavec brez naroka.

V plačilnem nalogu izreče sodišče, da je tožena stranka dolžna v osmih dneh, v meničnih in čekovnih sporih pa v treh

dneh po prejemu plačilnega naloga izpolniti tožbeni zahtevek skupaj s stroški, ki jih je odmerilo sodišče, ali pa v istem roku ugovarjati zoper plačilni nalog. V plačilnem nalogu opozori sodišče toženo stranko, da bo prepozno vložene ugovore zavrglo. Hkrati jo opozori, da mora biti ugovor obrazložen, sicer se šteje, da je neutemeljen (drugi odstavek 435. člena).

Plačilni nalog se vroči obema strankama.

Toženi stranki se skupaj s plačilnim nalogom vroči tudi izvod tožbe s prilogami.

434. člen

Če sodišče ne ugotovi predlogu za izdajo plačilnega naloga, nadaljuje postopek s tožbo.

Zoper sklep, s katerim sodišče ne ugotovi predlogu za izdajo plačilnega naloga, ni pritožbe.

435. člen

Plačilni nalog sme tožena stranka izpodbijati samo z ugovorom.

Ugovor mora biti obrazložen. V ugovoru mora tožena stranka navesti dejstva, s katerimi ga utemeljuje in predlagati dokaze, sicer se šteje, da je ugovor neutemeljen.

Če se izpodbija plačilni nalog samo glede odločbe o stroških, se sme ta odločba izpodbijati samo s pritožbo zoper sklep.

Glede tistega dela, ki se ne izpodbija z ugovorom, postane plačilni nalog pravnomočen.

436. člen

Predsednik senata zavrže prepozne, nepopolne ali nedovoljene ugovore brez naroka.

Na prvem naroku za glavno obravnavo lahko navajajo stranke nova dejstva in predložijo nove dokaze, tožena stranka pa lahko uveljavlja tudi nove ugovore glede izpodbijanega dela plačilnega naloga.

V odločbi o glavni stvari odloči sodišče, ali ostane plačilni nalog v celoti ali deloma v veljavi ali pa se razveljavi.

437. člen

Če tožena stranka ugovarja, da ni bilo zakonskih pogojev za izdajo plačilnega naloga (431. in 432. člen) ali da so ovire za nadaljnji postopek, odloči sodišče najprej o takem ugovoru. Če spozna, da je ugovor utemeljen, razveljavi s sklepom plačilni nalog in začne po pravnomočnosti sklepa z obravnavanjem glavne stvari, če je treba, da se opravi obravnavna.

Če sodišče ne ugotovi takemu ugovoru, preide na obravnavanje glavne stvari, sklep pa se vzame v odločbo o glavni stvari.

Če sodišče na ugovor, da tožbeni zahtevek ni zapadel, spozna, da je ta zapadel po izdaji plačilnega naloga, toda pred koncem glavne obravnave, razveljavi s sodbo plačilni nalog in odloči o tožbenem zahtevku (prvi odstavek 311. člena).

438. člen

Sodišče se lahko po uradni dolžnosti izreče, da ni krajevno pristojno, najpozneje do izdaje plačilnega naloga.

Tožena stranka lahko poda ugovor krajevne nepristojnosti samo v ugovoru zoper plačilni nalog.

439. člen

Če se sodišče po izdaji plačilnega naloga izreče za stvarno nepristojno, razveljavi plačilni nalog in odstopi po pravnomočnosti sklepa o nepristojnosti zadevo pristojnemu sodišču.

Če sodišče po izdaji plačilnega naloga ugotovi, da je krajevno nepristojno, ne razveljavi plačilnega naloga, temveč odstopi po pravnomočnosti sklepa, s katerim se je izreklo za nepristojno, zadevo pristojnemu sodišču.

440. člen

Kadar izda sodišče v primerih, ki so določeni v tem zakonu, sklep, s katerim zavrže tožbo, razveljavi tudi plačilni nalog.

441. člen

Tožena stranka sme umakniti tožbo brez privolitve tožene stranke samo do vložitve ugovora. Če se tožba umakne, razveljavi sodišče s sklepom plačilni nalog.

Če tožena stranka do konca glavne obravnave umakne vse svoje ugovore, ostane plačilni nalog v veljavi.

Trideseto poglavje

POSTOPEK V SPORIH MAJHNE VREDNOSTI

442. člen

Če v tem poglavju ni posebnih določb, veljajo v postopku v sporih majhne vrednosti druge določbe tega zakona.

443. člen

Spori majhne vrednosti so po določbah tega poglavja spori, v katerih se tožbeni zahtevek nanaša na denarno terjatev, ki ne presega 200.000 tolarjev.

Kot spori majhne vrednosti se štejejo tudi spori, v katerih se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarno terjatev, tožena stranka pa je v tožbi navedla, da je pripravljena namesto izpolnitve določenega zahtevka sprejeti denarni znesek, ki ne presega zneska iz prvega odstavka tega člena (prvi odstavek 44. člena).

Za spore majhne vrednosti se štejejo tudi spori, v katerih predmet tožbenega zahtevka ni denarni znesek, temveč izročitev premične stvari, katere vrednost, ki jo je tožena stranka navedla v tožbi, ne presega zneska iz prvega odstavka tega člena (drugi odstavek 44. člena).

444. člen

Za spore majhne vrednosti se v smislu tega poglavja ne štejejo spori o nepremičninah, spori iz avtorske pravice, spori, ki se nanašajo na varstvo ali uporabo izumov in znakov razlikovanja in pravico do uporabe firme, spori v zvezi z varstvom konkurence ter spori zaradi motenja posesti.

445. člen

Postopek v sporih majhne vrednosti se opravi tudi na ugovor zoper plačilni nalog, če vrednost prerekanega dela plačilnega naloga ne presega 200.000 tolarjev.

446. člen

Postopek v sporih majhne vrednosti se opravi pred okrajnim sodiščem, če ni v tem zakonu drugače določeno.

447. člen

V postopku v sporih majhne vrednosti je dovoljena posebna pritožba samo zoper sklep, s katerim je postopek končan.

Druge sklepe, zoper katere je po tem zakonu dovoljena pritožba, je mogoče izpodbijati samo s pritožbo zoper odločbo, s katero je končan postopek.

Sklepi iz drugega odstavka tega člena se ne vročajo strankam, temveč se razglasijo na naroku in vzamejo v pisni odpravek odločbe.

448. člen

V postopku v sporih majhne vrednosti obsega zapisnik o glavni obravnavi poleg podatkov iz prvega odstavka 123. člena tega zakona:

1. izjave strank, ki so bistvenega pomena, zlasti tiste, s katerimi stranka v celoti ali delno pripozna tožbeni zahtevek, se odpove tožbenemu zahtevku ali pritožbi ali spremeni ali umakne tožbo;

2. bistveno vsebino izvedenih dokazov;
3. odločbe, zoper katere je dovoljena pritožba in ki so bile razglašene na glavni obravnavi;
4. ali so bile stranke navzoče pri razglasitvi sodbe, in če so bile, da so bile poučene, pod katerimi pogoji se lahko pritožijo.

449. člen

Če tožeča stranka spremeni tožbeni zahtevek tako, da vrednost spornega predmeta presega 200.000 tolarjev, se postopek dokonča po določbah tega zakona o rednem postopku.

Če tožeča stranka pred koncem glavne obravnave, ki teče po določbah tega zakona o rednem postopku, zmanjša tožbeni zahtevek, tako da ne presega 200.000 tolarjev, se postopek nadaljuje po določbah tega zakona o postopku v sporih majhne vrednosti.

450. člen

Postopek v sporih majhne vrednosti poteka na podlagi pisno izvedenih pravnih dejanj.

V postopku v sporih majhne vrednosti ni mirovanja postopka.

451. člen

V postopku v sporih majhne vrednosti mora tožeča stranka navajati vsa dejstva in predlagati vse dokaze v tožbi, tožena stranka pa v odgovoru na tožbo.

452. člen

V postopku v sporih majhne vrednosti lahko vsaka stranka vloži eno pripravljalno vlogo.

Tožeča stranka lahko v osmih dneh po prejemu odgovora na tožbo vloži pripravljalno vlogo, v kateri odgovori na navedbe v odgovoru na tožbo.

Tožena stranka lahko v osmih dneh po prejemu pripravljalne vloge tožeče stranke vloži pripravljalno vlogo, v kateri odgovori na navedbe tožeče stranke v njeni pripravljalni vlogi.

453. člen

Dejstva in dokazi, ki jih stranka navaja v vlogah, ki niso navedene v prejšnjem členu, se ne upoštevajo.

454. člen

Če sodišče po prejemu odgovora na tožbo oziroma po prejemu pripravljalnih vlog ugotovi, da med strankami ni sporno dejansko stanje in da ni drugih ovir za izdajo odločbe, brez razpisa naroka izda odločbo o sporu.

455. člen

Če sodišče razpiše glavno obravnavo in tožeča stranka ne pride na narok, čeprav je bila v redu povabljen, izda sodišče sodbo zaradi odpovedi.

456. člen

V vabilu na glavno obravnavo mora biti med drugim navedeno, da se bo štel, da se je tožeča stranka, ki ne pride na prvi narok za glavno obravnavo, odpovedala tožbenemu zahtevku, da se v postopku v sporih majhne vrednosti ne uporabljajo določbe o mirovanju postopka, da morajo stranke v tem postopku navesti vsa dejstva in dokaze v vlogah iz 451. člena tega zakona kot tudi da se sme odločba izpodbijati samo zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka in zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

457. člen

Sodba v postopku v sporih majhne vrednosti se razglasi takoj po koncu glavne obravnave.

Ob razglasitvi sodbe mora sodišče poučiti navzoče stranke, pod katerimi pogoji se lahko pritožijo.

Pisna sodba mora imeti uvod, izrek in obrazložitev. Obrazložitev sodbe obsega samo kratek povzetek dejanskih ugotovitev, navedbo določb procesnega in materialnega prava, na podlagi katerih je bilo odločeno (tretji odstavek 324. člena).

458. člen

Sodba in sklep, s katerim je končan spor v postopku v sporih majhne vrednosti, se smeta izpodbijati samo zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka iz drugega odstavka 339. člena tega zakona in zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena senat sodišča druge stopnje razveljavi sodbo oziroma sklep sodišča prve stopnje in zadevo vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje, če ugotovi, da je zaradi zmotne uporabe materialnega prava dejansko stanje nepopolno ugotovljeno. V novem sojenju ne velja določba drugega odstavka 362. člena tega zakona.

Zoper sodbo prve stopnje oziroma sklep iz prvega odstavka tega člena se lahko stranke pritožijo v osmih dneh.

V postopku v sporih majhne vrednosti znaša rok iz drugega odstavka 313. člena in prvega odstavka 325. člena tega zakona osem dni.

V sporih majhne vrednosti obnova postopka ni dovoljena v primeru iz 10. točke 394. člena tega zakona.

Enaintrideseto poglavje

POSTOPEK PRED ARBITRAŽAMI

459. člen

V tem poglavju je urejen postopek pred arbitražami, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, razen če iz določb drugega zakona ali mednarodne pogodbe izhaja, da se določena arbitraž, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, šteje za tujo arbitražo.

460. člen

Za spore o pravicah, s katerimi prosto razpolagajo, lahko stranke s pogodbo določijo pristojnost domače arbitraže.

V sporih, v katerih je vsaj ena od strank fizična oseba s stalnim prebivališčem v tujini oziroma pravna oseba s sedežem v tujini, se lahko stranke dogovorijo tudi za pristojnost tuje arbitraže, če za te spore ni določena izključna pristojnost sodišča Republike Slovenija.

461. člen

Pogodba o arbitraži se lahko sklene tako glede določenega spora kakor tudi glede bodočih sporov, ki utegnejo nastati iz določenega pravnega razmerja.

Pogodba o arbitraži je veljavna le tedaj, če je sklenjena pisno.

Pogodba o arbitraži je sklenjena pisno tudi tedaj, če je sklenjena z izmenjavo pisem, telegramov, teleksov ali drugih telekomunikacijskih sredstev, ki omogočajo pisni dokaz o sklenjeni pogodbi.

Pogodba o arbitraži je sklenjena pisno tudi tedaj, če je sklenjena z izmenjavo tožbe, v kateri tožeča stranka navaja omenjeno pogodbo, in odgovora na tožbo, v katerem tožena stranka tega ne izpodbija.

462. člen

Pogodba o arbitraži je veljavno sklenjena tudi tedaj, če je določba o pristojnosti arbitraže vključena v splošne pogoje za sklenitev pravnega posla.

463. člen

Število arbitrov mora biti liho.

Če stranki v pogodbi nista določili števila arbitrov, imenuje vsaka stranka enega arbitra, ta dva pa izvolita predsednika.

464. člen

Če sta se stranki s pogodbo dogovorili, naj bo za odločitev o določenem sporu pristojna arbitraža, se sodišče, pri katerem je bila vložena tožba v istem sporu med istima strankama, na ugovor tožene stranke izreče za nepristojno, razveljavi v postopku opravljena dejanja in zavrže tožbo.

Ugovor iz prvega odstavka tega člena mora podati tožena stranka najpozneje na prvem naroku za glavno obravnavo, preden se spusti v obravnavanje glavne stvari.

465. člen

Stranko, ki je po pogodbi o arbitraži dolžna imenovati arbitra, lahko nasprotna stranka pozove, da ga imenuje v petnajstih dneh in da jo o tem obvesti.

Poziv v smislu prvega odstavka tega člena je veljaven le tedaj, če je stranka, ki ga pošilja, imenovala svojega arbitra in o tem obvestila nasprotno stranko.

Če naj po pogodbi o arbitraži imenuje arbitra kdo drug, lahko vsaka stranka pošlje temu poziv iz drugega odstavka tega člena.

Tisti, ki je pozvan, naj imenuje arbitra, je vezan na izvršeno imenovanje, takoj ko je to sporočeno nasprotniku oziroma eni od strank.

466. člen

Če arbiter ni pravočasno imenovan, pa ne izhaja iz pogodbe kaj drugega, ga na predlog stranke imenuje sodišče.

Če se arbitra ne moreta zediniti o izvolitvi predsednika, pa ne izhaja iz pogodbe kaj drugega, imenuje predsednika na predlog katerega od arbitrov ali stranke sodišče.

Za imenovanje arbitra oziroma predsednika arbitraže je pristojno okrožno sodišče, na območju katerega je sedež arbitraže.

Zoper sklep sodišča ni pritožbe.

Stranka, ki ne želi uporabiti pravice iz prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko zahteva s tožbo, naj sodišče, ki je pristojno za imenovanje, izreče, da je pogodba o arbitraži nehala veljati.

467. člen

Poleg primera iz 466. člena tega zakona lahko zahteva vsaka stranka s tožbo, naj sodišče izreče, da je pogodba o arbitraži nehala veljati:

1. če se stranki v tridesetih dneh od prvega poziva za imenovanje arbitra ne moreta zediniti o arbitru, ki bi ga morali skupno imenovati;

2. če tisti, ki je v sami pogodbi o arbitraži imenovan za arbitra, noče ali ne more prevzeti te dolžnosti.

O zahtevi odloča sodišče, ki je določeno v tretjem odstavku 466. člena tega zakona.

Na narok za obravnavanje zahteve povabi sodišče stranke; sodišče pa lahko izda odločbo tudi tedaj, če v redu povabljenih strank ne pridejo.

468. člen

Arbiter se mora sam izločiti, če so podani razlogi za izločitev iz 70. člena tega zakona. Iz istih razlogov lahko zahtevata izločitev arbitra tudi stranki.

Stranka, ki je sama ali skupaj z nasprotno stranko imenovala arbitra, sme zahtevati njegovo izločitev samo tedaj, če je razlog za izločitev nastal ali je stranka zanj zvedela šele, ko je bil arbiter že imenovan.

Če se stranki nista drugače sporazumeli, odloča o izločitvi sodišče, določeno v tretjem odstavku 466. člena tega zakona.

469. člen

Če se stranki nista drugače sporazumeli, lahko arbitri vodijo postopek pred arbitražo, tako kot štejejo za primerno.

Arbitri morajo obravnavati obe stranki enako in jima dati v vseh fazah postopka vse možnosti, da navajata svoja stališča in se izjavita o navedbah nasprotne stranke.

470. člen

Zoper priče, stranke in druge osebe, ki sodelujejo v postopku, arbitraža ne more uporabiti prisilnih sredstev in ne izrekat kazni.

Arbitraža lahko zahteva od sodišča, ki je krajevno pristojno za pravno pomoč (174. člen), naj izvede posamezne dokaze, ki jih sama ne more izvesti. Glede postopka za izvedbo dokazov veljajo določbe tega zakona o izvajanju dokazov pred zaprošenim sodnikom.

471. člen

Arbitraža lahko razsodi po pravičnosti le, če sta jo stranki za to pooblastili.

472. člen

Kadar sestavlja arbitražo več kot en arbiter, se izda arbitražna odločba z večino glasov, če ni v pogodbi o arbitraži drugače določeno.

Če se ne more doseči potrebna večina glasov, mora arbitraža o tem obvestiti stranke.

Če se za primer iz drugega odstavka tega člena stranke niso drugače sporazumele, lahko zahteva vsaka od njih s tožbo, naj sodišče, določeno v tretjem odstavku 466. člena tega zakona, izreče, da je pogodba o arbitraži nehala veljati.

473. člen

Arbitražna odločba mora biti obrazložena, razen če sta se stranki drugače dogovorili.

Izvirnik arbitražne odločbe in vse prepise podpišejo vsi arbitri. Arbitražna odločba velja tudi tedaj, kadar je kakšen arbiter noče podpisati, če jo je podpisala večina arbitrov in je na odločbi ugotovila, da je arbiter odrekel podpis.

Strankam se vročijo prepisi arbitražne odločbe po sodišču, določenem v tretjem odstavku 466. člena tega zakona. Stalne arbitraže vročajo svoje odločbe same.

474. člen

Izvirnik arbitražne odločbe in potrdila o vročitvi se hrani pri sodišču, določenem v tretjem odstavku 466. člena tega zakona; če je izdala arbitražno odločbo stalna arbitraža, pa pri tej arbitraži.

475. člen

Arbitražna odločba ima nasproti strankam moč pravnomočne sodbe, če ni v pogodbi dogovorjeno, da se lahko izpodbija pred arbitražo višje stopnje.

Na zahtevo stranke potrdi sodišče, določeno v tretjem odstavku 466. člena tega zakona, na prepisu arbitražne odločbe, da je ta pravnomočna in izvršljiva. Stalne arbitraže potrjujejo pravnomočnost in izvršljivost na svojih odločbah same.

476. člen

Arbitražna odločba se lahko na tožbo stranke izreče za neveljavno.

Za odločanje o tožbi je pristojno sodišče, določeno v tretjem odstavku 466. člena tega zakona.

477. člen

Razveljavitev arbitražne odločbe se lahko zahteva:

1. če sploh ni bila sklenjena pogodba o arbitraži ali če ta pogodba ni bila veljavna (členi 460 do 462);

2. če je bila glede sestave arbitraže ali glede sprejema odločbe prekršena kakšna določba tega zakona ali pogodbe o arbitraži;

3. če je pri izdaji arbitražne odločbe sodeloval arbiter, ki bi moral biti po zakonu izločen oziroma ki je bil s sklepom sodišča izločen (468. člen);

4. če kakšni stranki z nezakonitim postopanjem, zlasti z opustitvijo vročitve, ni bila dana možnost obravnavanja pred arbitražo;

5. če se je postopka udeleževal kot tožnik ali toženec nekdo, ki ne more biti pravdna stranka, ali če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal tisti, ki jo je po zakonu upravičen zastopati, ali če pravdno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik ali če zakoniti zastopnik ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja ali če pooblaščenec stranke ni imel pooblastila, razen če je bila pravda oziroma če so bila posamezna pravdna dejanja pozneje odobrena;

6. če arbitražna odločba ni obrazložena v smislu prvega odstavka 473. člena tega zakona ali če izvirnik in prepisi arbitražne odločbe niso podpisani tako, kot je to določeno v drugem odstavku 473. člena tega zakona;

7. če je arbitraža prekorachila meje svoje naloge;

8. če je izrek arbitražne odločbe nerazumljiv ali sam s seboj v nasprotju;

9. če je arbitražna odločba v nasprotju z javnim redom Republike Slovenije;

10. če je s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da je prišlo do arbitražne odločbe zaradi kaznivega dejanja priče ali izvedenca, arbitra, stranke, njenega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca ali drugega udeleženca v postopku, ali če se arbitražna odločba opira na ponarejeno listino ali na listino, v kateri je bila potrjena neresnična vsebina.

478. člen

Tožba, da se arbitražna odločba izreče za neveljavno, se lahko vložijo pri pristojnem sodišču v tridesetih dneh. Če se zahteva razveljavitev iz kakšnega od razlogov, ki so navedeni v 1. do 9. točki 477. člena tega zakona, se šteje ta rok od dneva, ko je bila razsodba vročena stranki, če je stranka za razlog zvedela pozneje, pa od dneva, ko je zanj zvedela. Če se zahteva razveljavitev iz razloga po 10. točki 477. člena tega zakona, pa teče ta rok od dneva, ko je stranka dobila možnost uporabiti pravnomočno sodbo pristojnega sodišča.

Po enem letu od pravnomočnosti arbitražne odločbe se ne more več zahtevati njena razveljavitev.

479. člen

Stranke se ne morejo sporazumno odpovedati uporabi določb prvega in drugega odstavka 468. člena, drugega odstavka 469. člena in 476. do 478. člena tega zakona.

Dvaintrideseto poglavje

POSTOPEK V GOSPODARSKIH SPORIH

Uporaba

480. člen

V postopku v gospodarskih sporih veljajo določbe tega zakona, če ni v določbah tega poglavja drugače določeno.

481. člen

Pravila o postopku v gospodarskih sporih veljajo:

1. v sporih, v katerih je vsaka od strank katera od navedenih oseb: gospodarska družba, zavod (vključno javni zavod), zadruga, država ali samoupravna lokalna skupnost;

2. v sporih iz medsebojnih pravnih razmerij samostojnih podjetnikov posameznikov, izvirajočih iz njihove pridobitne dejavnosti, in v sporih iz pravnih razmerij, ki so nastala med samostojnimi podjetniki posamezniki v zvezi z opravljanjem njihove pridobitne dejavnosti in osebami iz prejšnje točke.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se pravila postopka v gospodarskih sporih ne uporabljajo v sporih o stvarnih pravicah na nepremičninah in premičninah in v sporih zaradi motenja posesti.

482. člen

Pravila o postopku v gospodarskih sporih veljajo tudi:

1. v sporih med družbeniki, družbeniki in družbami ter družbami in člani organov upravljanja družb, za katere je treba uporabiti pravo gospodarskih družb;

2. v sporih med ustanovitelji zavodov (vključno javnih zavodov), izvirajočih iz njihovih medsebojnih pravnih razmerij v zvezi z ustanovitvijo, statusnimi spremembami ali likvidacijo zavodov;

3. v sporih med zadružniki, zadrugami in zadružniki ter zadrugami in člani organov upravljanja, za katere je treba uporabiti zadružno pravo.

Pravila postopka v gospodarskih sporih veljajo tudi v sporih med osebami iz 481. člena in 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena ter državnimi organi in organizacijami z javnimi pooblastili, kadar te nastopajo v pravdi kot stranke na podlagi posebnega zakona.

483. člen

Pravila o postopku v gospodarskih sporih veljajo tudi:

1. v sporih, ki se nanašajo na ladje in na plovbo po morju, in v sporih, za katere velja plovbo pravo (plovbni spori), razen sporov o prevozu potnikov;

2. v sporih, izvirajočih iz vpisov v sodni register;

3. v sporih iz koncesijskih pogodb;

4. v sporih zaradi razveljavitve pogodbe o arbitraži in v sporih za razveljavitev arbitražne odločbe, kadar se ta nanaša na spor, ki bi ga reševalo sodišče po pravilih postopka v gospodarskih sporih;

5. v sporih, ki se nanašajo na varstvo ali uporabo izumov in znakov razlikovanja ali pravico do uporabe firme, ter v sporih v zvezi z varstvom konkurence;

6. v sporih, ki nastanejo v zvezi s stečajnim postopkom.

484. člen

Pravila o postopku v gospodarskih sporih veljajo tudi, kadar so v sporu poleg oseb iz prvega odstavka 481. člena tega zakona kot sosporniki iz 1. točke prvega odstavka 191. člena tega zakona udeležene še druge osebe.

Pristojnost in sestava sodišča

485. člen

V sporih za ugotovitev obstoja ali neobstoja pogodbe ter za izpolnitev ali razvezo pogodbe in v odškodninskih sporih zaradi neizpolnitve pogodbe je poleg sodišča splošne krajeve pristojnosti krajevno pristojno tudi sodišče kraja, kjer bi morala tožena stranka po sporazumu strank izpolniti pogodbo.

486. člen

(črtan)

Priprave za glavno obravnavo

487. člen

V nujnih primerih sme sodišče ne glede na določbo 276. člena tega zakona takoj po predhodnem preizkusu tožbe razpisati glavno obravnavo.

Sodišče ima v nujnih primerih pravico določiti narok po telefonu ali brzojavno ali z uporabo telekomunikacijskih storitev.

488. člen

Kadar po prejemu odgovora na tožbo sodišče ugotovi, da med strankami ni sporno dejansko stanje in da ni drugih ovir za izdajo odločbe, lahko brez razpisa naroka izda odločbo o sporu.

489. člen

Kadar sodišče odloči po 488. členu tega zakona, se lahko zahteva povrnitev stroškov v petnajstih dneh od vročitve sodbe.

Pravna sredstva

490. člen

V gospodarskih sporih ni dovoljena revizija, če vrednost spornega predmeta glede izpodbijanega dela pravnomočne sodbe ne presega 5.000.000 tolarjev.

Druge določbe

491. člen

Če stranki sporazumno predlagata, naj se preloži narok, da poskusita poravnavo, ugotovi sodišče takemu predlogu in takoj obvesti stranki, kateri dan in ob kateri uri bo nov narok.

492. člen

V postopku v gospodarskih sporih ne veljajo določbe tega zakona o mirovanju postopka.

Če na prvi narok za glavno obravnavo ali na kakšen poznejši narok ne pride nobena stranka, sodišče narok preloži; če pa tudi na novi narok ne pride nobena stranka, se šteje, da je tožeča stranka tožbo umaknila.

493. člen

(črtan)

494. člen

V postopku v gospodarskih sporih ne morejo dajati stranke zunaj naroka ustnih izjav na zapisnik pri sodišču.

Listine, na podlagi katere se izda plačilni nalog po 431. členu tega zakona, ni treba priložiti v izvirniku ali v overjenem prepisu. Zadošča, če overi prepis take listine pooblaščen organ pravne osebe.

V postopku v gospodarskih sporih ne veljajo določbe 432. člena tega zakona.

495. člen

V postopku v gospodarskih sporih so spori majhne vrednosti spori, v katerih se tožbeni zahtevek nanaša na denarno terjatev, ki ne presega 500.000 tolarjev.

Za spore majhne vrednosti se štejejo tudi spori, v katerih se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarno terjatev, tožeča stranka pa je v tožbi navedla, da je pripravljena namesto izpolnitve določenega zahtevka sprejeti denarni znesek, ki ne presega zneska iz prvega odstavka tega člena (prvi odstavek 44. člena).

Za spore majhne vrednosti se štejejo tudi spori, v katerih predmet tožbenega zahtevka ni denarni znesek, temveč izročitev premične stvari, katere vrednost, ki jo je tožeča stranka navedla v tožbi, ne presega zneska iz prvega odstavka tega člena (drugi odstavek 44. člena).

496. člen

V postopkih v sporih majhne vrednosti in v postopkih za izdajo plačilnega naloga obsega obrazložitev sodbe samo navedbo tožbenih zahtevkov in dejstev, na katere stranke opirajo zahtevke, pravni pouk pa pouk o pravici do pritožbe ter navedbo, da bo sodba z obrazložitvijo po četrtem odstavku 324. člena tega zakona izdelana, če stranka napove pritožbo.

Sodba iz prejšnjega odstavka mora biti pisno izdelana v osmih dneh od dneva izdaje.

Stranka mora napovedati pritožbo v osmih dneh od prejema sodbe iz prvega odstavka tega člena.

Če stranka napove pritožbo v roku iz prejšnjega odstavka, lahko vloži pritožbo zoper sodbo, ki vsebuje obrazložitev

po četrtem odstavku 324. člena tega zakona. Rok za vložitev pritožbe začne teči od vročitve prepisa te sodbe.

Sodba iz prejšnjega odstavka mora biti pisno izdelana v petnajstih dneh od predložitve dokaza o plačilu sodne takse za pritožbo iz 497. člena tega zakona.

Stranka, ki je napovedala pritožbo, lahko umakne napoved pritožbe, dokler ji ni vročen prepis sodbe z obrazložitvijo iz četrtega odstavka 324. člena tega zakona. Umika napovedi pritožbe ni mogoče preklicati.

Zoper sodbo se lahko pritoži samo stranka, ki je napovedala pritožbo.

V zadevi, v kateri je ena stranka napovedala pritožbo, se prepis sodbe z obrazložitvijo po četrtem odstavku 324. člena tega zakona vroči tudi nasprotni stranki.

497. člen

Sodna taksa se plača za sodbo iz prvega odstavka 496. člena.

Taksna obveznost za plačilo sodne takse za pritožbo nastane ob napovedi pritožbe.

Zakon o pravdnem postopku – ZPP (Uradni list RS, št. 26/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

Četrti del

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

498. člen

Če sta bila pred uveljavitvijo tega zakona na prvi stopnji izdana sodba ali sklep, s katerima se je postopek pred sodiščem prve stopnje končal, se postopek nadaljuje po dosedanjih predpisih.

Če bo po uveljavitvi tega zakona razveljavljena odločba prve stopnje iz prvega odstavka tega člena, se postopek nadaljuje po tem zakonu.

499. člen

Če je bila tožba vložena pred uveljavitvijo tega zakona, se v postopku ne uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka 86. člena, 87., 88., 89., 90. in 91. člena.

Če je bila tožba vročena pred uveljavitvijo tega zakona, se v postopku ne uporabljajo določbe 318. člena, ampak se pogoji za izdajo zamudne sodbe presojuje po dosedanjih predpisih.

Če je bil pred uveljavitvijo zakona že opravljen prvi narok za glavno obravnavo, smejo stranke navajati nova dejstva in predlagati dokaze ter se izjaviti o navedbah in ponujenih dokazih nasprotni stranke najkasneje na prvem naroku za glavno obravnavo po uveljavitvi zakona.

500. člen

V postopku pred delovnimi in socialnimi sodišči sodi senat.

Če je v delovnem sporu tožnik delavec, je za sojenje pristojno poleg sodišča, ki je splošno krajevno pristojno za toženca, tudi sodišče, na katerega območju se opravlja ali se je opravljal delo, oziroma sodišče, na katerega območju bi se moralo opravljati delo, ter sodišče, na katerega območju je bilo sklenjeno delovno razmerje.

501. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, nehalo veljati določbe 66., 67., 69. in 72. do 77. člena, četrtega odstavka 78. člena, ter 100. in 101. člena Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list SRS, št. 15/76, 1/89, 14/89), določbi 38. in 39. člena Zakona o samoupravnih sodiščih (Uradni list SRS, št. 10/77, 23/81 in 4/82) in točki 1, 2/II 99. člena ter točke 1, 2, 3/II 101. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95).

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se v Republiki Sloveniji preneha uporabljati Zakon o pravnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 36/77-popr., 36/80, 69/82, 58/84, 74/87, 14/88-popr., 57/89, 20/90 in 27/90).

502. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz četrtega odstavka 132. člena v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

503. člen

Ta zakon začne veljati devetdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku – ZPP-A (Uradni list RS, št. 96/02) vsebuje naslednji prehodni in končno določbo:

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

34. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonski akt iz 8. člena tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

35. člen

Določbe 14. člena tega zakona se v postopkih, v katerih je bila tožba vložena pred njegovo uveljavitvijo, uporabljajo, če do njegove uveljavitve še ni bil razpisan prvi narok za glavno obravnavo.

Določba 17. člena tega zakona se ne uporablja, če je bila tožba vložena pred njegovo uveljavitvijo.

36. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku – ZPP-B (Uradni list RS, št. 2/04) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

15. člen

Postopki v sporih o zakonitem preživljanju, ki so začeti do začetka uporabe določb iz 16. člena tega zakona, se dokončajo pred okrajnimi sodišči po dosedanjem zakonu.

Če bo po začetku uporabe 1. in 2. člena tega zakona v zadevi iz prejšnjega odstavka razveljavljena odločba prve stopnje, se postopek nadaljuje pred okrožnim sodiščem po tem zakonu.

Okrajna sodišča zadeve iz prejšnjega odstavka po uradni dolžnosti odstopijo okrožnim sodiščem. O odstopu zadev se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik sodišča, ki zadevo odstopa, in predsednik sodišča, kateremu je zadeva odstopljena.

16. člen

Določbe 1., 2., 8., 9., 10., 11., 12. in 13. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. maja 2004.

17. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

1566. Zakon o javnih naročilih (ZJN-1-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. februarja 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o javnih naročilih, ki obsega:

- Zakon o javnih naročilih – ZJN-1 (Uradni list RS, št. 39/2000 z dne 12. 5. 2000),
- Popravek Zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 102/2000 z dne 10. 11. 2000) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih naročilih – ZJN-1A (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004).

Št. 411-01/94-35/41

Ljubljana, dne 27. februarja 2004.

EPA 1135-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

ZAKON O JAVNIH NAROČILIH uradno prečiščeno besedilo (ZJN-1-UPB1)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. Predmet urejanja zakona

1. člen

(Predmet zakona)

(1) Ta zakon določa obvezna ravnanja naročnikov in ponudnikov pri oddaji javnih naročil za nabavo blaga, oddajo gradenj in naročanje storitev.

(2) Ta zakon določa tudi obvezna ravnanja naročnikov in ponudnikov na področju oddaje javnih naročil pri nabavi blaga, oddaji gradenj in naročanju storitev na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju.

(3) Ta zakon določa način vodenja statističnih podatkov o oddaji javnih naročil.

(4) Ta zakon določa ustanovitev in pristojnosti Urada za javna naročila.

1.2. Izjeme pri oddaji javnih naročil, za katere se zakon ne uporablja

2. člen

(Izjeme, ki niso predmet javnega naročanja)

Ta zakon se ne uporablja za naročila:

1. za storitve, ki so dodeljene osebi, ki je naročnik po tem zakonu in jih opravlja na podlagi podeljene izključne pravice, ki temelji na zakonu ali podzakonskem aktu, skladnim s Pogodbo o ustanovitvi Evropske Skupnosti,

2. za katera veljajo drugačna pravila naročanja in so dodeljena:

a) po mednarodnem sporazumu, ki opredeljuje dobavo blaga, oddajo gradenj ali storitev ali javne natečaje za načrte, ki so namenjeni skupnemu izvajanju ali izkoriščanju projekta držav ali organizacij, ki so sklenile tak sporazum. O sklenitvi takega sporazuma je treba obvestiti Evropsko komisijo,

b) družbam v Sloveniji ali v tretjih državah, skladno s sporazumom o stacioniranju enot,

c) v skladu s posebnim postopkom mednarodne organizacije,

3. za zagotovitev osnovnih pogojev za življenje ob naravni ali drugi nesreči, skladno s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami, če vrednost ne presega vrednosti, od katere je treba opraviti objave v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti,

4. če gre za nakup oborožitve, vojaške opreme in specialne operativne tehnike ali drugo naročilo zaupne narave, določeno s predpisi vlade. Naročnik, ki izvaja tako naročilo, mora najmanj enkrat letno poročati vladi o teh nabavah,

5. ki so dodeljena tretjim osebam za preprodajo in najem, če naročnik nima izključne ali posebne pravice za preprodajo ali najem predmeta takih naročil in ga lahko druge gospodarske družbe prosto prodajajo ali najemajo pod enakimi pogoji, vrednost pa ne presega vrednosti, od katere je treba opraviti objavo v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti.

2.a člen (Naročnik)

(1) Po tem zakonu so naročniki:

- organi Republike Slovenije in samoupravne lokalne skupnosti (neposredni uporabniki proračuna),
- javni skladi, javne agencije, javni zavodi in drugi posredni uporabniki proračuna,
- javna podjetja, javni gospodarski zavodi in druge osebe javnega prava.

(2) Poleg naročnikov iz prejšnjega odstavka se po tem zakonu štejejo za naročnika tudi pravne osebe, ki jih z namenom zadovoljevanja potreb v javnem interesu in ne zaradi opravljanja pridobitne dejavnosti ustanovi Republika Slovenija, samoupravna lokalna skupnost ali druga oseba iz prejšnjega odstavka, in izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

- je v celoti ali pretežno meri financirana iz sredstev naročnika iz prvega odstavka tega člena ali
- opravlja naročnik iz prvega odstavka tega člena nadzor nad poslovanjem take osebe ali
- ima v njej naročnik iz prvega odstavka tega člena pravico imenovati več kot polovico članov nadzornega sveta, upravnega odbora ali drugega organa, ki v skladu z zakonom zastopajo in predstavljajo osebo.

(3) Za naročnika se šteje tudi združenje, ki ga oblikuje eden ali več naročnikov iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Vlada na predlog ministra, pristojnega za finance, določi sezname naročnikov ali kategorije naročnikov, jih objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in posreduje Evropski komisiji.

1.3. Definicije pojmov

3. člen

(Pomen v zakonu uporabljenih pojmov)

(1) Za namene tega zakona je:

1. »javno naročilo« – celotni skupek dejanj, ki jih opravi naročnik s ciljem nabave blaga, oddaje storitev ali gradenj po tem zakonu;

2. »pogodba o oddaji javnega naročila« – v skladu z izvedenim postopkom po tem zakonu v pisni obliki sklenjena odplačna pogodba med naročnikom in dobaviteljem, izvajalcem gradenj ali izvajalcem storitev, katere predmet je nabava blaga, izvedba gradnje ali storitve;

3. »ponudnik« – dobavitelj blaga ali izvajalec gradnje ali storitve, ki predloži ponudbo in je lahko pravna ali fizična oseba ali skupina pravnih ali fizičnih oseb. Če ta zakon ne določa drugače, veljajo določila za ponudnika tudi za udeležence v postopku ugotavljanja sposobnosti (v nadaljnjem besedilu: prva faza) v omejenem postopku in postopku s pogajanji ter kandidate;

4. »kandidat« – oseba, ki pokaže interes za oddajo ponudbe in jo naročnik povabi k oddaji ponudbe v omejenem postopku ali postopku s pogajanji;

5. »odprti postopek« – tisti postopek, pri katerem lahko vsi, ki imajo interes, predložijo svoje ponudbe;

6. »omejeni postopek« – postopek, pri katerem lahko oddajo ponudbo le tisti kandidati, ki jih k temu povabi naročnik;

7. »postopek s pogajanji« – postopek, v katerem se naročnik z možnimi ponudniki, ki jih sam izbere, posvetuje in z enim ali več od njih pogaja o vsebini pogodbe;

8. »natečaj« – oblika postopka, ki se uporabi predvsem v primeru naročila storitev za pridobitev načrta planiranja prostora, urbanističnih načrtov, načrtov na področju arhitekture, inženiringa ali informatike, pri tem pa načrt izbira v naprej določena žirija, ne glede na dodelitev nagrade za izbrani načrt;

9. »merilo« – element za vrednotenje, primerjanje ali presojanje ponudb;

10. »pogoj« – element, ki mora biti v ponudbi v celoti izpolnjen na način, kot je predviden v razpisni dokumentaciji in je izključne narave;

11. »kvalifikacijski sistem« – način izvedbe prve faze omejenega postopka, ki se uporablja za oddajo javnih naročil na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju;

12. »pravočasna ponudba« – ponudba, ki je predložena naročniku do izteka roka, določenega v razpisni dokumentaciji;

13. »pravilna ponudba« tista ponudba, ki je pravočasna in za katero se po odpiranju ponudb, na podlagi pregleda in ocenjevanja ugotovi, da v celoti izpolnjuje vse zahteve iz razpisne dokumentacije;

14. »elektronska ponudba« – vsaka ponudbena dokumentacija ali del ponudbene dokumentacije, ki je opredeljena v razpisnih pogojih in je shranjena oziroma posredovana naročniku v elektronski obliki ter ustreza načelom varnega elektronskega poslovanja po zakonu o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 57/2000) in tvori z drugimi deli ponudbe istega ponudnika nedvoumno zaključeno in smiselno celoto. Obliko zapisa in način posredovanja dokumentacije ali dela dokumentacije v elektronski obliki mora v razpisni dokumentaciji opredeliti naročnik;

15. »centralni organ naročanja« – naročnik, ki ga pooblastijo drugi naročniki za naročanje blaga, gradenj ali storitev za potrebe drugih naročnikov;

16. »okvirni sporazum« – sporazum med enim od naročnikov, ki opravlja dejavnost na vodnem, energetskem, transportnem ali telekomunikacijskem področju in enim ali več dobavitelji blaga, izvajalci gradenj ali ponudniki storitev, katerega namen je, da se oblikujejo pogoji, ki urejajo oddajanje naročil v danem obdobju, zlasti glede cen in, kjer je to primerno, glede predvidenih količin;

17. »elektronska dražba« je vrsta dražbe, ki jo lahko izvede naročnik v postopku oddaje javnega naročila, v eni ali več ponovitvah in poteka v elektronski obliki. Z izvedbo dražbe se dosežejo spremembe ponudbe: nova nižja cena ali izboljšanje ponudbe v okviru drugih vnaprej določenih meril;

18. »enotni informacijski portal« je spletni informacijski portal Urada za javna naročila, kamor naročniki neposredno pošiljajo objave razpisov in drugo razpisno dokumentacijo v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo načine in vrsto objav.

1.4. Temeljna načela javnega naročanja

4. člen

(Načelo gospodarnosti in učinkovitosti porabe javnih sredstev)

Naročnik mora z izvedbo javnega naročila in izborom ponudbe zagotoviti, da je poraba sredstev za naročnika

najbolj gospodarna glede na namen javnega naročila in na predmet javnega naročila.

5. člen

(Načelo zagotavljanja konkurence med ponudniki)

(1) Naročnik ne sme omejevali konkurence med ponudniki, zlasti ne sme omejevali možnih ponudnikov z neupravičeno uporabo omejitvenega postopka ali z uporabo diskriminatornih meril in mora pri tem ravnati skladno s predpisi o varstvu konkurence.

(2) Pripravljenec razpisne dokumentacije ali njenih delov ne sme nastopati kot ponudnik ali kot podizvajalec in ne sme sodelovati s ponudnikom pri pripravi ponudbe.

(3) Naročnik ne sme zahtevati od ponudnika, da pri izvedbi naročila zaposli določene podizvajalce, ali da izvede kakšen drug posel, kot na primer izvoz določenega blaga ali storitev, če s posebnim zakonom ali mednarodnim sporazumom ni določeno drugače. V tem primeru mora naročnik že v razpisni dokumentaciji navesti, da bo moral ponudnik zaposliti določeno število domačih podizvajalcev ali vključiti v izvedbo določeno vrednost ali količino blaga in storitev slovenskega porekla.

6. člen

(Načelo transparentnosti porabe javnih sredstev)

(1) Sredstva se lahko porabijo le v okviru pogodbe in predmeta pogodbe, sklenjene na podlagi izvedenega postopka javnega naročila.

(2) Postopki naročanja po tem zakonu so javni, kar se zagotavlja skozi objave javnih naročil na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila in v uradnih glasilih. Vsakdo, ki ima ali je imel interes za dodelitev naročila, ima pravico pridobiti podatke o izvedenem postopku oddaje javnega naročila, v skladu s tem zakonom.

7. člen

(Načelo enakopravnosti ponudnikov)

(1) Naročnik mora zagotoviti, da med ponudniki v vseh elementih in fazah postopka oddaje javnega naročila ni razlikovanja.

(2) Naročnik mora zagotoviti, da ne ustvarja okoliščin, ki pomenijo krajevno, predmetno ali osebno diskriminacijo ponudnikov ali diskriminacijo, ki izvira iz klasifikacije dejavnosti, ki jo opravlja ponudnik.

(3) Ugotavljanje izvora blaga ali storitev je dopustno v primerih in za tisti namen, ko tako določa posebni predpis.

(4) Naročnik ne sme izločiti ponudbe samo zato, ker ima ponudnik sedež v državi, ki z Republiko Slovenijo nima sklenjenega sporazuma o enakopravni obravnavi domačih in tujih ponudnikov.

(5) Če Republika Slovenija nima sklenjenega sporazuma iz prejšnjega odstavka tega člena, sme naročnik v primeru naročanja na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju dodeliti javno naročilo domačemu ponudniku skladno z določili tega zakona.

1.5. Varstvo podatkov, dokumentiranje in evidentiranje postopka

8. člen

(Zaupnost podatkov)

(1) Naročnik mora varovati kot zaupne vse podatke o ponudnikih, vsebovane v ponudbeni dokumentaciji in ki jih kot zaupne določa predpis o gospodarskih družbah ali drug predpis.

(2) Naročnik mora odkloniti dajanje takšnih obvestil, ki bi pomenila kršitev zaupnosti podatkov, dobljenih v ponudbah.

(3) Naročnik mora imena ponudnikov in predložene ponudbe varovati kot poslovno skrivnost do roka, določenega za odpiranje ponudb.

9. člen

(Določitev zaupnosti)

(1) Pri posredovanju tehničnih specifikacij ponudnikom in kandidatom za izbiro dobaviteljev blaga in izvajalcev gradenj in storitev in v zvezi z oddajo naročil lahko naročnik zahteva varovanje zaupnih podatkov, ki jim jih daje na razpolago.

(2) Vsi, ki so prejeli podatke, ki so določeni s posebnimi predpisi kot zaupni, ne glede na stopnjo zaupnosti, morajo upoštevati zaupno naravo prejetih podatkov.

10. člen

(Dokumentacija in evidentiranje postopka)

(1) Naročnik mora evidentirati vse faze postopka oddaje javnega naročila: izbor ponudbe, sklenitev pogodbe, izvajanje pogodbe, način oddaje dodatnih del, prevzem blaga, gradnje ali storitve, izvajanje izvajalčevih obveznosti v garancijski dobi, pogarancijsko vzdrževanje in podobno.

(2) Naročnik mora hraniti dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila.

(3) Naročnik mora voditi in hraniti evidenco o pogajanjih v postopkih, kjer je oddal javno naročilo s pogajanjem.

11. člen

(Arhiviranje dokumentacije)

Naročnik mora hraniti dokumentacijo skladno s predpisi, ki urejajo področje dokumentarnega gradiva in arhiva. Naročnik pa mora hraniti dokumentacijo najmanj toliko časa, kolikor trajajo pogodbeni roki izvajanja posameznega javnega naročila.

1.6. Jezik

12. člen

(Jezik v postopku javnega naročanja)

(1) Naročnik mora pripraviti razpisno dokumentacijo in voditi postopek v slovenskem jeziku. Ponudnik mora predložiti ponudbo v slovenskem jeziku.

(2) Naročnik sme poleg razpisne dokumentacije v slovenskem jeziku dovoliti uporabo tujih jezikov. V tem primeru pripravi razpisno dokumentacijo ali dele razpisne dokumentacije tudi v tujem jeziku. Naročnik lahko določi v razpisni dokumentaciji, da smejo ponudniki predložiti svoje ponudbe delno ali v celoti v tujem jeziku, zlasti v delu, ki se nanaša na tehnične značilnosti, kakovost in tehnično dokumentacijo. Če naročnik dovoli, da ponudnik predloži del ponudbene dokumentacije v tujem jeziku, mora naročnik navesti, kateri del ponudbe je lahko v tujem jeziku.

(3) Če naročnik ob pregledovanju in ocenjevanju ponudb meni, da je treba del ponudbe, ki ni predložen v slovenskem jeziku, prevesti v slovenski jezik, lahko to zahteva in ponudniku določi ustrezn rok.

(4) Naročnik mora navesti tisti tuji jezik, v katerem lahko ponudnik predloži ponudbo.

(5) Za presojo spornih vprašanj se vedno uporablja razpisna dokumentacija v slovenskem jeziku ali ponudba v slovenskem jeziku.

(6) Določila tega člena, ki veljajo za slovenski jezik, veljajo na dvojezičnih območjih, v okviru izvajanja posebnih pravic pripadnikov italijanske in madžarske skupnosti, smiselno tudi za italijanski oziroma madžarski jezik.

1.7. Denarna enota

13. člen

(Določitev valute)

(1) Vrednost predmeta javnega naročila v razpisni dokumentaciji in ponudbi mora biti navedena v slovenskih tolarjih.

(2) Naročnik lahko določi, da ponudniki v svoji ponudbi navedejo tudi vrednost v drugih valutah. Pri tem mora naročnik navesti, da se za preračun v slovenske tolarje uporabi srednji tečaj Banke Slovenije, veljaven na dan odpiranja ponudb.

(3) V primeru, da smejo ponudniki predložiti ponudbo tudi v drugi valuti, mora naročnik v razpisni dokumentaciji navesti, v katerih valutah je možno predložiti ponudbo.

1.8. Protikorupcijska določila (črtano)

14. člen (črtan)

1.9. Pogoji za začetek postopka

15. člen

(Izpolnitev pogojev za začetek postopka)

(1) Naročnik sme pričeti s postopkom oddaje javnega naročila, če je javno naročilo predvideno v načrtu nabav in so v proračunu Republike Slovenije, proračunu lokalne skupnosti ali finančnem načrtu predvidena sredstva. Sredstva za posamezno javno naročilo ne smejo presegati zneska, določenega s predpisom, ki ureja izvrševanje proračuna in javno financiranje. Če traja izvajanje javnega naročila več let, morajo biti obveznosti, ki bodo terjale plačilo v naslednjih letih, dogovorjene v višini, ki jih določa predpis o izvrševanju proračuna za posamezno leto.

(2) V primeru oddaje javnega naročila po omejenem postopku sme naročnik opraviti prvo fazo postopka tudi takrat, ko nima zagotovljenih sredstev za celotno obdobje izvajanja javnega naročila.

(3) Če je javno naročilo investicijskega značaja, mora naročnik pripraviti investicijski program po enotni metodologiji za izdelavo programov investicijskega značaja in v skladu z načrtom razvojnih programov. Program mora potrditi predstojnik naročnika s pisnim sklepom.

16. člen

(Zagotavljanje sredstev v primeru začasnega financiranja)

Če še ni sprejet proračun Republike Slovenije, proračun lokalne skupnosti ali sprejet finančni načrt drugega naročnika, zavezanega po tem zakonu, sme naročnik pričeti postopek, vendar le do višine sredstev, določenih skladno s predpisom o začasnem financiranju.

1.10. Postopki naročanja

17. člen

(Vrste postopkov)

(1) Postopki za oddajo javnih naročil so:

1. odprti postopek,
2. omejeni postopek,
3. postopek s pogajanjem.

(2) Naročnik za oddajo javnega naročila izbere praviloma odprti ali omejeni postopek.

(3) V primeru oddaje naročil na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju lahko naročnik odda javno naročilo po odprtem postopku, omejenem postopku ali postopku s pogajanjem s predhodno objavo.

18. člen

(Oddaja naročila po odprtem postopku)

Odprti postopek oddaje javnega naročila je postopek, pri katerem lahko vsi, ki imajo interes pridobiti javno naročilo, predložijo svoje ponudbe, pripravljene skladno z vnaprej določenimi zahtevami naročnika, določenimi v razpisni dokumentaciji.

19. člen

(Oddaja naročila po omejenem postopku)

(1) Omejeni postopek oddaje javnega naročila je postopek, v katerem naročnik v prvi fazi prizna sposobnost ponudnikom na podlagi vnaprej določenih pogojev in v drugi fazi povabi k oddaji ponudb kandidate, ki jim je priznal sposobnost. Naročnik sestavi seznam kandidatov in določi obdobje, za katerega priznava sposobnost. To obdobje ne sme biti daljše od treh let.

(2) Omejeni postopek lahko naročnik uporabi, če so predmet javnega naročila stalne nabave, ki jih naročnik po obsegu in časovno ne more vnaprej določiti in jih je mogoče takoj kupiti ali opraviti ter se ne proizvajajo po posebnih zahtevah naročnika, oziroma za katere je vzpostavljen trg.

(3) Naročnik sme za oddajo javnega naročila skleniti z več ponudniki okvirni sporazum. Naročnik ne sme zlorabljati okvirnih sporazumov z namenom, da bi oviral, omejeval ali izkrivljal konkurenco.

(4) Določilo prejšnjega odstavka se lahko uporablja v postopkih oddaje javnih naročil, ko celotna vrednost javnega naročila, ki bo oddano na podlagi okvirnega sporazuma, ne presega vrednosti, od katere dalje je treba objaviti javni razpis v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, in v vseh primerih oddaje javnih naročil na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju.

20. člen

(Oddaja javnega naročila po postopku s pogajanjem brez predhodne objave in po predhodni objavi)

(1) Naročnik sme oddati javno naročilo po postopku s pogajanjem brez predhodne objave:

1. če v postopku oddaje javnega naročila v odprtem ali omejenem postopku ne pridobi nobene ponudbe in pod pogojem, da se prvotno določen predmet javnega naročila in vsebina razpisne dokumentacije bistveno ne spremenita. Če vrednost naročila presega vrednost, od katere dalje je potrebna objava javnega naročila tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, mora predložiti poročilo o tem Evropski komisiji;

2. če v odprtem ali omejenem postopku ne pridobi nobene primerne ponudbe in pod pogojem, da se prvotno določen predmet javnega naročila in vsebina razpisne dokumentacije bistveno ne spremenita. Če vrednost naročila presega vrednost, od katere dalje je potrebna objava javnega naročila tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, mora predložiti poročilo o tem Evropski komisiji;

3. če lahko zaradi tehničnih oziroma umetniških zahtev predmeta javnega naročila ali iz razlogov, ki so povezani z varovanjem izključnih pravic, naročilo izpolni le določen dobavitelj, izvajalec gradenj ali storitev;

4. kadar je iz razlogov, ki jih ni bilo mogoče predvideti in jih ni mogoče pripisati naročnikovem ravnanju, zaradi izredne nujnosti javno naročilo neizogibno potrebno oddati in ni mogoče spoštovati niti skrajšanih rokov, ki so predpisani za odprti ali omejeni postopek ali postopek s pogajanjem;

5. če vrednost javnega naročila ne presega vrednosti, od katere dalje je treba objaviti javni razpis v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, če lahko naročilo izpolni vnaprej znano končno število sposobnih ponudnikov in pod pogojem, da enakopravno obravnava vse ponudnike.

(2) V primerih oddaje javnega naročila iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka mora naročnik pred sprejetjem sklepa iz 21. člena tega zakona predhodno obvestiti Urad za javna naročila.

(3) Naročnik sme oddati naročilo po postopku s pogajanjem po predhodni objavi:

1. če v odprtem ali omejenem postopku ne dobi nobene pravilne ali sprejemljive ponudbe, pri čemer pa se prvotno določen predmet javnega naročila in vsebina razpisne dokumentacije ne smeta bistveno spremeniti. Naročnik mora

objaviti javni razpis po tem postopku, razen če je vključil v postopek s pogajanjem vse ponudnike, katerih ponudbe so bile predložene v predhodno izvedenem odprtem ali omejenem postopku in so bile ponudbe skladne z zahtevo za izpolnjevanje pogojev iz 42. člena tega zakona;

2. v izjemnih primerih oddaje gradenj ali storitev, ko narava naročila in z naročilom povezana tveganja ne dopuščajo naročniku, da bi predhodno v celoti ocenil stroške naročila.

(4) Naročnik lahko odda javno naročilo blaga in storitev po postopku s pogajanjem brez predhodne objave tudi v primeru, če ima ponudnik status invalidskega podjetja in vrednost javnega naročila ne presega vrednosti, od katere dalje je potrebno objaviti javni razpis v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti. Pri tem mora ponudnik zagotoviti, da bodo javno naročilo pretežno izvajale invalidne osebe, ki so pri njem zaposlene.

(5) Naročnik mora v primerih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena preveriti, da pogodbeni cena ni višja od primerljive cene na tržišču in skrbno preveriti kakovost predmeta, ki je predmet javnega naročila.

(6) Minister, pristojen za finance, predpiše, kdaj šteje ponudba za nepravilno, neprimerno ali nesprejemljivo.

(7) Naročnik lahko uporabi postopek s pogajanjem po predhodni objavi tudi v primeru natečaja za oddajo javnega naročila izdelave projektne dokumentacije nameravane gradnje v primeru, če ocenjena vrednost javnega naročila ne presega vrednosti, ko je potrebna objava v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti.

2. SKUPNE DOLOČBE

2.1. Začetek postopka

21. člen

(Sklep o začetku postopka)

(1) Naročnik začne postopek oddaje javnega naročila s pisnim sklepom, s katerim lahko imenuje tudi osebe, ki bodo izvedle postopek v celoti ali le ocenile ponudbe.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejšo vsebino sklepa iz prejšnjega odstavka.

22. člen

(Pooblastilo drugi osebi za izvedbo postopka)

(1) Naročnik sme pisno pooblastiti za izvedbo postopka oddaje javnega naročila drugo osebo javnega ali zasebnega prava, ki izvede postopek v imenu in za račun naročnika.

(2) Pri oddaji naročila na vodnem, energetske, telekomunikacijskem ali transportnem področju sme naročnik uporabiti seznam usposobljenih ponudnikov drugega naročnika. To svojo odločitev o uporabi seznama drugega naročnika mora pisno obrazložiti.

2.2. Vsebina razpisne dokumentacije

23. člen

(Priprava razpisne dokumentacije)

(1) Naročnik mora pripraviti tako razpisno dokumentacijo, da bo ponudnik na njeni osnovi lahko pripravil pravilno ponudbo.

(2) Podatki v razpisni dokumentaciji morajo biti enaki podatkom navedenim v objavi javnega razpisa.

(3) Vsebino razpisne dokumentacije lahko sestavljajo:

1. povabilo k oddaji ponudbe,

2. navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe,

3. pogoji za ugotavljanje usposobljenosti in navodila o načinu dokazovanja usposobljenosti ponudnika (le v primeru odprtega postopka),

4. obrazce izjave, da ponudnik sprejema pogoje razpisa,

5. vzorec pogodbe,

6. vrsto, tehnične značilnosti in kakovost, količino ter opise blaga, gradenj in storitev, čas izvršitve, lokacijo izvršitve oziroma dostave blaga, morebitne dodatne storitve ipd.,

7. tehnično dokumentacijo in načrte,

8. elemente za pripravo predračuna z navodilom o izpolnitvi,

9. navedbo vrste finančnega zavarovanja, s katerim ponudnik zavaruje izpolnitev svoje obveznosti v postopku oddaje javnega naročila, kot so različne oblike zastave vrednostnih papirjev ali drugih predmetov, hipoteke, menice, jamstva, ki jih izdajajo zasebne družbe ali druge pravne osebe z ustrežno finančno boniteto, bančne garancije, zavarovanja pri zavarovalnicah in podobno,

10. v primeru oddaje javnega naročila za oddajo gradnje ali storitve navedbo pristojnega organa, ki daje ustrezna obvestila in pojasnila glede obveznosti, katerih izpolnjevanje je povezano z določbami o varstvu pri delu, zaposlovanju in delovnimi pogoji, veljavnimi v Republiki Sloveniji. Naročnik mora izrecno zahtevati, da ponudniki pri sestavljanju svojih ponudb navedejo, da so upoštevali obveznosti, ki izhajajo iz navedenih predpisov.

Razpisna dokumentacija lahko vsebuje tudi druge listine, ki so, glede na predmet naročila, potrebne pri izdelavi ponudbe.

(4) Minister, pristojen za finance, predpiše vrste finančnih zavarovanj iz 9. točke tretjega odstavka tega člena. Z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije za posamezno leto, se določijo vrednosti, od katerih naprej mora naročnik zahtevati v postopkih oddaje javnih naročil bančno garancijo ali ustrezno finančno zavarovanje pri zavarovalnicah.

2.3. Dostop do razpisne dokumentacije

24. člen

(Izročitev razpisne dokumentacije)

(1) Naročnik mora od dneva objave javnega razpisa dalje omogočiti zainteresiranim ponudnikom vpogled v razpisno dokumentacijo in jo na zahtevo predati vsakomur, ki to zahteva. Naročnik sme zaračunati samo stroške razmnoževanja in pošiljanja razpisne dokumentacije. Razpisno dokumentacijo na zahtevo izroči osebno, po pošti, telefaksu ali elektronski pošti, če je tak način dostave možen. Naročnik lahko razpisno dokumentacijo objavi na spletnih straneh. Naročnik v odprtem postopku ne sme omejevati roka, do katerega lahko ponudniki zahtevajo razpisno dokumentacijo.

(2) Ponudniki morajo zahtevati od naročnika razpisno dokumentacijo čim prej po objavi razpisa. Naročnik mora poslati razpisno dokumentacijo najkasneje v šestih dneh od dneva, ko jo je ponudnik zahteval.

(3) Ponudnik ne more uveljavljati naknadnih podražitev iz naslova nepopolne ali neustrezne razpisne dokumentacije, za tiste dele izvedbe javnega naročila, ki v razpisni dokumentaciji niso bili ustrezno opredeljeni, pa bi jih glede na predmet javnega naročila in na celotno dokumentacijo ponudnik lahko predvidel.

25. člen

(Spremembe in dopolnitve razpisne dokumentacije)

(1) Če naročnik v roku, določenem za predložitev ponudb, spremeni ali dopolni razpisno dokumentacijo, jo mora nemudoma brezplačno posredovati tistim ponudnikom, ki so jo že prejeli.

(2) Po poteku roka za oddajo ponudb naročnik ne sme več spreminjati ali dopolnjevati razpisne dokumentacije. Če naročnik ugotovi, da na podlagi obstoječe razpisne dokumentacije ne more ali ne bo mogel oceniti prispelih ponudb, mora ponoviti javni razpis in povrniti ponudnikom na njihovo zahtevo stroške, za katere predloži dokazila.

(3) Če kateri koli ponudnik zahteva v zvezi z razpisno dokumentacijo v zvezi s pripravo ponudbe kakršno koli dodatno obvestilo ali pojasnilo, mora zanj zaprositi pravočasno oziroma najkasneje pet dni pred potekom roka za oddajo ponudb. Naročnik mu mora pisni odgovor posredovati najkasneje v naslednjih treh dneh. Naročnik mora posredovati obvestilo tudi vsem, ki so prejeli razpisno dokumentacijo.

(4) Če je razpisna dokumentacija ali dopolnilni dokumenti preobširni, če se lahko pripravi ponudba le po ogledu kraja izvršitve javnega naročila in po pregledu dopolnilnih listin na kraju samem, ali če naročnik spremeni ali dopolni razpisno dokumentacijo šest dni ali manj pred rokom, določenim za predložitev ponudb, mora, glede na obseg in vsebino sprememb, ustrezno podaljšati rok za predložitev ponudb.

(5) O podaljšanju roka mora naročnik pisno obvestiti vse ponudnike, ki so že prejeli razpisno dokumentacijo in spremembo roka objaviti na način, kot je bil objavljen razpis.

2.4. Določitev vrednosti naročila

26. člen

(Način določanja vrednosti)

(1) Naročnik, ob upoštevanju načela gospodarnosti, predmet javnega naročila lahko oblikuje v smiselno sklenjene celote (v nadaljnjem besedilu: sklope) tako, da jih je mogoče oddajati ločeno. Naročnik ne sme izbrati načina določitve vrednosti tako, da bi se zaradi nižje ocenjene vrednosti izognil uporabi tega zakona glede na mejne vrednosti predmeta javnega naročila.

(2) Ocenjena vrednost javnega naročila se določi brez davka na dodano vrednost.

(3) Tolarska protivrednost zneskov, določenih v tem zakonu v EUR, se določi z zakonom o izvrševanju proračuna. Izračun te vrednosti temelji na povprečnih dnevni vrednostih tolarja, izraženih v EUR in EUR, izraženih v posebni pravici črpanja (SDR), za obdobje 24 mesecev, ki se zaključi zadnjega dne v avgustu pred revizijo 1. januarja.

27. člen

(Določitev vrednosti naročila)

(1) Osnova za izračun ocenjene vrednosti naročila se določi na naslednji način:

1. pri prodajni pogodbi celotna vrednost predmeta pogodbe;

2. v primeru nakupa na obroke, najemne ali zakupne pogodbe ali pogodbe o leasingu za določeno obdobje 12 mesecev ali manj, se upošteva celotna vrednost pogodbe za ves čas njenega trajanja, če pa čas presega 12 mesecev, pa njena celotna vrednost vključuje vrednost za prvih 12 mesecev in vrednost za preostali čas do poteka pogodbe;

3. v primeru pogodbe iz prejšnje točke, sklenjene za nedoločen čas ali če obstaja dvom glede trajanja pogodbe, se upošteva njena mesečna vrednost, pomnožena z 48.

(2) Če so predmet javnega naročila redni nakupi blaga, gradenj ali storitev, se pri določitvi vrednosti upošteva:

– dejanska celotna vrednost primerljivih naročil, oddanih v prejšnjem proračunskem letu ali zadnjih 12 mesecih, pri čemer je treba upoštevati spremembe količin ali vrednosti, ki so pričakovane za obdobje naslednjih 12 mesecev; ali

– pogodbeni vrednost zadnjega javnega naročila in na tej podlagi ocenjena skupna vrednost za naslednjih 12 mesecev ali za daljše obdobje, če se sklepa pogodba za daljše obdobje.

(3) Če bi predlagani obseg istovrstnih nabav lahko pripeljal do naročil, ki bi bila lahko podeljena v ločenih delih (sklopih), je treba za osnovo vzeti ocenjeno vrednost celotne vsote naročila.

(4) V primeru, da naročnik v razpisni dokumentaciji opredeli možnost predložitve ponudbe z opcijami, osnova za izračun ocenjene vrednosti javnega naročila blaga ali storitve vključuje vse opcije.

(5) Podlaga za izračunavanje vrednosti okvirnega sporazuma je ocenjena najvišja vrednost vseh javnih naročil, predvidenih za zadevno obdobje, vezanih na okvirni sporazum.

28. člen

(Posebna pravila za določitev vrednosti storitev)

(1) Poleg načina določitve ocenjene vrednosti iz 27. člena tega zakona, naročnik za namene določitve ocenjene vrednosti javnega naročila storitev upošteva celotno plačilo storitev, pri čemer upošteva elemente za določitev vrednosti iz tega podpoglavja.

(2) Pri posameznih storitvah se kot osnova za določitev vrednosti šteje:

- za zavarovalne storitve: višina premije;
- za bančne in druge finančne storitve: honorar, provizija, obresti in obenem vsi drugi stroški, ki bremenijo naročnika storitev;
- za arhitekturne storitve, industrijsko oblikovanje, prostorsko planiranje in podobno: honorar ali provizija.

29. člen

(Posebna pravila za določitev vrednosti gradenj)

(1) Poleg upoštevanja določb 27. člena tega zakona za določitev vrednosti naročila, je podlaga za izračun vrednosti naročila za gradnje skupna vrednost gradnje.

(2) Pri ocenjevanju vrednosti naročila za gradnje mora naročnik vključiti vrednost vsega blaga in storitev, ki so potrebni za izvedbo naročila.

(3) Ocenjena vrednost javnega naročila gradnje mora vključevati vrednost blaga, ki je potrebno za izvedbo gradnje in ga naročnik da izvajalcu za izvedbo gradnje.

(4) Naročnik, ki opravlja dejavnost na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju, ne sme prišteti k vrednosti naročila za gradnje vrednosti blaga ali storitev, ki niso potrebni za izvršitev naročila, z namenom da bi se izognil uporabi zakona za naročila tega blaga ali teh storitev.

30. člen

(Določitev vrednosti za sklope)

(1) Če so gradnje ali storitve predmet posameznih sklopov, od katerih je vsak sklop predmet posebne pogodbe, je treba pri ocenjevanju vrednosti naročila upoštevati vrednost vseh sklopov skupaj.

(2) Naročnik mora tudi posamezne sklope, katerih skupna vrednost je večja od vrednosti, določene v 83., 89., 101., 113. in 116. členu tega zakona, oddati skladno z določili tega zakona.

(3) Objava v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti ni obvezna za oddajo sklopov, katerih ocenjena vrednost je manjša od 1.000.000 EURO za gradnje oziroma 80.000 EURO za storitve in pod pogojem, da skupna vrednost tako izvzetih sklopov ne presega 20% skupne vrednosti vseh sklopov.

2.5. Splošna pravila glede določitve tehničnih elementov javnega naročanja

31. člen

(Tehnične specifikacije)

(1) Tehnične specifikacije so obvezni sestavni del razpisne dokumentacije. Naročnik jih mora navesti v razpisni dokumentaciji, ki se nanaša na vsako posamezno javno naročilo.

(2) Ne glede na veljavne slovenske tehnične predpise in njihovo skladnost s pravnim redom Evropskih skupnosti mora naročnik določiti tehnične specifikacije v razpisni dokumentaciji tako, da se sklicuje na slovenske standarde, ki so privzeti evropski standardi, ali s sklicevanjem na evropska tehnična

soglasja ali s sklicevanjem na splošne tehnične specifikacije. Če je evropski standard, mednarodni standard ali drug nacionalni standard privzet v slovensko standardizacijo, mora to pri navajanju navesti.

(3) Naročnik izroči osebam, ki se zanimajo za pridobitev javnega naročila, na njihovo zahtevo na voljo tehnične specifikacije, ki jih redno navaja v svojih javnih naročilih blaga, gradenj ali storitev, ali tehnične specifikacije, ki jih namerava upoštevati v javnih naročilih in so vključena v periodično informativno obvestilo. Če te tehnične specifikacije temeljijo na dokumentaciji, ki je na voljo zainteresiranim osebam, zadostuje napotilo na to dokumentacijo.

32. člen

(Uporaba tehničnih specifikacij)

(1) Naročnik ne sme uporabiti ali navajati takšnih tehničnih specifikacij, ki omenjajo blago, storitev ali gradnjo določene izdelave, izvora ali določenega postopka izvedbe če bi s takim navajanjem dajal prednost določenim ponudnikom ali jih s takim navajanjem neupravičeno izločil.

(2) Naročnik v razpisni dokumentaciji ne sme zapisati določila, ki bi pomenilo prednost ali izključitev po prejšnjem odstavku, razen če predmet javnega naročila takšno določilo opravičuje. Naročnik ne sme navajati posameznih blagovnih znamk, patentov, tipov ali posebnih izvorov ali izdelave.

(3) Če naročnik v razpisni dokumentaciji ne more opisati predmeta pogodbe tako, da bi bile specifikacije za ponudnike dovolj natančno razumljive, mora navedbam elementov, kot so blagovna znamka, patent, tip ali proizvajalec, obvezno dodati navedbo »ali podobno«.

33. člen

(Izdaja potrdil o izpolnjevanju zahtev)

(1) Kadar naročnik, ki naroča storitev, zahteva potrdilo o izpolnjevanju zahtev za vodenje in zagotavljanje kakovosti, ki ga izdajo neodvisni organi in organizacije za potrjevanje skladnosti storitev z določenimi standardi, se mora sklicevati na sistem zagotavljanja kakovosti v skladu s skupino slovenskih standardov SIST EN ISO 9000, ki izpolnjujejo zahteve iz skupine slovenskih standardov SIST EN 45000, ki privzemajo evropske standarde iz serije EN ISO 9000 ali EN 45 000.

(2) V primeru oddaje javnega naročila storitve mora naročnik priznati enakovreden certifikat, ki ga je izdal pristojni organ druge države članice Evropske unije. Prav tako mora sprejeti drug dokaz o enakovrednem sistemu za zagotavljanje kakovosti, če ponudnik storitve ne more pridobiti takega certifikata ali nima možnosti pridobiti takega certifikata v času, ki ga določi naročnik.

34. člen

(Vsebina tehnične specifikacije oziroma projektne dokumentacije)

(1) Tehnične specifikacije in projektna dokumentacija, opredeljene v tem zakonu, pomenijo tehnične zahteve, ki so obvezni sestavni del razpisne dokumentacije, kjer so določene značilnosti sklopov del, materialov, izdelkov, blaga ali storitev. Omogočati morajo, da se delo, material, izdelek, nabava ali storitev opiše objektivno in na način, ki ustreza uporabi za potrebe naročnika.

(2) Tehnične specifikacije lahko vsebujejo zahteve glede kakovosti, učinkovitosti, varnosti, zahteve ali mere, ki se nanašajo na material, izdelek, blago ali storitev glede zagotavljanja kakovosti, terminologije, znakov, testiranj in testnih metod, pakiranja, označevanja in etiketiranja.

(3) V primeru naročil za gradnje lahko tehnične specifikacije vsebujejo tudi predpise za načrtovanje in izračun stroškov, preizkus, pregled in prevzemne pogoje ter tehnike ali metode gradnje.

35. člen

(Dovolitev izjem)

(1) Naročniku ni treba uporabljati določil 31. člena tega zakona v naslednjih primerih:

1. če standardi, evropska tehnična soglasja ali splošne tehnične specifikacije oziroma projektna dokumentacija ne vsebujejo nobenega določila, ki bi nakazovalo na ocenjevanje skladnosti, ali če ni tehničnih sredstev za zadovoljivo ugotavljanje skladnosti izdelka ali storitve s temi standardi, evropskimi tehničnimi soglasji ali splošnimi tehničnimi specifikacijami oziroma projektno dokumentacijo;

2. če bi uporaba določala vnaprej uporabo medsebojnega priznavanja odobritev tipa za radijsko in telekomunikacijsko in terminalsko opremo ali uporabo standardov na področju informacijske tehnike in tehnologije in telekomunikacij ali drugih instrumentov skupnosti na posebnih področjih blaga ali storitev;

3. če bi uporaba standardov, evropskih tehničnih soglasij ali splošnih tehničnih specifikacij zahtevala, da naročnik opravi nabavo blaga, ki bi bilo nezdružljivo z že obstoječo opremo ali bi imela nabava blaga za posledico nesorazmerne stroške ali bi povzročila naročniku nesorazmerne tehnične težave;

4. če je obravnavano javno naročilo inovativne narave, zaradi česar uporaba obstoječih evropskih standardov, evropskih tehničnih soglasij ali splošnih tehničnih specifikacij ne bi bila primerna.

(2) Če ocenjena vrednost javnega naročila presega vrednost, ko mora naročnik oddajo javnega naročila objaviti tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, mora naročnik, ki se sklicuje na prejšnji odstavek, kjer je možno, razloge za uporabo izjem obrazložiti v objavi javnega naročila in v razpisni dokumentaciji. V vsakem primeru pa mora biti pisna obrazložitev sestavni del dokumentacije o oddaji javnega naročila. Takšno pisno obrazložitev mora naročnik nemudoma posredovati Evropski komisiji ali državi članici na njihovo zahtevo.

(3) Za oddajo javnih naročil na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju se ne uporabljajo določbe podpoglavja 2.5, glede obvezne uporabe tehničnih pravil.

36. člen

(Drugi načini določanja tehničnih specifikacij)

Če evropski standardi, evropske tehnične specifikacije ali splošne tehnične specifikacije ne obstajajo, se tehnične specifikacije v razpisni dokumentaciji določijo na naslednji način:

1. naročnik mora tehnične specifikacije sestaviti v skladu s tehničnimi specifikacijami, veljavnimi v Republiki Sloveniji. Te tehnične specifikacije morajo izpolnjevati temeljne zahteve, ki veljajo v okviru Evropskih skupnosti in se uporabljajo za tehnično usklajevanje po postopkih, ki so za to posebej predvideni, še zlasti pa je navedeno treba upoštevati pri nabavi gradbenih izdelkov, informacijske tehnologije, na področju telekomunikacij in drugih specifičnih področjih storitev in blaga;

2. naročnik lahko tehnične specifikacije sestavi v skladu s tehničnimi specifikacijami, veljavnimi v Republiki Sloveniji, ki veljajo za načrtovanje, način izračunavanja, izvedbo del in uporabo materialov;

3. naročnik lahko določi tehnične specifikacije v skladu z drugimi dokumenti, pri čemer mora uporabiti naslednji prednostni vrstni red:

- slovenske standarde SIST, ki so prevzeti mednarodni standardi;
- katere koli druge slovenske standarde;
- tehnična soglasja, veljavna v Republiki Sloveniji;
- katerikoli drugi standard.

37. člen

(Standardi)

(1) Slovenski standard je standard, ki ga sprejme za standarde pristojen organ v Republiki Sloveniji, in je dosegljiv javnosti.

(2) Evropski standard je standard, ki ga sprejme za standarde pristojen organ Evropskih skupnosti, in je dosegljiv javnosti.

(3) Tuj nacionalni standard je standard, ki ga sprejme tuj nacionalni organ, pristojen za standarde, in je dosegljiv javnosti.

(4) Drugi standardi so standardi, ki so lahko sprejeti tudi na drugačnih temeljih, kot na primer panožni standardi ali standardi v podjetju.

(5) Mednarodni standard je standard, ki ga sprejme mednarodna organizacija za standardizacijo in je dosegljiv javnosti.

38. člen

(Tehnično soglasje)

(1) Tehnično soglasje je pozitivna tehnična ocena ustreznosti proizvoda za predvideno uporabo.

(2) Evropsko tehnično soglasje je pozitivna tehnična ocena o ustreznosti proizvoda za predvideno uporabo, ki temelji na izpolnjevanju bistvenih zahtev za gradnjo, za katero je namenjeno. Evropsko tehnično soglasje podeli organ, pristojen za podelitev tehničnih soglasij.

(3) Evropsko tehnično soglasje se uporablja za naročila gradenj.

39. člen

(Splošna tehnična specifikacija)

Splošna tehnična specifikacija je tehnična specifikacija, določena skladno s postopkom, ki ga priznava Republika Slovenija ali države članice Evropske unije zaradi zagotovitve enotne uporabe v vseh državah članicah Evropske unije. Splošna tehnična specifikacija mora biti objavljena v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti.

40. člen

(Navedba bistvenih zahtev)

Bistvene zahteve, ki niso že vključene v veljavne tehnične normative in standarde in se nanašajo na varnost in druge okoliščine ter so v splošnem interesu, je potrebno upoštevati in v razpisni dokumentaciji posebej navesti.

2.6. Pogoji za priznanje sposobnosti

41. člen

(Objava pogojev za priznanje sposobnosti)

Naročnik mora v objavi javnega razpisa in v razpisni dokumentaciji navesti pogoje, določene v tem podglavju, ki jih mora že v času oddaje prijave oziroma ponudbe izpolnjevati ponudnik, da lahko sodeluje v postopku. Izpolnjevanje pogojev se dokazuje s listinami v pisni ali elektronski obliki.

42. člen

(Pogoji za priznanje sposobnosti)

(1) Ponudnik mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da je registriran pri pristojnem sodišču ali drugem organu;

2. da ima potrebno dovoljenje za opravljanje dejavnosti, ki je predmet javnega naročila, če je za opravljanje take dejavnosti na podlagi posebnega zakona dovoljenje potrebno;

3. da ni v kazenskem postopku zaradi suma storitve kaznivega dejanja v zvezi s podkupovanjem ali da zaradi takega kaznivega dejanja ni bil pravnomočno obsojen.

(2) Za izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka je ponudnik dolžan ponudbi priložiti naslednje dokaze:

1. iz 1. točke prejšnjega odstavka – izpisek iz sodne ali druge ustrezne evidence;

2. iz 2. točke prejšnjega odstavka – izpisek iz sodne, upravne ali druge ustrezne evidence;

3. iz 3. točke prejšnjega odstavka – potrdilo ministrstva, pristojnega za pravosodje, da ponudnik ni vpisan v kazensko evidenco.

(3) Naročnik mora izločiti iz postopka izbire ponudnika v primerih, če ne predloži dokazov za izpolnjevanje pogojev iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena, kot tudi v primerih, ko obstaja utemeljen sum, da je ponudnik ali kdo drug v njegovem imenu, delavcu naročnika ali drugi osebi, ki lahko vpliva na odločitev naročnika v postopku oddaje javnega naročila, obljubil, ponudil ali dal kakršnokoli korist z namenom, da bi tako vplival na vsebino, dejanje ali odločitev naročnika glede ponudbe pred, med ali po izbiri ponudnika. Šteje se, da je sum utemeljen, če ga lahko naročnik podkrepi z listinami oziroma izjavami oseb.

(4) Poleg pogojev iz prvega odstavka tega člena lahko naročnik zahteva, da mora ponudnik izpolnjevati tudi naslednje pogoje:

1. da ni zoper ponudnika uveden ali začel postopek prisilne poravnave, stečajni ali likvidacijski postopek, drug postopek katerega posledica ali namen je prenehanje ponudnikovega poslovanja; da poslovanje ponudnika ne vodi izredna uprava; ali da ni bil uveden katerikoli drug postopek podoben navedenim postopkom skladno s predpisi države v kateri ima sedež;

2. da je poravnal davke in prispevke v skladu s predpisi države, kjer ima svoj sedež; ali da je ponudnik, ki ima sedež v tujini, poravnal v Republiki Sloveniji tiste dajatve, ki bi jih moral poravnati;

3. da ni bil kaznovan za dejanje v zvezi s poslovanjem oziroma so posledice sodbe že izbrisane;

4. da je član organizacije ali združenja izvajalcev storitev, ki so predmet javnega naročila, če je članstvo v taki organizaciji ali združenju obvezno po predpisih države, kjer ima ponudnik svoj sedež;

5. druge pogoje potrebne za izvedbo javnega naročila;

6. da ponudniku na katerikoli način ni dokazana huda strokovna napaka na področju, ki je povezano s poslovanjem naročnika.

(5) Za izpolnjevanje pogojev iz 1. do 5. točke prejšnjega odstavka mora ponudnik priložiti naslednje dokaze:

1. iz 1. točke prejšnjega odstavka – izpisek iz sodne ali druge enakovredne evidence;

2. iz 2. točke prejšnjega odstavka – potrdilo, ki ga izda davčni ali drug pristojni organ države, kjer ima ponudnik svoj sedež;

3. iz 3. točke prejšnjega odstavka – potrdilo ministrstva, pristojnega za pravosodje, da ponudnik ni vpisan v kazensko evidenco;

4. iz 4. točke prejšnjega odstavka – potrdilo organizacije ali združenja, v katerem je članstvo obvezno;

5. iz 5. točke prejšnjega odstavka – listine, potrdila, izjave in druge dokaze, ki na primeren način dokazujejo izpolnjevanje postavljenih pogojev.

(6) Naročnik sme izločiti iz postopka izbire ponudnika, če ne predloži dokazov za izpolnjevanje pogojev iz četrtega odstavka tega člena ali če je dal zavajajoče podatke glede izpolnjevanja pogojev, določenih v razpisni dokumentaciji.

(7) Naročnik ne more zavrniti ponudbe, ki jo je predložil ponudnik, ki ima po predpisih države članice, v kateri ima svoj sedež ali bivališče, pravico opravljati določeno storitveno dejavnost, zato, ker je po predpisih v Republiki Sloveniji mogoče opravljati storitev, ki je predmet javnega naročila, le fizični ali le pravni osebi.

42.a člen

(Ekonomsko-finančni, tehnični in kadrovski pogoji za priznanje sposobnosti)

(1) Za izpolnjevanje ekonomsko-finančnih, tehničnih in kadrovskih pogojev, lahko naročnik določi raven in druge okvire ekonomsko-finančne, tehnične in kadrovske sposobnosti, v obsegu, ki je potreben in sorazmeren z naravo, vsebino, namenom in obsegom javnega naročila. V tem primeru mora naročnik izločiti iz postopka ponudbo ponudnika, ki ne dokaže, da:

1. je ekonomsko-finančno sposoben; ali
2. razpolaga z zadostnimi tehničnimi ali kadrovskimi zmogljivostmi.

(2) Če naročnik določi pogoje iz prejšnjega odstavka, mora za dokazovanje njihovega izpolnjevanja od ponudnikov zahtevati pisne dokaze. Za dokaze, ki jih mora ponudnik predložiti k ponudbi, da dokaže svojo sposobnost po tem členu, štejejo listine, ki jih izdajo na njegovo zahtevo pristojni organi ali poda ponudnik sam, in sicer za izpolnjevanje pogojev:

1. iz 1. točke prvega odstavka tega člena – revidirana bilanca stanja ali izvlečki iz bilance stanja, kadar je potrebno po ponudnikovem nacionalnem pravu take podatke objaviti, ali izkaze ponudnikovih celotnih prihodkov od prodaje in prihodkov od izdelkov, gradenj ali storitev, na katere se nanaša pogodba za zadnja tri poslovna leta, mnenja in izkaze bank in drugih specializiranih institucij. Naročnik mora v objavi in v razpisni dokumentaciji navesti, katera dokazila iz te točke je izbral in katera druga dokazila, ki dokazujejo ekonomsko-finančno sposobnost, mora ponudnik še predložiti. Če ponudnik iz katerega koli utemeljenega razloga zahtevanih dokazov ne more predložiti, lahko ekonomsko-finančno sposobnost dokaže na drug način, ki ustreza dokazovanju posameznega pogoja in katerega naročnik oceni za primerne;

2. iz 2. točke prvega odstavka tega člena – eno ali več dokazil, skladno s predmetom naročila, količino in namenom. Naročnik lahko zahteva, da morajo ponudniki predložiti:

a) seznam najpomembnejših dobav ali storitev v zadnjih treh letih oziroma gradenj v zadnjih petih letih, skupaj s potrdili o dobro opravljenem delu, z vrednostmi in datumi izvedbe;

– če so bili kupci naročniki po tem zakonu, mora biti dokazilo izdano v obliki potrdila, ki ga izda in podpiše pristojni organ;

– če kupci niso bili naročniki po tem zakonu, potrdilo potrdijo ti kupci. Kadar to ni mogoče, zadostuje ponudnikova izjava o času in kraju izvršitve dela.

V potrdilu o izvedenih gradnjah morajo biti navedeni tudi kraj in kakovost izvedenih del ter skladnost izvedbe s pogodbenimi določili. Naročnik gradenj lahko določi, da mu naročniki potrdila o opravljenem naročilu posredujejo neposredno;

b) popis ponudnikove razpoložljive tehnične opreme za izvedbo javnega naročila;

c) seznam ukrepov za zagotavljanje kakovosti ter opis raziskovalnih zmogljivosti;

č) izobrazbene in strokovne kvalifikacije izvajalca storitve oziroma gradnje ter kvalifikacije vodstvenega osebja, zlasti pa oseb, ki bodo vodile izvedbo storitve oziroma gradnje;

d) navedbo tehničnega osebja ali strokovnih služb, ki bodo vključeni v ponudnikovo izvedbo naročila, ne glede na to, ali so zaposleni pri ponudniku, zlasti pa tistih, ki so odgovorni za nadzor kakovosti;

e) pri storitvah in gradnjah, podatke o povprečnem številu zaposlenih delavcev in vodstvenega osebja v zadnjih treh letih;

f) vzorce, opis ali fotografije izdelkov, ki jih bo ponudnik dobavil. Naročnik lahko v primeru dvoma zahteva dokazilo o njihovi ustreznosti;

g) certifikate, ki jih izdajajo pooblaščen organi ali druge organizacije za nadzor kakovosti, s katerimi potrjuje skladnost opreme oziroma storitev z zahtevanimi tehničnimi predpisi, specifikacijami in standardi;

h) če gre za kompleksne izdelke ali storitve, ali če je predmet naročila namenjen za posebne namene, se lahko opravi tudi ogled. Ogled opravijo predstavniki naročnika ali po naročnikovem pooblastilu pristojni organ države, kjer ima ponudnik svoj sedež. Ogled obsega ponudnikove proizvodne zmogljivosti, če je potrebno tudi njegove raziskovalne in študijske zmogljivosti ter ukrepe za način ugotavljanja kakovosti;

i) druge izkaze v skladu z namenom javnega naročila.

42.b člen

(Tuji ponudniki)

Če ima ponudnik sedež v tuji državi, mora naročnik preveriti, ali je listino, s katero ponudnik dokazuje zahtevano dejstvo, izdal pristojni organ. Seznam pristojnih organov tujih držav, ki izdajajo listine, ki jih naročnik lahko zahteva v skladu s tem poglavjem in način preveritve teh listin pripravi minister, pristojen za finance. Seznam se po potrebi spremeni ali dopolni.

42.c člen

(Seznam zainteresiranih dobaviteljev in izvajalcev)

(1) Gospodarska zbornica Slovenije, Obrtna zbornica Slovenije in druge z zakonom ustanovljene zbornice z javnimi pooblastili (v nadaljnjem besedilu: zbornica) na podlagi javnega poziva pripravijo uradni seznam zainteresiranih dobaviteljev, izvajalcev gradenj ali storitev o izpolnjevanju pogojev iz 1. in 3. točke prvega odstavka in v 1. in 2. točki drugega odstavka 42. člena ter drugega odstavka 42.a člena tega zakona. Na seznam se lahko vpišejo, ob izpolnjevanju enakih pogojev, tudi izvajalci iz drugih držav. Če zbornica na kakršen koli način sumi, da na seznam vpisani izvajalec zahtevanih pogojev ne izpolnjuje več, ga mora najkasneje v tridesetih dneh od te ugotovitve pisno pozvati, da izpolnjevanje pogojev ponovno dokaže.

(2) Dobavitelj, izvajalec gradnje ali storitev, ki je vpisan v seznamu iz prejšnjega odstavka, lahko za vsako naročilo, v katerem sodeluje, naročniku predloži potrdilo o vpisu, ki ga izda zbornica. V potrdilu morajo biti navedeni pogoji in dokazi, ki so bili podlaga za uvrstitev na seznam. Naročnik mora priznati tudi potrdilo, ki ga izda ustrezeni organ druge države članice Evropske unije.

(3) Potrdilo o vpisu iz prejšnjega odstavka velja eno leto in je javna listina.

(4) Vodenje seznama iz prvega odstavka tega člena in izdaja potrdil o vpisu se zaračunavata po ceniku zbornice, na katerega da predhodno soglasje ministrstvo, pristojno za gospodarstvo. Cenik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Urad za javna naročila sporoči državam članicam Evropske unije in Evropski komisiji naslove vseh zbornic, ki vodijo sezname iz tega člena.

(6) Urad za javna naročila sporoči drugim državam članicam Evropske unije, lahko pa tudi drugim državam, če obstaja reciprociteta, naslove institucij iz prvega odstavka tega člena, ki jim ponudniki iz teh držav pošiljajo vloge za vpis.

43. člen

(Predložitev dokazil)

(1) Če naročnik zahteva kot dokaz o izpolnjevanju ekonomskih in finančnih pogojev iz 42.a člena tega zakona dokazila, mora v objavi javnega razpisa ali v povabilu k oddaji ponudb natančno navesti, katera dokazila bo štel kot ustrezna.

(2) Če naročnik zahteva kot dokaz o izpolnjevanju tehničnih pogojev iz 42.a člena tega zakona dokazila, mora

v primeru oddaje javnega naročila za blago in storitve v javnem razpisu ali v povabilu k oddaji ponudb, v primeru oddaje javnega naročila gradnje, pa le v povabilu k oddaji ponudb, natančno navesti, katera dokazila bo štel kot ustrezna.

(3) Obseg zahtevanih podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena mora biti omejen na predmet javnega naročila. Naročnik mora pri tem dosledno upoštevati zakonite interese ponudnika pri varovanju njegovih poslovnih in tehničnih tajnostih.

44. člen

(Nadomestna izjava)

Če v državi, kjer ima ponudnik svoj sedež oziroma po pravu, po katerem je ponudnik ustanovljen, državni organi ne izdajajo potrdil, izpisov ali drugih listin iz 42. člena tega zakona ali pa taka potrdila izpisi ali druge listine ne zajemajo vseh primerov, navedenih v določilih prvega in četrtega odstavka 42. člena tega zakona, jih lahko ponudniki nadomestijo z lastno pisno izjavo, overjeno pred pristojnim organom države, kjer ima tak ponudnik svoj sedež (upravnim ali sodnim organom, notarjem ali pristojno strokovno ali trgovinsko zbornico) ali pisno izjavo, dano pod kazensko in materialno odgovornostjo, če tako določa nacionalni zakon. V Republiki Sloveniji se izjava podana pod materialno in kazensko odgovornostjo šteje za izjavo dano pod prisego.

2.7. Spособnost za izvedbo javnega naročila

45. člen

(Ugotovitev sposobnosti ponudnika)

(1) Naročnik mora pred oddajo javnega naročila preveriti, če ponudnik, katerega ponudba je najugodnejša, izpolnjuje pogoje glede sposobnosti, opredeljene v 42. členu tega zakona. V ta namen sme zahtevati le predložitev listin iz 42. člena tega zakona.

(2) Če ponudnik, katerega ponudba je najugodnejša, sposobnosti skladno s prvim odstavkom ne dokaže, naročnik njegovo ponudbo zavrne. V tem primeru lahko naročnik, na način iz prejšnjega odstavka, odda naročilo ponudniku z naslednjo najugodnejšo ponudbo.

46. člen

(Ugotavljanje sposobnosti za podizvajalce)

(1) Naročnik pri ugotavljanju sposobnosti za izvedbo javnega naročila lahko od ponudnikov zahteva, da v ponudbi navedejo, v kolikšnem delu bodo izvedbo javnega naročila oddali podizvajalci. Ponudnik v razmerju do naročnika v celoti odgovarja za izvedbo prejetega naročila, ne glede na število podizvajalcev.

(2) Naročnik lahko v razpisni dokumentaciji zahteva, da izpolnjevanje določenih pogojev iz tega poglavja dokažejo tudi podizvajalci. Izpolnjevanje pogojev mora biti dokumentirano na isti način, kot se zahteva za ponudnika.

(3) Za izpolnjevanje obveznosti izvajalca do podizvajalcev lahko naročnik določi še dodatne pogoje.

47. člen

(Predložitev skupne ponudbe)

(1) Ponudbo lahko predloži skupina izvajalcev. Naročnik ne sme od take skupine zahtevati, da se povežejo v kakšno pravno formalno obliko, da bi predložili skupno ponudbo.

(2) Naročnik lahko zahteva, da predloži skupina izvajalcev pravni akt o skupni izvedbi naročila, če bodo izbrani in je to nujno za uspešno izvedbo javnega naročila. Pravni akt o skupni izvedbi naročila mora natančno opredeliti odgovornost posameznih izvajalcev za izvedbo naročila. Ne glede na to pa ponudniki odgovarjajo naročniku neomejeno solidarno.

(3) Naročnik sme zahtevati od pravnih oseb, da v ponudbi ali v prošnji za sodelovanje navedejo imena in ustrezne

strokovne kvalifikacije oseb, ki bodo odgovorne za izvedbo naročila.

(4) Pri skupnih ponudbah se izpolnjevanje pogojev iz 42. člena tega zakona ugotavlja za vsakega izvajalca posamično, izpolnjevanje pogojev po 42.a in 43. členu tega zakona pa skladno s predmetom javnega naročila za vse izvajalce skupaj. Naročnik mora način ugotavljanja sposobnosti po 42.a in 43. členu tega zakona pri skupnih ponudbah določiti v razpisni dokumentaciji.

48. člen

(Izbira kandidatov)

(1) V prvi fazi omejenega postopka in v postopku s pogajanjem mora naročnik izbrati tiste udeležence, ki izpolnjujejo zahtevane pogoje in jih bo v drugi fazi omejenega postopka ali postopka s pogajanjem kot kandidate pozval, da predložijo ponudbo oziroma predložijo ponudbo in se udeležijo pogajanj.

(2) Naročnik lahko v postopku izbire dobavitelja ali izvajalca po omejenem postopku določi število kandidatov, ki jih namerava povabiti k oddaji ponudbe, v razponu. Naročnik mora v javnem razpisu objaviti največje in najmanjše predvideno število kandidatov. Razpon se določi glede na naravo predmeta javnega naročila in obsega od najmanj pet do največ dvajset kandidatov. Če je usposobljenih manj kot pet kandidatov, mora naročnik povabiti k oddaji ponudbe vse kandidate. Naročnik ne sme omejevati števila kandidatov tako, da bi s tem neupravičeno omejeval konkurenco.

(3) Če naročnik izvede postopek s pogajanjem, povabi najmanj tri kandidate, pod pogojem, da je na predmetnem trgu zadostno število sposobnih kandidatov.

(4) Naročnik v prvi fazi izbere kandidate na podlagi predloženih podatkov, ki skladno z 42., 42.a in 43. členom tega zakona dokazujejo njihov pravni status, ekonomsko-finančno, tehnično in kadrovske sposobnosti.

(5) Naročnik mora pred priznanjem sposobnosti le-to preveriti skladno s 45. členom tega zakona.

(6) V prvi fazi omejenega postopka in v postopku s pogajanjem se za ugotavljanje sposobnosti smiselno uporabljajo določila 41. do 47. člena tega zakona.

49. člen

(črtan)

2.8. Merila za izbiro najugodnejše ponudbe

50. člen

(Določitev meril)

(1) Naročnik mora objaviti enaka merila v objavi javnega razpisa za oddajo naročila in v razpisni dokumentaciji.

(2) Merila, po katerih naročnik izbira najugodnejšo ponudbo, morajo biti v razpisni dokumentaciji opisana in ovrednotena. Merila ne smejo biti diskriminatorna in morajo biti smiselno povezana z vsebino javnega naročila in morajo prispevati k nediskriminatornemu razvrščanju ponudb.

(3) Naročnik mora v razpisni dokumentaciji navesti, opisati in ovrednotiti vnaprej vsa merila za oddajo, ki jih bo uporabil, v vrstnem redu od najpomembnejšega do najmanj pomembnega. Po objavi naročila ali oddaji povabila v omejenem postopku naročnik ne sme več spreminjati meril.

(4) Pri ocenjevanju ponudb mora naročnik uporabiti le tista merila, ki so bila objavljena v razpisni dokumentaciji in način, kot so bila opisana in vrednotena. Naročnik ne sme uporabiti nobenega merila, ki ni bilo navedeno v razpisni dokumentaciji.

51. člen (Vrste meril)

- (1) Merilo za ocenitev ponudbe je lahko:
1. ekonomsko najugodnejša ponudba ali
 2. najnižja cena.
- (2) Ekonomsko najugodnejša ponudba je ponudba, ki ustreza različnim merilom, odvisno od predmeta javnega naročila. Merila so lahko naslednja:
1. datum dobave ali zaključka del,
 2. tekoči stroški,
 3. stroškovna učinkovitost,
 4. kakovost,
 5. estetske in funkcionalne lastnosti,
 6. tehnične prednosti,
 7. poprodajne storitve in tehnična pomoč,
 8. garancijska doba,
 9. obveznosti v zvezi z rezervnimi deli,
 10. pogarancijsko vzdrževanje,
 11. cena in podobno.
- (3) Najnižja cena pomeni, da je edino merilo le najnižja cena, ob izpolnjevanju vseh zahtevanih pogojev, navedenih v razpisni dokumentaciji. V primeru uporabe tega merila naročnik po sklenitvi pogodbe izvajalcu ne sme priznavati naknadnega poviševanja cen.

52. člen (Ponudbe v variantah)

- (1) Če je merilo za oddajo naročila ekonomsko najugodnejša ponudba, lahko naročnik upošteva variante, ki jih predloži ponudnik in ki ustrezajo minimalnim zahtevanim tehničnim specifikacijam naročnika. Naročnik mora v razpisni dokumentaciji navesti minimalne tehnične specifikacije, ki jih je treba upoštevati v variantnih predlogih ter posebne zahteve za njihovo predložitev.
- (2) Če variantna ponudba ni dopustna, mora naročnik to v objavi in v razpisni dokumentaciji posebej navesti.
- (3) Naročnik ne sme zavrniti predložitve variante zato, ker je bila variantna ponudba sestavljena na podlagi tehničnih specifikacij, določenih s sklicevanjem na nacionalne standarde, ki so privzeti evropski standardi, na podlagi evropskih tehničnih soglasij ali splošne tehnične specifikacije, skladno z 39. členom tega zakona ali v skladu z nacionalnimi tehničnimi specifikacijami, ki so bile priznane kot primerne za izpolnitev bistvenih zahtev.
- (4) Naročnik, ki je dopustil predložitev variantne ponudbe pri oddaji javnega naročila za blago ali storitev, le-te ne sme zavrniti izključno iz razloga, da je iz ponudbe razvidno, da gre po vsebini za izvedbo storitve in ne za izvedbo dobave blaga oziroma za dobavo blaga in ne za izvedbo storitve.

53. člen (Neobičajno nizka cena)

- (1) Če so v ponudbi za dano naročilo ponujene neobičajno nizke cene, mora naročnik, preden tako ponudbo zavrne, pisno ali v elektronski obliki zahtevati podrobno obrazložitev vseh postavk ponudbe, za katere meni, da so merodajne in jih mora, upoštevajoč prejete obrazložitve, preveriti. Za odgovor lahko določi razumen rok, ki ni daljši od 20 dni.
- (2) Naročnik lahko zahteva obrazložitev, ki mora biti oprta na objektivno podlago, kar zadeva ekonomiko načina gradnje, proizvodnje ali izbranih tehničnih rešitev, izjemno ugodne pogoje, ki jih ima ponudnik pri izvajanju naročila, ali izvirnost izdelka, storitve ali izvedbo gradnje.
- (3) Naročnik lahko zavrne ponudbo, ki vsebuje neobičajno nizko ceno zaradi državne pomoči, če se je o tem prej posvetoval s ponudnikom in če ponudnik ni mogel dokazati, da je bila pomoč sporočena Komisiji v skladu z 88. členom Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ali če Evropska komisija zavrnitev odobri. Naročnik, ki zavrne ponudbo v teh primerih, mora o tem obvestiti Evropsko komisijo.

- (4) Za naročila, katerih objava se opravi le v Uradnem listu Republike Slovenije, daje mnenje iz prejšnjega odstavka tega člena Urad za varstvo konkurence.

54. člen (Dodatna pojasnila in dopustni popravki)

Naročnik sme zahtevati, da ponudniki v roku, ki ni daljši od osmih dni, dopolnijo ali pojasnijo dokumente, ki so jih že predložili. Naročnik ne sme zahtevati, dovoliti ali ponuditi kakršnekoli spremembe vsebine ponudbe, vključno s spremembo cene in takih sprememb, ki bi iz nepravilne ponudbe le-to naredila pravilno. Izključno naročnik sme v soglasju s ponudnikom popraviti računske napake, ki jih odkrije pri pregledu ponudb po zaključenem postopku odpiranja ponudb.

2.9. Roki v postopkih oddaje naročil

55. člen (Rok za predložitev ponudbe)

- (1) Naročnik mora objaviti v javnem razpisu in v razpisni dokumentaciji rok, v katerem je treba predložiti ponudbo. Rok za oddajo ponudbe, določen v objavi in razpisni dokumentaciji, mora biti isti.
- (2) Pravočasna predložitev ponudbe pomeni, da mora ponudnik naročniku ponudbo predložiti do roka, ki je določen v objavi.
- (3) Naročnik mora določiti datum in uro za predložitev ponudbe v objavi in razpisni dokumentaciji.
- (4) Če ponudnik umakne ponudbo ali jo spremeni po poteku roka ali ne sklene pogodbe, če je bila njegova ponudba izbrana, sme naročnik vnovčiti instrument finančnega zavarovanja za resnost ponudbe.
- (5) Ponudnik mora ponudbo v pisni obliki predložiti osebno ali po pošti.
- (6) Minister, pristojen za finance, lahko s podzakonskim predpisom določi tudi druge načine predložitve ponudbe, ki morajo zagotoviti:
1. da vsaka ponudba vsebuje vse potrebne elemente za vrednotenje ponudb,
 2. da je zagotovljena zaupnost vsebine ponudb do dneva odpiranja ponudb,
 3. da v primeru, ko je to potrebno, ponudnik brez odlašanja pisno potrdi predano ponudbo ali pošlje originalno ponudbo,
 4. da bodo ponudbe odprte šele po preteku roka za predložitev ponudb.

55.a člen (Predložitev ponudbe)

- (1) Ne glede na določbo prejšnjega člena lahko ponudnik predloži ponudbo v elektronski obliki. Ponudba v elektronski obliki mora biti varno elektronsko podpisana in podpis overjen s kvalificiranim potrdilom. Elektronski ponudbi mora biti dodan časovni zaznamek.
- (2) Naročnikov informacijski sistem mora zagotoviti tehnološko neodvisen sprejem ponudb in vpogled v ponudbe šele po izteku roka za prejem ponudb.
- (3) Minister, pristojen za finance, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za informacijsko družbo, izda natančnejše navodilo o oddaji ponudb v elektronski obliki.

55.b člen (Ponudba za sklope)

Če je naročnik dovolil, da se lahko ponudba predloži za posamezne sklope, mora ponudnik v svoji ponudbi navesti, ali se njegova ponudba nanaša na celotno naročilo ali le na posamezne sklope. Ne glede na to ali ponudnik oddaja ponudbo za vse sklope mora biti njegova ponudba predložena tako, da se lahko ocenjuje po sklopih. Po ocenitvi ponudb po

posameznih sklopih in ocenitvi ponudb za vse sklope skupaj naročnik sklene pogodbo z enim ali več ponudniki, z najugodnejšo kombinacijo ponudb.

55. člen

(Predložitev kopije ponudbe)

Pri oddaji javnih naročil v ocenjeni vrednosti nad 1.000.000.000 tolarjev, ki jo mora naročnik navesti v razpisni dokumentaciji, mora ponudnik, do roka za oddajo ponudb, naročniku predložiti ponudbo in Državni revizijski komisiji posredovati kopijo te ponudbe. Naročnik mora o dokončnosti postopka oddaje javnega naročila obvestiti Državno revizijsko komisijo. V primeru, da v postopku oddaje javnega naročila ni bil vložen revizijski zahtevek, o katerem je odločala Državna revizijska komisija, mora Državna revizijska komisija kopije ponudb vrniti ponudnikom v zaprti kuverti.

56. člen

(Računanje rokov)

(1) Roki za predložitev ponudbe se štejejo od dneva, ko je naročnik poslal zahtevo za objavo javnega razpisa na enotni informacijski portal Urada za javna naročila. Datum odpošiljatve mora biti naveden v objavi.

(2) Če je javni razpis objavljen v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, šteje rok za predložitev ponudbe od dneva, ko je naročnik odposlal zahtevo za objavo v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti.

(3) Zahteva za objavo se pošlje na enotni informacijski portal v elektronski obliki. V Uradnem listu Republike Slovenije mora biti zahteva objavljena najkasneje v 12 dneh od dneva, ko je naročnik odposlal zahtevo na enotni informacijski portal. Naročnik mora razpolagati z dokazom o datumu, ko je odposlal obvestilo v objavo.

57. člen

(Pravočasna ponudba)

(1) Za pravočasno šteje ponudba, ki je naročniku predložena do datuma in ure, določene v objavi.

(2) Naročnik mora ob prejemu ponudbe označiti datum in uro prejema ponudbe in na zahtevo ponudnika izročiti potrdilo o prejemu.

(3) Če je bila ponudba predložena po poteku datuma in ure, navedene v objavi, se šteje, da je bila predložena prepozno. Tako ponudbo mora naročnik po končanem postopku odpiranja ponudb neodprto vrniti ponudniku, z navedbo, da je prepozna.

58. člen

(Določitev roka za predložitev ponudbe)

(1) Rok za predložitev ponudbe mora omogočiti ponudniku, da pripravi pravilno ponudbo.

(2) Pri določanju roka za predložitev ponudbe mora naročnik predvideti daljši rok, če se za pripravo ponudbe zahteva pregled obsežne razpisne dokumentacije, obširnih tehničnih specifikacij, ogled lokacije in podobno.

59. člen

(Splošni rok za predložitev ponudb v odprtem postopku)

Če je naročnik objavil javni razpis za oddajo naročila v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, rok za predložitev ponudb v odprtem postopku ne sme biti krajši od 52 dni od dneva, ko je naročnik odposlal razpis v objavo.

60. člen

(Skrajšani rok za oddajo ponudb v odprtem postopku)

(1) Rok za predložitev ponudb v odprtem postopku, določen v prvem odstavku prejšnjega člena tega zakona, se lahko nadomesti z dovolj dolgim rokom, ki omogoča pripravo pravilne ponudbe, ki pa mora biti daljši od 36 dni.

(2) V nobenem primeru rok za predložitev ponudb ne sme biti krajši od 22 dni od dneva, ko je bilo naročilo objave odposlano, če je naročnik poslal predhodni razpis, skladno z 67. členom tega zakona in je bila objava poslana po obrazcu za predhodno objavo na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila oziroma Uradnemu glasilu Evropskih skupnosti, kjer je to potrebno in če so bili izpolnjeni še naslednji pogoji:

– da je naročnik poslal predhodno objavo najmanj 52 dni ali največ 12 mesecev, preden je odposlal objavo javnega razpisa,

– da je bilo v predhodnem razpisu objavljenih najmanj toliko informacij, kot jih je imel naročnik na razpolago v času predhodnega razpisa.

61. člen

(Roki za sprejem prijav v omejenem postopku in v postopku s pogajanjem)

Rok za sprejem prijave za sodelovanje v omejenem postopku in v postopku, ki vključuje pogajanja po predhodni objavi javnega razpisa, vrednost naročila pa zahteva od naročnika, da objavi oddajo naročila tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, mora biti daljši od 37 dni od dneva, ko je naročnik odposlal povabilo.

62. člen

(Določitev splošnega roka za sprejem ponudb v omejenem postopku)

Rok za pripravo in predložitev ponudb v omejenem postopku ne sme biti krajši od 40 dni od dneva, ko je naročnik odposlal pisno vabilo, če je objava potrebna v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti.

62.a člen

(Roki za sprejem prijav in ponudb v omejenem postopku in v postopku s pogajanjem po predhodni objavi za oddajo javnih naročil na vodnem, energetske, telekomunikacijskem in transportnem področju)

(1) Rok za sprejem prijave na vodnem, energetske, telekomunikacijskem in transportnem področju za sodelovanje v omejenem postopku in v postopku, ki vključuje pogajanja po predhodni objavi javnega razpisa, vrednost naročila pa zahteva od naročnika, da objavi oddajo naročila tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, mora biti praviloma daljši od 37 dni, vendar ne sme biti krajši od 26 dni od dneva, ko je naročnik odposlal zahtevo za objavo. V izjemnih primerih pa rok ne sme biti krajši od 15 dni od dneva, ko je naročnik odposlal zahtevo za objavo pod pogojem, da je bila zahteva za objavo odposlana po elektronski pošti, teleksu ali telefaksu.

(2) Rok za sprejem ponudb, ki mora biti enak za vse kandidate, se lahko določi na podlagi medsebojnega dogovora med naročnikom in izbranimi kandidati.

(3) Če roka iz prejšnjega odstavka ni mogoče dogovoriti, določi rok naročnik. Rok mora biti praviloma daljši od 24 dni, vendar ne sme biti krajši od 10 dni od datuma, ko je bilo odposlano povabilo za oddajo ponudb, pri čemer mora naročnik upoštevati, da morajo imeti kandidati pri pripravi ponudbe ustrezen čas za pripravo pravilne ponudbe.

63. člen

(Določitev krajšega roka za sprejem ponudb v omejenem postopku)

(1) Rok za predložitev ponudb v omejenem postopku, določen v 61. in 62. členu tega zakona, se lahko skrajša na 26 dni od dneva, ko je bilo naročilo objave odposlano, če je naročnik poslal predhodni razpis, skladno s 67. členom tega zakona in je bila objava poslana po obrazcu za predhodno objavo na enotnem informacijskem portalu Urada za javna

naročila oziroma Uradnemu glasilu Evropskih skupnosti, kjer je to potrebno in če je naročnik poslal predhodno objavo najmanj 52 dni ali največ 12 mesecev preden je odposlal objavo za naročilo javnega razpisa in če je bilo v predhodnem razpisu objavljenih najmanj toliko informacij, kot jih je imel naročnik na razpolago v času predhodnega razpisa.

(2) Prijava za sodelovanje v postopku za oddajo javnega naročila se lahko pošlje kot pismo, telegram, teleks, telefaks, po elektronski pošti ali se zanj zaprosi po telefonu. Če so bile prijave oddane s telegramom, teleksom, telefaksom, po elektronski pošti ali po telefonu, morajo biti potrjene s pismom, poslanim pred rokom, določenim v 62. členu tega zakona.

(3) Če je mogoče ponudbo pripraviti le na podlagi ogleda lokacije ali po pregledu dopolnilnih dokumentov, mora naročnik rok, neveden v prvem odstavku tega člena, primerno podaljšati.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za oddajo javnih naročil na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju.

64. člen

(Pogoji za dodatno skrajšanje rokov v omejenem postopku)

(1) Če zaradi nujnosti v omejenem postopku in v postopku s pogajanji ob predhodni objavi razpisa, ni mogoče upoštevati rokov, določenih v 61., 62. in 63. členu tega zakona, lahko naročnik določi naslednje roke:

1. zadnji rok za predložitev prijav za sodelovanje na razpisu ne sme biti krajši od 15 dni od datuma, ko je bil razpis odposlan,

2. zadnji rok za predložitev ponudb ne sme biti krajši od 10 dni od datuma povabila za sodelovanje na razpisu.

(2) Če je kandidat zahteval dodatna obvestila v zvezi z razpisno dokumentacijo pravočasno, jih mora naročnik dostaviti najmanj štiri dni pred zadnjim datumom, določenim za prejem ponudb.

(3) Prijave in povabila za sodelovanje na razpisu je treba poslati po najhitrejši možni poti. Če ponudnik pošlje prijavo s telegramom, po teleksu, telefaksu, telefonu ali po elektronski pošti, jih mora potrditi s pismom, poslanim pred iztekom roka, določenem v prvem odstavku tega člena.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za oddajo javnih naročil na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju.

64.a člen

(Rok za oddajo ponudbe po elektronski pošti)

Če naročnik pošlje zahtevo za objavo javnega razpisa po elektronski pošti, se lahko rok za oddajo ponudbe, poslane po elektronski pošti, v odprtem postopku iz 59. člena tega zakona in rok za sprejem prijave, poslane po elektronski pošti, v prvi fazi omejenega postopka ali postopka s pogajanji iz 61. člena tega zakona skrajša za največ sedem dni.

64.b člen

(Roki za predložitev ponudb pod vrednostmi, ko je potrebna objava v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti)

Roki za predložitev ponudb in prijav v postopkih oddaje javnih naročil iz 58. do 64. člena tega zakona se lahko v primerih, ko vrednost javnega naročila ne presega vrednosti, od katere dalje je potrebno objaviti javni razpis v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, skrajšajo, vendar ne več kot za polovico od rokov, določenih s tem zakonom, pri čemer mora naročnik pri določitvi roka upoštevati:

- predvideni čas potreben za objavo na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila;
- da morajo imeti ponudniki pri pripravi ponudbe oziroma prijave ustrezen čas za pripravo pravilne ponudbe oziroma prijave.

2.10. Objava javnega naročila

65. člen

(Način objave)

(1) Vse objave v zvezi z javnimi naročili mora naročnik objaviti na informacijskem portalu Urada za javna naročila. Naročnik pa lahko na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila objavi tudi obvestila o drugih nabavah, ki sicer niso predmet naročanja po tem zakonu. Urad za javna naročila skrbi za posredovanje informacij javnega značaja na svetovnem spletu, v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(2) Naročnik mora objaviti javni razpis in druge objave v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, če je ocenjena vrednost javnega naročila enaka ali presega vrednost, določeno za posamezne vrste javnih naročil. Objava se opravi v slovenskem jeziku, povzetek pomembnejših elementov razpisa mora biti objavljen v uradnih jezikih Evropskih skupnosti, pri čemer pa šteje za avtentično besedilo le besedilo v slovenskem jeziku. Naročnik sme objaviti razpis ali razpisno dokumentacijo na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila, ko je bila odposlana zahteva za objavo v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti. Naročnik mora imeti dokaz o datumu odpošiljatve.

(3) Zahteva za objavo, poslana v objavo v Uradno glasilo Evropskih skupnosti, lahko obsega največ eno stran v tem glasilu ali največ 650 besed.

(4) Naročnik sme objaviti obvestila o javnih naročilih ali natečajih načrtov tudi v drugih sredstvih obveščanja. To lahko stori šele, ko je odposlal zahtevo za objavo na enotni informacijski portal oziroma v Uradno glasilo Evropskih skupnosti, če je potrebna objava tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti. Tako obvestilo mora vsebovati iste podatke, kot so objavljeni na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila.

(5) Minister, pristojen za finance, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za informacijsko družbo, predpiše enotne obrazce za objavo na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila za vse vrste objav, ki jih morajo naročniki objavljati po tem zakonu.

66. člen

(Vrste objav)

(1) Vrste objav so:

1. predhodni razpis,
2. javni razpis,
3. obvestilo o oddaji naročila,
4. javni razpis za kvalifikacijo ponudnikov,
5. periodično informativno obvestilo.

(2) Naročnik v omejenem postopku za oddajo naročila objavi javni razpis le v prvi fazi za oddajo ponudb za ugotovitev usposobljenosti, v drugi fazi pa povabi kandidate k oddaji ponudb.

(3) Objava javnega razpisa za kvalifikacijo ponudnikov in objava periodičnega informativnega obvestila se opravi le v primeru oddaje naročila na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju.

67. člen

(Predhodni razpis)

(1) Za načrtovana javna naročila blaga ali storitev iz priloge I A tega zakona, ki presegajo okvirno vrednost 750.000 EUR ali znesek, določen v 87. členu tega zakona, mora naročnik najmanj enkrat letno in čim prej po sprejemu proračuna ali finančnega načrta objaviti predhodni razpis. V primeru predhodnega razpisa za storitve naročnik upošteva vse kategorije storitev iz Priloge I A tega zakona, ki jih namerava oddati v naslednjih dvanajstih mesecih oziroma vrednost vsega blaga po vrstah, ki ga namerava nabaviti v

naslednjih dvanajstih mesecih, ki sledijo sprejemu proračuna ali finančnega načrta. V predhodnem razpisu za gradnje mora naročnik objaviti bistvene značilnosti javnega naročila gradnje, ki ga namerava oddati.

(2) Naročnik mora predhodni razpis objaviti tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti.

(3) Na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju se lahko predhodni razpis opravi kot periodično informativno obvestilo, skladno z 72. členom tega zakona.

68. člen

(Javni razpis)

(1) Javni razpis mora naročnik objaviti v naslednjih primerih:

1. v primeru oddaje naročila po odprtem postopku,
2. v prvi fazi omejenega postopka,
3. v primeru oddaje naročila po postopku s pogajanjem po predhodni objavi.

(2) Javni razpis mora vsebovati podatke o naročniku, predmetu naročila, pogoje za sodelovanje, merila, čas in kraj dviga razpisne dokumentacije, čas in kraj oddaje ponudb, okvirni datum odločitve o sprejemu ponudbe in navedbo kontaktne osebe, ki nudi dodatne informacije. Vsebovani so lahko tudi drugi podatki, če naročnik ocenjuje, da so potrebni za obveščenost ponudnikov.

69. člen

(Vsebina povabila za oddajo ponudbe v omejenem postopku)

Naročnik mora povabiti izbrane kandidate k predložitvi ponudb istočasno in v pisni ali elektronski obliki. Povabilo mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

1. naslov, kjer lahko kandidat zahteva razpisno dokumentacijo in dopolnilno dokumentacijo in zadnji rok za tako zahtevo ter navedbo zneska in pogoje plačila za razpisno dokumentacijo,
2. zadnji rok za sprejem ponudb, naslov, na katerega je treba poslati ponudbo in jezik, v katerem mora biti sestavljena ponudba, ter kraj in datum odpiranja ponudb, če se ponudbe odpirajo javno,
3. navedbo objave prve faze,
4. seznam listin, ki jih je treba priložiti kot prilogo za preverjanje kandidatovih navedb, ki se nanašajo na izpolnjevanje pogojev za sodelovanje, ki jih morajo izpolnjevati kandidati ali kot dopolnitev podatkov za dokazovanje finančne in poslovne sposobnosti in sposobnosti za izvedbo naročila, ki je predmet razpisa,
5. merila za ocenitev ponudbe, če niso bila določena že v objavi.

69.a člen

(Povabilo za sodelovanje in povabilo k oddaji ponudb v postopku na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju)

V primeru oddaje ponudb v omejenem postopku na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju naročnik povabi kandidate istočasno, s pisnim vabilom ali vabilom, poslanim po elektronski pošti. Povabilo mora biti priložena celotna razpisna dokumentacija, ki vsebuje podatke o:

1. naslovu, kjer lahko kandidati dobijo dodatna obvestila in dokumente, datum, do katerega jih lahko zahtevajo, ter morebitni znesek in način plačila za dodatna obvestila in dokumente;
2. datumu in kraju predložitve ponudb ter navedbo jezika, v katerem morajo biti sestavljene ponudbe;
3. sklic na objavo javnega razpisa na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila ali Uradnem glasilu Evropskih skupnosti;

4. dokumentih, ki morajo biti priloženi ponudbi;
5. merilih za izbiro najugodnejše ponudbe, če le-ta niso bila navedena v objavi;
6. drugih posebnih pogojih za udeležbo.

70. člen

(Obvestila o oddaji naročila)

(1) Naročnik mora objaviti izid postopka za oddajo javnega naročila na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila najkasneje v 14 dneh po sklenitvi pogodbe.

(2) Naročniku ni treba ravnati po prejšnjem odstavku, če je bilo javno naročilo oddano po drugem odstavku 19. člena tega zakona in ocenjena vrednost celotnega javnega naročila ne presega vrednosti, ko je potrebna objava v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti.

(3) Če je bila oddaja javnega naročila objavljena tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, je treba opraviti objavo izida postopka za oddajo naročila tudi v tem glasilu. V tem primeru mora naročnik poslati zahtevo za objavo najkasneje v 48 dneh po sklenitvi pogodbe.

(4) Naročnik, ki izvaja dejavnost na področju raziskav ali razvoja po 8. točki Priloge I A tega zakona in oddaja javno naročilo storitve iz Priloge I A ali I B tega zakona in so izpolnjeni razlogi iz 2. točke 110. člena tega zakona, v obvestilu o dodelitvi naročila objavi podatke tako, da navede vrsto storitve, upošteva klasifikacijo iz Priloge I A ali I B. Če niso izpolnjeni razlogi za uporabo postopka po 2. točki 110. člena tega zakona, naročnik objavi le povzetek navedbe vrste storitve, ki je predmet javnega naročila. Ne glede na to pa mora naročnik zagotoviti, da so objavljeni podatki tako podrobni, kot so bili navedeni v objavi javnega razpisa na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila. Če je naročnik za oddajo javnega naročila uporabil kvalifikacijski sistem, morajo biti podatki vsaj tako podrobni, kot so navedeni v pisnem poročilu o kvalificiranih dobaviteljih in izvajalcih iz drugega odstavka 80. člena tega zakona. Če so predmet javnega naročila storitve iz Priloge I B tega zakona, mora naročnik v obvestilu za objavo navesti, ali se strinja z njihovo objavo.

(5) Naročniku ni treba objaviti nekaterih informacij o dodelitvi naročila, če bi objava takih podatkov ovirala izvajanje zakona ali bila drugače v nasprotju s širšim družbenim interesom, ali če bi posegala v legitimne gospodarske interese javnih ali zasebnih podjetij, ali posegala v pošteno konkurenco med ponudniki.

71. člen

(Kvalifikacijski sistem)

(1) Naročnik lahko vzpostavi in izvaja kvalifikacijski sistem ugotavljanja sposobnosti dobaviteljev blaga, izvajalcev gradenj ali storitev. V tem primeru mora zagotoviti vsem zainteresiranim dobaviteljem in izvajalcem, da kadarkoli vložijo prijavo za ugotavljanje sposobnosti.

(2) Sistem, ki lahko vključuje različne stopnje preverjanja sposobnosti, mora delovati na podlagi objektivnih meril in drugih pravil, ki jih vnaprej določi naročnik. Naročnik mora uporabiti evropske standarde, kjer je to primerno. Merila in pravila se po potrebi lahko ažurirajo.

(3) Merila in pravila za ugotavljanje sposobnosti morajo biti na voljo zainteresiranim dobaviteljem blaga, izvajalcem gradenj in storitev, če jih le-ti zahtevajo. Če naročnik ažurira merila in pravila, jih mora posredovati zainteresiranim dobaviteljem blaga, izvajalcem gradenj in ponudnikom storitev. Če naročnik meni, da kvalifikacijski sistem drugih naročnikov izpolnjuje njegove zahteve, mora imena teh naročnikov sporočiti zainteresiranim dobaviteljem blaga, izvajalcem gradenj in storitev.

(4) Naročniki morajo ponudnike obvestiti o svoji odločitvi glede priznanja sposobnosti v razumnem roku. Če naročnik predvideva, da bo odločanje trajalo več kot šest mesecev

od predložitve prijave iz prvega odstavka tega člena, mora naročnik v dveh mesecih od dneva predložitve prijave vlagatelja prijave obvestiti o razlogih, ki upravičujejo podaljšanje roka, ter o datumu, do katerega bo njegova zahteva sprejeta ali zavrnjena.

(5) V času sprejemanja odločitve o priznanju sposobnosti ali ažuriranja meril in pravil, naročnik ne sme:

– določati pogojev upravne, tehnične ali finančne narave za posamezne dobavitelje blaga, izvajalce gradenj in storitev, če isti pogoji ne veljajo za druge;

– zahtevati preskusov ali dokazov, ki pomenijo podvajanje že predloženih objektivnih dokazil.

(6) Naročnik obvesti prijavitelje, katerih vlogo za priznanje sposobnosti je zavrnil, o tej odločitvi in o razlogih za zavrnitev. Razlogi morajo temeljiti na merilih za sposobnost iz drugega odstavka tega člena.

(7) O dobaviteljih blaga, izvajalcev gradenj in storitev, ki jim je naročnik priznal sposobnost, se vodi pisna evidenca, ki se lahko razdeli na kategorije glede na predmet javnega naročila, za katerega sposobnost velja.

(8) Naročniki lahko priznanje o sposobnosti preklicajo samo iz razlogov na podlagi meril iz drugega odstavka tega člena. O nameri, da bo naročnik preklical priznanje sposobnosti, je treba dobavitelja blaga, izvajalca gradenj ali storitev uradno in v pisni obliki obvestiti vnaprej, skupaj z razlogi, ki upravičujejo predlagano dejanje.

(9) Naročnik mora objaviti obvestilo o kvalifikacijskem sistemu na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila in v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, če vrednost presega vrednosti, ko so objave potrebne tudi tam. Če sistem traja več kot tri leta, je obvestilo treba objaviti vsako leto. Če sistem traja manj časa, zadostuje prvo obvestilo.

72. člen

(Periodično informativno obvestilo)

(1) Če je obvestilo objavljeno v obliki periodičnega informativnega obvestila, se mora obvestilo natančno sklicevati na blago, gradnje ali storitve, ki bodo predmet naročila, ki bo oddano.

(2) V obvestilu mora biti navedeno, da bo naročilo dodeljeno po omejenem postopku ali po postopku, ki vključuje pogajanja, vendar brez naknadne dodatne objave obvestila o razpisu ter povabila vsem zainteresiranim ponudnikom, da se za sodelovanje prijavijo pisno.

(3) Naročniki morajo povabiti vse kandidate, da potrdijo svoj interes za sodelovanje na podlagi natančnih obvestil o konkretnem naročilu pred začetkom izbire ponudnikov ali udeležencev v pogajanjih.

(4) Naročnik lahko objavlja zlasti periodična informativna obvestila, ki se nanašajo na večje projekte, na da bi v njih ponavljali informacije, ki so bile že vključene v prejšnje periodično informativno obvestilo, pod pogojem, da je jasno navedeno, da so to dodatna obvestila.

2.11. Odpiranje ponudb

73. člen

(Javno odpiranje ponudb)

Odpiranje ponudb v odprtem postopku in v drugi fazi omejenega postopka je javno. Naročnik sme zaradi zavarovanja uradne, vojaške ali državne skrivnosti določiti, da postopek odpiranja ponudb ni javen. Svojo odločitev mora sporočiti v objavi javnega naročila.

74. člen

(Zapisnik o odpiranju ponudb)

(1) Naročnik mora o postopku odpiranja ponudb voditi zapisnik, v katerega se vpisujejo zlasti naslednji podatki:

1. zaporedna številka ponudbe;
 2. ime ali šifra ponudnika, če je razpis anonimen;
 3. variantne ponudbe, če so dopustne ali ponudbe z opcijami;
 4. ponudbena cena in morebitni popusti;
 5. pomanjkljivosti ponudb, ki jih naročnik ugotovi pri odpiranju;
 6. pripombe pooblaščenih predstavnikov ponudnikov.
- (2) Naročnik mora ves čas postopka paziti, da ne razkrije ponudnikovih poslovnih skrivnosti.
- (3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejši postopek odpiranja ponudb v odprtem in omejenem postopku ter postopku s pogajanjimi in enotni obrazec za vodenje zapisnika o odpiranju ponudb.

75. člen

(Izročitev zapisnika o odpiranju ponudb)

Po končanem postopku odpiranja ponudb naročnik najkasneje v treh dneh pošlje zapisnik o odpiranju ponudb ponudnikom, ki so oddali ponudbe.

2.12. Oddaja naročila

76. člen

(Pravilnost, primernost in sprejemljivost ponudbe)

(1) V postopku oddaje javnega naročila mora naročnik po opravljenem pregledu zavrniti vse ponudbe, ki niso primerne, sprejemljive ali pravilne.

(2) V postopku oddaje javnega naročila naročnik po opravljenem ocenjevanju ponudb izbere najugodnejšo ponudbo.

77. člen

(Zavrnitev vseh ponudb)

(1) Naročnik mora svojo odločitev o zavrnitvi vseh ponudb pisno utemeljiti, posebej natančno pa mora navesti razloge za zavrnitev. O zavrnitvi vseh ponudb mora naročnik obvestiti vlado oziroma svoj nadzorni organ in Komisijo Evropskih skupnosti, če vrednost javnega naročila presega vrednosti, določene za objavo v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti. Navedeno odločitev mora poslati v objavo na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila in Uradnemu glasilu Evropskih skupnosti.

(2) Če je naročnik zavrnil vse ponudbe, mora o tem takoj obvestiti ponudnike ali kandidate in navesti razloge, zaradi katerih ni izbral nobene ponudbe ali o svoji odločitvi, da začne nov postopek. Obvestilo mora biti pisno.

78. člen

(Odločitev o oddaji naročila)

(1) Naročnik po pregledu in ocenjevanju ponudb sprejme odločitev o oddaji naročila oziroma priznanju sposobnosti. Svojo odločitev mora obrazložiti in navesti ugotovitve in razloge zanjo. O svoji odločitvi mora naročnik obvestiti ponudnike.

(2) Ponudnik, ki ni bil izbran, lahko vloži pri naročniku zahtevo za dodatno obrazložitev odločitve o oddaji naročila oziroma priznanju sposobnosti. Zahteva se lahko vloži v osmih dneh od dneva prejema pisnega odpravka odločitve naročnika. Naročnik mora poslati ponudniku dodatno obrazložitev odločitve najkasneje v 15 dneh od prejema zahteve. Obrazložitev mora vsebovati:

- razloge za zavrnitev njegove ponudbe;
- prednosti sprejete ponudbe v razmerju do ponudbe vlagatelja zahteve za dodatno obrazložitev.

Od dneva prejema dodatne obrazložitve odločitve o oddaji naročila oziroma priznanju sposobnosti teče rok za vložitev zahtevka za revizijo, skladno z zakonom, ki ureja revizijo postopkov javnega naročanja.

(3) Naročnik sme zavrniti zahtevo za dodatno obrazložitev odločitve delno ali v celoti, če bi bilo lahko razkritje takih podatkov v nasprotju s predpisi ali bi lahko s tem razkril poslovno skrivnost ponudnika ali če bi lahko sporočeni podatki vplivali na pošteno konkurenco med ponudniki ali drugimi udeleženci v postopku, skladno z določili tega zakona o varstvu podatkov. Naročnik ne sme zavrniti zahteve komisije, pristojne za revizijo postopkov oddaje javnih naročil, glede izročitve vseh podatkov o postopku oddaje naročila.

79. člen

(Končno poročilo o oddaji naročila)

(1) Naročnik mora sestaviti pisno poročilo o vsakem oddanem naročilu. Pisno poročilo mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

1. ime in naslov naročnika;
2. predmet ter ocenjeno in pogodbeno vrednost naročila;
3. imena zavrnjenih ponudnikov in razloge za njihovo zavrnitev;
4. imena ponudnikov, ki jim je bila priznana sposobnost in obrazložitev za njihovo izbiro;
5. ime izbranega ponudnika in razloge za izbiro ponudbe;
6. vsak del izvedbe naročila, ki ga bo izvedel podizvajalec, če je poznan;
7. pri oddaji naročila po postopku s pogajanjem okoliščine, ki so utemeljevale izvedbo postopka s pogajanjem.

(2) Evropska komisija lahko zahteva, da ji naročnik posreduje poročilo delno ali v celoti.

80. člen

(Zavrnitev vloge za kvalifikacijo)

(1) Naročnik mora predlagatelja, katerega prošnjo za kvalifikacijo je zavril, obvestiti o svoji odločitvi in o razlogih za zavrnitev. Razlogi za zavrnitev lahko temeljijo izključno na merilih za kvalifikacijo.

(2) Pisno poročilo o kvalificiranih dobaviteljih in izvajalcih mora naročnik hraniti. Lahko ga razdeli v kategorije, skladno z vrsto naročila, za katerega kvalifikacija velja.

81. člen

(Izključitev kandidata s seznama kvalificiranih ponudnikov)

Naročnik lahko izključi kandidata s seznama kvalificiranih ponudnikov le iz razlogov, ki temeljijo na vnaprej postavljenih merilih. O tem, da je kvalificirani ponudnik izključen iz seznama, mora naročnik predhodno pisno obvestiti dobavitelje in izvajalce, poleg tega mora navesti tudi razloge, ki opravičujejo izključitev ponudnika iz seznama kvalificiranih ponudnikov.

2.13. Elektronska dražba

81.a člen

(Elektronska dražba)

(1) Elektronsko dražbo lahko naročnik uporabi v odprtem postopku, omejenem postopku ali v postopku s pogajanjem po predhodni objavi v skladu s prvo točko tretjega odstavka 20. člena tega zakona in če ocenjena vrednost javnega naročila ne presega vrednosti, ko mora naročnik objaviti javno naročilo tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti.

(2) Elektronska dražba se izvede po zaključenem pregledu in ocenjevanju ponudb z uporabo avtomatiziranih metod vrednotenja.

(3) Naročnik mora možnost izvedbe elektronske dražbe objaviti na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila v objavi javnega razpisa.

(4) Minister, pristojen za finance, izda pravilnik, ki določa vrste, vsebino, omejitve, pogoje za uporabo, postopek

za izvedbo elektronske dražbe in druge elemente v zvezi z izvajanjem elektronske dražbe.

3. POSEBNE DOLOČBE ZA ODDAJO NAROČILA ZA BLAGO, GRADNJE IN STORITVE IN ZA ODDAJO NAROČILA ZA BLAGO, GRADNJE IN STORITVE NA VODNEM, ENERGETSKEM, TRANSPORTNEM IN TELEKOMUNIKACIJSKEM PODROČJU

3.1. Naročanje blaga

82. člen

(Opredelitev predmeta naročila blaga)

(1) Predmet naročila, ki je opredeljen v tem poglavju, je nakup, najem in zakup blaga z možnostjo nakupa ali brez te možnosti ali nakup na obroke. Vrste blaga, ki so predmet naročanja po tem poglavju, predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Naročilo blaga lahko vsebuje tudi naročilo storitve, če je storitev nujno vezana na dobavo blaga, kot na primer montaža, prevoz, zavarovanje ali druge storitve na lokaciji, ki jo določi naročnik.

(3) Če naročnik podeli osebi, ki ni naročnik po tem zakonu, posebno ali izključno pravico za izvajanje gospodarske javne službe, mora taka pogodba ali drug akt določati, da ta oseba pri nabavah blaga za izvajanje gospodarske javne službe upošteva načelo prepovedi diskriminacije po nacionalni pripadnosti, državljanstvu ali sedežu dobavitelja.

83. člen

(Objava naročila)

Naročnik mora objaviti naročilo za nabavo blaga tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, če je ocenjena vrednost naročila enaka ali večja od:

1. 200.000 posebnih pravic črpanja, razen za javna naročila blaga, določenega v predpisu iz prvega odstavka prejšnjega člena;

2. 130.000 posebnih pravic črpanja za nekatere naročnike, ki so posebej določeni v seznamu iz četrtega odstavka 2.a člena tega zakona ali če je naročnik s področja obrambe in je predmet javnega naročila blago, navedeno v predpisu iz prvega odstavka prejšnjega člena.

84. člen

(Oddaja naročila po postopku s pogajanjem brez predhodne objave)

Poleg primerov, naštetih v prvem odstavku 20. člena tega zakona, sme naročnik oddati naročilo po postopku s pogajanjem brez predhodne objave:

1. ko gre za naročilo blaga pri dodatnih nabavah prvotnega dobavitelja, ki so namenjene za delno nadomestilo materiala, opreme, inštaliranega ali drugega blaga ali kot povečanje obsega obstoječega materiala, opreme, postavitve ali drugega blaga in bi zamenjava dobavitelja naročnika prisilila, da nabavi blago, ki ima drugačne tehnične lastnosti, to pa bi povzročilo neskladnost ali nesorazmerne tehnične težave med obratovanjem in vzdrževanjem. Dodatna naročila so omejena najdalj na obdobje treh let od dneva sklenitve pogodbe na podlagi izvedenega javnega razpisa,

2. če je blago namenjeno izključno le za potrebe raziskave, poskusa, študije ali razvoja, ne da bi naročnik s tem blagom skušal nadalje karkoli zaslužiti ali si povrniti stroške raziskave ali razvoja.

85. člen

(Oddaja naročila po postopku s pogajanjem po predhodni objavi)

Naročnik sme oddati naročilo po postopku s pogajanjem po predhodni objavi skladno z določbami drugega odstavka 20. člena tega zakona.

3.2. Naročanje gradenj

86. člen

(Opredelitev predmeta naročila gradnje)

Predmet javnega naročila za gradnje je:

1. izvedba dela,
2. projektiranje in izvedba del, povezanih z določenimi dejavnostmi, navedenimi v prilogi številka II, ki je sestavni del tega zakona,
3. izgradnja objekta visoke ali inženirske gradnje, ki sama po sebi izpolnjuje svojo gospodarsko in tehnično funkcijo ali izvedba gradnje, ne glede na način izvedbe, ki ustreza zahtevam naročnika.

87. člen

(Objava naročila)

(1) Naročnik mora objaviti naročilo za oddajo gradenj tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, če je spodnja ocenjena vrednost naročila naslednja:

1. 5.000.000 posebnih pravic črpanja:
 - za gradnjo,
2. 5.000.000 EURO:
 - za gradnjo, ki se odda po prvem odstavku 88. člena tega zakona.

(2) Naročnik mora objaviti takoj po sprejetju proračuna s predhodnim razpisom predvidena naročila za oddajo gradenj, če vrednost gradenj presega vrednosti iz prejšnjega odstavka.

88. člen

(Oddaja naročila v primeru sofinanciranja)

(1) Določila tega zakona se uporabljajo tudi za izvedbo tiste gradnje, ki jo sofinancira naročnik po tem zakonu in so financiranje znaša več kot 50 odstotkov vrednosti gradnje.

(2) Določila prvega odstavka se uporabljajo za naročila, ki so povezana z gradbenimi deli za bolnišnice, za objekte za šport, rekreacijo in prosti čas, za šolske in univerzitetne zgradbe ter zgradbe, ki se uporabljajo za upravne namene ter za gradnje na področju nizkih gradenj, skladno s prilogi II.

89. člen

(Oddaja naročila po postopku s pogajanjem brez predhodne objave)

Poleg primerov, naštetih v prvem odstavku 20. člena tega zakona, sme naročnik oddati naročilo po postopku s pogajanjem brez predhodne objave:

1. za dodatne gradnje ali storitve, ki niso vključene v prvotno dodeljenem projektu ali v prvem javnem naročilu, ki pa so zaradi nepredvidljivih okoliščin postale potrebne za izvedbo naročila, pod pogojem, da se naročilo odda izvajalcu del ali storitev, ki izvaja prvotno naročilo:

a) ko takšnih dodatnih del ali storitev ni mogoče tehnično ali ekonomsko ločiti od glavnega naročila, ne da bi to povzročilo nepremostljive ovire za naročnika ali

b) ko so gradnje ali storitve, čeprav bi jih lahko naročnik oddal ločeno od izvedbe prvotnega naročila, nujno potrebne za nadaljnje faze izvedbe,

pri tem pa celotna ocenjena vrednost ne sme presegati 50% zneska glavnega naročila;

2. če gre za nove storitve ali gradnje, ki so ponovitev podobnih storitev ali gradenj in jih izvaja isti izvajalec, ki mu je oddal naročnik prejšnje naročilo, vendar pod pogojem, da take storitve ali gradnje ustrezajo osnovnemu projektu, za katerega je bilo oddano prvo naročilo po javnem razpisu. Naročnik mora že v prvi objavi razpisa navesti navedeno možnost. Naročnik lahko odda naročilo po tej točki le, če še niso pretekla tri leta od sklenitve prve pogodbe.

90. člen

(Oddaja naročila po postopku s pogajanjem po predhodni objavi)

Naročnik sme oddati javno naročilo po postopku s pogajanjem po predhodni objavi v primerih iz drugega odstavka 20. člena tega zakona in naročilo, kjer je gradnja vključena ali opravljena izključno za potrebe razvoja, poskusa ali raziskave in ni namenjena poslovnim potrebam naročnika ali nadomestilu stroškov raziskave ali razvoja.

91. člen

(Izpolnjevanje posebnih pogojev za oddajo naročila)

(1) Naročnik lahko v razpisni dokumentaciji navede, kateri pristojni organ daje ustrezna veljavna obvestila glede obveznosti, katerih izpolnjevanje je povezano z določbami o varstvu pri delu, zaposlovanju in delovnimi pogoji, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora naročnik od ponudnikov ali kandidatov zahtevati, da pri sestavljanju svojih ponudb izrecno navedejo, da so upoštevali obveznosti, ki izhajajo iz predpisov o varstvu zaposlenih in ureditvi delovnih pogojev. Naročnik mora na upoštevanje predpisov s strani ponudnika ali kandidata še posebej paziti, če normalno nizka ponudba izhaja iz neupoštevanja navedenih predpisov.

92. člen

(Posebni primeri naročanja gradenj)

(1) Če je predmet javnega naročila povezan z načrtovanjem in izgradnjo po urbanističnem načrtu, kjer mora zaradi obsega, zahtevnosti in predvidenega trajanja potrebnega dela načrtovanje od začetka temeljiti na tesnem skupinskem sodelovanju predstavnikov naročnikov, strokovnjakov in izvajalcev, odgovornih za izvajanje del, se lahko sprejme poseben postopek oddaje javnega naročila za izbiro izvajalca, ki se bo najustrezneje vključil v to skupino.

(2) Naročnik mora vključiti v javni razpis zlasti čim bolj točen opis predvidenih gradenj, da si zainteresirani izvajalci lahko ustvarijo kar se da točno predstavbo o projektu. Naročnik pri tem v javnem razpisu ali razpisni dokumentaciji še posebej skrbno navede zahteve glede izpolnjevanja pogojev iz 42. in 43. člena tega zakona, ki jih mora izpolnjevati osebje, za tehnično opremljenost in finančno stanje kandidatov.

(3) Ko je takšen postopek sprejet, uporabijo naročniki splošne predpise za objavo v zvezi z omejenim postopkom in pogoji za izbiro kandidatov iz 42. in 43. člena tega zakona.

3.3. Naročanje storitev

93. člen

(Opredelitev predmeta naročila storitve)

(1) Predmet naročila storitev so storitve, navedene v prilogi I A in I B, ki sta sestavni del tega zakona in to:

1. storitve, ki jih financira naročnik z več kot 50 odstotki, prejemnik pa ni naročnik po tem zakonu,

2. storitve, navedene v seznamu storitev, v prilogi številka I B,

3. storitve iz 8. točke v seznamu storitev, v prilogi številka I A,

4. telekomunikacijske storitve iz 5. točke v prilogi številka I A.

(2) Predmet naročila storitev so tudi storitve, navedene v seznamu storitev I A, razen storitev, opredeljenih v 3. in 4. točki prejšnjega odstavka.

94. člen

(Storitve, za katere se zakon ne uporablja)

(1) Zakon se ne uporablja:

- za storitve, ki so navedene v 2. členu tega zakona,

– za nakup ali najem zemljišča, že zgrajenih stavb ali drugih nepremičnin ali pravic, ki so z njimi povezane; vendar pa je predmet naročila sklenitev pogodbe o finančni storitvi (kredit, posojilo) za najem ali nakup, ki se sklepa v kakršni koli obliki istočasno, pred ali po sklenitvi pogodbe o nakupu ali najemu,

– za nakup, razvoj, produkcijo in koprodukcijo radijskega in televizijskega programa ali časa za oddajanje programa,

– če je delež sofinanciranja naročnika manjši od 50% celotne vrednosti storitve;

– za arbitražo in pomiritev,

– za finančne storitve v zvezi z izdajo, prodajo, nakupom ali prenosom vrednostnih papirjev ali drugih finančnih instrumentov in storitve Banke Slovenije,

– za pogodbe o zaposlitvi,

– za storitve razvoja in raziskav, razen v primerih, ko korist od raziskave uporabi izključno naročnik za svoje potrebe in pod pogojem, da to storitev naročnik v celoti plača.

(2) Izjema iz četrte alineje prejšnjega odstavka ne velja za naročnike na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju.

95. člen

(Določitev spodnje vrednosti za storitve)

Naročnik mora objaviti javno naročilo za storitve v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, če je spodnja ocenjena vrednost naročila naslednja:

1. 200.000 EURO za storitve:

– po 1. točki prvega odstavka 93. člena tega zakona,

– po 2. točki prvega odstavka 93. člena tega zakona,

– po 3. točki prvega odstavka 93. člena tega zakona,

– po 4. točki prvega odstavka 93. člena tega zakona.

2. 130.000 posebnih pravic črpanja za:

– storitve, navedene v dodatku I A, razen storitev po 3. točki prvega odstavka 93. člena tega zakona,

– storitve, ki jih naročajo neposredni uporabniki državnega proračuna in proračuna lokalne skupnosti.

3. 200.000 posebnih pravic črpanja:

– za vsa naročila, razen za naročila, navedena v drugi alineji prejšnje točke tega člena.

96. člen

(Oddaja naročila z natečajem)

(1) Naročnik odda naročilo z natečajem v primerih oddaje naročila na področju prostorskega in urbanističnega načrtovanja, arhitekture, gradbeništva, inženiringa, oblikovanja in informatike in lahko obsega tudi nadaljnjo izdelavo tistih sestavnih delov projektne dokumentacije, za katere se z natečajem išče idejna zasnova.

(2) Načrt ali program, za katerega se podeli nagrada ali se odda brez podelitve nagrade, mora izbrati neodvisna žirija. V žiriji smejo sodelovati le fizične osebe, ki niso povezane z udeleženci natečaja. Če naročnik zahteva od udeležencev natečaja še dodatna strokovna znanja in izkušnje, mora imeti vsaj tretjina članov žirije najmanj enaka strokovna znanja in izkušnje.

(3) Žirija mora biti samostojna pri sprejemanju svoje odločitve. Udeležba na natečaju mora biti anonimna. Odločitev žirije mora biti sprejeta izključno na podlagi meril iz 51. člena tega zakona.

97. člen

(Oddaja naročila po postopku s pogajanjem brez predhodne objave)

Poleg primerov, naštetih v prvem odstavku 20. člena tega zakona, sme naročnik oddati naročilo po postopku s pogajanjem brez predhodne objave:

1. za dodatne gradnje ali storitve, ki niso vključene v prvotno dodeljenem projektu ali v prvem javnem naročilu,

ki pa so zaradi nepredvidljivih okoliščin postale potrebne za izvedbo naročila, pod pogojem, da se naročilo odda izvajalcu del ali storitev, ki izvaja prvotno naročilo:

a) ko takšnih dodatnih storitev ni mogoče tehnično ali ekonomsko ločiti od glavnega naročila, ne da bi to povzročilo nepremostljive ovire za naročnika ali

b) ko so storitve čeprav bi jih lahko naročnik oddal ločeno od izvedbe prvotnega naročila, nujno potrebne za nadaljnje faze izvedbe, pri tem pa celotna ocenjena vrednost ne sme presegati 50% zneska glavnega naročila;

2. če gre za nove storitve, ki so ponovitev podobnih storitev in jih izvaja isti izvajalec, ki mu je oddal naročnik prejšnje naročilo, vendar pod pogojem, da take storitve ustrezajo osnovnemu projektu, za katerega je bilo oddano prvo naročilo po javnem razpisu. Naročnik mora že v prvi objavi razpisa navesti navedeno možnost. Naročnik lahko odda naročilo po tej točki le, če še niso pretekla tri leta od sklenitve prve pogodbe;

3. ko se določeno naročilo oddaja na podlagi natečaja načrtov in ga je treba dodeliti enemu kandidatu ali enemu od več uspešnih kandidatov. Če je več kandidatov, mora naročnik povabiti na pogajanja vse uspešne kandidate.

98. člen

(Oddaja naročila po postopku s pogajanjem po predhodni objavi)

Naročnik sme oddati javno naročilo po postopku s pogajanjem po predhodni objavi v primeru, skladno s tretjim odstavkom 20. člena tega zakona in če je narava storitev, še zlasti intelektualnih storitev in storitev, ki sodijo v 6. kategorijo storitev iz priloge I A, takšna, da ni mogoče specificirati naročila s tako natančnostjo, da bi se lahko naročilo dodelilo z izbiro najugodnejše ponudbe po odprtem postopku ali omejenem postopku.

99. člen

(Natečaj kot sestavni del druge storitve)

(1) Predmet naročila po tem zakonu so natečaji načrtov, ki so sestavni del postopka za oddajo naročila za storitve, navedene v:

– prilogi I B,

– prilogi I A, razen storitev glasovne telefonije, radiotelefonije, paginga in satelitskih storitev iz 5. točke priloge I A.

(2) Glede objav naročil storitev po tem členu tega zakona se uporabljajo vrednosti, navedene v 95. členu tega zakona.

100. člen

(Natečaj kot samostojna storitev)

(1) Predmet naročila po tem zakonu so tudi samostojni natečaji načrtov s podelitvijo nagrade in plačil udeležencem, v naslednjih primerih storitev:

– iz priloge I B,

– iz priloge I A, razen storitev glasovne telefonije, radiotelefonije, paginga in satelitskih storitev iz 5. točke priloge I A.

(2) Glede objav naročil storitev po tem členu se uporabljajo vrednosti, navedene v 95. členu tega zakona.

101. člen

(Uporaba določb za storitve)

(1) Če so predmet javnega naročila hkrati blago in storitve, se za presojo uporabijo določbe, ki urejajo postopek oddaje javnega naročila za blago ali za storitve glede na to, ali ima večjo vrednost blago ali storitev, ki se naroča.

(2) Za oddajo javnih naročil, katerih predmet so storitve, navedene v prilogi I B tega zakona, ali če naročnik naroča tako storitev iz priloge I A in I B tega zakona in je vrednost

storitev iz priloge I B večja od vrednosti storitev iz priloge I A, se uporabljajo le določbe 31. do 40. člena tega zakona.

(3) V primeru dvoma, ali je vrednost storitve iz priloge I A večja ali enaka vrednosti storitve iz priloge I B, veljajo za oddajo javnega naročila določila drugega odstavka tega člena.

102. člen

(Obvestilo o oddaji storitve)

(1) Če naročnik dodeli storitev, mora obvestilo o oddaji poslati v objavo na enotni informacijski portal Urada za javna naročila in Uradnemu glasilu Evropskih skupnosti, če presega vrednosti, navedene v 95. členu tega zakona.

(2) Ne glede na splošna določila o objavi, mora biti obvestilo o oddaji naročila za storitev objavljeno na naslednji način:

1. v primeru objave naročila za storitve iz priloge I A, skladno z določili 31. do 36. člena tega zakona, 46. do 48. člena tega zakona in 65. do 72. člena tega zakona, s tem, da mora biti obvestilo odposlano v objavo najkasneje 48 dni po sklenitvi pogodbe,

2. v primeru natečaja načrtov, skladno z določili 65. do 72. člena tega zakona, s tem, da mora biti obvestilo odposlano v objavo najkasneje 48 dni po zaključku natečaja.

(3) Če so predmet oddaje javnega naročila storitve, navedene v prilogi I B tega zakona in vrednost presega vrednosti iz 95. člena tega zakona, mora naročnik v obvestilu iz prvega odstavka tega člena navesti, ali se strinja z objavo.

3.4. Oddaja naročila na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju

103. člen

(Oseba veljavnost)

(1) Oddaja javnih naročil, ki jih izvajajo naročniki, določeni v tem poglavju, se izvaja po določbah tega zakona, če v tem poglavju ni drugače določeno. Naročniki na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju so osebe, ki opravljajo dejavnost na enem izmed naslednjih področij:

1. oskrbovanje ali delovanje stalnih omrežij, ki so namenjena zagotavljanju javnih storitev v zvezi s proizvodnjo, transportom ali distribucijo:

- pitne vode,
- elektrike,
- plina in toplote
- ali dobava pitne vode, elektrike, plina ali toplote do takšnih omrežij;

2. izraba geografskega območja za namen:

- iskanja ali črpanja nafte in plina ter iskanja ali izkopavanja premoga ali drugih, trdih goriv,
- izgradnje, obratovanja in oskrbovanja letališča, morskega ali rečnega pristanišča ali drugih terminalnih objektov za prevoznike v zračnem, pomorskem ali rečnem transportu;

3. delovanje omrežij, ki zagotavljajo javne storitve na področju železniškega transporta, avtomatiziranih sistemov, avtobusa in telegrafije. Pri transportnih storitvah se šteje, da omrežje obstaja, kadar se storitev zagotavlja v skladu s pogoji delovanja, kot so na primer oskrbovanje cest, razpoložljivost ali pogostost storitve in so ti pogoji določeni v posebnih predpisih, ki jih je sprejel pristojni organ;

4. oskrbovanje ali delovanje javnih telekomunikacijskih omrežij ali zagotavljanje ene ali več javnih telekomunikacijskih storitev, razen za naročila, ki jih naročniki, ki opravljajo navedeno dejavnost, dodelijo za nakupe, ki so namenjeni izključno temu, da se usposobijo za zagotavljanje ene ali več telekomunikacijskih storitev in če lahko druge organizacije prosto ponujajo enake storitve na istem geografskem območju in pod bistveno enakimi pogoji.

(2) Po določbah tega poglavja ravnavajo tudi naročniki iz prvega odstavka 2.a člena tega zakona, če opravljajo dejavnosti iz tega člena.

104. člen

(Nosilci posebnih ali izključnih pravic)

(1) Če državni organ, organ lokalne samouprave ali nosilec javnih pooblastil podeli s splošnim ali posamičnim aktom posebne ali izključne pravice za opravljanje dejavnosti iz prejšnjega člena tega zakona osebi, ki ni naročnik po 2.a členu tega zakona, mora prejemnik take pravice pri nabavi blaga, storitev in gradenj ravnati kot javni naročnik po tem zakonu, ko opravlja dejavnost iz prejšnjega člena.

(2) Posebna ali izključna pravica po tem zakonu pomeni pravico, ki jo podeli državni organ, organ lokalne samouprave ali nosilec javnih pooblastil s splošnim, posamičnim ali drugim aktom in katerega namen ali posledica je omejitev pravic izvajanja dejavnosti iz 103. člena tega zakona na enega ali več, vendar omejeno število oseb, če pri tem druge osebe, ki te pravice nimajo, na istem geografskem področju, iste dejavnosti pod vsebinsko enakovrednimi pogoji, ne morejo opravljati.

(3) Šteje se, da je oseba prejemnik posebne in izključne pravice, zlasti v primerih, ko:

– izvaja dejavnosti iz 103. člena tega zakona kot gospodarsko javno službo;

– lahko za izgradnjo omrežij ali naprav, določenih v prejšnjem členu tega zakona, izkoristi postopek razlastitve ali omejitve lastninske pravice drugega ali lahko postavi omrežje na javno cesto, pod njo ali nad njo;

– v primeru iz 1. točke prejšnjega člena tega zakona dobavlja pitno vodo, elektriko, plin ali toploto omrežju, ki ga upravlja druga oseba.

(4) Za vprašanja, ki v tem poglavju niso izrecno urejena drugače, se uporabljajo ostale določbe tega zakona.

(5) Naročniki iz tega člena so uvrščeni na seznam iz četrtega odstavka 2.a člena tega zakona.

105. člen

(Zagotovitev enakih pogojev)

Zagotavljanje storitev javnega avtobusnega prevoza po tem zakonu ne šteje za dejavnost, ki je opredeljena v 3. točki 103. člena tega zakona, če lahko drugi izvajalci prosto opravljajo iste storitve na istem območju pod enakimi pogoji.

106. člen

(Določitev izjem)

Če naročnik iz 103. člena tega zakona s pitno vodo, električno energijo, plinom ali toploto oskrbuje javno omrežje, se to ne šteje kot dejavnost iz 103. člena tega zakona v naslednjih primerih:

a) v primeru pitne vode ali električne energije:

– če naročnik proizvaja pitno vodo ali električno energijo zato, ker je njuna poraba potrebna za opravljanje dejavnosti, ki niso navedene v 103. členu tega zakona in

– je oskrba javnega omrežja odvisna samo od lastne porabe tega naročnika in ne presega 30% njegove celotne količine proizvedene pitne vode ali električne energije glede na povprečje prejšnjih treh let, vključno s tekočim letom;

b) v primeru plina ali toplote:

– če je proizvodnja plina ali toplote s strani naročnika neizogibna posledica opravljanja dejavnosti, ki niso navedene v 103. členu in

– je oskrba javnega omrežja namenjena le gospodarski izrabi takšne proizvodnje in ne znaša več kot 20% prometa takega naročnika glede na povprečje prejšnjih treh let, vključno s tekočim letom.

107. člen

(Dodatna naročila)

Predmet javnega naročila na vodnem področju so tudi naslednja naročila:

1. ki so povezana s projekti vodnega inženirstva, irigacije ali izsuševanjem zemljišč, če količina vode, namenjene za dobavo pitne vode, pomeni več kot 20% celotne količine vode, ki se jo zagotavlja s tem projektom ali irigacijo ali izsuševalnimi napravami,
2. ki so v zvezi z ravnanjem z odpadnimi vodami ali njihovim čiščenjem,
3. javni natečaji, ki se organizirajo v zvezi s 1. in 2. točko tega člena.

108. člen

(Oddaja naročila pridruženemu ali mešanemu podjetju)

Če naročnik odda javno naročilo na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju, pridruženemu ali mešanemu podjetju, skladno s 6. točko 109. člena tega zakona, mora dostaviti Evropski komisiji na njeno zahtevo naslednje podatke:

1. ime podjetja,
2. vrsto in vrednost naročila storitve,
3. dokaze, za katere Evropska komisija meni, da so potrebni, da je razmerje med podjetjem, ki mu je bilo naročilo dodeljeno, in naročnikom v skladu z zahtevami, opredeljenimi v tem zakonu.

109. člen

(Naročila, za katera se ta zakon ne uporablja)

Poleg naročil, ki niso predmet tega zakona po 2. členu tega zakona, se ta zakon na področju javnih naročil na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju ne uporablja za naročila:

1. ki jih naročnik, pristojen za oskrbovanje ali delovanje javnih telekomunikacijskih omrežij ali zagotavljanje javnih telekomunikacijskih storitev dodeli za nakup, namenjen izključno temu, da se usposobi za zagotavljanje ene ali več telekomunikacijskih storitev in kadar lahko druga organizacija prosto ponuja enake storitve na istem geografskem območju in po bistveno enakih pogojih. Naročnik mora sporočiti Evropski komisiji na njeno zahtevo vsako storitev, ki jo šteje kot izjemo iz te točke,
2. ki jih naročnik dodeli za nakup vode,
3. ki jih naročnik dodeli za dobavo elektrike ali goriva za proizvodnjo energije,
4. javni natečaj za načrte, ki jih naročnik dodeli ali organizira v drug namen, kot je opredeljen v 103. členu tega zakona,
5. za opravljanje dejavnosti iz 103. člena tega zakona v drugi državi, ki ni članica Evropske skupnosti, pod pogojem, da ne vključuje fizične uporabe omrežja ali geografskega območja v državah Evropskih skupnosti,
6. storitve, ki jih naročnik dodeli mešanemu podjetju, ki ga je ustanovilo več naročnikov zaradi izvrševanja določene dejavnosti na področju:
 - a) oskrbovanja ali delovanja stalnih omrežij, ki so namenjene zagotavljanju javnih storitev v zvezi s proizvodnjo, prenosom ali razdelitvijo pitne vode, elektrike, plina in toplote ali dobave pitne vode, elektrike, plina ali toplote do takšnih omrežij,
 - b) izrabe geografskega območja za oskrbovanje letališč, morskih pristanišč ali drugih terminalov za prevoze v zračnem ali pomorskem prevozu,
 - c) delovanja omrežij, ki zagotavljajo javne storitve na področju železniškega prevoza, avtomatiziranih sistemov, avtobusa in telegrafije. Šteje se, da prevozno omrežje obstaja, če se storitev zagotavlja v skladu s pogoji delovanja, kot so oskrbovanje cest, razpoložljivost ali pogostost storitve in jih je predpisal organ, pristojen za promet,

č) oskrbovanja ali delovanja javnih telekomunikacijskih omrežij ali zagotavljanju telekomunikacijskih storitev,

7. storitev, ki jo naročnik dodeli odvisni družbi ali družbi, nastali na podlagi pogodbe o skupnem vlaganju. Odvisna družba v tem primeru pomeni vsako podjetje, katerega ključni račun je skladno z računovodskimi standardi konsolidiran z računom naročnika, če pa naročniku ni treba izdelati konsolidirane bilance, šteje za odvisno družbo vsako podjetje, na katerega ima naročnik lahko posredno ali neposredno prevladujoč vpliv, skladno z drugim odstavkom 2. a člena tega zakona, prav tako pa tudi podjetje, ki bodisi, da ima lahko prevladujoč vpliv na naročnika bodisi da je skupaj z naročnikom pod prevladujočim vplivom drugega podjetja, in sicer na podlagi lastništva, finančne udeležbe ali pravil, ki urejajo njegovo delovanje. Pri oddaji je treba upoštevati pogoj, da je odvisna družba ali družba, ki so jo ustanovili naročniki z namenom skupnega vlaganja za izvajanje ene ali več dejavnosti iz 103. člena tega zakona pri poslovanju z naročnikom iz 103. člena tega zakona, od katerega je odvisna ali njegovo odvisno družbo, dosegla najmanj 80% povprečnega prihodka v Republiki Sloveniji ali državah članicah Evropske unije.

109.a člen

(Povabilo za sodelovanje)

Naročnik lahko opravi povabilo za sodelovanje z javnim razpisom, kot periodično informativno obvestilo ali z obvestilom o izvedbi postopka po kvalifikacijskem sistemu.

110. člen

(Oddaja naročila po postopku s pogajanjem brez predhodne objave)

Naročnik lahko odda naročilo brez predhodne objave javnega razpisa v naslednjih primerih:

1. če na postopek s predhodnim javnim pozivom za predložitev ponudb ne dobi ponudb ali primernih ponudb pod pogojem, da se prvotni pogoji naročila bistveno ne spremenijo,
2. če je cilj naročila samo raziskava, poskus, študija ali razvoj in ne zagotavljanje dobička ali nadomestilo stroškov raziskave in razvoja, in če oddaja takega naročila ne določa ali omejuje nadaljnje oddaje naročil, kjer je treba zagotoviti konkurenco med ponudniki,
3. če lahko zaradi umetniških in tehničnih razlogov ali iz razlogov, ki so povezani z varovanjem izključnih pravic, naročilo izpolni le določen dobavitelj, izvajalec del ali storitev,
4. dokler je nujno potrebno, če nastopijo razlogi, ki jih ni bilo mogoče predvideti in jih ni mogoče pripisati naročnikovemu ravnanju, zaradi izredne nujnosti pa je javno naročilo neizogibno treba oddati in ni mogoče spoštovati rokov za izvedbo postopka oddaje javnega naročila,
5. ko gre za naročilo blaga pri dodatnih nabavah prvotnega dobavitelja, ki so namenjena za delno nadomestilo izdelkov, materiala ali inštalacij ali kot povečanje obsega obstoječih izdelkov, materiala ali inštalacij in bi zamenjava dobavitelja ali izvajalca storitev prisilila naročnika, da nabavi material, ki ima drugačne tehnične lastnosti, to pa bi povzročilo neskladnost ali nesorazmerne tehnične težave med obratovanjem in vzdrževanjem,
6. za blago, ponujeno in kupljeno na blagovnih borzah,
7. za dodatne gradnje ali storitve, ki niso vključene v prvotno dodeljenem projektu ali v prvem javnem naročilu, ki pa so zaradi nepredvidenih okoliščin postale potrebne za izvedbo naročila, pod pogojem, da se naročilo odda izvajalcu gradenj ali storitev, ki izvaja prvotno naročilo:
 - a) ko takšnih dodatnih gradenj ali storitev ni mogoče tehnično ali ekonomsko ločiti od glavnega naročila, ne da bi to povzročilo velike neprijetnosti za naročnika ali
 - b) ko so gradnje ali storitve nujno potrebne za nadaljnje faze izvedbe, čeprav bi jih lahko naročnik oddal ločeno od izvedbe prvotnega naročila, pri tem pa celotna

ocenjena vrednost ne sme presegati 50% zneska glavnega naročila,

8. če gre za nove gradnje, ki so ponovitev podobnih gradenj in jih izvaja isti izvajalec, ki mu je oddal naročnik prejšnje naročilo, vendar pod pogojem, da take gradnje ustrezajo osnovnemu projektu, za katerega je bilo oddano prvo naročilo po javnem razpisu. Naročnik mora že v prvi objavi razpisa navesti navedeno možnost, pri čemer mora opozoriti tudi, da bo pri izbiri upošteval skupne ocenjene stroške poznejših gradenj,

9. za nabave, ko se nabavlja blago zaradi ugodne priložnosti, ki traja zelo kratek čas in je cena bistveno nižja od tržne cene,

10. za nakupe blaga pod posebno ugodnimi pogoji od dobavitelja, ki preneha poslovati ali ki gre v dokončno likvidacijo ali od stečajnega upravitelja, če se s tem strinjajo ostali upniki, skladno s predpisi o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji,

11. če je naročilo storitve del nadaljnega natečaja natečajev, ki je izveden skladno s tem zakonom in mora biti oddan enemu ali več dobitnikom tega natečaja. Naročnik mora v tem primeru povabiti vse sodelujoče na pogajanja,

12. za pogodbe, oddane na podlagi okvirnega sporazuma, skladno z 19. členom tega zakona.

111. člen

(Naročila, povezana z nakupom zaradi nadaljnje prodaje)

(1) Določila tega zakona ne veljajo za naročila, ki se oddajajo z namenom nadaljnje prodaje ali oddaje v najem tretjim osebam, pod pogojem, da naročnik nima izključne ali posebne pravice za nadaljnjo prodajo ali oddajo v najem predmeta naročila in ga lahko druge osebe prodajajo ali oddajajo v najem pod enakimi pogoji.

(2) Naročnik mora na zahtevo Evropske komisije sporočiti vse kategorije izdelkov in dejavnosti, ki se štejejo za izključene na podlagi prvega odstavka tega člena.

112. člen

(Določitev spodnje vrednosti naročila)

Naročnik mora objaviti javno naročilo za blago, gradnje in storitve na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, če je spodnja ocenjena vrednost naročila naslednja:

1. če naročnik opravlja dejavnost na področju telekomunikacij:

- a) 600.000 EURO za naročanje blaga ali storitev,
- b) 5.000.000 EURO za naročilo gradnje;

2. če naročnik opravlja dejavnost na področju črpanja, prenosa ali distribucije pitne vode, električne energije, oskrbe letališč, mestnega avtobusa, trolejbusa, tramvaja, podzemne železnice, oskrbe morskih ali drugih terminalov:

a) 400.000 posebnih pravic črpanja za naročanje blaga ali storitev, navedenih v prilogi I A, razen storitev, ki so navedene v 3. in 4. točki prvega odstavka 93. člena tega zakona,

b) 400.000 EURO za naročilo storitve, ki ni opredeljena v prejšnji podtočki tega člena,

c) 5.000.000 posebnih pravic črpanja za naročilo gradenj;

3. če naročnik opravlja dejavnost prenosa in distribucije plina ali toplote ali se ukvarja s pridobivanjem in predelavo nafte, plina ali trdih goriv in železniških storitev:

- a) 400.000 EURO za naročilo blaga ali storitve,
- b) 5.000.000 EURO za naročilo gradnje.

113. člen

(Določitev spodnje vrednosti za javni natečaj)

Naročnik mora objaviti javno naročilo za oddajo natečajev po tem členu, ki so organizirani kot del postopka, ki

vodi k oddaji naročila za storitev na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, če je spodnja ocenjena vrednost naročila naslednja:

1. 600.000 EURO, če naročnik opravlja dejavnost na področju telekomunikacij;

2. če naročnik opravlja dejavnost na področju črpanja, prenosa ali distribucije pitne vode, električne energije, oskrbe letališč, prevozov mestnega avtobusa, trolejbusa, tramvaja ali podzemne železnice, oskrbe morskih ali drugih terminalov:

a) 400.000 posebnih pravic črpanja za naročanje blaga ali storitev, navedenih v prilogi I A, razen storitev, ki so navedene v 3. in 4. točki prvega odstavka 93. člena tega zakona,

b) 400.000 EURO za naročilo storitve, ki ni opredeljena v prejšnji podtočki tega člena;

3. 400.000 EURO za naročilo blaga ali storitve, če naročnik opravlja dejavnost prenosa in distribucije plina ali toplote, ki se ukvarja s pridobivanjem nafte, plina ali trdih goriv in železniških storitev.

114. člen

(Prepoved omejitve sodelovanja)

(1) Pravica do sodelovanja v natečaju ne sme biti omejena na ozemlje ali del ozemlja države, ali na dejstvo, da je udeleženec natečaja pravna ali fizična oseba. Pravila za organizacijo natečajev morajo biti v skladu z zahtevami tega člena in jih je treba sporočiti tistim, ki se zanimajo za sodelovanje na natečaju.

(2) Če so natečaji omejeni le na ožje število sodelujočih, mora naročnik določiti jasna in nediskriminacijska merila izbire. Število sodelujočih povabljenih kandidatov mora zadostovati za zagotovitev dejanske konkurence.

(3) Žirija, ki ocenjuje prispele predloge, mora biti sestavljena izključno iz fizičnih oseb, ki so neodvisne od sodelujočih na natečaju. Če je podana posebna zahteva, da udeleženci natečaja izpolnjujejo določeno strokovno kvalifikacijo, mora najmanj polovica članov žirije imeti isto ali enakovredno strokovno kvalifikacijo.

(4) Žirija mora biti pri svojih odločitvah in mnenjih avtonomna. Odločitve mora sprejeti na podlagi anonimno predloženih projektov in le na podlagi meril, ki so bila navedena v objavi natečaja in v razpisni dokumentaciji, skladno z 51. členom tega zakona.

115. člen

(Objava periodičnega informativnega obvestila)

(1) Periodično informativno obvestilo objavi naročnik vsaj enkrat letno, če je ocenjena vrednost vseh nabav, gradenj ali storitev:

1. 750.000 EUR, če je predmet naročila blago, pri čemer se upošteva skupni obseg javnih naročil za vsako skupino proizvodov in jih naročnik namerava oddati v naslednjih 12 mesecih;

2. če so predmet javnega naročila gradnje in je ocenjena vrednost gradenj najmanj:

– 5.000.000 EUR, če opravlja naročnik dejavnost na področju telekomunikacij;

– 5.000.000 posebnih pravic črpanja, če opravlja naročnik dejavnost na področju črpanja, prenosa ali distribucije pitne vode, električne energije, oskrbe letališč, mestnega avtobusnega prevoza, oskrbe pristanišč in terminalov;

– 5.000.000 EUR, če opravlja naročnik dejavnost prenosa in distribucije plina ali toplote, ali se ukvarja s pridobivanjem ali predelavo nafte, plina ali trdih goriv in železniških storitev;

3. 750.000 EUR, če je predmet naročila storitev po posameznih kategorijah iz priloge IA tega zakona in se predvideva trajanje pogodbe več kot eno leto.

(2) Če šteje periodično informativno obvestilo kot povabilo za sodelovanje, objava ne sme biti starejša od enega leta od dneva, ko je bilo periodično informativno obvestilo poslano v objavo.

116. člen

(Ažuriranje meril in pogojev)

Ko naročnik sprejme odločitev, da bo opravil izbiro po kvalifikacijskem postopku ali če ažurira merila in pogoje, mora postaviti take pogoje, ki ne diskriminirajo določenih dobaviteljev ali izvajalcev ali zahtevati preizkuse in dokaze, ki se ujemajo z objektivnimi dejstvi in dokazi, ki so že na voljo.

116.a člen

(Priprava tehničnih specifikacij)

(1) Ne glede na določbe 31. do 40. člena tega zakona mora naročnik pri pripravi tehničnih specifikacij določiti in navesti zahteve, ki dopolnjujejo splošne tehnične specifikacije ali evropska tehnična soglasja ali druge standarde. V takem primeru ima prednost specifikacija, ki določa zahteve za izvedbo naročila, pred specifikacijo, ki se nanaša na določanje ali opisovanje značilnosti. Tak način priprave tehnične specifikacije mora naročnik pojasniti z objektivnimi razlogi, ki pa ne smejo biti v nasprotju z namenom pogodbe.

(2) Tehnične specifikacije mora naročnik določiti s sklicevanjem na evropske tehnične specifikacije, če le-te obstajajo.

(3) Naročniku se ni treba sklicevati na splošne tehnične specifikacije in evropska tehnična soglasja, če:

a) je iz tehničnih razlogov nemogoče zadovoljivo uskladiti izdelek s splošnimi tehničnimi specifikacijami ali evropskimi tehničnimi soglasji;

b) bi uporaba določala vnaprej uporabo vzajemnega priznanja tipskih odobritev za telekomunikacijsko in terminalno opremo ali glede standardizacije na področju informacijske tehnologije in telekomunikacij;

c) bi uporaba evropskih tehničnih soglasij ali splošnih tehničnih specifikacij zahtevala, da naročnik opravi nabavo blaga, ki bi bilo nezdružljivo z že obstoječo opremo ali bi imela nabava blaga za posledico nesorazmerne stroške ali bi povzročila naročniku nesorazmerne tehnične težave. Če se naročnik sklicuje na to izjemo, mora svoj nadaljnji razvoj preusmeriti tako, da bo vnaprej uporabljal evropska tehnična soglasja ali splošne tehnične specifikacije;

č) so evropska tehnična soglasja ali splošne tehnične specifikacije neprimerne za uporabo ali ne upoštevajo tehničnega razvoja, ki se je zgodil po njihovem sprejetju. Če se naročnik sklicuje na to izjemo, mora obvestiti pristojni organ za standardizacijo za revizijo evropskega tehničnega soglasja ali splošne tehnične specifikacije in jo obvestiti o razlogih nesprejemljivosti obstoječih evropskih tehničnih soglasij ali splošnih tehničnih specifikacij;

d) če je obravnavano javno naročilo inovativne narave, zaradi česar uporaba obstoječih standardov, tehničnih soglasij ali splošnih tehničnih specifikacij ne bi bila primerna.

(4) Obvestilo o uporabi izjem iz prejšnjega odstavka mora naročnik objaviti v javnem razpisu.

117. člen

(Potrdila o skladnosti)

(1) Naročnik sme zahtevati od izvajalcev storitev, da predložijo certifikate, ki jih izdajajo neodvisni organi, pristojni za potrjevanje ustreznosti dobavitelja in izvajalca z določenimi standardi zagotavljanja kakovosti. Certifikati se morajo nanašati na sisteme za zagotavljanje kakovosti, ki temeljijo na ustrezni EN 29 000 seriji evropskih standardov, ki jih morajo potrditi pristojni organi, da so v skladu z EN 45 000 serijo evropskih standardov.

(2) Naročnik mora priznati enakovredne certifikate organov, ustanovljenih v drugih državah članicah Evropske unije

in drugih državah, če tako določa mednarodna pogodba, ki jo je sklenila Republika Slovenija. Naročnik mora sprejeti tudi druge dokaze o enakovrednih ukrepih za zagotavljanje kakovosti od ponudnikov storitev, ki nimajo dostopa do tovrstnih certifikatov ali nimajo možnosti, da bi jih pridobili v ustreznem času.

118. člen

(Oddaja skupne ponudbe)

(1) Dobavitelji in izvajalci lahko oddajo skupno ponudbo ali se pogajajo kot skupina, skladno z 47. členom tega zakona.

(2) Če naročnik v objavi zahteva, da je lahko ponudnik ali kandidat samo fizična ali samo pravna oseba, ne more zavrniti ponudnika ali kandidata, ki opravlja svojo dejavnost skladno s predpisi države, v kateri ima sedež in sme na podlagi predpisov svoje države opravljati dejavnost, ki je predmet javnega naročila.

119. člen

(Uporaba drugih meril in pogojev)

Ne glede na določila 50. in 51. člena tega zakona lahko naročnik uporabi druga merila za ocenjevanje ponudb, če so ta merila določena v drugih veljavnih predpisih, in ki dajejo določeno prednost ponudnikom ali kandidatom, če tak način oddaje naročila ni v nasprotju s pogodbo o ustanovitvi Evropskih skupnosti in drugimi sklenjenimi mednarodnimi sporazumi Republike Slovenije. Uporaba drugih meril mora biti objavljena v objavi razpisa in v razpisni dokumentaciji.

120. člen

(Upoštevanje vzajemnosti)

(1) Če ponudniki ponudijo izdelke, ki izvirajo iz držav, s katerimi Republika Slovenija ali Evropska unija nima sklenjenega sporazuma, ki bi zagotavljal njenim ponudnikom enakopraven nastop na trgu države, iz katere izvira blago, se lahko taka ponudba zavrne, če delež izdelkov, ki izvirajo iz teh držav, presega 50% skupne vrednosti izdelkov iz ponudbe.

(2) Poreklo blaga se ugotavlja skladno z veljavnimi predpisi. Pri tem velja, da se programska oprema, ki se uporablja v opremi telekomunikacijskega omrežja, šteje kot izdelek.

(3) Naročnik mora posebej skrbno preveriti seznam držav, iz katerih izvirajoče blago lahko zavrne na podlagi prvega odstavka tega člena.

(4) Proizvajalci s sedežem v Republiki Sloveniji morajo nemudoma obvestiti ministrstvo, pristojno za finance in ministristvo, pristojno za mednarodno gospodarsko sodelovanje, če so naročniki iz drugih držav pri oddaji javnega naročila:

1. onemogočili dejanski dostop na tržišče na način, kot ga Republika Slovenija omogoča ponudnikom iz te države,

2. obravnavali slovenskega ponudnika drugače kot domače ponudnike ali jim ne dajejo enakih možnosti konkuriranja kot domačim ponudnikom,

3. ponudnike iz drugih držav obravnavajo ugodneje kot ponudnike iz Republike Slovenije.

(5) Ministrstvu iz prejšnjega odstavka o prejetem obvestilu pripravita obvestilo za vlado, ki mora po diplomatski poti poskusiti odpraviti tako stanje.

121. člen

(Omejitev naročil za storitve)

(1) Na predlog ministrstva, pristojnega za mednarodno gospodarsko sodelovanje, lahko vlada odloči, da se začasno ustavi ali omeji dodeljevanje naročil storitev:

1. ponudnikom, ki imajo sedež v državi, s katero Republika Slovenija nima sklenjenega sporazuma o enakopravnem obravnavanju domačih in tujih ponudnikov,

2. ponudnikom, ki so pridruženi ponudnikom, navedenim v prejšnji alineji in imajo sedež v državi, s katero ima Republika Slovenija sklenjen sporazum o enakopravnem obravnavanju domačih in tujih ponudnikov, vendar pa tak ponudnik nima nobene neposredne in dejanske povezave z gospodarstvom Republike Slovenije,

3. ponudnikom, ki predložijo ponudbe, katerih predmet so storitve iz države, s katero Republika Slovenija nima sporazuma o enakopravnem obravnavanju domačih in tujih ponudnikov.

(2) Odločitev iz prejšnjega odstavka sme trajati le za določen čas, ki mora biti opredeljen.

(3) Vlada mora svojo odločitev nemudoma sporočiti Evropski komisiji.

122. člen

(Prednostna oddaja naročila)

(1) Če je na podlagi uporabljenih meril iz 50. in 51. člena tega zakona enakovrednih več ponudb, mora naročnik dati prednost ponudbam, ki jih ni mogoče zavrniti na podlagi prejšnjega člena tega zakona. Cene v teh ponudbah je treba obravnavati kot enakovredne, če razlika v ceni ne presega 3%.

(2) Ponudba ne more imeti prednosti, navedene v prejšnjem odstavku, če bi moral naročnik z njenim sprejemom nabaviti material, ki bi se po tehničnih lastnostih razlikoval od obstoječega, kar bi povzročilo neskladnost ali tehnične težave pri delovanju in vzdrževanju ali bi povzročilo naročniku nesorazmerne dodatne stroške.

123. člen

(Arhiviranje dokumentacije)

(1) Naročniki morajo pri oddaji naročil na vodnem, energetskem transportnem in telekomunikacijskem področju zagotoviti in hraniti dokumentacijo, ki se nanaša na:

1. kvalifikacijo in izbiro ponudnika ter oddajo naročila,
2. razloge, zaradi katerih naročnik ni uporabil evropskih standardnih tehničnih specifikacij,
3. uporabo postopka brez predhodne objave, določene v 110. členu tega zakona,
4. razloge, zaradi katerih ni uporabil določil tega zakona, ki se nanašajo na oddajo naročil storitev iz priloge I A tega zakona ter gradenj, uporabo tehničnih specifikacij in standardov in izbiro postopka oddaje.

(2) Navedeno dokumentacijo mora naročnik hraniti najmanj štiri leta od dneva sklenitve pogodbe. Podatke mora sporočiti pristojnim organom na njihovo zahtevo.

(3) Naročniki, ki opravljajo dejavnost na področju črpanja, prenosa in razdelitve pitne vode, električne energije, avtobusnih in drugih mestnih cestnih in železniških prevozov, letaliških in luških dejavnosti ter terminalov, morajo obvestiti o zahtevanih podatkih ponudnike. Obvestila so ustna, pisna pa le na posebno zahtevo.

(4) Naročniki, navedeni v prejšnjem odstavku, morajo primerno obvestiti takoj naslednji dan, ko prejmejo pisno zahtevo od izločenega kandidata o razlogih, zaradi katerih je bil zavrnjena njegova ponudba in o prednostih, ki jih je imela ponudba, ki je bila sprejeta kot tudi o imenu ponudnika, ki je naročilo prejel. Naročnik sme zavrniti zahtevo o obvestilu skladno s tretjim odstavkom 78. člena tega zakona.

3.5. Oddaja naročila male vrednosti

124. člen

(Določitev naročila male vrednosti)

(1) Oddaja naročila male vrednosti je način oddaje javnega naročila, katerega ocenjena vrednost je nižja od

vrednosti, določene v zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije.

(2) Za oddajo naročil male vrednosti se ne uporabljajo določbe tega zakona o objavah na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila.

125. člen

(Priprava notranjih pravil)

(1) Naročnik za oddajo naročil male vrednosti s svojim notranjim aktom določi način oddaje javnega naročila, upoštevajoč temeljna načela tega zakona.

(2) Naročnik mora pri oddaji naročil male vrednosti ceno in kakovost predmeta javnega naročila posebej skrbno preveriti in to preverjanje izkazati v svoji dokumentaciji. Dokumentiranje ni potrebno, če je ocenjena vrednost javnega naročila nižja od 2% vrednosti, določene v prvem odstavku prejšnjega člena.

(3) V svojem notranjem aktu naročnik določi vsaj:

1. ocenjeno vrednost javnega naročila, nad katero mora naročnik voditi dokumentacijo o oddaji javnega naročila, in ki ne sme presegati vrednosti, določene v predpisu, izdanem na podlagi petega odstavka 127. člena tega zakona;
2. način izvedbe naročila ter način dokazovanja izpolnjevanja pogojev glede na ocenjeno vrednost naročila;
3. način obveščanja ponudnikov o izidu oddanega naročila;
4. način zbiranja in dokumentiranja ponudb, glede na ocenjeno vrednost naročila.

(4) Vlada na predlog ministra, pristojnega za finance, izda uredbo, s katero določi osnove, ki jih morajo upoštevati naročniki pri pripravi notranjega akta iz prvega odstavka tega člena.

126. člen

(črtan)

4. STATISTIKA

4.1. Vodenje statistike o javnih naročilih

127. člen

(Vodenje statistike)

(1) Naročniki morajo zbirati in voditi podatke o oddanih javnih naročilih, pri čemer morajo voditi podatke ločeno za oddana naročila nad in pod vrednostjo, od katere dalje se objavi javni razpis v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti in ločeno za blago, gradnje ali storitve ter za oddana javna naročila na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju ter ločeno o oddanih javnih naročilih male vrednosti.

(2) Naročnik mora predložiti podatke iz prejšnjega odstavka Uradu za javna naročila najkasneje do 30. aprila tekočega leta o oddanih javnih naročilih v prejšnjem letu.

(3) Urad za javna naročila pripravi skupno poročilo o oddanih javnih naročilih in ga najkasneje do 30. julija tekočega leta predloži vladi v obravnavo.

(4) Vlada posreduje poročilo o oddanih javnih naročilih, ki presegajo vrednosti, ko je potrebna tudi objava v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, Evropski komisiji najkasneje do 30. oktobra tekočega leta.

(5) Minister, pristojen za finance, določi vrste in način zbiranja podatkov ter enotne obrazce za sporočanje teh podatkov ter vrednost, od katere dalje je potrebno zbirati in voditi podatke o oddanih javnih naročilih male vrednosti.

128. člen
(črtan)

5. URAD ZA JAVNA NAROČILA

129. člen
(Urad za javna naročila)

(1) Urad za javna naročila je Služba Vlade Republike Slovenije, ki skrbi za takšen razvoj sistema javnega naročanja, ki zagotavlja gospodarnost, učinkovitost in preglednost porabe javnih sredstev za javna naročila ter vzpodbuja konkurenčnost in enakopravnost ponudnikov v postopkih javnega naročanja.

(2) Urad za javna naročila opravlja naslednje naloge:

1. pripravlja predpise s področja javnih naročil in koncesij,

2. svetuje naročnikom o vprašanih s področja javnih naročil,

3. skrbi za organizacijo strokovnih izobraževanj, izvaja preizkuse znanja s področja javnih naročil in investicij in izdaja potrdila o strokovnih znanjih s področja javnih naročil in investicij,

4. sodeluje s tujimi institucijami in strokovnjaki na področju javnih naročil,

5. skrbi za izdajanje in dostopnost strokovne literature,

6. skrbi za pripravo vzorčne razpisne dokumentacije za tipične vrste javnih naročil,

7. skrbi za dostopnost informacij o javnem naročanju v drugih državah,

8. skrbi za sistemsko zbiranje osnovnih statističnih podatkov pri naročnikih in vodi zbirke pomembnejših podatkov s področja javnega naročanja,

9. skrbi za pripravo evidenc o dobaviteljih in izvajalcih in njihovi boniteti na osnovi podatkov o prevzetih in izvedenih javnih naročilih kot podlage za doseganje učinkovitosti porabe javnih sredstev,

10. enkrat letno predloži vladi v obravnavo analizo stanja javnega naročanja v preteklem letu s predlogi za izboljšanje učinkovitosti naročanja,

11. spremlja razpise javnih naročil in skrbi za izvajanje postopkov oddajanja koncesij,

12. sodeluje z drugimi državnimi organi in organi lokalnih skupnosti,

13. spremlja izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,

14. opravlja druge naloge, ki jih določa drug predpis.

(3) Urad za javna naročila izda navodila o vsebini in načinu preizkusa strokovnih znanj iz 3. točke prejšnjega odstavka.

(4) Urad za javna naročila opravlja naloge, določene s tem zakonom, v sodelovanju z ministrstvi in vladnimi službami, organi za nadzor nad javnimi financami ter strokovnimi in znanstvenimi ustanovami oziroma strokovnjaki za posamezna področja.

(5) Urad za javna naročila vodi direktor urada, ki ga imenuje in razrešuje vlada na predlog generalnega sekretarja vlade. Direktor Urada za javna naročila je odgovoren za delo urada generalnemu sekretarju vlade. Direktor urada ima namestnika, ki ga stalno ali občasno nadomešča v njegovih posameznih pravicah in dolžnostih. Namestnika direktorja imenuje vlada na predlog direktorja Urada za javna naročila.

6. NIČNOST POGODB

130. člen

Nične so pogodbe:

– ki so sklenjene v nasprotju s postopki oddaje in ravnanji, ki so predpisani v tem zakonu, s katerimi je naročnik

razdelil vrednost naročila na manjše dele, da bi se izognil oddaji naročila po tem zakonu,

– če so sklenjene zaradi pobota terjatev in obveznosti brez izvedenega postopka za oddajo javnega naročila,

– če odda naročilo po drugih pogojih, ki jih določa ta zakon ali sklepa pogodbe s ponudnikom, ki ni izbran kot najugodnejši,

– če naročnik odda izvedbo naročila ali pooblasti za izvedbo naročila tretjo osebo ali osebo, ki ni naročnik po tem zakonu, da bi se na ta način izognil uporabi tega zakona,

– če so sklenjene spremembe in dopolnitve k osnovni pogodbi v nasprotju s 84. členom tega zakona, 89. členom tega zakona in 97. členom tega zakona,

– ki so sklenjene v nasprotju z odločitvijo organa, pristojnega za revizijo postopkov javnih naročil,

– ki so sklenjene brez predhodno izvedenega postopka oddaje javnega naročila, pa bi ga naročnik po določbah tega zakona moral izvesti,

– katerih sklenitev ali vsebina je posledica obljubljenih, ponujenih ali dane koristi iz 42. člena tega zakona.

7. KAZENSKÉ DOLOČBE

131. člen

(Kazenske določbe)

(1) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek naročnik, naveden v drugi, tretji in četrti alineji prvega odstavka in drugega odstavka 2.a člena tega zakona, če:

1. odda naročilo brez javnega razpisa, razen v primerih, ko zakon to dopušča, ali ga odda po postopku, ki ga zakon ne določa (2. člen, 18. do 20. člen, 84. člen, 85. člen, 89., 90. člen, 96. do 98. člen, 110, 111. člen);

2. začne postopek oddaje, preden so izpolnjeni za to predvideni pogoji (15. in 16. člen);

3. predmet pogodbe, razpisne pogoje, tehnične specifikacije ali druge elemente razpisa prilagodi konkretnemu ponudniku, ali odda naročilo ponudniku, ki je sodeloval pri pripravi razpisne dokumentacije ali njenega dela (5. člen in 31. do 54. člen);

4. ravna v nasprotju z načelom enakopravnosti (7. člen);

5. objavi določene podatke o vsebini razpisa pred njegovo objavo (5. in 65. člen);

6. ne varuje podatkov, navedenih v ponudbeni dokumentaciji, skladno s stopnjo zaupnosti (8. do 10. člen in 78. člen);

7. ne vodi in ne hrani dokumentacije o javnem naročilu (11. člen);

8. ne posreduje Uradu za javna naročila podatkov o zavrnitvi ponudbe zaradi poskusa dajanja podkupnine (42. člen);

9. ne posreduje razpisne dokumentacije vsem, ki so jo zahtevali, skladno z objavo (24. in 25. člen);

10. ne upošteva rokov za objavo in predložitev ponudb (55. do 64. člen);

11. ne objavi naročila ali izida oddaje naročila v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, ali objavi naročilo v drugih sredstvih obveščanja preden je odposlal objavo v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, ko naročilo presega zneske, ki zahtevajo tako objavo, ali ne objavi najmanj tistih podatkov, ki jih mora objaviti skladno s predpisi (65. člen);

12. pri sestavi razpisne dokumentacije ne upošteva veljavnih tehničnih normativov, standardov in drugih tehničnih predpisov (31. do 40. člen, 116.a člen);

13. določi pogoje za sodelovanje in merila v nasprotju s tem zakonom ali spremeni pogoje in merila po objavi razpisa, ne da bi o tem obvestil ponudnike (25. člen in 41. do 54. člen);

14. ne posreduje podatkov o izvedenih postopkih o oddaji javnih naročil Uradu za javna naročila (127. člen);

15. neustrezno uporabi merila za izbiro najugodnejše ponudbe (50. člen);

16. pri odpiranju ponudb ravna v nasprotju z določbami 73. in 74. člena tega zakona,

17. izbere način določitve vrednosti, da bi se zaradi nižje ocenjene vrednosti izognil postopku oddaje javnega naročila (26. člen);

18. po poteku roka za oddajo ponudb spremeni ali dopolni razpisno dokumentacijo (25. člen);

19. ravna v nasprotju z določili o pridobivanju dodatnih pojasnil in dopustnih popravkih ponudb (54. člen);

20. ne posreduje podatkov o razpisanih javnih naročilih oziroma naročilih male vrednosti ministrstvu, pristojnemu za informacijsko družbo (65. člen).

(2) Z globo od 10.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba naročnika iz prejšnjega odstavka in odgovorna oseba naročnika iz prve alineje prvega odstavka 2. a člena zakona, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek koncesionar, če ne ravna v skladu z določili tretjega in sedmega odstavka 133. člena tega zakona.

(4) Z globo od 10.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba koncesionarja, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka tega člena.

Zakon o javnih naročilih – ZJN-1 (Uradni list RS, št. 39/2000) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

8. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

132. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 24/97, 78/99) in predpisi, izdani na njegovi podlagi.

(2) Do izdaje podzakonskih aktov se uporabljajo, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

– Uredba o enotni metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja (Uradni list RS, št. 82/98, 86/98, 43/99, 79/99),

– Odredba o obvezni vsebini razpisne in ponudbene dokumentacije (Uradni list RS, št. 33/97, 63/97, 84/99),

– Navodilo o vsebini objav za javna naročila v Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 60/98),

– Navodilo o vrstah finančnih zavarovanj, s katerimi ponudniki zavarujejo izpolnjevanje svojih obveznosti v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 73/97, 84/99).

(3) Postopki oddaje javnih naročil, za katere so bili javni razpisi objavljeni pred uveljavitvijo tega zakona, se izvedejo po dosedanjih predpisih.

133. člen – upoštevana

sprememba iz ZJN-1A

(Koncesije gradenj)

(1) Do uveljavitve posebnega zakona, ki bo natančneje uredil podelitev koncesij, se za podelitev koncesij gradenj določbe tega člena uporabljajo, če vrednost koncesije za gradnjo, izračunana na podlagi tega zakona, presega vrednost 5.000.000 EUR. Za koncesijo gradnje po tem členu gre v primeru, če je predmet koncesije gradnja, določena v 86. členu tega zakona, pod pogojem:

– da ima koncesionar pravico do izkoriščanja zgrajenega objekta ali

– da se pravica do izkoriščanja zgrajenega objekta kombinira s plačilom za izvedbo gradnje.

(2) Koncedent objavi oddajo koncesije v skladu z določbami 65. do 71. člena tega zakona.

(3) Koncedent pri izbiri postopka podelitve koncesije gradnje lahko prosto izbira med uporabo odprtega postopka, omejenega postopka ali postopka s pogajanjem.

(4) Rok za sprejem kandidatur za oddajo koncesije ne sme biti krajši od 52 dni. Določbe tega zakona o skrajšanju rokov za oddajo ponudb se za oddajo koncesij ne uporabljajo.

(5) Koncedent lahko v razpisni dokumentaciji:

1. določi, da mora kandidat za pridobitev koncesije tretjim osebam oddati dela najmanj v obsegu 30 odstotkov skupne vrednosti del, ki so predmet koncesijske pogodbe, z navedbo, da se ta odstotek na predlog kandidata za pridobitev koncesije lahko tudi poveča. Odstotek del, ki jih bo koncesionar oddal tretjim osebam mora biti v koncesijski pogodbi natančno določen; ali

2. zahteva od kandidata za pridobitev koncesije, da, kolikor le-ta namerava oddati del pogodbenih del tretjim osebam, v svoji ponudbi navede odstotek skupnih vrednosti del po koncesijski pogodbi, ki jih bo oddal tretjim osebam.

(6) Gospodarske družbe ali njihove odvisne družbe, ki so se združile ali povezale, da bi dobile koncesijo in niso naročniki po tem zakonu, se ne štejejo kot tretje osebe. Odvisna družba pomeni katerokoli pravno osebo, nad katero lahko koncesionar neposredno ali posredno izvršuje prevladujoč in odločilen nadzor, ali katerokoli pravno osebo, ki lahko izkazuje prevladujoč in odločilen nadzor nad koncesionarjem ali podjetje, ki je koncesionar in nad katerim izkazuje prevladujoč in odločilen nadzor drugo podjetje, kar izhaja iz lastništva, finančne udeležbe ali pravnih pravil, iz katerih izhaja ta odnos. Družba izkazuje prevladujoč in odločilen nadzor v odnosu do drugega podjetja, neposredno ali posredno, če:

a) ima večinski lastniški delež v osnovnem kapitalu drugega podjetja;

b) nadzoruje večino glasov, povezanih z delnicami, ki jih je izdalo drugo podjetje; ali

c) lahko imenuje več kot polovico članov organa upravljanja ali nadzornega organa drugega podjetja.

Ponudbi za koncesijo je treba priložiti popolni seznam takih družb. Seznam je treba glede na nastale spremembe sproti ažurirati.

(7) Če je koncesionar naročnik po tem zakonu, mora vse gradnje oddati skladno s tem zakonom. Če koncesionar ni naročnik po tem zakonu, mora za oddajo gradenj tretjim osebam, katerih vrednost presega 5.000.000 EUR, upoštevati določila 65. do 71. člena tega zakona, pri čemer ne veljajo določbe o možnosti skrajševanja rokov za oddajo ponudb.

(8) Izjeme od uporabe zakona ali uporabe posameznih določil zakona, ki veljajo za javna naročila gradenj, veljajo tudi za oddajo koncesij gradenj in javnih naročil gradenj po tem členu.

(9) V postopkih oddaje koncesij po tem členu se za zagotavljanje pravnega varstva uporabljajo določbe zakona o reviziji postopkov javnega naročanja, če sodno varstvo ni zagotovljeno v upravnem sporu.

134. člen

(1) Minister, pristojen za finance, izda podzakonske predpise iz 23., 42., 55., 65. in 74. člena tega zakona najkasneje v tridesetih dneh po uveljavitvi tega zakona.

(2) Naročnik mora sprejeti predpis iz 125. člena tega zakona najkasneje v dveh mesecih od dneva uveljavitve tega zakona. Dokler naročnik ne sprejme predpisa iz 125. člena tega zakona, mora oddajati naročila malih vrednosti skladno z določili tega zakona, ne glede na ocenjeno vrednost. Ministrstva, lokalne skupnosti in drugi naročniki, ki pokrivajo druge manjše naročnike, lahko pripravijo za te naročnike enotni predpis za oddajo naročila male vrednosti. Proračunski inšpektor, nadzorni svet občine, nadzorni svet javnega podjetja, javnega sklada ali javnega zavoda lahko naloži naročniku, ki ga nadzoruje, da, ne glede na določbo 125. člena

tega zakona, odda javno naročilo v skladu s tem zakonom, če oceni, da se z oddajanjem javnih naročil male vrednosti ne dosega gospodarno ravnanje z javnimi sredstvi.

(3) Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije pripravita seznam zainteresiranih izvajalcev gradenj na podlagi 92. člena tega zakona najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

135. člen

Vlada Republike Slovenije sprejme odlok o ustanovitvi Urada za javna naročila iz 129. člena tega zakona najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

136. člen

(1) Določbe tega zakona, ki obvezujejo naročnika, Republiko Slovenijo ali njene organe, da sporočajo določene podatke pristojnim organom Evropskih skupnosti in določila, ki se nanašajo na obveznost objavljanja v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

(2) Določbe poglavja 2.5. Splošna pravila na tehničnem področju javnega naročanja se uporabljajo postopoma, skladno s sprejemanjem tehničnih specifikacij, tehničnih normativov, certifikatov in standardov v Republiki Sloveniji.

137. člen

(Uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih naročilih – ZJN-1A (Uradni list RS, št. 2/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

106. člen

(1) Vlada Republike Slovenije izda predpis iz:

a) četrtega odstavka 2.a člena zakona najkasneje v treh mesecih od dneva uveljavitve tega zakona;

b) četrtega odstavka 125. člena zakona najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Minister, pristojen za finance, izda predpise:

a) iz 20. člena zakona v treh mesecih od dneva uveljavitve tega zakona;

b) iz 21. člena zakona v treh mesecih od dneva uveljavitve tega zakona;

c) iz 23. člena zakona v enem mesecu od dneva uveljavitve tega zakona;

č) iz 42.b člena zakona v šestih mesecih od dneva uveljavitve tega zakona;

d) iz 55.a člena zakona v šestih mesecih od dneva uveljavitve tega zakona;

e) iz 65. člena zakona v treh mesecih od dneva uveljavitve tega zakona;

f) iz 82. člena zakona v treh mesecih od dneva uveljavitve tega zakona;

g) iz 127. člena zakona v treh mesecih od dneva uveljavitve tega zakona.

(3) Urad za javna naročila izda navodila iz tretjega odstavka 129. člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(4) Gospodarska zbornica Slovenije, Obrtna zbornica Slovenije in druge zbornice pripravijo seznam iz 42.c člena najkasneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

(5) Naročniki morajo prilagoditi svoja notranja pravila o oddaji naročil male vrednosti najkasneje v enem mesecu od dneva izdaje predpisa iz 126. člena zakona.

107. člen

(1) Postopki oddaje javnih naročil, za katere so bili javni razpisi objavljeni pred uveljavitvijo tega zakona, se izvedejo po dosedanjih predpisih.

(2) Druga faza omejenega postopka ali postopka oddaje javnega naročila po postopku s pogajanjem se izvede po tem zakonu, če naročnik kandidatom še ni izročil razpisne dokumentacije.

(3) Če naročnik še ni sprejel odločitve o oddaji javnega naročila, pa tega ni smel zaradi pogojev iz prvega odstavka 76. člena zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 39/2000), lahko nadaljuje postopek po tem zakonu.

(4) Naročniki na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju nadaljujejo drugo fazo postopka oddaje javnega naročila skladno z 69.a členom zakona, če še niso izročili kandidatom razpisne dokumentacije, lahko pa oddajo naročilo po postopku s pogajanjem.

108. člen

(vzpostavitev enotnega informacijskega portala)

(1) Enotni informacijski portal se vzpostavi najkasneje v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona. V ta rok se ne šteje poskusno objavlanje na enotnem informacijskem portalu, ki poteka vzporedno z objavami v uradnih glasilih.

(2) Po vzpostavitvi enotnega informacijskega portala šteje kot primarna objava tista objava, ki je objavljena na enotnem informacijskem portalu. Če je potrebna objava tudi v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, veljajo pravila oglaševanja iz poglavja 2.9. Roki v postopkih oddaje naročil.

(3) Minister, pristojen za finance, z obvestilom v Uradnem listu Republike Slovenije objavi naznanilo o začetku veljavnosti uporabe enotnega informacijskega portala kot tudi vsa druga obvestila v zvezi z delovanjem enotnega informacijskega portala.

109. člen

Do vzpostavitve enotnega informacijskega portala Urada za javna naročila se obvestila v zvezi z javnimi naročili objavljajo v Uradnem listu Republike Slovenije.

110. člen

Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) izrekajo kot denarne kazni, in sicer za:

1. prekršek iz prvega odstavka 131. člena zakona:

– naročnik iz druge, tretje in četrte alineje prvega odstavka in drugega odstavka 2.a člena zakona v razponu od 100.000 do 1.000.000 tolarjev;

2. prekršek iz prvega odstavka 131. člena zakona:

– odgovorna oseba naročnika iz prejšnje točke ter naročnika iz prve alineje prvega odstavka 2.a člena zakona v razponu od 10.000 do 300.000 tolarjev;

3. prekršek iz tretjega in sedmega odstavka 133. člena zakona:

– koncesionar v razponu od 100.000 do 1.000.000 tolarjev;

4. prekršek iz tretjega in sedmega odstavka 133. člena zakona:

– odgovorna oseba koncesionarja v razponu od 10.000 do 300.000 tolarjev.

111. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Odredba o obvezni vsebini razpisne in ponudbene dokumentacije (Uradni list RS, št. 33/97, 63/97 in 84/99).

112. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Priloga I A – storitve:

Št. kategorije	Predmet
1.	storitve vzdrževanja in popravila,
2.	storitve kopenskega transporta (razen storitev železniškega transporta, ki sodi v 18. kategorijo), vključno s storitvami oklepni avtomobilov, kurirske storitve, razen prevoza pošte,
3.	letalske prevozne storitve za potnike in tovor, razen prevoza pošte,
4.	kopenski in zračni prevoz pošte (razen storitev železniškega transporta, ki sodi v 18. kategorijo),
5.	telekomunikacijske storitve, razen storitev glasovne telefonije, radiotelefonije, paginga in satelitskih storitev,
6.	finančne storitve a) zavarovalniške storitve, b) bančne in investicijske storitve, razen naročil za finančne storitve v zvezi z izdajo, prodajo, nakupom ali prenosom vrednostnih papirjev ali drugih finančnih instrumentov in storitev Banke Slovenije,
7.	računalniške storitve in sorodne opreme,
8.	storitve za raziskave in razvoj, razen naročil za storitve na področju raziskav in razvoja, od katerih za lastno uporabo pri vodenju svojih zadev nima izključnih koristi le naročnik, pod pogojem, da naročnik ponujeno storitev v celoti plača,
9.	računovodske, revizorske in knjigovodske storitve,
10.	storitve na področju raziskav trga in javnega mnenja,
11.	storitve svetovanja pri vodenju, razen arbitražnih in poravnalnih storitev in sorodne storitve,
12.	arhitekturne storitve; inženiring storitve; storitve urbanističnega planiranja in krajinske arhitekturne storitve, storitve tehničnega testiranja in analiz,
13.	oglaševalske storitve,
14.	storitve čiščenja stavb in storitve upravljanja z nepremičninami,
15.	založniške in tiskarske storitve na honorarni ali pogodbeni osnovi,
16.	storitve odstranjevanja odplak in odpadkov, storitve sanitarnega urejanja in podobno.

Priloga I B – storitve:

Št. kategorije	Predmet
17.	hotelske in restavracijske storitve,
18.	storitve železniškega prevoza,
19.	prevozne storitve po vodi,
20.	podporne in pomožne prevozne storitve,
21.	pravne storitve,
22.	storitve na področju kadrovanja,
23.	preiskovalne in varovalne storitve, razen storitev varovanja z oklepnimi avtomobili,
24.	izobraževalne storitve in storitve poklicnega izobraževanja,
25.	zdravstvene in socialne storitve,
26.	storitve na področju rekreacije, kulture in športa,
27.	druge storitve.

Priloga II – gradbena dela

Razredi	Skupine	Podskupine in točke	Opis
50			STAVBE IN NIZKE GRADNJE
	500		Splošna dela na področju stavb in nizkih gradenj (brez posebnih specifikacij) in rušenje
		500,1	Splošna dela na področju stavb in nizkih gradenj (brez posebnih specifikacij)
		500,2	Rušenje
	501		Gradnja objektov in delov objektov
		501,1	Splošna gradbena dela
		501,2	Postavljanje ostrešij in krovskih del
		501,3	Gradnja dimnikov, peči in kaminov
		501,4	Zaščita proti vodi in vlagi
		501,5	Obnova in vzdrževanje zunanjih sten (ponovno zapolnjevanje stikov med opekami z malto, čiščenje itd.)
		501,6	Postavitev in odstranitev gradbenih odrov
		501,7	Druge specializirane dejavnosti povezane z gradbenimi deli (vključno s tesarstvom)
	502		Nizke gradnje; gradnja cest, mostov, železnice itd.
		502,1	Splošna dela na področju nizkih gradenj
		502,2	Zemeljska dela
		502,3	Gradnja mostov, tunelov in jaškov; vrtanje
		502,4	Hidrogradnja in urejanje voda (reke, kanali, pristanišča, dotoki, ozki zalivi in jezovi)
		502,5	Gradnja cest, železniških prog, letališč in športnih objektov
		502,6	Specializirana gradbena dela povezana z vodo (z namakanjem, izsuševanjem zemlje, vodno oskrbo, odstranjevanjem odpadnih voda, kanalizacija, itd.)
		502,7	Druge gradbena dela, tudi dela specialnih strok
	503		Inštalacije pri gradnjah
		503,1	Splošna industrijska dela
		503,2	Plinske in vodovodne instalacije ter instalacije sanitarne opreme
		503,3	Inštalacije grelnih in prezračevalnih naprav (centralno ogrevanje, klimatske naprave, ventilacija)
		503,4	Izolacijska dela
		503,5	Električna napeljava
		503,6	Inštalacija anten, strelododov, telefonov itd.

504		Zaključna gradbena dela
504,1		Splošna zaključna gradbena dela
504,2		Fasadna in štukaterska dela
504,3		Vgrajevanje stavbnega in drugega pohištva in/ali instalacij (vključno s polaganjem parketa)
504,4		Soboslikarska, in steklarska dela ter polaganje stenskih oblog
504,5		Oblaganje tal in sten
504,6		Druga zaključna in dopolnilna gradbena dela (vgradnja kaminov itd.)

1567. Zakon o zdravstveni inšpekciji (ZZdri-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. februarja 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o zdravstveni inšpekciji, ki obsega:

- Zakon o zdravstveni inšpekciji – ZZdri (Uradni list RS, št. 99/99 z dne 9. 12. 1999),
- Popravek Zakona o zdravstveni inšpekciji – ZZdri (Uradni list RS, št. 107/99 z dne 24. 12. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-L (Uradni list RS, št. 31/2000 z dne 7. 4. 2000),
- Zakon o državni upravi – ZDU-1 (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002),
- Zakon o graditvi objektov – ZGO-1 (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni inšpekciji – ZZdri-A (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004).

Št. 530-01/99-1/4

Ljubljana, dne 27. februarja 2004

EPA 1136-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

Z A K O N

O ZDRAVSTVENI INŠPEKCIJI uradno prečiščeno besedilo (ZZdri-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Zdravstvena inšpekcija (v nadaljnjem besedilu: inšpekcija) opravlja zaradi varovanja javnega zdravja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem zakonov in drugih predpisov, ki urejajo področja:

- nalezljivih bolezni;
- zdravstvene ustreznosti oziroma varnosti živil in hrane;
- zdravstvene ustreznosti pitne vode;
- objektov in naprav za javno preskrbo s pitno vodo;

- zdravstvene ustreznosti mineralnih vod;
 - izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živili;
 - kozmetičnih proizvodov;
 - igrarč;
 - tobaka, tobaknih izdelkov;
 - omejevanja porabe alkohola;
 - higienske ustreznosti kopalnih vod;
 - minimalnih sanitarno zdravstvenih pogojev v javnih zdravstvenih zavodih, pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, v kopališčih, v dejavnostih na področjih otroškega varstva, vzgoje, izobraževanja, gostinstva, turizma, higienske nege, sociale, zdravstveno-higienskega stanja začasnih bivališč ob naravnih nesrečah in evakuacijah;
 - splošne varnosti proizvodov v pristojnosti Ministrstva za zdravje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), razen kemikalij, zdravil, medicinskih pripomočkov in virov sevanj;
 - ravnanja z odpadki, ki nastanejo pri opravljanju zdravstvene dejavnosti, v objektih, namenjenih tej dejavnosti.
- Inšpekcija opravlja tudi druge naloge v skladu s posebnimi predpisi oziroma izvaja nadzor nad drugimi predpisi z delovnega področja ministrstva.

Inšpekcija opravlja nadzor nad osebami, prevoznimi sredstvi ter blagom na državni meji, če z zakonom ni drugače določeno.

II. SMERNICE, MNENJA, PROJEKTNI POGOJI IN SOGLASJA

2. člen

Zaradi varovanja zdravja ljudi organ, ki opravlja inšpekcijo, izdaja smernice za načrtovanje in mnenja k prostorskim aktom ter projektne pogoje in soglasja k projektnim rešitvam za objekte s področij iz prejšnjega člena, in sicer v zvezi z vprašanji, glede katerih so ti objekti oziroma dejavnosti, ki se opravljajo v njih, pod nadzorom tega organa.

III. ORGANIZACIJA

3. člen

(črtan)

4. člen

Za glavnega zdravstvenega inšpektorja se imenuje zdravnik – specialist s področja preventivnih zdravstvenih dejavnosti (higijene, epidemiologije oziroma medicine dela), ki ima najmanj 11 let delovnih izkušenj.

5. člen

Organ, ki opravlja inšpekcijo pri svojem delu sodeluje z drugimi upravnimi organi in organizacijami, zdravstvenimi zavodi, drugimi strokovnimi organizacijami ter drugimi javnimi zavodi, zlasti s tistimi, ki delujejo na področju varovanja zdravja ljudi.

Pri izvajanju inšpekcijskega nadzora zagotavljajo strokovno podporo Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije in območni zavodi za zdravstveno varstvo.

Laboratorijske analize oziroma preiskave v okviru programov inšpekcijskega nadzora, ki ga izvaja organ, ki opravlja inšpekcijo, opravljajo akreditirani laboratoriji, ki jih imenuje minister, pristojen za zdravje (v nadaljnjem besedilu: minister).

Merila za oblikovanje cen laboratorijskih analiz oziroma preiskav iz prejšnjega odstavka predpiše minister s pravilnikom.

6. člen

Organ, ki opravlja inšpekcijo predloži ministru poročilo o svojem delu za preteklo leto najkasneje do 30.4. tekočega leta.

Minister predloži poročilo iz prejšnjega odstavka v obliko Vlade Republike Slovenije.

7. člen

Inšpekcijski nadzor v mejah pristojnosti organa, ki opravlja inšpekcijo neposredno opravlja zdravstveni inšpektor (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).

Inšpektor mora imeti univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri, zahtevane delovne izkušnje in strokovni izpit za inšpektorja. Za posamezna področja nadzora mora imeti v skladu s posebnimi predpisi dodatna znanja ali ustrezno specializacijo. Vsebino dodatnih znanj oziroma ustreznost specializacije predpiše minister.

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora mora imeti inšpektor službeno izkaznico in značko, ki ga pooblašča za opravljanje nadzora.

Posamezna dejanja v postopku pred izdajo odločbe z namenom ugotovitve spoštovanja zakonov in drugih predpisov, lahko opravljajo osebe, ki nimajo statusa zdravstvenega inšpektorja s tem, da odločbo na podlagi ugotovitev teh oseb izda zdravstveni inšpektor.

8. člen

Inšpektor, ki nima strokovnega izpita, mora opraviti strokovni izpit v roku enega leta od dneva imenovanja za inšpektorja.

Inšpektor lahko strokovni izpit opravlja največ dvakrat.

Če inšpektor strokovnega izpita ne opravi pri prvem poskusu, ima pravico drugič opravljati strokovni izpit v roku šestih mesecev od dneva prvega poskusa.

Inšpektor v času, ko nima strokovnega izpita, ne sme izdajati odločb, lahko pa opravlja dejanja v postopku pred izdajo odločbe.

9. člen

Inšpektor se je dolžan udeleževati strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja po programu organa, ki opravlja inšpekcijo.

Program iz prejšnjega odstavka določi glavni zdravstveni inšpektor.

10. člen

Za zagotavljanje zakonitosti, kakovosti in učinkovitosti dela inšpektorjev, se izvaja strokovni in organizacijski nadzor nad njihovim delom.

Strokovni in organizacijski nadzor nad delom inšpektorjev izvajajo uradniki organa, ki opravlja inšpekcijo, ki jih določi glavni zdravstveni inšpektor.

Uradniki iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati pogoje, ki so določeni za opravljanje nalog inšpektorja.

O opravljenem strokovnem in organizacijskem nadzoru nad delom inšpektorjev uradniki iz drugega odstavka tega člena podajo poročilo glavnemu zdravstvenemu inšpektorju in predlagajo potrebne ukrepe.

11. člen

Glavni zdravstveni inšpektor predlaga ministru razrešitev inšpektorja, ki ne opravi strokovnega izpita.

Glavni zdravstveni inšpektor lahko predlaga razrešitev inšpektorja tudi v primeru, če se v disciplinskem postopku ugotovi, da je inšpektor opustil dejanja v inšpekcijskem postopku.

Z dnem razrešitve inšpektorju preneha delovno razmerje.

12. člen

Inšpektor ne sme sprejemati daril oziroma si ne sme pridobivati ugodnosti, ki bi lahko vplivale na njegova uradna ravnanja.

IV. POOBLASTILA IN UKREPI INŠPEKTORJA

13. člen

Zavezanec po tem zakonu je pravna oseba, podjetnik posameznik ali druga fizična oseba.

Pri opravljanju nadzora ima inšpektor pravico pregledati objekte, prostore, naprave, priprave, opremo, blago, delovno okolje, snovi, opraviti zaslišanje, pregledati dokumentacijo, zapise meritev in listine, s katerimi se ugotovi istovetnost oseb, brezplačno odvzeti vzorce, opraviti meritve in druga dejanja, ki so v skladu z namenom inšpekcijskega nadzora.

Pri opravljanju nadzora ima inšpektor pravico opraviti pogovor z nosilcem dejavnosti oziroma zaposlenimi z namenom zbiranja podatkov za potrebe izvajanja nadzora na posameznem področju.

Zavezanec mora inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzora.

14. člen

Pogostost izvajanja postopkov inšpekcijskega nadzora nad objekti, prostori, opremo, napravami, procesi, dejavnostmi, osebami, blagom ali snovmi, ki so pod nadzorom inšpekcije, se določi z oceno tveganja.

15. člen

Pri izvrševanju nadzorstvenih nalog ima inšpektor v mejah svoje pristojnosti pravico in dolžnost:

1. odrediti, da se odpravijo nepravilnosti oziroma pomanjkljivosti, ugotovljene pri izvajanju inšpekcijskega nadzora nad objekti, prostori, opremo, napravami, procesi, dejavnostmi, osebami, blagom ali snovmi;

2. odrediti analize, meritve oziroma preiskave materiala, snovi, predmetov, naprav, objektov in okolja, da se ugotovijo povzročitelji nalezljivih bolezni ali druge zdravju škodljive snovi in vplivi;

3. odrediti potrebne zdravstveno-tehnične in higienske ukrepe za varstvo zdravstvene ustreznosti pitne vode, mineralne vode in kopalne vode;

4. odrediti potrebne zdravstvene, tehnične in higienske ukrepe za preprečevanje škodljivih vplivov tehnoloških procesov in dejavnosti na zdravje;

5. (črtana);

6. prepovedati uporabo prostorov, opreme, naprav, blaga in snovi, izvajanje procesov oziroma opravljanje dejavnosti, če zavezanec v določenem roku ne odpravi ugotovljenih nepravilnosti ali pomanjkljivosti;

7. prepovedati uporabo prostorov, opreme, naprav, blaga in snovi, izvajanje procesov oziroma opravljanje dejavnosti, da bi se odvrnila neposredna nevarnost za življenje ali zdravje ljudi;

8. odrediti zdravstveni pregled oziroma nadzor oseb, za katere obstoja sum, da imajo nalezljivo bolezen ali so bile v stiku z nalezljivo bolnimi;

9. prepovedati delo osebam, ki niso bile na predpisanih zdravstvenih pregledih, dokler teh ne opravijo;

10. odrediti, da se odstranijo osebe z določenih delovnih mest, na katerih lahko s svojim zdravstvenim stanjem ogrožajo zdravje ljudi, dokler ne ozdravijo;

11. odrediti prisilno zdravljenje bolnikov, zbolelih za nalezljivimi boleznimi ali z zdravstvenim stanjem, za katero je predpisano obvezno zdravljenje, če se nočejo zdraviti ali se izmikajo zdravljenju;

12. odrediti predpisane zdravstvene, protiepidemijske in druge ukrepe za preprečevanje in obvladovanje nalezljivih bolezni;

13. prepovedati uvoz ali tranzit in odrediti poseben režim transporta in skladiščenja ter odpravo drugih pomanjkljivosti na pošiljkah blaga, ki je pod zdravstvenim nadzorom pri prehodu državne meje;

14. odrediti zdravstveni nadzor in zdravstveni pregled oseb, dezinfekcijo, dezinsekcijo in deratizacijo prometnih ob-

jektov in sredstev ter druge ukrepe za preprečitev prenosa nalezljivih bolezni preko državne meje;

15. odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, za katera je pooblaščen z zakonom, drugim predpisom ali aktom.

Za neposredno izvedbo ukrepov iz 6. in 7. točke prejšnjega odstavka ima inšpektor pravico in dolžnost:

a) s sklepom odrediti podjetjem, ki so pristojna za distribucijo električne energije, plina ter vode, da se zavezancu ustavi dobava le-teh, ali druge potrebne ukrepe na objektih, v prostorih ter na napravah, kjer se opravlja gospodarska, zdravstvena ali druga dejavnost;

b) zapečatiti prostore, objekte, naprave ali snovi za opravljanje gospodarske ali druge dejavnosti.

Stroške prekinitve dobav ali drugih ukrepov iz točke a) prejšnjega odstavka plača zavezanec.

16. člen

Inšpektor ima pravico in dolžnost odvzeti dokumentacijo oziroma predmete za ugotavljanje dejanskega stanja v zvezi z ugotovljenimi pomanjkljivostmi in sumom storitve prekrška ali kaznivega dejanja.

Odvzem lahko traja največ petnajst dni.

O odvzemu dokumentacije in predmetov se izda potrdilo.

17. člen

O opravljenem pregledu sestavi inšpektor zapisnik, ki mora vsebovati zlasti podatke o:

- dnevu in času inšpekcijskega nadzora,
- zavezancu,
- ugotovitvi stanja,
- odvzemu dokumentacije iz prejšnjega člena.

V primeru, da obstoja neposredna nevarnost za zdravje ljudi, lahko inšpektor ustno odredi ukrepe, ki jih vpiše v zapisnik o opravljenem pregledu, pisno odločbo pa mora izdati zavezancu najkasneje v osmih dneh od dneva, ko je bil opravljen inšpekcijski nadzor.

Izvod zapisnika se izroči zavezancu, pri katerem je bil opravljen pregled.

18. člen

Če inšpektor pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ugotovi, da je kršen zakon ali drug predpis, katerega izvajanje nadzoruje, mora z odločbo odrediti odpravo nepravilnosti ali pomanjkljivosti.

Inšpektor mora izdati odločbo najkasneje v roku predpisanem z zakonom.

V odločbi inšpektor določi rok, v katerem je treba odpraviti ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti.

19. člen

Zoper odločbo inšpektorja je dovoljena pritožba na ministrstvo v roku 8 dni od dneva vročitve odločbe.

Pritožba zoper odločbo zadrži izvršitev odrejenih ukrepov, razen, če gre za nujne ukrepe, s katerim se odvrne neposredna nevarnost za zdravje ljudi. V odločbi mora biti v takem primeru navedeno, da pritožba ne odloži izvršitve odrejenih ukrepov.

20. člen

Če inšpektor pri izvajanju nadzora ugotovi dejanja, ki imajo znake prekrška ali kaznivega dejanja, mora predlagati uvedbo postopka pristojnim organom.

Pristojni organ mora o svojih ukrepih in postopkih obvestiti organ, ki opravlja inšpekcijo.

Če inšpektor pri izvajanju nadzora ugotovi kršitve ali opustitve predpisov, katerih izvajanje nadzoruje, ima pravico in dolžnost izreči mandatno kazen, v skladu s posebnimi predpisi.

21. člen

Če ni s tem zakonom drugače določeno, se za inšpektorja ter za izvrševanje inšpekcijskega nadzora uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravo, ter predpisi o splošnem upravnem postopku.

V. KAZENSKE DOLOČBE

22. člen

Z globo od 500.000. do 1.500.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek:

1. če ne omogoči inšpektorju nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzora ali ga pri tem ovira, žali ali če mu noče dati potrebnih podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov (13. člen);

2. če odpečati ali poškoduje pečat na objektih, prostorih, napravah ali snoveh, ki so bile zapečateni, ali opravi kakršnokoli dejanje v zvezi s pečatom oziroma žigom inšpekcije na pečatu (15. člen);

3. če se ne ravna po izvršljivi odločbi, s katero je inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon ali drug predpis v roku, ki je določen z odločbo (15. člen).

Z globo od 50.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 50.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje posameznik – fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

23. člen

Z globo od 400.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba, ki v treh dneh od vročitve ne izvrši sklepa inšpektorja (drugi odstavek 15. člena).

Z globo od 50.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Zakon o zdravstveni inšpekciji – ZZdrl (Uradni list RS, št. 99/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

Inšpektor, ki nima zahtevane strokovne izobrazbe, si jo mora pridobiti v roku petih let od dneva uveljavitve tega zakona.

Inšpektorju, ki si v roku iz prejšnjega odstavka ni pridobil zahtevane strokovne izobrazbe, preneha s potekom tega roka delovno razmerje v inšpektoratu.

Ne glede na določbi prejšnjih odstavkov lahko na predlog glavnega zdravstvenega inšpektorja delo inšpektorja izjemoma opravlja tudi delavec, ki nima zahtevane strokovne izobrazbe, ima pa opravljen strokovni izpit za inšpektorja, če je do uveljavitve tega zakona opravljal delo inšpektorja najmanj dvajset let.

Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se ne nanašata na inšpektorja, ki ima na dan uveljavitve tega zakona višjo strokovno izobrazbo ter največ deset let delovne dobe do upokojitve.

25. člen

Minister izda v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona predpis o strokovnih izpiti in preizkusu strokovne usposobljenosti inšpektorjev.

26. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o sanitarni inšpekciji (Uradni list SRS, št. 8/73, 21/78 in 9/85).

27. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni inšpekciji – ZZdrI-A (Uradni list RS, št. 2/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

21. člen

Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v mejah, ki so določene v 19. in 20. členu tega zakona (22. in 23. člen zakona), razen za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika.

22. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– določba četrtega odstavka 39. člena Zakona o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč (Uradni list SRS, št. 34/84 in Uradni list RS, št. 26/90);

– besedilo »oziroma sanitarni in«, če obstoji nevarnost zastrupitve s plinom« v drugem odstavku 8. člena Zakona o dimnikarski službi (Uradni list SRS, št. 16/74 in Uradni list RS, št. 14/90);

– besedilo »nad izvajanjem določb 21. člena pa tudi inšpektorat, pristojen za zdravstvo« v 29. členu Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 35/96 in 21/03);

– besedilo »in inšpektorji, pristojni za zdravstveno varstvo prebivalstva« v 16. členu Uredbe o vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla (Uradni list RS, št. 68/96 in 35/01);

– besedilo »Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije in« v 15. členu Odredbe o osebni varovalni opremljeni (Uradni list RS, št. 97/2000);

– besedi »zdravstveni inšpektorat« v prvem in drugem odstavku in besedi »zdravstveni inšpektor« v tretjem odstavku 28. člena Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (Uradni list RS, št. 108/99 in 44/2000);

– besedilo »Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije« v prvem odstavku 53. člena Zakona o prevozu nevarnega blaga (Uradni list RS, št. 79/99 in 96/02);

– besedilo »Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije« v prvem odstavku 47. člena Zakona o preskrbi s krvjo (Uradni list RS, št. 52/2000).

23. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se:

– v prvem in drugem odstavku 28. člena Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (Uradni list RS, št. 108/99 in 44/2000) besedi »zdravstveni inšpektorat« nadomestita z besedilom »organ, pristojen za zdravlila in medicinske pripomočke oziroma organ, pristojen za kemikalije, v tretjem odstavku beseda »zdravstveni« nadomesti z besedo »pristojni«;

– v prvem odstavku 53. člena Zakona o prevozu nevarnega blaga (Uradni list RS, št. 79/99) besedilo »Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »organ, pristojen za varstvo ljudi pred ionizirajočimi sevanji«;

– v prvem odstavku 47. člena Zakona o preskrbi s krvjo (Uradni list RS, št. 52/2000) besedilo »Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »organ, pristojen za zdravlila in medicinske pripomočke«, v drugem odstavku beseda »zdravstveni« nadomesti z besedo »pristojni«;

– v 174. členu Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02) besedilo »na vodovarstvenih območjih pa tudi inšpektorji, pristojni za zdravje« nadomesti z besedilom »na notranjem območju vodovarstvenega območja neposredno ob zajetju pa zdravstveni inšpektorji.«;

– v prvem odstavku 53. člena Zakona o fitofarmacevtskih sredstvih (Uradni list RS, št. 11/01) besedi »zdravstveni inšpektor« nadomestita z besedilom »inšpektor, pristojen za kemikalije«, v naslovu 56. člena besedi »zdravstvenega inšpektorja« nadomestita z besedilom »inšpektorja, pristojnega za kemikalije«, v prvem odstavku 56. člena besedi »zdravstveni inšpektor« nadomestita z besedilom »inšpektor, pristojen za kemikalije«;

– v 1. točki prvega odstavka 13. člena Zakona o kemičnem orožju (Uradni list RS, št. 36/99) črta beseda »Zdravstveni«.

24. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

**1568. Zakon o lekarniški dejavnosti (ZLD-UPB1)
(uradno prečiščeno besedilo)**

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. februarja 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o lekarniški dejavnosti, ki obsega:

– Zakon o lekarniški dejavnosti – ZLD (Uradni list RS, št. 9/92 z dne 21. 2. 1992),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-G (Uradni list RS, št. 13/93 z dne 12. 3. 1993),

– Zakon o dopolnitvi Zakona o lekarniški dejavnosti – ZLD-A (Uradni list RS, št. 38/99 z dne 21. 5. 1999),

– Zakon o opravljanju zdravstvenih poklicev v Republiki Sloveniji za državljane drugih držav članic Evropske unije – ZOZPEU (Uradni list RS, št. 86/02 z dne 11. 10. 2002) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o lekarniški dejavnosti – ZLD-B (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004).

Št. 520-01/91-1/9

Ljubljana, dne 27. februarja 2004.

EPA 1137-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

**ZAKON
O LEKARNIŠKI DEJAVNOSTI
uradno prečiščeno besedilo
(ZLD-UPB1)**

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Lekarniška dejavnost je del zdravstvene dejavnosti, ki zagotavlja preskrbo prebivalstva ter zdravstvenih zavodov in drugih organizacij z zdravili.

Preskrba z zdravili iz prejšnjega odstavka obsega izdajo zdravil na recept in brez recepta ter magistralno pripravo zdravil.

2. člen

Lekarniška dejavnost je javna služba, ki jo opravljajo javni zavodi in na podlagi koncesije zasebniki (v nadaljnjem besedilu: lekarnarji).

Lekarniška dejavnost se opravlja v lekarnah in njihovih podružnicah.

Lekarne lahko poleg lekarniške dejavnosti opravljajo še naslednje dejavnosti:

- preskrbo s pomožnimi zdravilnimi sredstvi, ortopedskimi pripomočki, sredstvi za nego in drugimi sredstvi za varovanje zdravja;
- izdajanje veterinarskih zdravil;
- izdelovanje in preverjanje kakovosti zdravil in pomožnih zdravilnih sredstev;
- svetovanje pri predpisovanju in uporabi zdravil.

Podružnica lekarnarja opravlja lekarniško dejavnost najmanj v obsegu, ki zagotavlja preskrbo prebivalstva z gotovimi zdravili.

3. člen

Zdravila in pomožna zdravilna sredstva so izdelki, ki jih opredeljuje poseben zakon.

4. člen

Nobena pravna oseba niti posameznik ne sme v pravnem prometu poslovati pod imenom lekarnarja, če ne opravlja lekarniške dejavnosti iz 1. člena tega zakona.

5. člen

Lekarnarja mora imeti ustrezne kadre, prostore in opremo glede na obseg dejavnosti, ki jo opravlja, ter primerno zalogo in vrste zdravil.

Natančnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati lekarnarja oziroma podružnica lekarnarja glede kadrov, prostorov in opreme, predpiše ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

6. člen

Lekarnarja oziroma podružnica lekarnarja lahko prične opravljati lekarniško dejavnost, ko ministrstvo, pristojno za zdravstvo ugotovi, da izpolnjuje kadrovske pogoje in pogoje glede prostorov in opreme, določene s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

7. člen

Lekarnarja lahko vodi magister farmacije, ki poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja izpolnjuje še naslednje pogoje:

- ima opravljen strokovni izpit;
- obvlada slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti;

(Opomba: glej tudi 6. člen ZOPZPEU)

– mu ni s pravno močjo sodbo sodišča prepovedano opravljanje poklica oziroma lekarniške dejavnosti.

Izpolnjevanje pogoja iz druge alineje prejšnjega odstavka se dokazuje z javnim spričevalom o končani srednji šoli ali potrdilom izobraževalnega zavoda. **(Opomba: glej tudi 6. člen ZOPZPEU)**

8. člen

Magister farmacije, ki za več kot tri leta prekine delo v lekarniški dejavnosti, pa želi prevzeti vodenje lekarnarja ali pridobiti koncesijo, mora pred tem opraviti preizkus znanja. Način in vsebino preizkusa znanja predpiše s splošnim aktom lekarniška zbornica. **(Opomba: glej tudi 6. člen ZOPZPEU)**

II. JAVNI ZAVOD

9. člen

Javni zavod za opravljanje lekarniške dejavnosti ustanovi občina ali mesto za opravljanje te dejavnosti na svojem

območju v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravstvo, in po poprejšnjem mnenju Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

10. člen

Javni zavod organizira lekarnarje in podružnice lekarnarja kot svoje organizacijske enote za opravljanje lekarniške dejavnosti na določenem območju, lahko pa tudi galenski in analizni laboratorij za izdelavo in preizkušanje magistralno in galensko izdelanih zdravil in pomožnih zdravilnih sredstev.

11. člen

Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavljajo predstavniki:

- ustanovitelja;
- delavcev zavoda, ki opravljajo lekarniško dejavnost;
- uporabnikov.

Predstavnike uporabnikov imenuje Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Sestavo in številčno razmerje predstavnikov v svetu zavoda določi ustanovitelj z aktom o ustanovitvi zavoda.

12. člen

Direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda s soglasjem ustanovitelja.

Direktor zavoda mora imeti visoko strokovno izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj.

Če poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda nista ločeni, mora imeti direktor visoko strokovno izobrazbo farmacevtske smeri.

Če sta poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda ločeni, vodi strokovno delo zavoda strokovni vodja, ki mora imeti visoko izobrazbo farmacevtske smeri in najmanj pet let delovnih izkušenj.

III. KONCESIJA ZA OPRAVLJANJE LEKARNIŠKE DEJAVNOSTI

13. člen

Na podlagi meril, določenih s planom zdravstvenega varstva Republike Slovenije, izvede občina ali mesto javni razpis za opravljanje lekarniške dejavnosti in pridobitev koncesije.

Koncesijo za opravljanje lekarniške dejavnosti podeli pristojni upravni organ občine ali mesta v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravstvo, po poprejšnjem mnenju lekarniške zbornice in Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

14. člen

Koncesija za opravljanje lekarniške dejavnosti se podeli posamezniku, ki izpolnjuje pogoje iz 7. in 8. člena tega zakona in pogoje za opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti, določene z zakonom o zdravstveni dejavnosti.

15. člen

Z odločbo o podelitvi koncesije je določeno tudi območje, na katerem se lahko opravlja lekarniška dejavnost.

Posameznik, ki želi opravljati lekarniško dejavnost, lahko pridobi koncesijo le za eno območje.

16. člen

S pogodbo o koncesiji koncedent in koncesionar urejata medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem lekarniške dejavnosti, pogoje, pod katerimi mora koncesionar opravljati svojo dejavnost, začetek izvajanja koncesije, rok za odpoved koncesije in sredstva, ki jih za opravljanje lekarniške dejavnosti zagotavlja koncedent.

Pogodba o koncesiji se sklene v pisni obliki.

17. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, vodi register lekarnarjev.

18. člen

Koncesijo za opravljanje lekarniške dejavnosti odvzame pristojni upravni organ občine ali mesta z odločbo, če:

- koncesionar v enem letu po pridobitvi koncesije ne začne opravljati dejavnosti;
- je poslovanje lekarne prekinjeno za več kot šest mesecev;
- se ugotovi, da koncesionar ne izpolnjuje pogojev iz 14. člena tega zakona;
- je koncesionarju prepovedano opravljanje poklica oziroma lekarniške dejavnosti;
- koncesionar pridobi koncesijo za opravljanje lekarniške dejavnosti na drugem območju;
- koncesionar ne opravlja lekarniške dejavnosti v skladu s predpisi, odločbo o koncesiji in pogodbo o koncesiji, pa v določenem roku ni odpravil pomanjkljivosti;
- se koncesionar odpove koncesiji.

19. člen

Če lekarnar iz katerega koli razloga začasno ne more sam voditi zasebne lekarne, mora postaviti pooblaščenca. Pooblaščenec mora biti magister farmacije z opravljenim strokovnim izpitom.

Pooblaščenec lahko vodi lekarno najdlje eno leto.

Če postane lekarnar iz zdravstvenih razlogov za daljši čas nesposoben za delo, mora lekarnar ali njegov skrbnik določiti upravitelja lekarne.

Upravitelj mora izpolnjevati pogoje iz 7. člena tega zakona.

20. člen

Če lekarnar umre, ima njegov zakonec ali otrok pravico opravljati lekarniško dejavnost na podlagi izdane koncesije, vendar ne dlje kot pet let od smrti imetnika koncesije.

Zakonec ali otrok umrlega lekarnarja, ki izpolnjuje pogoje za samostojno vodenje lekarne, lahko zahteva izdajo koncesije za opravljanje lekarniške dejavnosti.

Lekarno vodi v primerih iz prvega odstavka tega člena upravitelj, ki izpolnjuje pogoje iz 7. člena tega zakona.

Upravitelja imenuje zakonec, otrok ali njegov skrbnik.

IV. PODRUŽNICA LEKARNE

21. člen

Zavodu, ki opravlja lekarniško dejavnost, in lekarnarju se lahko izda dovoljenje za poslovanje podružnice lekarne v kraju, v katerem ni lekarne, če je ugotovljena potreba za izdajo zdravil.

Podružnica lekarne sme delovati le pod strokovnim nadzorom lekarne, ki jo je organizirala. Za poslovanje podružnice lekarne je odgovoren vodja lekarne, ki je podružnico organizirala.

22. člen

Dovoljenje za poslovanje podružnice lekarne se lahko izda tudi za določen čas oziroma za določeno obdobje v letu (turistična sezona).

Dovoljenje za poslovanje podružnice lekarne izda pristojni občinski upravni organ po poprejšnjem mnenju lekarniške zbornice.

23. člen

Dovoljenje za poslovanje podružnice lekarne se odvzame, če se za to območje ustanovi javni zavod ali se izda koncesija za opravljanje lekarniške dejavnosti.

V. PRIROČNA ZALOGA ZDRAVIL

24. člen

Lekarna lahko ima priročno zalogo zdravil v zdravstvenem zavodu ali njegovi dislocirani enoti oziroma pri zasebnem zdravniku, če v kraju, kjer je organizirana zdravstvena služba ni lekarne ali njene podružnice.

Lekarna ima lahko priročno zalogo zdravil tudi v socialnovarstvenem ali drugem zavodu, ki opravlja zdravstvene storitve za svoje varovance, ne glede na razdaljo do najbližje lekarne.

Dovoljenje za organiziranje priročne zaloge zdravil izda občinski upravni organ, pristojen za zdravstvo, na podlagi mnenja lekarniške zbornice.

Dovoljenje za organiziranje priročne zaloge zdravil iz prvega odstavka tega člena se odvzame, če se v kraju odpre lekarna ali podružnična lekarna.

VI. BOLNIŠNIČNA LEKARNA

25. člen

Bolnišnično lekarno organizira bolnišnica za lastno preskrbo z zdravili in drugimi pomožnimi sredstvi, ki se uporabljajo za zdravljenje in nego hospitaliziranih oseb.

26. člen

Bolnišnično lekarno lahko vodi oseba, ki izpolnjuje pogoje iz 7. člena tega zakona.

VII. POSLOVNI ČAS IN NEPREKINJENA OSKRBA Z ZDRAVILI

27. člen

Poslovni čas lekarn se določi glede na krajevne potrebe po preskrbi z zdravili, tako da ne sme biti krajši od 40 ur na teden.

Poslovni čas javnih zavodov določi ustanovitelj, poslovni čas zasebnih lekarn potrdi pristojni mestni oziroma občinski upravni organ.

28. člen

V času, ko so lekarne zaprte, morajo na širšem območju zagotoviti neprekinjeno preskrbo z zdravili z obliko dežurstva ali s stalno pripravljenostjo v nočnem času ter ob nedeljah in praznikih.

Na območju, kjer je več lekarn, se lekarne medsebojno dogovorijo o opravljanju dežurne službe ter določijo vrstni red nočnega, nedeljskega in prazničnega dežurstva.

Če se lekarne ne dogovorijo, določi vrstni red lekarniška zbornica glede na število zaposlenih magistrov farmacije v posamezni lekarni.

VIII. FARMACEVTSKI STROKOVNI DELAVCI

29. člen

Farmacevtsko strokovno delo v lekarniški dejavnosti opravljajo farmacevtski strokovni delavci:

- specialisti, magistri in doktorji farmacevtske znanosti;
- magistri farmacije;
- inženirji farmacije oziroma višji farmacevtski tehniki;
- farmacevtski tehniki.

30. člen

Farmacevtski strokovni delavci lahko samostojno opravljajo svoje delo, ko opravijo pripravniško dobo in strokovni izpit.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko magistri farmacije v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, samostojno opravljajo svoje delo po končanem študiju farmacije in opravljenem strokovnem izpitu.

Pripraviška doba traja devet mesecev za inženirje farmacije in šest mesecev za farmacevtske tehnike.

Program pripravništva in program strokovnega izpita predpiše ministrstvo, pristojno za zdravstvo, po predhodnem mnenju lekarniške zbornice.

31. člen

Zavodi in lekarnarji so dolžni omogočiti opravljanje pripravništva v lekarni v skladu z razporedom, ki ga pripravi lekarniška zbornica.

32. člen

Farmacevtski strokovni delavci so se dolžni stalno strokovno izpopolnjevati.

Način strokovnega izpopolnjevanja in strokovno literaturo, ki jo mora imeti vsaka lekarna, predpiše ministrstvo, pristojno za zdravstvo, na predlog lekarniške zbornice.

33. člen

Farmacevtski strokovni delavci opravljajo specializacijo po določenih zakona o zdravstveni dejavnosti.

34. člen

V lekarni samostojno izdajajo zdravila magistri farmacije z opravljenim strokovnim izpitom.

Farmacevtski strokovni delavci nadzorujejo pravilnost predpisovanja, izdajanja in shranjevanja zdravil, za kar so osebno odgovorni v okviru svoje usposobljenosti.

Vodja lekarnje je odgovoren za organizacijo dela in poslovanje lekarnje.

34.a člen

Ne glede na določbe iz prejšnjega člena lahko samostojno izdajajo zdravila tudi inženirji farmacije z višjo strokovno izobrazbo, razen priprave in izdaje zdravil, ki vsebujejo mamila.

IX. NADZORSTVO

35. člen

Opravljanje lekarniške dejavnosti se nadzira v skladu z zakonom o zdravstveni dejavnosti.

36. člen

Lekarnarju ali drugemu odgovornemu vodji lekarnje lahko ministrstvo, pristojno za zdravstvo, prepove vodenje lekarnje za največ šest mesecev zaradi večkratnega kršenja predpisov o lekarniški dejavnosti ali na predlog lekarniške zbornice zaradi kršenja etike farmacevtskih delavcev.

Za čas prepovedi vodenja lekarnje mora biti imenovan pooblaščenec za vodenje lekarnje.

37. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, lahko začasno prepove poslovanje lekarnje, če ugotovi, da lekarna ne izpolnjuje pogojev iz 5. člena tega zakona.

X. LEKARNIŠKA ZBORNICA

38. člen

Za učinkovito lekarniško dejavnost in za zagotavljanje njene strokovnosti ter za izpolnjevanje drugih skupnih nalog se ustanovi lekarniška zbornica.

Zbornica je pravna oseba.

39. člen

Lekarniška zbornica pospešuje in skrbi za razvoj in strokovni napredek dejavnosti, varuje stanovsko čast, skrbi za izpolnjevanje stanovskih obveznosti ter varuje stanovske in gospodarske interese članov.

Lekarniška zbornica opravlja zlasti naslednje naloge:

1. daje pristojnim organom in zavodom poročila, mnenja in predloge glede preskrbe z zdravili, izdaje zdravil, ureditve lekarn, vzgoje in usposabljanja farmacevtskih delavcev in glede drugih problemov, ki se nanašajo na lekarniško dejavnost;

2. načrtuje in spremlja pripravništvo, stalno strokovno izpopolnjevanje in specializacijo farmacevtskih strokovnih delavcev;

3. sodeluje pri pripravi zakonskih predpisov, ki se nanašajo na lekarniško dejavnost, zdravila, načrtovanje lekarniške mreže in načrtovanje kadrovskih potreb;

4. sprejme kodeks etike lekarniških delavcev in pravila dobre lekarniške prakse ter ukrepa ob njihovem kršenju;

5. daje mnenje o izdaji koncesij za opravljanje lekarniške dejavnosti in o izdaji dovoljenj za poslovanje podružnic lekarn in priročne zaloge zdravil;

6. vodi register farmacevtskih strokovnih delavcev v lekarnah in evidence o rednem strokovnem izpopolnjevanju;

7. sodeluje pri določanju izhodišč za sklepanje pogodb z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije in za oblikovanje cen lekarniških storitev v okviru obveznega zdravstvenega zavarovanja;

8. določa način oblikovanja cen zdravil in pomožnih zdravilnih sredstev, ki se ne določajo s pogodbami z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije;

9. izvaja strokovni nadzor s svetovanjem;

10. določa vrste izdelkov, ki se smejo prodajati v lekarnah v okviru dejavnosti iz 2. člena tega zakona;

11. sodeluje s farmacevtsko industrijo in veletrgovskimi podjetji za zagotavljanje kakovostne oskrbe z zdravili;

12. sodeluje z izobraževalnimi zavodi in s strokovnim farmacevtskim društvom pri oblikovanju vzgojno-izobraževalnih programov;

13. sodeluje s strokovnim farmacevtskim društvom pri razreševanju farmacevtske problematike;

14. sodeluje pri pripravi kolektivne pogodbe za delavce lekarniške dejavnosti in sklepa kolektivne pogodbe v imenu lekarnarjev kot delodajalcev;

15. opravlja druge naloge, ki so določene s statutom ali predpisi državnih organov.

Naloge iz 2. in 9. točke prejšnjega odstavka opravlja lekarniška zbornica kot javna pooblastila.

40. člen

Članstvo v zbornici je obvezno za javne zavode in lekarnarje.

41. člen

Naloge, ki jih opravlja zbornica kot javna pooblastila, se financirajo iz sredstev republiškega proračuna.

42. člen

Zbornica sprejme statut, s katerim določi svojo organizacijo, organe in njihove pristojnosti.

K statutu zbornice v delu, ki se nanaša na izvrševanje javnih pooblastil, da soglasje Vlada Republike Slovenije.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

43. člen

Z denarno kaznijo v višini najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba ali lekarnar, ki stori prekršek v zvezi z opravljanjem lekarniške dejavnosti:

1. če opravlja lekarniško dejavnost v nasprotju z 2. členom tega zakona;

2. če posluje z imenom lekarna v nasprotju s 4. členom tega zakona;

3. če prične opravljati dejavnost, preden pristojni organ ugotovi, da izpolnjuje pogoje iz 6. člena tega zakona;

4. če vodi lekarno oseba, ki ne izpolnjuje pogojev (7. člen);

5. če ne postavi pooblaščenca ob odsotnosti ali ne predlaga upravitelja ob daljši odsotnosti (19. in 20. člen);

6. če odpre podružnico lekarne brez dovoljenja (22. člen);

7. če organizira priročno zalogo zdravil brez dovoljenja (24. člen);

8. če ne opravlja dežurstva ali stalne pripravljenosti v skladu z dogovorjenim vrstnim redom (28. člen);

9. če izdaja zdravila nepooblaščen oseba (34. člen).

Z denarno kaznijo v višini najmanj 10.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Zakon o lekarniški dejavnosti – ZLD (Uradni list RS, št. 9/92) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

44. člen

Obstoječi javni zavodi morajo uskladiti svojo organiziranost in poslovanje s tem zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi zakona.

Obstoječe bolnišnične lekarne, ki so do uveljavitve tega zakona opravljale preskrbo z zdravili tudi za nehospitalizirane osebe, lahko opravljajo lekarniško dejavnost v sedanjem obsegu s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravstvo, vendar morajo voditi poslovanje za nehospitalizirane osebe ločeno.

45. člen

Lekarniška zbornica se ustanovi v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, naloge, ki jih določa ta zakon, razen javnih pooblastil, pa opravlja do ustanovitve zbornice Združenje lekarn Slovenije.

Javna pooblastila, ki jih določa ta zakon, začne zbornica izvajati, ko ministrstvo, pristojno za zdravstvo, ugotovi, da so izpolnjeni strokovni, kadrovski in materialni pogoji za prevzem posameznega javnega pooblastila.

Do prevzema javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka opravlja te naloge ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

Z dnem ustanovitve lekarniške zbornice preneha z delom Združenje lekarn Slovenije, vse premoženje, ki ga je upravljalo, pa postane lastnina lekarniške zbornice.

Lekarniška zbornica sprejme splošni akt iz 8. člena tega zakona v treh mesecih po ustanovitvi.

46. člen

Minister, pristojen za zdravstvo, sprejme izvršilne predpise v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Do sprejema izvršilnih predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo izvršilni predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, v kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

47. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvi Zakona o lekarniški dejavnosti – ZLD-A (Uradni list RS, št. 38/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o lekarniški dejavnosti – ZLD-B (Uradni list RS, št. 2/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določba prvega odstavka 3. člena tega zakona pa se začne uporabljati 1. oktobra 2009.

1569. Zakon o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. februarja 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki obsega:

– Zakon o zdravstveni dejavnosti – ZZDej (Uradni list RS, št. 9/92 z dne 21. 2. 1992),

– Popravek Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 26/92 z dne 29. 5. 1992),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-G (Uradni list RS, št. 13/93 z dne 12. 3. 1993),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-B (Uradni list RS, št. 37/95 z dne 30. 6. 1995),

– Zakon o spremembi Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-C (Uradni list RS, št. 8/96 z dne 12. 12. 1996),

– Zakon o dopolnitvi Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-D (Uradni list RS, št. 90/99 z dne 5. 11. 1999),

– Zakon o zdravniški službi – ZZDrS (Uradni list RS, št. 98/99 z dne 3. 12. 1999),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-E (Uradni list RS, št. 31/2000 z dne 7. 4. 2000),

– Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno – ZPDZC (Uradni list RS, št. 36/2000 z dne 26. 4. 2000),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-F (Uradni list RS, št. 45/01 z dne 7. 6. 2001),

– Zakon o opravljanju zdravstvenih poklicev v Republiki Sloveniji za državljane drugih držav članic Evropske unije – ZOZPEU (Uradni list RS, št. 86/02 z dne 11. 10. 2002),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi 87.a člena Zakona o zdravstveni dejavnosti, št. U-I-137/01-23 (Uradni list RS, št. 135/03 z dne 31. 12. 2003) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-G (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004).

Št. 501-01/91-1/68

Ljubljana, dne 27. februarja 2004.

EPA 1138-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

Z A K O N
O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI
uradno prečiščeno besedilo
(ZZDej-UPB1)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Zdravstvena dejavnost obsega ukrepe in aktivnosti, ki jih po medicinski doktrini in ob uporabi medicinske tehnologije opravljajo zdravstveni delavci oziroma delavke in zdravstveni sodelavci oziroma sodelavke pri varovanju zdravja, preprečevanju, odkrivanju in zdravljenju bolnikov in poškodovancev.

Ta zakon ureja vsebino in opravljanje zdravstvene dejavnosti, javno zdravstveno službo ter povezovanje zdravstvenih organizacij in zdravstvenih delavcev oziroma delavk v zbornice in združenja.

2. člen

Zdravstvena dejavnost se opravlja na primarni, sekundarni in terciarni ravni.

Zdravstvena dejavnost na primarni ravni obsega osnovno zdravstveno dejavnost in lekarniško dejavnost.

Zdravstvena dejavnost na sekundarni ravni obsega specialistično ambulantno in bolnišnično dejavnost.

Zdravstvena dejavnost na terciarni ravni obsega opravljanje dejavnosti klinik, kliničnih inštitutov ali kliničnih oddelkov ter drugih pooblaščenih zdravstvenih zavodov.

Kot posebna specialistična dejavnost se na sekundarni in terciarni ravni opravlja socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost.

3. člen

Zdravstveno dejavnost lahko opravljajo na podlagi dovoljenja ministrstva, pristojnega za zdravje, domače in tuje pravne in fizične osebe, če izpolnjujejo s tem zakonom določene pogoje.

Zdravstveno dejavnost kot javno službo pod enakimi pogoji opravljajo javni zdravstveni zavodi ter druge pravne in fizične osebe na podlagi koncesije.

Dejavnost klinik, kliničnih inštitutov ali kliničnih oddelkov, socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost, lekarniška dejavnost, preskrba s krvjo, krvnimi pripravki in z organi za presajanje ter mrliško pregledna služba se opravljajo samo kot javna služba.

4. člen

Zdravstvena dejavnost kot javna služba se opravlja v okviru mreže javne zdravstvene službe.

Merila za postavitev mreže javne zdravstvene službe se določijo s planom zdravstvenega varstva Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: plan zdravstvenega varstva) ob upoštevanju:

- zdravstvenega stanja, števila, starostne in socialne strukture prebivalcev,
- enakih pogojev oziroma možnosti za uporabo zdravstvenih storitev,
- potrebnega obsega posamezne dejavnosti iz 2. člena tega zakona,
- stopnje urbanizacije območij, specifičnosti poselitve in dostopnosti na demografsko ogroženih območjih ter stanja onesnaženosti okolja in
- gospodarskih možnosti.

5. člen

Mrežo javne zdravstvene službe na primarni ravni določa in zagotavlja občina oziroma mesto.

Republika Slovenija sodeluje pri zagotavljanju mreže javne zdravstvene službe na primarni ravni na demograf-

sko ogroženih območjih v skladu s planom zdravstvenega varstva.

Republika Slovenija izjemoma določa in zagotavlja na primarni ravni mrežo javne zdravstvene službe za zdravstveno varstvo študentov.

Mrežo javne zdravstvene službe na sekundarni in terciarni ravni zagotavlja Republika Slovenija.

Mrežo javne zdravstvene službe na sekundarni ravni določa Republika Slovenija po predhodnem mnenju zainteresiranih občin oziroma mesta.

Pri zagotavljanju ustreznih prostorov lahko zasebni zdravstveni delavec kandidira za prostore javne zdravstvene službe. Če za iste prostore kandidirata javni zdravstveni zavod in zasebni zdravstveni delavec, jih ustanovitelj dodeli tistemu, ki ponudi boljše pogoje.

6. člen

Javna zdravstvena služba mora biti organizirana tako, da je vsem prebivalcem Republike Slovenije zagotovljena vedno dostopna nujna medicinska pomoč, vključno z nujnimi reševalnimi prevozi in preskrbo z nujnimi zdravili, čimprej in čimbližje njihovem nastanku in med transportom.

Pogoje in način izvajanja nujne medicinske pomoči ter izvajanje v posebnih pogojih se uredi s posebnimi predpisi.

II. VSEBINA IN ORGANIZACIJSKE OBLIKE
ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI

Zdravstvena dejavnost na primarni ravni

7. člen

Osnovna zdravstvena dejavnost obsega:

- spremljanje zdravstvenega stanja prebivalcev in predlaganje ukrepov za varovanje, krepitev in izboljšanje zdravja ter preprečevanje, odkrivanje, zdravljenje in rehabilitacijo bolnikov in poškodovancev;
- preventivno zdravstveno varstvo rizičnih skupin in drugih prebivalcev v skladu s programom preventivnega zdravstvenega varstva in z mednarodnimi konvencijami;
- zdravstveno vzgojo ter svetovanje za ohranitev in krepitev zdravja;
- preprečevanje, odkrivanje in zdravljenje ustnih in zobnih bolezni ter rehabilitacijo;
- zdravstveno rehabilitacijo otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju;
- patronažne obiske, zdravstveno nego, zdravljenje in rehabilitacijo bolnikov na domu ter oskrbovancev v socialnovarstvenih in drugih zavodih;
- nujno medicinsko pomoč in reševalno službo, če ta ni organizirana pri bolnišnici;
- zdravstvene preglede športnikov;
- zdravstvene preglede nabornikov;
- ugotavljanje začasne nezmožnosti za delo;
- diagnostične in terapevtske storitve.

Naloga zdravstvenih delavcev v osnovni zdravstveni dejavnosti na posameznem območju je tudi povezovanje in sodelovanje z drugimi zdravstvenimi ter s socialnovarstvenimi, vzgojnoizobraževalnimi in drugimi zavodi, podjetji, organizacijami ter posamezniki za oblikovanje in izvajanje programov za krepitev, ohranitev in povrnitev zdravja.

8. člen

Osnovno zdravstveno dejavnost opravljajo zdravstveni domovi, zdravstvene postaje in zasebni zdravstveni delavci.

V okviru osnovne zdravstvene dejavnosti opravljajo socialnovarstveni zavodi in zavodi za usposabljanje in izobraževanje otrok in mladostnikov z motnjami v duševnem in telesnem razvoju zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo za svoje oskrbovance.

Zavodi iz prejšnjega odstavka lahko organizirajo za svoje varovance tudi drugo osnovno zdravstveno dejavnost in specialistično konziliarno dejavnost v skladu z naravo dejavnosti zavoda in z mrežo javne zdravstvene službe.

Zdravstveno nego in drugo osnovno zdravstveno dejavnost lahko v skladu z mrežo javne zdravstvene službe organizirajo za svoje varovance tudi kazenski in vzgojni zavodi.

9. člen

Zdravstveni dom je zdravstveni zavod, ki ima organizirano najmanj preventivno zdravstveno varstvo vseh skupin prebivalcev, nujno medicinsko pomoč, splošno medicino, zdravstveno varstvo žensk, otrok in mladine, patронаžno varstvo ter laboratorijsko in drugo diagnostiko. Na svojem območju zdravstveni dom zagotavlja tudi družinsko medicino ter preventivno in kurativno zobozdravstvo, medicino dela ter fizioterapijo, če opravljanje teh dejavnosti ni drugače urejeno. Zdravstveni dom zagotavlja tudi reševalno službo, če ta služba ni organizirana v bolnišnici.

Zdravstveni dom za študente skrbi za zdravje študentov in ima organizirano preventivno in kurativno zdravstveno dejavnost splošne medicine, zobozdravstva, specialistično-ambulantne dejavnosti, laboratorijsko in drugo diagnostiko ter terapijo za potrebe študentov. Druge zdravstvene dejavnosti lahko izvaja sam ali v dogovoru z drugimi zdravstvenimi zavodi v skladu z mrežo javne zdravstvene službe.

Zdravstveni dom za študente se lahko ustanovi kot samostojni zavod ali organizira kot enota zdravstvenega doma.

Zdravstveni dom lahko izvaja tudi specialistično ambulantno dejavnost za področja, ki niso vezana na bolnišnično zdravljenje, v skladu z mrežo javne zdravstvene službe.

Zdravstveni dom se ustanovi za območje občine, več občin ali mesta ob upoštevanju zbolewnosti prebivalstva, naseljenosti in prometnih povezav.

10. člen

V zdravstveni postaji se izvaja najmanj nujna medicinska pomoč, splošna medicina in zdravstveno varstvo otrok in mladine oziroma družinska medicina ter osnovne diagnostične preiskave. Za zagotavljanje drugih dejavnosti iz prvega odstavka 7. člena tega zakona se zdravstvena postaja povezuje z najbližjim zdravstvenim domom.

11. člen

Delodajalci lahko organizirajo opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti za svoje delavce v obratnih ambulantah. Obratna ambulanta zagotavlja najmanj nujno medicinsko pomoč in medicino dela.

12. člen

Če v občini ali mestu ni zdravstvenega doma, mora občina oziroma mesto v sodelovanju z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije zagotoviti izvajanje preventivnih in drugih programov v osnovnem zdravstvenem varstvu s pogodbo z drugim zdravstvenim domom, zdravstveno postajo ali z zasebnimi zdravstvenimi delavci, ki opravljajo javno zdravstveno službo na podlagi koncesije.

Zdravstvena dejavnost na sekundarni ravni

Specialistična ambulantna dejavnost

13. člen

Specialistična ambulantna dejavnost kot nadaljevanje oziroma dopolnitev osnovne zdravstvene dejavnosti obsega poglobljeno diagnostiko, zdravljenje bolezni ali bolezenskih stanj ter izvajanje ambulantne rehabilitacije.

Specialistično ambulantno dejavnost opravljajo bolnišnice, zdravilišča ali zasebni zdravniki specialisti posameznih strok.

Zdravniki, ki opravljajo specialistično ambulantno dejavnost kot zasebni zdravniki ali v specialistični dejavnosti v zdravstvenem domu ali v zdravilišču, se v strokovnih in organizacijskih vprašanjih povezujejo z ustrežno bolnišnico.

14. člen

Specialistična ambulantna dejavnost mora imeti za svoje potrebe organizirano ustrežno laboratorijsko in drugo diagnostično dejavnost.

Specialistična bolnišnična dejavnost

15. člen

Specialistična bolnišnična dejavnost obsega poglobljeno diagnostiko, zdravljenje in medicinsko rehabilitacijo, zdravstveno nego, nastanitev in prehrano v splošnih in specialnih bolnišnicah.

Dejavnost iz prejšnjega odstavka opravlja bolnišnica, ki mora imeti v svoji sestavi poleg posteljnih zmogljivosti enote za:

- specialistično ambulantno zdravljenje;
 - nujno medicinsko pomoč;
 - anesteziološka dejavnost z reanimacijo;
 - laboratorijsko, rentgensko in drugo diagnostiko v skladu s svojo strokovno usmeritvijo;
 - preskrbo z zdravili.
- Bolnišnica mora imeti zagotovljeno:
- reševalno službo;
 - ambulantno medicinsko rehabilitacijo;
 - preskrbo s krvjo in krvnimi pripravki, če to zahteva narava njenega dela (oddelek za transfuzijo krvi);
 - patoanatomsko dejavnost.

Bolnišnica lahko opravlja tudi dispanzersko dejavnost s področja pulmologije, nevropsihiatrije, dermatovenerologije in ginekologije, če te dejavnosti niso organizirane v osnovni zdravstveni dejavnosti.

16. člen

Po svojem namenu so bolnišnice splošne in specialne. Splošna bolnišnica je zdravstveni zavod za zdravljenje več vrst bolezni, ki ima specialistično ambulantno dejavnost in posteljne zmogljivosti najmanj za področje interne medicine, kirurgije, pediatrije in ginekologije ali porodniške dejavnosti.

Specialna bolnišnica je zdravstveni zavod za specialistično ambulantno in bolnišnično zdravljenje določene bolezni oziroma določene skupine prebivalcev, ki mora izpolnjevati vse pogoje za bolnišnico, le da ima posteljne, diagnostične in druge zmogljivosti prilagojene svojemu namenu.

Zdravstvena dejavnost na terciarni ravni

17. člen

Dejavnost klinik, kliničnih inštitutov ali kliničnih oddelkov obsega znanstvenoraziskovalno in vzgojnoizobraževalno delo za medicinsko fakulteto in druge visoke in višje šole ter opravljanje najzahtevnejših zdravstvenih storitev na ambulantni ali bolnišnični način, ki jih zaradi strokovne, kadrovske, tehnološke in organizacijske zahtevnosti ni možno niti ni smotno opravljati na nižjih ravneh.

Zdravstvene storitve oziroma programe, ki se opravljajo na terciarni ravni, določi ministrstvo, pristojno za zdravje.

V okviru svoje dejavnosti klinike, klinični inštituti ali klinični oddelki opravljajo najzahtevnejše specialistično ambulantno in bolnišnično zdravljenje, oblikujejo doktrino stopenjske diagnostike in zdravljenja na svojem področju ter jo posredujejo drugim bolnišnicam, zdravnikom in drugim zdravstvenim delavcem. Klinike, klinični inštituti ali klinični oddelki sodelujejo s pristojnimi zbornicami pri oblikovanju in izvajajo podiplomsko izobraževanje zdravnikov, zobozdravnikov, drugih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev z visoko izobrazbo.

18. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko na predlog Medicinske fakultete, Fakultete za farmacijo ali Visoke šole za zdravstvo, glede na matičnost področja, bolnišnici oziroma njenemu oddelku podeli naziv klinika, klinični inštitut ali klinični oddelek, če ta izpolnjuje pedagoške, raziskovalne, strokovne, kadrovske in druge pogoje, ki jih predpiše minister, pristojen za zdravje.

Medicinska fakulteta, Fakulteta za farmacijo ali Visoka šola za zdravstvo, glede na matičnost področja, lahko predlaga za naziv klinika oziroma klinični inštitut za posamezno medicinsko stroko po eno bolnišnico oziroma njen oddelek. Če bolnišnica ali oddelek bolnišnice izvaja samo ožji del stroke, lahko Medicinska fakulteta, Fakulteta za farmacijo ali Visoka šola za zdravstvo, glede na matičnost področja, tako bolnišnico ali oddelek bolnišnice predlaga za naziv klinični oddelek za to področje.

Za pridobitev naziva klinični oddelek veljajo enaki pogoji kot za pridobitev naziva klinika iz prvega odstavka tega člena. Klinični oddelek je kot oddelek, ki pokriva ožji del stroke, pri delitvi dela zavezan odločitvam klinike kot nosilki posamezne medicinske stroke.

Če bolnišnica oziroma njen oddelek ne izpolnjuje več predpisanih pogojev iz prvega odstavka tega člena, ministrstvo, pristojno za zdravje, odvzame naziv.

Druga zdravstvena dejavnost

Zdraviliška zdravstvena dejavnost

19. člen

Zdraviliška zdravstvena dejavnost obsega preventivno varstvo ter specialistično ambulantno in bolnišnično rehabilitacijo s souporabo naravnih zdravilnih sredstev.

Dejavnost iz prejšnjega odstavka izvajajo naravna zdravilišča, če izpolnjujejo pogoje, ki jih določi minister, pristojen za zdravje.

Lekarniška dejavnost ter preskrba z ortopedskimi in drugimi pripomočki

20. člen

Lekarniška dejavnost se izvaja v skladu s posebnim zakonom.

Preskrbo z ortopedskimi in drugimi pripomočki opravlja podjetja, zavodi in zasebniki. Inštitut za rehabilitacijo oblikuje doktrino na tem področju in spremlja njeno izvajanje.

Preskrba s krvjo in krvnimi pripravki ter z organi za presajanje

21. člen

Preskrbo s krvjo in krvnimi pripravki zagotavljajo v sodelovanju s humanitarnimi organizacijami Zavod Republike Slovenije za transfuzijo krvi in oddelki za transfuzijo krvi pri bolnišnicah. Zavod Republike Slovenije za transfuzijo krvi oblikuje doktrino, spremlja njeno izvajanje in strokovno povezuje oddelke za transfuzijo krvi pri bolnišnicah.

Preskrbo z organi za presajanje ureja poseben zakon.

Socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost

22. člen

Socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost obsega:

- proučevanje in spremljanje zdravstvenega stanja in drugih razmer, ki vplivajo na zdravje prebivalstva, ter spremljanje izvajanja ukrepov za odkrivanje in odpravljanje zdravju škodljivih ekoloških in drugih dejavnikov ter ukrepov za krepitev, ohranitev in povrnitev zdravja ljudi;

- pripravljanje strokovnih podlag za razvoj in organizacijo zdravstvene dejavnosti in za učinkovito zdravstveno ekonomiko ter upravljanje pri uresničevanju zdravstvenega varstva;

- strokovno izobraževalno, znanstvenoraziskovalno in strokovno publicistično delo na tem področju;

- načrtovanje, predlaganje in usklajevanje ukrepov in postopkov za napredek zdravstvene vzgoje in zdravstvene kulture prebivalstva;

- sodelovanje pri oblikovanju in izvajanju zdravstvenega in zdravstveno-ekološkega informacijskega sistema.

23. člen

Za izvajanje nalog iz prejšnjega člena se za območje Republike Slovenije ustanovi Inštitut za varovanje zdravja, za območje več občin pa območni zavodi za zdravstveno varstvo.

Inštitut za varovanje zdravja in območni zavodi za zdravstveno varstvo so dolžni izvajati socialnomedicinsko, higiensko, epidemiološko in zdravstveno-ekološko dejavnost z uporabo sodobnih metod, postopkov in opreme na področju biostatističnih, epidemioloških, higienskih, ekoloških, socioloških, ekonomskih, organizacijskih in drugih ved ter zagotoviti ustrezno laboratorijsko podporo in pogoje za terensko delo. Inštitut vodi baze podatkov in evidence s področja zdravstvenega in socialnega varstva v skladu s posebnim zakonom.

24. člen

Inštitut za varovanje zdravja opravlja znanstvenoraziskovalno in vzgojnoizobraževalno delo na svojem področju, pripravlja strokovne podlage za načrtovanje zdravstvenega varstva, za sprejemanje odločitev s tega področja in za strokovne naloge iz pristojnosti zdravniške zbornice; opravlja strokovne naloge za Svet za zdravje in za Republiški sanitarni inšpektorat ter se v zvezi s svojo dejavnostjo povezuje z drugimi zavodi na terciarni ravni.

Inštitut usklajuje in predlaga ter v sodelovanju z območnimi zavodi za zdravstveno varstvo izvaja program socialnomedicinske, higienske, epidemiološke in zdravstveno-ekološke dejavnosti za območje Republike Slovenije.

Pri uresničevanju svojega programa sodelujejo Inštitut za varovanje zdravja in območni zavodi za zdravstveno varstvo ter ustrezni inštituti medicinske fakultete kot enoten strokovno tehnološki sistem na podlagi metodološke in vsebinske poenotenosti.

Občasno opravljanje zdravstvenih storitev

24.a člen

Zdravstveni delavec, državljan države članice Evropske unije, ki zdravstveno dejavnost opravlja na območju druge države članice Evropske unije in želi v Republiki Sloveniji občasno opravljati zdravstvene storitve, mora pred začetkom občasnega opravljanja zdravstvenih storitev to prijaviti na ministrstvu, pristojnem za zdravje, oziroma pristojni zbornici ali združenju, če ima pristojna zbornica ali združenje javno pooblastilo za vodenje registra. Pisna prijava mora vsebovati:

- osebno ime, datum in kraj rojstva, državljanstvo;
- vrsto, čas in kraj opravljanja zdravstvenih storitev;
- potrdilo o zakonitem opravljanju zdravstvene dejavnosti v drugi državi članici Evropske unije;
- potrdilo o izobrazbi in usposobljenosti za opravljanje zdravstvene dejavnosti;

- navedbo začasnega prebivališča, v primeru, da nara-va opravljanja zdravstvene storitve zahteva začasno bivanje na ozemlju Republike Slovenije.

Zdravstveni delavec lahko opravi prijavo opravljanja zdravstvene storitve po opravljeni storitvi, če je bila storitev nujna, razlog pa mora navesti v prijavi.

Potrdila iz prvega odstavka tega člena ob predložitvi ne smejo biti starejša od 12 mesecev in se predložijo v prevodu, njihov izvirnik pa na vpogled.

Po prejemu popolne prijave se zdravstveni delavec, državljan države članice Evropske unije, začasno vpiše v register zdravstvenih delavcev.

Zdravstveni delavec, državljan druge države članice Evropske unije, opravlja zdravstvene storitve z enakimi pravicami in obveznostmi kot državljani Republike Slovenije.

III. ZDRAVSTVENI ZAVODI

25. člen

Javni zdravstveni zavod na primarni ravni se lahko ustavi, spremeni ali razširi dejavnost ali preneha le s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravje in po predhodnem mnenju Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Mnenje Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije je potrebno tudi za ustanovitev, spremembo ali razširitev dejavnosti in za prenehanje javnih zdravstvenih zavodov, ki opravljajo zdravstvene storitve na sekundarni in terciarni ravni.

26. člen

Strokovne in tehnične pogoje, ki jih mora izpolnjevati zdravstveni zavod, ter postopek njihove verifikacije in preverjanja predpiše minister, pristojen za zdravje, ekološke pogoje pa v sodelovanju z ministrom, pristojnim za varstvo okolja.

27. člen

Ustanovitelj zdravstvenega zavoda mora zagotoviti ustrezne materialne pogoje za delo zavoda in za razširitev zmogljivosti.

28. člen

Zdravstveni zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavljajo predstavniki:

- ustanovitelja,
- delavcev zavoda,
- zavarovancev oziroma drugih uporabnikov.

Svet javnega zdravstvenega zavoda, ki opravlja dejavnost na sekundarni ravni, sestavljajo tudi predstavniki občin oziroma mesta, na katerih območju zavod opravlja dejavnost.

Predstavnike uporabnikov imenuje Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, če zdravstveni zavod opravlja zdravstvene storitve na njegov račun.

Sestavo in številčno razmerje predstavnikov v svetu določi ustanovitelj z aktom o ustanovitvi.

29. člen

Direktorja zdravstvenega zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda s soglasjem ustanovitelja.

Direktor zdravstvenega zavoda mora imeti visoko strokovno izobrazbo in najmanj 5 let delovnih izkušenj.

Če poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda nista ločeni, mora imeti direktor visoko strokovno izobrazbo ustrezne zdravstvene smeri.

Če sta poslovodna funkcija in funkcija strokovnega vodenja zdravstvenega zavoda ločeni, vodi strokovno delo zdravstvenega zavoda strokovni vodja, ki mora imeti visoko izobrazbo ustrezne zdravstvene smeri in najmanj pet let delovnih izkušenj.

30. člen

Kolegijski strokovni organ zdravstvenega zavoda je strokovni svet. Naloge, sestavo in način oblikovanja strokovnega sveta določa statut zavoda.

31. člen

Sredstva za delo pridobiva zdravstveni zavod:

- iz sredstev ustanovitelja v skladu z aktom o ustanovitvi,

- s plačili za storitve,
- po pogodbi z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije,
- po pogodbi z ministrstvom, pristojnim za zdravje, za naloge, ki se na podlagi zakona financirajo iz republiškega proračuna,
- iz drugih virov na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom zavoda.

32. člen

Minister, pristojen za zdravje, s soglasjem ministra, pristojnega za izobraževanje, predpiše pogoje, ki jih mora izpolnjevati zdravstveni zavod za opravljanje praktičnega pouka za učence in študente medicinske fakultete in drugih zdravstvenih šol.

Zavodu, ki izpolnjuje predpisane pogoje za dejavnost iz prejšnjega odstavka, ministrstvo, pristojno za zdravje, podeli naziv učni zavod.

33. člen

Zdravstveni zavod iz prejšnjega člena je dolžan omogočiti praktični pouk učencev in študentov.

Postopek izobraževanja in način opravljanja vzgojnoizobraževalnih storitev določi minister, pristojen za izobraževanje, s soglasjem ministra, pristojnega za zdravje.

Medsebojne pravice in obveznosti pri praktičnem zdravstvenem izobraževanju določita zdravstveni in izobraževalni zavod s pogodbo.

34. člen

Minister, pristojen za zdravje, predpiše, v sodelovanju s pristojno zbornico oziroma strokovnim združenjem, pogoje, ki jih mora za izvajanje pripravništva in specializacije zdravstvenih delavcev in sodelavcev, razen za zdravnike, izpolnjevati zdravstveni zavod.

Zdravstveni zavodi, ki izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, so dolžni sprejeti na usposabljanje in zaposliti pripravnike in sekundarije oziroma sprejeti na usposabljanje specializante.

Zdravstveni zavod sprejme na usposabljanje kot pripravnike zaposlene v zdravstveni negi in druge zdravstvene delavce po kolektivni pogodbi, če ima z normativi predvidena prosta delovna mesta. Sredstva za plačilo osebnih dohodkov, prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter zdravstveno zavarovanje zagotavlja proračun Republike Slovenije.

Normative iz tretjega in četrtega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za zdravje.

IV. ZASEBNA ZDRAVSTVENA DEJAVNOST

35. člen

Zasebni zdravstveni delavec oziroma zdravstveni so-delavec (v nadaljnjem besedilu: zasebni zdravstveni delavec) lahko opravlja zasebno zdravstveno dejavnost pod naslednjimi pogoji:

- da ima zahtevano izobrazbo za opravljanje predvidene dejavnosti in je usposobljen za samostojno delo v skladu s 64. in 66. členom tega zakona,
- da ni v delovnem razmerju,
- da mu ni s pravnomočno sodbo sodišča prepovedano opravljanje zdravstvene službe oziroma poklica,
- da ima zagotovljene ustrezne prostore, opremo in, če zahteva narava dela, tudi ustrezne kadre,
- da pridobi mnenje pristojne zbornice ali strokovnega združenja.

Potrdilo iz tretje alineje prejšnjega odstavka ne sme biti starejše od 3 mesecev.

Šteje se, da ima zasebni zdravstveni delavec zagotovljene ustrezne prostore in opremo tudi, če sklene pogodbo o

najemu oziroma uporabi z ustreznim zdravstvenim zavodom oziroma drugo pravno ali fizično osebo.

Zdravstveni delavec, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, lahko prične opravljati zasebno zdravstveno dejavnost z dnem izdaje odločbe o vpisu v register zasebnih zdravstvenih delavcev.

Strokovne, tehnične in druge pogoje za opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti in vodenje registra zasebnih zdravstvenih delavcev predpiše minister, pristojen za zdravje.

36. člen

Zasebni zdravnik mora poleg drugih zdravstvenih storitev svojim bolnikom v skladu z naravo svoje dejavnosti zagotavljati tudi stalno dostopno nujno medicinsko pomoč, reševalni prevoz, laboratorijske in druge diagnostične in terapevtske postopke. V ta namen se povezuje in sodeluje z najbližjim zdravstvenim domom, drugimi zdravstvenimi zavodi ali z drugimi zasebnimi zdravstvenimi delavci.

Za opravljanje zahtevnejše ali obsežnejše dejavnosti se zasebni zdravniki lahko povezujejo v zdravniške zadrave.

37. člen

Zasebni zdravstveni delavec lahko omogoči opravljanje praktičnega pouka učencem in študentom ter pripravništva, sekundariata in specializacije v skladu s svojo dejavnostjo in s programom izobraževanja pod pogoji, predpisanimi po 32. in 34. členu tega zakona.

38. člen

Zasebne zdravstvene dejavnosti ni mogoče opravljati na naslednjih področjih:

- preskrba s krvjo, krvnimi pripravki, odvzem in hranjenje človeških organov za presajanje,
- socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost,
- patoanatomska dejavnost.

Mrliško pregledno službo lahko na podlagi pooblastila občinskega upravnega organa, pristojnega za zdravstvo, izjemoma opravlja tudi zdravnik, ki opravlja zasebno zdravstveno dejavnost na podlagi koncesije.

39. člen

Izbris iz registra zasebnih zdravstvenih delavcev se opravi, če zasebni zdravstveni delavec:

- ne začne opravljati dejavnosti v enem letu po vpisu v register,
- odjavi opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti,
- umre,
- mu je s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje dejavnosti oziroma poklica,
- opravlja dejavnost v nasprotju z vpisom v register,
- se ugotovi, da več ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje dejavnosti.

40. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravje, vodi register zasebnih zdravstvenih delavcev, ki vsebuje osebne podatke zdravstvenega delavca, izobrazbo, vrsto dejavnosti, sedež in obseg dejavnosti ter datum začetka dejavnosti.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, izda odločbo o vpisu v register oziroma o izbrisu iz registra.

Zoper odločbo o vpisu in izbrisu iz registra ni pritožbe.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

V. KONCESIJA ZA OPRAVLJANJE JAVNE SLUŽBE V ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI

41. člen

Javno službo v zdravstveni dejavnosti lahko opravljajo na podlagi koncesije domače in tuje pravne in fizične osebe, če izpolnjujejo s tem zakonom določene pogoje.

Zasebni zdravstveni delavec mora zahtevo iz druge alineje 35. člena tega zakona izpolniti ob začetku izvajanja koncesije.

42. člen

Koncesijo za opravljanje javne službe v osnovni zdravstveni dejavnosti podeli z odločbo občinski oziroma mestni upravni organ, pristojen za zdravstvo, s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravje.

Koncesijo za opravljanje javne službe v drugih zdravstvenih dejavnostih podeli z odločbo ministrstvo, pristojno za zdravje.

V postopku odločanja morajo organi iz prejšnjih odstavkov pridobiti mnenje Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in pristojne zbornice ali strokovnega združenja.

43. člen

S pogodbo o koncesiji koncedent in koncesionar uredita razmerja v zvezi z opravljanjem javne službe in pogoje, pod katerimi mora koncesionar opravljati javno službo.

S pogodbo o koncesiji se podrobneje določijo predvsem:

- vrsta zdravstvene dejavnosti,
- obseg izvajanja javne službe,
- začetek izvajanja koncesije,
- rok za odpoved koncesije,
- sredstva, ki jih za opravljanje javne službe zagotavlja koncedent.

44. člen

Kadar se ugotovi, da koncesionar ne opravlja javne službe v skladu s predpisi, odločbo o koncesiji ter pogodbo o koncesiji, mu koncedent določi rok za odpravo pomanjkljivosti.

Če koncesionar ugotovljenih pomanjkljivosti ne odpravi v določenem roku, se koncesija odvzame z odločbo.

V primeru odvzema koncesije je koncedent dolžan poskrbeti, da bolnike pod enakimi pogoji sprejme v zdravljenje drug zdravstveni zavod ali zasebni zdravstveni delavec, ki opravlja javno službo.

VI. OPRAVLJANJE ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI

45. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci opravljajo zdravstveno dejavnost v skladu s sprejeto zdravstveno doktrino in s kodeksom medicinske deontologije oziroma z drugimi strokovnimi in etičnimi kodeksi. Pri opravljanju svojega dela morajo obravnavati vse ljudi pod enakimi pogoji na enak način in spoštovati njihove ustavne in zakonske pravice. Edino merilo prednosti je nujnost zdravstvenega posega.

46. člen

Storitve s področja osnovne zdravstvene dejavnosti opravlja osebni zdravnik s svojimi sodelavci. Ta lahko napoti bolnika tudi k drugim zdravnikom in usklajuje njihove nasvete, vodi pa tudi bolnikovo zdravstveno dokumentacijo. V razmerju do osebnega zdravnika so vsi drugi zdravniki, ki sodelujejo pri zdravstveni obravnavi posameznika na sekundarni in terciarni ravni, napotni zdravniki.

Izvajanje storitev napotnega zdravnika je praviloma časovno omejeno in vezano na napotitev osebnega zdravnika. Le izjemoma, kadar določena kronična bolezen na podlagi

strokovnih kriterijev zahteva trajen nadzor na specialistični ravni, lahko napotni zdravnik prevzame bolnika v stalno zdravstveno oskrbo. O tem se mora dogovoriti z bolnikovim osebnim zdravnikom, ki ga mora tudi redno obveščati o bolnikovem zdravstvenem stanju in svojih ukrepih.

47. člen

Vsakdo ima pod enakimi pogoji in v skladu z zakonom pravico:

- do proste izbire zdravnika in zdravstvenega zavoda;
 - do posvetovanja z ustreznimi specialisti, ki si jih sam izbere, oziroma da zahteva konziliarni pregled;
 - izvedeti za diagnozo svoje bolezni in za obseg, način, kakovost ter predvideno trajanje zdravljenja;
 - dati soglasje za kakršen koli medicinski poseg in da je predhodno obveščen o vseh možnih metodah diagnosticiranja in zdravljenja ter njihovih posledicah in učinkih;
 - odkloniti predlagane medicinske posege;
 - do vpogleda v zdravstveno dokumentacijo, ki se nanaša na njegovo zdravstveno stanje, razen če zdravnik oceni, da bi to škodljivo vplivalo na bolnikovo zdravstveno stanje;
 - zahtevati, da zdravstveni delavci in njihovi sodelavci brez njegove izrecne privolitve nikomur ne posredujejo podatkov o njegovem zdravstvenem stanju;
 - zahtevati premestitev v drug zdravstveni zavod;
 - do ugovora na pristojni organ nadzora, če meni, da niso bila uporabljena dovolj učinkovita sredstva za njegovo zdravljenje ali da so bila kršena etična načela;
 - da se seznani s stroški zdravljenja in da zahteva obrazložitev računa za zdravstvene storitve;
 - do povračila škode zaradi neustreznega zdravljenja.
- Za otroke do 15. leta starosti in za osebe pod skrbništvom uveljavljajo pravice iz prejšnjega odstavka njihovi starši oziroma skrbniki.

48. člen

Brez predhodnega soglasja bolnika se nujni medicinski poseg lahko opravi le, če bolnik zaradi svojega zdravstvenega stanja o tem ne more odločiti.

49. člen

Bolnika, ki zaradi duševne bolezni ogroža svoje življenje ali življenje drugih ljudi ali povzroča veliko škodo sebi ali drugim, je mogoče napotiti in sprejeti na zdravljenje v psihiatrično bolnišnico tudi brez njegove privolitve.

O sprejemu bolnika iz prejšnjega odstavka v psihiatrično bolnišnico mora pooblaščen oseba bolnišnice najkasneje v 48 urah po sprejemu obvestiti pristojno sodišče.

Zdravnik, ki bolnika iz prvega odstavka tega člena pošilja v psihiatrično bolnišnico, sme zahtevati pomoč pristojnih organov za notranje zadeve, če ugotovi, da je zaradi bolnikovega ravnanja neposredno ogrožena varnost ljudi.

50. člen

Vsakdo, ki svoje zdravljenje zaupa zdravstvenemu delavcu, je ustrezno svojemu zdravstvenemu stanju dolžan:

- zdravstvenemu delavcu navesti resnične podatke o svojem zdravstvenem stanju;
- ravnati se po navodilih zdravstvenega delavca;
- aktivno sodelovati pri varovanju, krepitvi in povrnitvi lastnega zdravja.

Če bolnik ne izpolnjuje pogojev in dolžnosti iz prejšnjega odstavka, mu zdravstveni delavec lahko odkloni pomoč, razen nujne medicinske pomoči.

51. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci so dolžni varovati kot poklicno skrivnost podatke o zdravstvenem stanju posameznika in o vzrokih, okoliščinah in posledicah tega stanja.

Podatke iz prejšnjega odstavka so dolžne varovati kot poklicno skrivnost tudi osebe, ki so jim ti podatki dosegljivi zaradi narave njihovega dela.

Podatki iz prvega odstavka tega člena se ne smejo dajati drugim ljudem oziroma javnosti in tudi ne objavljati na način, ki bi omogočal razkriti posameznika, na katerega se nanašajo. Dolžnosti varovanja poklicne skrivnosti lahko zdravstvenega delavca ali zdravstvenega sodelavca razreši prizadeta oseba sama ali sodišče, za mladoletne osebe in za osebe pod skrbništvom pa starši oziroma skrbniki.

Podatke o zdravstvenem stanju bolnika lahko daje bolnikovim ožjim sorodnikom ali skrbniku le zdravnik, ki bolnika zdravi.

V primeru premestitve ali preselitve bolnika ali če bolnik izbere drugega zdravnika, je potrebno vso pomembno zdravstveno dokumentacijo o bolniku predati zdravniku, ki nadaljuje zdravljenje.

52. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci ne smejo zapustiti delovnega mesta, dokler ne dobijo nadomestitve, čeprav je njihov delovni čas potekel, če bi to pomenilo nevarnost za zdravje ljudi.

V času stavke morajo zdravstveni delavci zagotavljati bolnikom nujno medicinsko pomoč, nego in oskrbo.

52.a člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci v mreži javne zdravstvene službe delajo v enakomerno ali neenakomerno razporejenem delovnem času. Pri neenakomerni razporeditvi ter začasnih prerazporeditvi delovnega časa se upošteva polni delovni čas kot povprečna delovna obveznost v obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih mesecev.

Kadar je delo zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev ozko povezano z delom zdravnika, se začetek njihovega delovnega časa prilagodi delovnemu času zdravnika.

V zunajbolnišnični dejavnosti, namenjeni storitvam za uporabnike, mora najmanj petina delovnega časa potekati po 16. uri.

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci, ki delajo na delovnih mestih v ambulantah ali v tehnološko zahtevnih diagnostičnih, terapevtskih in rehabilitacijskih enotah ter operacijskih dvoranah, se zaradi čim večje izkoriščenosti prostorov in opreme na delo lahko razporejajo v izmenah. Če delo na takih delovnih mestih traja 12 ali več ur dnevno, se lahko prične pred 8. uro zjutraj. Seznam takih delovnih mest določa delodajalec.

Za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce, ki opravljajo delo v okviru mreže javne zdravstvene službe kot zasebni zdravstveni delavci s koncesijo, se delovni čas določi v koncesijski pogodbi.

52.b člen

Delo preko polnega delovnega časa ne sme presegati v povprečju osem ur tedensko.

Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih mesecev, pri čemer se pri računu povprečja ne upoštevata letni dopust in odsotnost z dela zaradi bolezni.

V primeru pisnega soglasja zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca lahko delo preko polnega delovnega časa presega omejitve iz tega člena. Zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca, ki s tem ne soglašata, delodajalec ne sme oškodovati. Iz soglasja mora biti razvidno tedensko število nadur, s katerim še soglašata zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ter rok veljavnosti soglasja.

Delodajalec vodi posebno evidenco o izvajanju dela preko polnega delovnega časa zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, ki so podali soglasje po prejšnjem

odstavku. Evidenco mora na podlagi zahteve predložiti pristojnim nadzornim organom in reprezentativnim sindikatom.

52.c člen

Zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec ima pravico do dnevnega počitka v trajanju nepretrgoma najmanj 12 ur in do tedenskega počitka v trajanju nepretrgoma najmanj 24 ur.

Če je to potrebno zaradi zagotavljanja zdravstvenega varstva v dogovorjenem obsegu, se lahko minimalno trajanje dnevnega in tedenskega počitka zagotavlja kot povprečje v obdobju dveh mesecev.

Zaradi zagotavljanja dežurstva lahko delovni čas zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca traja nepretrgoma največ 32 ur, od tega lahko traja delo v okviru polnega delovnega časa največ 10 ur v enem delovnem dnevu, v dveh zaporednih delovnih dneh pa največ 16 ur. Za delovni čas, ki nepretrgoma traja več kot 16 ur, je potrebno pisno soglasje zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca. Iz soglasja mora biti razvidno trajanje nepretrganega dela, s katerim še soglašata zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ter rok veljavnosti soglasja.

53. člen

Dežurstvo je posebna oblika dela, sestavljena iz ur prisotnosti na delovnem mestu – neefektivne ure, in ur opravljanja storitev – efektivne ure. Vse ure v dežurstvu se s stališča pravice do odmorov in počitkov štejejo v delovni čas. Plačilo za efektivne in neefektivne ure je različno in se uredi s kolektivno pogodbo.

Plačilo za dežurstvo se všteva v osnovo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Stalna pripravljenost pomeni dosegljivost izven delovnega mesta po telefonu ali s pomočjo drugih sredstev, z namenom, da je zagotovljena možnost svetovanja in v primeru potrebe prihod na delovno mesto. Najdaljši sprejemljivi čas prihoda na delovno mesto določi delodajalec. Plačilo za ure pripravljenosti se uredi s kolektivno pogodbo. Ure pripravljenosti se ne štejejo v delovni čas.

Zdravstveni zavodi in zasebni zdravstveni delavci, ki opravljajo javno zdravstveno službo, morajo glede na naravo dejavnosti zagotoviti stalno dostopno nujno medicinsko pomoč.

Neprekinjena nujna medicinska pomoč iz prejšnjega odstavka se zagotavlja s polnim delovnim časom, dežurstvom, pripravljenostjo ali kombinacijami teh oblik dela.

54. člen

Zdravstveni zavodi in zasebni zdravstveni delavci so dolžni voditi zdravstveno dokumentacijo in druge evidence v skladu s posebnim zakonom. V ta namen se zdravstveni zavodi in zasebni zdravstveni delavci vključujejo v enoten in usklajen informacijski sistem.

Kadar se osebni podatki o zdravstvenem stanju uporabljajo v znanstvenoraziskovalne namene, se morajo uporabljati na način, ki onemogoča razpoznavo osebe, na katero se nanašajo. To velja tudi za objavo rezultatov znanstvenoraziskovalnega dela.

55. člen

Zdravstveni delavec lahko samostojno opravlja vsako delo, za katero ima ustrezno izobrazbo in je zanj usposobljen ter ima na razpolago ustrezno opremo. Za svoje delo prevzema etično, strokovno, kazensko in materialno odgovornost.

56. člen

Zdravstveni delavec lahko odkloni zdravstveni poseg, če sodi, da ni v skladu z njegovo vestjo in z mednarodnimi pravili medicinske etike.

Zdravstveni delavec mora o svojem ugovoru vesti obvestiti zdravstveni zavod. Zdravstveni zavod mora to upoš-

tevati, vendar bolnikom zagotoviti možnost za nemoteno uveljavljanje pravic s področja zdravstvenega varstva.

Zdravstveni delavec ne sme odkloniti nujne medicinske pomoči.

57. člen

Preskušanje še nepreverjenih metod preprečevanja, odkrivanja, zdravljenja in rehabilitacije ter preskušanja zdravil in opravljanja drugih biomedicinskih raziskav je dovoljeno le s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravje ter s pisnim soglasjem bolnika, za mladoletne osebe in osebe pod skrbništvom pa s pisnim soglasjem staršev oziroma skrbnika.

58. člen

Zdravstveni delavci smejo uporabljati samo preverjene in strokovno neoporečne dopolnilne tradicionalne in alternativne oblike diagnostike, zdravljenja in rehabilitacije, ki ne škodujejo zdravju ljudi in jih odobri ministrstvo, pristojno za zdravje, s soglasjem medicinsko-etične komisije.

59. člen

Po tem zakonu so dovoljene samo tiste dopolnilne tradicionalne in alternativne oblike diagnostike, zdravljenja in rehabilitacije, ki ne škodujejo zdravju ljudi.

Pogoje za opravljanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka in postopek za njeno odobritev določi minister, pristojen za zdravje.

Dovoljenje za opravljanje dejavnosti iz prvega odstavka tega člena izdaja in odvzema ministrstvo, pristojno za zdravje.

Izvajalec dejavnosti iz prvega odstavka tega člena mora o svojem delu voditi dokumentacijo, ki jo določi minister, pristojen za zdravje.

60. člen

Za dajanje soglasij k zasnovi znanstvenoraziskovalnih projektov ter za proučevanje vprašanj iz 57., 58. in 59. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za zdravje, oblikuje medicinsko-etično komisijo, ki jo sestavljajo priznani strokovnjaki in zdravstveni delavci.

Sestavo, pristojnosti in način dela komisije določi minister, pristojen za zdravje.

61. člen

Za vsako umrlo osebo je treba ugotoviti čas in vzrok smrti, kar lahko opravi le za to pooblaščen zdravnik.

Bolnik, ki umre v zdravstvenem zavodu ali pri zasebnem zdravstvenem delavcu, mora biti obduciiran. Strokovni vodja zdravstvenega zavoda ali oddelka lahko po svoji presoji ali na željo svojcev odloči, da se obdukcija opusti, če je vzrok smrti nesporen in če zdravnik, ki je umrlega zdravil, s tem soglašata.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše natančnejše pogoje in način opravljanja mrliškopregledne službe.

VII. ZDRAVSTVENI DELAVCI IN ZDRAVSTVENI SODELAVCI

62. člen

Zdravstveno dejavnost lahko opravljajo zdravstveni delavci, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo, so strokovno usposobljeni za samostojno opravljanje dela v svojem poklicu in izpolnjujejo druge pogoje (kvalifikacija), določene s tem zakonom in z drugimi predpisi.

Določene strokovne naloge s področja zdravstvenega varstva opravljajo tudi zdravstveni sodelavci z ustrezno strokovno izobrazbo nezdravstvene smeri.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše seznam poklicev za zdravstveno dejavnost, v katerem so določeni poklici zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, njihovo

delovno področje in stopnje zahtevnosti dela na področju zdravstvene dejavnosti.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

63. člen

Zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ki opravlja svoje delo v neposrednem stiku z bolniki, mora obvladati slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti.

Izpolnjevanje pogoja iz prejšnjega odstavka se dokazuje z javnim spričevalom o končani srednji šoli ali s potrdilom izobraževalnega zavoda.

(Opomba: glej tudi prvi odstavek 6. člena ZOZPEU)

64. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci razen zdravnikov smejo samostojno opravljati delo v zdravstveni dejavnosti po končani pripravniški dobi in opravljenem strokovnem izpitu.

Pripravništvo traja za zdravstvene delavce s srednjo strokovno izobrazbo šest mesecev, z višjo strokovno izobrazbo devet mesecev in z visoko strokovno izobrazbo, razen za zdravnika, 12 mesecev. Zdravnik opravlja program pripravništva v času sekundariata ne glede na drugi odstavek 97. člena tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše vsebino pripravništva ter program in postopek opravljanja strokovnega izpita.

Strokovni izpit za zdravnike in zobozdravnike vsebuje poznavanje urgentne medicine in predpisov s področja zdravstvenega varstva. Zdravniki ga lahko opravljajo kadarkoli v poteku sekundariata, najprej pa po končanih šestih mesecih usposabljanja.

Ne glede na prvi odstavek tega člena smejo delo v zdravstveni dejavnosti samostojno opravljati:

- diplomirana medicinska sestra oziroma diplomirani zdravstvenik (v nadaljnjem besedilu: diplomirana medicinska sestra) in diplomirana babica oziroma diplomirani babičar (v nadaljnjem besedilu: diplomirana babica) po končanem najmanj triletnem ali 4.600 ur trajajočem študiju s teoretičnim in praktičnim izobraževanjem,

- magistra oziroma magister farmacije (v nadaljnjem besedilu: magister farmacije) po končanem najmanj petletnem trajajočem univerzitetnem študiju, ki obsega najmanj 4 leta teoretičnega in praktičnega izobraževanja in najmanj šestmesečno praktično usposabljanje v lekarni ali v bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice ter ima opravljen strokovni izpit.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS in prvi odstavek 6. člena ZOZPEU)

65. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci opravljajo pripravništvo, zdravniki pa sekundariat v zdravstvenih zavodih ali pri zasebnih zdravstvenih delavcih.

Pripravništvo in sekundariat lahko opravlja tudi oseba, ki ni v delovnem razmerju, pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

66. člen

Zdravnik se po diplomi na medicinski fakulteti zaposli kot sekundarij pod vodstvom mentorja. Po uspešno opravljenem strokovnem izpitu nadaljuje z opravljanjem sekundariata ali pa se zaposli kot specializant pod vodstvom mentorja.

Sekundariat traja dve leti in se konča s preskusom usposobljenosti. Za samostojno delo z bolniki je zdravnik usposobljen po uspešno opravljenem preskusu usposobljenosti oziroma po opravljenem specialističnem izpitu.

Vsebinsko in potek sekundariata s preskusom usposobljenosti predpiše zdravniška zbornica v sodelovanju z zdravstvenimi zavodi in medicinsko fakulteto s pravilnikom, ki ga sprejme v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje.

Preskus usposobljenosti vključuje preverjanje teoretičnega in praktičnega znanja.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

67. člen

Na podlagi uspešno opravljenega preskusa usposobljenosti oziroma strokovnega ali specialističnega izpita izda zdravniška zbornica zdravniku in zobozdravniku dovoljenje za samostojno delo.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

68. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci z visoko in višjo strokovno izobrazbo se za opravljanje zahtevnejših nalog zdravstvene dejavnosti specializirajo na posameznih ožjih zdravstvenih strokovnih področjih.

Vrste, trajanje in vsebino specializacije, postopek opravljanja specialističnega izpita ter imenovanje izpitne komisije za zdravnike, zobozdravnike in magistre farmacije določi pristojna zbornica s soglasjem ministra, pristojnega za zdravje, za druge zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce pa minister, pristojen za zdravje.

Zdravnikom se sekundariat ali njegov del, če po vsebini ustreza programu specializacije, všteva v specializacijo.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

69. člen

Zdravniku, zobozdravniku ali magistru farmacije odobri specializacijo pristojna zbornica na predlog zdravstvenega zavoda oziroma, če gre za zasebnega zdravstvenega delavca, na njegov predlog.

Drugemu zdravstvenemu delavcu in zdravstvenemu sodelavcu z visoko strokovno izobrazbo odobri specializacijo ministrstvo, pristojno za zdravje, na predlog zdravstvenega zavoda oziroma, če gre za zasebnega zdravstvenega delavca, na njegov predlog.

Zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem z višjo strokovno izobrazbo odobri specializacijo delodajalec, če gre za zasebnega zdravstvenega delavca pa ministrstvo, pristojno za zdravje.

Zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem ne glede na stopnjo izobrazbe, ki niso zaposleni, odobri specializacijo ministrstvo, pristojno za zdravje.

Pri odobranju specializacij se upoštevajo kadrovske normativi, določeni s planom zdravstvenega varstva.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

Strokovno izpopolnjevanje

70. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci imajo pravico in dolžnost strokovnega izpopolnjevanja, zato jim mora zavod omogočiti:

- stalno spremljanje razvoja zdravstvenih ved;
- občasno praktično izpopolnjevanje v ustreznih zdravstvenih zavodih;
- občasno preverjanje teoretičnega in praktičnega znanja.

Vsebinsko, roke in postopke strokovnega izpopolnjevanja, razen za zdravnike in zobozdravnike, določi minister, pristojen za zdravje.

71. člen
(prenehal veljati)

Strokovno napredovanje

72. člen

Zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem z visoko izobrazbo lahko za aktivni prispevek na strokovnem, pedagoškem oziroma raziskovalnem področju ministrstvo, pristojno za zdravje, na predlog Zdravstvenega sveta podeli naziv svetnik ali višji svetnik.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše pogoje ter postopek za podelitev nazivov iz prejšnjega odstavka.

Nagrade in priznanja

73. člen

Za dolgoletno in uspešno zdravstvenovzgojno, organizacijsko in strokovno delo se lahko zdravniku ali zobozdravniku podeli naziv primarij.

Republika Slovenija podeljuje zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem nagrade in priznanja kot posebna družbena priznanja za izjemne uspehe širšega družbenega pomena, ki prispevajo k uspešnosti in učinkovitosti zdravstvenega varstva.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše natančnejše pogoje za podeljevanje naziva primarij ter nagrad in priznanj iz prejšnjega odstavka, sestavo komisije in postopek za podeljevanje.

VII.A ZDRAVSTVENI DELAVEC, DRŽAVLJAN DRŽAVE
ČLANICE EVROPSKE UNIJE, KI IMA V DRŽAVI ČLANICI
EVROPSKE UNIJE PRIDOBLENO KVALIFIKACIJO
MAGISTER FARMACIJE, DIPLOMIRANA MEDICINSKA
SESTRA ALI DIPLOMIRANA BABICA

73.a člen

Zdravstveni delavec, državljan države članice Evropske unije, ki ima v Evropski uniji pridobljeno kvalifikacijo magister farmacije, diplomirana medicinska sestra ali diplomirana babica, je posameznik, ki je takšno kvalifikacijo pridobil v katerikoli od držav članic Evropske unije ali v državi, s katero je Evropska unija sklenila pogodbo o vzajemnem priznavanju kvalifikacij. Če je bila posamezniku takšna kvalifikacija priznana v kateri od držav članic Evropske unije ali državi pogodbenici, je posameznik upravičen, da se njegova dokazila in listine obravnavajo po postopku priznavanja kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije v Republiki Sloveniji.

Minister, pristojen za zdravje, objavi sezname dokazil kvalifikacij za zdravstvene delavce iz tega poglavja. Potrdila o pridobljenih kvalifikacijah v Republiki Sloveniji iz prejšnjega odstavka izdaja ministrstvo, pristojno za zdravje. Vrsto in postopek izdajanja potrdil podrobneje predpiše minister.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, z namenom zbiranja podatkov za izvrševanje pristojnosti po tem zakonu, vodi register zdravstvenih delavcev iz prvega odstavka tega člena, ki obsega naslednje podatke:

- osebno ime;
- datum in kraj rojstva;
- naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča;
- državljanstvo;
- vrsto kvalifikacije;
- datum in kraj izdaje diplome ali drugega dokazila o kvalifikaciji;
- ali gre za občasno opravljanje zdravstvenih storitev.

Podatki iz prejšnjega odstavka se hranijo 30 let po vpisu zadnjega podatka v register in se nato arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive.

VIII. STROKOVNI ORGANI

74. člen

Strokovno doktrino o krepitvi zdravja, preprečevanju, ugotavljanju, zdravljenju, zdravstveni negi in rehabilitaciji zbolelih, poškodovanih in oseb z motnjami v telesnem in duševnem razvoju oblikujejo razširjeni strokovni kolegiji. Razširjeni strokovni kolegij je najvišji strokovni organ na posameznem področju, ki usklajuje predloge klinik, strokovnih združenj in zbornic, visokošolskih zavodov, zdravstvenih zavodov ter posameznih strokovnjakov.

Razširjeni strokovni kolegiji se oblikujejo pri klinikah, inštitutih in drugih zdravstvenih zavodih, ki jih določi minister, pristojen za zdravje, na predlog klinik, strokovnih združenj in visokošolskih zavodov, ki izvajajo programe za zdravstvene delavce. Razširjene strokovne kolegije sestavljajo svetniki, višji svetniki, fakultetni učitelji in drugi priznani strokovnjaki na področju zdravstvenega varstva.

75. člen

Strokovne predloge razširjenih strokovnih kolegijev, ki vplivajo na vsebino in obseg zdravstvenega varstva, s tem pa na zdravstveno politiko in financiranje zdravstvenega varstva, obravnava in potrjuje zdravstveni svet kot najvišji strokovno usklajevalni organ na področju zdravstvenega varstva. Zdravstveni svet oblikuje vsebino zdravstvenih programov s stališča njihove izvedljivosti, enakomernega razvoja vseh strok in načela enake dostopnosti. Od razširjenih strokovnih kolegijev lahko zahteva, da strokovno doktrino prilagodijo ekonomskim možnostim države ali da predlagajo izvajanje programov po prioritetah in v omejenem obsegu. Zdravstveni svet se oblikuje pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, iz predstavnikov zdravstvene stroke, iz vrst svetnikov, višjih svetnikov, fakultetnih učiteljev in drugih priznanih strokovnjakov s področja zdravstvenega varstva, zdravstvene ekonomike in organizacije zdravstvenega varstva.

Zdravstveni svet:

- spremlja sistemska, razvojna in kadrovska vprašanja zdravstvenega varstva ter predlaga ukrepe z opredelitvijo prednostnih nalog;
- spremlja zdravstvene potrebe v Republiki Sloveniji in predlaga zdravstvene programe;
- sodeluje pri pripravi plana zdravstvenega varstva ter kadrovske in delovne normativov;
- spremlja preskrbo z zdravili in predlaga ukrepe;
- obravnava druga pomembna vprašanja zdravstvenega varstva.

Zdravstveni svet v sodelovanju z medicinsko fakulteto in drugimi zavodi predlaga in spremlja izvajanje:

- programa preventivnega zdravstvenega varstva posameznih skupin prebivalstva v Republiki Sloveniji;
 - programa razvojnoraziskovalnih nalog s področja zdravstvenega varstva, ki so pomembne za vso Republiko Slovenijo;
 - programa socialnomedicinske, higienske, epidemiološke in zdravstveno-ekološke dejavnosti, ki jo opravlja Inštitut za varovanje zdravja;
 - programa celovite zdravstvene vzgoje in zdravstveno-prosvedne dejavnosti za prebivalstvo Republike Slovenije.
- Sestavo, način imenovanja in način dela Zdravstvenega sveta določi minister, pristojen za zdravje. K imenovanju članov Zdravstvenega sveta daje soglasje Vlada Republike Slovenije.

IX. NADZORSTVO

76. člen

Za zagotovitev strokovnosti dela zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev ter zavodov se organizirajo in izvajajo naslednje vrste nadzora:

1. interni strokovni nadzor, ki ga izvajajo zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci s samonadzorom in odgovorni za strokovnost dela v zavodu;

2. strokovni nadzor s svetovanjem, ki ga kot javno pooblastilo izvaja pristojna zbornica ali strokovno združenje v sodelovanju s klinikami, kliničnimi inštituti ali kliničnimi oddelki in drugimi zavodi;

3. upravni nadzor, ki ga izvaja ministrstvo, pristojno za zdravje;

4. nadzor, ki ga izvaja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Zdravstveni zavod in zasebni zdravstveni delavec morata omogočiti opravljanje nadzora iz prejšnjega odstavka.

77. člen

Interni strokovni nadzor se izvaja na podlagi splošnega akta zdravstvenega zavoda.

78. člen

Strokovni nadzor s svetovanjem izvaja pristojna zbornica ali strokovno združenje v sodelovanju s klinikami, inštituti in drugimi zavodi in v skladu s posebnim programom, ki ga sprejme zbornica oziroma strokovno združenje s soglasjem ministra, pristojnega za zdravje.

Pristojna zbornica oziroma strokovno združenje opravi strokovni nadzor s svetovanjem tudi na predlog zavarovane osebe, delodajalca, zdravstvenega delavca oziroma zavoda ali na drug predlog.

Način izvajanja strokovnega nadzora s svetovanjem za posamezno poklicno skupino predpiše pristojna zbornica oziroma strokovno združenje v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje.

79. člen

O strokovnem nadzoru iz prejšnjega člena mora biti najkasneje v 15 dneh po pregledu sestavljen ugotovitveni zapisnik s predlogi ukrepov in rokov za odpravo morebitnih pomanjkljivosti. Zapisnik se pošlje zdravstvenemu zavodu oziroma zasebnemu zdravstvenemu delavcu ter ministrstvu, pristojnemu za zdravje; kadar gre za strokovni pregled izven programa, pa tudi predlagatelju.

Če se pri strokovnem nadzoru ugotovijo večje pomanjkljivosti, pristojna zbornica oziroma strokovno združenje zahteva dodatno strokovno izpopolnjevanje delavcev, za katere se ugotovi pomanjkljiva usposobljenost ter o tem obvesti ministrstvo, pristojno za zdravje.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko v primeru iz prejšnjega odstavka odredi ustrezne ukrepe, in sicer:

- zahteva odpravo organizacijskih, materialnih in drugih pomanjkljivosti, ki pogojujejo neustrezno kvaliteto ali strokovnost dela in določi rok za odpravo pomanjkljivosti;
- začasno, dokler niso odpravljene ugotovljene pomanjkljivosti, prepove dejavnost zdravstvenega zavoda, njegove enote ali zasebnega zdravstvenega delavca.

79.a člen

V primeru, da za posamezne poklicne skupine zdravstvenih delavcev ni organizirane pristojne zbornice ali strokovnega združenja z javnim pooblastilom v skladu s tem zakonom, opravlja strokovni nadzor ministrstvo, pristojno za zdravje.

Način izvajanja strokovnega nadzora s svetovanjem iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za zdravje.

80. člen

Upravni nadzor nad zakonitostjo dela zdravstvenih zavodov in zasebnih zdravstvenih delavcev izvaja ministrstvo, pristojno za zdravje, na podlagi programa ali na predlog bolnika, njegovega svojca ali skrbnika, zdravstvenega za-

voda, delodajalca, pristojne zbornice, sodišča ali po lastni presoji. Minister, pristojen za zdravje, določi način izvajanja upravnega nadzora.

Če se pri upravnem nadzoru ugotovijo nepravilnosti, izda ministrstvo, pristojno za zdravje, odločbo, s katero določi ukrepe in roke za odpravo nepravilnosti.

81. člen

Uradna oseba, ki opravlja upravni nadzor, lahko izjemoma odredi začasni ukrep, da se prepreči neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali za zdravstvene razmere.

Proti začasnim ukrepom ima zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravstveni delavec v osmih dneh pravico pritožbe na ministrstvo, pristojno za zdravje. Pritožba ne zadrži izvršitve ukrepov.

Če se pri pregledu ugotovi, da zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec zavoda ali zasebni zdravstveni delavec ni sposoben opravljati nalog, ki so mu zaupane, se o tem obvesti pristojno zbornico in delodajalca.

82. člen

Strokovni nadzor se financira iz republiškega proračuna.

Če se pri strokovnem nadzoru ugotovijo nepravilnosti, poravnava stroške nadzora zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravstveni delavec, pri katerem so bile nepravilnosti ugotovljene.

83. člen

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije nadzira izpolnjevanje pogodb, ki jih je sklenil za opravljanje zdravstvene dejavnosti.

X. ZDRUŽENJA IN ZBORNICE

84. člen

Zdravstveni zavodi in druge pravne osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, ter zasebni zdravstveni delavci se lahko povezujejo v združenja zdravstvenih zavodov zaradi:

- sodelovanja pri oblikovanju izhodišč za določanje cen zdravstvenih storitev in sklepanju pogodb o izvajanju in financiranju zdravstvene dejavnosti;
- sodelovanja pri sklepanju kolektivnih pogodb;
- uresničevanja drugih skupnih interesov.

85. člen

(prenehal veljati)

86. člen

Naloge, ki jih opravlja zbornica kot javna pooblastila, se financirajo iz sredstev republiškega proračuna.

(Opomba: glej tudi prvi odstavek 91. člena ZZdrS)

87. člen

Glede na interes zdravstvenih delavcev iz posamezne poklicne skupine se lahko ustanovijo poklicne zbornice ali strokovna združenja.

Zbornica oziroma strokovno združenje iz prejšnjega odstavka je pravna oseba zasebnega prava, ki se ustanovi in deluje po Zakonu o društvih, če ta zakon ne določa drugače.

87.a člen

(razveljavljen)

87.b člen

Izvajanje naloge, ki jo poklicna zbornica oziroma strokovno združenje opravlja kot javno pooblastilo, nadzira ministrstvo, pristojno za zdravje.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

88. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki opravlja zdravstveno dejavnost brez dovoljenja (3. člen).

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

89. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod če:

1. ne zagotovi nujne medicinske pomoči (prvi odstavek 6. člena);
2. razširi oziroma spremeni dejavnost ali preneha z delom brez soglasja pristojnega organa (25. člen);
3. ne izpolnjuje pogojev iz 26. člena tega zakona;
4. ne omogoči praktičnega pouka učencev in študentov (33. člen);
5. izvaja pripravništvo ali sekundariat ali specializacijo in ne izpolnjuje predpisanih pogojev (prvi odstavek 34. člena);
6. ne sprejme na usposabljanje pripravnika, sekundarija ali specializanta (drugi odstavek 34. člena);
7. bolniku omejuje ali krati pravice iz 47. člena tega zakona;
8. opravi nujni medicinski poseg brez predhodnega soglasja bolnika (48. člen);
9. krši dolžnost varovanja poklicne skrivnosti (51. člen);
10. dopusti, da so zdravstveni delavci zapustili delovno mesto brez nadomestitve in je to povzročilo nevarnost za življenje in zdravje ljudi (52. člen);
11. zdravstvenemu delavcu naloži delo, za katero ni usposobljen oziroma nima ustrezne opreme (55. člen);
12. brez soglasja pristojnega upravnega organa prekuša nepreverjene metode preprečevanja, odkrivanja, zdravljenja in rehabilitacije ter zdravila (57. člen);
13. ne opravi predpisane obdukcije (61. člen);
14. zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem omejuje pravice do strokovnega izpopolnjevanja (70. člen);
15. onemogoča ali ovira nadzor (76. člen);
16. pravočasno ne uresniči predpisanih ukrepov, ki jih zahteva nadzor (79. in 81. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 10.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba zdravstvenega zavoda, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz 1., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. in 16. točke prvega odstavka tega člena tudi zasebni zdravstveni delavec.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

90. člen

(prenehal veljati)

91. člen

(prenehal veljati)

Zakon o zdravstveni dejavnosti – ZZDej (Uradni list RS, št. 9/92) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

92. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prevzame Republika Slovenija pravice in obveznosti ustanovitelja javnih zavodov,

ki opravljajo zdravstveno dejavnost na sekundarni in terciarni ravni in na primarni ravni za študente.

Premoženje v javni lastnini, s katerim upravljajo zavodi iz prejšnjega odstavka, postane z dnem uveljavitve tega zakona lastnina Republike Slovenije, razen objektov iz 66. člena Zakona o zavodih.

Republika Slovenija lahko pravice ustanovitelja prenese na širšo lokalno skupnost.

93. člen

Obstoječi zdravstveni zavodi in naravna zdravilišča morajo uskladiti svojo organiziranost in delovanje s tem zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, v enem letu po uveljavitvi tega zakona opravi verifikacijo vseh obstoječih zdravstvenih zavodov in naravnih zdravilišč ter preveri izpolnjevanje pogojev za naziv klinika, klinični inštitut ali klinični oddelek.

94. člen

Do sprejema plana zdravstvenega varstva deluje mreža javne zdravstvene službe največ v obstoječem obsegu.

Do sprejema meril za mrežo javne zdravstvene službe ni dovoljeno investirati v nove prostorske zmogljivosti.

95. člen

Ustanovitelji javnih zavodov, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, so dolžni v šestih mesecih od sprejema plana zdravstvenega varstva odločiti, kateri javni zavodi nadaljujejo z delom kot javni zdravstveni zavodi.

Zdravstveni zavodi, drugi zavodi in organizacije, ki opravljajo zdravstveno dejavnost in so pridobili pravico javnosti po Zakonu o zavodih, ter druge pravne osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost kot javno službo, si morajo v roku iz prejšnjega odstavka pridobiti koncesijo za opravljanje javne službe, sicer jim po tem roku preneha pravica za opravljanje javne službe.

96. člen

Delavci, ki opravljajo zdravstvene storitve in jim je bila po prej veljavnih predpisih priznana strokovna izobrazba oziroma so si strokovno izobrazbo pridobili v ustreznih zdravstvenih šolah in jim je bil priznan temu ustrezní naziv oziroma imajo naziv po 145. členu Zakona o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 1/80, 45/82, 42/85 in Uradni list RS, št. 8/90), obdržijo svoj naziv in lahko opravljajo zdravstvene storitve, za katere se zahteva strokovna izobrazba, ki jo imajo po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

97. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci, ki so opravili pripravništvo, strokovni izpit in specializacijo do uveljavitve tega zakona, obdržijo dosedanje strokovne nazive.

Zdravniki, ki so začeli opravljati pripravništvo pred uveljavitvijo tega zakona, in zdravniki, ki bodo končali študij medicine po 5-letnem programu, vendar najdlje do 31. 12. 1995, dokončajo pripravništvo in opravijo strokovni izpit po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona.

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci, ki so ob uveljavitvi tega zakona na specializaciji, nadaljujejo specializacijo po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

98. člen

Obveznost sekundariata nastopi za zdravnike, ki bodo opravili pripravništvo in strokovni izpit po preteku 12 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Zdravniki, ki so opravili strokovni izpit in začeli samostojno delati pred uveljavitvijo določbe iz prejšnjega odstavka, niso dolžni opraviti sekundariata.

Obveznost iz prvega odstavka 71. člena nastopi za vse zdravnike in zobozdravnike najkasneje 24 mesecev po

uveljavitvi tega zakona in se začne izvajati po programu, ki ga sprejme pristojna zbornica s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravje.

99. člen

Zdravniška zbornica se ustanovi najpozneje šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Za izdelavo in vodenje registra zdravnikov in zobozdravnikov iz 85. člena tega zakona, posreduje medicinska fakulteta na zahtevo zdravniške zbornice podatke o strokovni izobrazbi zdravnikov in zobozdravnikov.

Zavodi, organizacije in drugi organi posredujejo zdravniški zbornici na njeno zahtevo podatke o zdravnikih in zobozdravnikih ter njihovem delu, ki jih zbornica potrebuje za izvajanje svojih nalog.

Javna pooblastila, ki jih določa ta zakon, začne zbornica izvajati, ko da k določbam statuta soglasje Vlada Republike Slovenije in ko ministrstvo, pristojno za zdravje, ugotovi, da so izpolnjeni strokovni, kadrovski in materialni pogoji za prevzem posameznega javnega pooblastila.

Do prevzema javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka opravlja te naloge ministrstvo, pristojno za zdravje.

100. člen

Minister, pristojen za zdravje, sprejme izvršilne predpise po tem zakonu v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, postavi register iz 40. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

101. člen

Do sprejema posebnega zakona iz prvega odstavka 54. člena tega zakona se uporablja Zakon o evidencah na področju zdravstva (Uradni list SFRJ, št. 22/78 in 18/88) s tem, da se vodijo posebne zbirke podatkov za bolnike s sladkorno boleznijo, tuberkulozo, rakom in duševno boleznijo v skladu z 18. členom zakona.

102. člen

Do sprejema izvršilnih predpisov iz prvega odstavka 100. člena tega zakona se uporabljajo izvršilni predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

103. člen

Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati:

- Zakon o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 1/80, 45/82, 42/85 in Uradni list RS, št. 8/90) v delu, ki se nanaša na zdravstvene organizacije in zdravstvene delavce,
- Zakon o Zavodu SR Slovenije za zdravstveno varstvo (Uradni list SRS, št. 8/73),
- Zakon o nagradah in priznanjih dr. Jožeta Potrča (Uradni list SRS, št. 11/84).

104. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-B (Uradni list RS, št. 37/95) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-C (Uradni list RS, št. 8/96) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvi Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-D (Uradni list RS, št. 90/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-E (Uradni list RS, št. 31/2000) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

3. člen

Izvršilni predpis iz prvega odstavka 18. člena zakona minister, pristojen za zdravstvo, sprejme v roku 3 mesecev od uveljavitve tega zakona. Do takrat se uporablja Pravilnik o pogojih za pridobitev naziva klinika oziroma inštitut (Uradni list RS, št. 7/95, 54/96 in 51/98) v tistem delu, ki ni bil razveljavljen z odločbo ustavnega sodišča.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-F (Uradni list RS, št. 45/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

13. člen

Minister, pristojen za zdravstvo, sprejme predpis iz drugega odstavka 79.a člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

14. člen

Poklicne zbornice, ki že delujejo na področju zdravstvene dejavnosti in niso ustanovljene na podlagi drugega zakona, morajo uskladiti svoje delovanje z določbami tega zakona v roku osmih mesecev od dneva uveljavitve tega zakona.

15. člen

Do prevzema javnega pooblastila strokovnega nadzora s svetovanjem iz 87.a člena tega zakona opravlja to nalogo ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

16. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-G (Uradni list RS, št. 2/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

Ne glede na določbo 4. člena tega zakona lahko v obdobju do 31. julija 2004 traja delo preko polnega delovnega časa v povprečju največ 15 ur tedensko. Izjemoma lahko v tem obdobju traja delo preko polnega delovnega časa dalj, vendar ne več kot 25 ur tedensko, če delodajalec za opravljanje dela ni mogel zaposliti novega zdravstvenega delavca.

oziroma zdravstvenega sodelavca, ker se ni nihče prijavil na objavo prostega delovnega mesta ali ni nihče izpolnjeval pogojev za zaposlitev. Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih mesecev. Na zahtevo reprezentativnega sindikata je delodajalec dolžan izstaviti dokazilo o izpolnjevanju pogojev za izjemno prekoračitev omejitve dela preko polnega delovnega časa iz tega člena.

10. člen

Diplomirana medicinska sestra in diplomirana babica, ki je začela opravljati pripravništvo pred uveljavitvijo tega zakona, in diplomirana medicinska sestra in diplomirana babica, ki bo končala študij po triletnem programu, ki obsega 2.250 ur, opravi pripravništvo in strokovni izpit po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, vendar najdlje do 31. 12. 2009.

11. člen

Diplomirani medicinski sestre in diplomirani babici, ki je diplomo pridobila po študijskem programu, ki je obsegal 2.250 ur, ima končano pripravništvo in opravljen strokovni izpit, se prizna enaka kvalifikacija kot tisti, ki konča študij skladno s 7. členom tega zakona.

Višji medicinski sestre, višjemu zdravstvenemu tehniku oziroma višjemu medicinskemu tehniku, ki je diplomo pridobila oziroma pridobil po prej veljavnih študijskih programih, ima končano pripravništvo, opravljen strokovni izpit in tri leta opravljanja svojega poklica v zadnjih petih letih, se prizna enaka kvalifikacija kot tisti oziroma tistemu, ki konča študij skladno s 7. členom tega zakona, in lahko samostojno opravlja delo v zdravstveni dejavnosti.

12. člen

Kvalifikacija magister farmacije iz 7. člena tega zakona se prizna tudi tistim, ki:

- so strokovni naslov magister farmacije pridobili po prej veljavnih oziroma še veljavnem študijskem programu ter so opravili oziroma začeli opravljati pripravništvo in strokovni izpit pred 1. 5. 2004;

- diplomirajo do 30. 4. 2004 in opravijo skrajšan program praktičnega usposabljanja, ki vsebinsko ustreza šestmesečnemu pripravništvu v lekarni ali bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice, ter opravijo strokovni izpit;

- diplomirajo po 30. 4. 2004, vendar najpozneje do 31. 12. 2010, in opravijo šestmesečno obvezno pripravništvo v lekarni ali bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice in strokovni izpit.

13. člen

Minister izda predpis in objavi seznime iz 8. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona, register pa se vzpostavi z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

14. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se v podnaslovu 2. člena Zakona o opravljanju zdravstvenih poklicev v Republiki Sloveniji za državljane drugih držav članic Evropske unije (Uradni list RS, št. 86/02) besedi »splošni pogoji« nadomesti z besedama »splošen pogoj«, besedilo »Pogoja za opravljanje poklica iz prejšnjega člena sta: 1.« se nadomesti z besedilom »Pogoj za opravljanje poklica iz prejšnjega člena je«, črta se 2. točka, v 4. členu pa se beseda »pogojev« nadomesti z besedo »pogoja«.

Podzakonske akte, izdane na podlagi zakona o zdravstveni dejavnosti, ki urejajo pripravništvo, strokovni izpit in specializacije, je potrebno uskladiti z določbami tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

15. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določbi 2. in 8. člena tega zakona pa se začeta uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

1570. Zakon o zdravniški službi (ZZdrS-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. februarja 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o zdravniški službi, ki obsega:

- Zakon o zdravniški službi – ZZdrS (Uradni list RS, št. 98/99 z dne 3. 12. 1999),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-A (Uradni list RS, št. 67/02 z dne 26. 7. 2002),

- Zakon o opravljanju zdravstvenih poklicev v Republiki Sloveniji za državljane drugih držav članic Evropske unije – ZOZPEU (Uradni list RS, št. 86/02 z dne 11. 10. 2002),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-B (Uradni list RS, št. 15/03 z dne 14. 2. 2003) in

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-C (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004).

Št. 501-01/96-3/27

Ljubljana, dne 27. februarja 2004.

EPA 1139-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

ZAKON O ZDRAVNIŠKI SLUŽBI uradno prečiščeno besedilo (ZZdrS-UPB2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. Zdravnik in zdravniška služba

1. člen

Zdravnica in zdravnik ter doktorica dentalne medicine in doktor dentalne medicine (v nadaljnjem besedilu: zdravnik) opravljajo zdravstveno dejavnost kot zdravniško službo v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, in tem zakonom.

Zdravnik je temeljni odgovorni nosilec opravljanja zdravstvene dejavnosti.

2. člen

Zdravnik mora pri uresničevanju svojih pravic, svoboščin in dolžnosti vselej ravnati tako, da varuje nepristranskost in neodvisnost izvajanja zdravniške službe ter ugled zdravniškega poklica.

3. člen

Zdravnik je pri sprejemanju strokovnih odločitev neodvisen. Zdravnik svobodno izbere način zdravljenja, ki je v danih okoliščinah najprimernejši.

Zdravnik se mora pri svojem delu ravnati po spoznanjih znanosti in strokovno preverjenih metodah.

Zaposleni zdravnik sodeluje pri odločanju o sestavi delovne skupine, za katere strokovno delo je odgovoren.

4. člen

Zdravniška služba je poklicna dejavnost zdravnikov, ki temelji na spoznanjih znanosti in strokovno preverjenih metodah.

Zdravniška služba obsega:

1. pregled na prisotnost ali odsotnost telesnih ali duševnih bolezni, poškodb ali anomalij;
2. presojo stanja iz prejšnje točke s pomočjo medicinsko-diagnostičnih sredstev;
3. zdravljenje, rehabilitacijo oziroma rehabilitacijo;
4. preprečevanje bolezni, vzgojo in svetovanje;
5. skrb za reproduktivno zdravje prebivalstva;
6. predpisovanje zdravil in zdravstvenih pripomočkov;
7. obdukcijo mrtvih;
8. izdajanje zdravniških spričeval in zdravniških potrdil;
9. druga dela v skladu s posebnimi predpisi.

5. člen

Zdravniško službo smejo v skladu s svojo strokovno usposobljenostjo samostojno opravljati zdravniki specialisti, doktorji dentalne medicine in doktorji dentalne medicine specialisti, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje.

(Opomba: glej tudi 6. člen ZOZPEU)

Zdravniki specialisti smejo opravljati zdravniško službo v skladu s svojo strokovno usposobljenostjo, če so si pridobili strokovni naslov doktorice ali doktorji medicine z navedbo specialnosti in izpolnjujejo z zakonom določene pogoje. Doktorji dentalne medicine smejo opravljati zdravniško službo v skladu s svojo strokovno usposobljenostjo, če so si pridobili strokovni naslov doktorice ali doktorji dentalne medicine oziroma doktorji dentalne medicine specialisti, če so si pridobili strokovni naslov doktorice ali doktorji dentalne medicine z navedbo specialnosti in izpolnjujejo z zakonom določene pogoje.

2. Razpored zdravniških delovnih mest v okviru mreže javne zdravstvene službe

6. člen

Zdravniška služba se opravlja na zdravniških delovnih mestih v okviru mreže javne zdravstvene službe in izven nje.

7. člen

Zdravniška delovna mesta v mreži javne zdravstvene službe se razporedijo po območjih in po specialističnih področjih tako, da se zagotovi prebivalcem čim bolj enaka dostopnost do kakovostnih zdravstvenih storitev.

Zdravniška delovna mesta se v mreži javne zdravstvene službe razporedijo po strokovnih področjih:

- v javnih zavodih;
- pri drugih pravnih osebah s koncesijo;
- pri zasebnih zdravnikih s koncesijo.

8. člen

Razpored zdravniških delovnih mest v mreži javne zdravstvene službe določi minister, pristojen za zdravje (v nadaljnjem besedilu: minister).

9. člen

Zdravniška zbornica Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica) v zvezi z razporedom zdravniških delovnih mest v mreži javne zdravstvene službe:

- spremlja zasedenost zdravniških delovnih mest;

– nezaposlenim zdravnikom posreduje informacije o prostih zdravniških delovnih mestih, delodajalcem pa informacije o nezaposlenih zdravnikih;

– daje mnenja k podeljevanju koncesij zasebnim zdravnikom;

– v skladu s potrebami in starostno strukturo zdravnikov posameznih strok načrtuje in odobrava specializacije.

Vsako objavo prostega zdravniškega delovnega mesta zdravnika je treba hkrati s prijavo zavodu za zaposlovanje posredovati zbornici.

II. POGOJI ZA OPRAVLJANJE ZDRAVNIŠKE SLUŽBE

1. Splošno

10. člen

Zdravnik sme samostojno opravljati zdravniško službo, če poleg pogojev, določenih z delovno-pravnimi in drugimi predpisi, izpolnjuje še posebne pogoje, določene s tem zakonom.

Zdravnik mora:

- imeti ustrezno izobrazbo in usposobljenost (kvalifikacija),
- biti vpisan v register zdravnikov,
- imeti dovoljenje za samostojno opravljanje zdravniške službe na določenem strokovnem področju (v nadaljnjem besedilu: licenca).

11. člen

Zdravnik uporablja pri opravljanju zdravniške službe slovenski jezik, na dvojezičnem mešanem območju italijanske in madžarske narodne skupnosti pa uporablja tudi italijanski oziroma madžarski jezik.

Znanje jezika se dokazuje s spričevalom o končani srednji šoli ali s potrdilom izobraževalnega zavoda.

(Opomba: glej tudi 6. člen ZOZPEU)

12. člen

Zdravnik pridobi kvalifikacijo za samostojno opravljanje dela, če je po končanem najmanj šestletnem ali 5.500 ur trajajočem univerzitetnem študiju s teoretičnim in praktičnim izobraževanjem na medicinski fakulteti v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: medicinska fakulteta) pridobil diplomu ali pridobil potrdilo o nostrifikaciji diplome tuje univerze in je opravil specializacijo.

Doktor dentalne medicine pridobi kvalifikacijo za samostojno opravljanje dela, če je po končanem najmanj petletnem univerzitetnem študiju s teoretičnim in praktičnim izobraževanjem na medicinski fakulteti pridobil diplomu ali pridobil potrdilo o nostrifikaciji diplome tuje univerze, in je opravil:

– doktor dentalne medicine: pripravništvo in strokovni izpit,

– doktor dentalne medicine specialist: specializacijo.

Potrdila o pridobljenih kvalifikacijah iz prvega in drugega odstavka tega člena izdaja ministrstvo, pristojno za zdravje. Vrsto in postopek izdajanja potrdil podrobneje predpiše minister.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se zdravniku oziroma doktorju dentalne medicine, skladno s posebnim zakonom, ki ureja postopek priznavanja kvalifikacij, prizna kvalifikacija, če jo je pridobil v drugi državi članici Evropske unije v skladu z njenimi predpisi.

12.a člen

Minister, pristojen za zdravje, objavi sezname dokazil kvalifikacij, ki jih zdravnikom podeljujejo države članice Evropske unije in države, s katerimi je Evropska unija sklenila pogodbo o vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij.

2. Pripravnništvo in sekundarijat

13. člen

Zdravnik, ki je končal študij dentalne medicine, se zaposli kot doktor dentalne medicine pripravnik. Pripravnništvo traja eno leto in se konča s strokovnim izpitom.

Vsebinsko in potek pripravnništva s strokovnim izpitom predpiše minister v sodelovanju z zbornico.

14. člen

Zdravnik, ki je končal študij medicine, se zaposli kot sekundarij. Sekundarijat traja dve leti in se konča s preizkusom usposobljenosti.

Prvih šest mesecev opravlja sekundarij program pripravnništva, ki ga konča s strokovnim izpitom. Vsebinsko in potek programa pripravnništva s strokovnim izpitom predpiše minister v sodelovanju z zbornico. Po opravljenem strokovnem izpitu nadaljuje zdravnik program sekundarijata.

Vsebinsko in potek sekundarijata s preizkusom usposobljenosti določi zbornica v soglasju z ministrom.

15. člen

Doktorji dentalne medicine pripravniki in zdravniki sekundariji smejo opravljati zdravniško službo, za katero se usposabljaajo, le pod vodstvom in z odgovornostjo mentorja.

3. Zdravniške specializacije

16. člen

Zdravnik oziroma doktor dentalne medicine, ki je opravil strokovni izpit, se lahko specializira na posameznem strokovnem področju. Specializacija se konča s specialističnim izpitom.

Zdravniku se lahko v program specializacije delno ali v celoti všteva tisti del programa opravljenega sekundarijata, ki po vsebini ustreza programu specializacije.

17. člen

Vsebine specializacij pripravi Slovensko zdravniško društvo v sodelovanju z medicinsko fakulteto, sprejme pa zbornica.

Vrste in trajanje specializacij in postopek opravljanja specialističnega izpita ter imenovanje izpitne komisije določi zbornica.

18. člen

Specializacijo odobri zdravnikom zbornica na podlagi javnega razpisa. Razpisne pogoje, postopek razpisa in odbitve specializacije določi zbornica v soglasju z ministrom.

19. člen

Veljavnost v tujini opravljene specializacije, ki po vsebini in trajanju ustreza zahtevam iz 17. člena tega zakona, se prizna po postopku in na način, ki ga določi zbornica v soglasju z ministrom.

(Opomba: glej tudi 6. člen ZOZPEU)

20. člen

Zdravniki specializanti smejo opravljati zdravniško službo, za katero specializirajo, le pod vodstvom in z odgovornostjo mentorja.

4. Delovna mesta za usposabljanje zdravnikov

21. člen

Minister na predlog zbornice predpiše organizacijske, kadrovske, materialne in druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati zdravstveni zavod ali zasebna ordinacija za izvajanje pripravnništva, sekundarijata in specializacij.

22. člen

Minister na predlog zbornice pooblasti zdravstvene zavode in zasebne ordinacije, ki izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega člena, za izvajanje določene vrste in obsega pripravnništva, sekundarijata in specializacij. V sklepu določi tudi število delovnih mest za usposabljanje zdravnikov, upošteva potrebo po enakomerni zasedenosti teh mest v celoletnem obdobju.

23. člen

Pooblaščen zdravstveni zavodi in zasebne ordinacije morajo ponuditi zaposlitev pripravnikom, sekundarijem in specializantom v okviru števila odobrenih delovnih mest zdravnikov za usposabljanje.

24. člen

Zdravstveni zavodi in zasebne ordinacije sproti sporočajo zbornici:

- seznam prostih in zasedenih delovnih mest za usposabljanje zdravnikov;
- seznam mentorjev;
- seznam zaposlenih pripravnikov, sekundarijev in specializantov ter predviden zaključek njihovega usposabljanja.

25. člen

Plače in nadomestila pripravnikov in sekundarijev se zagotavljajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

Sredstva za specializacije zdravnikov za mrežo javne zdravstvene službe se zagotavljajo iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja. Višino sredstev za plače in nadomestila specializantov in druge stroške v zvezi s programom specializacij se opredeli z letnim načrtom na podlagi dogovora med ministrstvom, pristojnim za zdravje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), zbornico in Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod).

Specializanti so zaposleni pri pooblaščenih zdravstvenih zavodih in zasebnih ordinacijah na specializantskih delovnih mestih, ki jih za vsako leto določi zbornica v soglasju z ministrom. Zbornica pripravi za vsakega posameznega specializanta potek specializacije in opredeli specializantska delovna mesta, na katerih specializanti izvajajo posamezne dele specializacije.

Sredstva za plače specializantov in druge dogovorjene stroške v zvezi s specializacijo zagotovi pooblaščenim zdravstvenim zavodom oziroma zasebnim ordinacijam zavod na podlagi obdobjnih poročil o izvajanju specializacij. Tako opredeljena sredstva se izplačujejo na podlagi pogodbe med pooblaščenimi zdravstvenimi zavodi oziroma zasebnimi ordinacijami in zavodom.

5. Mentorji

26. člen

Mentorje imenuje zbornica na predlog zdravstvenega zavoda oziroma zasebne ordinacije, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje pripravnništva, sekundarijata in specializacije.

27. člen

Mentor:

- vodi usposabljanje zdravnika v skladu s programom ter dosežki znanosti in strokovno preverjenimi metodami;
- nudi zdravniku organizacijsko in strokovno pomoč, ki je potrebna za doseg zahtevanega znanja na področju, za katerega je kot mentor odgovoren;
- mora biti zdravniku zgled strokovno in etično neporečnega ravnanja z bolnikom in dobrega kolegalnega odnosa med zdravniki in medicinskim osebjem;
- vodi podatke o strokovnem izpopolnjevanju in usposabljanju zdravnika in jih posreduje zbornici.

28. člen

Mentor ima pravico do ustreznih pogojev za delo.

Mentor sme odkloniti delo z zdravnikom, ki kljub opozorilu ne izvaja ali malomarno izvaja program usposabljanja.

Pogoje za opravljanje mentorstva določi zbornica v soglasju z ministrom.

6. Vpis v register zdravnikov

29. člen

Zdravnik sme začeti opravljati zdravniško službo z vpisom v register zdravnikov, ki ga vodi zbornica.

Zbornica podrobneje predpiše postopek in pogoje za vpis v register zdravnikov.

30. člen

Vpis v register se opravi na zahtevo zdravnika, ki izpolnjuje pogoje, določene s tem zakonom.

O vpisu v register zbornica izda odločbo v upravnem postopku.

31. člen

Za vodenje registra zdravnikov zbornica zbira naslednje osebne podatke:

- priimek in ime, rojstni datum in kraj rojstva;
- naslov stalnega prebivališča (kraj, ulica in hišna številka);
- državljanstvo;
- naziv in naslov zdravniškega delovnega mesta;
- način opravljanja zdravniške službe;
- osebno številko zdravnika;
- kraj in datum diplome;
- datum strokovnega izpita;
- datum in vrsta opravljene specializacije;
- datum, vrsta in trajanje podeljene licence;
- datum in vrsta pridobljenega dodatnega znanja;
- datum ter področje pridobljenih znanstvenih nazivov;
- pridobljeni strokovni nazivi;
- pridobljeni pedagoški nazivi;
- članstvo v domačih in tujih zdravniških združenjih;
- druge podatke, ki so potrebni za opravljanje nalog in javnih pooblastil zbornice;
- izjavo o uveljavljanju pravice do ugovora vesti.

Od zasebnih zdravnikov zbornica zbira še naslednje podatke:

- datum začetka in prenehanja opravljanja zasebne zdravniške službe;
- področje in kraj opravljanja zasebne zdravniške službe;
- datum, področje in trajanje podeljene koncesije;
- datum sklenitve in trajanje pogodbe z zavodom ter področje in obseg programa, za katerega je sklenjena pogodba z zavodom.

32. člen

Zdravnika se v registru zdravnikov ne vodi več kot zasebnega zdravnika, če:

- odjavi opravljanje zasebne zdravniške službe;
- mu je s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje zdravniške službe oziroma poklica;
- opravlja zdravniško službo v nasprotju z vpisom v register;
- se ugotovi, da ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za opravljanje dejavnosti.

Zbornica izda odločbo o izbrisu iz registra zasebnih zdravnikov v upravnem postopku.

7. Podeljevanje, podaljševanje in odvzem licence

33. člen

Zdravniku, ki izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe, zbornica podeli licenco.

Licenca je javna listina, ki dokazuje strokovno usposobljenost zdravnika za samostojno opravljanje zdravniške službe na določenem strokovnem področju.

Licenca se podeli za določen čas – dobo sedmih let.

34. člen

Zdravniku se licenca podeli po opravljeni specializaciji, za področje zobozdravstva pa po pripravništvu in uspešno opravljenem strokovnem izpitu.

(Opomba: glej tudi 6. člen ZOZPEU)

35. člen

Zdravnik sme samostojno opravljati zdravniško službo na področju, za katerega ima licenco.

Natančnejše pogoje za določitev strokovnih dosežkov kot dokaza strokovne usposobljenosti, vsebino, roke in postopke preizkusa strokovne usposobljenosti, kolikor zdravnik ne izpolnjuje pogoja strokovnih dosežkov, ter potrebne postopke in evidence določi zbornica.

Zdravnik, ki ne opravi uspešno preizkusa strokovne usposobljenosti ali ne pride na preizkus v določenem roku, se mora na svoje stroške ob rednem delu dodatno strokovno izpopolnjevati na ustreznem strokovnem področju.

Po drugem neuspešnem preizkusu strokovne usposobljenosti oziroma če se drugič ne odzove na poziv za opravljanje preizkusa, zdravniku zbornica odvzame dovoljenje za samostojno delo.

36. člen

Zdravnik mora pred iztekom veljavnosti licence predložiti zbornici dokazilo o izpolnjevanju pogojev za podaljšanje licence. V primeru, da zdravnik ne predloži dokazil, mora opraviti preizkus strokovne usposobljenosti.

Zdravnik, ki prvič ne opravi uspešno preizkusa strokovne usposobljenosti ali prvič ne pride na preizkus v določenem roku, se mora na svoje stroške ob rednem delu dodatno strokovno izpopolnjevati na ustreznem področju.

Po končanem dodatnem strokovnem izpopolnjevanju lahko zdravnik še enkrat opravlja preizkus strokovne usposobljenosti.

37. člen

Zdravniku lahko zbornica začasno ali trajno odvzame licenco zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu, v skladu z akti zbornice.

Trajni odvzem licence se lahko izreče zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu, v primeru, ko je takšno ravnanje zdravnika povzročilo trajne hujše posledice na zdravju ali smrt bolnika.

Začasen odvzem licence do največ pet let se lahko izreče:

- če je zdravnik v postopku podaljšanja licence napoten na dodatno strokovno usposabljanje, pa ni do izteka licence uspešno opravil preizkusa strokovne usposobljenosti;
- če se ugotovi, da zdravnik s svojim delom lahko resno ogroža zdravje ali življenje bolnika;
- če je zdravniku s sodno ali drugo pravnomočno odločbo začasno prepovedano ali onemogočeno opravljanje dejavnosti ali poklica;
- če se ugotovi, da zdravnik ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje dejavnosti;
- če se po podelitvi licence ugotovi, da zdravnik ni pridobil dokazil o izpolnjevanju pogojev na veljaven način ali da pri svojem delu s pacienti ne uporablja jezika v skladu z 11. členom tega zakona.

38. člen

Podrobnejša določila o načinu, organih, evidenci in postopku pri odločanju o podelitvi, podaljšanju in odvzemu licence sprejme zbornica v soglasju z ministrom.

Za podelitev, podaljšanje in odvzem licence se izda odločba v upravnem postopku.

III. ZASEBNA ZDRAVNIŠKA SLUŽBA

39. člen

Zdravnik lahko samostojno opravlja zdravniško službo kot zasebni zdravnik, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa ta zakon in če je vpisan v register zdravnikov.

40. člen

Ko zasebni zdravnik preneha z opravljanjem zasebne zdravniške službe, izroči vso zdravstveno dokumentacijo zdravniku, ki s soglasjem zbornice prevzame opravljanje njegove zdravniške službe.

Če si zasebni zdravnik do prenehanja opravljanja zdravniške službe ni določil prevzemnika, imenuje zbornica začasnega upravitelja zdravstvene dokumentacije.

41. člen

Določbe prejšnjega člena se uporabljajo tudi, če zasebni zdravnik umre. V tem primeru ima začasni upravitelj pravico do vstopa v ordinacijo in do prevzema zdravstvene dokumentacije.

IV. DOLŽNOSTI IN PRAVICE ZDRAVNIKOV
PRI OPRAVLJANJU ZDRAVNIŠKE SLUŽBE

A1. Delovni čas zdravnikov

41.a člen

Zdravniki v mreži javne zdravstvene službe delajo v enakomerno ali neenakomerno razporejenem delovnem času.

Delovni dan zdravnikov se praviloma ne pričenja pred 8. uro zjutraj.

V izvenhospitalski dejavnosti, namenjeni storitvam za uporabnike, mora najmanj petina delovnega časa potekati po 16. uri.

Zdravniki, ki delajo na delovnih mestih v ambulantah ali v tehnološko zahtevnih diagnostičnih, terapevtskih in rehabilitacijskih enotah ter operacijskih dvoranah, se zaradi čim večje izkoriščenosti prostorov in opreme na delo lahko razporejajo v izmenah. Če delo na takih delovnih mestih traja 12 ali več ur dnevno, se lahko prične pred 8. uro zjutraj. Seznam takih delovnih mest določi delodajalec.

Za zdravnike, ki opravljajo delo v okviru mreže javne zdravstvene službe kot zasebni zdravniki s koncesijo, se delovni čas določi v koncesijski pogodbi.

41.b člen

Delo preko polnega delovnega časa ne sme presegati v povprečju osem ur tedensko.

Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljša od šestih mesecev, pri čemer se pri izračunu povprečja ne upoštevata letni dopust in odsotnost z dela zaradi bolezni.

V primeru pisnega soglasja zdravnika lahko delo preko polnega delovnega časa presega omejitve iz tega člena. Zdravnika, ki s tem ne soglaša, delodajalec ne sme oškodovati.

Delodajalec vodi posebno evidenco o izvajanju dela preko polnega delovnega časa zdravnikov, ki so podali so-

glasje po prejšnjem odstavku. Evidenco mora na podlagi zahteve predložiti pristojnim nadzornim organom.

41.c člen

Zdravnik, ki v okviru mreže javne zdravstvene službe dela polni delovni čas pri enem ali več delodajalcih, sme izjemoma za opravljanje dopolnilnega dela skleniti pogodbo o zaposlitvi z drugim delodajalcem v okviru mreže javne zdravstvene službe, vendar največ za osem ur na teden, po poprejšnjem soglasju delodajalcev, pri katerih je zaposlen s polnim delovnim časom.

Določitev načina uresničevanja pravic in obveznosti iz tega delovnega razmerja, glede na pravice in obveznosti zdravnika pri delodajalcih, pri katerih je zaposlen s polnim delovnim časom, je obvezna sestavina pogodbe o zaposlitvi iz prejšnjega odstavka.

Zdravniku, ki sklene pogodbo o zaposlitvi skladno s prvim odstavkom tega člena, ta pogodba preneha veljati v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, po poteku dogovorjenega časa ali če so umaknjena soglasja delodajalcev, kjer je zdravnik v delovnem razmerju s polnim delovnim časom.

41.d člen

Zdravnik ima pravico do dnevnega počitka v trajanju nepretrgoma najmanj 12 ur in do tedenskega počitka v trajanju nepretrgoma najmanj 24 ur.

Če je to potrebno zaradi zagotavljanja zdravstvenega varstva v dogovorjenem obsegu, se lahko minimalno trajanje dnevnega in tedenskega počitka zagotavlja kot povprečje v obdobju dveh mesecev.

Zaradi zagotavljanja dežurstva lahko zdravnikov delovni čas traja nepretrgoma največ 32 ur, od tega lahko traja delo v okviru polnega delovnega časa največ 10 ur v enem delovnem dnevu, v dveh zaporednih delovnih dneh pa največ 16 ur. Za delovni čas, ki nepretrgoma traja več kot 16 ur, je potrebno soglasje zdravnika.

1. Dežurna zdravniška služba

42. člen

Dežurstvo je posebna oblika dela, sestavljena iz ur prisotnosti na delovnem mestu – neefektivne ure in ur opravljanja storitev – efektivne ure.

Vse ure v dežurstvu se s stališča pravice do odmorov in počitkov štejejo v delovni čas.

Plačilo za efektivne in neefektivne ure je različno in se uredi s kolektivno pogodbo.

Plačilo za dežurstvo se všteva v osnovo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Zdravniku, ki je dopolnil 50 let starosti, praviloma ni potrebno opravljati dežurne službe, ob pogojih, ki jih določi minister.

1.A Pripravljenost

42.a člen

Pripravljenost pomeni dosegljivost izven delovnega mesta po telefonu ali s pomočjo drugih sredstev, z namenom, da je zagotovljena možnost svetovanja in v primeru potrebe prihod na delovno mesto. Najdaljši sprejemljivi čas prihoda na delovno mesto določi delodajalec.

Plačilo za ure pripravljenosti se uredi s kolektivno pogodbo.

Ure pripravljenosti se ne štejejo v delovni čas.

2. Nujna zdravniška pomoč

43. člen

Nujna zdravniška pomoč obsega nujne storitve, katerih opustitev bi v kratkem času vodila v nepopravljivo in hudo

okvaro zdravja ali smrt. Tako pomoč je dolžan nuditi zdravnik v skladu s kodeksom medicinske deontologije in v skladu z dosežki znanosti in strokovno preverjenimi metodami.

Zdravnik ne sme pogojevati nujenja nujne zdravniške pomoči z vnaprejšnjim plačilom.

44. člen

Zdravnik, ki opravlja osnovno zdravstveno dejavnost v okviru mreže javne zdravstvene službe, se mora vključiti v program zagotavljanja nujne medicinske pomoči na svojem območju.

45. člen

Zdravnik mora v skladu z veljavnimi dosežki znanosti in strokovno preverjenimi metodami, glede na svojo dejavnost in krajevne pogoje, imeti na razpolago nujne medicinske pripomočke in nujna zdravila, ki jih bolniku posreduje kot začetek nujne zdravniške pomoči.

Seznam nujnih medicinskih pripomočkov in nujnih zdravil iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

2.A Zagotavljanje neprekinjene nujne zdravniške pomoči

45.a člen

Neprekinjena nujna zdravniška pomoč se zagotavlja s polnim delovnim časom, dežurstvom, pripravljenostjo ali kombinacijami teh oblik dela.

3. Opravljanje zdravniške službe v času stavke

46. člen

Zdravnik je v času stavke dolžan izvajati tiste zdravniške storitve iz drugega odstavka 4. člena tega zakona, katerih opustitev bi v kratkem času vodila v nepopravljivo hudo okvaro zdravja ali v smrt. To so zlasti:

- zdravljenje vročinskih stanj in infekcij;
- zdravljenje poškodb in zastrupitev;
- zdravljenje kroničnih bolezni, če bi njegova opustitev neposredno in v krajšem času povzročila poslabšanje zdravstvenega stanja, invalidnost, druge trajne okvare zdravja ali smrt;

- druge storitve nujne zdravniške pomoči;
- opravljanje prvih pregledov brez čakalne dobe najmanj v obsegu, ki potrjuje ali izključuje stanja v prejšnjih alineah (triažni pregledi);

– predpisovanje zdravil in medicinskih pripomočkov za zdravljenje stanj iz prejšnjih alinej.

Za prvi pregled se šteje na primarni ravni prva obravnava, na sekundarni ali terciarni ravni pa prva napotitev k specialistu zaradi nove bolezni ali stanja ali zaradi poslabšanja bolezni.

Poleg tega je zdravnik v času stavke dolžan opravljati še naslednje storitve:

- vse zdravstvene storitve za otroke do 18. leta starosti ter bolnike, starejše od 65 let;
- vse zdravstvene storitve v zvezi z nosečnostjo in porodom;
- ukrepe za preprečevanje in obvladovanje nalezljivih bolezni.

4. Medsebojni odnosi

47. člen

Zdravnik mora seznaniti bolnika s predvidenimi diagnostičnimi postopki in s predlaganim zdravljenjem.

Zdravnik ne sme ukrepati brez bolnikove privolitve oziroma privolitve staršev za osebe, mlajše od 15 let, oziroma skrbnika, kadar gre za osebe pod skrbništvom.

Ukrepi brez privolitve bolnika, staršev ali skrbnika so dopustni le, če bi opustitev zdravljenja povzročila bolniku

zdravstveno škodo in bolnik ni sposoben odločanja o sebi zaradi motenj zavesti ali hude oslavitve umskih sposobnosti ali umske manjrazvitosti ali duševne motnje, zaradi katere je hudo motena bolnikova presoja.

48. člen

Zdravnik ni odgovoren za potek zdravljenja bolnika, kadar:

- zdravniku navaja neresnične podatke o svojem zdravstvenem počutju;
- se ne ravna po navodilih zdravnika;
- ne sodeluje pri varovanju, krepitvi in povrnitvi lastnega zdravja.

49. člen

Zdravnik lahko odkloni zdravniški poseg, če sodi, da ni v skladu z njegovo vestjo in če ne gre za nujno zdravniško pomoč. O svojem ugovoru vesti mora bolnika pravočasno obvestiti in ga napotiti k drugemu usposobljenemu zdravniku, če pa je zaposlen, mora o zavrnitvi posega obvestiti svojega delodajalca.

50. člen

Zdravnik mora voditi dokumentacijo o zdravstvenem stanju in zdravljenju bolnika in druge evidence v skladu s posebnim zakonom.

51. člen

Zdravnik mora varovati kot poklicno skrivnost podatke o zdravstvenem stanju bolnika in podatke o vzrokih, okoliščinah in posledicah tega stanja.

52. člen

Podatki iz prejšnjega člena se ne smejo dajati drugim ljudem oziroma javnosti in tudi ne objavljati na način, ki bi omogočal razkritje posameznika, na katerega se nanašajo.

Dolžnosti varovanja poklicne skrivnosti lahko zdravnika razreši bolnik sam ali sodišče v skladu z zakonom, za mladoletne osebe in za osebe pod skrbništvom pa starši oziroma skrbniki.

Dolžnost varovanja poklicne skrivnosti tudi po smrti bolnika ne preneha.

53. člen

Brez predhodnega soglasja bolnika lahko podatke iz prejšnjega člena daje bolnikovim ožjim sorodnikom ali skrbnikom oziroma izvenzakonskemu partnerju le zdravnik, ki bolnika zdravi, če oceni, da je to v bolnikovo korist.

54. člen

V primeru premestitve ali preselitve bolnika ali če bolnik izbere drugega zdravnika, mora zdravnik oziroma zdravstveni zavod na novo izbranemu zdravniku posredovati vso zdravstveno dokumentacijo o bolniku.

V. ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI ZDRAVNIŠKEGA DELA

1. Strokovno izpopolnjevanje

55. člen

Zdravnik ima pravico in dolžnost strokovnega izpopolnjevanja, ki obsega:

- stalno spremljanje razvoja medicinskih ved;
- pridobivanje novega znanja.

Delodajalec mora zdravniku omogočiti strokovno izpopolnjevanje najmanj v obsegu, ki omogoča zdravniku podaljševanje licence brez preizkusa strokovne usposobljenosti.

2. Strokovni nadzor s svetovanjem

56. člen

Zbornica opravlja strokovni nadzor s svetovanjem nad delom zdravnikov, v skladu s pravilnikom in letnim programom, ki ga sprejme v soglasju z ministrom.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko minister sam odredi strokovni nadzor.

57. člen

Izredni strokovni nadzor s svetovanjem izven sprejete ga letnega programa opravi zbornica na lastno pobudo, na predlog ministra, plačnika zdravstvenih storitev ali drugega naročnika.

58. člen

O opravljenem strokovnem nadzoru mora biti najkasneje v 15 dneh po pregledu sestavljen ugotovitveni zapisnik, ki se pošlje zdravnikovemu delodajalcu oziroma zasebnemu zdravniku in ministrstvu, kadar gre za izredni strokovni nadzor pa tudi predlagatelju izrednega strokovnega nadzora.

59. člen

Če se pri strokovnem nadzoru oziroma pri zdravnikovem delu ugotovijo večje strokovne pomanjkljivosti ali napake, lahko zbornica v skladu s svojimi akti:

- izreče opomin;
- zahteva dodatno strokovno izpopolnjevanje zdravnika, za katerega se ugotovi pomanjkljiva usposobljenost;
- zdravniku odvzame licenco;
- predlaga druge ukrepe ministrstvu.

Če se pri strokovnem nadzoru oziroma pri zdravnikovem delu ugotovijo manjše strokovne pomanjkljivosti ali napake, lahko zbornica v skladu s svojimi akti izda zdravniku priporočilo ali obvezno navodilo.

60. člen

Strokovni nadzor s svetovanjem iz 56. člena tega zakona se financira iz proračuna Republike Slovenije.

Strokovni nadzor s svetovanjem iz 57. člena tega zakona plača predlagatelj oziroma naročnik nadzora.

3. Zavarovanje odgovornosti

61. člen

Zdravnik, ki dela neposredno z bolniki, mora biti zavarovan za odgovornost za škodo, ki bi lahko nastala pri njegovem delu. Zaposlenega zdravnika zavaruje delodajalec.

Zavarovalno vsoto po posameznih specialnostih vsako leto določi zbornica v soglasju z ministrom.

4. Nazivi, nagrade in priznanja

62. člen

Zdravniki imajo naslednje nazive:

- zdravnik, doktor dentalne medicine,
- specialist,
- specialist konzultant,
- primarij,
- svetnik,
- višji svetnik.

Zdravniki uporabljajo nazive primarij, svetnik ali višji svetnik vzporedno z nazivi zdravnik/doktor dentalne medicine, specialist in specialist konzultant.

Pogoje in postopek za razvrstitev v nazive iz prve do tretje alineje prvega odstavka tega člena določi minister na predlog zbornice.

Pogoje in postopek za razvrstitev v nazive primarij, svetnik in višji svetnik določi minister.

63. člen

Republika Slovenija podeljuje zdravnikom nagrade in priznanja kot posebna družbena priznanja za izjemne uspehe širšega družbenega pomena, ki prispevajo k uspešnosti in učinkovitosti zdravstvenega varstva.

VI. VREDNOTENJE ZDRAVNIŠKE SLUŽBE

64. člen

Ministrstvo, zbornica in zavod se vsako leto dogovorijo o deležu sredstev za vrednotenje zdravniškega dela znotraj finančnega načrta zavoda.

Obseg sredstev se določi na podlagi števila zdravniških delovnih mest v mreži javne zdravstvene službe in poklicne kolektivne pogodbe za zdravnike in zakona. Tako določen delež sredstev predstavlja izhodišče za oblikovanje cen in obsega programov v okviru dogovora o programu storitev iz obveznega zdravstvenega zavarovanja na podlagi 63. člena zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 9/92, 13/93, 9/96, 29/98 in 6/99).

Iz obsega sredstev, določenega v prejšnjem odstavku, ministrstvo, zbornica in zavod dogovorijo delež sredstev, ki je namenjen za delovno uspešnost.

Na predlog zbornice minister določi kriterije in pogoje za določitev višine delovne uspešnosti v plači zdravnika.

65. člen

Cena zdravnikovega dela v posamezni zdravstveni storitvi je določena kot zdravniška tarifa za posamezno zdravniško storitev. Zdravniška tarifa se določi iz vrednosti zdravnikovega dela in drugih stroškov v standardnem letnem številu učinkovitih ur, ko mora zdravnik izvajati storitve, ki so pravica iz obveznega zdravstvenega zavarovanja in standardiziranega trajanja posamezne zdravniške storitve. Plačilo zdravnikov je pretežno odvisno od količine izvedenih storitev.

66. člen

Zasebni zdravniki s koncesijo prejemajo plačilo za svoje delo v ceni celotnega programa, dogovorjenega v pogodbi z zavodom.

67. člen

Metodologijo za določanje cen zdravniških storitev, ki niso predmet obveznega zdravstvenega zavarovanja, določi minister na predlog zbornice.

68. člen

Postopek in merila za določitev plač zdravnikov se določijo s poklicno kolektivno pogodbo in v skladu s tem zakonom.

VII. ZDRAVNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

1. Splošne določbe in članstvo

69. člen

Zdravniki se združujejo v Zdravniško zbornico Slovenije, ki zastopa njihove poklicne, socialne in ekonomske interese, skrbi za ugled in čast zdravniškega poklica ter izpolnjevanje zdravniških dolžnosti.

Zbornica je pravna oseba.

70. člen

Članstvo v zbornici je obvezno za vse, ki na območju Republike Slovenije opravljajo zdravniško službo.

Članstvo v zbornici je prostovoljno za zdravnike:

- ki ne opravljajo zdravniške službe;

- ki opravljajo zdravniško službo izven Republike Slovenije, pa imajo v Republiki Sloveniji stalno bivališče;
- ki so upokojeni;
- ki so nezaposleni.

(Opomba: glej tudi 6. člen ZOPZPEU)

2. Naloge in javna pooblastila zbornice

71. člen

Zbornica ima naslednje naloge:

1. sprejema kodeks medicinske deontologije, preverja ravnanje zdravnikov in ukrepa v zvezi s kršenjem kodeksa;
2. podeljuje, podaljšuje in odvzema licence;
3. načrtuje, spremlja in nadzoruje sekundarijat, specializacijo in druge oblike podiplomskega strokovnega izpopolnjevanja svojih članov s preverjanjem usposobljenosti ter določa pogoje za imenovanje mentorjev in jih imenuje;
4. izvaja strokovni nadzor s svetovanjem;
5. sodeluje pri pripravi zakonov, planskih dokumentov, kadrovskega načrta in drugih predpisov s področja zdravstva;
6. sodeluje pri določanju izhodišč za sklepanje pogodb z zavodom;
7. zastopa interese zasebnih zdravnikov pri sklepanju pogodb z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije;
8. sodeluje pri sklepanju kolektivnih pogodb v imenu zasebnih zdravnikov kot delodajalcev;
9. vodi register zdravnikov;
10. opravlja druge naloge v skladu z zakonom in statutom.

Naloge iz 2., 3., 4. in 9. točke prejšnjega odstavka opravlja zbornica kot javna pooblastila.

Naloge, ki jih opravlja zbornica kot javna pooblastila, se financirajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije, razen v primerih iz 57. člena tega zakona, ko zbornica opravi izredni strokovni nadzor s svetovanjem na predlog plačnika zdravstvenih storitev ali drugega naročnika.

72. člen

Zavodi, gospodarske družbe in druge organizacije in zasebni zdravniki morajo zbornici, na njeno zahtevo, posredovati podatke iz 31. člena tega zakona.

Medicinska fakulteta zbornici na njeno zahtevo posreduje podatke o številu študentov in seznam diplomantov ter podatke o strokovni izobrazbi zdravnikov, ki jih zbornica potrebuje za izvajanje nalog iz 3. in 5. točke prvega odstavka 71. člena tega zakona.

73. člen

Zbornica sprejme statut, h kateremu da soglasje Vlada Republike Slovenije v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil.

74. člen

Zbornica pridobiva svoja sredstva:

- s članarino;
- iz proračuna Republike Slovenije za izvajanje javnih pooblastil;
- s prodajo svojih storitev;
- z donatorstvom, volili, darili in iz drugih virov.

Na podlagi soglasja zaposlenega zdravnika je zavod oziroma njegov delodajalec ali zasebni zdravnik dolžan obračunavati mesečno članarino in jo nakazovati zbornici.

VIII. SLOVENSKO ZDRAVNIŠKO DRUŠTVO

75. člen

Zdravniki se prostovoljno združujejo v Slovensko zdravniško društvo, ki deluje v javnem interesu.

76. člen

Slovensko zdravniško društvo:

- pripravlja vsebine specializacij v sodelovanju z medicinsko fakulteto;
- predstavlja in zastopa strokovne interese slovenskih zdravnikov v mednarodnih strokovnih združenjih.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

77. člen

Z denarno kaznijo od 150.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod, zasebna ordinacija pa z denarno kaznijo od 100.000 do 150.000 tolarjev, če ravna v nasprotju s 23. členom tega zakona.

Z denarno kaznijo od 60.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba pravne osebe.

78. člen

Z denarno kaznijo od 150.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod in gospodarska družba, zasebna ordinacija pa z denarno kaznijo od 110.000 do 500.000 tolarjev, če kot delodajalec ne zavarujejo zdravniške odgovornosti za škodo iz 61. člena tega zakona.

Z denarno kaznijo od 60.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba pravne osebe.

79. člen

Z denarno kaznijo od 150.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod in gospodarska družba, zasebna ordinacija pa z denarno kaznijo od 110.000 do 150.000 tolarjev, če zbornici ne posredujejo podatkov iz 24. člena tega zakona.

Z denarno kaznijo od 120.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba pravne osebe.

80. člen

Z denarno kaznijo od 120.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek, kdor začne samostojno opravljati zdravniško službo, pa ne izpolnjuje pogojev iz 10. člena tega zakona.

81. člen

Z denarno kaznijo od 150.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zdravnik:

1. če ne ravna v skladu s 11. členom tega zakona;
2. če opravlja zdravniško službo v nasprotju s 15. in 20. členom tega zakona;
3. če začne opravljati zdravniško službo brez vpisa v register zdravnikov (29. člen);
4. če ne poda izjave o uveljavljanju ugovora vesti iz 31. člena tega zakona, pa jo kasneje uveljavlja;
5. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 40. člena tega zakona;
6. če pogojuje nudenje nujne zdravniške pomoči z vnaprejšnjim plačilom (drugi odstavek 43. člena);
7. če se ne vključi v program zagotavljanja nujne medicinske pomoči v skladu s 44. členom tega zakona;
8. če ukrepa v nasprotju s drugim in tretjim odstavkom 47. člena tega zakona;
9. če ne ravna v skladu s določbo 49. člena tega zakona.

Zakon o zdravniški službi – ZZdrS (Uradni list RS, št. 98/99) vsebuje naslednje predhodne in končne določbe:

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

82. člen

Zdravniška zbornica Slovenije je pravna naslednica zdravniške zbornice za Dravsko banovino.

83. člen

Zdravnik, ki je pred uveljavitvijo tega zakona pričel s specializacijo brez končanega sekundarijata, nadaljuje specializacijo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

Ne glede na določila tega zakona se zdravniku, ki opravi sekundarijat in preizkus usposobljenosti od 1. 1. 2000 do 1. 1. 2007, izda licenco za področje splošne medicine.

Zdravniku, ki mu je bila izdana licenca za področje splošne medicine do 1. 1. 2000, ni potrebno za podaljšanje licence za delo na področju splošne medicine za obdobje po 1. 1. 2007 opraviti specialističnega izpita.

84. člen

V treh mesecih po uveljavitvi tega zakona ministrstvo izroči zbornici register zasebnih zdravnikov z vso dokumentacijo, arhivom in še nerešenimi vlogami.

85. člen

Vloge za vpis v register zasebnih zdravstvenih delavcev, ki so jih zdravniki vložili pred uveljavitvijo tega zakona, se rešujejo po predpisih, ki so veljali na dan vložitve.

86. člen

V šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona minister:

- predpiše pogoje, ki jih mora izpolnjevati zdravstveni zavod ali zasebna ordinacija za izvajanje pripravništva, sekundarijata in specializacij (21. člen);
- predpiše seznam nujnih pripomočkov in nujnih zdravil iz drugega odstavka 45. člena tega zakona.

87. člen

V 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona minister določi razpored zdravniških delovnih mest v mreži javne zdravstvene službe (8. člen).

88. člen

V 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona zbornica v soglasju z ministrom:

- določi postopek in način priznanja v tujini opravljene specializacije (19. člen);
- določi pogoje za opravljanje mentorstva (28. člen).

V dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona izda zbornica pravilnik iz 29. člena tega zakona.

89. člen

Zavarovanje odgovornosti zdravnika za škodo iz 61. člena tega zakona mora biti sklenjeno najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

90. člen

Postopek za uskladitev kolektivne pogodbe za zdravnike s tem zakonom se prične takoj po uveljavitvi tega zakona.

Minister izda pravilnik, s katerim določi kriterije in pogoje za določitev višine delovne uspešnosti v plači zdravnika (64. člen) v roku šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

91. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednje določbe Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92, 26/92 – popr., 37/95, 8/96 in 90/99):

- prvi in tretji odstavek 34. člena;
- 71. člen;
- 85. člen;
- 86. člen v delu, ki se nanaša na zdravnike.

Z dnem uveljavitve tega zakona se za zdravnike prenehajo uporabljati 40., 62., 64., 66., 67., 68., 69., 88., 89., 90. in 91. člen Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92, 26/92 – popr., 37/95, 8/96 in 90/99).

Zakon o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in organih lokalne skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94, 36/96 in 20/97) se uporablja za zdravnike do sklenitve kolektivne pogodbe iz 68. člena tega zakona.

92. člen

Do izdaje izvršilnih predpisov po tem zakonu se uporabljajo, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom, naslednji predpisi:

1. pravilnik o pripravništvu in strokovnih izpitih delavcev na področju zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 59/92 in 59/96),

2. program pripravništva za poklic zdravnik (Uradni list RS, št. 33/95, 60/95, 59/96, 62/96),

3. pravilnik o vsebini in poteku sekundarijata (Uradni list RS, št. 83/97),

4. pravilnik o izdaji, podalšanju in odvzemu licence (Uradni list RS, št. 56/94),

5. pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati zdravstveni zavodi ali zasebni zdravstveni delavci za izvajanje programov pripravništva, sekundarijata in specializacij (Uradni list RS, št. 25/93, 1/99),

6. pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati zdravstveni zavodi za izvajanje praktičnega pouka dijakov zdravstvenih šol in študentov visokošolskih zavodov in za podelitev naziva učni zavod (Uradni list RS, št. 25/93),

7. pravilnik o vodenju registra zasebnih zdravstvenih delavcev (Uradni list RS, št. 24/92),

8. pravilnik o pogojih za opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 24/92),

9. pravilnik o strokovnem nadzoru s svetovanjem (Uradni list RS, št. 62/93),

10. pravilnik o napredovanju delavcev zaposlenih v zdravstvu (Uradni list RS, št. 41/94 in 14/97).

93. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-A (Uradni list RS, št. 67/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

11. člen

Ne glede na določbo 2. člena tega zakona (prvi odstavek 41.b člena zakona) lahko v obdobju do 31. decembra 2004 traja delo preko polnega delovnega časa v povprečju največ 15 ur tedensko. Izjemoma lahko v tem obdobju traja delo preko polnega delovnega časa dalj, vendar ne več kot 25 ur tedensko, če delodajalec za opravljanje dela ni mogel zaposliti novega zdravnika, ker se ni nihče prijavil na objavo prostega delovnega mesta ali ni nihče izpolnjeval pogojev za zaposlitev. Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljša od štirih mesecev.

Za sekundarije in specializante lahko v obdobju do 31. julija 2007 traja delo preko polnega delovnega časa v povprečju največ 18 ur na teden, v naslednjih dveh letih 16 ur na teden in še v naslednjih dveh letih 12 ur na teden. Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev

v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih mesecev.

12. člen

Določbe 5. in 6. člena tega zakona, ki se nanašajo na plačilo opravljenih ur, veljajo do začetka uporabe zakona o sistemu plač v javnem sektorju.

Delodajalci so dolžni organizirati razpored delovnega časa v skladu s tem zakonom najkasneje do 1. januarja 2003.

13. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-B (Uradni list RS, št. 15/03) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-C (Uradni list RS, št. 2/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

8. člen

Ne glede na 2. člen tega zakona smejo doktorji dentalne medicine uporabljati strokovni naslov doktorji oziroma doktorice stomatologije do 1. maja 2004.

9. člen

Minister, pristojen za zdravje, izda predpis iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona in objavi sezname iz 5. člena tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

10. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določba četrtega odstavka 4. člena tega zakona pa se uporablja od dne pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

1571. Zakon o socialnem varstvu (ZSV-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. februarja 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o socialnem varstvu, ki obsega:

- Zakon o socialnem varstvu – ZSV (Uradni list RS, št. 54/92 z dne 13. 11. 1992),
- Popravek Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 56/92 z dne 27. 11. 1992),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-G (Uradni list RS, št. 13/93 z dne 12. 3. 1993),
- Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi prvega odstavka 76. člena Zakona o socialnem varstvu, št. U-I-137/93-24 (Uradni list RS, št. 42/94, z dne 13. 7. 1994),
- Zakon o nadomestitvi indeksa drobnoprodajnih cen z indeksom cen življenjskih potrebščin – ZNIDC (Uradni list RS, št. 1/99, z dne 9. 1. 1999),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-A (Uradni list RS, št. 41/99 z dne 1. 6. 1999),
- Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno – ZPDZC (Uradni list RS, št. 36/2000, z dne 26. 4. 2000),
- Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami – ZUOPP (Uradni list RS, št. 54/2000, z dne 16. 6. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-B (Uradni list RS, št. 26/01 z dne 12. 4. 2001),
- Zakon o izvajanju rejniške dejavnosti – ZIRD (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-C (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004) in
- Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 7/04 z dne 27. 1. 2004).

Št. 540-01/91-5/30

Ljubljana, dne 27. februarja 2004.

EPA 1140-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

Z A K O N O SOCIALNEM VARSTVU uradno prečiščeno besedilo (ZSV-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Socialno varstvena dejavnost obsega preprečevanje in reševanje socialne problematike posameznikov, družin in skupin prebivalstva.

2. člen

Država zagotavlja in razvija delovanje socialno varstvenih zavodov, ustvarja pogoje za zasebno delo v socialno varstveni dejavnosti ter podpira in spodbuja razvoj samopomoči, dobrotelnosti, oblik neodvisnega življenja invalidov ter drugih oblik prostovoljnega dela na področju socialnega varstva.

Socialno varstveni program, ki ga sprejme Državni zbor:

- določi strategijo razvoja socialnega varstva;
- opredeli prednostna razvojna področja socialnega varstva;
- opredeli specifične potrebe in možnosti posameznih območij;
- določi mrežo javne službe, ki jo zagotavlja država.

3. člen

Pravice iz socialnega varstva po tem zakonu obsegajo storitve in ukrepe, namenjene preprečevanju in odpravljanju socialnih stisk in težav posameznikov, družin in skupin prebivalstva ter denarno socialno pomoč, namenjeno tistim posameznikom, ki si sami materialne varnosti ne morejo zagotoviti zaradi okoliščin, na katere ne morejo vplivati.

4. člen

Pravice do storitev in denarne socialne pomoči se uveljavljajo po načelih enake dostopnosti in proste izbire oblik za vse upravičence pod pogoji, ki jih določa zakon.

5. člen

Upravičenci po tem zakonu so državljani Republike Slovenije, ki imajo stalno prebivališče v Sloveniji ter tujci, ki imajo dovoljenje za stalno prebivanje v Sloveniji.

Državljan Republike Slovenije, ki nimajo stalnega prebivališča v Sloveniji, ter tujci, ki nimajo dovoljenja za stalno prebivanje v Sloveniji, uveljavljajo pravice do posameznih storitev in denarne socialne pomoči v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

6. člen

Dejavnosti, potrebne za delovanje in razvoj sistema socialnega varstva, obsegajo zlasti vzpostavitev, vzdrževanje in razvijanje zbirk podatkov s področja socialnega varstva in informacijski sistem, raziskovalne dejavnosti, eksperimentalne in razvojne programe, izobraževanje in usposabljanje kadrov po programih, ki ustrezajo potrebam dejavnosti in mednarodnim standardom, načrtovanje in spremljanje socialne in socialno varstvene politike ter razvoj stroke.

7. člen

Informacijske, analitične, strokovno – dokumentacijske in programske dejavnosti za področje socialnega varstva ter izvajanje temeljnega, aplikativnega in razvojno raziskovalnega dela na tem področju opravlja inštitut, ki ga ustanovi država kot javni zavod.

8. člen

Za spremljanje politike ter dajanje pobud in mnenj k razvojnim usmeritvam na področju socialnega varstva se pri ministrstvu, pristojnem za socialno varstvo, ustanovi strokovni svet.

Strokovni svet opravlja zlasti naslednje naloge:

- sodeluje pri pripravi socialno varstvenega programa;
- spremlja potrebe na področju socialnega varstva v Republiki Sloveniji in predlaga programe ukrepov;
- sodeluje pri pripravi normativov in standardov storitev;
- predlaga in spremlja programe znanstveno raziskovalnih nalog na področju socialnega varstva.

Člane strokovnega sveta imenuje minister, pristojen za socialno varstvo, iz vrst priznanih strokovnjakov s področja socialne politike na predlog socialne zbornice.

9. člen

Država skrbi za preprečevanje socialno varstvene ogroženosti, zlasti tako, da s sistemskimi ukrepi na področju davčne politike, zaposlovanja in dela, štipendijske politike, stanovanjske politike, družinske politike, zdravstva, vzgoje in izobraževanja in na drugih področjih vpliva na socialni položaj prebivalcev kakor tudi na razvoj demografsko ogroženih območij.

Ukrepe iz prejšnjega odstavka določijo področni zakoni.

II. SOCIALNO VARSTVENE STORITVE

10. člen

Socialno varstvene storitve (v nadaljnjem besedilu: storitve), namenjene preprečevanju socialnih stisk in težav (socialna preventiva), obsegajo aktivnosti in pomoč za samopomoč posamezniku, družini in skupinam prebivalstva.

11. člen

Storitve, namenjene odpravljanju socialnih stisk in težav so:

1. prva socialna pomoč,
2. osebna pomoč,
3. pomoč družini,

4. institucionalno varstvo,

5. vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji,

6. pomoč delavcem v podjetjih, zavodih ter pri drugih delodajalcih.

Storitve iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka se izvajajo po normativih in standardih, ki jih predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

12. člen

Prva socialna pomoč po tem zakonu obsega pomoč pri prepoznavanju in opredelitvi socialne stiske in težave, oceno možnih rešitev ter seznanitev upravičenca o vseh možnih oblikah socialno varstvenih storitev in dajatev, ki jih lahko uveljavi ter o obveznostih, ki so povezane z oblikami storitev in dajatev, kakor tudi seznanitev upravičenca o mreži in programih izvajalcev, ki nudijo socialno varstvene storitve in dajatve.

13. člen

Osebna pomoč po tem zakonu obsega svetovanje, urejanje in vodenje z namenom, da bi posamezniku omogočili razvijanje, dopolnjevanje, ohranjanje ter izboljšanje socialnih zmožnosti.

14. člen

Upravičenec do storitev iz 12. in 13. člena tega zakona je vsakdo, ki se znajde v socialni stiski in težavi.

15. člen

Pomoč družini po tem zakonu obsega pomoč za dom, pomoč na domu in socialni servis.

Pomoč družini za dom obsega strokovno svetovanje in pomoč pri urejanju odnosov med družinskimi člani ter pri skrbi za otroke in usposabljanje družine za opravljanje njene vloge v vsakdanjem življenju.

Pomoč družini na domu obsega socialno oskrbo upravičenca v primeru invalidnosti, starosti ter v drugih primerih, ko socialna oskrba na domu lahko nadomesti institucionalno varstvo.

Socialni servis obsega pomoč pri hišnih in drugih opravilih v primeru otrokovega rojstva, bolezni, invalidnosti, starosti, v primeru nesreč ter v drugih primerih, ko je ta pomoč potrebna za vključitev osebe v vsakdanje življenje.

16. člen

Institucionalno varstvo po tem zakonu obsega vse oblike pomoči v zavodu, v drugi družini ali drugi organizirani obliki, s katerimi se upravičencem nadomeščajo ali dopolnjujejo funkcije doma in lastne družine, zlasti pa bivanje, organizirana prehrana in varstvo ter zdravstveno varstvo.

Institucionalno varstvo otrok in mladotnikov, prikrajšanih za normalno družinsko življenje po tem zakonu obsega poleg storitev iz prejšnjega odstavka že vzgojo in pripravo za življenje.

Institucionalno varstvo otrok in mladotnikov z zmereno, težjo ali težko motnjo v duševnem razvoju obsega poleg storitev iz prvega odstavka tega člena še usposabljanje po posebnem zakonu, oskrbo in vodenje.

Upravičenec do institucionalnega varstva lahko v primerih in pod pogoji, določenimi s tem zakonom, namesto pravice do celodnevnega institucionalnega varstva izbere družinskega pomočnika.

17. člen

Vodenje in varstvo po tem zakonu obsegata organizirano celovito skrb za odraslo telesno in duševno prizadeto osebo, razvijanje individualnosti in harmoničnega vključevanja v skupnost in okolje.

Zaposlitev pod posebnimi pogoji po tem zakonu obsega take oblike dela, ki omogočajo prizadetim ohranjanje pridobljenih znanj ter razvoj novih sposobnosti.

18. člen

Pomoč delavcem v podjetjih, zavodih ter pri drugih delodajalcih po tem zakonu obsega svetovanje in pomoč pri reševanju težav, ki jih imajo delavci v zvezi z delom v delovni sredini in ob prenehanju delovnega razmerja ter pomoč pri uveljavljanju pravic iz zdravstvenega, pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter otroškega in družinskega varstva.

II.A IZBIRA DRUŽINSKEGA POMOČNIKA

18.a člen

Pravico do izbire družinskega pomočnika ima polnoletna oseba s težko motnjo v duševnem razvoju ali polnoletna težko gibalno ovirana oseba, ki potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb (v nadaljnjem besedilu: invalidna oseba).

Šteje se, da gre za invalidno osebo iz prejšnjega odstavka, če:

– je zanj pred uveljavljanjem pravice do izbire družinskega pomočnika skrbel eden od staršev, ki je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek,

– ali je oseba invalid po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, ki potrebuje pomoč za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb,

– ali če v skladu s tem zakonom komisija za priznanje pravice do družinskega pomočnika (v nadaljnjem besedilu: komisija) ugotovi, da gre za osebo s težko motnjo v duševnem razvoju ali težko gibalno ovirano osebo, ki potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, ki jo lahko nudi družinski pomočnik.

Invalidna oseba v primeru izbire družinskega pomočnika obdrži pravico do dodatka za tujo nego in pomoč, ki ga prejema za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb po drugih predpisih, vendar ji ta pravica v času, ko ji pomoč nudi družinski pomočnik, miruje.

18.b člen

Družinski pomočnik je oseba, ki invalidni osebi nudi pomoč, ki jo potrebuje. Družinski pomočnik ni dolžan kriti materialnih stroškov za življenje invalidne osebe.

Družinski pomočnik je lahko le oseba, ki bi se lahko štela za brezposelno osebo po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti ali se je z namenom, da bi postala družinski pomočnik, odjavila iz evidence brezposelnih oseb ali je zapustila trg dela. Družinski pomočnik je lahko tudi oseba, ki je v delovnem razmerju s krajšim delovnim časom od polnega delovnega časa pri delodajalcu.

Šteje se, da je oseba zapustila trg dela, če je z namenom, da bi postala družinski pomočnik, opustila zaposlitev s tem, da je odpovedala pogodbo o zaposlitvi s polnim delovnim časom ali pa je zaradi tega namena sklenila le delovno razmerje s krajšim delovnim časom od polnega delovnega časa pri istem oziroma drugem delodajalcu.

Odpoved pogodbe o zaposlitvi ali odjava iz evidence brezposelnih oseb z namenom biti družinski pomočnik invalidu ne pomeni krivdnega izključitvenega razloga za pridobitev pravic po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti.

18.c člen

Družinski pomočnik je lahko oseba, ki ima isto stalno prebivališče kot invalidna oseba, oziroma eden od družinskih članov invalidne osebe.

Kot družinski član po prejšnjem odstavku se štejejo osebe, ki se kot družinski člani upoštevajo pri uveljavljanju pravice do denarne socialne pomoči po tem zakonu, in brat in sestra, stara mati, stari oče, stric in teta.

18.č člen

Invalidna oseba uveljavlja pravico do izbire družinskega pomočnika pri centru za socialno delo, ki je v skladu s tem zakonom pristojen za invalidno osebo.

Invalidna oseba mora v vlogi za uveljavljanje pravice do izbire družinskega pomočnika navesti naslednje osebne podatke:

- ime in priimek,
- EMŠO,
- davčno številko,

– podatke o prebivališču (v primeru tujega državljanstva tudi podatke o izdanem dovoljenju za prebivanje v Republiki Sloveniji),

– podatke o imenu in priimku ter prebivališču osebe, ki jo želi za družinskega pomočnika.

V primeru iz prve in druge alinee drugega odstavka 18.a člena tega zakona mora invalidna oseba v vlogi navesti tudi podatke o tem, pri katerem centru za socialno delo je uveljavljal pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek eden od staršev oziroma pri katerem centru za socialno delo je bilo ugotovljeno, da je invalidna oseba, in na podlagi katerih predpisov prejema dodatek za tujo nego in pomoč za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb.

V primeru iz tretje alinee drugega odstavka 18.a člena tega zakona mora invalidna oseba vlogi priložiti dokumentacijo, iz katere je razvidno, da pri njej obstaja težka motnja v duševnem razvoju oziroma težka gibalna oviranost in da zato potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb.

18.d člen

Vlogi mora invalidna oseba priložiti izjavo izbranega družinskega pomočnika, da želi invalidni osebi nuditi pomoč, ki jo potrebuje, in da bo zapustil trg dela oziroma da se bo odjavil iz evidence brezposelnih oseb ter ali želi uveljaviti pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek.

Izjava mora vsebovati naslednje osebne podatke družinskega pomočnika:

- ime in priimek,
- EMŠO,
- davčno številko,

– podatke o prebivališču (v primeru tujega državljanstva tudi podatke o izdanem dovoljenju za prebivanje v Republiki Sloveniji),

- podatke o transakcijskem računu.

Invalidna oseba in družinski pomočnik lahko skleneta dogovor, v katerem podrobneje določita način, vrsto in obseg pomoči, ki jo bo družinski pomočnik nudil invalidni osebi. V primeru sklenjenega dogovora mora biti vlogi priložen tudi ta dogovor.

18.e člen

Če je invalidna oseba pred uveljavljanjem pravice do družinskega pomočnika v celodnevem institucionalnem varstvu, mora pristojni center za socialno delo pred odločitvijo pridobiti tudi mnenje zavoda, v katerem je nameščena, ki ga mora z vsjo dokumentacijo, s katero razpolaga, posredovati komisiji iz 18.f člena tega zakona.

18.f člen

Pristojni center za socialno delo odloči o izbiri določene osebe za družinskega pomočnika na podlagi mnenja komisije, ki jo imenuje minister, pristojen za socialno varstvo. Minister, pristojen za socialno varstvo, imenuje šest komisij, ki delujejo za posamezna teritorialno zaokrožena območja v Republiki Sloveniji.

Komisijo sestavljajo strokovni delavec po tem zakonu, zdravstveni delavec, ki dela na področju socialnega varstva, in predstavnik uporabnikov.

Komisija v svojem mnenju ugotovi, ali gre za upravičenca iz 18.a člena tega zakona in ali mu izbrani družinski pomočnik potrebno pomoč lahko nudi.

Pri pripravi mnenja iz prejšnjega odstavka komisija upošteva vse dejavnike, ki bi lahko vplivali na pomoč invalidni osebi.

18.g člen

V primeru, da je invalidna oseba za družinskega pomočnika izbrala tistega od staršev, ki ji je že nudil nego in varstvo in je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek, lahko center za socialno delo o pravici do izbire družinskega pomočnika odloči brez mnenja komisije iz prejšnjega člena.

18.h člen

Pristojni center za socialno delo izda odločbo, s katero ugotovi, da bo invalidni osebi pomoč, ki jo potrebuje pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, nudil izbrani družinski pomočnik, in hkrati odloči o pravici družinskega pomočnika iz prvega odstavka 18.i člena tega zakona.

Center za socialno delo ugotovi izbiri določene osebe za družinskega pomočnika, če:

- gre za upravičenca iz 18.a člena tega zakona,
- če izbrani pomočnik izpolnjuje pogoje po tem zakonu

in

– če komisija poda pozitivno mnenje, da mu izbrani družinski pomočnik to pomoč lahko nudi, razen v primeru iz 18.g člena tega zakona.

18.i člen

Družinski pomočnik ima pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek v višini minimalne plače oziroma sorazmernega dela plačila za izgubljeni dohodek v primeru dela s krajšim delovnim časom od polnega. Delno plačilo za izgubljeni dohodek se usklajuje z rasto minimalne plače.

Družinskemu pomočniku pravica iz prejšnjega odstavka pripada od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi vloge za uveljavljanje pravice do izbire družinskega pomočnika, kateri je priložena njegova izjava, da želi uveljaviti pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek. Če je izbrani družinski pomočnik zapustil trg dela ali se odjavil iz evidence brezposelnih oseb kasneje, mu pravica iz prejšnjega odstavka pripada s prvim naslednjim dnevom po dnevu, ko je zapustil trg dela oziroma se odjavil iz evidence brezposelnih oseb.

Če je za invalidno osebo pred uveljavljanjem pravice izbire družinskega pomočnika skrbel eden od staršev, ki je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek, staršu pripada pravica družinskega pomočnika iz prvega odstavka tega člena od prvega dne po prenehanju pravic po predpisih o starševskem varstvu do dokončnosti odločbe, s katero pristojni center za socialno delo odloči o izbiri družinskega pomočnika in njegovih pravicah.

18.j člen

Družinski pomočnik invalidni osebi nudi pomoč v skladu z njenimi potrebami in interesi, zlasti pa:

- nastanitev, nego, prehrano in gospodinjska opravila,
- zdravstveno oskrbo preko izbranega osebnega zdravnika,
- spremstvo in udeleževanje v različnih socialnih in družbenih aktivnostih (kulturne, športne, verske, izobraževalne),
- omogočati, da zakonit zastopnik, če ga invalidna oseba ima, opravlja svojo funkcijo.

Družinski pomočnik se mora udeleževati programov usposabljanja, ki jih določi socialna zbornica, ki določi tudi njihovo vsebino, izvajalce, pogostost in trajanje.

18.k člen

Center za socialno delo ves čas spremlja, ali družinski pomočnik invalidni osebi zagotavlja ustrezno pomoč. Invalid-

na oseba lahko kadarkoli center za socialno delo seznanja z delom družinskega pomočnika.

Družinski pomočnik je dolžan pristojnemu centru za socialno delo najmanj enkrat letno poročati o izvajanju pomoči invalidni osebi. Center za socialno delo mora s poročilom družinskega pomočnika seznaniti invalidno osebo, ki k poročilu lahko poda svoje mnenje.

V primeru spremenjenih okoliščin, ki bi onemogočile nadaljnje izvajanje pomoči, mora družinski pomočnik nemudoma obvestiti pristojni center za socialno delo. Center za socialno delo o spremenjenih okoliščinah pridobi tudi mnenje invalidne osebe.

Pristojni center za socialno delo o delu družinskega pomočnika sestavlja letno socialno poročilo, ki vsebuje tudi obvestila oziroma mnenja invalidne osebe iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena in poročila oziroma obvestila družinskega pomočnika iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

V primeru spremenjenih okoliščin ali če center za socialno delo podvomi v ustreznost pomoči družinskega pomočnika, celotno dokumentacijo odstopi komisiji iz 18.f člena tega zakona, ki mora novo mnenje v skladu s tem zakonom podati najkasneje v roku 30 dni od prejema dokumentacije.

Če komisija ugotovi, da invalidni osebi ni zagotovljena ustrezna pomoč, center za socialno delo ravna po določbi 18.l člena tega zakona.

18.l člen

Družinski pomočnik preneha opravljati svoje naloge:

- na željo invalidne osebe,
- na željo družinskega pomočnika,
- zaradi spremenjenih potreb invalidne osebe,
- zaradi izvajanja dolžnosti in nalog v nasprotju z določbami tega zakona,
- s smrtjo družinskega pomočnika,
- s smrtjo invalidne osebe.

V primeru prenehanja opravljanja nalog družinskega pomočnika po prvi, drugi, tretji in četrti alineji prejšnjega odstavka pristojni center za socialno delo izda odločbo.

Družinski pomočnik z dnem dokončnosti odločbe iz prejšnjega odstavka izgubi pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek.

V primeru prenehanja opravljanja nalog družinskega pomočnika po šesti alineji prvega odstavka tega člena družinski pomočnik obdrži pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek še 3 mesece po smrti invalidne osebe.

18.m člen

V primeru prenehanja opravljanja nalog družinskega pomočnika po prejšnjem členu, razen v primeru prenehanja po šesti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ima invalidna oseba pravico do nove izbire družinskega pomočnika ali pravico do celodnevnega institucionalnega varstva ali do pričetka ponovnega izplačevanja dodatka za tujo nego in pomoč.

V primeru, da se invalidna oseba želi vrniti v zavod, v katerem je bivala pred uveljavljanjem pravice do pravice do družinskega pomočnika, ima prednost pri sprejemu v ta zavod.

18.n člen

V primeru prenehanja opravljanja nalog družinskega pomočnika po prvi, tretji in šesti alineji prvega odstavka 18.l člena ima družinski pomočnik pravice iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, kot če bi mu prenehala pogodba o zaposlitvi brez njegove krivde.

V primeru, ko družinski pomočnik invalidni osebi ne želi več nuditi pomoči, mora invalidni osebi nuditi pomoč, ki jo ta potrebuje, dokler ji ni zagotovljena nova pomoč pri opravljanju osnovnih življenjskih potreb ali druga oblika varstva. Tudi v tem primeru ima družinski pomočnik pravice iz naslova

zavarovanja za primer brezposelnosti, kot če bi mu prenehala pogodba o zaposlitvi brez njegove krivde. Če družinski pomočnik kljub temu ne nudi pomoči invalidni osebi, kot jo potrebuje, se pri uveljavljanju pravic po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti šteje kot, da je družinskemu pomočniku pogodba o zaposlitvi prenehala iz krivdnega razloga.

V primeru prenehanja pravic družinskega pomočnika zaradi izvajanja pravice v nasprotju z določbami tega zakona mora pristojni center za socialno delo do uveljavitve pravice invalidne osebe iz 18.m člena čimprej urediti začasno drugo pomoč. V tem primeru se pri uveljavljanju pravic po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti šteje kot, da je družinskemu pomočniku pogodba o zaposlitvi prenehala iz krivdnega razloga.

Družinski pomočnik se mora pri pristojni enoti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje zaradi uveljavljanja pravic iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti po tem zakonu prijaviti v 30 dneh od dokončnosti odločbe iz drugega odstavka 18.l člena tega zakona oziroma od poteka roka iz četrtega odstavka 18.l člena tega zakona.

18.o člen

Zoper odločbo centra za socialno delo, s katero invalidni osebi ni ugodena izbira določene osebe za družinskega pomočnika, ima invalidna oseba pravico do pritožbe.

Zoper odločbo iz prvega odstavka 18.h člena tega zakona se lahko v delu, ki se nanaša na odločitve o pravici do delnega plačila za izgubljeni dohodek, pritoži tudi izbrani družinski pomočnik. Invalidna oseba oziroma izbrani družinski pomočnik se lahko pritožita tudi zoper odločbo, izdano na podlagi tretje in četrte alineje prvega odstavka 18.l člena tega zakona.

Pritožba zoper odločbo iz prvega in drugega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve.

V postopkih na drugi stopnji ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, odloči na podlagi mnenja republiške komisije za priznanje pravice do izbire družinskega pomočnika, ki jo imenuje minister, pristojen za socialno varstvo.

Minister, pristojen za socialno varstvo, pri imenovanju članov komisije iz prejšnjega odstavka smiselno upošteva določbe 18.f člena tega zakona.

Člani komisije iz drugega odstavka tega člena ne morejo biti osebe, ki so sodelovale v postopku na prvi stopnji.

18.p člen

Minister, pristojen za socialno varstvo, predpiše natančnejše pogoje in postopek za uveljavljanje pravice do izbire družinskega pomočnika.

18.r člen

Določbe tega zakona o inšpekcijskem nadzoru se uporabljajo tudi za nadzor v zvezi z uveljavljanjem in izvajanjem pravic do izbire družinskega pomočnika.

III. DENARNA SOCIALNA POMOČ

19. člen

Z denarno socialno pomočjo se upravičencu za čas bivanja v Republiki Sloveniji zagotavljajo sredstva za zadovoljevanje minimalnih življenjskih potreb v višini, ki omogoča preživetje.

Šteje se, da je preživetje iz prejšnjega odstavka omogočeno, če so upravičencu zagotovljeni dohodki, s katerimi razpolaga po plačilu davkov in obveznih prispevkov za socialno varnost, v višini minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: minimalni dohodek).

19.a člen

Pri ugotavljanju upravičenosti in določanju višine denarne socialne pomoči se upoštevajo le osnove in merila, določena s tem zakonom.

20. člen

Vsakdo je po svojih sposobnostih dolžan skrbeti za dostojno preživetje sebe in svojih družinskih članov.

Kdor si ne more preživetja zagotoviti sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja in iz drugih virov oziroma z nadomestili ali prejemki po drugih predpisih ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, ali na drug način, ima pravico do denarne socialne pomoči v višini in pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

Prejemnik denarne socialne pomoči ne more biti v ugodnejšem socialnem položaju od tistega, ki si sredstva za preživetje zagotavlja z delom ali na podlagi pravic iz dela.

21. člen

Do denarne socialne pomoči so upravičene osebe, ki si zase in za svoje družinske člane sredstev v višini minimalnega dohodka ne morejo zagotoviti iz razlogov, na katere niso mogle oziroma ne morejo vplivati, in so uveljavljale pravico do denarnih prejemkov po drugih predpisih in pravico do oprostitev in olajšav po tem zakonu ter izpolnjujejo druge pogoje po tem zakonu.

21.a člen

Denarno socialno pomoč poleg upravičencev iz 5. člena tega zakona lahko uveljavljajo tudi osebe, ki denarno socialno pomoč lahko uveljavljajo na podlagi mednarodnih aktov, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

22. člen

Osnovni znesek minimalnega dohodka znaša 40.599 tolarjev in se usklajuje enkrat letno, in sicer v mesecu januarju za indeks cen življenjskih potrebščin za obdobje zadnjih 12 mesecev pred mesecem uskladitve, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca po uskladitvi.

Višino usklajenega osnovnega zneska minimalnega dohodka minister, pristojen za socialno varstvo, objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

23. člen

Ne glede na druge določbe tega zakona se denarne socialne pomoči ne dodeli samski osebi oziroma družini, ki ima prihranke oziroma premoženje, ki dosega ali presega višino 24 minimalnih plač.

Kot premoženje v tem zakonu se ne upošteva:

- stanovanje, v katerem posameznik oziroma družina živi in ki ga predpisi o stanovanjskih razmerjih določajo kot primerno stanovanje,
- premoženje, ki daje dohodke, ki se po tem zakonu upoštevajo pri ugotavljanju lastnega dohodka,
- predmeti, ki so po predpisih o izvršbi in zavarovanju izvzeti iz izvršbe razen gotovina iz 5. točke 79. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, 51/98, 72/98 – sklep US in 11/99 – odl. US) in
- osebno vozilo v vrednosti do višine 18 minimalnih plač.

Način ugotavljanja prihrankov in premoženja po tem zakonu oziroma njegove vrednosti podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

24. člen

Do denarne socialne pomoči ni upravičena oseba, ki ne dosega minimalnega dohodka iz razlogov, na katere je mogla vplivati oziroma lahko vpliva, ali ki brez utemeljenih razlogov zavrača, se izogiba ali opušča aktivnosti, ki bi lahko oziroma lahko privedejo do zaposlitve oziroma do drugega

načina izboljšanja socialnega položaja zanjo ali njene družinske članke.

Za razloge iz prejšnjega odstavka štejejo zlasti:

- prenehanje delovnega razmerja iz razlogov, zaradi katerih zavarovanci ne morejo uveljaviti pravice do denarnega nadomestila po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti, razen če gre za popolno nezmožnost za delo;

- razlogi, zaradi katerih pristojni organ za zaposlovanje osebo preneha voditi v evidenci brezposelnih oseb, razen razlogov iz prve, pete, šeste, sedme in osme alinee prvega odstavka 70. člena zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti;

- neprijavljenost pri pristojnem organu za zaposlovanje, kadar bi se oseba po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti lahko štela za brezposelno osebo;

- neutemeljena opustitev uveljavljanja pravice, ki bi vplivala na socialni položaj te osebe oziroma njenih družinskih članov;

- nepripravljenost za poziv k sklenitvi dogovora o preživljanju iz 34.a člena tega zakona;

- zavrnitev sklenitve oziroma neizvrševanje pogodbe o aktivnem reševanju svoje socialne problematike;

- prestajanje zaporne kazni.

Ob izpolnjevanju drugih pogojev za pridobitev denarne socialne pomoči se razlog iz prve alinee prejšnjega odstavka po preteku 6 mesecev od njegovega nastanka ne upošteva, če upravičenec sklene pogodbo o aktivnem reševanju njegove problematike iz 32. člena tega zakona.

Osebe, pri katerih obstajajo razlogi iz prvega in drugega odstavka tega člena, se pri ugotavljanju minimalnega dohodka družine ne upoštevajo, upoštevajo pa se njihovi dohodki.

24.a člen

Ne glede na razloge iz prve, druge in tretje alinee drugega odstavka prejšnjega člena je ob izpolnjevanju drugih pogojev za pridobitev denarne socialne pomoči do denarne socialne pomoči upravičena oseba, ki skrbi:

- za otroka ali

- za odraslo osebo, ki ni sposobna skrbeti zase,

ki se po tem zakonu šteje v družino, če tak način varstva otroku oziroma odrasli osebi nadomešča institucionalno varstvo po tem zakonu.

25. člen

Višina denarne socialne pomoči za upravičenca, ki nima lastnih dohodkov po tem zakonu, se določi v višini minimalnega dohodka, ki pripada upravičencu po tem zakonu.

Višina denarne socialne pomoči za druge upravičence se določi kot razlika med minimalnim dohodkom, ki pripada upravičencu, in njegovimi dohodki, ugotovljenimi na način, ki ga določa ta zakon (v nadaljnjem besedilu: lastni dohodek).

Višina denarne socialne pomoči za družino se določi kot razlika med seštevkom minimalnih dohodkov, ki pripadajo posameznim upravičencem oziroma družinskim članom, in dohodki, ugotovljenimi na način, ki ga določa ta zakon, vseh družinskih članov (v nadaljnjem besedilu: lastni dohodek družine).

25.a člen

Višina minimalnega dohodka za posameznega družinskega člana se v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 22. člena tega zakona določi po naslednjih merilih:

– prva odrasla oseba v družini:	1
– vsaka naslednja odrasla oseba v družini:	0,7
– otrok do 18 let in polnoletni otrok, ki so ga starši dolžni preživljati zaradi rednega šolanja	0,3.

Višina minimalnega dohodka za enostarševsko družino se poveča za 30% osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 22. člena tega zakona.

Kot prva odrasla oseba v družini se šteje samska oseba oziroma tisti od zakoncev oziroma oseb, ki živita v življenjski skupnosti iz prve alinee prvega odstavka 26. člena tega zakona, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči.

Za naslednjo odraslo osebo v družini se šteje polnoletna oseba, ki se po tem zakonu šteje v družino in ki ni otrok iz zadnje alinee prvega odstavka tega člena.

26. člen

V družino po tem zakonu se štejejo naslednje osebe oziroma družinski člani:

- zakonec oziroma oseba, ki živi z osebo, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, najmanj eno leto v življenjski skupnosti, ki je po zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo,

- otroci osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, dokler jih je ta dolžna preživljati – v primeru študija najdlje do zaključka dodiplomskega študija oziroma do dopolnjenega 26. leta starosti, v primeru šolanja na visoki stopnji, ki traja pet ali šest let, ali če zaradi daljše bolezni ali poškodbe ali služenja vojaškega roka med šolanjem otrok šolanja ni končal v predpisanem roku, pa še toliko časa, kolikor se je šolanje zaradi teh razlogov podaljšalo,

- pastorki osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, dokler ima ta z enim od njegovih staršev, ki je dolžan preživljati svojega otroka, sklenjeno zakonsko zvezo ali razmerje iz prve alinee tega odstavka,

- mladoletni vnuki, nečaki in bratje oziroma sestre osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, ali osebe iz prve alinee tega odstavka, če ta oseba preživlja svoje mladoletne vnuke, nečake ali brate oziroma sestre, ki so brez staršev.

Ne glede na določilo prejšnjega odstavka se v družino po tem zakonu šteje tudi odrasla oseba, ki jo je na podlagi zakona ali drugega pravnega naslova (v pretežnem delu) dolžan preživljati kdo od članov družine, če nima lastnih dohodkov oziroma premoženja v višini minimalnega dohodka.

Samska oseba je oseba, ki nima družinskih članov po tem zakonu.

26.a člen

Ne glede na določilo prejšnjega člena se v družino po tem zakonu ne štejejo:

- zakonec osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, ki v življenjski skupnosti ni več dejansko povezan z družino,

- otroci, ki ob razvezi zakonske zveze ali skupnosti iz prve alinee prvega odstavka prejšnjega člena niso bili dodeljeni v vzgojo in varstvo osebi, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, ali osebi iz prve alinee prvega odstavka prejšnjega člena in

- otroci in pastorki iz druge in tretje alinee prvega odstavka prejšnjega člena, ki se poročijo ali živijo v življenjski skupnosti iz prve alinee prvega odstavka prejšnjega člena ali postanejo roditelji ter skrbijo za otroka.

27. člen

V lastni dohodek po tem zakonu se štejejo dediščine, darila, dohodki in prejemki, ki so viri dohodnine, ter vsi drugi dohodki in prejemki, čeprav niso obdavčljivi, prejeti doma oziroma v tujini, razen:

- dodatka za pomoč in postrežbo in drugih prejemkov za nego in pomoč,

- otroškega dodatka,

- dodatka za nego otroka,

- pomoči za opremo novorojenca,

- stroškov za prevoz na delo in prehrano med delom,

– štipendij in drugih prejemkov, ki so namenjeni ali omogočajo usposabljanje ali izobraževanje,

– dohodkov od občasnega dela invalidov, ki so vključeni v institucionalno varstvo po prvem odstavku 16. člena tega zakona in jih pridobijo izven kriterijev redne zaposlitve,

– sredstev, namenjenih odpravi posledic elementarne nesreče.

Ne glede na določila prejšnjega odstavka se v lastni dohodek štejejo tudi sredstva za tujo nego in pomoč, ki jih dobiva oseba, za katero skrbi oseba, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, ali njen družinski član. Če oseba, ki uveljavlja pravico do denarne pomoči, oziroma njen družinski član dokaže, da nego in pomoč nudi v drugačni vrednosti, se v lastni dohodek šteje višina sredstev za tujo nego in pomoč, ki jih prejema oseba, za katero skrbi, v tej vrednosti.

V lastni dohodek rejniške družine se šteje nagrada za otroka v rejništvu, ki jo prejema rejniška družina.

V lastni dohodek se štejejo tudi posredno ugotovljeni dohodki in prejemki, ki jih samska oseba oziroma družina ne izkazuje, pa se ugotovi, da v določeni višini plačuje za blago ali storitve, ki niso povezane s preživetjem, česar z ugotovljenim lastnim dohodkom ne bi zmogla.

Od lastnega dohodka se odštejejo izplačane preživnine v višini izvršljivega pravnega naslova.

27.a člen

Kot lastni dohodek, ki je podlaga za določitev višine denarne socialne pomoči, se upoštevajo povprečni mesečni dohodki in prejemki, ugotovljeni za samsko osebo oziroma družino v obdobju treh koledarskih mesecev pred mesecem vložitve vloge.

Pri ugotavljanju lastnega dohodka se vsi dohodki in prejemki upoštevajo v višini, s katero upravičenec razpolaga po plačilu davkov in obveznih prispevkov za socialno varnost.

27.b člen

Kadar na način iz prejšnjega člena ni mogoče ugotoviti lastnega dohodka, ki ga bo samska oseba oziroma družina dosegala v prihodnjem obdobju, ker je upravičenec ostal brez rednih periodičnih dohodkov, se periodični dohodki, ki jih je upravičenec nehal prejemati, pri ugotavljanju lastnega dohodka ne upoštevajo.

Če je upravičenec v obdobju iz prejšnjega člena periodični dohodek šele začel prejemati, se kot višina njegovega lastnega dohodka upošteva višina zadnjega prejetega mesečnega dohodka.

Periodični dohodki po tem zakonu so plače, pokojnine, preživnine, rente in drugi dohodki, ki jih upravičenec prejema v enakih oziroma podobnih zneskih v enakih oziroma podobnih časovnih obdobjih.

27.c člen

Ne glede na druga določila tega zakona se dohodki iz naslova priložnostnega dela v obdobju iz 27.a člena tega zakona upoštevajo samo v višini, kolikor povprečno mesečno presegajo višino minimalnega dohodka, ki bi pripadal posameznemu upravičencu oziroma družinskemu članu, če ne bi imel drugih dohodkov.

Priložnostni dohodki po tem zakonu so dohodki, ki jih je upravičenec prejel samo enkrat za enkratno opravljeno delo.

27.č člen

Ne glede na druga določila tega zakona se občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel v obdobju iz 27.a člena tega zakona, upoštevajo v višini prejetih dohodkov, kolikor povprečno mesečno presegajo višino minimalnega dohodka, ki bi pripadal posameznemu upravičencu oziroma družinskemu članu, če ne bi imel drugih dohodkov.

Občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel pred obdobjem iz 27.a člena tega zakona, vendar v

obdobju dvanajstih mesecev pred mesecem vložitve vloge, se upoštevajo, če dosegajo ali presegajo višino prihrankov oziroma vrednosti premoženja iz prvega odstavka 23. člena tega zakona. Ti dohodki se štejejo tako, da se kot lastni dohodek upošteva 1/12 dohodkov.

Občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel pred obdobjem iz prejšnjega odstavka, se kot prihranki oziroma premoženje upoštevajo glede na višino oziroma vrednost po 23. oziroma 31. členu tega zakona.

Občasni, neperiodični dohodki po tem zakonu so dedščine, darila, odškodnine, odpravnine, nagrade in drugi dohodki, ki jih je upravičenec prejel samo enkrat in niso dohodki iz naslova priložnostnega dela.

27.d člen

Kadar je upravičenec v obdobju iz 27.a člena tega zakona prejel dohodek iz naslova priložnostnega dela in občasne, neperiodične dohodke, se ti dohodki upoštevajo v višini, kolikor njihova vsota povprečno mesečno presegajo višino minimalnega dohodka, ki bi pripadal posameznemu upravičencu oziroma družinskemu članu, če ne bi imel drugih dohodkov.

28. člen

Osebam, ki so poročene, živijo v življenjski skupnosti iz prve alineje prvega odstavka 26. člena tega zakona ali postanejo roditelji in skrbijo za otroka in so jih zaradi šolanja dolžni preživljati starši, se ob izpolnjevanju drugih pogojev po tem zakonu v lastni dohodek šteje preživnina, ki jo prejemajo na podlagi izvršljivega pravnega naslova.

Kolikor višina preživnine ni določena z izvršljivim pravnim naslovom, se osebam iz prejšnjega odstavka v lastni dohodek šteje preživnina v višini dejansko prejetih sredstev.

Če center za socialno delo ugotovi, da starši k preživljanju oseb iz prvega odstavka tega člena ne prispevajo, jih pozove k sklenitvi oziroma izvrševanju dogovora o preživljanju.

29. člen

Ne glede na druga določila tega zakona se pri ugotavljanju upravičenosti do denarne socialne pomoči ne upoštevajo:

– otroci in pastorki iz druge in tretje alineje 26. člena tega zakona, ki so v rejništvu in za katere so starši v celoti oproščeni plačila rejnine, in

– druge osebe, ki so v institucionalnem varstvu in so v celoti oproščene plačila storitve, in ne njihovi dohodki.

30. člen

Dohodek iz dejavnosti, iz katerih je davčni zavezanec po predpisih o dohodnini dolžan plačevati davek od dohodkov iz dejavnosti (davek iz dejavnosti), se pri ugotavljanju lastnega dohodka šteje v skladu z metodologijo o upoštevanju dohodka iz dejavnosti, ki jo podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

30.a člen

Dohodek iz kmetijske dejavnosti se v lastni dohodek šteje v skladu z metodologijo, ki jo podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, in ministrom, pristojnim za finance.

V primerih starosti nad 63 let, bolezni, invalidnosti ali drugih osebnih lastnosti upravičenca, na katere upravičenec ni mogel vplivati oziroma jih ni mogel preprečiti in zaradi katerih kmetijsko oziroma gozdno zemljišče ni obdelovano, dohodka pa s prodajo ali oddajo v najem ali zakup Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije ali drugi pravni ali fizični osebi ni mogoče pridobiti, se šteje, da dohodka iz kmetijske dejavnosti ni oziroma ni bilo.

Nezmožnost obdelovanja zemljišča do starosti 63 let ugotavlja invalidska komisija Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije. Starost nad 63 let se smatra za utemeljen razlog uveljavljanja nezmožnosti obdelovanja zemljišča.

Osebe, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, niso dolžne iskati oziroma sprejeti zaposlitve, kadar kmetijska dejavnost zagotavlja doseganje minimalnega dohodka, ki bi pripadal posameznemu upravičencu oziroma družinskemu članu, za vsako od oseb, ki bi si sicer bile dolžne iskati zaposlitev.

31. člen

Center za socialno delo lahko odloči, da se denarna socialna pomoč ne dodeli ali se dodeli v nižjem znesku samski osebi oziroma družini, za katero je mogoče sklepati, da ji je dohodek v višini minimalnega dohodka ali delno zagotovljen, ker:

- ima prihranke, ki omogočajo preživetje, oziroma premoženje, ki ne dosega višine prihrankov oziroma vrednosti premoženja iz 23. člena tega zakona,

- se najmanj 30 dni nahaja v bolnišnici ali drugi ustanovi, v kateri ji je zagotovljena celodnevna oskrba, in sama ni zavezana k plačilu ali je zavezana k delnemu plačilu stroškov,

- živi z osebami oziroma ji pri preživljanju pomagajo osebe, ki niso družinski člani po tem zakonu, ali je njeno preživetje zagotovljeno na drug način.

Center za socialno delo pri tem upošteva osnovni namen denarne socialne pomoči tako, da od denarne socialne pomoči, ki bi pripadala samski osebi oziroma družini:

- v primeru prve alinee prejšnjega odstavka odšteje 1/3 prihrankov oziroma vrednosti premoženja,

- v primeru iz druge in tretje alinee prejšnjega odstavka odšteje mesečno vrednost osnovne oskrbe, ki jo ima zagotovljeno upravičenec (bivanje, prehrana).

Razloge iz prvega odstavka tega člena in način njihovega ugotavljanja ter metodologijo upoštevanja vrednosti iz druge alinee prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

31.a člen

Upravičencu do denarne socialne pomoči, ki je zaradi starosti, bolezni ali invalidnosti nezmožen za delo in mu je za opravljanje osnovnih življenjskih potreb nujna pomoč druge osebe in ne prejema dodatka za tujo nego in pomoč po drugih predpisih, se denarna socialna pomoč poveča za dodatek za pomoč in postrežbo.

Potrebo po nujni pomoči druge osebe ugotavlja invalidska komisija po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Višina dodatka za pomoč in postrežbo se določi v višini dodatka za pomoč in postrežbo, ki bi upravičencu pripadal, če bi bil do njega upravičen po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

31.b člen

Ne glede na druga določila tega zakona se lahko samski osebi oziroma družini kot posebna oblika denarne socialne pomoči dodeli izredna denarna socialna pomoč, če se ugotovi, da se je samska oseba oziroma družina iz razlogov, na katere ni mogla oziroma ne more vplivati, znašla v položaju materialne ogroženosti.

Izredna denarna socialna pomoč se dodeli glede na potrebe samske osebe oziroma družine in se lahko dodeli:

- v enkratnem znesku, kadar gre za trenutno materialno ogroženost samske osebe oziroma družine (enkratna izredna pomoč),

- ali za obdobje, za katero se dodeli denarna socialna pomoč, kadar center za socialno delo ugotovi, da gre za materialno ogroženost, ki bo trajala več kot dva meseca (izredna pomoč).

Višina izredne denarne socialne pomoči mesečno ne more presegati višine enega minimalnega dohodka samske osebe oziroma družine, višina enkratne izredne pomoči pa v enem koledarskem letu ne more presegati višine dveh njenih minimalnih dohodkov.

Dodeljevanje in izplačevanje denarne socialne pomoči

32. člen

Center za socialno delo lahko z upravičencem na podlagi opredelitve socialne problematike oziroma stisk in težav ter ocene možnih rešitev sklene pogodbo o aktivnem reševanju njegove socialne problematike (vključitev v zdravljenje itd.), v kateri se določijo aktivnosti in obveznosti upravičenca in prenehanje upravičenosti do denarne socialne pomoči v primeru neupravičenega neizvrševanja.

33. člen

Denarna socialna pomoč se dodeli za določen čas glede na okoliščine, ki so podlaga za dodelitev in določitev višine denarne socialne pomoči.

Denarna socialna pomoč se prvič dodeli največ za obdobje treh mesecev.

Denarna socialna pomoč se lahko dodeli ponovno, če so okoliščine, ki so podlaga za dodelitev in določitev višine denarne socialne pomoči, v času prve oziroma prejšnje in ponovne odločitve nespremenjene. Ponovno se lahko dodeli največ za obdobje šestih mesecev.

Ne glede na določbe drugega in tretjega odstavka tega člena se denarna socialna pomoč lahko dodeli največ za obdobje enega leta, če zaradi starosti nad 60 let, bolezni ali invalidnosti ali drugih okoliščin ni mogoče pričakovati izboljšanja socialnega položaja upravičenca.

Upravičencu iz prejšnjega odstavka in upravičencu, ki je trajno nezmožen za delo, in ki je brez vsakršnih dohodkov oziroma prejemkov ter brez premoženja in nima nikogar, ki bi ga bil dolžan in sposoben preživljati, in živi doma, se dodeli trajna denarna socialna pomoč. Trajno nezmožnost za delo ugotavlja invalidska komisija po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

33.a člen

O upravičenosti do denarne socialne pomoči na prvi stopnji na vlogo upravičenca (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj) odloča center za socialno delo. Vloga za uveljavljanje denarne socialne pomoči se vložijo na predpisanih obrazcih, katerim morajo biti priloženi dokazi o izpolnjevanju pogojev za pridobitev pravice.

Vsebinsko in obliko obrazcev in vrste dokazov predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

Pritožba zoper odločbo o upravičenosti do denarne socialne pomoči ne zadrži izvršitve.

34. člen

Denarna socialna pomoč upravičencu pripada od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi vloge. V primerih, ko okoliščine to zahtevajo, se izplača takoj.

Denarna socialna pomoč se praviloma izplača v denarju, v utemeljenih primerih pa se lahko deloma ali v celoti izplača v naravi (boni, naročilnice, plačila računov itd.).

34.a člen

Center za socialno delo s soglasjem upravičenca pozove osebe, ki so ga dolžne preživljati, k sklenitvi dogovora o preživljanju.

35. člen

Denarna socialna pomoč se dodeli kot ena denarna socialna pomoč za vso družino in se praviloma izplačuje vlagatelju.

Denarna socialna pomoč se zaradi varstva koristi upravičenca z njegovim soglasjem lahko izplačuje osebi, ki za upravičenca skrbi, ali zavodu, v katerem se upravičenec nahaja.

36. člen

Denarna socialna pomoč, izračunana po tem zakonu, ki znaša manj kot 10% osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 22. člena tega zakona, se samski osebi oziroma družini izplača v enkratnem znesku za vsake tri mesece, in sicer tako, da se izplača za tri mesece vnaprej.

Spodbujanje zaposlovanja upravičencev do denarne socialne pomoči

36.a člen

Za spodbujanje zaposlovanja upravičencev do denarne socialne pomoči je delodajalec, ki za nedoločen čas zaposli dolgotrajno brezposelnega upravičenca, ki je v zadnjih treh letih denarno socialno pomoč prejemal najmanj 24 mesecev, upravičen do subvencije za zaposlitev v skladu s predpisi o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti ter programom aktivne politike zaposlovanja.

Subvencijo zagotavlja država. Del subvencije v višini 12 osnovnih zneskov minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom, se izplača iz sredstev, zagotovljenih za denarne socialne pomoči, razlika do višine subvencije na podlagi predpisov o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti ter programa aktivne politike zaposlovanja pa iz sredstev za spodbujanje zaposlitev.

O pravici odloči pristojna enota Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje v soglasju s centrom za socialno delo, ki je pristojen za odločanje o denarni socialni pomoči. Vlogi delodajalca je potrebno priložiti pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas.

Če delodajalec prekine delovno razmerje z osebo iz prvega odstavka tega člena prej kot v dveh letih od dneva zaposlitve, je dolžan povrniti celoten znesek subvencije.

Sprememba okoliščin, uskladiitev dodeljene denarne socialne pomoči in neupravičeno prejeta denarna socialna pomoč

37. člen

Upravičenec mora pogoje za pridobitev denarne socialne pomoči izpolnjevati tudi ves čas prejemanja denarne socialne pomoči.

Upravičenec je centru za socialno delo dolžan sporočiti vse dohodke in prejemke, prejete v času od vložitve vloge do poteka obdobja, za katerega mu je bila denarna socialna pomoč dodeljena, in dejstva in okoliščine oziroma vse spremembe, ki vplivajo na pravico do denarne socialne pomoči, njeno višino in obdobje prejemanja.

Upravičenec mora spremembe iz prejšnjega odstavka sporočiti v 8 dneh od dne, ko je zanje zvedel.

38. člen

Če se v času vložitve vloge do poteka obdobja, za katerega je bila denarna socialna pomoč dodeljena, spremeni lastni dohodek upravičenca oziroma družine, se posamezni spremenjeni dohodki upoštevajo tako, da se na enak način kot za obdobje iz 27.a člena tega zakona ugotavljajo za obdobje preteklih treh koledarskih mesecev, pri čemer se kot prvi koledarski mesec šteje mesec sprememb dohodka. Nespremenjeni dohodki, ugotovljeni v obdobju iz 27.a člena tega zakona, se upoštevajo v že ugotovljeni oziroma enaki višini.

Ne glede na druga določila tega zakona se priložnostni dohodki, ki jih upravičenec prejme v obdobju iz drugega odstavka prejšnjega člena, in dohodki iz naslova zaposlitve, ki jo sklene v istem obdobju, in ki jih v tem obdobju prejema pe-

riodično, v treh mesecih od prejema ne upoštevajo, v naslednjih treh mesecih pa se upoštevajo v polovičnem znesku.

V primeru drugega posameznega spremenjenega dejstva ali okoliščine, ki vpliva na pravico do denarne socialne pomoči, se ponovno ugotavlja le posamezno spremenjeno dejstvo oziroma okoliščina.

39. člen

Center za socialno delo po uradni dolžnosti prične postopek ugotavljanja upravičenosti do denarne socialne pomoči, kadar ugotovi, da so nastopile okoliščine, zaradi katerih bi bilo potrebno izdati drugačno odločbo o upravičenosti do denarne socialne pomoči, ker upravičenec ni bil upravičen do denarne socialne pomoči ali je bil upravičen v nižjem znesku ali za krajše obdobje, ker je podatke prikazoval lažno ali jih je zamolčal ali ni pravočasno sporočil podatkov in postopal po 37. členu tega zakona ali je sporočil neresnične podatke ali zaradi drugih razlogov. V tem postopku izda odločbo, s katero razveljavi odločbo, s katero je bila upravičencu dodeljena denarna socialna pomoč, in ugotovi prenehanje upravičenosti do denarne socialne pomoči ali določi drugo višino denarne socialne pomoči ali določi drugo obdobje prejemanja denarne socialne pomoči.

O spremembah iz prejšnjega odstavka odloči s prvim dnevom naslednjega meseca po nastopu okoliščin.

Če center za socialno delo ugotovi, da je upravičenec podatke prikazoval lažno ali jih je zamolčal ali je sporočil neresnične podatke že pred oziroma ob izdaji odločbe, s katero mu je bila dodeljena denarna socialna pomoč, ali je bila odločba izdana na podlagi drugega nedovoljenega ravnanja upravičenca, odločbo odpravi.

40. člen

Višina dodeljene denarne socialne pomoči se v obdobju prejemanja uskladi ob vsakokratni uskladitvi osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 22. člena tega zakona.

41. člen

Ne glede na izdajo odločbe iz 39. člena tega zakona se denarna socialna pomoč, ki jo je upravičenec prejel z lažnim prikazovanjem ali zamolčanjem podatkov ob vložitvi vloge ali po preteku roka iz 37. člena tega zakona, šteje za neupravičeno prejeta denarno socialno pomoč.

Upravičenec je neupravičeno prejeta denarno socialno pomoč dolžan vrniti.

O načinu in času vračila neupravičeno prejete denarne socialne pomoči lahko center za socialno delo in upravičenec skleneta dogovor, pri čemer se upošteva višina lastnega dohodka upravičenca in njegov socialni položaj.

Če center za socialno delo in upravičenec ne skleneta dogovora iz prejšnjega odstavka, center za socialno delo vso dokumentacijo v treh izvodih pošlje ministrstvu, pristojnemu za socialno varstvo, ki pri pristojnemu sodišču preko državnega pravobranilstva začne postopek zaradi vračila neupravičeno prejete denarne socialne pomoči skupaj z zamudnimi obrestmi, določenimi v skladu z zakonom, ki ureja obrestno mero zamudnih obresti, od dneva neupravičeno prejete denarne socialne pomoči.

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, lahko na predlog upravičenca po predhodnem mnenju centra za socialno delo odloči, da se njegov dolg deloma ali v celoti odpiše, vendar največ do višine vrednosti predmetov in prejemkov, ki so po predpisih o izvršbi in zavarovanju izvzeti iz izvršbe.

IV. OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI SOCIALNEGA VARSTVA

41.a člen

Dejavnost socialnega varstva je nepridobitna.

41.b člen

Storitve socialnega varstva lahko opravljajo pravne in fizične osebe, če izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom, in s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

Storitve, ki jih zakon določa kot javno službo, opravljajo v okviru mreže javne službe pod enakimi pogoji javni socialno varstveni zavodi ter druge pravne in fizične osebe, ki pridobijo koncesijo na javnem razpisu.

Storitve socialnega varstva izven mreže javne službe opravljajo pravne in fizične osebe, ki pridobijo dovoljenje za delo, ki ga daje in odvzame ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

42. člen

Javna služba na področju socialnega varstva obsega naslednje storitve:

- socialno preventivo;
- prvo socialno pomoč;
- osebno pomoč;
- pomoč družini za dom in na domu;
- institucionalno varstvo;
- vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji.

Merila, po katerih se določa obseg javne službe za posamezne storitve iz prejšnjega odstavka, določa socialno varstveni program.

43. člen

Država zagotavlja mrežo javne službe za socialno preventivo, za prvo socialno pomoč, za osebno pomoč, za pomoč družini za dom, za institucionalno varstvo iz 16. člena tega zakona ter za vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji.

Občina zagotavlja mrežo javne službe za pomoč družini na domu.

43.a člen

Podjetja, zavodi in drugi delodajalci zagotavljajo izvajanje storitev iz 18. člena tega zakona.

a1. Koncesije za opravljanje storitev javne službe

44. člen

Koncesijo za opravljanje javne službe iz prvega odstavka 43. člena tega zakona podeli na podlagi mnenja socialne zbornice ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

Koncesijo za opravljanje javne službe iz drugega odstavka 43. člena tega zakona podeli na podlagi mnenja socialne zbornice občinski organ, pristojen za socialno varstvo.

Koncedent je v primeru iz prvega odstavka tega člena država, v primeru iz drugega odstavka pa občina.

Koncesija se podeli za določen čas, pri čemer se upošteva višina sredstev, ki jih je koncesionar prispeval za zagotovitev izvajanja storitve, za katero se podeljuje koncesija. Trajanje koncesije se lahko podaljša največ še za čas, za katerega je bila sklenjena koncesijska pogodba, in sicer pod pogoji, določenimi v predpisu iz 48. člena tega zakona in v koncesijski pogodbi.

Koncesija se podeli na javnem razpisu.

45. člen

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, oziroma občinski svet v skladu z nacionalnim programom socialnega varstva s koncesijskim aktom določita vrsto in obseg storitev, za katere se objavi javni razpis za podelitev koncesije.

V koncesijskem aktu mora biti določeno za posamezno vrsto storitev, ki so predmet koncesije:

- krajevno območje izvajanja storitev;
- število ali obseg koncesij, ki se bo na posameznem javnem razpisu podelil za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev.

46. člen

Besedilo objave javnega razpisa mora vsebovati:

- navedbo, da se koncesija podeljuje v skladu s tem zakonom in predpisom iz 48. člena tega zakona;
- storitve, ki so predmet koncesije;
- obseg posamezne storitve;
- predvideni začetek izvajanja storitve in čas trajanja koncesije;
- krajevno območje, za katerega se razpisuje koncesija za izvajanje določene storitve;
- navedbo obsega ali števila koncesij, ki se podelijo na javnem razpisu za posamezno krajevno območje;
- uporabnike storitve, za katere se razpisuje koncesija;
- navedbo, da se delovna razmerja zaposlenih ureja v skladu s kolektivnimi pogodbami, zakoni in drugimi akti, ki veljajo za zaposlene v javnih zavodih s področja socialnega varstva;
- vrste dokazil o izpolnjevanju predpisanih pogojev in o sposobnosti za izvajanje storitev, ki so predmet koncesije;
- rok za prijavo na javni razpis;
- kriterije in merila za izbiro med ponudbami;
- organ, ki bo odločil o podelitvi koncesije in organ, ki je pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe;
- odgovorno osebo za dajanje informacij v času objave javnega razpisa;
- druge podatke, pomembne za določitev in izvajanje storitve.

Koncedent mora v času objave javnega razpisa omogočiti ponudnikom vpogled v razpisno dokumentacijo in na zahtevo predati razpisno dokumentacijo.

V razpisni dokumentaciji morajo biti navedeni vsi podatki, ki bodo omogočili ponudniku izdelati popolno vlogo.

47. člen

Za pregled in presojo prispelih ponudb imenuje organ, pristojen za podelitev koncesije, najmanj tričlansko strokovno komisijo (v nadaljnjem besedilu: komisija za koncesije).

Vsaj en član komisije za koncesije mora biti zaposlen pri navedenem organu.

47.a člen

Ponudnik lahko vlogo dopolnjuje oziroma spreminja do preteka razpisnega roka.

Ponudnik do poteka razpisnega roka nima pravice vpogledati vloge drugih ponudnikov na istem razpisu.

Ponudnik lahko za isto lokacijo izvajanja storitev na javnem razpisu vloži le eno ponudbo.

Ponudba, ki je prispela k organu, pristojnem za podelitev koncesije, po preteku razpisnega roka, je prepozna.

Do poteka razpisnega roka lahko ponudnik sodeluje v postopku le s tem, da na način, določen v razpisu in razpisni dokumentaciji, predloži ponudbo.

47.b člen

Komisija za koncesije odpre prispеле ponudbe v roku 30 dni po preteku roka za prijavo na javni razpis.

Odpiranju ponudb sme prisostvovati vsak ponudnik na javnem razpisu.

Za vsako ponudbo komisija za koncesije ugotovi, ali je pravočasna, ali jo je podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje, ali je ponudba podana za v razpisu določeno krajevno območje izvajanja določene vrste storitve in ali je popolna glede na besedilo javnega razpisa.

Ponudbe, ki niso pravočasne, ali niso popolne, ali ponudba ni podana za v razpisu določeno krajevno območje izvajanja določene vrste storitve, ali je ni podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje, s sklepom zavrže organ, pristojen za podelitev koncesije.

O vsaki ponudbi, ki je pravočasna, jo je podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje in je podana za v razpisu določeno krajevno območje izvajanja določene vrste storitve ter je popolna, pridobi komisija za koncesije mnenje socialne zbornice. Zbornica mora mnenje dati v 20 dneh od prejema pisne zahteve komisije, sicer komisija za koncesije pripravi predlog podelitve koncesij brez tega mnenja.

Komisija za koncesije najkasneje v roku 60 dni po pridobitvi mnenja socialne zbornice oziroma po izteku roka iz prejšnjega odstavka opravi pregled in presojo popolnih ponudb po kriterijih in merilih, objavljenih v javnem razpisu, ter na tej podlagi in ob upoštevanju mnenja socialne zbornice, če je bilo dano, pripravi predlog podelitve koncesij.

47.c člen

Organ, pristojen za podelitev koncesije, o vseh ponudbah za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev izda eno odločbo, s katero podeli koncesijo najugodnejšemu ponudniku ali ponudnikom in določi čas trajanja koncesije v skladu z razpisom in zavrne neuspešne ponudbe. V postopku izdaje odločbe imajo položaj stranke le tisti ponudniki, ki so predložili ponudbo za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev.

V odločbi se določi rok po vročitvi dokončne odločbe, v katerem mora izbrani ponudnik skleniti koncesijsko pogodbo.

Če je v predpisu ministra iz 48. člena tega zakona določeno, da lahko določene pogoje za začetek opravljanja storitev koncesionar izpolni po podelitvi koncesije in sklenitvi pogodbe, se v odločbi določi rok, v katerem mora koncesionar izpolniti te pogoje in način, kako jih mora izpolniti.

Organ, ki je izdal odločbo, lahko rok iz drugega in tretjega odstavka tega člena iz upravičenih razlogov podaljša.

47.č člen

Zoper odločbo o podelitvi koncesije ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

Stranke v upravnem sporu so lahko le ponudniki, ki so bili stranke v postopku izdaje odločbe.

Sodišče ne more s sodbo samo odločiti o stvari.

Če bi odprava odločbe pomenila nesorazmerno obremenitev osebe, ki je do tedaj izvrševala koncesijsko pogodbo, sodišče odločbe ne odpravi, temveč tožniku na njegovo zahtevo prisodi odškodnino.

47.d člen

Če je koncesijska pogodba sklenjena z drugo osebo od tiste, kateri je bila z odločbo podeljena koncesija, je koncesijska pogodba nična. Enako velja tudi v primeru, da je koncesijska pogodba sklenjena brez izdaje odločbe.

Koncesijska pogodba je nična tudi v primeru, da je bila odločba pravnomočno odpravljena in je bil v postopku izbire za isto koncesijo izbran drug koncesionar.

Ničnost iz prvega in drugega odstavka tega člena po uradni dolžnosti ugotovi organ, pristojen za podelitev koncesije.

47.e člen

S pogodbo o koncesiji koncedent in koncesionar uredita medsebojno koncesijsko razmerje in razmerje do uporabnikov, zlasti pa:

- vrsto in obseg storitve, ki je predmet koncesije,
- začetek izvajanja koncesije,
- čas, za katerega se sklene koncesijska pogodba,
- ceno oziroma način vrednotenja storitev,

– sredstva, ki jih koncesionarju za opravljanje storitev, ki so predmet koncesije, zagotavlja koncedent, in način financiranja,

– dolžnost in način poročanja koncesionarja koncedentu,

– obveznosti koncesionarja do uporabnikov,

– pogodbene sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

– način finančnega, strokovnega in upravnega nadzora s strani koncedenta,

– način spreminjanja koncesijske pogodbe oziroma koncesijskega razmerja,

– prenehanje koncesijske pogodbe in njeno morebitno podaljšanje,

– obveznosti koncesionarja ob predčasnem prenehanju pogodbe,

– druge določbe, ki so pomembne za določitev in izvajanje storitve, ki je predmet koncesije.

Koncesijska pogodba, ki ni sklenjena v pisni obliki, je nična, enako pa velja tudi za njene dopolnitve in spremembe.

47.f člen

Koncedent vodi register o podeljenih koncesijah, ki obsega:

1. zaporedno številko izdane odločbe o podelitvi koncesije,

2. ime in sedež koncesionarja, ime odgovorne osebe in pravni status koncesionarja,

3. krajevno območje, obseg in vrsto socialnih storitev, za katere je bila podeljena koncesija,

4. datum začetka izvajanja koncesije,

5. rok trajanja koncesije.

Podatki, vpisani v register, razen osebnih podatkov, so javni.

47.g člen

Strokovni in upravni nadzor ter inšpekcijski nadzor nad izvajanjem javne službe na podlagi koncesije se izvaja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi.

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na socialnovarstveni zavod ali zasebnika, se smiselno uporabljajo tudi za koncesionarja.

47.h člen

Kljub spremenjenim okoliščinam je koncesionar dolžan izvajati javno službo, ki je predmet koncesije in izpolnjevati obveznosti iz koncesijske pogodbe.

V primeru spremenjenih okoliščin, ki bistveno otežujejo izpolnjevanje obveznosti koncesionarja in to v takšni meri, da bi bilo kljub posebni naravi koncesijske pogodbe nepravilno pogodbeno tveganja preveliti le na koncesionarja, ima koncesionar pravico zahtevati od koncedenta spremembo pogodbe.

Spremembe pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin ne more zahtevati, če bi moral ob sklenitvi pogodbe te okoliščine upoštevati ali če bi se jim lahko izognil ali jih premagal.

47.i člen

Koncedent lahko na koncesionarjev predlog ali v sporazumu z njim prenese koncesijo na drugo osebo, ki ima koncesijo za izvajanje javne službe, ki je predmet koncesije, in če je iz okoliščin mogoče sklepati, da bo prevzemnik koncesije izvajal javno službo skladno s predpisi in koncesijsko pogodbo, učinkovito in v skladu z interesi uporabnikov.

Koncedent prenese koncesijo s tem, da novemu koncesionarju izda odločbo o podelitvi koncesije in razveljavi prejšnjo odločbo. Zoper odločbo ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

Koncesija se prenese pod enakimi pogoji, kot je bila podeljena prvotnemu koncesionarju in za preostali čas trajanja koncesije.

Novi koncesionar sklone po vročitvi dokončne odločbe iz drugega odstavka tega člena novo koncesijsko pogodbo s koncedentom.

V primerih iz 47.k in 47.m člena tega zakona za prenos koncesije ni potreben predlog koncesionarja ali sporazum z njim.

47.j člen

Če ta zakon ne določa drugače, se za prenehanje koncesijske pogodbe smiselno uporabljajo pravila obligacijskega prava.

Koncesionar ne sme odpovedati koncesijske pogodbe zaradi kršitev koncedenta, razen v primeru, ko koncedent ne izpolnjuje svojih obveznosti iz koncesijske pogodbe tako, da to koncesionarju onemogoča izvajanje koncesijske pogodbe.

Koncesijsko razmerje preneha zaradi prenehanja koncesionarja, razen če koncesije koncedent v skladu s prejšnjim členom ne prenese na koncesionarjevega pravnega naslednika.

47.k člen

V primeru prenehanja koncesije, razen v primerih iz 47.m in 47.n člena tega zakona, mora koncesionar še naprej izvajati dejavnost, ki je predmet koncesije, pod pogoji iz koncesijske pogodbe do takrat, ko koncedent zagotovi izvajanje te dejavnosti v okviru javnega zavoda ali ko to dejavnost začne izvajati novi koncesionar, vendar največ 3 leta.

Koncedent mora nemudoma začeti z zagotavljanjem možnosti, da dejavnost, ki je predmet koncesije, prevzame javni zavod ali da v skladu s tem zakonom prenese koncesijo na novega koncesionarja, ali nemudoma začeti s postopkom nove podelitve koncesije.

Če je zaradi koristi uporabnikov, zlasti v primeru javne službe institucionalnega varstva, nujno, da javni zavod ali novi koncesionar še naprej izvaja dejavnost v istih prostorih, v katerih je dejavnost opravljal prejšnji koncesionar, je prejšnji koncesionar ali katerikoli lastnik teh prostorov dolžan oddati te prostore v najem novemu izvajalcu te javne službe, in sicer najdalj za preostanek trajanja prvotne koncesije.

O obveznosti oddaje v najem odloči organ, pristojen za podelitev koncesije, z odločbo, ki jo izda po uradni dolžnosti in s katero določi najemnika, obseg prostorov, na katere se nanaša obveznost oddaje v najem, trajanje najema, višino najemnine in druge pogoje najema.

Najemnina ne sme biti manjša od višine stroškov prostorov, ki so bili prejšnjemu koncesionarju priznani v ceni storitve v skladu z veljavno metodologijo za oblikovanje cen socialnovarstvenih storitev.

Organ, pristojen za podelitev koncesije, lahko na zahtevo najemodajalca ali najemnika odločbo o najemu spremeni, če se je bistveno spremenilo dejansko stanje, na katerem je odločba bila izdana. Če najem ni več nujen zaradi koristi uporabnikov, organ odločbo razveljavi.

Zoper odločbo o najemu ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

47.l člen

Organ, pristojen za podelitev koncesije, z odločbo odvzame koncesijo:

- če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije ne podpiše koncesijske pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom;

- če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije ne izpolni določenih pogojev za začetek opravljanja storitev, za katere je v odločbi o podelitvi koncesije določeno, da jih koncesionar izpolni po podelitvi koncesije in sklenitvi pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom;

- če koncesionar ne opravlja javne službe v skladu s predpisi ter odločbo o koncesiji;

- če koncesionar ne ravna v skladu z odločbami, izdanimi v okviru nadzora nad izvajanjem koncesije;

- če zaradi slabega finančnega stanja koncesionarja, visoke stopnje njegove zadolženosti, poslovanja z izgubo v daljšem obdobju, precejšnjega odstopanja finančnega stanja koncesionarja od projekcije finančnega poslovanja, ki jo je predložil v svoji ponudbi, ali iz drugih finančnih razlogov mogoče utemeljeno sklepati, da ne bo mogel ustrezno izvrševati dejavnosti, ki je predmet koncesije;

- če je zaradi zmanjšanja potreb po opravljanju storitev, ki so predmet koncesije, potrebno na določenem krajevnem območju zmanjšati obseg izvajanja javne službe, ki je predmet koncesije, pa se koncesionar in koncedent ne sporazumeta o ustrezni spremembi koncesijske pogodbe ali njeni sporazumni razvezi.

Pristojni organ koncedenta pisno opozori koncesionarja na razlog za odvzem koncesije, mu določi primeren rok za odpravo kršitev, slabega finančnega stanja ali za sporazumno spremembo oziroma razvezo pogodbe, in ga opozori, da bo v nasprotnem primeru uvedel postopek odvzema koncesije.

Če v določenem roku koncesionar ne odpravi kršitev, slabega finančnega stanja ali v njem ne pride do sporazumne spremembe oziroma razveze pogodbe, pristojni organ koncedenta po uradni dolžnosti izda odločbo, s katero odvzame koncesijo.

Zoper odločbo o odvzemu koncesije ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

47.m člen

Če je koncesija prenehala zaradi odvzema ali iz drugih razlogov, ki ne dopuščajo, da bi koncesionar še naprej opravljal dejavnost, ki je predmet koncesije, pa je to dejavnost treba še naprej opravljati, mora koncedent zagotoviti, da dejavnost še naprej izvaja javni zavod ali drug koncesionar v objektih oziroma prostorih, v katerih se je izvajala do prenehanja koncesije, po potrebi pa tudi z zaposlenimi, ki so pri dotedanjem koncesionarju opravljali to dejavnost.

V ta namen je prejšnji koncesionar ali katerikoli lastnik teh prostorov dolžan oddati te prostore in njihovo pripadajočo opremo, potrebno za izvajanje javne službe, v najem novemu izvajalcu te javne službe, in sicer najdalj za 3 leta od prenehanja koncesije.

O obveznosti oddaje v najem odloči organ, pristojen za podelitev koncesije, z odločbo, ki jo izda po uradni dolžnosti in s katero določi najemnika, obseg prostorov, na katere se nanaša obveznost oddaje v najem, trajanje najema, višino najemnine in druge pogoje najema. Zoper odločbo o obveznosti oddaje v najem ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

Najemnina se določi v višini stroškov prostorov, ki so bili prejšnjemu koncesionarju priznani v ceni storitve v skladu z veljavno metodologijo za oblikovanje cen socialnovarstvenih storitev.

Koncedent mora nemudoma začeti z zagotavljanjem možnosti, da dejavnost, ki je predmet koncesije trajno prevzame javni zavod ali da v skladu z zakonom prenese koncesijo na novega koncesionarja, ali nemudoma začeti s postopkom nove podelitve koncesije.

Po preteku treh let od prenehanja koncesije se glede najema uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 47.k člena tega zakona.

47.n člen

Z dnem, ko po zakonu nastanejo pravne posledice začetka stečajnega postopka, uvedenega zoper koncesionarja, preneha koncesijsko razmerje po zakonu, razen, kolikor ni dolžan stečajni upravitelj v skladu s 47.o členom tega zakona še izvajati koncesijo v teku stečajnega postopka.

Objekti in oprema, namenjeni za izvajanje koncesije, ne postanejo del stečajne mase koncesionarja, ampak postanejo z dnem prenehanja koncesijskega razmerja last konceden-

ta. O tem, kateri so objekti in oprema, namenjeni za izvajanje koncesije, odloči organ koncedenta, pristojen za podelitev koncesije, z odločbo v upravnem postopku. Zoper odločbo ni pritožbe, možen pa je upravni spor. Pristojni organ koncedenta lahko odloči, da objekti in oprema koncesije ostanejo del stečajne mase.

Če v koncesijski pogodbi ni bilo določeno, da objekti in oprema koncesije, ki so predmet izločitve, po prenehanju koncesije preidejo v last koncedenta, je koncedent dolžan v stečajno maso vplačati celotno vrednost objektov in naprav koncesije, zmanjšano za morebitne terjatve, ki jih ima do koncesionarja.

Če je v koncesijski pogodbi bilo določeno, da objekti in oprema koncesije, ki so predmet izločitve, po prenehanju koncesije preidejo v last koncedenta bodisi brezplačno bodisi za določeno ceno (odkupna cena), je koncedent dolžan v stečajno maso vplačati tolikšen delež vrednosti objektov in opreme koncesije, kolikor je še preostalo časa od prenehanja koncesije zaradi uvedbe stečaja do poteka roka koncesije v primerjavi s celotnim rokom koncesije, povečan za odkupno ceno in zmanjšan za morebitne terjatve, ki jih ima do koncesionarja.

Za določitev vrednosti objektov in opreme koncesije po tem členu se uporabljajo pravila, ki veljajo za določitev vrednosti nepremičnin v postopku razlastitve.

O višini in roku plačila objektov in opreme koncesije odloči stečajni senat, pri čemer rok plačila ne sme biti krajši od 1 leta.

47.o člen

Stečajni upravitelj mora zagotoviti, da koncesionar izvaja koncesijo tudi v teku stečajnega postopka do takrat, ko javno službo, ki je predmet koncesije po določbah 47.m člena tega zakona začne opravljati druga oseba. Koncedent je dolžan stečajnemu upravitelju dati na razpolago objekte in opremo koncesije, ki so predmet izločitve iz stečajne mase.

Za nadaljevanje izvajanja javne službe, ki je predmet koncesije, se ne uporabljajo omejitve, ki veljajo za nadaljevanje proizvodnje in tekoče posle v stečajnem postopku.

Na pogodbe koncesionarja z uporabniki dejavnosti storitev javne službe, ki je predmet koncesije začetek stečaja nima pravnih posledic. Uporabniki smejo zavrniti plačilo storitev, ki so predmet koncesije, preden je storitev izvršena.

Objekte in opremo, ki so postali v skladu s prejšnjim členom last koncedenta, lahko koncedent proda novemu koncesionarju ali mu jih odda v najem, pri čemer se ne uporabljajo predpisi o prodaji oziroma oddaji v najem državnega premoženja oziroma premoženja lokalnih skupnosti. Sredstva, dosežena s prodajo, so namenska sredstva za plačilo teh objektov in opreme v stečajno maso.

Če je organ, pristojen za podelitev koncesije v skladu z drugim odstavkom 47.n člena tega zakona odločil, da objekti in oprema ostanejo del stečajne mase, odloči hkrati o najemu teh prostorov v skladu z drugim, tretjim, četrtim, petim in šestim odstavkom 47.m člena tega zakona.

48. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo, podrobneje predpiše način podelitve koncesije in druga vprašanja koncesijskega razmerja, zlasti pa:

- trajanje koncesije za različne vrste storitev, ki so predmet koncesije in pogoje ter omejitve podaljšanja koncesije;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar in dokazila o njihovem izpolnjevanju;
- možnost poznejšega izpolnjevanja določenih pogojev in način njihove izpolnitve;
- način plačevanja koncesionarja za storitve, ki jih opravlja na podlagi koncesije;
- način dela komisije za koncesije;
- način sklenitve koncesijske pogodbe in njeno podrobnejšo vsebino;

– način finančnega in drugega poročanja koncesionarja koncedentu;

– druga vprašanja izvajanja določb tega zakona o koncesiji javne službe na področju socialnega varstva.

1. Javni socialno varstveni zavodi

49. člen

Center za socialno delo opravlja naloge, ki so centrom za socialno delo z zakonom poverjene kot javna pooblastila ter naloge, ki jih centrom za socialno delo nalagajo drugi predpisi.

Center za socialno delo opravlja tudi storitve socialne preventive, prve socialne pomoči, osebne pomoči, pomoči družini za dom ter organizira skupnostne akcije za socialno ogrožene skupine prebivalstva.

Za občino lahko center za socialno delo opravlja storitve pomoči družini na domu.

Center za socialno delo lahko opravlja tudi druge storitve in naloge, če je to potrebno zaradi odpravljanja socialnih stisk in težav v posameznem okolju.

Center za socialno delo se ustanovi kot javni socialno varstveni zavod.

50. člen

Dom za starejše opravlja institucionalno varstvo starejših po prvem odstavku 16. člena tega zakona ter pomoč posamezniku in družini na domu.

Dom za starejše opravlja tudi naloge, ki obsegajo priprave okolja, družine in posameznikov na starost.

Če opravlja dom za starejše institucionalno varstvo po prvem odstavku 16. člena tega zakona za mlajše invalidne osebe, opravljanje teh storitev organizira v posebni enoti.

Dom za starejše lahko opravlja tudi gospodarsko dejavnost, če je ta namenjena višji kakovosti življenja in varstva starejših občanov.

51. člen

Posebni socialno varstveni zavod za odrasle (v nadaljnjem besedilu: posebni zavod) opravlja posebne oblike institucionalnega varstva za odrasle duševno in telesno prizadete osebe po prvem odstavku 16. člena tega zakona. Posebni zavod lahko opravlja tudi gospodarsko dejavnost, če je ta namenjena višji kakovosti njihovega življenja in varstva.

52. člen

Varstveni delovni center opravlja naloge vodenja in varstva ter organizira zaposlitev pod posebnimi pogoji za duševno in telesno prizadete odrasle osebe.

Poleg storitev iz prejšnjega odstavka lahko varstveno delovni center opravlja tudi institucionalno varstvo odraslih duševno in telesno prizadetih oseb po prvem odstavku 16. člena tega zakona ter pomoč na domu družinam duševno in telesno prizadetih oseb.

Varstveno delovni center lahko opravlja tudi posebne oblike priprave na zaposlitev.

53. člen

Dom za otroke opravlja naloge institucionalnega varstva otrok in mladoletnikov, prikrajšanih za normalno družinsko življenje po drugem odstavku 16. člena tega zakona.

54. člen

Socialno varstveni zavod za usposabljanje opravlja institucionalno varstvo otrok in mladoletnikov z zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem razvoju po tretjem odstavku 16. člena tega zakona.

54.a člen

K aktu o sistemizaciji delovnih mest v javnem socialno varstvenem zavodu, katerega ustanoviteljica je Republika

Slovenija, daje soglasje minister, pristojen za socialno varstvo.

Organi zavoda

55. člen

Socialno varstveni zavod upravlja svet zavoda, ki ga poleg predstavnikov ustanovitelja in delavcev, sestavljajo še:

- predstavniki lokalne skupnosti v centru za socialno delo;
- predstavniki lokalne skupnosti in predstavniki oskrbovancev v domu za starejše;
- predstavniki invalidskih organizacij v posebnem zavodu iz 51. člena tega zakona in v varstveno delovnem centru iz 52. člena tega zakona;
- predstavniki zakonitih zastopnikov varovancev v posebnem zavodu in v varstveno delovnem centru;
- predstavniki staršev ali zakonitih zastopnikov otrok in mladoletnikov v domovih za otroke in socialno varstvenih zavodih za usposabljanje.

Podrobnejšo sestavo in številčno razmerje predstavnikov v svetu zavoda določi ustanovitelj z aktom o ustanovitvi. Z aktom o ustanovitvi se določi tudi način imenovanja oziroma izvolitve članov sveta.

56. člen

Strokovno delo in poslovanje socialno varstvenega zavoda organizira in vodi direktor, ki mora imeti:

- visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo iz 69. člena tega zakona, pet let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit po tem zakonu,
- v domovih za starejše pa lahko tudi visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo druge družboslovne, zdravstvene ali medicinske smeri, pet let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit po tem zakonu.

Mandat direktorja socialno varstvenega zavoda traja 5 let.

V socialno varstvenem zavodu, v katerem je v skladu z aktom o ustanovitvi poslovanje in vodenje strokovnega dela zavoda ločeno, je ne glede na določbo prejšnjega odstavka za direktorja, ki organizira delo in vodi poslovanje zavoda, lahko imenovana tudi oseba, ki ima visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo in 5 let delovnih izkušenj na področju dejavnosti socialnega varstva ali druge dejavnosti, ki je povezana s socialno varstveno dejavnostjo. Za vodenje strokovnega dela se v takem zavodu imenuje strokovni vodja, ki mora imeti strokovno izobrazbo iz 69. člena tega zakona, pet let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit po tem zakonu.

Direktor socialno varstvenega zavoda mora poleg pogojev iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena imeti opravljen program za vodenje socialno varstvenega zavoda, ki ga določi socialna zbornica v soglasju s Strokovnim svetom Republike Slovenije za splošno izobraževanje.

Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena je za direktorja lahko imenovan tudi kandidat, ki nima opravljenega programa za vodenje iz prejšnjega odstavka, mora pa ga opraviti najkasneje v enem letu od začetka opravljanja nalog direktorja. Če tega programa ne opravi v roku, mu mandat na podlagi zakona preneha.

Direktorja imenuje in razreši ustanovitelj zavoda.

Če je ustanoviteljica javnega socialno varstvenega zavoda Republike Slovenije, imenuje in razreši direktorja svet zavoda s soglasjem ministra, pristojnega za socialno varstvo, po predhodnem mnenju pristojnega organa lokalne skupnosti, v kateri ima zavod sedež.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko minister, pristojen za socialno varstvo, sam imenuje direktorja, če ga v roku treh mesecev po prenehanju mandata dotedanjemu direktorju ali po njegovi razrešitvi, ne imenuje svet zavoda. Prav tako lahko minister sam razreši direktorja, če ugotovi:

- da direktor ne opravlja nalog, ki so mu naložene z zakonom ali pri svojem delu krši zakon,
- da je direktor objektivno odgovoren za slabo finančno poslovanje zavoda,
- da je pristojni organ zavoda zavrnil predlog programa dela, ki ga je predložil direktor,
- da je računsko sodišče podalo negativno mnenje o finančnem poslovanju zavoda,
- da je komisija za strokovni in upravni nadzor ugotovila hujše strokovne napake pri izvajanju dejavnosti zavoda,
- da ni poskrbel za začetek razpisnega postopka imenovanja direktorja v roku, ki ga določa statut zavoda.

57. člen

Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena je lahko za direktorja, ki organizira in vodi strokovno delo in poslovanje socialno varstvenega zavoda, imenovana tudi oseba, ki ima končano višjo strokovno izobrazbo iz 69. člena tega zakona, dvajset let delovnih izkušenj, od tega najmanj pet let na vodilnih in vodstvenih delovnih mestih na področju socialnega varstva, in opravljen strokovni izpit po tem zakonu.

V socialno varstvenem zavodu, v katerem je v skladu z aktom o ustanovitvi poslovanje in vodenje strokovnega dela zavoda ločeno, je ne glede na določbo drugega odstavka prejšnjega člena za direktorja, ki organizira delo in vodi poslovanje doma, lahko imenovana tudi oseba, ki ima višjo strokovno izobrazbo iz 69. člena tega zakona in dvajset let delovnih izkušenj, od tega najmanj pet let na vodilnih in vodstvenih delovnih mestih na področju dejavnosti socialnega varstva, ki jo opravlja ta socialno varstveni zavod.

58. člen

Strokovni svet socialno varstvenega zavoda je kolegijski strokovni organ zavoda.

Naloge, sestavo in način oblikovanja strokovnega sveta se določijo s statutom ali pravili zavoda, v skladu z aktom o ustanovitvi.

2. Drugi socialno varstveni zavodi

59. člen

Pod pogoji, ki jih določa zakon, se lahko kot socialno varstveni zavod organizirajo tudi sprejemališča, materinski domovi, svetovalnice, stanovanjske skupine, centri za neodvisno življenje invalidov in druge oblike organizacij.

3. Skupne določbe

60. člen

Socialno varstveni zavod oziroma druga pravna oseba lahko začne z delom, če so poleg splošnih pogojev za ustanovitev zavoda oziroma druge pravne osebe, izpolnjeni tudi minimalni tehnični, kadrovske in drugi pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka ugotavlja ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

60.a člen

Za ugovor zoper opravljeno storitev, za strokovni in upravni nadzor ter za vodenje zbirk podatkov se tudi za druge pravne osebe smiselno uporabljajo določbe 94., 103., 106., 111., 112. in 114. člena tega zakona.

61. člen

Ustanovitelj socialno varstvenega zavoda mora zagotavljati sredstva za investicijsko vzdrževanje in druge obveznosti, določene z zakonom in aktom o ustanovitvi.

Javnemu socialno varstvenemu zavodu zagotovi ustanovitelj del sredstev za redno investicijsko vzdrževanje, če ugotovi, da vrednost investicijskega vzdrževanja presega vi-

šino sredstev amortizacije oziroma sredstev za investicijsko vzdrževanje, ki jih javni socialno varstveni zavod oblikuje v skladu z metodologijo za oblikovanje cen storitev po tem zakonu.

4. Dobrodelne organizacije, organizacije za samopomoč in invalidske organizacije

62. člen

Dobrodelne organizacije so prostovoljne in neprofitne organizacije, ki jih z namenom, da bi reševale socialne stiske in težave prebivalcev, ustanovijo posamezniki v skladu z zakonom, ali verske skupnosti.

63. člen

Organizacije za samopomoč so prostovoljne in neprofitne organizacije, ki jih v skladu z zakonom ustanovijo posamezniki z namenom, da bi v njih skupno reševali socialne potrebe svojih članov.

64. člen

Invalidske organizacije so prostovoljne in neprofitne organizacije, ki jih ustanovijo invalidi in drugi posamezniki v skladu z zakonom, da v njih izvajajo posebne socialne programe in storitve, utemeljene na značilnostih invalidnosti po posameznih funkcionalnih okvarah, ki ogrožajo socialni položaj invalidov.

Dejavnosti invalidskih organizacij lahko zajemajo tudi posamezne sestavine dobrodelnosti in samopomoči.

5. Zasebno delo

65. člen

Socialno varstvene storitve lahko opravlja zasebnik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da ima ustrezno strokovno izobrazbo v skladu z 69. ali 70. členom tega zakona;
- da ima opravljen strokovni izpit in je pridobil mnenje socialne zbornice;
- da ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju, na katerem bo opravljal zasebno delo, če bo opravljal delo, za katero se zahteva najmanj višješolska izobrazba;
- da ni v delovnem razmerju;
- da mu ni s pravnomočno odločbo sodišča prepovedano opravljanje poklica;
- da ima zagotovljene prostore, opremo in kadre, če tako zahteva narava dela.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko posamezne storitve v okviru javne službe v skladu z zakonom opravlja rejnik ali tretja oseba, če za te storitve sklene pogodbo s centrom za socialno delo.

66. člen

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, ugotavlja, ali zasebnik izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena.

Zasebnik, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka oziroma pravna oseba, ki izpolnjuje pogoje iz 60. člena tega zakona, lahko prične opravljati socialno varstvene storitve z dnem izdaje odločbe o vpisu v register zasebnikov in pravnih oseb, ki opravljajo socialno varstvene storitve.

67. člen

Register zasebnikov in pravnih oseb, ki opravljajo socialno varstvene storitve, vodi ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

Register zasebnikov in pravnih oseb iz prejšnjega odstavka je javen.

68. člen

Izbris iz registra zasebnikov in pravnih oseb, ki opravljajo socialno varstvene storitve, se opravi, če:

- zasebnik oziroma pravna oseba odjavi opravljanje socialno varstvenih storitev;
 - zasebnik umre ali če pravna oseba preneha;
 - je zasebniku oziroma pravni osebi s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje poklica oziroma dejavnosti;
 - ne začne opravljati storitev v enem letu po vpisu v register;
 - se ugotovi, da več ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje storitev.
- O izbrisu iz registra zasebnikov in pravnih oseb se izda odločba.

5.a Skupnosti socialno varstvenih zavodov

68.a člen

Javni socialno varstveni zavodi, ki opravljajo socialno varstvene storitve, se lahko povezujejo v skupnosti.

V skupnosti iz prejšnjega odstavka se lahko vključujejo tudi koncesionarji ter druge pravne in fizične osebe, ki v skladu s tem zakonom opravljajo storitve na področju socialnega varstva.

Skupnosti opravljajo zlasti naslednje naloge:

- koordinirajo razvojne aktivnosti v okviru dejavnosti in sodelujejo pri oblikovanju politike razvoja socialnega varstva,
- sodelujejo pri opredeljevanju pogojev za opravljanje dejavnosti,
- uresničujejo skupne naloge in interese izvajalcev na posameznem področju.

Skupnosti lahko za opravljanje upravnih nalog na področju socialnega varstva pridobijo javno pooblastilo. Naloge, ki jih skupnosti opravljajo kot javno pooblastilo, določi zakon.

Izvajanje javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka se financira iz državnega proračuna.

68.b člen

Skupnost socialnih zavodov Slovenije na področju institucionalnega varstva starejših in na področju varstva posebnih skupin odraslega prebivalstva, ki ga izvajajo domovi za starejše in posebni socialno varstveni zavodi za odrasle (v nadaljevanju: področje dejavnosti skupnosti), opravlja naslednje naloge kot javna pooblastila:

1. vzpostavi in vodi enoten informacijski sistem na področju dejavnosti skupnosti in zagotavlja njegovo povezavo v enoten informacijski sistem socialnega varstva,
2. vzpostavi, vodi, vzdržuje in nadzoruje centralno zbirko podatkov s področja dejavnosti skupnosti in je upravljevec centralne zbirke osebnih podatkov na tem področju,
3. načrtuje in izvaja izobraževanje za delavce na področju dejavnosti skupnosti, ki niso strokovni delavci ali strokovni sodelavci po tem zakonu,
4. v skladu z veljavnimi normativi in standardi iz drugega odstavka 11. člena tega zakona določa podrobnejše standarde za izvajanje posameznih vrst oskrbe in kriterije za določitev vrst oskrbe glede na potrebe uporabnikov storitve na področju dejavnosti skupnosti.

68.c člen

Skupnost centrov za socialno delo Slovenije na področju izvajanja dejavnosti centrov za socialno delo opravlja naslednje naloge kot javna pooblastila:

1. določa katalog nalog, ki jih izvajajo centri za socialno delo:
 - kot socialno varstvene storitve,
 - kot naloge, ki so jim z zakonom poverjene kot javna pooblastila in
 - kot naloge, ki jim jih nalagajo drugi predpisi, kar za to področje dejavnosti služi kot podlaga za delovanje enotnega informacijskega sistema socialnega varstva;
2. določa standarde in normative za izvajanje posameznih vrst nalog:

- nalog, ki so centrom za socialno delo z zakonom poverjene kot javna pooblastila in
- nalog, ki jih centrom za socialno delo nalagajo drugi predpisi.

6. Delavci, ki opravljajo socialno varstvene storitve

69. člen

Socialno varstvene storitve opravljajo strokovni delavci in strokovni sodelavci.

Strokovni delavci po tem zakonu so delavci, ki so končali višjo ali visoko šolo, ki izobražuje za socialno delo in so opravili pripravništvo ter strokovni izpit za delo na področju socialnega varstva.

Strokovni delavci so tudi delavci, ki so končali višjo ali visoko šolo psihološke smeri, pedagoške smeri in njenih specialnih disciplin, upravne, pravne in sociološke smeri ter imajo eno leto delovnih izkušenj na področju socialnega varstva, opravljeno pripravništvo in strokovni izpit po tem zakonu.

Strokovni delavci v domovih za otroke in v socialno varstvenih zavodih za usposabljanje so strokovni delavci iz prvega odstavka tega člena in delavci, ki so končali višjo ali visoko šolo pedagoške, socialno pedagoške, psihološke ter defektološke smeri in so opravili pripravništvo in strokovni izpit.

70. člen

Strokovni sodelavci po tem zakonu so delavci, ki opravljajo posamezne socialno varstvene storitve in so končali programe izobraževanja v skladu s posebnimi predpisi ter imajo opravljeno pripravništvo in strokovni izpit.

Vrste in stopnje programov izobraževanja iz prejšnjega odstavka, ki zagotavljajo strokovnim sodelavcem ustrezno strokovno usposobljenost za opravljanje posameznih storitev, določi socialna zbornica.

71. člen

Pogoje in način opravljanja pripravništva in strokovnega izpita s splošnim aktom določi socialna zbornica, ki tudi organizira in izvaja preverjanje znanja za pridobitev strokovnega izpita za področje socialnega varstva.

72. člen

Posamezne socialno varstvene storitve lahko opravljajo pod vodstvom strokovnih delavcev s prostovoljnim in nepoklicnim delom tudi laični delavci, za katere strokovna izobrazba ni posebej predpisana.

73. člen

Strokovni delavci in strokovni sodelavci v javnih socialno varstvenih zavodih so se dolžni izobraževati in usposablјati.

Strokovno izobraževanje in usposabljanje iz prejšnjega odstavka podrobneje določi socialna zbornica.

74. člen

Strokovni delavci in strokovni sodelavci z višješolsko strokovno izobrazbo, lahko napredujejo v naziv mentor in svetovalec, strokovni delavci in strokovni sodelavci z visokošolsko izobrazbo pa v naziv samostojni svetovalec in višji svetovalec.

Napredovanje strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

75. člen

Republika Slovenija podeljuje strokovnim delavcem, strokovnim sodelavcem ter laičnim delavcem na področju socialnega varstva nagrade in priznanja kot posebna družbena priznanja za izjemne uspehe pri delu na področju socialnega varstva.

Minister, pristojen za socialno varstvo predpiše natančnejše pogoje za podeljevanje nagrad in priznanj iz prejšnjega odstavka, sestavo komisije in postopek za podeljevanje nagrad in priznanj.

V. SOCIALNA ZBORNICA

76. člen

Socialna zbornica je pravna oseba.

77. člen

Socialna zbornica skrbi za povezanost, razvoj in strokovni dvig socialno varstvene dejavnosti.

Socialna zbornica kot javna pooblastila opravlja naslednje naloge:

- določi programe usposabljanja, ki jih določa ta zakon,
 - za strokovne delavce in strokovne sodelavce načrtuje in organizira stalno strokovno izobraževanje in usposabljanje iz 73. člena tega zakona,
 - določa vrste in stopnje programov izobraževanja za strokovne sodelavce v socialnem varstvu po 70. členu tega zakona in določa, v katerih primerih je potrebno preizkusiti usposobljenost pred začetkom opravljanja posameznih storitev in nalog na področju socialnega varstva,
 - določi pogoje in način opravljanja pripravništva in spremlja pripravništvo ter nadzoruje izvajanje pripravništva po splošnem aktu iz 71. člena tega zakona,
 - določa pogoje in način opravljanja strokovnega izpita ter organizira in izvaja preverjanje znanja za pridobitev strokovnega izpita na področju socialnega varstva,
 - pripravlja in sprejema kataloge potrebnih znanj in preverja usposobljenost za opravljanje posameznih storitev in nalog na področju socialnega varstva,
 - načrtuje in organizira supervizijo strokovnega dela strokovnih delavcev,
 - rešuje oziroma preizkuša ugovore iz 94. člena tega zakona,
 - organizira in izvaja inštruktažno svetovanje v skladu s 108.b členom tega zakona.
- Socialna zbornica opravlja tudi druge naloge, zlasti pa:
- sprejme kodeks etike delavcev na področju socialnega varstva, promovira ter nadzira njegovo izvajanje in ukrepa ob njegovem kršenju,
 - daje mnenja v postopkih podelitve koncesij in dovoljenj za delo,
 - spremlja in izvaja projekte supervizije dela strokovnih delavcev,
 - izvaja usposabljanje strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev,
 - sodeluje pri pripravi zakonskih predpisov in pri pripravi strokovnih podlag za socialno varstveni program,
 - predlaga člane za strokovni svet iz 8. člena tega zakona.

Socialna zbornica opravlja tudi naloge za svoje člane in naročnike storitev.

78. člen

Delo zbornice se financira iz:

- prispevkov članov;
- daril in volil;
- drugih virov;
- iz republiškega proračuna za naloge iz drugega odstavka prejšnjega člena.

79. člen

Zbornica sprejme statut, s katerim določi svojo organizacijo, organe in njihove pristojnosti.

Pri sestavi organov zbornice je potrebno upoštevati načelo zastopanosti delavcev v javnih zavodih, drugih socialno

varstvenih zavodih, dobrodelnih organizacijah, organizacijah za samopomoč, invalidskih organizacijah in zasebnikov.

Kadar pristojni organi zbornice odločajo o zadevah iz 6. in 7. točke drugega odstavka 77. člena tega zakona, morajo biti pri odločanju paritetno zastopani delavci iz prejšnjega odstavka.

K statutu zbornice da soglasje Vlada Republike Slovenije, v delu, ki se nanaša na javna pooblastila.

VI. SOCIALNO VARSTVENE STORITVE, KI SE OPRAVLJAJO IZVEN SOCIALNO VARSTVENE DEJAVNOSTI

80. člen

Če posamezne socialno varstvene storitve po tem zakonu, opravljajo socialne službe, organizirane kot del enotnega sistema vzgoje in izobraževanja, zdravstva, zaposlovanja ter pravosodja, se te storitve opravljajo po normativih in standardih iz drugega odstavka 11. člena tega zakona.

Socialne službe iz prejšnjega odstavka lahko opravljajo tudi naloge socialne preventive za delovno področje, za katero so ustanovljene.

VII. POSTOPKI

1. Krajevna pristojnost

81. člen

Krajevna pristojnost v vseh zadevah, za katere so pristojni centri za socialno delo, se določi po stalnem prebivališču osebe, ki potrebuje pomoč in varstvo. Če oseba nima stalnega prebivališča, se določi krajevna pristojnost po njenem začasnem prebivališču, če nima niti tega, pa po njenem zadnjem stalnem prebivališču oziroma zadnjem začasnem prebivališču.

Če se krajevna pristojnost ne da določiti po prejšnjem odstavku, se določi po kraju, kjer je nastal povod za postopek.

Krajevna pristojnost za mladoletno osebo se določa po stalnem oziroma začasnem prebivališču obeh staršev. Za mladoletno osebo, katere starši ne živijo skupaj, se določi krajevna pristojnost po stalnem oziroma začasnem prebivališču tistega od staršev, pri katerem mladoletna oseba živi oziroma, kateremu je bila dodeljena. Če niti eden od staršev mladoletne osebe ni znan, se krajevna pristojnost določi po prejšnjem odstavku.

Če je z aktom o ustanovitvi centra za socialno delo določeno, da znotraj centra za socialno delo delujejo notranje organizacijske enote, ki opravljajo naloge centra za socialno delo po tem zakonu in drugih predpisih za določeno krajevno območje, je za izvajanje nalog centra za socialno delo krajevno pristojna organizacijska enota, katere pristojnost se določi v aktu o ustanovitvi upoštevajoč določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena. V tem primeru je za vodenje in odločanje v postopku pri izvrševanju nalog centra za socialno delo pooblaščen vodja pristojne organizacijske enote.

82. člen

Če sem med postopkom spremenijo okoliščine, na podlagi katerih je bila po tem zakonu določena krajevna pristojnost, nadaljuje postopek glede na spremenjene okoliščine pristojni center za socialno delo.

83. člen

Če nastane spor o pristojnosti, mora center za socialno delo, ki je začel postopek, svoje delo opravljati vse dotlej, dokler se ne odloči o sporu.

84. člen

V sporih o krajevni pristojnosti med centri za socialno delo na območju Republike Slovenije odloča ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

85. člen

Ministrstvo pristojno za socialno varstvo, lahko določi za postopek v izvrševanju javnih pooblastil drug center za socialno delo, kot tisti, ki je krajevno pristojen, če je očitno, da se bo tako lažje izvedel postopek ali če so za to drugi tehnični razlogi.

Sklep po prejšnjem odstavku izda ministrstvo, pristojno za socialno varstvo na predlog stranke, ki je sprožila postopek, ali na predlog centra za socialno delo.

2. Odločanje v izvrševanju javnih pooblastil

86. člen

Kadar socialno varstveni zavodi v izvrševanju javnih pooblastil, odločajo o pravicah, obveznostih ali pravnih koristih posameznikov, postopajo po zakonu o splošnem upravnem postopku, če niso posamezna vprašanja postopka v tem ali drugem zakonu drugače urejena.

87. člen

Pri izvrševanju javnih pooblastil iz prejšnjega člena uporabljajo socialno varstveni zavodi pečat.

Pečat je okrogle oblike. V zunanjem krogu ima napis »Republika Slovenija«, v sredini pa grb Republike Slovenije. Pečat vsebuje še ime in sedež zavoda.

88. člen

Kadar odločajo centri za socialno delo v upravnih stvareh o pravicah in koristih otroka po 105., 106., 114., 120. in 121. členu Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list SRS, št. 15/76 in 1/89), si morajo v posebnem ugotovitvenem postopku pred odločitvijo pridobiti mnenje strokovne komisije in razpisati ustno obravnavo.

Strokovno komisijo iz prejšnjega odstavka imenuje strokovni svet centra za socialno delo, če ni z drugim zakonom določena posebna komisija.

89. člen

O pritožbah zoper odločbe socialno varstvenih zavodov odloča ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

3. Postopek pri uveljavljanju in izvajanju storitev

90. člen

Postopek za uveljavljanje storitev po tem zakonu se začne na zahtevo upravičenca ali njegovega zakonitega zastopnika. Center za socialno delo začne postopek po uradni dolžnosti, če izve za okoliščine, iz katerih izhaja utemeljen razlog, zaradi katerega je potrebno določeni osebi nuditi storitev po tem zakonu.

91. člen

Pobudo za začetek postopka po uradni dolžnosti dajo lahko zakonec, otroci, osebe, ki živijo v skupnem gospodinjstvu z osebo, ki potrebuje varstvo in pomoč, delodajalec in sindikat.

Organi ter zavodi in druge organizacije, ki pri svojem delu ugotovijo ogroženost otroka, mladoletnika ali osebe, ki ji je odvzeta poslovna sposobnost, so dolžni o tem obvestiti center za socialno delo na svojem območju.

92. člen

Kadar socialno varstveni zavod oziroma strokovni delavec ob uveljavljanju storitve ugotovi, da zadeva sodi v njegovo pristojnost, si je dolžan prizadevati, da z upravičen-

cem doseže dogovor o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve.

Sklenjen dogovor o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve institucionalnega varstva šteje za akt, s katerim je upravičenec nameščen v zavod ali premeščen v okviru zavoda ali v drug zavod.

93. člen

Postopki izvajanja storitev morajo biti vodeni tako, da zagotavljajo zaupnost podatkov ter osebno integriteto in dostojanstvo upravičenca.

Strokovni delavci in strokovni sodelavci, ki opravljajo socialno varstvene storitve so dolžni varovati kot poklicno skrivnost podatke o materialnih in socialnih stiskah posameznika in o vzrokih, okoliščinah in posledicah tega stanja.

Podatke iz prejšnjega odstavka so dolžne varovati kot poklicno skrivnost tudi osebe, ki so jim ti podatki dosegljivi zaradi narave njihovega dela.

Podatki iz drugega odstavka tega člena se ne smejo dajati drugim osebam oziroma javnosti in tudi ne objavljati na način, ki bi omogočal razkriti posameznika, na katerega se nanašajo. Dolžnost varovanja poklicne skrivnosti lahko strokovnega delavca ali sodelavca, razreši prizadeta oseba sama ali sodišče, za mladoletne osebe in za osebe pod skrbništvom pa starši oziroma skrbniki.

94. člen

Če upravičenec ni zadovoljen s posamezno storitvijo lahko zoper delo strokovnega delavca ali strokovnega sodelavca vložijo ugovor pri svetu socialno varstvenega zavoda, zoper opravljeno storitev zasebnika pa na socialno zbornico.

Ugovor je potrebno vložiti v roku osem dni od opravljene storitve, zoper katero ugovarja.

95. člen

Svet socialno varstvenega zavoda oziroma socialna zbornica preizkusi ugovor, določi, kaj naj se ukrene ter o tem obvesti upravičenca, ki je ugovarjal, v roku 15 dni od prejema ugovora.

96. člen

Če z upravičencem ni mogoče skleniti dogovora o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve institucionalnega varstva iz 92. člena tega zakona, odloča socialno varstveni zavod o namestitvi, premestitvi ali odpustu upravičenca iz zavoda po določbah zakona o splošnem upravnem postopku, če posamezna vprašanja upravnega postopka s tem zakonom niso drugače urejena. Pritožba zoper odločbo o namestitvi ali premestitvi ne zadrži izvršitve odločbe.

VIII. FINANCIRANJE

97. člen

Socialno varstvena dejavnost se financira iz proračuna republike in občine.

Sredstva za financiranje socialno varstvene dejavnosti se zagotavljajo tudi s plačili storitev, s prispevki dobrodelnih organizacij in organizacij za samopomoč ter invalidskih organizacij, s prispevki donatorjev in iz drugih virov.

1. Financiranje socialno varstvene dejavnosti iz proračuna Republike Slovenije

98. člen

Iz proračuna Republike Slovenije se financirajo:

- dejavnosti, potrebne za delovanje in razvoj sistema socialnega varstva iz 6. člena tega zakona;

- socialna preventiva;
- prva socialna pomoč;
- pomoč družini za dom;

- izvrševanje javnih pooblastil;
- institucionalno varstvo iz 16. člena tega zakona, razen stroškov storitev v zavodih za odrasle, kadar je upravičenec oziroma drug zavezanec delno ali v celoti oproščen plačila;
- vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji;
- denarne socialne pomoči;
- investicije v socialno varstvene zavode;
- skupne naloge socialnega varstva iz programa, ki ga vsako leto določi državni zbor;
- naloge socialne zbornice iz drugega odstavka 77. člena tega zakona;
- osebna pomoč;
- naloge, ki jih skupnosti iz 68.a člena tega zakona opravljajo kot javno pooblastilo;
- razvojni in dopolnilni programi, pomembni za državo, in sodelovanje z nevladnimi organizacijami.

Ne glede na določbe tega zakona se iz proračuna Republike Slovenije financirajo tudi stroški storitev v zavodih za odrasle, če upravičenec pred prijavo stalnega prebivališča na podlagi četrtega odstavka 8. člena Zakona o prijavi prebivališča (Uradni list RS, št. 9/01) na naslovu nastanitvenega centra ali na naslovu zavoda, v katerem je nastanjen, v Republiki Sloveniji ni imel prijavljenega stalnega prebivališča.

2. Financiranje socialno varstvene dejavnosti iz proračuna občine

99. člen

Iz proračuna občine se financirajo:

- pravice družinskega pomočnika;
- pomoč družini na domu, najmanj v višini 50% subvencije k ceni storitve in v višini, za katero je upravičenec oziroma drug zavezanec delno ali v celoti oproščen plačila;
- pomoč pri uporabi stanovanja (najemnina) iz četrtega odstavka 24. člena in tretjega odstavka 31. člena tega zakona;
- stroški storitev v zavodih za odrasle, kadar je upravičenec oziroma drug zavezanec delno ali v celoti oproščen plačila;
- razvojni in dopolnilni programi, pomembni za občino in sodelovanje z nevladnimi organizacijami.

Sredstva za financiranje pravic in prispevkov oziroma storitev in pomoči iz prejšnjega odstavka se financirajo iz proračuna občine, na območju katere ima upravičenec storitev in pomoči prijavljeno stalno prebivališče.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se stroški storitev iz četrte alineje prvega odstavka tega člena v primeru prijave stalnega prebivališča na naslovu socialno varstvenega zavoda na podlagi četrtega odstavka 8. člena Zakona o prijavi prebivališča (Uradni list RS, št. 9/01) financirajo iz proračuna občine, v kateri je imel upravičenec prijavljeno stalno prebivališče pred prijavo stalnega prebivališča na naslovu zavoda.

3. Plačilo storitev

100. člen

Upravičenci in drugi zavezanec so dolžni plačati vse po tem zakonu opravljene storitve, razen storitev socialne preventive, prve socialne pomoči in institucionalnega varstva v socialno varstvenih zavodih za usposabljanje, ki so za vse upravičence brezplačne.

Prejemniki trajne denarne socialne pomoči in prejemniki nadomestila za invalidnost po Zakonu o družbenem varstvu odraslih telesno in duševno prizadetih oseb (Uradni list SRS, št. 41/83) so oproščeni plačila vseh storitev razen storitev institucionalnega varstva po prvem odstavku 16. člena tega zakona.

Vlada Republike Slovenije predpiše merila, po katerih se za upravičence in druge zavezanec delno ali v celoti določajo oprostitve pri plačilu storitev.

Na zahtevo upravičenca do socialno varstvene storitve odloči o delni ali celotni oprostitvi plačila storitve center za socialno delo, v skladu z merili iz prejšnjega odstavka.

Center za socialno delo lahko upravičencu oziroma zavezancu določi višjo oprostitvev, kot bi jo določil po merilih iz tretjega odstavka tega člena, če upravičenec storitev nujno potrebuje in bi prišlo do ogrožanja njegovega zdravja ali življenja, če mu storitev ne bi bila omogočena, ali če to narokujejo posebne socialne razmere ali iz drugih pomembnih razlogov v korist upravičenca oziroma zavezanca.

V primeru vložitve zahteve za oprostitvev plačila storitve center za socialno delo o oprostitvi plačila in določitvi prispevka upravičenca in zavezanca oziroma občine k plačilu oziroma doplačilu storitve odloči za obdobje od dneva začetka izvajanja storitve dalje, v primeru sprememb med izvajanjem storitve pa s prvim dnem naslednjega meseca po dnevu nastanka spremembe.

Stroške v zvezi s storitvami iz 18. člena tega zakona krije podjetje, zavod ter druga organizacija, ki te storitve zagotavlja.

Center za socialno delo lahko za upravičenca do institucionalnega varstva določi oprostitvev po merilih iz tretjega odstavka tega člena tudi v primeru, ko je bila upravičencem zagotovljena nadomestna oblika bivanja in oskrbe izven mreže javne službe.

100.a člen

Ne glede na določbo tretjega odstavka 100. člena lahko občina določi dodatne oprostitvev pri plačilu stroškov za pomoč na domu in pri plačilu storitev v zavodih za odrasle.

O oprostitvah iz prejšnjega odstavka odloča pristojni občinski organ.

100.b člen

Če je uporabnik storitve, ki uveljavlja oprostitvev plačila storitve institucionalnega varstva, lastnik nepremičnine, se mu z odločbo o oprostitvi plačila prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino, katere lastnik je, v korist občine, ki zanj financira institucionalno varstvo.

O prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine v korist občine pristojni center za socialno delo odloči v izreku odločbe o oprostitvi plačila storitve institucionalnega varstva.

Prepoved odtujitve in obremenitve se zaznamuje v zemljiški knjigi na podlagi dokončne odločbe iz prejšnjega odstavka.

Za zaznambo prepovedi odtujitve in obremenitve iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja zemljiško knjigo, o zaznambi prepovedi odtujitve in obremenitve.

100.c člen

Če je uporabnik storitve, ki uveljavlja oprostitvev plačila storitve pomoč družini na domu, lastnik nepremičnine, se mu na način iz prejšnjega člena lahko prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino, katere lastnik je, v korist občine, ki zanj financira pomoč družini na domu, le v primeru izrecne zahteve občine, in če gre za nepremičnino, na kateri uporabnik storitve nima prijavljenega stalnega prebivališča.

Občina mora zahtevo iz prejšnjega odstavka podati v roku 20 dni od prejema obvestila centra za socialno delo o tem, da vodi postopek, v katerem odloča o oprostitvi plačila storitve pomoč družini na domu.

101. člen

Metodologijo za oblikovanje cen storitev iz 1. do 5. točke 11. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

V skladu z metodologijo iz prejšnjega odstavka določi ceno storitve organ upravljanja pravne osebe oziroma sama fizična oseba.

K cenam storitve daje soglasje ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, razen k cenam storitve pomoči družini na domu, h katerim daje soglasje pristojni občinski organ.

IX. NADZOR

102. člen

Nadzor nad delom javnih socialno varstvenih zavodov, koncesionarjev in drugih pravnih ali fizičnih oseb, ki izvajajo socialno varstvene storitve na podlagi dovoljenja za delo (v nadaljnjem besedilu: izvajalci dejavnosti), organizira in izvaja socialna inšpekcija v okviru organa v sestavi ministrstva, pristojnega za socialno varstvo (v nadaljnjem besedilu: inšpekcijski nadzor), ki jo vodi direktor. Inšpekcijske nadzore izvajajo inšpektorji za socialne zadeve (v nadaljnjem besedilu: inšpektor), ki so delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

Za izvajanje inšpekcijskega nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, kolikor posamezna vprašanja s tem zakonom niso urejena drugače.

102.a člen

Če je za ugotovitev ali presojo kakega dejstva v nadzoru potrebno posebno znanje, s katerim inšpektor ne razpolaga, lahko direktor na predlog inšpektorja določi tudi, da posamezna strokovna dela v inšpekcijski zadevi opravi posameznik (v nadaljnjem besedilu: strokovni pomočnik), ki ni zaposlen v organu, ki organizira in izvaja inšpekcijski nadzor po tem zakonu. Strokovnega pomočnika imenuje iz liste strokovnih pomočnikov, ki jo določi strokovni svet za socialno varstvo.

O svojih ugotovitvah strokovni pomočnik iz prejšnjega odstavka sestavi poročilo.

103. člen

Inšpektor mora imeti:

- visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo enake smeri, kot jo za strokovne delavce na področju socialnega varstva določa ta zakon,

- deset let delovnih izkušenj pri izvajanju ali vodenju storitev in socialno varstvenih programov ali pri razvoju raziskovalnem in svetovalnem delu ali pri vodenju uveljavljenih projektov na področju socialnega varstva ali pri organiziranju in upravnem vodenju socialno varstvenih dejavnosti,

- opravljen strokovni izpit za inšpektorja.

Inšpektor mora vsake tri leta opraviti obdobjni preizkus usposobljenosti.

104. člen

Inšpekcijski nadzor po tem zakonu obsega:

1. nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter nadzor nad izvajanjem drugih zakonov ali na njihovi podlagi izdanih predpisov, ki določajo javna pooblastila ali druge naloge posameznim izvajalcem socialno varstvene dejavnosti;

2. nadzor nad izvajanjem nalog, ki jih ta zakon nalaga lokalnim skupnostim (v nadaljnjem besedilu: občina).

V okviru nadzora po 1. točki prejšnjega odstavka inšpektor ugotavlja in preverja izvajanje določb, uporabo strokovnih metod, strokovnost dela pri izvajanju storitev in programov ter kvaliteto storitev v okviru zakonov in podzakonskih aktov, ki urejajo zlasti naslednja področja dejavnosti:

- statusne zadeve izvajalcev,

- kadrovske, tehnične in druge pogoje za izvajanje dejavnosti,

- koncesijske pogodbe, dovoljenja za delo in pogodbe o sofinanciranju programov,

- upravičenost do storitev in do prejemkov,

- prispevke uporabnikov in drugih zavezancev,

- cene storitev,

- uresničevanje pravic in dolžnosti uporabnikov,
- uresničevanje pravic in obveznosti strokovnih in drugih delavcev izvajalca, ki ne sodijo v pristojnost drugih inšpekcijskih organov,
- vodenje dokumentacije in poročanje,
- uresničevanje nalog, ki so izvajalcem zaupana kot javna pooblastila,
- stanje glede organizacije strokovnega dela,
- izpolnjevanje pogojev, ki jih morajo izpolnjevati strokovni delavci in strokovni sodelavci,
- ustreznost strokovnih postopkov in uporabe metod strokovnega dela,
- sistem za strokovni razvoj zaposlenih,
- kakovost in obseg opravljenih storitev,
- uresničevanje pravic in zadovoljstvo uporabnikov storitev.

Nadzor po drugi točki prvega odstavka tega člena nad izvajanjem nalog, ki jih zakon nalaga občinam, obsega zlasti preverjanje:

- obsega mreže javne službe, za katero je zadolžena občina,
- soglasij k cenam storitev, ki jih izda pristojni občinski organ.

105. člen

Inšpekcijski nadzor se opravi kot redni ali izredni inšpekcijski nadzor.

Redni inšpekcijski nadzor se opravi pri vsakem izvajalcu dejavnosti najmanj enkrat v obdobju treh let. Program rednih inšpekcijskih nadzorov na predlog direktorja inšpekcije določi glavni inšpektor.

Direktor inšpekcije vsakokrat, ko oceni, da je to potrebno, odredi, da inšpektor opravi izredni inšpekcijski nadzor. Glavni inšpektor odredi izredni inšpekcijski nadzor tudi:

- na zahtevo upravičenca do storitve ali njegovega zakonitega zastopnika oziroma druge osebe, ki je imela v postopku položaj stranke, ustanovitelja izvajalca dejavnosti ali organa upravljanja izvajalca dejavnosti,
- na utemeljeno pobudo družinskega člana upravičenca ali uporabniškega združenja,
- na zahtevo reprezentativnega sindikata pri delodajalcu.

Pred izvedbo izrednega inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor:

- pozove predlagatelja zahteve ali pobude, da zahtevo ali pobudo dopolni ali dodatno utemelji,
- zahteva od izvajalca dejavnosti oziroma občine pisno poročilo in ustrezno dokumentacijo,
- opravi strokovno oceno očitanih ravnanj izvajalca dejavnosti oziroma občine,
- predlaga izvajalcu in uporabniku, da ob strokovni podpori inšpektorja sklene dogovor o sodelovanju pri odpravi morebitnih nesporazumov.

Inšpektor ne izvede izrednega inšpekcijskega nadzora na zahtevo ali na pobudo, če ugotovi:

- da se zahteva oziroma pobuda nanaša na postopke ali storitve, za katere je vložnik zahteve ali pobude že prejel pisna pojasnila in ugotovitve ministrstva,
- da iz predložene dokumentacije in poročila izvajalca dejavnosti izhaja, da so bili postopki in opravljene storitve vodene v skladu s predpisi in strokovnimi ter etičnimi načeli, ki se uporabljajo na področju socialnega varstva, oziroma da ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti niso take, da bi lahko bistveno vplivale na zaključek postopka ali na vsebino, kakovost in obseg storitve,
- da vložnik zahteve ali pobude ni zadovoljen s posamezno storitvijo, pa ni vložil ugovora zoper delo strokovnega delavca ali strokovnega sodelavca po 94. členu tega zakona,
- da ima vložnik zahteve ali pobude možnost uporabe drugih rednih pravnih sredstev, ki jih določajo procesni predpisi in ki jih še ni uveljavljal,

- da se zahteva ali pobuda nanaša na postopke ali na storitve, katerih zakonitost ali strokovno ustreznost ugotavljajo nadzorni ali inšpekcijski organi, določeni po drugih predpisih,

- da je izvajalec dejavnosti na zahtevo inšpektorja v določenem roku že odpravil pomanjkljivosti, ki jih kot sporne navaja zahteva ali pobuda,

- da je bil v isti zadevi že opravljen inšpekcijski nadzor ali da je bila že podana strokovna ocena postopkov in ravnanj izvajalca,

- da je pri izvajalcu odrejen redni nadzor.

O tem, da iz razlogov po prejšnjem odstavku tega člena ne bo izvedel izrednega inšpekcijskega nadzora, inšpektor obvesti vložnika zahteve ali pobude in izvajalca dejavnosti, direktorja inšpekcije ter glavnega inšpektorja. V obvestilu mora pojasniti razloge, zaradi katerih ni bil izveden izredni inšpekcijski nadzor.

106. člen

O opravljenem inšpekcijskem nadzoru sestavi inšpektor inšpekcijski zapisnik.

Inšpekcijski zapisnik vsebuje podatke o poteku nadzora, o opravljenih nadzornih dejanjih, o ugotovitvah nadzora in o ukrepih inšpektorja.

V primeru iz 102.a člena tega zakona je poročilo strokovnega pomočnika priloga inšpekcijskega zapisnika.

107. člen

Če inšpektor ugotovi, da se pri delu pojavljajo manjše napake, nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki bistveno ne vplivajo na izvajanje storitve oziroma na zakonitost poslovanja, strokovnost dela, zagotavljanje pravic uporabnikov ali na predpisano kakovost storitev, na vodenje postopkov ali na uveljavljanje pravic uporabnikov, ustno opozori na nepravilnosti ter na njihove posledice in določi rok za odpravo, kar vse navede v zapisniku. Če nepravilnosti niso odpravljene v določenem roku, inšpektor izreče druge ukrepe v skladu z zakonom.

Če inšpektor ugotovi, da se javna služba ne izvaja v skladu s predpisi ali da izvajalec dejavnosti:

- opravlja storitve, za katere ni registriran,
- opravlja storitve, čeprav ni vpisan v register zasebnikov,
- ne opravlja storitev in programov v skladu z normativi in standardi,
- ne zagotavlja predpisane kakovosti,
- ne uporablja učinkovitih strokovnih metod pri delu,
- ne vodi postopkov v skladu s predpisi,
- ne zagotavlja uveljavljanja pravic uporabnikov, zaradi česar prihaja do nepravilnosti ali do napak, ki pomembno vplivajo na zakonitost poslovanja, strokovnost dela, zagotavljanje pravic uporabnikov ali na predpisano kakovost storitev, odredi potrebne ukrepe in določi rok za njihovo izpolnitev z odločbo.

V primerih iz prejšnjega odstavka lahko inšpektor predlaga oziroma odredi zlasti naslednje ukrepe:

- izdajo oziroma uskladiitev splošnih aktov z določbami ustanovitvenega akta in z drugimi predpisi,
- izdajo oziroma uskladiitev posamičnih aktov s predpisi,
- dopolnitev organizacijske strukture,
- sprejem strokovnih podlag za ukrepanje in za odločanje o posameznih ukrepih,
- opredelitev strokovnih kriterijev, na podlagi katerih se opravi izbor ustrezne metode dela,
- redno pisno poročanje o delu na posameznih področjih dejavnosti,
- vodenje posebne evidence o posameznih strokovnih postopkih,
- interno ali verificirano dodatno usposabljanje zaposlenih,

- sprejem posebnega programa aktivnosti za dvig kakovosti izvajanja storitev,
- uvedbo notranje kontrole nad izvajanjem storitev ali nad vodenjem postopkov,
- ponovno opravljanje preizkusa poznavanja zakona o splošnem upravnem postopku,
- ponovno opravljanje posameznih delov strokovnega izpita,
- pisno opravičilo prizadetemu uporabniku ali njegovemu zakonitemu zastopniku,
- uvedbo postopka za ugotavljanje nesposobnosti delavca,
- uvedbo postopka za odvzem naziva strokovnemu delavcu ali strokovnemu sodelavcu, pridobljenega v skladu s tem zakonom,
- obvezno vključitev supervizorja,
- pristojnemu organu predlaga začetek postopka za oceno primernosti odgovorne osebe, ki opravlja funkcijo direktorja ali strokovnega vodje,
- pristojnemu organu predlaga začetek postopka za razrešitev direktorja oziroma strokovnega vodje,
- pristojnemu organu predlaga začetek postopka za odvzem dovoljenja za delo ali za prekinitve koncesijske pogodbe,
- začasno prepove opravljanje dejavnosti izvajalca do odprave nepravilnosti.

107.a člen

Natančnejši način izvajanja inšpekcijskega nadzora predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

108. člen

Zoper odločbo inšpektorja o odrejenih ukrepih je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za socialne zadeve. Pritožbo se vloži v roku osem dni od njene vročitve. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

108.a člen

Poleg nadzora nad delom izvajalcev dejavnosti iz prvega odstavka 102. člena tega zakona opravljajo inšpektorji inšpekcijski nadzor tudi nad delom drugih izvajalcev, ki izvajajo dopolnilne, razvojne in preventivne programe na področju socialnega varstva in varstva otrok in družine po posebni pogodbi o sofinanciranju.

Za izvajanje inšpekcijskega nadzora po prejšnjem odstavku se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o izrednem inšpekcijskem nadzoru.

108.b člen

Poleg inšpekcijskega nadzora se izvajalcem dejavnosti iz prvega odstavka 102. člena tega zakona in izvajalcem iz prvega odstavka prejšnjega člena zagotavlja še inštruktažno svetovanje, ki ga organizira socialna zbornica, izvajajo pa ga tričlanske komisije strokovnjakov, ki jih imenuje pristojni organ socialne zbornice.

Inštruktažno svetovanje obsega spremljanje strokovnega ravnanja strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev, ki samostojno ali pod vodstvom vodje storitve opravljajo posamezne storitve ali programe.

Namen inštruktažnega svetovanja je spremljanje uporabe strokovnih metod, izvajanja strokovnih usmeritev, ki jih določajo razvojni dokumenti na področju socialnega varstva, in spremljanje uresničevanja strokovnih navodil, ki jih sprejema strokovni svet za socialno varstvo, uveljavljanje novih strokovnih pristopov in dobre prakse, pa tudi uresničevanje kodeksa etičnih načel, ki se uporabljajo na področju socialnega varstva.

Inštruktažno svetovanje se opravi na pobudo strokovnega organa izvajalca ali na pobudo ustanovitelja.

Natančnejši način izvajanja in obseg inštruktažnega svetovanja v javnih socialno varstvenih zavodih in koncesij

onarjih določita s pogodbo socialna zbornica in ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

X. ZBIRKE PODATKOV

109. člen

Za zbiranje, obdelovanje, shranjevanje, posredovanje in uporabo podatkov, vsebovanih v zbirkah podatkov, ter za varstvo informacijske zasebnosti posameznika se uporabljajo določbe zakona o varstvu osebnih podatkov, če s tem zakonom za posamezne primere ni drugače določeno.

110. člen

Za potrebe izvajanja socialno varstvene dejavnosti določene z zakonom, za načrtovanje politike socialnega varstva, spremljanje stanja ter za znanstveno raziskovalne in statistične namene, se na področju socialnega varstva vodijo zbirke podatkov, ki zajemajo celotni nacionalni sistem socialnega varstva.

Zbirke podatkov vsebujejo podatke o:

- storitvah,
- denarnih socialnih pomočeh,
- drugih pomočeh posamezniku po tem zakonu,
- oprostitvah pri plačilu storitev,
- izvajalcih socialno varstvene dejavnosti,
- financiranju socialno varstvene dejavnosti.

111. člen

Zbirke podatkov iz prve, druge, tretje in četrte alinee drugega odstavka prejšnjega člena vsebujejo naslednje podatke posameznika, na katerega se nanaša pravica ali obveznost po tem zakonu, in njegovega zakonitega zastopnika:

- ime in priimek,
- rojstne podatke,
- spol,
- enotno matično številko občana,
- podatke o državljanstvu,
- podatke o dovoljenju za prebivanje tujca,
- podatke o prebivališču,
- podatke, ki se nanašajo na družinska razmerja (število družinskih članov, tip družine, razmerje do vlagatelja),
- podatke o gospodinjstvu,
- podatke, ki se nanašajo na vrsto življenjske skupnosti (zakonska zveza ali zunajzakonska skupnost),
- podatke o statusu (podatke o šolanju, o zaposlitvi, o upokojitvi, drugo),
- podatke o izobrazbi,
- podatke o zdravstvenem stanju in invalidnosti,
- podatke o plačah in drugih dohodkih in prejemkih,
- podatke o premoženju,
- podatke o socialnih stiskah in težavah posameznikov, družin in skupin prebivalstva,
- podatke o oprostitvi pri plačilu storitev,
- davčno številko,
- številko tekočega oziroma drugega računa,
- podatke, ki se nanašajo na stanovanjske in bivalne pogoje.

Posamezne zbirke podatkov lahko vsebujejo tudi podatke, ki niso osebni, ki so potrebni za doseg namena iz prvega odstavka prejšnjega člena.

112. člen

Zbirke podatkov iz 110. člena tega zakona vodijo in vzdržujejo socialno varstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo socialno varstveno dejavnost po tem zakonu in inštitut iz 7. člena tega zakona (upravitelji zbirk podatkov) in upravljavci centralnih zbirk podatkov, določeni s tem zakonom.

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, obdeluje osebne podatke iz zbirke podatkov o denarnih socialnih po-

močeh in o drugih pomočeh posamezniku po tem zakonu ter o oprostitvah pri plačilih storitev z enako vsebino kot centri za socialno delo in je upravljavec in vzpostavi, vodi, vzdržuje in nadzoruje centralno zbirko podatkov o denarnih socialnih pomočeh, ki jih brezplačno pridobiva iz zbirk podatkov, ki jih vodijo in vzdržujejo centri za socialno delo.

Skupnost socialnih zavodov Slovenije obdeluje osebne podatke iz zbirke osebnih podatkov s področja institucionalnega varstva in varstva posebnih skupin odraslega prebivalstva z enako vsebino kot socialno varstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo institucionalno varstvo po tem zakonu, je upravljavec in vzpostavi, vodi, vzdržuje in nadzoruje centralno zbirko podatkov na tem področju, ki jih brezplačno pridobiva iz zbirk podatkov, ki jih vodijo in vzdržujejo socialno varstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo to storitev.

113. člen

Podatki se zbirajo neposredno od posameznika za njega in za njegove družinske člane ter iz drugih uradnih zbirk, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblaščen organi in organizacije. Posameznik, na katerega se nanaša pravica ali obveznost po tem zakonu, oziroma njegov zakoniti zastopnik je pristojnemu socialno varstvenemu zavodu oziroma drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja socialno varstveno dejavnost, dolžan dati vse podatke, o katerih socialno varstveni zavod oziroma izvajalec storitve vodi zbirke podatkov.

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, in socialno varstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo socialno varstveno dejavnost po tem zakonu, brezplačno pridobivajo podatke iz obstoječih zbirk podatkov naslednjih upravljavcev:

- Ministrstva za notranje zadeve – podatke o upravičencu in o družinskih članih (ime in priimek, rojstne podatke, enotno matično številko občana, podatke o državljanstvu, podatke o prebivališču) in podatke, ki se nanašajo na družinska razmerja, iz centralnega registra prebivalstva in podatke o dovoljenju za prebivanje tujca in podatke o gospodinjstvu iz drugih evidenc ministrstva za notranje zadeve,

- Ministrstva za šolstvo, znanost in šport in izvajalcev vzgojne in izobraževalne dejavnosti – podatke o vključitvi v vzgojni ali izobraževalni zavod,

- Ministrstva za zdravstvo, Inštituta za varovanje zdravja in drugih izvajalcev zdravstvene dejavnosti – podatke o zdravstvenem stanju oziroma invalidnosti,

- Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije – podatke o zavarovancih in uživalcih pravic pokojninskega in invalidskega zavarovanja, podatke o izplačani pokojnini, invalidnini, varstvenem dodatku, dodatku za pomoč in postrežbo, nadomestilih iz naslova invalidskega zavarovanja in drugih materialnih pravicah iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja,

- Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije – podatke o zavarovancih, vključenih v zdravstveno zavarovanje, podatke o izplačanem nadomestilu iz naslova zdravstvenega zavarovanja,

- Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje – podatke o brezposelnih osebah, izplačanih nadomestilih iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, denarnih pomočeh, štipendijah in drugih materialnih pravicah iz tega naslova ter o datumu in razlogih prenehanja vodenja v evidenci brezposelnih oseb in razlogih prenehanja izplačevanja materialnih pravic,

- Jamstvenega in preživitvenega sklada Republike Slovenije – podatke o izplačanem nadomestilu preživitvene in podatke o izplačilih v primeru insolventnosti delodajalca,

- Davčne uprave Republike Slovenije – podatke o davčni številki, o obdavčljivih dohodkih in premoženju davčnih zavezancev, podatke o plačanih davkih in dohodnini od obdavčljivih dohodkov, podatke o obračunanih prispevkih za socialno varnost in plačanih drugih posebnih prispevkih, uve-

denih z zakoni, podatke o kapitalskih naložbah ter podatke o olajšavah in oprostitvah, ki se upoštevajo pri odmeri davka od dohodkov iz kmetijstva in davka od dohodkov iz dejavnosti,

- centrov za socialno delo – podatke o izplačanem porodniškem nadomestilu, očetovskem nadomestilu, nadomestilu za nego in varstvo otroka, posvojiteljskem nadomestilu, starševskemu dodatku, pomoči ob rojstvu otroka, otroškem dodatku, dodatku za veliko družino, dodatku za nego otroka, ki potrebuje posebno varstvo, delnem izplačilu za izgubljeni dohodek, rejnini in dobroimetju, preživitvenih, denarnih socialnih pomočeh, oprostitvah pri plačilu storitev in o plačilih družinskemu pomočniku,

- Inštituta za socialno varstvo, Skupnosti socialnih zavodov Slovenije in drugih izvajalcev socialno varstvene dejavnosti – podatke o uporabi in izvajanju storitev in socialnih stiskah in težavah posameznikov, družin in skupin prebivalstva,

- upravnih enot – podatke o materialnih pravicah po predpisih o vojnih veteranih, žrtvah vojnega nasilja, vojnih invalidih in o varstvu družinskih članov osebe v obvezni vojaški službi,

- delodajalcev – podatke o zaposlitvi, podatke o izplačilih plač in nadomestil in podatke o drugih izplačilih.

V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena, posameznikov, na katere se podatki nanašajo, ni potrebno predhodno seznaniti.

113.a člen

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, in centri za socialno delo lahko osebne podatke, o katerih vodijo zbirke podatkov, in podatke, ki jih pridobivajo od upravljavcev zbirk osebnih podatkov iz prejšnjega člena, obdelujejo samo za potrebe postopka odločanja, izvajanja dejavnosti in vodenja evidenc po tem zakonu, ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, pa tudi za izvajanje centralnega izplačila, izvrševanje nadzora, spremljanja stanja, analize ter znanstvenoraziskovalne in statistične namene.

Inštitut za socialno varstvo brezplačno pridobiva podatke iz zbirk podatkov upravljavcev centralnih zbirk podatkov, določenih s tem zakonom, in socialno varstvenih zavodov in drugih pravnih in fizičnih oseb, ki opravljajo socialno varstveno dejavnost po tem zakonu, in jih uporablja za analize ter znanstvenoraziskovalne in statistične namene v obliki, ki onemogoča identifikacijo posameznikov. Zbrane podatke lahko Inštitut za socialno varstvo posreduje tudi drugim upravljavcem zbirk podatkov za izvajanje dejavnosti po tem zakonu.

Skupnost socialnih zavodov Slovenije podatke, ki jih pridobiva v skladu s tem zakonom, obdeluje za potrebe izvajanja javnih pooblastil in drugih nalog, določenih s tem zakonom. Podatke, o katerih vodi centralno zbirko podatkov, lahko posreduje tudi drugim upravljavcem zbirk podatkov za izvajanje dejavnosti po tem zakonu.

Druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo socialno varstveno dejavnost po tem zakonu, osebne podatke, o katerih vodijo zbirke osebnih podatkov, obdelujejo za izvajanje dejavnosti, za katero so pooblaščen z zakonom in aktom o ustanovitvi oziroma za katero jim je bila podeljena koncesija oziroma izdano dovoljenje za delo.

114. člen

Osebni podatki iz prvega odstavka 111. člena tega zakona se hranijo 10 let po prenehanju pravice.

Po preteku roka iz prejšnjega odstavka se podatki arhivirajo.

Podatki iz drugega odstavka 111. člena tega zakona se hranijo do poteka namena iz prvega odstavka 110. člena tega zakona.

115. člen

Podrobnejša navodila o obliki obdelave podatkov po tem zakonu za posamezne zbirke in o razporeditvi vsebine po posameznih zbirkah predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

XI. KAZENSKA DOLOČBE

116. člen

Z globo od 1.000.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki:

- opravlja socialno varstvene storitve, pa za to nima dovoljenja za delo (41.b člen);
- prične z delom, čeprav ne izpolnjuje pogojev iz 60. člena tega zakona.

Z globo od 50.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 200.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

117. člen

Z globo od 500.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki:

- vodi postopke tako, da ne zagotavlja zaupnosti podatkov ter osebne integritete in dostojanstva upravičenca ali krši dolžnosti varovanja poklicne skrivnosti (93. člen).

Z globo od 10.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje tudi posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 50.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

118. člen

(črtan)

Zakon o socialnem varstvu – ZSV (Uradni list RS, št. 54/92) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

119. člen

Vlada Republike Slovenije mora predložiti predlog socialno varstvenega programa iz drugega odstavka 2. člena tega zakona v sprejem državnemu zboru v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

120. člen

S 1. 1. 1993 prevzame Republika Slovenija pravice in obveznosti ustanovitelja socialno varstvenih zavodov, katerih ustanovitelj je bila do uveljavitve tega zakona občina.

Premoženje v javni lastnini, s katerim upravljajo zavodi iz prejšnjega odstavka, postane z dnem uveljavitve tega zakona, lastnina Republike Slovenije.

121. člen

Obstoječi socialno varstveni zavodi, morajo svojo organiziranost uskladiti s tem zakonom do 31. 12. 1992.

122. člen

V občinah, kjer do uveljavitve tega zakona centri za socialno delo niso bili ustanovljeni, opravljajo do ustanovitve centra za socialno delo socialno varstvene storitve iz

drugega in tretjega odstavka 49. člena tega zakona, pristojni občinski upravni organi.

Do ustanovitve centrov za socialno delo v občinah Laško in Slovenske Konjice odloča v upravnih stvareh za obe občini Center za socialno delo Celje, do ustanovitve centrov za socialno delo v občinah Pesnica in Ruše pa Center za socialno delo Maribor.

123. člen

(prenehal veljati)

124. člen

Socialna zbornica se ustanovi v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

125. člen

Pristojni organ je dolžan najpozneje v roku dveh let od uveljavitve tega zakona razpisati prvi javni natečaj za podelitev koncesije za opravljanje vseh socialno varstvenih storitev iz okvira javne službe.

126. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo izda izvršilne predpise iz tega zakona v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Vlada Republike Slovenije izda izvršilni predpis iz tretjega odstavka 100. člena tega zakona v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

127. člen

Do izdaje izvršilnih predpisov iz prvega odstavka 60. člena in 71. člena se uporabljajo izvršilni predpisi izdani na podlagi Zakona o socialnem skrbstvu (Uradni list SRS, št. 35/79, 1/89 in Uradni list RS, št. 8/90), kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

128. člen

Centri za socialno delo so dolžni v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona po uradni dolžnosti ugotoviti ali upravičenci, ki so družbeno denarno pomoč prejeli po dosedanjih predpisih, izpolnjujejo pogoje za dodelitev dajatev po tem zakonu.

129. člen

Upravičenci do plačila ali doplačila oskrbnih stroškov v socialnem zavodu, zavodu za usposabljanje ter v tuji družini in upravičenci do plačila ali doplačila k stroškom za pomoč in postrežbo na domu ter upravičenci do plačila rejnine, ki so pravice pridobili po dosedanjih predpisih, obdržijo pravico na način in v višini, kot so jo pridobili, dokler ne bodo izdane nove odločbe, v skladu s tem zakonom.

Upravičenci do plačila ali doplačila oskrbnih stroškov v organizacijah za usposabljanje po Zakonu o izobraževanju in usposabljanju otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju (Uradni list SRS, št. 19/76 in Uradni list RS, št. 8/90) obdržijo pravico po dosedanjih predpisih do 31. 12. 1992, razen upravičencev do plačila ali doplačila oskrbnih stroškov v socialno varstvenih zavodih za usposabljanje iz 54. člena tega zakona.

Za upravičence, ki uveljavljajo eno od pravic iz prvega in drugega odstavka tega člena v času od uveljavitve tega zakona pa do izdaje izvršilnega predpisa iz tretjega odstavka 100. člena tega zakona, se uporabljajo materialnopravna določila samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialno varstvenih pravic (Uradni list SRS, št. 26/84 in 14/89).

130. člen

Določba pete alineje 98. člena tega zakona se začne uporabljati 1. 1. 1993.

131. člen

Ne glede na določbe Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/91-I) se za socialno varstvene zavode za usposabljanje otrok in mladoletnikov z zmerno, težjo in težko motnjo v duševnem razvoju, v delu, ki se nanaša na opravljanje socialno varstvene dejavnosti, uporabljajo določbe tega zakona o ustanovitvi zavodov in drugih statusnih zadevah, podeljevanju koncesij, financiranju in nadzoru.

132. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe Zakona o postopku za uveljavljanje socialno varstvenih pravic (Uradni list RS, št. 23/91) v delu, ki se nanaša na postopek uveljavljanja denarnih pomoči po Zakonu o socialnem skrbstvu (Uradni list SRS, št. 35/79 in 1/89 ter Uradni list RS, št. 8/90).

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

- Zakon o socialnem skrbstvu (Uradni list SRS, št. 35/79 in 1/89 ter Uradni list RS, št. 8/90);
- Zakon o delovno varstvenem zavodu Ponikve (Uradni list SRS, št. 29/72).

133. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-A (Uradni list RS, št. 41/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

22. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-B (Uradni list RS, št. 26/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

14. člen

Upravičenci, ki ob začetku uporabe tega zakona prejema denarni dodatek, prejema denarno socialno pomoč do poteka obdobja, za katerega jim je bil denarni dodatek dodeljen po dosedanjih predpisih, pri čemer se upoštevajo merila iz 25.a člena tega zakona in osnovni znesek minimalnega dohodka, veljaven v času prejemanja. Center za socialno delo o novi višini denarne socialne pomoči prejemnika obvesti ob prvem naslednjem izplačilu po začetku uporabe tega zakona.

15. člen

Centri za socialno delo so dolžni v roku treh mesecev od začetka uporabe tega zakona po uradni dolžnosti ugotoviti, ali upravičenci, ki ob začetku uporabe tega zakona prejema denarno pomoč kot edini vir preživljanja, izpolnjujejo pogoje za dodelitev denarne socialne pomoči po tem zakonu, in o tem izdati ustrezne odločbe.

16. člen

V postopkih dodelitve denarnih dodatkov in denarne pomoči kot edinega vira preživljanja, v katerih do začetka uporabe tega zakona v postopku pred centrom za socialno delo še ni bila izdana odločba, se uporabljajo določbe tega zakona.

V postopkih iz prejšnjega odstavka, uvedenih na zahtevo upravičencev, ki bi bili do socialno varstvenih dajatev upravičeni po dosedanjih predpisih in niso upravičeni do denarne socialne pomoči po tem zakonu, se denarni dodatek oziroma denarna pomoč kot edini vir preživljanja po predpi-

sih, ki so veljali do začetka uporabe tega zakona, dodeli do začetka uporabe tega zakona.

17. člen

Do uveljavitve predpisa iz 30.a člena tega zakona se še naprej uporablja Pravilnik o metodologiji za upoštevanje dohodka iz kmetijske dejavnosti za pridobitev pravice do socialno varstvenih dajatev in denarne pomoči (Uradni list RS, št. 57/94 in 60/99), kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

18. člen

Podzakonske akte iz tretjega odstavka 23. člena, 30. člena, prvega odstavka 30.a člena, tretjega odstavka 31. člena, drugega odstavka 33.a člena in 115. člena Zakona o socialnem varstvu izda pristojni minister do začetka uporabe tega zakona.

19. člen

Pri izvajanju zakonov in drugih predpisov, ki urejajo razmerja, ki so vezana na prejemanje denarnega dodatka oziroma denarne pomoči kot edinega vira preživljanja, se šteje, da so ta razmerja vezana na prejemanje denarne socialne pomoči oziroma trajne denarne socialne pomoči.

20. člen

Višina minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom za prvo odraslo osebo v družini in samsko osebo, se v celoti uveljavi z dnem 1. 1. 2003.

V obdobju od začetka uporabe tega zakona do uveljavitve višine minimalnega dohodka za prvo odraslo osebo v družini in samsko osebo v celoti se do 1. 7. 2002 kot višina minimalnega dohodka za prvo odraslo osebo v družini uporablja merilo 0,8 v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom, v obdobju od 1. 7. 2002 do 1. 1. 2003 pa merilo 0,9.

21. člen

Družina v obdobju od začetka uporabe tega zakona do uveljavitve višine minimalnega dohodka za prvo odraslo osebo v družini v celoti ob izpolnjevanju drugih pogojev tega zakona prejme denarno socialno pomoč najmanj v višini socialno varstvene dajatve, ki bi jo prejela po predpisih, ki so veljali do začetka uporabe tega zakona.

22. člen

Upravičencu do denarne socialne pomoči, ki je dolžan plačevati najemnino za stanovanje, se do ureditve subvencij najemnine v skladu z Nacionalnim stanovanjskim programom in predpisi s stanovanjskega področja denarna socialna pomoč poveča za višino neprofitne najemnine, ki bi jo plačeval v socialnem stanovanju, vendar največ za višino 25% osnovnega zneska minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom.

Za upravičenost do dodelitve socialnega stanovanja v najem se do ureditve dodelitve socialnih stanovanj v najem v skladu z Nacionalnim stanovanjskim programom in predpisi s stanovanjskega področja uporabljajo določbe 26. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 42/94-odločba US, 1/99, 41/99, 36/2000 in 54/2000).

23. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2001.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-C (Uradni list RS, št. 2/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

41. člen

Določbe 18.a do 18.r člena in spremenjenega 99. člena zakona, ki se nanašajo na družinskega pomočnika, se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona, razen če je invalidna oseba za družinskega pomočnika izbrala tistega od staršev, ki ji je že nudil nego in varstvo in je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek.

Do začetka izvajanja pravice do osebne asistencije po posebnem zakonu lahko opravlja pod pogoji iz tega zakona delo družinskega pomočnika tudi oseba, ki ni družinski član.

Izbira pravice do družinskega pomočnika ne izključuje možnosti do uveljavljanja pravice do osebne asistencije, ki jo bo urejal ustrezen zakon.

42. člen

Center za socialno delo enemu od staršev, ki ima na dan uveljavitve tega zakona pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek na podlagi 87. člena Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 97/01 in 76/03), po uradni dolžnosti, brez mnenja komisije iz 18.f člena tega zakona, izda odločbo, s katero mu ta pravica preneha in prizna pravico družinskega pomočnika do delnega plačila za izgubljeni dohodek po tem zakonu, razen če invalidna oseba v roku dveh mesecev od dneva začetka uporabe določb tega zakona, ki se nanašajo na družinskega pomočnika, oziroma v dveh mesecih po dopolnjenem 18. letu starosti izbere drugo osebo za družinskega pomočnika ali uveljavi pravico do varstva v skladu s predpisi s področja socialnega varstva na drug način.

Če invalidna oseba v roku dveh mesecev od dneva začetka uporabe določb tega zakona, ki se nanašajo na družinskega pomočnika, oziroma v dveh mesecih po dopolnjenem 18. letu starosti izbere drugo osebo za družinskega pomočnika ali uveljavi pravico do varstva v skladu s predpisi s področja socialnega varstva na drug način, pravica do delnega plačila za izgubljeni dohodek, ki jo eden od staršev prejema na podlagi 87. člena zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, preneha z dnem dokončnosti odločbe, s katero pristojni center za socialno delo odloči o izbiri druge osebe za družinskega pomočnika, v primeru izvajanja druge oblike varstva pa z dnem začetka izvajanja te storitve.

Center za socialno delo mora pred izdajo odločbe iz prvega in drugega odstavka tega člena pridobiti mnenje invalida in tistega od staršev, ki ima pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek na podlagi 87. člena zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih.

43. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo, izda predpis iz 18.p člena zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona, pri čemer smiselno upošteva določbe Pravilnika o postopkih za uveljavljanje pravic do družinskih prejemkov (Uradni list RS, št. 15/03) in Pravilnika o kriterijih za uveljavljanje pravic za otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo (Uradni list RS, št. 105/02), ki se nanašajo na nego in varstvo otroka, ki potrebuje posebno varstvo, in uveljavljanje pravice do delnega plačila za izgubljeni dohodek.

44. člen

Do ureditve pokojninskega in invalidskega zavarovanja družinskega pomočnika, njegovega zdravstvenega zavarovanja, zavarovanja za primer brezposelnosti ter zavarovanja

za starševsko varstvo s predpisi, ki urejajo ta zavarovanja, in ureditve plačila prispevkov za ta zavarovanja s predpisi, ki določajo stopnje prispevkov za socialno varnost, je družinski pomočnik obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan, zavarovan za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo. Prispevek zavarovanca plačuje družinski pomočnik, prispevek delodajalca pa občina v skladu s spremenjenim 99. členom zakona.

Družinski pomočnik je v tem času obvezno zdravstveno zavarovan tudi za primer bolezni in poškodbe izven dela, za pravice do zdravstvenih storitev, povračila potnih stroškov, pogrebno in posmrtnino. Prispevek plačuje družinski pomočnik.

Prispevki iz prvega in drugega odstavka tega člena se plačujejo po stopnjah, določenih z zakonom, ki določa stopnje prispevkov za socialno varnost.

Družinskemu pomočniku se čas opravljanja nalog družinskega pomočnika šteje v zavarovalno oziroma pokojninsko dobo, ki jo urejajo predpisi iz prvega odstavka tega člena.

Če je za invalidno osebo pred uveljavljanjem pravice izbire družinskega pomočnika skrbel eden od staršev, ki je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek, je starš za primere iz prvega in drugega odstavka tega člena zavarovan od prvega dne po prenehanju pravic po predpisih o starševskem varstvu do dokončnosti odločbe, s katero pristojni center za socialno delo odloči o izbiri družinskega pomočnika in njegovih pravicah.

Center za socialno delo, pristojen za odločanje o pravici do izbire družinskega pomočnika, prijavi družinskega pomočnika v zavarovanje na za to predpisanih obrazcih.

V primeru prenehanja opravljanja nalog družinskega pomočnika ga pristojni center za socialno delo iz zavarovanj iz prvega in drugega odstavka tega člena odjavi z dnem prenehanja pravice do delnega plačila za izgubljeni dohodek v skladu s tem zakonom.

45. člen

Določbe spremenjenih 43., 44., 49. in 98. člena zakona, ki se nanašajo na osebno pomoč, se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

V obdobju šest mesecev po uveljavitvi tega zakona k cenam storitve osebne pomoči daje soglasje pristojni občinski organ.

46. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo, izda predpis iz spremenjenega 48. člena zakona v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

Do uveljavitve predpisa iz prejšnjega odstavka se uporablja Pravilnik o koncesijah na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 72/97, 57/99, 54/01 in 21/03), kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

47. člen

Postopki podelitve koncesije, za katere je bil objavljen javni natečaj pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah predpisov, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona. V odločbi določen razvezni pogoji se šteje kot rok za izpolnitev pogojev iz tretjega odstavka 47.c člena zakona.

Koncesijska pogodba se tudi v primerih iz prejšnjega odstavka sklene po določbah tega zakona.

Določbe 47.d in 47.g do 47.o člena zakona se uporabljajo tudi za koncesijska razmerja, glede katerih je bila pogodba že sklenjena ob uveljavitvi tega zakona.

48. člen

Koncesije javne službe na področju socialnega varstva, ki so bile podeljene za nedoločen čas, se spremenijo v koncesije za določen čas, ki ga minister, pristojen za socialno varstvo, določi v predpisu iz spremenjenega 48. člena zakona kot čas trajanja koncesije za različne vrste storitev.

Organ, pristojen za podelitev koncesije, v dvanajstih mesecih po uveljavitvi tega zakona izda po uradni dolžnosti odločbo, s katero določi čas trajanja koncesije v skladu s tem zakonom, pri čemer zlasti upošteva koristi uporabnikov storitev, vložena sredstva koncesionarja in dosedanje trajanje koncesijskega razmerja.

Koncesija preneha po preteku roka, določenega v odločbi iz prejšnjega odstavka, ne glede na določbe koncesijske pogodbe.

49. člen

Določbe spremenjenega 56. člena zakona, ki se nanašajo na program za vodenje socialno varstvenega zavoda, ki ga določi Socialna zbornica v soglasju s Strokovnim svetom Republike Slovenije za splošno izobraževanje, se začnejo uporabljati 1. januarja naslednjega leta po začetku izvajanja tega programa. Ne glede na te določbe je na razpisih za imenovanje direktorja socialno varstvenega zavoda v prvem letu izvajanja programa za direktorja lahko imenovan tudi kandidat, ki nima opravljenega programa, mora pa ga opraviti v obdobju, ki je enako dvakratnemu obdobju trajanja usposabljanja po tem programu, sicer mu mandat na podlagi zakona preneha.

Direktorji, ki so bili imenovani po predpisih pred uveljavitvijo tega zakona, opravljajo naloge direktorja do poteka obdobja, za katerega so bili imenovani, ne glede na določbe iz spremenjenih 56. in 57. člena zakona.

Ne glede na uskladiitev drugih pravnih aktov z določbami tega zakona se z dnem uveljavitve tega zakona ob novem imenovanju direktorja socialno varstvenega zavoda uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na imenovanje direktorja.

50. člen

Socialna zbornica izda splošna akta iz spremenjenih 71. in 73. člena zakona ter uskladi svoj statut z določbami tega zakona v roku šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

51. člen

Postopki odločanja o oprostitvah plačila storitve, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona.

52. člen

Občine, ki z dnem uveljavitve tega zakona (do)plačujejo oskrbne stroške v zavodih za odrasle v nasprotju z določbami spremenjenih 98. oziroma 99. člena zakona, lahko pri centru za socialno delo, na območju katerega ima upravičenec prijavljeno stalno prebivališče, vložijo zahtevo za ugotovitev obveznosti (do)plačila oskrbnih stroškov države oziroma druge občine.

Pristojni center za socialno delo obveznost države oziroma druge občine v skladu s tem zakonom določi za obdobje od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve občine dalje.

53. člen

Določbe 102. do 108.b člena zakona, ki urejajo inšpekcijski nadzor, se začnejo uporabljati z dnem začetka

delovanja socialne inšpekcije iz 102. člena zakona, ki se organizira in začne delovati v roku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona.

Do začetka delovanja socialne inšpekcije se za nadzor nad izvajanjem socialno varstvene dejavnosti po tem zakonu še uporabljajo določbe IX. poglavja Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 56/92, 13/93, 1/99, 41/99, 36/2000, 54/2000, 26/01, 6/02, 110/02 in 5/03) o nadzoru.

Z dnem začetka delovanja socialne inšpekcije začne socialna zbornica izvajati inštruktažno svetovanje iz 108.b člena zakona.

54. člen

Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v mejah, ki so za globo določene v prvem odstavku 116. člena in 117. člena zakona, razen za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika.

Za prekrške, določene v drugem odstavku 116. člena zakona, se do začetka uporabe zakona o prekrških iz prejšnjega odstavka kaznuje posameznik z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev.

Za prekrške, določene v tretjem odstavku 116. člena zakona, se do začetka uporabe zakona o prekrških iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo od 200.000 do 500.000 tolarjev.

55. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati Zakon o varstvu družinskih članov osebe v obvezni vojaški službi (Uradni list SFRJ, št. 18/76).

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– Pravilnik o pripravništvu in strokovnih izpitih za delo na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 64/95 in 61/98),

– Pravilnik o izobraževanju in strokovnem usposabljanju strokovnih delavcev in sodelavcev na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 57/94),

– Pravilnik o strokovnem in upravnem nadzoru na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 105/2000),

– Pravilnik o koncesijah na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 72/97, 57/99, 54/01 in 21/03) in

– Zakon o varstvu družinskih članov osebe v obvezni vojaški službi (Uradni list SRS, št. 8/78).

Določbe pravilnika iz prve alineje prejšnjega odstavka se, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom, uporabljajo do izdaje predpisa iz spremenjenega 71. člena zakona, določbe pravilnika iz druge alineje prejšnjega odstavka pa do izdaje predpisa iz spremenjenega 73. člena zakona.

Določbe pravilnika iz tretje alineje drugega odstavka tega člena se uporabljajo do izdaje predpisa iz 107.a člena zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

Družinskim članom osebe na obveznem ali prostovoljnem služenju vojaškega roka po prenehanju uporabe zakona iz prvega odstavka tega člena in prenehanju veljavnosti zakona iz pete alineje drugega odstavka tega člena pripadajo pravice po tem zakonu.

Postopki za uveljavljanje pravice do oskrbnine, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po predpisih iz prvega odstavka in iz pete alineje drugega odstavka tega člena.

56. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

VLADA

1572. Uredba o območjih omejene rabe prostora zaradi jedrskega objekta in o pogojih gradnje objektov na teh območjih

Na podlagi tretjega odstavka 68. člena Zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti (Uradni list RS, št. 50/03 – prečiščeno besedilo) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o območjih omejene rabe prostora zaradi jedrskega objekta in o pogojih gradnje objektov na teh območjih****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta uredba določa:

- merila za določitev območij omejene rabe prostora zaradi jedrskega objekta,
- merila za prepovedi gradenj na območjih omejene rabe prostora,
- vrsto gradenj na teh območjih, za katere je treba k vlogi za izdajo dovoljenja za gradnjo objekta ali izvedbe gradbenih del priložiti soglasje Uprave Republike Slovenije za jedrsko varnost (v nadaljnjem besedilu: URSJV).

2. člen

V tej uredbi uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. območje omejene rabe prostora zaradi jedrskega objekta (v nadaljnjem besedilu: območje omejene rabe prostora) je območje, kjer je zaradi ukrepov sevalne in jedrske varnosti posameznega jedrskega objekta raba prostora omejena in vključuje izključitveno območje, ožje območje nadzorovane rabe in širše območje nadzorovane rabe;
2. izključitveno območje je notranji del območja omejene rabe prostora zaradi jedrskega objekta, v katerem je določen strožji režim rabe prostora;

3. ožje območje nadzorovane rabe je vmesni del območja omejene rabe prostora, kjer je režim rabe prostora milejši kot v izključitvenem območju, vendar strožji kot v širšem območju omejene rabe prostora;

4. širše območje nadzorovane rabe je zunanji del območja omejene rabe prostora, v katerem so omejitve rabe prostora milejše.

II. MERILA ZA DOLOČITEV OBMOČIJ OMEJENE RABE PROSTORA ZARADI JEDRSKEGA OBJEKTA**3. člen**

(1) Območje omejene rabe prostora je razdeljeno na izključitveno območje, ožje območje nadzorovane rabe in širše območje nadzorovane rabe.

(2) Obseg izključitvenega območja, ožjega območja nadzorovane rabe in širšega območja nadzorovane rabe določi URSJV v postopku izdaje soglasja o sevalni in jedrski varnosti.

(3) Izključitveno območje mora biti take velikosti, da oseba, ki bi preživela dve uri na zunanji meji tega območja takoj po največjem projektnejem izpustu radioaktivnih snovi iz jedrskega objekta med izrednim dogodkom, ne bi prejela skupne doze večje od 250 mSv ali doze na njeno ščitnico večje od 3 Sv.

(4) Območje omejene rabe prostora mora biti take velikosti, da oseba na zunanji meji tega območja po največjem projektnejem izpustu radioaktivnih snovi iz jedrskega objekta med celotnim prehodom radioaktivnega oblaka med izrednim dogodkom ne bi prejela skupne doze večje od 250 mSv ali doze na njeno ščitnico večje od 3 Sv.

(5) Pri določitvi območij iz prvega odstavka tega člena URSJV upošteva možne vplive dejavnosti na teh območjih na jedrski objekt in na izvajanje načrtov zaščite in reševanja v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, v primeru izrednega dogodka v jedrskem objektu ter najmanjše velikosti za vsa tri območja znotraj območja omejene rabe prostora iz naslednje tabele:

Vrsta jedrskega objekta	Najmanjša velikost izključitvenega območja	Najmanjša velikost ožjega območja nadzorovane rabe	Najmanjša velikost širšega območja nadzorovane rabe
objekt za predelavo in obogatitev jedrskih snovi ali izdelavo jedrskega goriva	območje kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 800 m	območje zunaj izključitvenega območja in znotraj kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 1000 m	območje zunaj ožjega območja nadzorovane rabe in znotraj kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 2000 m
jedrski reaktor v kritični ali podkritični sestavi termične moči večje od 10 MW	območje kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 500 m	območje zunaj izključitvenega območja in znotraj kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 650 m	območje zunaj ožjega območja nadzorovane rabe in znotraj kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 1500 m
jedrski reaktor v kritični ali podkritični sestavi termične moči manjše od 10 MW	znotraj ograje objekta	-	območje zunaj izključitvenega območja in znotraj kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 500 m
raziskovalni reaktor termične moči manjše od 1 MW	-	-	območje kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 500 m
jedrska elektrarna ali toplotna	območje kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 500 m	območje zunaj izključitvenega območja in znotraj kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 650 m	območje zunaj ožjega območja nadzorovane rabe in znotraj kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 1500 m

objekt za skladiščenje, predelavo ali obdelavo jedrskega goriva ali visoko radioaktivnih odpadkov	območje kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 500 m	območje okoli izključitvenega območja in znotraj kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 650 m	območje zunaj ožjega območja nadzorovane rabe in znotraj kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 1500 m
objekt za skladiščenje ali obdelavo nizko ali srednje radioaktivnih odpadkov	-	-	območje kroga s centrom v središču skladišča in polmerom 500 m
odlagališče izrabljenega jedrskega goriva ali odlagališče nizko in srednje radioaktivnih odpadkov	-	-	območje kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 500 m
zaprto pripovršinsko odlagališče nizko in srednje radioaktivnih odpadkov	-	-	območje jedrskega objekta, povečano za 50 m široki pas okoli skladišča
zaprto podzemno odlagališče nizko in srednje radioaktivnih odpadkov	-	-	območje na površini nad podzemnim odlagališčem

(6) Če se več jedrskih objektov nahaja na istem območju tako, da se notranja območja omejene rabe prostora, določena za te jedrske objekte, med seboj prekrivajo, velja na posameznem kraju prekrivanja notranjih območij v zvezi z rabo prostora režim območja z najstrožjim režimom.

(7) Na območjih omejene rabe prostora zaradi podzemnih odlagališč nizko in srednje radioaktivnih odpadkov oziroma podzemnih odlagališč izrabljenega jedrskega goriva in visoko radioaktivnih odpadkov so prepovedane samo tiste dejavnosti in aktivnosti, ki z globinskimi posegi pod površino tal ogrožajo zaščitne funkcije geoloških plasti okrog odlagališča.

III. MERILA ZA PREPOVEDI IN OMEJITVE GRADENJ NA OBMOČJIH OMEJENE RABE PROSTORA

4. člen

(1) Na območju omejene rabe prostora so prepovedane vse gradnje, zaradi katerih bi v tem območju stalno ali začasno prebivali ljudje.

(2) Na izključitvenem območju in na ožjem območju nadzorovane rabe so prepovedane vse gradnje in izvajanje dejavnosti, zaradi katerih je povprečna dnevna migracija prebivalstva na površini izključitvenega oziroma ožjega območja nadzorovane rabe, ki je znotraj prostorskega kota 22,5 kotnih stopinj v smeri iz središča jedrskega objekta, večja od 100 ljudi. Delavci, ki v izključitveno ali ožje območje nadzorovane rabe prihajajo zaradi potreb jedrskega objekta, se ne štejejo v dnevno migracijo prebivalstva.

(3) V širšem območju nadzorovane rabe povprečna dnevna migracija prebivalstva zaradi izvajanja dejavnosti na tem območju ne sme presegati 8.000 ljudi. Delavci, ki v širše območje nadzorovane rabe prihajajo zaradi potreb jedrskega objekta, se ne štejejo v dnevno migracijo prebivalstva.

(4) Na širšem območju nadzorovane rabe so prepovedane vse gradnje in izvajanje dejavnosti, zaradi katerih je povprečna dnevna migracija prebivalstva na površini širšega območja nadzorovane rabe, ki je znotraj prostorskega kota 22,5 kotnih stopinj v smeri iz središča jedrskega objekta, večja od 1.000 ljudi. Delavci, ki v širše območje nadzorovane rabe prihajajo zaradi potreb jedrskega objekta, in prebivalci s stalnim prebivališčem na širšem območju nadzorovane rabe, se ne štejejo v dnevno migracijo prebivalstva.

(5) Na izključitvenem območju, ožjem območju nadzorovane rabe in širšem območju nadzorovane rabe so prepovedane vse gradnje objektov, za katere tabeli 1.1 in 1.2 v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe, določata, da taka gradnja ni dovoljena.

(6) Na izključitvenem območju, ožjem območju nadzorovane rabe in širšem območju nadzorovane rabe so dovoljene gradnje objektov, za katere tabeli 1.1 in 1.2 v prilogi 1 te uredbe določata, da je gradnja dovoljena, če je URSJV izdala soglasje k projektnim rešitvam iz projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(7) Na izključitvenem območju, ožjem območju nadzorovane rabe in širšem območju nadzorovane rabe so dovoljene gradnje objektov, za katere tabeli 1.1 in 1.2 v prilogi 1 te uredbe določata, da je gradnja dovoljena, če je za gradnjo k projektnim rešitvam iz projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja URSJV izdala soglasje in je gradnja namenjena potrebam jedrskega objekta.

(8) Če je gradnja v skladu z državnim oziroma občinskim lokacijskim načrtom, sprejetim po predpisu urejanja prostora, se za gradnjo preverijo vplivi na sevalno in jedrsko varnost v postopku izdaje mnenja k lokacijskemu načrtu.

(9) Če gre za gradnjo enostavnega objekta iz tabele 1.2 v prilogi 1 te uredbe, za katero v skladu s predpisi, ki urejajo vrste zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov in pogoje za gradnjo teh objektov, ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, se preverijo vplivi na sevalno in jedrsko varnost v postopku izdaje soglasja, ki ga izda URSJV.

5. člen

(1) Pri izdaji soglasja iz prejšnjega člena mora URSJV upoštevati naslednja merila:

- gradnja objekta ali njegovo obratovanje ter izredni dogodki na objektu ne smejo ogroziti jedrskega objekta zaradi požarov, eksplozij, onesnaženosti zraka, zastrupitev, korozijskega onesnaženja, izstrelkov, poplavljanja ali na kak drug način,
- gradnja objekta ali njegovo obratovanje ne sme ovirati komunikacijskih poti do jedrskega objekta,
- zagotovljena mora biti dopolnitev ali sprememba načrtov zaščite in reševanja za ukrepanje ob izrednih dogodkih v jedrskem objektu v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, če ima gradnja objekta ali njegovo obratovanje vpliv na jedrski objekt in
- zagotovljene morajo biti evakuacijske poti za vse prebivalstvo in zaposlene v skladu z načrtom zaščite in reševanja v primeru izrednega dogodka v jedrskem objektu.

(2) Poleg meril iz prejšnjega odstavka mora URSJV pri izdaji soglasja iz prejšnjega člena upoštevati tudi opombe k pogojem za gradnjo posameznih objektov, določene v prilogi 1 te uredbe.

6. člen

(1) Za obstoječo jedrsko elektrarno v Krškem veljajo naslednja območja:

– izključitveno območje je območje kroga s centrom v središču reaktorja jedrske elektrarne in s polmerom 500 m,

– ožje območje nadzorovane rabe je območje zunaj izključitvenega območja in znotraj kroga s centrom v središču reaktorja jedrske elektrarne in polmerom 650 m,

– širše območje nadzorovane rabe je območje zunaj ožjega območja nadzorovane rabe in znotraj kroga s centrom v središču reaktorja jedrske elektrarne in polmerom 1500 m.

(2) Širše območje nadzorovane rabe je za obstoječi jedrski raziskovalni reaktor in obstoječe skladišče za nizko ali srednje radioaktivne odpadke v Občini Dol pri Ljubljani območje kroga s centrom v središču jedrskega raziskovalnega reaktorja s polmerom 500 m.

(3) Določbe te uredbe se ne uporabljajo za obstoječe objekte na območjih omejene rabe prostora iz prejšnjih odstavkov tega člena.

(4) Ne glede na določbe 4. člena te uredbe je rušitev ter rekonstrukcija ali nadomestna gradnja obstoječe stanovanjske ali obstoječe nestanovanjske stavbe iz I. in II. Dela tabele 1.1 priloge 1 te uredbe dovoljena, če se ne spremeni namembnost rabe stavbe in je k projektnim rešitvam iz pro-

jekta za pridobitev gradbenega dovoljenja URSJV izdala soglasje.

(5) Ne glede na določbe 4. člena je gradnja novih stanovanjskih stavb na širšem območju nadzorovane rabe obstoječe jedrske elektrarne v Krškem dovoljena, če gre za gradnjo na zemljiščih parcel iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.

IV. KONČNA DOLOČBA

7. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 351-15/2004-1

Ljubljana, dne 1. aprila 2004.

EVA 2004-2511-0060

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

PRILOGA 1

	+	Dovoljen poseg v okolje na območju omejene rabe
	-	Prepovedan poseg v okolje na območju omejene rabe
	pd	Dovoljena gradnja objekta na območju omejene rabe, če so za gradnjo preverjeni vplivi na sevalno in jedrsko varnost v postopku pridobivanja projektnih pogojev k projektnim rešitvam in soglasja k projektni dokumentaciji za pridobitev gradbenega dovoljenja. Če je gradnja v skladu z državnim oziroma občinskim lokacijskim načrtom, sprejetim po predpisih, ki urejajo prostor, se za gradnjo preverijo vplivi na sevalno in jedrsko varnost v postopku izdaje mnenja k lokacijskemu načrtu. Če gre za gradnjo enostavnega objekta, za katero v skladu s predpisi, ki ureja vrste zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov in pogoje za gradnjo teh objektov, ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, se preverijo vplivi na sevalno in jedrsko varnost v postopku izdaje soglasja, ki ga mora investitor pridobiti pred začetkom gradnje enostavnega objekta na območju omejene rabe.
	pdj	Enako kot »pd«, vendar samo za gradnje za potrebe jedrskega objekta.

Tabela 1.1

	I	STANOVANJSKE STAVBE	IZKLJUČITVENO OBMOČJE	OŽJE OBMOČJE NADZOROVANE RABE	ŠIRŠE OBMOČJE NADZOROVANE RABE
111 *	1	Enostanovanjske stavbe	-	-	-
112	2	Večstanovanjske stavbe	-	-	-
113	3	Stanovanjske stavbe za posebne namene	-	-	-

	II	NESTANOVANJSKE STAVBE	IZKLJUČITVENO OBMOČJE	OŽJE OBMOČJE NADZOROVANE RABE	ŠIRŠE OBMOČJE NADZOROVANE RABE
121	1	Gostinske stavbe	-	-	pd ¹
122	2	Upravne in pisarniške stavbe	-	-	pd
12301	3	Trgovske stavbe	-	-	pd ¹
12302	4	Sejemske dvorane, razstavišča	-	-	-
12303	5	Bencinski servisi	-	-	-
12304	6	Stavbe za druge storitvene dejavnosti	-	-	pd
1241	7	Postaje, terminali, stavbe za izvajanje elektronskih komunikacij ter z njimi povezane stavbe	-	-	pd ²
1242	8	Garažne stavbe	pdj	pd	pd
1251	9	Industrijske stavbe razen objektov iz točk 3.a in 3.b iz dela V tabele 1.1. »Kompleksni industrijski objekti«	pdj	pdj	pd
1252	10	Rezervoarji, silosi, skladišča	pdj	pd ³	pd ³
1261	11	Stavbe za kulturo in razvedrilo	-	-	-
1262	12	Muzeji in knjižnice	-	-	-
1263	13	Stavbe za izobraževanje in znanstveno raziskovalno delo	-	pdj	pd ¹
1264	14	Stavbe za zdravstvo	pd ⁴	pd ⁴	pd ⁴
1265	15	Športne dvorane	-	-	-
12711	16	Stavbe za rastlinsko pridelavo	-	pd	+
12712	17	Stavbe za rejo živali	-	pd	+
12713	18	Stavbe za spravilo pridelka	-	pd	+

	II	NESTANOVANJSKE STAVBE	IZKLJUČITVENO OBMOČJE	OŽJE OBMOČJE NADZOROVANE RABE	ŠIRŠE OBMOČJE NADZOROVANE RABE
12714	19	Druge nestanovanjske kmetijske stavbe	-	pd	pd
12721	20	Stavbe za opravljanje verskih obredov	-	-	-
12722	21	Pokopališke stavbe in spremljajoči objekti	-	pd	pd
12730	22	Kulturni spomeniki	pd	+	+
12740	23	Druge nestanovanjske stavbe, ki niso uvrščene drugje	-	pd	pd

	III	OBJEKTI TRANSPORTNE INFRASTRUKTURE	IZKLJUČITVENO OBMOČJE	OŽJE OBMOČJE NADZOROVANE RABE	ŠIRŠE OBMOČJE NADZOROVANE RABE
21110	1	Avtoceste, hitre ceste, glavne ceste in regionalne ceste	-	-	pd ⁵
21120	2	Lokalne ceste in javne poti, ne kategorizirane ceste in gozdne ceste razen parkirišč	pd	pd	pd
21120	3	Parkirišča	pdj	pd	pd
21210	4	Glavne in regionalne železnice	-	-	pd ⁶
21220	5	Mestne železnice	-	-	pd ⁷
21311	6	Letališke steze in ploščadi	-	-	-
21312	7	Letalski radio-navigacijski objekti	-	pd	pd
21410	8	Mostovi in viadukti	-	pd	pd
21420	9	Predori in podhodi	-	pd	pd
21510	10	Pristanišča in plovne poti	pdj	pdj	pd ⁸
21520	11	Pregrade in jezovi	pdj	pdj	pd
21530	12	Dovodni in odvodni kanali, namakalni in osuševalni sistemi	pdj	pd	pd

	IV	CEVOVODI, KOMUNIKACIJSKA OMREŽJA IN ENERGETSKI VODI	IZKLJUČITVENO OBMOČJE	OŽJE OBMOČJE NADZOROVANE RABE	ŠIRŠE OBMOČJE NADZOROVANE RABE
22110	1	Naftovodi in tranzitni plinovodi	-	-	pd ⁹
22121	2	Tranzitni vodovodi	-	pd	pd
22122	3	Objekti za črpanje, filtriranje in zajem vode	pdj	pd	pd
22130	4	Tranzitna komunikacijska omrežja	-	+	+
22140	5	Tranzitni elektroenergetski vodi	pd	pd	pd
22210	6	Distribucijski plinovodi	pdj	pd	pd
22221	7	Distribucijski cevovodi za pitno in tehnološko vodo	pdj	+	+
22222	8	Distribucijski cevovodi za toplo vodo, paro in stisnjen zrak	pd	pd	pd
22223	9	Vodni stolpi, vodnjaki in hidranti	pdj	pd	+
22231	10	Cevovodi za odpadno vodo	pdj	pd	pd
22232	11	Čistilne naprave	pdj	pd	+
22240	12	Distribucijski elektroenergetski vodi in distribucijska komunikacijska omrežja	pdj	pd	+

	V	KOMPLEKSNI INDUSTRIJSKI OBJEKTI	IZKLJUČITVENO OBMOČJE	OŽJE OBMOČJE NADZOROVANE RABE	ŠIRŠE OBMOČJE NADZOROVANE RABE
23010	1	Rudarski objekti	-	-	pd
23020	2	Energetski objekti	pd	pd	pd
23030	3	Objekti kemične industrije razen objektov iz 3a in 3b	-	-	pd
23030	3a	Naprave, ki lahko povzročijo onesnaženje večjega obsega v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja	-	-	-
23030	3b	Obrati, ki predstavljajo vir tveganja za okolje zaradi večjih nesreč z nevarnimi kemikalijami v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja	-	-	-
23040	4	Drugi kompleksni industrijski objekti, ki niso uvrščeni drugje	-	-	-

	VI	DRUGI GRADBENI INŽENIRSKI OBJEKTI	IZKLJUČITVENO OBMOČJE	OŽJE OBMOČJE NADZOROVANE RABE	ŠIRŠE OBMOČJE NADZOROVANE RABE
24110	1	Športna igrišča	-	-	pd
24122	2	Drugi gradbeno inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas	-	-	pd
24201	3	Vojaški objekti	-	-	pdj
24202	4	Objekti za varstvo pred škodljivim delovanjem voda na ogroženih območjih	pd	pd	+
24203	5	Odlagališča odpadkov in objekti za predelavo nevarnih odpadkov	pdj	pdj	pd ¹⁰
	5a	Objekti za zbiranje in predelavo nenevarnih in inertnih odpadkov	pdj	pdj	pd
24204	6	Pokopališča	-	-	+
24205	7	Drugi gradbeno inženirski objekti, ki niso uvrščeni drugje	pdj	pdj	pd

Tabela 1.2

	GRADNJA ENOSTAVNIH OBJEKTOV	IZKLJUČITVENO OBMOČJE	OŽJE OBMOČJE NADZOROVANE RABE	ŠIRŠE OBMOČJE NADZOROVANE RABE
1	Pomožni objekti za lastne potrebe:			
	Bazen, drvarnica, nadstrešek, lopa, uta	-	+	+
	Garaža, steklenjak	pdj	pd	+
2	Pomožni infrastrukturni objekti:			
	Pomožni cestni objekti razen odvodnjavanja cest in cestninske postaje, Pomožni železniški objekti, Pomožni žičniški objekti, Pomožni energetski objekti razen transformatorskih postaj, Pomožni telekomunikacijski objekti, Pomožni komunalni objekti razen malih tipskih čistilnih naprav in zbiralnic ločenih frakcij komunalnih odpadkov	pdj	pd	+

	GRADNJA ENOSTAVNIH OBJEKTOV	IZKLJUČITVENO OBMOČJE	OŽJE OBMOČJE NADZOROVANE RABE	ŠIRŠE OBMOČJE NADZOROVANE RABE
	Odvodnjavanje cest, cestninska postaja, odvodnjavanje železniških tirov, transformatorska postaja, tipska mala čistilna naprava, zbiralnica ločenih frakcij komunalnih odpadkov, pomožni letališki objekti in pomožni objekti na mejnih prehodih	pdj	pd	pd
3	Pomožni kmetijsko-gozdarski objekt			
	Čebelnjak, gozdna pot, gozdna cesta, gozdna učna pot, gozdna vlaka, gozdna žičnica, kašča, kozolec, kmečka lopa, poljska pot, skedenj	pd	+	+
	Gnojišče, gnojna jama do 150 m ³ , rastlinjak, ribnik	pd	+	+
4	Začasni objekti, namenjeni sezonski turistični ponudbi, prireditvi in skladiščenju	-	pd	pd
5	Vadbeni objekti, namenjeni športu in rekreaciji na prostem:			
	Igrišče za šport in rekreacijo na prostem, kolesarska steza, planinska pot, smučišče, sprehajalna pot, trim steza, vzletišče in pomol	-	+	+
	Strelišče	-	-	-
6	Vadbeni objekti, namenjeni obrambnim vajam	-	-	-
7	Vadbeni objekti, namenjeni vajam za zaščito, reševanje in pomoč	-	+	+
8	Spominsko obeležje	-	+	+
9	Urbana oprema:			
	Nadkrita čakalnica, javna kolesarnica, javna telefonska govornica, objekt za oglaševanje, transparent, skulptura in prostorska instalacija, večnamenski kiosk, montažna sanitarna enota in vodnjak	pdj	pd	+

* Nazivi vrst objektov, ki so navedeni v prvem stolpcu tabele 1.1, so nazivi objektov v skladu s predpisom, ki ureja uvedbo in uporabo enotne klasifikacije vrst objektov.

¹ Dovoljena je gradnja stavb, če gre za gostinsko ali trgovsko dejavnost, namenjeno zaposlenim in prebivalstvu s stalnim prebivališčem na območju omejene rabe prostora, ali izobraževalno ali raziskovalno dejavnost, namenjeno zaposlenim na območju omejene rabe prostora

² Dovoljena je gradnja stavb za izvajanje elektronskih komunikacij in z njimi povezanih stavb, če se dokaže, da nimajo vpliva na sevalno ali jedrsko varnost.

³ Gradnja je dovoljena, če se v njih ne skladiščijo eksplozivne ali kako drugače nevarne snovi, ki bi lahko vplivale na sevalno ali jedrsko varnost.

⁴ Gradnja je dovoljena, če gre za dejavnosti v zdravstvu, za katere je potrebna bližina jedrskega objekta.

⁵ Gradnja je dovoljena, kadar ni možno speljati ceste mimo območja omejene rabe. Če se gradnja dovoli, je treba z analizami dokazati, da promet z nevarnimi snovmi po taki cesti ne bi vplival na jedrski objekt v normalnih in izrednih razmerah.

⁶ Gradnja je dovoljena, kadar ni možno speljati železnice mimo območja omejene rabe. Če se gradnja dovoli, je treba z analizami dokazati, da promet z nevarnimi snovmi po takih železnicah ne bi vplival na jedrski objekt v normalnih in izrednih razmerah.

⁷ Gradnja je dovoljena, kadar ni možno speljati mestne železnice mimo območja omejene rabe.

⁸ Gradnja je dovoljena, kadar ni možno zgraditi pristanišča ali plovne poti zunaj območja omejene rabe.

⁹ Gradnja je dovoljena, če naftovoda ali plinovoda ni možno speljati zunaj območja omejene rabe.

¹⁰ Dovoljena je gradnja odlagališč, objektov za predelavo nevarnih odpadkov pa le izjemoma, kadar ti ne morejo imeti vpliva na sevalno ali jedrsko varnost.

PRILOGA 2**SEZNAM PARCEL****k.o. Stari grad**

*168	*231	*299	1179/39	1180/38	1180/64	214/8	340
*172	*232	*30	1179/41	1180/39	1180/66	214/9	341
*174	*24	*307	1179/43	1180/40	1180/67	228/2	342
*180	*248	*309	1179/46	1180/41	1180/68	229/2	373
*196	*249	*314	1179/6 (*)	1180/43	1180/7	248/1	374/3
*201	*25/1	*316	1179/7	1180/44	1180/8	282	378/1
*207	*250	*317	1179/8 (*)	1180/47	1180/80	283/2	378/2
*211	*253	*32	1180/1	1180/48	1194/1	284/2	378/3
*213	*254	1139/5	1180/14	1180/49	1198	284/4	380
*215	*26	1176/1	1180/15	1180/5	1199	304	576
*217	*261	1176/3	1180/16	1180/50	1223/1	305	590
*218	*268	1179/10	1180/17	1180/51	1223/2	323	
*219	*269	1179/23	1180/2	1180/52	1225	327/1	
*220	*273	1179/25	1180/32	1180/53	210/1	327/2	
*221	*278	1179/26	1180/33	1180/54	210/2	328	
*222	*28	1179/32	1180/34	1180/55	214/2	329	
*223	*283	1179/34	1180/35	1180/58	214/3	339/1	
*224	*29	1179/37	1180/36	1180/59	214/6	339/2	
*23	*296	1179/38	1180/37	1180/60	214/7	339/3	

(*) 1179/6 in 1179/8 samo na območju zunaj kroga s centrom v središču jedrskega objekta in polmerom 950 m

k.o. Stara vas

*1	*374	118/4	750/3	81/4	86/3	87/7	89/4
*168	*375	118/5	750/4	82/1	86/4	87/8	89/5
*233	*498	124/3	752/2	83/1	86/5	88/1	89/6
*234	*660	124/4	753	84/1	86/6	88/2	89/7
*235	101	125/1	78/1	85/1	87/1	88/3	89/8
*236	103	126/1	79/1	85/3	87/2	88/4	89/9
*237	104/1	126/3	80/1	85/4	87/3	88/5	93/2
*238	104/3	23/2	801/1	85/5	87/4	89/1	97
*270	118/2	750/1	81/1	86/1	87/5	89/2	
*321	118/3	750/2	81/3	86/2	87/6	89/3	

k.o. Drnovo

*253	*299	2105/1	2105/113	2105/125	2105/5	2642/5	
*278	*323	2105/107	2105/115	2105/2	2105/6		
*297	*324	2105/108	2105/119	2105/3	2105/7		
*298	2104/1	2105/109	2105/121	2105/4	2105/90		
1204/175	1204/194	1204/42	1205/104	1205/111	1205/56		

1573. Uredba o tarifnem sistemu za prodajo električne energije

Na podlagi 95. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99, 8/00, 52/02 – ZJA, 110/02 – ZGO-1 in 50/03 – odl. US) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o tarifnem sistemu za prodajo
električne energije

1. člen

S to uredbo se določajo osnovni elementi za obračunavanje električne energije, dobavljene odjemalcem na območju Republike Slovenije, karakteristike teh elementov ter način njihove uporabe.

S to uredbo se določajo tudi kriteriji in merila za oblikovanje ravni cen električne energije, načela in kriteriji za oblikovanje tarifnih postavk ter način oblikovanja in uporabe obračunskih elementov, in sicer tako, da se pri tem zasledujejo naslednji cilji:

- smotrna raba električne energije,
- smotrno koriščenje elektroenergetskih naprav.

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za gospodinske odjemalce in odjemalce z zagotovljeno dobavo električne energije.

3. člen

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

– gospodinski odjem: je odjem, ki obsega vso porabo električne energije v eno in večstanovanjskih hišah. Gospodinski odjemalci, ki ta odjem vršijo, so priključeni na nizko napetost, pod 1 kV in rabijo električno energijo v gospodinske namene,

– zagotovljena dobava električne energije (v nadaljnjem besedilu: zagotovljena dobava): pomeni pravico odjemalca, ki opravlja gospodarsko ali drugo dejavnost in ima manj kot 50 zaposlenih ter letni promet manjši od 10 milijonov EUR v tolaški protivrednosti ter nima sklenjene pogodbe o dobavi električne energije, do oskrbe z električno energijo,

– dobavitelj tarifnim odjemalcem (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj): je pravna ali fizična oseba, ki opravlja dobavo električne energije tarifnim odjemalcem, skladno z Uredbo o načinu izvajanja gospodarskih javnih služb s področja distribucije električne energije (Uradni list RS, št. 54/00, 31/01, 99/01 in 96/03).

4. člen

Manjša dnevna tarifa je tarifa, ki jo dvotarifni števec beleži vsak delavnik od 22. do 6. ure naslednjega dne, ter vsako soboto, nedeljo in dela prost dan od 0. do 24. ure.

Večja dnevna tarifa je tarifa, ki jo dvotarifni števec beleži vsak delavnik od 6. do 22. ure.

5. člen

Elementa za obračunavanje dobavljene električne energije odjemalcem sta:

- obračunska moč, ki se ugotavlja z omejevalci moči, oziroma z vrednostjo obračunskih varovalk, in
- prevzeta delovna energija, ki se ugotavlja z merjenjem.

6. člen

Cena električne energije je sestavljena iz:

- cene za uporabo omrežij, ki jo odjemalec električne energije plačuje za dostop do elektroenergetskih omrežij,
- cen za dobavo električne energije odjemalcem,

– cene, ki pokriva stroške dobavitelja pri dobavi električne energije,

– trošarine ali takse na električno energijo in

– davka na dodano vrednost.

Ceno iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka določi Vlada Republike Slovenije s sklepom.

7. člen

Končna cena električne energije je seštevek vseh sestavin cene električne energije, skladno s prejšnjim členom, in mora biti stalno objavljena na spletni strani dobavitelja.

Vsako spremembo cene iz prejšnjega odstavka mora dobavitelj objaviti na svoji spletni strani in v dnevnem časopisu.

8. člen

Odjemalci gospodinskega odjema se za namene določitve tarifnih postavk za njihov odjem uvrščajo v naslednje tarifne stopnje:

- I. tarifna stopnja,
- II. tarifna stopnja,
- III. tarifna stopnja.

9. člen

V I. tarifno stopnjo gospodinskega odjema se uvrščajo odjemalci gospodinskega odjema z omejevalci moči 3 kW oziroma pri obstoječih električnih inštalacijah z nazivno močjo obračunskih varovalk do vključno 1×16A in 1×20A.

10. člen

V II. tarifno stopnjo gospodinskega odjema se uvrščajo odjemalci gospodinskega odjema z omejevalci moči 7 kW oziroma pri obstoječih električnih inštalacijah z nazivno močjo obračunskih varovalk 1×25A, 1×35A, 3×16A in 3×20A.

11. člen

V III. tarifno stopnjo gospodinskega odjema se uvrščajo odjemalci gospodinskega odjema z omejevalci moči 10 kW oziroma pri obstoječih električnih inštalacijah z nazivno močjo obračunskih varovalk 3×25A.

12. člen

Pri odjemalcih gospodinskega odjema II. in III. tarifne stopnje, ki imajo enotarifno merjenje, je tarifna postavka za delovno energijo za deset odstotkov nižja od tarifne postavke, ki velja za čas večje tarife pri dvotarifnem merjenju.

13. člen

Na zahtevo odjemalca gospodinskega odjema se v času manjše dnevne tarifne postavke lahko spremeni obračunska moč, vendar le za tiste odjemalce, ki imajo ustrezno izvedeno odjemno mesto.

14. člen

Dobavitelj mora odjemalce enkrat letno pisno seznaniti s strukturo cene električne energije skladno s 6. členom te uredbe in z viri oziroma strukturo proizvodnih virov, ki te odjemalce oskrbujejo z električno energijo.

15. člen

Dobavitelj je dolžan vsakemu odjemalcu nuditi nemoteno dobavo električne energije skladno s pogoji, ki jih določa ta uredba.

16. člen

Tistim odjemalcem, ki imajo pravico do zagotovljene dobave in nimajo sklenjene pogodbe o dobavi električne energije z izbranim dobaviteljem, dobavlja električno energijo po cenah za zagotovljeno dobavo krajevno pristojni dobavitelj, ki za to dobavo določi finančne pogoje. Dobava za odjemalce iz prejšnjega stavka na srednje napetostnem

nivoju lahko pod pogoji za zagotovljeno dobavo traja največ tri mesece.

Cena električne energije za zagotovljeno dobavo, ki jo določi krajevno pristojni dobavitelj, ne sme biti več kot 15 odstotkov višja od cene, ki jo plačuje primerljivi upravičeni odjemalec po pogodbi z istim dobaviteljem. To ceno je krajevno pristojni dobavitelj dolžan objaviti v dnevnem časopisu in na svoji spletni strani, na kateri mora biti stalno dostopna javnosti.

V primeru, da cena za zagotovljeno dobavo ni določena v skladu s prejšnjim odstavkom, jo določi Vlada Republike Slovenije.

17. člen

Za zapadlost računov za dobavo električne energije po tej uredbi, se smiselno uporablja določba 100. člena Uredbe o splošnih pogojih za dobavo in odjem električne energije (Uradni list RS, št. 117/02 in 21/03 – popr.).

18. člen

Vsak odjemalec po tej uredbi lahko zahteva ločen obračun za posamezna odjemna mesta skupne porabe. Za vsak tako izdan račun dobavitelj odjemalcu zaračuna stroške obračuna v skladu s cenikom, ki mora biti objavljen na krajevno običajen način.

19. člen

Tarifni sistem za prodajo električne energije iz elektroenergetskega sistema Slovenije (Uradni list RS, št. 84/98 in 79/99 – EZ) se preneha uporabljati 1. julija 2004.

20. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. julija 2004.

Št. 382-07/2002-5

Ljubljana, dne 8. aprila 2004.

EVA 2004-2511-0090

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

1574. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o usposabljanju in vključevanju mladih raziskovalcev v raziskovalne in visokošolske organizacije

Na podlagi 49. člena Zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti (Uradni list RS, št. 96/02) izdaja minister za šolstvo, znanost in šport

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o usposabljanju in vključevanju mladih raziskovalcev v raziskovalne in visokošolske organizacije

1. člen

V Pravilniku o usposabljanju in vključevanju mladih raziskovalcev v raziskovalne in visokošolske organizacije (Uradni list RS, št. 48/02) se drugi odstavek 4. člena spremeni tako, da se glasi:

»Predlagatelj iz prejšnjega odstavka lahko prijavi na razpis kandidata za mladega raziskovalca (v nadaljnjem besedilu: kandidat) samo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

– je državljan Republike Slovenije ali Slovenec brez slovenskega državljanstva, ki se lahko izobražuje v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji kot državljan Republike Slovenije;

– je tuj državljan, ki ima pravico do izobraževanja pod enakimi pogoji kot državljan Republike Slovenije;

– ima najmanj univerzitetno izobrazbo;

– ima povprečno študijsko oceno vseh izpitov in vaj (brez diplome) najmanj 8,00; če je kandidat že vpisan na podiplomski študij in ima objavljene znanstvene članke ali ima zaključen magisterij, je povprečna ocena lahko tudi nižja, vendar ne nižja od 7,80;

– starost do vključno 28 let (upoštevajo se letnica rojstva); če je kandidat brez finančne podpore ministrstva že opravil študijski program za pridobitev magisterija, pa je starost kandidata lahko 30 let.

Če je kandidat izkoristil porodniški oziroma starševski dopust – pri čemer se za enega otroka upošteva 1 leto – se starostna meja dvigne nad 28 let, za čas dejansko izrabljenega dopusta. Enako velja za daljšo (dokumentirano) bolezensko odsotnost kandidata.«.

2. člen

Tretji odstavek 5. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Mladim raziskovalcem s področja medicine, ki poleg doktorskega usposabljanja istočasno opravljajo tudi pripravništvo, sekundariat ali specializacijo, ministrstvo lahko podaljša čas raziskovalnega usposabljanja tako, da se njihov program z zagovorom doktorata zaključi v 9 letih od vstopa v program mladih raziskovalcev. Ministrstvo v teh primerih polno financira program usposabljanja mladega raziskovalca največ 4 leta in 6 mesecev tako, da se financiranje po posameznih letih razporedi, glede na čas izvajanja programa in že pridobljena javnofinančna sredstva iz naslova pripravništva, sekundariata ali specializacije.«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Ministrstvo skrajša dobo financiranja, navedeno v prvem odstavku tega člena, za eno leto, če je kandidat že vpisan v drugi letnik podiplomskega študija oziroma za dve leti, če je že zaključil drugi letnik ali če ima že zaključen magisterij. Kandidati, ki so že bili financirani v programu mladih raziskovalcev, pa so pogodbo predčasno prekinili ali programa usposabljanja niso izpolnili v pogodbenem roku, ne morejo kandidirati na razpis.«.

3. člen

V 7. členu se črta besedilo » iz 4. člena tega pravilnika«.

4. člen

10. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Javni razpis mora vsebovati:

1. celotno ime in naslov ministrstva;

2. pravno podlago za izvedbo javnega razpisa;

3. predmet javnega razpisa;

4. pogoje za kandidiranje na javnem razpisu;

5. merila za ocenjevanje prijav iz 18., 19., 20. in 21. člena tega pravilnika;

6. orientacijsko vrednost sredstev za izvedbo programa v tekočem letu;

7. obliko, rok in način oddaje prijav;

8. datum odpiranja prijav;

9. rok, v katerem bo predlagatelj obveščen o izbiri in financiranju;

10. kraj, čas in osebo pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo.

Sestavine javnega razpisa iz prejšnjega odstavka so dostopne tudi na spletni strani ministrstva.«.

5. člen

V 11. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Opirajo se samo v roku dostavljene, pravilno izpolnjene in označene kuverte, ki vsebujejo prijave, in sicer v vrstnem redu, v katerem so bile predložene.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek, ki se spremeni tako, da se glasi:

»Nepravočasno prispele in nepravilno opremljene prijave, ministrstvo zavrže s sklepom in jih vrne predlagatelju.«.

6. člen

Četrta alineja 12. člena se spremeni tako, da se glasi:

»– dokazilo o izobrazbi (diplomo) oziroma izjavo, da bo kandidat diplomiral do vključno 15. septembra s tem, da mora biti diploma predložena ministrstvu najkasneje do 15. septembra tekočega leta.«.

Peta alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– dokazilo o povprečni oceni dodiplomskega študija, ki mora vsebovati podatke o vseh izpitih in vajah na dodiplomskem študiju;«.

Doda se nova osma alineja, ki se glasi:

»– izjavo kandidata, da bo za prvo redno zaposlitev po končanem usposabljanju, za enak čas kot je trajalo njegovo financiranje, sprejel pridobljeni izobrazbi ustrezno zaposlitev v Republiki Sloveniji.«.

7. člen

V prvem odstavku 13. člena se črta besedilo: »iz prvega odstavka 4. člena tega pravilnika«.

8. člen

4. točka tretjega odstavka 15. člena se spremeni tako, da se glasi:

»4. ime oziroma naziv predlagateljev prijav po vrstnem redu odpiranja prijav,«

5. točka se spremeni tako, da se glasi:

»5. ugotovitve o popolnosti prijav,«.

Doda se nova 6. točka, ki se glasi:

»6. navedbo tistih predlagateljev, ki niso dostavili polne prijave.«.

Doda se novi četrti odstavek, ki se glasi:

»Na odpiranju ugotavlja komisija popolnost prijav glede na to ali so bili predloženi vsi zahtevani dokumenti (formalna popolnost prijav).«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

9. člen

V prvem odstavku 16. člena se v zadnji vrstici beseda »prijavitelja« nadomesti z besedo »predlagatelja«.

V drugem odstavku se beseda »vloge« nadomesti z besedo »prijave«.

10. člen

Prvi stavek prvega odstavka 17. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Pravočasne in polne prijave pošlje uradna oseba v oceno nacionalnemu koordinatorju za posamezno področje.«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Prijava je obravnavana in ocenjena samo v raziskovalnem področju, ki ga v prijavi navede predlagatelj.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek, ki se v napovednem stavku spremeni tako, da se glasi: »Nacionalni koordinator s personalnim jedrom oceni:«.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»Nacionalni koordinator s personalnim jedrom oceni vsako prijavo posebej in pripravi predlog prednostne liste vseh prijav, ki so bile predmet ocenjevanja.«.

11. člen

Druga alineja drugega odstavka 18. člena se spremeni tako, da se glasi:

»– imeti mora najmanj en znanstveni članek kot edini avtor ali ustrezno število člankov v soavtorstvu, objavljenih v zadnjih treh letih v revijah, ki so indeksirane v bazah SSI, SSCI in AHCI ali izjemoma v drugih uglednih znanstvenih revijah, ki jih določi neodvisno strokovno telo;«.

12. člen

22. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Uradna oseba pripravi gradivo za obravnavo na znanstveno-raziskovalnih svetih.

Znanstveno-raziskovalni sveti na podlagi predloženega gradiva pripravijo prednostne liste kandidatov za posamezna področja.«.

13. člen

Prvi odstavek 25. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Uradna oseba obvesti vse predlagatelje o rezultatih izbora prijav v 75 dneh od zaključka razpisa.«.

V drugem odstavku se doda nova peta alineja, ki se glasi:

»– šifri raziskovalne skupine«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Predlagatelje, katerih prijave niso bile izbrane se obvesti o odločitvi. V obrazložitvi sklepa iz 24. člena tega pravilnika se navedejo razlogi za sprejeto odločitev.«.

14. člen

26. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Predlagatelj ima v 8 dneh od prejema sklepa, pravico vložiti pritožbo. Pritožnik mora natančno opredeliti razloge, zaradi katerih je pritožba vložena. Predmet pritožbe ne morejo biti postavljena merila za ocenjevanje prijav.

O pritožbah odloči minister s sklepom, na predlog strokovne službe, v roku 15 dni od dneva prejema pritožbe. Odločitev je dokončna.

Vložena pritožba ne zadrži podpisa pogodb z izbranimi predlagatelji.«.

15. člen

Drugi odstavek 28. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Če izvajalec v 15 dneh po prejemu obvestila ne dopolni pogodbene dokumentacije, se šteje, da je umaknil prijavo.«.

16. člen

Prvi odstavek 30. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ministrstvo krajše usposabljanje v tujini odobri na predlog izvajalca usposabljanja mladega raziskovalca, ki ga sopodpišeta mentor in vodja raziskovalne skupine.«.

Četrta alineja drugega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»– potrdilo o višini eventualne štipendije iz drugih virov.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Če ministrstvo predlogu iz prvega odstavka tega člena ugodi, skleneta izvajalec in mladi raziskovalec pogodbo o načinu koriščenja sredstev, do katerih je mladi raziskovalec upravičen na podlagi sklenjene pogodbe med ministrstvom in izvajalcem.«.

Doda se nov peti odstavek, ki se glasi:

»Krajše usposabljanje v tujini se izjemoma lahko zaključi z zagovorom doktorata v tujini. Izvajalec mora zaprositi za odobritev izjemne spremembe programa podiplomskega študija s tem, da mora program raziskovalnega usposabljanja ostati nespremenjen. K novemu programu podiplomskega študija je potrebno pridobiti mnenje nacionalnega koordinatorja in personalnega jedra.«.

17. člen

31. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Izvajalec mora poročati o usposabljanju mladega raziskovalca v roku, ki je naveden v pogodbi in v ta namen poslati ministrstvu letno oziroma zaključno poročilo v skladu z Navodilom za pripravo letnega in zaključnega poročila o usposabljanju mladega raziskovalca, ki ga ministrstvo objavi na spletni strani. Izvajalec mora doktorsko disertacijo mladega raziskovalca objaviti v elektronski obliki na SICRISU.

Finančni obračun ob zaključku usposabljanja mora biti poslan ministrstvu najkasneje v roku enega meseca od izplačila zadnjega obroka.

Če poročilo in finančni obračun nista posredovana do roka, določenega v pogodbi, lahko ministrstvo za čas zamude ne izplača tekočega mesečnega obroka sredstev po pogodbi.«.

Mladi raziskovalec mora v Republiki Sloveniji sprejeti, pridobljeni izobrazbi ustrezno zaposlitev, za enak čas kot je trajalo financiranje usposabljanja. V nasprotnem primeru mora vrniti 50% izplačanih sredstev skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

Obveznosti mladega raziskovalca iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredijo v pogodbi iz 24. člena.

18. člen

V prvem odstavku 32. člena se besedi »vojaško usposabljanje« nadomesti z besedama »očetovski dopust«.

19. člen

Prvi odstavek 35. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Če mladi raziskovalec uspešno zaključi usposabljanje (zagovor doktorata) pred iztekom pogodbenega roka, se mu za čas, ki preostane do izteka pogodbe, lahko podeli nagrada, ki predstavlja 30% višine sredstev, ki jih ministrstvo namenja za bruto plačo (brez prispevkov) mladega raziskovalca, za vsak predčasno končani mesec usposabljanja, vendar največ za dvanajst mesecev.«.

20. člen

V 36. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Če mladi raziskovalec, ki mu je bilo odobreno magistrsko usposabljanje, pred iztekom pogodbenega roka pridobi sklep senata za direktni prehod na doktorski študij, je skupna doba njegovega financiranja največ 4 leta in šest mesecev.«.

21. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-01-2/2004/2

Ljubljana, dne 6. aprila 2004.

EVA 2004-3311-0025

dr. Slavko Gaber l. r.

Minister

za šolstvo, znanost in šport

1575. Pravilnik o vsebini programov dela, načinu dopolnitve oziroma spreminjanja programa dela in poročanja organizacij proizvajalcev vina

Na podlagi tretjega odstavka 8. člena in 9. člena Uredbe o ureditvi trga z vinskim grozdom, moštom in vinom (Uradni list RS, št. 22/04 in 27/04) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK o vsebini programov dela, načinu dopolnitve oziroma spreminjanja programa dela in poročanja organizacij proizvajalcev vina

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik določa podrobnejšo vsebino in obliko triletnih programov dela (v nadaljnjem besedilu: program dela), letnih dopolnil programov dela in letna poročila programov dela (v nadaljnjem besedilu: poročila) pravnih oseb, ki zahtevajo priznanje statusa organizacije proizvajalcev po zakonu, ki ureja kmetijstvo, oziroma jim je minister, pristojen za kmetijstvo, status organizacije proizvajalcev že priznal (v nadaljnjem besedilu: organizacija proizvajalcev).

(2) Določbe tega pravilnika, ki urejajo program dela, se smiselno uporabljajo za izdelavo letnih dopolnil k programom dela in poročil organizacij proizvajalcev, in sicer tako, da se namesto zahtevanih predvidenih podatkov, vpišejo dejansko realizirani podatki, razen če ni s tem pravilnikom drugače določeno.

2. člen

(dopolnila in poročila)

(1) Letna dopolnila programov dela in poročila organizacij proizvajalcev se pripravijo tako, da se vse spremembe, glede na potrjen program dela in morebitne že potrjene dopolnitve programa dela, posebej označi.

(2) Letna dopolnila programov dela se praviloma vlagajo enkrat letno. Izjemoma lahko organizacija pridelovalcev vloži dopolnilo k programu več kot enkrat letno, vendar ne več kot štirikrat letno, če ima za to objektivne razloge, ki jih pisno utemelji.

(3) Če so, poleg podatkov zahtevanih s tem pravilnikom, za poslovanje organizacije proizvajalcev pomembne dodatne okoliščine, ki bistveno vplivajo na njeno delovanje, jih mora le-ta v letnem programu dela oziroma dopolnilih k temu programu oziroma poročilih dodatno navesti.

3. člen

(več pridelovalcev kot ustanovitelj)

Če je ustanovitelj organizacije proizvajalcev pravna oseba, v katero so združeni pridelovalci, se morajo podatki o članih te pravne osebe in njihovi pridelavi izpolniti v programu dela, dopolnilih k programom dela in poročilih tudi za pridelovalce, ki so člani pravne osebe.

4. člen

(program dela)

S programom dela organizacija proizvajalcev načrtuje poslovanje in izkazuje, da je sposobna trajno in učinkovito izvajati naslednje funkcije:

– načrtovanje pridelave in usklajevanje ponudbe s povpraševanjem glede kakovosti in količine grozda, vina in mošta;

– pospeševanje skupnih razvojno promocijskih aktivnosti na področju razvoja trgov in promocije vina, prenosa

znanja z uvajanjem novih tehnologij in razvojem novih oblik ponudbe vina ter upravljanja človeških virov;

- zmanjšanje proizvodnih stroškov in stabilizacijo pridelovalnih cen vina;
- uvajanju okolju prijaznih tehnologij pridelave, dodelave grozdja, mošta in vina ter okolju prijaznega ravnanja z odpadki, s ciljem ohranjanja kakovosti vode, tal, krajine in ohranjanja oziroma spodbujanja biološke raznolikosti.

5. člen

(vsebina programa dela)

Program dela se izdela na podlagi obrazcev iz prilog tega pravilnika. Program dela mora prikazovati realno stanje preteklega poslovanja in načrt poslovanja organizacije proizvajalcev v naslednjih treh letih ter mora vsebovati zlasti:

- opis stanja, predvsem glede pravne oblike organizacije proizvajalcev, števila in izobrazbe zaposlenih pri organizaciji proizvajalcev (organizacijska struktura, kadri) ter opisa tehničnih sredstev za opravljanje dejavnosti (zgradbe, stroji, oprema);
- seznam članov organizacije proizvajalcev in njihov obseg proizvodnje grozdja, mošta in vina;
- cilje poslovanja;
- načrt pridelave in prodaje za obdobje trajanje programa ter dolgoročna vizija pridelave in prodaje grozdja, mošta in vina;
- načrtovane aktivnosti na področju prodaje vina (v nadaljnjem besedilu: podprogram trženja);
- načrtovane aktivnosti na področju trženja in promocije (v nadaljnjem besedilu: podprogram promocije);
- načrtovane aktivnosti na področju uvajanja novih tehnologij, inovacij ter izobraževanja in svetovanja za svoje člane na področju trženja, dviga konkurenčnosti, organizacije in upravljanja ter informacijske tehnologije (v nadaljnjem besedilu: podprogram izobraževanja);
- morebitne skupne naložbe organizacije proizvajalcev in krajši opis bistvenih naložb članov organizacije proizvajalcev, ki vplivajo na izvedbo programa;
- okvirni časovni razpored aktivnosti za izvrševanje programa;
- pričakovane rezultate programa dela.

6. člen

(osnovni podatki o programu dela)

Na naslovno stran programa dela se na obrazcu iz priloge 1 tega pravilnika navedejo osnovni podatki o organizaciji proizvajalcev.

7. člen

(opis stanja)

(1) Na obrazce iz prilog 2, 3 in 4 tega pravilnika se navede obliko organiziranosti, število, izobrazbo in organizacijsko strukturo zaposlenih pri organizaciji proizvajalcev, opis tehničnih sredstev ter svoje poslovanje, značilnosti proizvodov ter panogo dejavnosti.

(2) Na obrazcu iz priloge 3 tega pravilnika se v programu dela navede organizacijska struktura in podatki o kadrih organizacije proizvajalcev.

(3) Na obrazcu iz priloge 4 tega pravilnika se sestavi seznam sredstev (zgradb, opreme in strojev), ki jih uporablja organizacija proizvajalcev. Če člani organizacije proizvajalcev pridelujejo ali stekleničijo ali tržijo vino samostojno se obrazec iz priloge 4 tega pravilnika izpolni tudi za člane organizacije proizvajalcev.

8. člen

(seznam članov in njihov obseg proizvodnje)

(1) Na obrazec iz priloge 5 tega pravilnika se navedejo naslednji podatki o članih in njihovem obsegu proizvodnje grozdja, vina in mošta:

- o vinogradih,
 - o pridelkih grozdja in vina, ki zajemajo triletna povprečja za zadnja tri leta. Če je bil v enem od teh treh let zaradi naravnih pogojev pridelek bistveno zmanjšan (za bistveno zmanjšan pridelek se šteje pridelek, ki je za 30 ali več% zmanjšan glede na triletno povprečje preteklih let) se to leto lahko pri izračunu povprečja izpusti, vendar morajo biti razlogi zmanjšanja pridelka in s tem prehod na dvoletno povprečje pisno utemeljeni,
 - če so člani organizacije proizvajalcev pravne osebe, ki združujejo pridelovalce grozdja, mošta oziroma vina, pa tudi podatke o posameznih pridelovalcih, ki so vključeni v pravno osebo.
- (2) V poročilu se obrazec iz priloge 5 tega pravilnika ne izpolnjuje.

9. člen

(cilji poslovanja organizacije proizvajalcev)

Na obrazcu iz priloge 6 tega pravilnika se navedejo dolgoročni in kratkoročni cilje ter aktivnosti za njihovo izvedbo.

10. člen

(načrt pridelave)

(1) Na obrazcu iz priloge 7 tega pravilnika se navede načrt pridelave organizacije proizvajalcev, ki zajema podatke o vinogradih in pridelavi grozdja, vina, ter stekleničenju vina po članih organizacije pridelovalcev, če pa katero od naštetih faz opravlja organizacija proizvajalcev za svoje člane pa se navede le podatek na nivoju organizacije proizvajalcev.

(2) V poročilu se navede dejanski pridelek/prodaja organizacije proizvajalcev oziroma njenih članov. V primeru večjega odstopanja (za večje odstopanje se šteje odstopanje za več kot 25% dejanskega pridelka/prodaje v posameznem letu) se morajo razlogi odstopanja pisno utemeljiti.

11. člen

(podprogram trženja)

(1) Na obrazcu iz priloge 8 tega pravilnika se navede prodajno ceno vina svojih članov oziroma organizacije proizvajalcev, preko katere se trži vino. Ciljni trgi in potrošniki morajo biti izbrani tako, da omogočajo dolgoročen razvoj vinogradništva in vinarstva v Republiki Sloveniji, kar ob bilanci pridelave in potrošnje vina v preteklih treh vinskih letih pomeni, da mora biti količinsko najmanj 7% vina namenjenega trženju izven območja Republike Slovenije.

(2) Kot dokazilo o prodaji na navedene ciljne trge se k poročilu o izvedbi programa priloži dokumentacijo, ki izkazuje realizacijo izvajanja podprograma trženje – in sicer ICD (izvozna carinska deklaracija) za izvoz izven trga Evropske unije, za trženje v Evropski uniji pa kopijo spremnega dokumenta, ter kopijo računa z vpisano davčno številko kupca. Navedeno originalno dokumentacijo mora hraniti organizacija proizvajalcev oziroma njeni člani najmanj 5 let.

12. člen

(podprogram promocija)

(1) Na obrazcu iz priloge 9 tega pravilnika se navedejo naloge, ki se sofinancirajo iz proračuna Republike Slovenije, in sicer predvsem naloge vezane na razvoj trga in promocije, ki vključujejo tržne raziskave, podpore promociji v

smislu obveščanja potrošnikov, ipd., ter morajo biti v skladu z ekspertizo, ki je določena v uredbi, ki ureja ureditev trga z vinskim grozdem, moštom in vinom (v nadaljnjem besedilu: ekspertiza).

(2) Dokumentacijo, kot npr. račune oziroma izjavo o porabi ur, se predloži skupaj z zahtevkom za dodelitev podpore promocijskim aktivnostim.

13. člen

(podprogram izobraževanja)

(1) Na obrazcu iz priloge 10 tega pravilnika se navedejo naloge, ki se sofinancirajo iz proračuna Republike Slovenije, in sicer predvsem naloge vezane na upravljanje človeških virov:

- prenos znanja z uvajanjem novih tehnologij,
- razvoj novih proizvodov,
- izobraževanje,
- svetovanje o tehnologijah, kakovosti, varstvu okolja, varnosti hrane, storilnosti, organizaciji in logistiki ter informacijski tehnologiji.

(2) Naložbe ne smejo biti investicije v opremo in prostore in morajo biti v skladu z ekspertizo.

(3) Dokumentacijo, kot npr. račune oziroma izjavo o porabi ur, se predloži skupaj z zahtevkom za dodelitev podpore aktivnostim na področju izobraževanja.

14. člen

(opis predvidenih investicijskih naložb)

Na obrazcu iz priloge 11 tega pravilnika se navedejo naložbe, ki so bistvene za izvajanje programa v okviru organizacije proizvajalcev ali njihovih članov v opremo, prostore in nasade organizacije.

15. člen

(časovni razpored aktivnosti za izvrševanje programa)

Na obrazcu iz priloge 12 tega pravilnika se po dvome-sečnih obdobjih navede terminski plan aktivnosti za doseganje ciljev in izvrševanje programa dela za naslednje tri leta.

16. člen

(pričakovani rezultati programa dela)

Na obrazcu iz priloge 13 tega pravilnika se opisno navede pričakovane rezultate izvajanja programa predvsem glede na navedene cilje, še zlasti glede osvajanja novih tržišč, pričakovane uspešnosti prodaje tako količinsko kot cenovno, pričakovanega dviga kakovosti ter zmanjševanja stroškov in zmanjševanje negativnih vplivov na okolje.

17. člen

(priloge)

Priloge od 1 do 13 tega pravilnika so sestavni del tega pravilnika.

18. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 321-03-40/2004

Ljubljana, dne 6. aprila 2004.

EVA 2004-2311-0226

mag. Franc But l. r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRILOGA 1

Osnovni podatki o organizaciji proizvajalcev vina

(številka odločbe)

(firma pravne osebe)

PROGRAM DELA ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV VINA

(program dela)

(letna dopolnitev k programu dela)

(poročilo)

(obdobje izvajanja)

(ulica)

(hišna številka)

(poštna številka)

(pošta)

(telefon)

(davčna številka)

(matična številka)

(kraj priprave programa dela)

(mesec)

(leto)

(dan) (mesec) (leto)
(datum potrditve programa dela s strani članov)

(žig pravne osebe)

(ime in priimek)

(podpis)

(odgovorna oseba)

PRILOGA 2

Opis stanja

1. OPIS POSLOVANJA ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV*1.1 Poslovanje organizacije proizvajalcev*

Datum vpisa v sodni register ali v register društev	
Oblika pravne organiziranosti - zadruga, gospodarska družba (vrsta), društvo	
Število in kdo so ustanovitelji	
Vrsta aktivnosti, ki jih pravna oseba opravlja za člane: - pridelava vina in št. RPGV, - stekleničenje vina in št. RPGV, - treženje vina, - načrtovanje aktivnosti za trženje, - promocijske aktivnosti, - aktivnosti na področju izobraževanja, - druge aktivnosti	
Kraji opravljanja dejavnosti	
Tehnična opremljenost organizacije proizvajalcev (sredstva, oprema, stroji)	
Kadrovska zasedba organizacije proizvajalcev: število zaposlenih in pogodbeno vezanih	

Opomba: k vlogi za priznanje organizacije proizvajalcev se mora priložiti kopijo vpisa v register (pravnih oseb oziroma društev), ki ni starejša od 3 mesecev.

1.2. Poslovanje v preteklem letu

- **organizacija proizvajalcev – pravna oseba, ki ni društvo**, priloži:

- a) bilanco stanja in izkaz uspeha poslovanja, razen če gre za novo ustanovljene pravne osebe;
- b) izjavo, da za pravno osebo ni uvedena prisilna poravnava oziroma stečajni postopek;

- **organizacija proizvajalcev – društvo**, priloži:

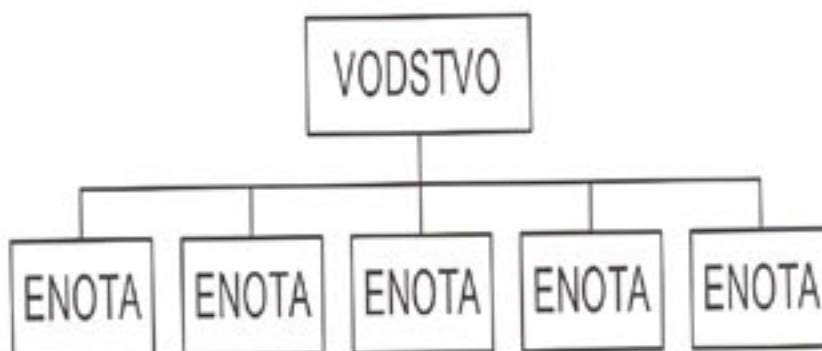
- a) poročilo o poslovanju, ki mora biti sestavljeno v skladu s predpisi, ki urejajo društva;
- b) izjavo, da društvo ni v postopku prenehanja.

PRILOGA 3

Kadri

1. ORGANIZACIJSKA STRUKTURA ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV*1.1 Organizacijska struktura organizacije proizvajalcev*

Organizacijska struktura poslovanja

1.2 Organigram organizacije proizvajalcev

2.1 Število zaposlenih in aktivnosti po organizacijskih enotah

[illegible]

2.2 Opis delovnih mest po organizacijskih enotah

Enota						
Naziv delovnega mesta						
Opis delovnih nalog						
Pristojnosti in odgovornosti						
Potrebna izobrazba						
Potrebno znanje in izkušnje						
Ime in priimek*						
Izobrazba						
Znanja in izkušnje						
Potrebno izobraževanje						
Potrebe po kadrih						

* dejansko in honorarno zaposleni za daljši čas

PRILOGA 4

Oprema in druga sredstva

**1. za organizacijo proizvajalcev: opis zgradb, opreme in strojev, brez vinogradov
(vpisuje se le oprema pomembna za pridelavo, predelavo in trženje vina)**

Zgradbe, oprema, stroji	Namembnost	Kapaciteta in izkoriščenost	Lastništvo / najem	Letnica izdelave	Okvirna vrednost v letu pridobitve	Stanje

**2. za posamezne člane organizacije proizvajalcev: opis zgradb, opreme in strojev, brez
vinogradov (vpisuje se le oprema pomembna za pridelavo, predelavo in trženje vina)**

Zgradbe, oprema, stroji	Namembnost	Kapaciteta in izkoriščenost	Lastništvo / najem	Letnica izdelave	Okvirna vrednost v letu pridobitve	Stanje

PRILOGA 5

Seznam članov organizacije proizvajalcev in njihov obseg proizvodnje

1) SEZNAM ČLANOV

Priložiti seznam članov ter njihovih števil vpisa v Register pridelovalcev grozdja in vina (RPGV-id).

Pri članih organizacije proizvajalcev, ki so pravne osebe in ki imajo znotraj pravne osebe pridelovalce grozdja oziroma vina, predložiti tudi seznam le- teh skupaj z RPGV-id.

Opomba: kot sestavni del vloge se mora priloži izjavo vseh članov in pridelovalcev znotraj pravne osebe, ki je član, da je:

- član samo ene organizacije proizvajalcev vina;
- seznanjen z vsebino tega programa dela in se z njo strinja;
- podrobno seznanjen s pravili delovanja organizacije proizvajalcev.

2) OBSEG PROIZVODNJE - LASTNE IN ČLANOV OZIROMA ČLANOV PRAVNIH OSEB, KI SO USTANOVITELJI ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV

2.1 Podatki o površinah - stanje ob oddaji programa dela

Št.	Ime in priimek ter številka vpisa v register pridelovalcev grozdja in vina (RPGV –id) Vrsta vpisa: grozdje, vino, stekleničenje	KMG-MID *	Površina vinogradov (ha)	Površina rodnih vinogradov (ha)	Količina pridelanega grozja v kg (povprečje zadnjih 3 let)	**Količina pridelanega vina v litrih (povprečje zadnjih 3 let)	**Količina vstekleničenega vina v litrih (povprečje zadnjih 3 let)
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
.							
.							
.							

* KMG-MID pomeni identifikacijsko številko kmetijskega gospodarstva, kot jo določa zakon, ki ureja kmetijstvo.

** vino se vpiše deljeno po članih le pri tistih članih, kjer poteka pridelava v vino, kjer poteka skupna predelava v vino pa se vpiše le skupni obseg pridelave vina oziroma stekleničenja vina.

PRILOGA 6

Dolgoročni in kratkoročni cilji poslovanja ter aktivnosti

1. DOLGOROČNI CILJI IN STRATEGIJA POSLOVANJA ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV

Dolgoročni cilji*	Strategija za izvedbo dolgoročnih ciljev
-	-
-	-
-	-
-	-
-	-

* navedejo se dolgoročni cilji poslovanja, ki jih organizacija proizvajalcev namerava doseči v dolgoročnem časovnem obdobju ter se nanašajo na pridelavo in prodajo grozdja in vina organizacije proizvajalcev oziroma njenih članov.

2. KRATKOROČNI CILJI POSLOVANJA ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV IN AKTIVNOSTI ZA IZVEDBO CILJEV*2.1 Kratkoročni cilji in aktivnosti organizacije proizvajalcev za čas trajanja programa dela – 3 leta*

Leto	Kratkoročni cilji*	Aktivnosti za izvedbo ciljev
I. leto	- - - - -	- - - - -
II. leto	- - - - -	- - - - -
III. leto	- - - - -	- - - - -

* Kratkoročni cilji in aktivnosti se navedejo po letih, lahko pa tudi za krajša obdobja ter morajo biti usklajeni z dolgoročnimi cilji organizacije proizvajalcev.

3. RAZVRŠČANJE CILJEV GLEDE NA GLAVNE NAMENE DELOVANJA ORGANIZACIJ PROIZVAJALCEV*3.1 Organiziranje pridelave in prodaje vina*

Kratkoročni	Dolgoročni

3.2 Pospeševanje koncentracije ponudbe in usklajevanje ponudbe in povpraševanje, vključno z aktivnostmi za koncentracijo ponudbe

Kratkoročni	Dolgoročni

3.3 Uvajanje okolju prijaznih, stroškovno ugodnih tehnologij

Kratkoročni	Dolgoročni

PRILOGA 7

Načrt pridelave

1.1 Za I. leto izvajanja programa se predvidene količine izračuna glede na obseg vinogradov, njihovega vstopa v rodnost ter predvidenega povprečnega pridelka

Št.	Ime in priimek ter številka vpisa v register pridelovalcev grozdja in vina (RPGV –id) Vrsta vpisa: grozdje, vino, stekleničenje	KMG-MID *	Predvidena površina vinogradov (ha)	Površina rodnih vinogradov (ha)	Predvidena količina pridelanega grozja (kg)	**Predvidena količina pridelanega vina v litrih	**Predvidena količina vstekleničenega vina v litrih
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
.							
.							
.							

1.2 Za II. leto izvajanja programa dela se predvidene količine izračuna glede na obseg vinogradov, njihovega vstopa v rodnost ter predvidenega povprečnega pridelka

Št.	Ime in priimek ter številka vpisa v register pridelovalcev grozdja in vina (RPGV –id) Vrsta vpisa: grozdje, vino, stekleničenje	KMG-MID *	Predvidena površina vinogradov (ha)	Površina rodnih vinogradov (ha)	Predvidena količina pridelanega grozja (kg)	**Predvidena količina pridelanega vina v litrih	**Predvidena količina vstekleničenega vina v litrih
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
.							
.							
.							

1.3 Za III. leto izvajanja programa se predvidene količine izračuna glede na obseg vinogradov, njihovega vstopa v rodnost ter predvidenega povprečnega pridelka

Št.	Ime in priimek ter številka vpisa v register pridelovalcev grozdja in vina (RPGV –id) Vrsta vpisa: grozdje, vino, stekleničenje	KMG-MID	Predvidena površina vinogradov (ha)	Površina rodnih vinogradov (ha)	Predvidena količina pridelanega grozja (kg)	**Predvidena količina pridelanega vina v litrih	**Predvidena količina vstekleničenega vina v litrih
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
.							
.							
.							

**če je pridelava oziroma stekleničenje skupno na nivoju organizacije proizvajalcev se vpiše le skupni podatek

1.4. Količine vina glede na predvideno kakovost po letih

Izpolni se skupaj za vse člane, ki sami pridelujejo vina in za organizacijo proizvajalcev, če slednja prideluje vino

Vrste pridelka v litrih	I. leto	II. leto	III. leto
Predvidena kakovost pridelka glede na Zakon o vinu in drugih proizvodih iz grozdja in vina • vstekleničeno vino - vrhunsko vino ZGP belo: rdeče: rose: - kakovostno vino ZGP belo: rdeče: rose: vino PTP: - deželno vino PGO belo: rdeče: rose: - peneče vino ZGP: - druge kategorije vstekleničenega vina PGO in ZGP: • nevstekleničeno vino:			

	I. leto	II. leto	III. leto
Tehnologija pridelave za vse navedene vrste vina skupaj, ki so PGO ali ZGP v deležu od celotnega obsega pridelka: - integrirana pridelava grozdja - integrirana pridelava vina - ekološka pridelava - drugo z navedbo			

Za posamezno vrsto vina se vpiše letna predvidena količina za vse člane organizacije proizvajalcev skupaj ne glede na to ali so pridelane ločeno.

OBRAZLOŽITEV MOREBITNEGA VEČJEGA Odstopanja (le v poročilu v primeru večjega odstopanja)

PRILOGA 8

Podprogram trženje

1.1. Predviden načrt trženja (za organizacijo proizvajalcev oziroma za njene člane – lahko skupaj ali ločeno po posameznem članu) za I. leto

Vrsta pridelka	Kupec že znan Da Ne	Količina prodaje v litrih	Delež glede na celotno prodajo	Predvidena cena/liter (brez DDV, trošarine in transportnih ter špedicijskih stroškov)
Vrhunsko vino ZGP:				
Belo -	-	-		
Rdeče -	-	-		
Rose -	-	-		
Kakovostno vino ZGP:				
Belo -	-	-		
Rdeče -				
Rose -				
Deželno vino PGO:				
Belo-				
Rdeče –				
Rose -				
Peneče kakovostno in vrhunsko vino ZGP -				
Drugo ZGP				

1.2. Predviden načrt trženja (za organizacijo proizvajalcev oziroma za njene člane – lahko skupaj ali ločeno po posameznem članu) za II. leto

Vrsta pridelka	Kupec že znan Da Ne	Količina prodaje v litrih	Delež glede na celotno prodajo	Predvidena cena/liter (brez DDV, trošarine in transportnih ter špedicijskih stroškov)
Vrhunsko vino ZGP:				
Belo -	-	-		
Rdeče -	-	-		
Rose -	-	-		
Kakovostno vino ZGP:	-	-		
Belo -	-	-		
Rdeče -				
Rose -				
Vino				
Deželno vino PGO				
Belo -				
Rdeče				
Rose -				
Peneče kakovostno in				
vrhunsko vino ZGP -				
Drugo ZGP				

1.3. Predviden načrt trženja (za organizacijo proizvajalcev oziroma za njene člane – lahko skupaj ali ločeno po posameznem članu) za III. leto

Vrsta pridelka	Kupec že znan Da Ne	Količina prodaje v litrih	Delež glede na celotno prodajo	Predvidena cena/liter (brez DDV, trošarine in transportnih ter špedicijskih stroškov)
Vrhunsko vino ZGP:				
Belo -	-	-		
Rdeče -	-	-		
Rose -	-	-		
Kakovostno vino ZGP:	-	-		
Belo -	-	-		
Rdeče -				
Rose -				
Vino				
Deželno vino PGO				
Belo -				
Rdeče in rose -				
Peneče kakovostno in				
vrhunsko vino ZGP -				
Drugo ZGP ali PGO				

2. TRGI

2.1 Količina prodaje na posameznih trgih, na katerih bo organizacija proizvajalcev ali njeni člani prodali vino v I. letu

Trg	Delež (%) od skupne prodaje*
Lokalni trg	
Republika Slovenija	
Evropska unija	
Države bivše Jugoslavije	
Ostalo, z navedbo pomembnejših	

2.2 Količina prodaje na posameznih trgih, na katerih bo organizacija proizvajalcev ali njeni člani prodali vino v II. letu

Trg	Delež (%) od skupne prodaje*
Lokalni trg	
Republika Slovenija	
Evropska unija	
Države bivše Jugoslavije	
Ostalo, z navedbo pomembnejših	

2.3 Količina prodaje na posameznih trgih, na katerih bo organizacija proizvajalcev ali njeni člani prodali vino v III. letu

Trg	Delež (%) od skupne prodaje*
Lokalni trg	
Republika Slovenija	
Evropska unija	
Države bivše Jugoslavije	
Ostalo, z navedbo pomembnejših	

*Količine vina, ki se primerja je količina vseh vin iz tabele: 1/1, 1/2 in 1/3 te priloge: predviden način trženja, morebitna ostala vina se ne upoštevajo.

3. KUPCI

3.1 Delitev trga glede na vrsto kupca

Kupec	Delež (%) od skupne prodaje v I. letu	Delež (%) od skupne prodaje v II. letu	Delež (%) od skupne prodaje v III. letu
Veleprodaja			
Maloprodaja			
Gostinstvo			
Neposredna prodaja končnemu potrošniku			
Ostalo, z navedbo pomembnejših			

4. POVPREČNE DOSEŽENE CENE PO POSAMEZNIH ČLANIH ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV ALI SKUPAJ Z ORGANIZACIJO PROIZVAJALCEV

4.1 Povprečne cene posebej v I., II. in III. letu*

VRSTA VINA	Predvidena povprečna prodajna cena v I. letu (SIT/liter)	Predvidena povprečna prodajna cena v II. letu (SIT/ liter)	Predvidena povprečna prodajna cena v III. letu (SIT/ liter)
Kakovostno in vrhunsko vino ZGP			
Deželno vino PGO			
Peneče vino ZGP			
Drugo vino ZGP ali PGO			

* za organizacijo proizvajalcev kot celoto ali za njene člane(lahko seštevek ali posamično), če ti sami tržijo.

PRILOGA 9

Podprogram promocija

Za sofinanciranje so primerne le tiste aktivnosti, ki so izvedene v skladu z ekspertizo

1.1 izvedene aktivnosti v I. letu

Promocijska akcija in njen kratek opis	Stroški od tega v lastni režiji	Predvideno sofinanciranje s strani države: da, ne

Skupaj stroškov v SIT _____, predlaganih za sofinanciranje _____, od tega stroški v lastni režiji: _____.

1.2 Izvedene aktivnosti v II. letu

Promocijska akcija in njen kratek opis	Stroški od tega v lastni režiji	Predvideno sofinanciranje s strani države: da, ne

Skupaj stroškov v SIT _____, predlaganih za sofinanciranje _____, od tega stroški v lastni režiji: _____.

1.3 Izvedene aktivnosti v III. letu

Promocijska akcija in njen kratek opis	Stroški od tega v lastni režiji	Predvideno sofinanciranje s strani države: da, ne

Skupaj stroškov v SIT _____, predlaganih za sofinanciranje _____, od tega stroški v lastni režiji: _____.

PRILOGA 10

Podprogram izobraževanja

1.1 Aktivnosti izobraževanja v I. letu

Aktivnost na področju izobraževanja in njen kratek odpis izobraževanja	Stroški (SIT), od tega v lastni režiji	Predvideno sofinanciranje iz proračuna da, ne

Skupaj stroškov v SIT _____, predlaganih za sofinanciranje _____, od tega stroški v lastni režiji: _____.

1.2 Aktivnosti izobraževanja v II. letu

Aktivnost na področju izobraževanja in njen kratek odpis izobraževanja	Stroški (SIT), od tega v lastni režiji	Predvideno sofinanciranje iz proračuna da, ne

Skupaj stroškov v SIT _____, predlaganih za sofinanciranje _____, od tega stroški v lastni režiji: _____.

1.3 Aktivnosti izobraževanja v III. letu

Aktivnost na področju izobraževanja in njen kratek odpis izobraževanja	Stroški (SIT), od tega v lastni režiji	Predvideno sofinanciranje iz proračuna da, ne

Skupaj stroškov v SIT _____, predlaganih za sofinanciranje _____, od tega stroški v lastni režiji: _____.

PRILOGA 11

Predvidene skupne naložbe organizacije proizvajalcev oziroma njenih posameznih članov pomembne za dejavnost organizacije proizvajalcev

1.1 Osnovni podatki o potrebnih investicijah lahko ločeno po letih ali skupaj za vsa tri leta

Vrsta naložbe z navedbo leta oziroma triletnega obdobja	Pri organizaciji proizvajalcev	Pri članih organizacije proizvajalcev	Tehnološko-tehnični vidiki investicije	Predviden učinek na poslovanje organizacije proizvajalcev

PRILOGA 12

Časovni razpored aktivnosti organizacije proizvajalcev

Vrsta aktivnosti	I. leto	II. leto	III. leto
Podprogram promocija /le tisti del aktivnosti, ki so predvidene za sofinanciranje			
Podprogram izobraževanje/le tisti del, ki je predviden za sofinanciranje			
Podprogram promocija in izobraževanje, ki ni predviden za sofinanciranje			
Morebitne druge skupne aktivnosti v okviru organizacije proizvajalcev			

Aktivnosti samo za naslednje leto po oddaji programa dela oziroma po dopolnitvi programa dela

Podprogram promocija /le tisti del aktivnosti, ki so predvidene za sofinanciranje	
Podprogram izobraževanje/le tisti del, ki je predviden za sofinanciranje	
Podprogram promocija in izobraževanje, ki ni predviden za sofinanciranje	
Morebitne druge skupne aktivnosti v okviru organizacije proizvajalcev	

Pričakovani rezultati programa dela

PRILOGA 13

Rezultati na področju:
organiziranje pridelave in prodaje vina
(opisno)

Rezultati na področju:
pospeševanje koncentracije ponudbe in usklajevanje ponudbe in povpraševanja, vključno z
aktivnostmi za koncentracijo ponudbe
(opisno)

Rezultati na področju:
uvajanje okolju prijaznih, stroškovno ugodnih tehnologij
(opisno)

Drugi rezultati
(opisno)

1576. Minimalna zajamčena donosnost na vplačano čisto premijo prostovoljnega dodatnega zavarovanja za mesec marec 2004

Na podlagi šestega odstavka 298. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 26/03 – uradno prečiščeno besedilo, 40/03 – odl. US, 63/03 – odl. US in ZIPRS0304-A, 135/03 in 2/04 – ZDSS-1) objavlja minister za finance

**MINIMALNO ZAJAMČENO
DONOSNOST
na vplačano čisto premijo prostovoljnega
dodatnega zavarovanja za mesec marec 2004**

Minimalna zajamčena donosnost, izračunana na podlagi 298. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 26/03 – uradno prečiščeno besedilo, 40/03 – odl. US, 63/03 – odl. US in ZIPRS0304-A, 135/03 in 2/04 – ZDSS-1) in Pravilnika o izračunu povprečnega donosa na državne vrednostne papirje (Uradni list RS, št. 21/01) za mesec marec 2004 znaša 4,59% na letni ravni, oziroma 0,38% na mesečni ravni.

Št. 404-04-2/2004-4
Ljubljana, dne 5. aprila 2004.

dr. Dušan Mramor l. r.
Minister
za finance

1577. Seznam zdravil, za katera je oziroma bo prenehalo veljati dovoljenje za promet na predlog imetnika dovoljenja

Na podlagi 26. in 28. člena zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99, 70/00, 7/02, 13/02 – ZKrm in 67/02) objavlja Agencija Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke

**SEZNAM
zdravil, za katera je oziroma bo prenehalo
veljati dovoljenje za promet na predlog imetnika
dovoljenja**

Šifra	Ime zdravila	Pakiranje	Način/režim izdajanja	Imetnik dovoljenja za promet	Izdelovalec/proizvajalec zdravila	Št. odločbe	Veljavnost odločbe
008117	BECLOFORTE pršilnik	zloženka z vsebnikom s suspenzijo z zaporko z odmernim ventilom in ustnikom (za 200 odmerkov)	Izdaja samo na zdravniški recept	GlaxoSmithKline Export Limited, Podružnica Ljubljana, Knezov štrardon 90, Ljubljana, Slovenija	Glaxo Wellcome Operations, Velika Britanija / Glaxo Wellcome Export Ltd., Velika Britanija,	5363-U-I-547/99	18.12.2003*
071951	BECONASE pršilo za nos	zloženka s platenko s suspenzijo za 200 odmerkov (platenka z zaporko z odmerno črpalko in nosnikom)	Zdravilo se izdaja le na recept.	GlaxoSmithKline Export Limited, Podružnica Ljubljana, Knezov štrardon 90, Ljubljana, Slovenija	Glaxo Wellcome S.A., Aranda de Duero, Španija / Glaxo Wellcome Export Ltd., Velika Britanija,	5363-U-I-295/00	12.3.2004*
096962	ENGRIX B 10 µg otroški	zloženka z 1 napolnjeno injekcijsko brizgo po 0,5 ml suspenzije in 1 injekcijsko iglo	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost.	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-614/03	08.07.2004
067741	FLIXOTIDE 25 pršilnik	zloženka z vsebnikom s suspenzijo z zaporko z odmernim ventilom in ustnikom (za 60 odmerkov)	Izdaja samo na zdravniški recept	GlaxoSmithKline Export Limited, Podružnica Ljubljana, Knezov štrardon 90, Ljubljana, Slovenija	Glaxo Wellcome Operations, Velika Britanija / Glaxo Wellcome Export Ltd., Velika Britanija,	5363-U-I-548/99	18.12.2003*

088064	HAVRIX 1440	škatla z vialo po 1 ml suspenzije (1440 ELISA enot/ml)	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-409/98	07.12.2003*
088072	HAVRIX 720 OTROŠKI	škatla z vialo po 0,5 ml suspenzije (720 ELISA enot/0,5 ml)	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-410/98	07.12.2003*
009865	INFANRIX HepB	zloženka z 1 napolnjeno injekcijsko brizgo po 0,5 ml suspenzije in injekcijsko iglo	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost.	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-348/00	08.07.2004
009873	INFANRIX HepB	zloženka z 10 napolnjenimi injekcijskimi brizgami po 0,5 ml suspenzije in 10 injekcijskimi iglami	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost.	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-349/00	08.07.2004
009849	INFANRIX - Hib	zloženka z 1 napolnjeno injekcijsko brizgo po 0,5 ml suspenzije (komponenta DTPa-Infanrix) in 1 vialo s praškom (komponenta Hib)	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost.	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-352/00	08.07.2004
023175	INFANRIX - Hib	zloženka z 10 napolnjenimi injekcijskimi brizgami po 0,5 ml suspenzije (komponenta DTPa-Infanrix) in 10 vialami s praškom (komponenta Hib)	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost.	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-475/02	08.07.2004
020141	INFANRIX - IPV + Hib	zloženka z 1 napolnjeno injekcijsko brizgo z 0,5 ml suspenzije, 1 vialo s praškom in 2 injekcijskama iglami	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost.	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-112/02	08.07.2004
002895	INFANRIX - cepivo proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju (DTPa)	zloženka z eno vialo po 0,5 ml suspenzije	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-147/99	07.05.2004*
002860	INFANRIX- cepivo proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju (DTPa)	zloženka z eno napolnjeno injekcijsko brizgo po 0,5 ml suspenzije	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-146/99	07.05.2004*
009881	MENCEVAX AC	zloženka z eno vialo s praškom in 1 vialo po 0,5 ml raztopine natrijevega klorida	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost.	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-350/00	08.07.2004
020184	PRIORIX	zloženka z 1 vialo s praškom, 1 napolnjeno injekcijsko brizgo z 0,5 ml vode za injekcije in 2 injekcijskama iglami	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost.	Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, Ljubljana, Slovenija	GlaxoSmithKline Biologicals s.a., 89, rue de L'Institut, 1330 Rixensart, Belgija	5363-U-I-114/02	08.07.2004
048348	ZYLORIC	škatla s stekleničko po 100 tablet (100 x 100 mg)	Izdaja samo na zdravniški recept	GlaxoSmithKline Export Limited, Podružnica Ljubljana, Knezov štrardon 90, Ljubljana, Slovenija	Glaxo Wellcome Operations, Velika Britanija / Glaxo Wellcome Export Ltd., Velika Britanija,	5363-U-I-453/98	04.01.2004*

* zdravilo je lahko na trgu še 1 leto po navedenem datumu, skladno s 24. členom zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih

Št. 5363-8/04-209

Ljubljana, dne 5. aprila 2004.

Agencija Republike Slovenije za zdravila
in medicinske pripomočke
prof. dr. Stanislav Primožič, mag.
farm. l. r.
direktor

BANKA SLOVENIJE

1578. Sklep o pogojih, ki jih mora izpolnjevati bančni kreditni posrednik

Na podlagi prvega odstavka 38. člena zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/99, 59/01 in 55/03) ter prvega odstavka 31. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 58/02 in 85/02) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o pogojih, ki jih mora izpolnjevati bančni kreditni posrednik

1. člen

Banka ali hranilnica (v nadaljevanju: banka) lahko za posredovanje pri sklepanju kreditnih, depozitnih in drugih poslov v okviru dejavnosti banke s pogodbo pooblasti bančnega kreditnega posrednika.

Kot posli iz prvega odstavka tega člena se štejejo:

- krediti in posojila,
- bančni denarni depozit,
- drugi posli v okviru dejavnosti banke, če to ni v nasprotju z zakonom ali naravo poslov.

Za opravljanje storitev po prvem odstavku tega člena se ne štejejo posli kreditnega posredovanja, ki jih opravljajo fizične osebe na podlagi zaposlitve v banki.

2. člen

Bančni kreditni posrednik je lahko fizična ali pravna oseba, ki v okviru svoje dejavnosti ali poslovanja opravlja posredovanje pri sklepanju kreditnih pogodb v okviru dejavnosti banke ali hranilnice.

Bančni kreditni posrednik, ne sme izvajati potrošniškega kreditiranja v svojem imenu in za svoj račun. Prepoved se ne nanaša na posojila, ki jih sicer bančni kreditni posrednik nudi svojim strankam ob nakupu blaga ali storitev (npr. odloženo plačilo, plačilo na obroke).

3. člen

Bančni kreditni posrednik lahko opravlja storitve kreditnega posredovanja samo na podlagi pisne pogodbe, sklenjene z banko.

Bančni kreditni posrednik ne sme zahtevati in ne sprejeti izpolnitve denarne obveznosti stranke za račun banke, za katero posreduje.

Bančni kreditni posrednik ne sme od potrošnika zahtevati plačila storitve kreditnega posredovanja ali nadomestila stroškov, ki jih je imel s svojim posredovanjem.

4. člen

Če bančni kreditni posrednik prekorači svoja pooblastila, ali če pri opravljanju storitev kreditnega posredovanja kako drugače povzroči škodo stranki, sta banka in bančni kreditni posrednik za škodo odgovorna solidarno.

Klavzula o solidarni odgovornosti mora biti sestavni del pogodbe iz 3. člena tega sklepa.

5. člen

Ob sklenitvi pogodbe o kreditnem posredovanju za banko izda banka posameznemu bančnemu kreditnemu posredniku pisno izjavo, iz katere je razviden njegov status.

6. člen

Bančni kreditni posrednik se mora vsaki stranki izkazati s pisno izjavo banke iz 5. člena tega sklepa.

V poslovnih prostorih bančnega kreditnega posrednika mora biti na vidnem mestu objavljena izjava banke, za katero posreduje.

7. člen

Bančni kreditni posrednik mora voditi evidenco o vrsti in obsegu poslov, sklenjenih s svojim posredovanjem ter te podatke ažurno posredovati banki, za katero posreduje.

8. člen

Banka je dolžna seznaniti Banko Slovenije o vseh sklenjenih pogodbah, njihovih spremembah ali prenehanju veljavnosti sklenjenih pogodb v roku treh delovnih dni. Spremembe se javljajo po elektronski pošti v skladu s priloženim obrazcem KP (priloga).

Notranja revizija banke je dolžna opraviti najmanj enkrat letno pregled poslovanja na podlagi sklenjene pogodbe za vsakega bančnega kreditnega posrednika in o ugotovitvah izvajanja pogodbe o posredovanju sestaviti pisno poročilo, ki mora obsegati tudi navedbo vrste in obsega posameznih poslov, ter ga posredovati Banki Slovenije.

9. člen

Banka Slovenije vodi register bančnih kreditnih posrednikov. Za potrebe vodenja registra bančnih kreditnih posrednikov je banka dolžna po elektronski pošti skladno s priloženim obrazcem Banki Slovenije sporočati:

- matično številko bančnega kreditnega posrednika,
- naziv/ firmo bančnega kreditnega posrednika,
- naslov s pošto številko in krajem,
- datum veljavnosti pogodbe in
- datum prenehanja pogodbe.

10. člen

Podatki, ki se pošiljajo v skladu s prvim odstavkom 8. člena se štejejo za poslovno tajnost. Za varno komuniciranje preko elektronske pošte se uporablja javni ključ šifriranja po programu PGP (Pretty Good Privacy).

11. člen

Tržni inšpektorat, ki v skladu z zakonom o potrošniških kreditih izvaja nadzor nad kreditnimi posredniki mora nemudoma sporočiti Banki Slovenije ugotovljene kršitve bančnih kreditnih posrednikov in/ali bank oziroma hranilnic, ki jih ugotovi ob izvajanju nadzora nad bančnimi kreditnimi posredniki.

12. člen

Banke in bančni kreditni posredniki se morajo uskladiti z določbami tega sklepa najkasneje do 31. maja 2004.

13. člen

Z dnem, ko začne veljati ta sklep preneha veljati sklep o pogojih, ki jih mora izpolnjevati kreditni posrednik (Uradni list RS, št. 110/99 in 11/01).

14. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 1. aprila 2004.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

BANKA SLOVENIJE
Nadzor bančnega poslovanja

OBRAZEC KP

Pooslovna tajnost

Banka pošiljateljica:

Datum:

KREDITNI POSREDNIKI

Matična številka	Naziv kreditnega posrednika	Naslov kreditnega posrednika	Datum veljavnosti pogodbe	Datum prenehanja pogodbe

Pripravi /a:

Odgovorna oseba:

Telefonska številka odgovorne osebe:

Preglednica se izdela v Excelu.

Višina vrstice = 14 enot

Matična številka = stolpec A, širina stolpca = 12 znakov

Naziv kreditnega posrednika = stolpec B, širina stolpca = 50 znakov

Naslov kreditnega posrednika = stolpec C, širina stolpca = 50 znakov

Datum veljavnosti pogodbe = stolpec E, širina stolpca = 12 znakov

Datum prenehanja pogodbe = stolpec F, širina stolpca = 12 znakov

Velikost znaka = najmanj 9 enot

Pisava = Times New Roman CE

1579. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic

Na podlagi 67. in 92. člena zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/99, 59/01 in 55/03) ter prvega odstavka 31. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 58/02 in 85/02) izdaja Svet Banke Slovenije

SKLEP

o spremembah in dopolnitvah sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic

1. člen

V točki 3.2. sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02 in 22/03) se v zadnjem odstavku pod 1) črta besedilo »na podlagi vrednotenja po enakih principih.« in se nadomesti z besedilom »po izračunani knjigovodski vrednosti.«

2. člen

V točki 4.1. se pod 2) besedilo »določeni v 6.2. in 6.3.« spremeni v »določeni v 6.1., 6.2. in 6.3.«.

V točki 4.1. se pod 2) doda nov drugi odstavek, ki se glasi: »Če banka v zavarovanje svoje terjatve prejme v zastonj podrejeni dolžniški instrument, katerega izdajatelj je, se le-ta ne sme upoštevati kot sestavina kapitala.«

3. člen

V točki 5.1. se pod 1) doda nov tretji odstavek, ki glasi: »Za naložbe banke iz prvega odstavka pod 1) te točke, ki jih

banka pridobi z namenom trgovanja, banki ni potrebno izračunavati in izpolnjevati kapitalskih zahtev za tržna tveganja, ker so te naložbe že odbitna postavka pri izračunu kapitala. Kljub temu mora banka takšne naložbe upoštevati skladno s točko 9.3. pri izračunu deleža, ki ga posli trgovanja predstavljajo v celotnem poslovanju banke.«

4. člen

Obstoječa točka 6.1. se nadomesti z novim besedilom, kot sledi:

»6.1. Skupne lastnosti

Kot postavka pri izračunu dodatnega kapitala banke se lahko upošteva tudi podrejeni dolžniški instrument, katerega izdajatelj je banka, če izpolnjuje naslednje pogoje:

– je v celoti vplačan oziroma se sme upoštevati le vplačani znesek;

– iz pogodbe med banko in imetnikom izrecno izhaja, da ima imetnik podrejenega dolžniškega instrumenta v primeru stečaja oziroma likvidacije banke pravico do poplačila šele po poplačilu drugih upnikov;

– pogodba med banko in imetnikom ne vsebuje nobene klavzule, ki bi imetniku omogočila izplačilo pred dogovorjenim rokom zapadlosti razen v primeru stečaja, oziroma likvidacije oziroma če ni s tem sklepom drugače določeno.«

5. člen

Obstoječa točka 6.3. se nadomesti z novim besedilom, kot sledi:

»6.3. Podrejeni dolg za vključitev v dodatni kapital I

6.3.1. Poleg lastnosti, določenih v točki 6.1. tega sklepa, mora podrejeni dolg za vključitev v dodatni kapital I izpolnjevati še naslednje pogoje:

– upoštevati se sme samo polno vplačane zneske, ki niso zavarovani s premoženjem banke,

– je na razpolago za kritje izgube banke šele v stečaju oziroma likvidaciji banke in ni na razpolago za kritje izgube v času rednega poslovanja banke, in

– pogodbeni rok zapadlosti oziroma rok za odpoklic, če rok zapadlosti ni določen, znaša najmanj 5 let in 1 dan.

Ne glede na rok iz tretje alineje prejšnjega odstavka, je dopustno tudi predčasno izplačilo podrejenega dolga na predlog banke oziroma izdajatelja podrejenega dolga, če banka o tem predhodno obvesti Banko Slovenije in če:

– ni ogrožena solventnost banke oziroma se s tem ne bo poslabšala kapitalska ustreznost banke, ali

– če banka znesek predčasno izplačane podrejenega dolga istočasno oziroma predhodno nadomesti z enako ali bolj kvalitetno obliko kapitala.

Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi v primerih, ko daje pogodba izdajatelju podrejenega dolga možnost predčasnega izplačila dolga (nakupna opcija), ki v primeru neuresničitve (neizvršitve nakupne opcije) pripelje do pogodbeno določenega porasta obrestne mere (**step-up** klavzula). Predčasno izplačilo dolga (izvršitev nakupne opcije) je možno le v skladu s pogoji iz prejšnjega odstavka.

6.3.2. Obseg vključevanja v kapital v zadnjih petih letih pred zapadlostjo

Obseg vključevanja v kapital se postopoma znižuje z 20% kumulativnim diskontom v zadnjih petih letih pred zapadlostjo na naslednji način:

– pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je manj kot 5 in več kot 4 leta pred dnevom izplačila celotnega ali delnega zneska vplačanega dolžniškega instrumenta, se za ta del zneska upošteva 20% diskont,

– pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je manj kot 4 in več kot 3 leta pred dnevom izplačila celotnega ali delnega zneska vplačanega dolžniškega instrumenta, se upošteva 40% diskont,

– pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je manj kot 3 in več kot 2 leti pred dnevom izplačila celotnega ali delnega zneska vplačanega dolžniškega instrumenta, se upošteva 60% diskont,

– pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je manj kot 2 in več kot 1 leto pred dnevom izplačila celotnega ali delnega zneska vplačanega dolžniškega instrumenta, se upošteva 80% diskont,

– pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je manj kot 1 leto, se upošteva 100% diskont oziroma ta znesek ne šteje več v izračun kapitala.

Pri instrumentih iz zadnjega odstavka točke 6.3.1. tega sklepa (**step-up** klavzula), je obseg njihovega vključevanja v dodatni kapital I praviloma odvisen od višine pogodbeno določenega porasta obrestne mere (**step-up**). Če porast obrestne mere ne presega 1,50 odstotne točke, se 20% kumulativni diskont ob predhodnem obvestilu Banke Slovenije lahko uporablja za zadnjih pet let, ki preostajajo do pogodbene zapadlosti. V primeru, ko je v pogodbi predvideni porast obrestne mere večji od 1,50 odstotne točke, je potrebno 20% kumulativni diskont uporabljati že za zadnjih pet let do datuma možnega predčasnega izplačila dolga oziroma izvršitve nakupne opcije.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka mora banka uporabljati ustrezen kumulativni diskont pri vključevanju instrumentov iz prejšnjega odstavka v dodatni kapital I že od takrat, ko postane očitno, da bo možnost predčasnega izplačila oziroma izvršitve nakupne opcije uresničena. Šteje se, da so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega stavka, če pristojni organ banke sprejme odločitev, da bo banka izkoristila možnost predčasnega izplačila oziroma izvršitve nakupne opcije.»

6. člen

V točki 7.2.2. se v stavku črta besedilo »zaradi kratko-ročne prodaje« in se nadomesti z besedilom »z namenom kasnejše prodaje«.

V točki 7.2.3. se pod 2. črta besedilo »brezplačnih izročitev« ter se nadomesti z novim besedilom »časovne neusklajenosti plačila in izročitve«.

7. člen

V točki 9.3. se v tretji alineji v prvem stavku za besedilom »nominalne« doda besedilo »vrednosti izvedenih finančnih instrumentov«.

8. člen

V točki 11.1. se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki glasi: »Terjatve iz naslova finančnega najema se tehtajo enako kot druge terjatve v odvisnosti od nasprotnne stranke, to je leasingojemalca.«

Sedanji drugi odstavek v točki 11.1. postane tretji odstavek.

9. člen

Obstoječa 12. točka sklepa se v delu Stopnja kreditnega tveganja 0% nadomesti z novim besedilom, kot sledi:

»Stopnja kreditnega tveganja 0%

1) bankovci, kovanci v domači in tuji valuti in plemenite kovine;

2) terjatve do Banke Slovenije in terjatve zavarovane z vrednostnimi papirji Banke Slovenije;

3) terjatve do Republike Slovenije in terjatve do drugih oseb, ki so:

– zavarovane z vrednostnimi papirji, katerih izdajatelj je Republika Slovenija,

– zavarovane z izrecnimi jamstvi Republike Slovenije;

Za namen tega sklepa kot Republika Slovenija štejejo pravne osebe javnega prava, ki so na podlagi predpisov, ki urejajo javne finance, opredeljene kot neposredni uporabniki državnega proračuna ter Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in Zavod za zdravstveno zavarovanje.

Za terjatve do drugih oseb, zavarovane z izrecnimi jamstvi Republike Slovenije, lahko banka uporabi stopnjo kreditnega tveganja 0% le, če:

– gre za poročstva, garancije in druga jamstva, ki jih je Republika Slovenije izdala v skladu s predpisi, ki urejajo zadolževanje države in izdajanje poroštev,

– banka razpolaga s pisno izjavo Republike Slovenije o jamstvu oziroma s pogodbo o jamstvu, in

– iz jamstvene zaveze Republike Slovenije ne izhaja, da mora banka pred pozivom poroku oziroma garantu proti glavnemu dolžniku sprožiti kakršnekoli sodne postopke.

Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov pod 3) te točke se lahko stopnja kreditnega tveganja 0% uporabi tudi:

– za terjatve do oseb s sedežem v Republiki Sloveniji, za katere je garancijo izdala Slovenska izvozna družba d.d.,

– za terjatve do oseb, ki so zavarovane z zavarovalno polico Slovenske izvozne družbe d.d., vendar le v delu, ki predstavlja zavarovanje za račun Republike Slovenije;

4) terjatve do centralnih bank in vlad držav Cone A in terjatve pokrite z nepreklicno, brezpogojno garancijo na prvi poziv ali vrednostnimi papirji teh izdajateljev;

Pod Cono A štejejo:

– vse države članice EEA,

– vse druge države, ki so polnopravne članice OECD ter države, ki so sklenile posebne posojilne aranžmaje (special lending arrangements) z IMF, povezane s skladovimi splošnimi aranžmaji posojanja (Fund's General Arrangements to Borrow – GAB). Pri tem vsaka država, ki odloži plačilo svojega suverenega dolga, za 5 let ne šteje pod Cono A.

Ne glede na gornjo definicijo Cone A pa se za namen tega sklepa izvzamejo naslednje države: Turčija, Južna Koreja in Mehika;

5) terjatve do centralnih bank in vlad držav Cone B, ki so denominirane in financirane v domači valuti posojiljemalca in terjatve pokrite z nepreklicno, brezpogojno garancijo na

prvi poziv teh izdajateljev, ki so denominirane in financirane v valuti, ki je skupna garantu in posojilojemalcu.

Pod Cono B se za namen tega sklepa štejejo vse države, ki niso v Coni A in so na listi Slovenske izvozne družbe v "Seznamu držav po rizičnih razredih" zajete v skupine od 1 do vključno 3, izvzameta pa se državi Južna Koreja in Mehika;

6) terjatve do Evropskih Skupnosti ali terjatve zavarovane z vrednostnimi papirji, katerih izdajatelj so Evropske skupnosti;

7) terjatve zavarovane z bančnimi vlogami ali s potrdili o vlogah ali drugimi podobnimi instrumenti, ki jih je izdala in so v posesti pri banki kreditodajalki.

Štejejo le terjatve ali del terjatve, ki je v celoti pokrit z bančno vlogo, katere rok dospelosti je enak ali daljši od dospelosti terjatve. Uporaba bančne vloge za zavarovanje terjatve mora biti določena v temeljnem kreditnem poslu in v pravnem poslu o bančni vlogi;

8) vse postavke v aktivni bilanci stanja banke (razen morebitni negativni saldo razreda 6 med letom), ki v skladu z določili tega sklepa o izračunu kapitala zmanjšujejo kapital (odbitne postavke) in znesek udeležb v kapitalu nefinančnih organizacij v delu, ki je v celoti pokrit s kapitalom.«

V 12. točki sklepa se v celoti črta podnaslov Stopnja kreditnega tveganja 50% ter besedilo pod 1), ki sledi navedenemu podnaslovu.

V 12. točki sklepa se pri Stopnja kreditnega tveganja 100% doda nova podtočka, kot sledi: »5) terjatve, ki so v celoti in polno zavarovane z zastavo nepremičnin, ki ustrezajo pogojem, določenim v veljavnem sklepu o razvrstitvi terjatev;«.

10. člen

Obstoječa 13. točka sklepa se nadomesti z novo točko, kot sledi:

»13. Konverzijski faktorji za klasične zunajbilančne postavke in preračun v kreditne nadomestitvene vrednosti

13.1. Posamezne zunajbilančne postavke, ki predstavljajo klasične potencialne obveznosti in prevzete finančne obveznosti banke, se preračunajo v kreditno nadomestitveno vrednost z uporabo konverzijskih faktorjev 0%, 20%, 50% in 100% za naslednje skupine zunajbilančnih instrumentov oziroma transakcij:

Skupina z zelo nizkim tveganjem – 0%

1) brezpogojno preklicne neizkoriščene kreditne obveznosti (t.j. neizkoriščene kreditne obveznosti, ki jih lahko banka prekliče kadarkoli in brez predhodne najave) in ostale neizkoriščene kreditne obveznosti s pogodbeno zapadlostjo do vključno enega leta.

Pod neizkoriščene kreditne obveznosti se za namen tega sklepa štejejo zlasti vsi neizkoriščeni odobreni limiti, neizkoriščeni odobreni krediti in neizkoriščene odobrene kreditne linije;

2) drugi posli, za katere obstaja nizko tveganje kot:

– preklicni akreditivi in druga preklicna jamstva;

– izdane oziroma potrjene garancije ali drugi zunajbilančni instrumenti, ki so pokriti z denarnimi vlogami.

Skupina z nizkim tveganjem – 20%

1) odprti ali potrjeni nepreklicni dokumentarni akreditivi z zapadlostjo do vključno enega leta, za katere obstoji možnost samoporavnave oziroma blago, na katero se akreditiv nanaša, služi kot zastava.

Skupina s srednjim tveganjem – 50%

1) neizkoriščene kreditne obveznosti s pogodbeno zapadlostjo daljšo od enega leta, ki niso brezpogojno preklicne;

2) izdana oziroma potrjena jamstva, ki nimajo lastnosti kreditnih substitutov (garancija za resnost ponudbe, garancija za dobro izvršitev posla, garancija za odpravo napak v garancijski dobi, garancija za vračilo zadržanih zneskov...), garancije za plačilo carinskega dolga in potencialne obveznosti iz naslova upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali premoženja pokojninske družbe;

3) odprti ali potrjeni nepreklicni dokumentarni akreditivi, ki jih ni mogoče uvrstiti pod zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem;

4) odprti ali potrjeni nepreklicni standby akreditivi, ki nimajo lastnosti kreditnih substitutov.

Skupina z visokim tveganjem – 100%

1) izdana oziroma potrjena jamstva, ki imajo lastnosti kreditnih substitutov:

– garancije za zavarovanje plačila;

– avari;

– indosamenti na menicah;

– garancije za vračilo avansa;

– akcepti, ipd.;

2) obveznosti nakupa iz povratnega odkupa, pri katerem kreditno tveganje ostane na banki;

3) odprti ali potrjeni nepreklicni standby akreditivi, ki imajo lastnosti kreditnih substitutov;

4) prodaja sredstev z regresom;

5) druge postavke potencialnih in prevzetih finančnih obveznosti banke.

13.2. Pri preračunu kreditnih nadomestitvenih vrednosti v bančne postavke iz 11.1. točke tega sklepa se v primeru, da je zunajbilančna postavka zavarovana z nepreklicno garancijo enega od izdajateljev navedenih v 12. točki tega sklepa, zavarovani del tehta s stopnjo kreditnega tveganja tako, kakor da obstaja izpostavljenost do izdajatelja garancije. Prav tako se pri izpostavljenosti pri zunajbilančni postavki, ki je zavarovana z drugimi zavarovanji navedenimi pri stopnjah tveganja za bilančne postavke v 12. točki tega sklepa, uporabi ustrezna stopnja tveganja, ki velja za bilančne postavke z navedenim zavarovanjem.«.

11. člen

V točki 28.2.3. se na koncu besedila pika nadomesti z vejico in doda besedilo »pri čemer se skladno s 15. točko tega sklepa namesto stopnje tveganja 100% uporabi stopnja tveganja 50%.«

12. člen

Obrazec KAP-4 in KAP-5, ki sta sestavni del sklepa, se nadomestita z novima obrazcema, ki sta sestavni del tega sklepa.

13. člen

Prva poročila po tem sklepu predloži banka po stanju 30. 6. 2004.

14. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 1. aprila 2004.

Predsednik
Svet Banke Slovenije
Mitja Gaspari l. r.

Obrazec KAP-4

IZRAČUN TVEGANJU PRILAGOJENE BILANČNE AKTIVE
na dan _____

Postavke aktive	1	2	3	4	5	v tisoč SIT	
						Neto vrednost (zmanjšana za rezervacije)	Stopnja tveganja (%)
							$5 = (3 \cdot 4) / 100$
1. Bankovci, kovanci in plemenite kovine				0			
2. Terjatve - do BS				0			
- zavarovane z vrednostnimi papirji BS				0			
3. a. Terjatve - do RS				0			
- zavarovane z vrednostnimi papirji RS jamstvom RS na prvi poziv				0			
- zavarovane z izrecnim jamstvom RS				0			
3. b. Terjatve - z garancijo SID				0			
- z zavarovalno polico SID (za račun države)				0			
4. a. Terjatve do centralnih bank in vlad držav Cone A, razen ...				0			
4. b. Terjatve do centralnih bank in vlad držav Cone B, denominirane in financirane ...				0			
5. Terjatve - do Evropskih skupnosti				0			
- zavarovane z vrednostnimi papirji Evropskih skupnosti				0			
6. Terjatve zavarovane z bančnimi vlogami, potrdili o vlogah				0			
7. Odbitne postavke				0			
8. Terjatve, zavarovane z drugimi jamstvi RS				20			
9. Terjatve - do Evropske Investicijske banke				20			
- zavarovane z garancijo Evropske Investicijske banke				20			
10. Terjatve - do multilateralnih razvojnih bank				20			
- zavarovane z garanc. ali vred. papirji multilateralnih razvojnih bank				20			
11. Terjatve - do domačih bank				20			
- zavarovane z jamstvi ali vrednostnimi papirji domačih bank				20			
12. Terjatve - do SID				20			
- zavarovane z jamstvi SID				20			
13. Terjatve - do prvovrstnih bank				20			
- zavarovane z jamstvi ali vrednostnimi papirji prvovrstnih bank				20			
14. Kratkoročne terjatve do drugih bank				20			
15. Denar na poti				20			
16. Terjatve, zavarovane z zastavo nepremičnin				100			
(od tega na stanovanjske nepremičnine)							
17. Naložbe v osnovna sredstva in zaloge materiala				100			
18. Naložbe v delnice drugih bank in oseb in naložbe z lastnostjo kapitala, ki niso odbitna postavka				100			
19. Dolgoročne terjatve do neprvovrstnih bank				100			
20. Terjatve do centralnih bank in vlad držav, ki niso zajete pod zaporedno št. 4. a. in 4. b.				100			
21. Terjatve - do lokalnih skupnosti				100			
- zavarovane s poroštvi lokalne skupnosti				100			
22. Terjatve - naložbe v finančni leasing				100			
23. Druge terjatve in druga bilančna aktiva				100			
24. SKUPAJ BILANČNA AKTIVA							

Obrazec KAP-5

IZRAČUN TVEGANJU PRILAGOJENE ZUNAJBILANČNE AKTIVE
na dan _____

v tisoč SIT

Vrsta zunajbilančne aktive	1	2	3	4	5	6	7
		Nominalna vrednost	Neto vrednost (zmanjšana za rezervacije)	Konverzijski faktor (v %)	Konvertirana vrednost	Stopnja tveganja* (v %)	Tehtana vrednost
					$5 = (3 * 4) / 100$		$7 = (5 * 6) / 100$
1. Brezpogojno prekljene neizkoriščene kreditne obveznosti				0			
2. Ostale neizkoriščene kreditne obveznosti do 1 leta				0			
3. Prekljeni akreditivi				0			
4. Garancije in drugi zunajbilančni inst. pokriti z denarnimi vlogami				0			
5. Odpri ali potrjeni dokumentarni akreditivi - do 1 leta in ...				20			
6. Neizkoriščene kreditne obveznosti nad 1 leto ...				50			
7. Izdana oz. potrjena jamstva, ki nimajo lastnosti kreditnih substitutov ...				50			
8. Garancije za plačilo carinskega dolga				50			
9. Poten. obv. iz upravljanja vzajemnega pok.sklada/premoženja pok.družbe				50			
10. Odpri ali potrjeni neprekljeni dokumentarni akreditivi ...				50			
11. Odpri ali potrjeni neprekljeni standby akreditivi ...				50			
12. Druga zunajbilančna aktiva							
- izdana oz. potrjena jamstva, ki imajo lastnosti kred. substitutov				100			
- obveznosti nakupa iz povratnega odkupa ...				100			
- odpri ali potrjeni neprekljeni standby akreditivi ...				100			
- prodaja sredstev z regresom				100			
- druge postavke ...				100			
13. Vsa ostala zunajbilančna aktiva (evidenčna)							
14. SKUPAJ ZUNAJBILANČNA AKTIVA							

* Pri izpolnjevanju tabele se le-ta razširi znotraj posameznih zunajbilančnih postavk zaradi preračuna v kreditne nadomestitvene vrednosti (0%, 20% in 100%).

OBČINE

KOČEVJE

1580. Pravilnik o vrednotenju, financiranju, koriščenju in upravljanju javnih športnih objektov v Občini Kočevje

Na podlagi 3., 7., 9., 21. in 22. člena zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98), 21. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvezna razlaga, 73/95 – odl. US, 9/96 – odl. US, 39/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US, 74/98, 12/99 – sklep US, 16/99 – pop. sklepa US, 59/99 – odl. US, 70/00 in 100/00 – sklep US, 28/01 sklep US, 16/02 – sklep US in 51/02), 21. in 27. člena statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99, 53/99 – pop., 73/02, 117/02, 43/03 in 108/03 – odl. US), 2. in 4. člena sklepa o določitvi športnih objektov občinskega pomena v Občini Kočevje (Uradni list RS, št. 34/04) je Občinski svet občine Kočevje na 10. redni seji dne 22. 3. 2004 sprejel

PRAVILNIK

o vrednotenju, financiranju, koriščenju in upravljanju javnih športnih objektov v Občini Kočevje

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo merila za vrednotenje športnih objektov, načini financiranja upravljanja s športnimi objekti in koriščenja športnih objektov.

II. VREDNOTENJE FUNKCIONALNEGA OBRATOVANJA ŠPORTNIH OBJEKTOV

2. člen

Vrednotenje funkcionalnega obratovanja zajema vrednotenje objektov oziroma delov objektov in površin, namenjenih športu.

Oblikovanje cene najema objektov in površin namenjenih športu

Za izračun cene najemne ure (60 min.) za odkrite in pokrite športne objekte se upošteva elemente izračuna:

– obratovalni stroški (elektrika, voda, ogrevanje, čiščenje, hišniška opravila; komunalne storitve, zavarovalne premije, nadomestilo za uporabo zemljišča, dela po pogodbi in ostali skupni stroški);

– stroški upravljalca (pogodba na podlagi javnega razpisa);

– amortizacija odkritih in pokritih športnih objektov in športne opreme;

– investicijsko vzdrževanje odkritih in pokritih športnih objektov in športne opreme;

– tekoče vzdrževanje odkritih in pokritih športnih objektov in športne opreme.

Osnovna enota najema je čas uporabe (60 min.).

3. člen

Cenik najema oblikuje upravljalca na naslednji način:

a) najemna ura za izvajalce letnega programa športa in najemnike s področja vzgoje in osnovnega šolstva v Občini Kočevje (brez amortizacije);

b) najemna ura za najemnike s področja srednjega šolstva;

c) najemna ura za športna društva in klube, ki niso izvajalci letnega programa športa, rekreacijo, profitne organizacije, negospodarske ustanove iz Kočevja (ekonomska cena);

d) najemna ura za najemnike iz drugih občin in tujce.

4. člen

Upravljalca, izbran na podlagi javnega razpisa, vsako leto izdela predlog cen najemne ure. Cenik, usklajen s pristojnim oddelkom občinske uprave, potrdi župan Občine Kočevje in velja predvidoma za obdobje od julija tekočega leta do julija naslednjega leta ob upoštevanju rasti cen življenjskih stroškov.

III. VIRI FINANCIRANJA UPRAVLJALCA S ŠPORTNIMI OBJEKTI

5. člen

Upravljalca lahko pridobiva sredstva za upravljanje s športnimi objekti:

1. iz občinskega proračuna – sredstva razpisa za upravljanje objekta;

2. iz občinskega proračuna – sredstva za investicije v športne objekte po programu sprejetem na občinskem svetu, kolikor je upravljalca nosilec investicije;

3. sponzorstva, donatorstva...

IV. KORIŠČENJE JAVNIH ŠPORTNIH OBJEKTOV

6. člen

Prednost pri koriščenju športnih objektov imajo programi šolske vadbe, sledijo programi:

– programi športne vzgoje otrok in mladine;

– programi selektivnega športa otrok in mladine ter kakovostnega, tekmovalnega in vrhunškega športa;

– športna rekreacija;

– ostali programi.

7. člen

Urniki koriščenja športnih objektov za redno šolsko športno vadbo izdela vodstvo šole. Z urnikom vadbe mora šola seznaniti upravljalca objektov.

Celotni urnik vadbe v športnih objektih pripravlja upravljalca športnih objektov v sodelovanju z izvajalci športnih programov.

V. UPRAVLJANJE S ŠPORTNIMI OBJEKTI

8. člen

Način oddaje športnih objektov lokalnega pomena v upravljanje določi s sklepom o določitvi športnih objektov občinskega pomena v Občini Kočevje občinski svet na predlog župana.

Na podlagi sklepa občinskega sveta o določitvi športnih objektov občinskega pomena v Občini Kočevje župan izvede javni razpis za izbor upravljalca.

Javni razpis se objavi na lokalno običajen način ali v uradnem glasilu.

Župan pred objavo razpisa določi petčlansko strokovno komisijo.

Strokovna komisija v skladu z merili in kriteriji, določenimi v razpisu zbere in obdela prijave na razpis in na podlagi programa predlaga županu upravljalca.

Upravljalca na podlagi javnega razpisa izbere župan in z njim sklene ustrezno pogodbo.

9. člen

Upravljalca in lastnika športnih objektov na osnovi tega pravilnika in sklepa o določitvi športnih objektov občinskega pomena v Občini Kočevje skleneta medsebojno pogodbo o upravljanju s športnimi objekti, v kateri se opredelijo predvsem:

1. naloge upravljalca
2. objekti in površine, ki jih lastnik objektov daje upravljalcu v upravljanje
3. določitev financiranja
4. nadzor nad gospodarjenjem z nepremičninami, porabo sredstev in koriščenja športnih objektov
5. medsebojne obveznosti naročnika in izvajalca.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

10. člen

Upravljalca vodi finančno poslovanje prihodkov in odhodkov z naslova upravljanja s športnimi objekti v skladu s predpisi o finančnem poslovanju.

11. člen

Upravljalca posreduje ob polletju in ob koncu leta finančno poročilo o poslovanju in zaključni račun pristojnemu organu lastnika objektov. Prav tako je upravljalca dolžan predložiti druge podatke za katere je zaprosen in iz katerih je razvidno njegovo delovanje in poslovanje.

12. člen

Upravljalca športnih objektov lahko odda poslovne prostore, ki jih ne potrebuje za svoje delovanje ali za izvajanje dogovorjenega letnega programa športa, v najem. Ob tem mora pridobiti soglasje lastnika in skleniti pogodbo o najemu.

13. člen

Z dnem veljavnosti tega pravilnika preneha veljati pravilnik o vrednotenju, financiranju, koriščenju in upravljanju javnih športnih objektov v Občini Kočevje (Uradni list RS, št. 99/99).

15. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 061-1/04-153

Kočevje, dne 23. marca 2004.

Župan
Občine Kočevje
Janko Veber, univ. dipl. inž. gr. I. r.

1581. Tarifni pravilnik za obračun oskrbe s pitno vodo iz vodovodnih sistemov v upravljanju javnega podjetja Hydrovod d.o.o. v Občini Kočevje

Na podlagi 21., 28. in 33. člena odloka o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 52/01), je Občinski svet občine Kočevje na 10. redni seji dne 22. 3. 2004 sprejel

**TARIFNI PRAVILNIK
za obračun oskrbe s pitno vodo iz vodovodnih
sistemov v upravljanju javnega podjetja
Hydrovod d.o.o. v Občini Kočevje**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem tarifnim pravilnikom (v nadaljevanju: pravilnik) se določajo elementi obračuna in osnovne tarifne postavke za obračun oskrbe s pitno vodo iz vodovodnih sistemov, ki jih upravlja javno podjetje Hydrovod d.o.o. (v nadaljevanju: izvajalec javne službe), porabnikom na območju Občine Kočevje.

S pravilnikom se določajo tudi načela in kriteriji za uporabo obračunskih elementov in tarifnih postavk tako, da se zagotavlja ustrezen obseg sredstev za obratovanje in vzdrževanje sistemov ter pravočasno obnovo in razvoj.

2. člen

Pravilnik velja za porabnike vode, ki so ali bodo priključeni na sisteme v upravljanju izvajalca javne službe.

3. člen

Tarifne postavke za posamezne elemente obračuna oskrbe z vodo morajo biti javno objavljene.

**II. ELEMENTI OBRAČUNA IN TARIFNE POSTAVKE ZA
OBRAČUN OSKRBE Z VODO**

4. člen

Elementi obračuna, za katere se določajo tarifne postavke, so:

- porabljena količina vode,
- števnina,
- priključna taksa.

Tarifne postavke za posamezne elemente obračuna so:

- tarifna postavka za obračun porabljene količine vode v SIT/ m³,
- tarifna postavka za obračun števnine v SIT/vodomer,
- tarifna postavka za obračun priključne takse v SIT.

5. člen

Količina porabljene vode iz javnega vodovoda se meri v kubičnih metrih po odčitku obračunskega vodomera na priključku.

Za porabnike, ki še nimajo vgrajenega vodomera, določa količino porabljene vode odlok o oskrbi s pitno vodo na področju Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 52/01).

6. člen

Cena vode je sestavljena iz fiksnega dela, variabilnega dela in prispevkov oziroma taks, ki se določijo skladno s predpisi.

Način obračunavanja porabljene vode in določanja fiksnega dela cene vode določa odlok o oskrbi s pitno vodo na področju Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 52/01).

7. člen

Variabilni del cene vode se zaračunava na podlagi porabljene vode, merjene v kubičnih metrih, po odčitku obračunskega vodomera na vodovodnem priključku. Med dvema odčitkoma se porabnikom zaračunava akontacija za porabljeno vodo.

Če v obračunskih obdobjih ni mogoče odčitati vodomera iz upravičenega razloga ali okvare, se obračuna povprečna porabljena količina vode v preteklih obračunskih obdobjih, oziroma na podlagi podatkov o povprečni porabi drugih primerljivih porabnikov.

8. člen

Variabilni del cene pitne vode (brez davka na dodano vrednost) znaša na dan sprejetja tarifnega pravilnika:

- za gospodinski odjem 75,56 SIT/m³,
- za gospodarski odjem 130,00 SIT/m³.

Sprememba veljavnih cen je možna na predlog izvajalca javne službe ter ob potrditvi predloženih novih cen s strani ustreznega občinskega ali z državnimi predpisi določenega organa.

9. člen

Števnina je znesek, ki ga izvajalec javne službe zaračunava za pokrivanje stroškov redne menjave vodomernih naprav v enem menjalnem obdobju.

Iz sredstev zbrane števnine se ob menjavi vodomerovalnosti 1/2" in 3/4" po potrebi izvede tudi zamenjava ventila pred in za vodomerovalnost. Če uporabniki teh vodomerovalnosti zahtevajo menjavo ventilov pred zaključkom enega menjalnega obdobja oziroma v vmesnem obdobju, bremenijo stroški te menjave v celoti porabnike.

Vse okvare, ki nastanejo na vodomerovalnosti po krivdi porabnika (zmrzal, povratni udar vroče vode, ostale poškodbe, ki nastanejo iz različnih vzrokov), v celoti bremenijo porabnika.

10. člen

Števnina, ki jo porabnik plača ob ceni vode, se določi v višini:

- za vodomere, dimenzije 1/2" in 3/4" 250 SIT/mesec,
- za vodomere, dimenzije 1" in več 1.250 SIT/mesec.

11. člen

Priključna taksa je znesek, ki ga porabnik plača izvajalcu javne službe pred priključitvijo na vodovodni sistem, ob povečavi števila iztočnih mest v objektu ter ob spremembi namembnosti prostorov ali celotnega objekta.

12. člen

Sredstva priključne takse, ki se zberejo od prispevkov porabnikov ob prvi priključitvi na vodovodni sistem, ob povečavi števila iztočnih mest v objektu ter ob spremembi namembnosti prostorov ali celotnega objekta, pokrivajo del stroškov za obnovo in širitev vodovodnega omrežja in predstavljajo vir za vlaganje v vodovodno infrastrukturo, ki povečuje vrednost dolgoročnih obveznosti do občine iz naslova infrastrukture v upravljanju.

Priključna taksa, ki jo porabniki plačujejo ob povečavi števila iztočnih mest v objektu ter ob spremembi namembnosti prostorov ali celotnega objekta, se obračuna samo v višini razlike med že plačano priključno takso in priključno takso za novo stanje objekta.

13. člen

Bodoči porabnik plača priključno takso pred izdajo gradbenega dovoljenja oziroma pred priključitvijo.

Stroški izvedbe novega priključka na javno vodovodno omrežje v priključni taksi niso zajeti in jih plača porabnik na podlagi pogodbe, ki jo sklene z izvajalcem javne službe, ali na podlagi prevzemanega zapisnika o izvedenih delih.

14. člen

Priključna taksa se določi po možni porabi pitne in/ali tehnološke vode, izraženi v l/s, in na osnovi posameznih izlivov, predvidenih v projektno tehnični dokumentaciji. Za izračun se uporabljajo naslednje formule:

$$Q_{\max} = 0,25 \times \sqrt{BW}$$

$$Q_{\text{povp}} = Q_{\max} \times F$$

$$P = Q_{\text{povp}} \times C$$

V formulah uporabljeni izrazi pomenijo:

- $Q_{\max}$ – maksimalna poraba vode,
- BW – izlivna enota oziroma enota obremenitve,
- Q_{povp} – povprečna poraba vode,
- F – faktor istočasnosti, glede na namembnost objekta,
- P – priključna taksa,
- C – cena za l/s, določena v SIT.

Posamezne vrednosti BW oziroma F so prikazane v Prilogi 1, ki je sestavni del pravilnika.

15. člen

Priključna taksa znaša:

Priključna taksa	cena za l/s v SIT
1. Individualne stanovanjske hiše, enota dvojčka, enota vrstne hiše, stanovanjske enote v bloku, počitniške hiše, zidanice, samostoječe garaže, drvarnice, čebelnjaki in podobno	300.000 SIT
2. Šole, vrtci, dijaški domovi in podobno	360.000 SIT
3. Športni objekti, kino dvorane, zdravstvo, mrliske vežice, kioski, lovski domovi, gasilski domovi, objekti za opravljanje dejavnosti trgovine, gostinstva, turizma ter obrti ali obrti podobne dejavnosti (storitvene in proizvodne dejavnosti), kmetijstvo, gospodarska poslopja, kmečki turizem, cvetličarstvo, vrtnarstvo, pisarne, biroji in podobno	720.000 SIT
4. Industrija, ki rabi vodo iz javnega vodovoda za tehnološke namene, mlekarne, živilsko predelovalna industrija in podobno	1,200.000 SIT
5. Požarna varnost za vsako predvideno l/s	25.000,00 SIT

V primeru, ko iz projektne dokumentacije ni znana poraba vode (obremenitev iztočnih mest), se ta določi na podlagi normativov za posamezni izliv po metodi, navedeni v prilogi 1.

16. člen

Višino števnine in priključne takse uskladi izvajalec javne službe enkrat letno na osnovi podatkov o rasti cen življenjskih potrebščin v preteklem letu, ki ga objavlja Statistični urad RS v Uradnem listu RS.

17. člen

Vse investicije, ki se sofinancirajo iz občinskega proračuna je možno oprostiti plačila priključne takse na osnovi sklepa župana o oprostitvi plačila.

18. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika na področju Občine Kočevje preneha veljati pravilnik o določitvi prispevka za priključitev na javni vodovod (Uradni list SRS, št. 15/83).

19. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 061-7/02-0111

Kočevje, dne 22. marca 2004.

Župan
Občine Kočevje
Janko Veber, univ. dipl. inž. gr. l. r.

KOMEN

- 1582. Sklep o ponovni javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Sežana za obdobje 1986–2000 (urbanistična zasnova za naselji Štanjel in Kobdilj) ter sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin družbenega plana Občine Sežana za obdobje 1986–1990–2000 za območje obravnavane urbanistične zasnove**

Na podlagi 32. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, popr. 8/03) ter 16. člena statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 46/01) je Občinski svet občine Komen na 15. redni seji dne 8. 4. 2004 sprejel

S K L E P

o ponovni javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Sežana za obdobje 1986–2000 (urbanistična zasnova za naselji Štanjel in Kobdilj) ter sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin družbenega plana Občine Sežana za obdobje 1986–1990–2000 za območje obravnavane urbanistične zasnove

1

Ponovno se javno razgrne predlog sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Sežana za obdobje 1986–2000 (urbanistična zasnova za naselji Štanjel in Kobdilj) ter sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin družbenega plana Občine Sežana za obdobje 1986–1990–2000 za območje obravnavane urbanistične zasnove, ki ga je izdelalo podjetje Locus, d.o.o., Ljubljanska 76, Domžale.

2

Osnutek bo javno razgrnjen v prostorih Občine Komen, Komen 86 od 22. 4. 2004 do 6. 5. 2004.

3

V teku javne razgrnitve bo Občina Komen organizirala javno obravnavo. Javna obravnavo bo v četrtek, dne 22. 4. 2004 ob 17. uri v Kvadratnem stolpu Štanjelskega gradu v Štanjelu.

4

Občani in ostali zainteresirani lahko podajo pisne pripombe k predlogu prostorskega akta na Občino Komen, Komen 86, 6223 Komen v roku iz 2. člena tega sklepa.

5

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 06202-08/04-1

Komen, dne 8. aprila 2004.

Župan
Občine Komen
Uroš Slamič l. r.

NOVO MESTO

- 1583. Sklep o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti DOLŽ**

Na podlagi drugega odstavka 7. člena Zakona o samopriskupku (Uradni list RS, št. 87/2001) in 30. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/2001 in 44/2002) izdajam

S K L E P

o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti DOLŽ

1. člen

Izvede se javna razprava o Investicijskih programih za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v Krajevni skupnosti **DOLŽ**, v zvezi z uvedbo samopriskupka, ki ga je izdelalo podjetje ESPRI, Agencija za podjetništvo in vodenje d.o.o. Novo mesto v marcu 2004.

2. člen

Investicijski program iz 1. člena tega sklepa bo razgrnjen v prostorih Uprave Mestne občine Novo mesto, Novi trg 6, I. nadstropje, pisarna št. 35, vsak delovni dan od 8. ure do 14. ure, trideset dni od objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

Glasovalni upravičenci lahko podajo pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo pisno na Mestno občino Novo mesto, Seidlova cesta 1, Novo mesto.

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave.

Št. 015-05-3/2004

Novo mesto, dne 29. marca 2004.

Župan
Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

1584. Sklep o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti GABRJE

Na podlagi drugega odstavka 7. člena Zakona o samopriskupku (Uradni list RS, št. 87/2001) in 30. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/2001 in 44/2002) izdajam

S K L E P

o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti GABRJE

1. člen

Izvede se javna razprava o Investicijskih programih za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v Krajevni skupnosti **GABRJE**, v zvezi z uvedbo samopriskupka, ki ga je izdelalo podjetje ESPRI, Agencija za podjetništvo in vodenje d.o.o. Novo mesto v marcu 2004.

2. člen

Investicijski program iz 1. člena tega sklepa bo razgrnjen v prostorih Uprave Mestne občine Novo mesto, Novi trg 6, I. nadstropje, pisarna št. 35, vsak delovni dan od 8. ure do 14. ure, trideset dni od objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

Glasovalni upravičenci lahko podajo pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo pisno na Mestno občino Novo mesto, Seidlova cesta 1, Novo mesto.

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave.

Št. 015-05-4/2004

Novo mesto, dne 29. marca 2004.

Župan
Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

1585. Sklep o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti PODGRAD

Na podlagi drugega odstavka 7. člena Zakona o samopriskupku (Uradni list RS, št. 87/2001) in 30. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/2001 in 44/2002) izdajam

S K L E P

o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti PODGRAD

1. člen

Izvede se javna razprava o Investicijskih programih za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v Krajevni skupnosti **PODGRAD**, v zvezi z uvedbo samopriskupka, ki ga je izdelalo podjetje ESPRI, Agencija za podjetništvo in vodenje d.o.o. Novo mesto v marcu 2004.

2. člen

Investicijski program iz 1. člena tega sklepa bo razgrnjen v prostorih Uprave Mestne občine Novo mesto, Novi trg 6, I. nadstropje, pisarna št. 35, vsak delovni dan od 8. ure do 14. ure, trideset dni od objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

Glasovalni upravičenci lahko podajo pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo pisno na Mestno občino Novo mesto, Seidlova cesta 1, Novo mesto.

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave.

Št. 015-05-5/2004

Novo mesto, dne 29. marca 2004.

Župan
Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

1586. Sklep o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti MALI SLATNIK

Na podlagi drugega odstavka 7. člena Zakona o samopriskupku (Uradni list RS, št. 87/2001) in 30. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/2001 in 44/2002) izdajam

S K L E P

o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti MALI SLATNIK

1. člen

Izvede se javna razprava o Investicijskih programih za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v Krajevni skupnosti **MALI SLATNIK**, v zvezi z uvedbo samopriskupka, ki ga je izdelalo podjetje ESPRI, Agencija za podjetništvo in vodenje d.o.o. Novo mesto v marcu 2004.

2. člen

Investicijski program iz 1. člena tega sklepa bo razgrnjen v prostorih Uprave Mestne občine Novo mesto, Novi trg 6, I. nadstropje, pisarna št. 35, vsak delovni dan od 8. ure do 14. ure, trideset dni od objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

Glasovalni upravičenci lahko podajo pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo pisno na Mestno občino Novo mesto, Seidlova cesta 1, Novo mesto.

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave.

Št. 015-05-6/2004

Novo mesto, dne 29. marca 2004.

Župan

Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

1587. Sklep o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti URŠNA SELA

Na podlagi drugega odstavka 7. člena Zakona o samopriskvku (Uradni list RS, št. 87/2001) in 30. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/2001 in 44/2002) izdajam

S K L E P

o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti URŠNA SELA

1. člen

Izvede se javna razprava o Investicijskih programih za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v Krajevni skupnosti **URŠNA SELA**, v zvezi z uvedbo samopriskvka, ki ga je izdelalo podjetje ESPRI, Agencija za podjetništvo in vodenje d.o.o. Novo mesto v marcu 2004.

2. člen

Investicijski program iz 1. člena tega sklepa bo razgrnjen v prostorih Uprave Mestne občine Novo mesto, Novi trg 6, I. nadstropje, pisarna št. 35, vsak delovni dan od 8. ure do 14. ure, trideset dni od objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

Glasovalni upravičenci lahko podajo pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo pisno na Mestno občino Novo mesto, Seidlova cesta 1, Novo mesto.

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave.

Št. 015-05-7/2004

Novo mesto, dne 29. marca 2004.

Župan

Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

VLADA

1588. Uredba o spremembi Uredbe o določitvi zneska trošarine za mineralna olja in plin

Na podlagi 66. člena Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 20/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembi Uredbe o določitvi zneska trošarine za mineralna olja in plin

1. člen

V Uredbi o določitvi zneska trošarine za mineralna olja in plin (Uradni list RS, št. 38/01, 47/01, 57/01, 61/01, 81/01, 85/01, 5/02, 1/03, 6/03, 12/03, 16/03, 22/03, 32/03, 39/03, 44/03, 55/03, 71/03, 81/03, 86/03, 90/03, 93/03, 98/03, 104/03, 109/03, 121/03, 129/03, 4/04, 9/04, 15/04, 19/04, 24/04 in 30/04) se v 1. členu spremeni znesek trošarine za neosvinčeni bencin iz tarifnih oznak 2710 11 41, 2710 11 45 in 2710 11 49 ter za plinsko olje za pogonski namen in za ogrevanje iz tarifnih oznak 2710 19 41 do 2710 19 49 (za 1.000 litrov), in znaša za:

1.3. neosvinčeni bencin z vsebnostjo svinca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) do manj kot 98	87.330 tolarjev
1.4. neosvinčeni bencin z vsebnostjo svinca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) 98 ali več	87.330 tolarjev
2.1. plinsko olje za pogonski namen	75.318 tolarjev
2.2. plinsko olje za ogrevanje	10.355 tolarjev.

2. člen

Proizvajalec in uvoznik neosvinčenega motornega bencina in plinskega olja iz prejšnjega člena plačata trošarino v skladu s prejšnjim členom za trošarinske izdelke, ki jih sprostita v porabo od vključno dneva uveljavitve te uredbe dalje.

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 421-12/2000-39

Ljubljana, dne 13. aprila 2004.

EVA 2004-1611-0092

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

1589. Pravilnik o strokovnih, kadrovskih in tehničnih pogojih za opravljanje poskusov na živalih

Na podlagi prvega odstavka 41. člena ter za izvajanje prvega odstavka 21. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 20/04, prečiščeno besedilo) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za šolstvo, znanost in šport ter ministrom za okolje, prostor in energijo

P R A V I L N I K**o strokovnih, kadrovskih in tehničnih pogojih za opravljanje poskusov na živalih*****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa strokovne, kadrovske in tehnične pogoje za izvajanje poskusov na živalih, pogoje za delo organizacij na področju vzreje, dobave poskusnih živali in izvajanja poskusov, vrste živali, ki se lahko uporabijo v poskusne namene, pogoje za pridobitev dovoljenja za izvajanje poskusa ter evidence, ki jih morajo voditi organizacije iz tega pravilnika in Veterinarska uprava Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS).

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

- poskusne živali so vsi živi vretenčarji razen človeka in prosto živeče larvalne oblike brez fetalnih in embrionalnih oblik, ki so namenjene za uporabo v poskusu;
- namenjena za uporabo v poskusu pomeni, da se žival vzreja ali goji za prodajo in uporabo v različnih poskusnih ali znanstvenih postopkih;
- laboratorijske živali so živali, ki so v vzrejnih organizacijah gojene izrecno za poskusne namene;
- poskus je vsaka uporaba živali za poskusne ali druge znanstvene namene, ki ji lahko povzroči bolečino, trpljenje, trajne poškodbe ali smrt in vključuje tudi druge ukrepe, ki povzročijo ali lahko povzročijo rojstvo živali v navedenih okoliščinah. Za poskus ne štejejo neboleče metode usmrtilve ali označevanje živali. Poskus se začne, ko je žival prvič pripravljena za uporabo v poskusne namene in se konča, ko nadaljnje opazovanje ni več potrebno. Za poskus šteje uporaba živali tudi v primerih, ko se z anestetiki, analgetiki ali z drugimi metodami preprečuje njihova bolečina, trpljenje ali trajne poškodbe;
- povzročanje bolečine in trpljenja živali pomeni stopnjo bolečine, ki jo povzroči vbod igle v njeno telo. Poskus je tudi uporaba živali v kontrolni skupini, uporaba živali v raziskavah o krmi in krmljenju, uporaba živali pri izdelavi seruma, če pri tem živali utrpijo bolečino, ki je enaka ali hujša od tiste, ki jo povzroči vbod igle;
- humana metoda usmrtilve je usmrtilve živali na način, s katerim ji povzročimo najmanjše psihofizično trpljenje in je prilagojena vrsti živali in najnovejšim strokovnim dognanjem.

II. ORGANIZACIJE NA PODROČJU VZREJE, DOBAVE IN IZVAJANJA POSKUSOV NA ŽIVALIH**3. člen**

(pogoji)

- (1) Vzrejna organizacija je pravna ali fizična oseba, v kateri se vzrejajo ali gojijo poskusne živali.
- (2) Dobaviteljska organizacija je pravna ali fizična oseba, ki ni vzrejna in dobavlja poskusne živali.
- (3) Uporabniška organizacija je pravna oseba, v kateri se živali uporabljajo za poskuse in druge znanstvene namene.
- (4) Vzrejne in uporabniške organizacije, morajo izpolnjevati pogoje glede prostorov, opreme in tehničnih pripomočkov za nastanitev iz Priloge I, ki je sestavni del tega pravilnika.
- (5) Za živalske vrste, ki se uporabljajo v poskusih in niso zajete v Prilogi I, se smiselno uporabljajo ustrezni veljavni predpisi.

(6) Uporabniška organizacija, ki izvaja poskuse, mora imeti poleg pogojev iz prejšnjega odstavka tudi primerne naprave in opremo za izvajanje poskusov in uporabljene poskusne živali.

(7) Oblika, izvedba in delovanje takih naprav in opreme morajo zagotavljati učinkovito izvajanje poskusov za doseganje skladnih rezultatov z najmanjšim številom živali ter najmanjšo stopnjo bolečine, trpljenja ali trajnih poškodb.

(8) Dobaviteljska organizacija, ki dobavlja poskusne živali, mora izpolnjevati pogoje iz pravilnika, ki ureja pogoje in način prevoza živali. Če se v njej poskusne živali tudi nastanijo, mora izpolnjevati pogoje glede prostorov, opreme in tehničnih pripomočkov iz Priloge I.

(9) Vzrejne, dobavne in uporabniške organizacije morajo imeti zagotovljeno zdravstveno varstvo.

4. člen

(kadrovski pogoji)

Osebe, ki delajo s poskusnimi živalmi so:

- 1. Skrbnik živali, ki je zadolžen za oskrbo in nastanitev živali. Imeti mora dokončano najmanj srednješolsko izobrazbo ali najmanj 5 let delovnih izkušenj s področja dela, povezanega s poskusnimi živalmi, in zaključeno usposabljanje za skrbnike živali, ki traja najmanj 30 ur in poteka po programu, ki ga potrdi VURS.
- 2. Izvajalec poskusa, ki izvaja poskuse na živalih. Imeti mora dokončan univerzitetni študij medicine, veterinarske medicine, biologije ali zootehnike in zaključeno usposabljanje za izvajalce poskusa, ki traja najmanj 40 ur. Usposabljanje poteka po programu, ki ga potrdi VURS.
- 3. Vodja poskusa, ki načrtuje in vodi poskuse na živalih. Imeti mora dokončan univerzitetni študij medicine, veterinarske medicine, biologije ali zootehnike in zaključeno usposabljanje za vodjo poskusov, ki traja najmanj 80 ur in poteka po programu, ki ga odobri VURS.
- 4. Nadzornik-strokovnjak za zaščito živali, nadzira izvajanje poskusov na živalih. Poleg pogojev, ki jih mora izpolnjevati vodja poskusov mora imeti nadzornik dodatno specialistično znanje in izkušnje na področju izvajanja poskusov z živalmi.

5. člen

(registracija)

(1) Organizacije, ki vzrejajo ali gojijo poskusne živali, dobavljajo poskusne živali in organizacije, ki izvajajo poskuse na živalih, morajo biti registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali.

* Ta pravilnik vsebinsko povzema direktivo 86/609/EGS

(2) Na podlagi vloge, ki jo organizacija posreduje VURS, direktor VURS imenuje tričlansko komisijo, ki ugotovi ali organizacija izpolnjuje pogoje iz tega pravilnika. Na podlagi mnenja komisije o izpolnjevanju pogojev direktor VURS izda odločbo o registraciji in organizacijo vpiše v register, ki se vodi pri VURS.

III. IZVAJANJE POSKUSOV NA ŽIVALIH

6. člen

(1) Poskusi na živalih se smejo izvajati le v naslednje namene:

- izogibanje ali preprečevanje bolezni, oslabelosti organizma in drugih odstopanj;
- diagnosticiranje ali zdravljenje bolezni, šibkega zdravja in drugih odstopanj;
- razvoj, izdelava, ugotavljanje kakovosti ter preizkušanje učinkovitosti in varnosti zdravilnih učinkovin, strupenih substanc in pripravkov;
- odkrivanje, ocenjevanje, urejanje ali spreminjanje patofizioloških stanj pri človeku, živalih ali rastlinah;
- zaščita okolja;
- znanstvene raziskave;
- izobraževanje in usposabljanje;
- sodnomedicinske preiskave.

(2) Poskusi na živalih se ne smejo izvajati za namene iz prejšnjega odstavka, če je sprejemljiva in izvedljiva druga znanstveno zadovoljiva in uveljavljena metoda brez uporabe živali.

(3) Poskusi na živalih za namene izobraževanja in usposabljanja se smejo izvajati le v visokošolskih in znanstveno raziskovalnih organizacijah ob omejitvah, ki jih določa zakon, ki ureja zaščito živali.

7. člen

(vrste poskusnih živali)

(1) Poskusne živali lahko izvirajo samo iz organizirane in registrirane reje poskusnih živali.

(2) Poskusne živali iz prejšnjega odstavka so:

miš	Mus musculus
podgana	Rattus norvegicus
morski prašiček	Cavia porcellus
zlati hrček	Mesocricetus auratus
kunec	Oryctolagus cuniculus
pes	Canis familiaris
mačka	Felis catus
prepelica	Coturnix coturnix
primati Novega in Starega sveta.	

(3) Poskusi na zapuščenih živalih so prepovedani.

(4) Poskusi na prostoživečih živalih so prepovedani, razen v izjemnih primerih, ko poskusi na gojenih živalih ne zadostujejo za izvedbo poskusa.

(5) Poskusi na živalih ogroženih vrst so prepovedani, razen v izjemnih primerih:

- če je namen poskusa raziskava, katere cilj je ohranitev iste vrste živali;
- če gre za bistvene biomedicinske raziskave, ko se ogrožena živalska vrsta izkaže kot edina primerna.

(6) Poskuse na rejnih živalih, psih in mačkah je dovoljeno izvajati le, če se s poskusom na drugih živalskih vrstah ne more doseči namena poskusa.

8. člen

(načrtovanje poskusa na živalih)

(1) Vodja poskusa pripravi vlogo za izdajo dovoljenja za izvajanje poskusa ali serije poskusov na živalih z obrazložitvijo, ki jo pripravi nadzornik – strokovnjak za zaščito živali. Vlogo za izdajo dovoljenja za izvajanje poskusov na živalih pošlje organizacija na VURS na obrazcu iz Priloge II, ki je sestavni del tega pravilnika.

(2) Pred izvedbo poskusa na živalih mora nadzornik – strokovnjak za zaščito živali preveriti:

- ali je bila izbrana primerna živalska vrsta;
- ali je bil izbran poskus oziroma metoda, pri kateri se bo uporabilo najmanjše potrebno število živali, živali z najnižjo stopnjo nevrofiziološke občutljivosti in bo povzročala najmanj bolečin, trpljenja ali trajnih poškodb, in bo dala zadovoljive rezultate.

9. člen

(dovoljenje za izvajanje poskusa na živalih)

Dovoljenje za izvajanje poskusa na živalih (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) mora vsebovati naslednje podatke:

- številko dovoljenja;
- podatke o organizaciji in njenem sedežu;
- datum veljavnosti dovoljenja;
- namen uporabe živali: naslov znanstveno-raziskovalnega projekta ali vrsta poskusa;
- strokovno poimenovanje živali in število živali, na katerih je dovoljeno izvajati poskus;
- izvor živali;
- ime in priimek vodje poskusa in nadzornika-strokovnjaka za zaščito živali, njuna izobrazba in usposobljenost;
- imena in priimki izvajalcev poskusa, njihova izobrazba in usposobljenost;
- ime in priimek skrbnika živali, njegova izobrazba in usposobljenost.

10. člen

(priznavanje poskusov)

Za preprečevanje nepotrebnih podvajanj poskusov, ki se zahtevajo za registracijo izdelkov po zakonu, ki ureja zdravila in medicinske pripomočke, VURS prizna rezultate poskusov, izvedenih na ozemlju države članice Evropske unije.

11. člen

(izvajanje poskusov na živalih)

Poskusi na živalih se lahko izvajajo le z uporabo splošne ali lokalne anestezije ali z analgezijo oziroma po drugih metodah, ki učinkovito preprečijo ali lajšajo živalim bolečine, trpljenje, ali trajne poškodbe, nastale med poskusom, razen če:

- je bolečina, ki jo povzroča poskus, manjša od bolečine, ki jo povzroči uporaba anestezije ali analgezije;
- uporaba anestezije ali analgezije ni v skladu z namenom poskusa.

12. člen

(odločanje po poskusu)

(1) Če obstaja verjetnost, da bo poskus živali povzročil trajne bolečine, mora biti po poskusu usmrčena po humani metodi. O usodi živali uporabljene v poskusu, odloči strokovnjak za živali.

(2) Živalim, ki se ob zaključku poskusa ohranijo pri življenju, mora biti zagotovljena nastanitev in oskrba, primerna njihovemu zdravstvenemu stanju, ter nadzor veterinarja ali druge pristojne osebe pod pogoji iz Priloge I.

(3) Žival, ki je bila uporabljena v poskusu, ki povzroča hude ali trajne bolečine ali trpljenje, ne glede na to, ali je bila uporabljena anestezija ali analgezija, se ne sme uporabiti v nadaljnjem poskusu, razen če se je živali povrnilo zdravje in dobro počutje in:

- če bo žival v nadaljnjem poskusu pod splošno anestezijo, ki se podaljša do smrti;
- če nadaljnji poskus zajema le manjši poseg.

IV. OSKRBA IN NASTANITEV ŽIVALI

13. člen

(splošno)

(1) V vzrejnih, dobaviteljskih in uporabniških organizacijah mora imeti vsaka žival zagotovljeno oskrbo in nastanitev, mikroklimatske pogoje, minimalno prosto gibanje, hrano, vodo, primerno vrsti živali, njenemu zdravju in dobremu počutju. Pogoje oskrbe in nastanitve mora vsak dan preverjati pristojna, v ta namen imenovana oseba. Psi, mačke in primati v vzrejni, dobaviteljski ali uporabniški organizaciji morajo biti pred odstavitvijo od matere individualno označeni na neboleč način.

(2) Natančnejši pogoji oskrbe in nastanitve so razvidni iz Priloge I, ki je sestavni del tega pravilnika.

V. EVIDENCE

14. člen

(vodenje evidence v vzrejnih in dobaviteljskih organizacijah)

(1) Vzrejne organizacije morajo voditi evidence o:

- vzreji živali, ki obsega podatke o generaciji živali, vrsti, spolu, oznaki, številu, datumu rojstva, morebitnem poginu živali oziroma evtanaziji živali;
- nakupu ali uvozu živali, ki obsega podatke o vrsti in številu živali, datumu nakupa ali uvoza in o imenu ter naslovih prodajalcev;
- prodaji živali, ki obsega podatke o vrsti in številu prodanih živali, datumu prodaje, o imenih in naslovih kupcev.

(2) Dobaviteljske organizacije morajo voditi evidence o:

- nakupu in prodaji živali s podatki iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka ter o številu in vrsti živali, ki so poginile med bivanjem v njihovi organizaciji.

(3) Organizacije morajo evidence hraniti najmanj 5 let in jih na zahtevo predložiti VURS.

15. člen

(vodenje evidenc uporabniških organizacij)

(1) Uporabniške organizacije morajo voditi:

- zapisnike o izvajanju poskusov, ki morajo vsebovati podatke o namenu poskusa, datum, številu in vrsti uporabljenih živali, načinu izvajanja poskusa, rezultatih in zaključku poskusa;

– poročilo o opravljenem poskusu, ki ga napiše vodja poskusa po opravljenem poskusu in ki vsebuje podatke o organizaciji, ime in priimek izvajalca poskusa, vrsti in številu živali v poskusu, načinu uporabe ali aplikacije pri živali v poskusu, podatek ali je poskus izveden v anesteziji, opis izida poskusa (pogin, žrtvovanje, uporaba živali za nadaljnji ali drugi poskus), čas trajanja poskusa, žig organizacije in podpis izvajalca poskusa;

- evidenco o živalih v poskusu, ki obsega podatke o vrsti in številu živali, številki dovoljenja za poskus, datumu začetka in predvidenega zaključka poskusa;

– skupno letno poročilo o opravljenih poskusih nadzornik-strokovnjak za zaščito živali pošlje VURS do konca meseca februarja za preteklo leto, na obrazcu iz Priloge III, ki je sestavni del tega pravilnika.

(2) Če je organizacija, ki izvaja poskuse hkrati tudi vzrejna ali dobavlja poskusne živali, mora voditi tudi evidence iz prejšnjega člena. Če kupuje živali, mora voditi tudi evidenco o nakupu ali uvozu živali s podatki iz prejšnjega člena.

(3) Evidence, zapisnike in poročila morajo organizacije hraniti najmanj pet let in jih na zahtevo predložiti VURS.

16. člen

(1) VURS vodi na podlagi prejetih vlog za izdajo dovoljenja in letnih poročil izvajalcev poskusov statistično evidenco podatkov o številu, vrsti, namenu uporabe in uporabi živali v zakonsko predpisanih poskusih.

(2) Statistične tabele za zbiranje podatkov so določene v Prilogi III. Podatki se zbirajo za koledarsko leto. Štejejo se tiste živali, ki so jim bile pri uporabi v poskusu povzročeni bolečina, trpljenje ali trajne poškodbe. Štetje se začne, ko se živali prvič uporabijo v poskusu. Živali, ki niso uporabljene v poskusu, kot ga določa četrta alineja 2. člena tega pravilnika, se ne upoštevajo pri zbiranju statističnih podatkov. Končni statistični podatki o številu in vrstah uporabljenih živali ter vrsti poskusov na njih so javni. Dokumentacija o poskusih se mora hraniti najmanj pet let.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

17. člen

(prehodno obdobje)

(1) Določbe, ki se nanašajo na usposabljanje oseb, ki delajo s poskusnimi živalmi, se začnejo uporabljati 1. januarja 2005.

(2) Določbe, ki se nanašajo na pogoje nastanitve in oskrbe živali iz Priloge I tega pravilnika, se začnejo uporabljati 1. januarja 2005.

(3) Do izteka roka iz prvega in drugega odstavka tega člena, se za usposabljanje oseb, ki delajo s poskusnimi živalmi in za pogoje nastanitve in oskrbe poskusnih živali uporablja Navodilo o pogojih za izdajo dovoljenja za poskuse na živalih v znanstveno-raziskovalne namene (Uradni list SRS, št. 40/85 in 22/87).

18. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, preneha veljati Navodilo o pogojih za izdajo dovoljenja za poskuse na živalih v znanstveno-raziskovalne namene (Uradni list SRS, št. 40/85 in 22/87).

19. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-56/2004

Ljubljana, dne 2. februarja 2004.

EVA 2000-2311-0062

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
mag. Franc But l. r.

Soglašam!

Minister

za šolstvo, znanost in šport
Slavko Gaber l. r.

Minister

za okolje, prostor in energijo
Janez Kopač l. r.

1590. Pravilnik o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja bikov v odobrenih osemenjevalnih središčih

Na podlagi tretjega odstavka 37. člena, tretjega odstavka 38. člena in drugega odstavka 39. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, 33/01 in 110/02-ZGO-1) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK**o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja bikov v odobrenih osemenjevalnih središčih****I. SPLOŠNI DOLOČBI****1. člen**

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa rutinske diagnostične preiskave, način zdravljenja bikov v odobrenih osemenjevalnih središčih, pogoje za trgovanje s semenom na teritoriju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in uvoz iz tretjih držav ter veterinarski inšpekcijski nadzor v skladu z Direktivo 88/407/EGS (UL L 194/88, 22. 7. 1988) z vsemi spremembami in Odločbama Evropske komisije 98/139/ES (UL L 38/98, 12. 2. 1998) in 94/577/ES (UL L 221/94, 26. 8. 1994) z vsemi spremembami.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. **pristojni organ** v Republiki Sloveniji za izvajanje Direktive 88/407/EGS in Odločb 98/139/ES in 94/577/ES je Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS);

2. **osemenjevalno središče** je uradno odobren in nadzorovan obrat na ozemlju države članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali tretje države, v katerem se pridobiva seme za umetno osemenje živali;

3. **odobritev** je ugotovitev pristojnega organa, da osemenjevalno središče izpolnjuje predpisane veterinarske pogoje;

4. **veterinar osemenjevalnega središča** je veterinar veterinarske ambulante osemenjevalnega središča, ki je pooblaščen in odgovoren za delo ter stalno kontrolo v osemenjevalnem središču;

5. **odobreni laboratorij** je laboratorij, za katerega pristojni organ ugotovi, da izpolnjuje pogoje za opravljanje preiskav iz tega pravilnika;

6. **veterinarska registrska številka** je številka, ki jo po opravljenem postopku odobritve osemenjevalnemu središču podeli pristojni organ;

7. **živalsko seme** je pripravljen oziroma razredčen ejakulat bika (v nadaljnjem besedilu: seme);

8. **serija semen** so osemenjevalne doze pripravljene iz ejakulata istega bika, pridobljene istega dne;

9. **pošiljka semen** je ena ali več serij bikovega semen, za katero je izdano eno zdravstveno potrdilo;

10. **država pridobivanja semen** je država, v kateri se seme pridobiva, skladišči in daje v promet.

II. RUTINSKE DIAGNOSTIČNE PREISKAVE**3. člen**

(splošni pogoji in diagnostične preiskave)

(1) Biki, ki se vključujejo v odobreno osemenjevalno središče, morajo izhajati iz rej oziroma vzrejališč, ki so pod

stalno veterinarsko kontrolo in biti pregledani ter prosti boleznim, ki jih določa poglavje I Priloge B Direktive 88/407/EGS.

(2) Vsi biki v odobrenem osemenjevalnem središču morajo biti vsaj enkrat letno pregledani na:

– tuberkulozo, in sicer z intradermalnim monotestom ali z intradermalnim primerjalnim testom, pri čemer mora biti rezultat vsakega testa negativen;

– brucelozo, in sicer s testom serumske aglutinacije, kjer mora biti titer manjši od 30 IE/mililiter seruma, ali z metodo reakcije vezanja komplementa, kjer mora biti titer nižji od 20 IE/ICFTU (international complement fixation test units) seruma;

– enzootsko govejo levkoko, in sicer z imunodifuzijskim testom ali z Elisa testom, pri čemer mora biti rezultat testa negativen;

– infektivni bovine rinotraheitis in infektivni pustularni vulvovaginitis (IBR/IPV), in sicer s testom serumske nevtralizacije ali Elisa testom, pri čemer mora biti rezultat testa negativen;

– govejo genitalno kampilobakteriozo v vzorcu prepucionalnega izpirka ali izpirka umetne vagine, in sicer s testom imunofluorescence ali kulture kampilobakter fetus, pri čemer mora biti rezultat testa negativen;

– govejo trihomonijozo z mikroskopsko preiskavo in kulturo prepucionalnega izpirka, pri čemer mora biti rezultat testa negativen;

– govejo virusno diarejo – mukozno bolezen – Diarrhoea viralis bovum – Morbus mucosae bovum (GVD-MB), pri čemer mora biti test izolacije virusa negativen.

(3) Vse preiskave iz prejšnjega odstavka morajo biti opravljene v odobrenih laboratorijih.

(4) Če je rezultat katerekoli preiskave iz tega pravilnika pozitiven, je treba bika nemudoma premestiti iz objektov za nastanitev plemenjakov v izolacijski prostor. Njegovega semen ni dovoljeno dajati v promet, kot tudi ne zalog njegovega semen od zadnjega negativnega rezultata dalje. V promet se lahko da seme, pridobljeno šele potem, ko so rezultati ponovnih preiskav negativni.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka ni dovoljeno dajati v promet niti semen ostalih bikov iz takšnega osemenjevalnega središča, če je rezultat katerekoli preiskave iz tega pravilnika pozitiven. V takšnem primeru mora biti seme zamrznjeno in shranjeno v posebnih, vidno označenih posodah za skladiščenje, dokler se s ponovnimi preiskavami ne dokaže, da so rezultati preiskav negativni. V nasprotnem primeru je treba seme uničiti.

(6) Predstojnik VURS z odločbo v upravnem postopku imenuje strokovno komisijo, katere dolžnost je priprava ustreznih ukrepov za zatiranje in izkoreninjenje bolezni iz četrte, pete, šeste in sedme alineje prvega odstavka tega člena v odobrenem osemenjevalnem središču.

4. člen

Čreda bikov v odobrenem osemenjevalnem središču mora biti poleg bolezni iz prvega odstavka prejšnjega člena in bolezni, ki jih določa poglavje I Priloge B Direktive 88/407/EGS, prosta tudi:

- stekline in
- vraničnega prisada.

III. NAČINI ZDRAVLJENJA**5. člen**

(tuberkuloza)

(1) Za tuberkulinizacijo bikov se lahko uporabljajo le registrirani bovini tuberkulini.

(2) Če biki reagirajo pozitivno po intradermalnem monotestu, se jih ponovno tuberkulinizira z intradermalnim primerjalnim testom po 42 dneh, pri čemer se avijarni tuberkulin

aplicira 10 cm pod vihrom, bovini tuberkulin pa 12,5 cm niže, in sicer na črti, ki je vzporedna z linijo obeh pleč.

(3) Če biki po intradermalnem primerjalnem testu iz prejšnjega odstavka reagirajo sumljivo (debelina kože je povečana za več kot 2 mm in manj kot 4 mm), jih je potrebno po 42 dneh ponovno tuberkulinizirati. Če tudi tokrat reakcija ni negativna, je treba pozitivne živali izločiti.

(4) Za ponovno pridobitev statusa tuberkuloze proste črede bikov morajo biti po 42 dneh od izvedbe zadnje tuberkulinizacije vsi biki v odobrenem osemenjevalnem središču negativni.

6. člen

(bruceloza)

(1) Za diagnosticiranje bruceloze se lahko uporabljajo le registrirani antigeni in primerjalni serumi.

(2) Preiskave morajo biti opravljene v skladu z drugo alineo drugega odstavka 3. člena tega pravilnika. Če so rezultati preiskav na brucelozo pozitivni, je treba pozitivne živali izločiti.

(3) Za ponovno pridobitev statusa bruceloze proste črede bikov morata biti opravljeni dve naknadni preiskavi v skladu z drugo alineo drugega odstavka 3. člena tega pravilnika, pri čemer morajo biti rezultati obeh preiskav negativni. Prvo preiskavo se opravi 30 dni po izločitvi zadnjega pozitivnega bika v odobrenem osemenjevalnem središču, drugo pa 60 dni kasneje.

7. člen

(enzootska goveja levkoza)

(1) Za diagnosticiranje enzootske goveje levkoze se lahko uporabljajo le registrirani antigeni.

(2) Čreda bikov v odobrenem osemenjevalnem središču je prosta bolezni, če ni bilo nobenih kliničnih znakov obolenj oziroma so bili vsi laboratorijski izvidi negativni.

(3) Vse bike, ki so starejši od 12 mesecev, je treba v razmaku najmanj 4 mesecev in največ 12 mesecev serološko pregledati. Če se pri bikih v čredi pojavijo klinični znaki ali so biki sumljivi na bolezen, jih je treba takoj izločiti. Po dveh zaporednih preiskavah z negativnim rezultatom, se čreda bikov proglasi za prosto levkoze. Če je bil izločen le en bik, rezultati ostalih pa so negativni, se po izvedenih ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in izkoreninjenje bolezni čreda proglasi za prosto levkoze.

IV. TRGOVANJE NA TERITORIJU EU

8. člen

(pogoji za trgovanje na teritoriju EU)

(1) Odobrena osemenjevalna središča v Republiki Sloveniji morajo biti z vidika zdravstvenega varstva živali za uvrstitev na seznam Evropske komisije registrirana pri VURS za trgovanje s semenom med državami članicami EU in pridobiti veterinarsko registrsko številko. VURS posreduje drugim državam članicam in Evropski komisiji seznam osemenjevalnih središč v Republiki Sloveniji z veterinarskimi registrskimi številkami in jih obvešča o vsakem preklicu odobritve.

(2) VURS odobri osemenjevalno središče, če izpolnjuje predpisane pogoje iz pravilnika, ki ureja pogoje za odobritev in nadzor osemenjevalnih središč za pridobivanje, skladiščenje in promet z živalskim semenom (Direktiva 88/407/EGS), in v osemenjevalnem središču opravlja stalni veterinarski nadzor.

9. člen

(prepoved stika z drugimi pošiljkami)

Odobreno osemenjevalno središče, ki pridobiva in skladišči seme mora biti pod takim nadzorom, da seme iz odo-

brenega osemenjevalnega središča ne pride v stik z drugimi pošiljkami semena.

10. člen

(seme, ki ni pridobljeno v odobrenem osemenjevalnem središču)

Seme, ki ni pridobljeno v odobrenem osemenjevalnem središču, je dovoljeno skladiščiti in ga dajati v promet v odobrenem osemenjevalnem središču le pod pogoji, da:

- je seme pridobljeno od bikov, ki izpolnjujejo zdravstvene pogoje iz tega pravilnika,
- se pridobiva z različno opremo ali ob različnem času, kakor seme, namenjeno trgovanju na teritoriju EU, ob upoštevanju, da se oprema v zadnjem omenjenem primeru pred ponovno uporabo očisti in sterilizira,
- ni namenjeno trgovanju na teritoriju EU,
- nikakor ne pride v stik z ali v shranjevanje skupaj s semenom, ki je namenjeno trgovanju na teritoriju EU;
- se označevanje takega semena razlikuje od označevanja semena za trgovanje na teritoriju EU.

11. člen

(veterinarsko spričevalo za trgovanje na teritoriju EU)

(1) Za trgovanje s semenom na teritoriju EU mora pošiljko med prevozom do namembnega kraja spremljati veterinarsko spričevalo, ki ga podpiše uradni veterinar države članice porekla semena. Veterinarsko spričevalo mora:

- biti izpolnjeno na dan nakladanja v uradnem jeziku ali jezikih odpremne države članice in v uradnem jeziku ali jezikih namembne države članice;
- veljati pet dni;
- biti izdano na enem listu papirja;
- biti izpolnjeno za enega samega prejemnika;
- imeti žig v barvi, ki je drugačna od barve veterinarskega spričevala.

(2) Vzorec veterinarskega spričevala za trgovanje s semenom na teritoriju EU je naveden v Prilogi D Direktive 88/407/EGS in dosegljiv na spletnih straneh VURS.

V. UVOZ IZ TRETJIH DRŽAV

12. člen

(veterinarski nadzor pošiljk iz tretjih držav)

Veterinarski nadzor nad pošiljkami semena za umetno osemenjevanje živali iz tretjih držav izvajajo uradni veterinarji za inšpekcijski nadzor na mejnem prehodu v skladu s pravilnikom, ki ureja veterinarske preglede proizvodov pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav (Direktiva 97/78/ES).

13. člen

(države in območja, od koder je dovoljen uvoz)

(1) VURS dovoli uvoz semena iz tretjih držav ali dela tretje države le, če je osemenjevalno središče vključeno na seznam Evropske komisije, ki se sproti dopolnjuje in spreminja glede na zdravstveno stanje goved v posamezni tretji državi. Seznam se objavlja v Uradnem listu EU in na njenih spletnih straneh.

(2) Seme mora ob uvozu pošiljke na teritorij EU spremljati veterinarsko spričevalo, ki ga izpolni in podpiše uradni veterinar tretje države izvoznice. Veterinarsko spričevalo mora:

- biti izpolnjeno na dan nakladanja pošiljke v namembno državo članico;
- biti napisano v uradnem jeziku ali jezikih namembne države članice;
- spremljati pošiljko v izvorniku;
- zagotoviti, da seme izpolnjuje vse predpisane pogoje iz tega pravilnika;

- veljati pet dni;
- biti izdano na enem listu papirja;
- biti izpolnjeno za enega samega prejemnika;
- imeti žig v barvi, ki je drugačna od barve veterinarskega spričevala.

(3) Vzorec veterinarskega spričevala za uvoz semena iz tretjih držav je naveden v Odločbi Komisije 94/577/ES in dosegljiv na spletnih straneh VURS.

VI. PREPOVEDI IN DRUGI UKREPI

14. člen

(prepovedi in drugi ukrepi)

(1) VURS lahko prepove vstop oziroma uvoz in trgovanje s pošiljko semena, če ob kontroli dokumentacije uradni veterinar ugotovi, da:

- osemenjevalno središče ni odobreno za trgovanje znotraj EU;
- biki, od katerih je seme pridobljeno, ne izpolnjujejo zdravstvenih pogojev po tem pravilniku;
- seme ne izpolnjuje določb pravilnika, ki ureja pogoje, pod katerimi se lahko daje živalsko seme v promet (3. člen Direktive 88/407/EGS);
- pošiljke ne spremlja predpisano veterinarsko spričevalo.

(2) VURS lahko ob vstopu oziroma uvozu pošiljke semena izvede preko uradnega veterinarja še naslednje ukrepe:

- seme preda v karantenske prostore, če sumi, da je pošiljka okužena ali kontaminirana s patogenimi mikroorganizmi;
- omogoči državi izvora semena vrnitev pošiljke, če ta ne predstavlja nevarnosti širjenja kužne bolezni;
- če država izvora semena v 30 dneh ne odobri vračila semena, VURS odredi njegovo uničenje.

(3) Vsi nastali stroški, povezani z uničenjem semena, bremenijo pošiljatelja, prejemnika ali njegovega zastopnika brez povračila s strani države.

(4) Ukrepe uradnega veterinarja iz drugega odstavka tega člena mora VURS skupaj z obrazložitvijo posredovati odpremni državi članici in Evropski komisiji.

VII. NADZOR V OSEMENJEVALNIH SREDIŠČIH

15. člen

(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega pravilnika izvaja v osemenjevalnih središčih veterinarska inšpekcija, ki najmanj dvakrat letno preveri izpolnjevanje predpisanih pogojev.

(2) Če so ugotovljene nepravilnosti, uradni veterinar začasno prepove uporabo opreme ali prostorov in sprejme vse potrebne ukrepe, vključno z omejitvijo ali začasno ustavitvijo pridobivanja semena. Nosilcu dejavnosti naloži odpravo nepravilnosti in določi rok za njihovo odpravo. Če se ukrepi izkažejo za nezadostne, VURS začasno prekliche odobritev. Če nosilec dejavnosti ugotovljenih nepravilnosti ne odpravi v roku, ki ga določi uradni veterinar, VURS odobritev razveljavi.

16. člen

(veterinarski pregledi izvedencev EU)

(1) Sestavni del uradnega veterinarskega nadzora so tudi dodatni veterinarski pregledi na kraju samem, ki jih opravljajo veterinarski izvedenci držav članic in Evropske komisije z namenom preverjanja pogojev, ki so potrebni za zagotovitev enotne uporabe zakonodaje EU.

(2) Pogostost inšpekcijskih pregledov na kraju samem, splošni program pregledov in vodenje inšpekcijskega postopka so predpisani v Odločbi Evropske komisije 98/139/ES.

VIII. KONČNE DOLOČBE

17. člen

(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se glede goved prenehajo uporabljati Pravilnik o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja bikov v odobrenih osemenjevalnih središčih (Uradni list RS, št. 58/00 in 33/01 – ZVet-1) ter 1. točka drugega odstavka 2. člena, 1. točka prvega odstavka 3. člena in prvi odstavek 4. člena Pravilnika o zdravstveni ustreznosti in sistematičnih preiskavah plemenskih živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov (Uradni list RS, št. 49/97, 24/99, 42/99, 59/99 in 7/01).

18. člen

(uveljavitev pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati 1. maja 2004.

Št. 323-146/2004/1

Ljubljana, dne 29. marca 2004.

EVA 2004-2311-0219

mag. Franc But l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

1591. Pravilnik o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja merjascev v odobrenih osemenjevalnih središčih

Na podlagi tretjega odstavka 37. člena, tretjega odstavka 38. člena in drugega odstavka 39. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, 33/01 in 110/02 – ZGO-1) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja merjascev v odobrenih osemenjevalnih središčih

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa rutinske diagnostične preiskave, način zdravljenja merjascev v odobrenih osemenjevalnih središčih, pogoje za trgovanje s semenom merjascev na teritoriju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in uvoz iz tretjih držav ter veterinarski inšpekcijski nadzor v skladu z Direktivo 90/429/EGS (UL L 224/00, 18. 8. 1990) ter Odločbami Evropske komisije 2000/39/ES (UL L 13/00, 19. 1. 2000), 98/139/ES (UL L 38/98, 12. 2. 1998) in 2002/613/ES (UL L 196/02, 25. 7. 2002) z vsemi spremembami.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. **pristojni organ** v Republiki Sloveniji za izvajanje Direktive 90/429/EGS ter Odločb 2000/39/ES, 98/139/ES in

2002/613/ES je Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS);

2. **osemenjevalno središče** je uradno odobren in nadzorovan obrat na ozemlju države članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali tretje države, v katerem se pridobiva seme za umetno osemenje živali;

3. **odobritev** je ugotovitev pristojnega organa, da osemenjevalno središče izpolnjuje predpisane veterinarske pogoje;

4. **veterinar osemenjevalnega središča** je veterinar veterinarske ambulante osemenjevalnega središča, ki je pooblaščen in odgovoren za delo ter stalno kontrolo v osemenjevalnem središču;

5. **odobreni laboratorij** je laboratorij, za katerega pristojni organ ugotovi, da izpolnjuje pogoje za opravljanje preiskav iz tega pravilnika;

6. **veterinarska registrska številka** je številka, ki jo po opravljenem postopku odobritve osemenjevalnemu središču podeli pristojni organ;

7. **živalsko seme** je pripravljen oziroma razredčen ejakulat merjasca v svežem ali konzerviranem stanju (v nadaljnjem besedilu: seme);

8. **serija semena** so osemenjevalne doze, pripravljene iz ejakulata istega merjasca, pridobljene istega dne. Če sta isti dan pridobljena dva ali več ejakulatov istega merjasca, jih je pred pripravo osemenjevalnih doz potrebno združiti;

9. **pošiljka semena** je ena ali več serij merjaščevega semena, za katero je izdano eno zdravstveno potrdilo;

10. **država pridobivanja semena** je država, v kateri se seme pridobiva, skladišči in daje v promet.

II. RUTINSKE DIAGNOSTIČNE PREISKAVE

3. člen

(splošni pogoji in diagnostične preiskave)

(1) Merjasci, ki se vključujejo v odobreno osemenjevalno središče, morajo izhajati iz rej oziroma vzrejnih centrov, ki so pod stalno veterinarsko kontrolo, in biti pregledani ter prosti boleznim, ki jih določa Priloga B Direktive 90/429/EGS.

(2) Vsi merjasci v odobrenem osemenjevalnem središču morajo biti vsaj enkrat letno pregledani na:

- tuberkulozo, in sicer z intradermalnim primerjalnim testom, pri čemer mora biti rezultat vsakega testa negativen;
- brucelozo s preiskavo BBA (Bufferes Brucella antigen test);

- klasično prašičjo kugo, in sicer s testom Elisa ali serum-nevtralizacijskim testom za dokazovanje prisotnosti virusa klasične prašičje kuge;

- bolezen Aujeszkega, in sicer s testom serumske neutralizacije ali Elisa testom, s katerim se da dokazati protitelesa proti antigenu pri nevakciniranih prašičih, ter z Elisa testom, ki vsebuje G1 antigen za dokazovanje G1 protiteles pri merjascih, ki so bili vakcinirani z markirno vakcino (G1 deleted vaccine).

(3) Vse preiskave iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka morajo biti opravljene v odobrenem laboratoriju.

(4) Če je rezultat katerekoli preiskave iz tega pravilnika pozitiven, je treba merjasca nemudoma premestiti iz objektov za nastanitev plemenjakov v izolacijski prostor. Njegovega semena ni dovoljeno dajati v promet, kot tudi ne zalog njegovega semena od zadnjega negativnega rezultata dalje. V promet se lahko da seme, pridobljeno šele potem, ko so rezultati ponovnih preiskav negativni.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka ni dovoljeno dajati v promet niti semena ostalih merjascev iz takšnega osemenjevalnega središča, če je rezultat katerekoli preiskave iz tega pravilnika pozitiven. V takšnem primeru semena ni dovoljeno pridobivati in dajati v promet, dokler se s ponovnimi preiskavami ne dokaže, da so rezultati preiskav negativni.

4. člen

(ostale bolezni)

(1) Merjasci v odobrenem osemenjevalnem središču morajo biti poleg bolezni iz prvega odstavka prejšnjega člena in bolezni, ki jih določa Priloga B Direktive 90/429/EGS, prosti tudi:

- stekline,
- vraničnega prisada in
- vezikularne bolezni prašičev.

(2) Predstojnik VURS z odločbo v upravnem postopku imenuje strokovno komisijo, katere dolžnost je priprava ustreznih ukrepov za zatiranje in izkoreninjenje bolezni iz tretje in četrte alineje prvega odstavka prejšnjega člena in prvega odstavka tega člena v odobrenem osemenjevalnem središču.

III. NAČINI ZDRAVLJENJA

5. člen

(tuberkuloza)

(1) Merjasce je potrebno enkrat letno tuberkulinizirati. Za tuberkulinizacijo se lahko uporabljajo le registrirani tuberkulini.

(2) Če merjasci reagirajo pozitivno po intradermalnem monotestu, se jih ponovno tuberkulinizira z intradermalnim primerjalnim testom (po navodilih proizvajalca tuberkulina) po 42 dneh.

(3) Če merjasci po intradermalnem primerjalnem testu iz prejšnjega odstavka reagirajo sumljivo, jih je potrebno po 42 dnevih ponovno tuberkulinizirati. Če tudi tokrat reakcija ni negativna, je treba pozitivne živali izločiti.

(4) Za ponovno pridobitev statusa tuberkuloze proste črede merjascev morajo biti po 42 dneh od izvedbe zadnje tuberkulinizacije vsi merjasci v odobrenem osemenjevalnem središču negativni.

6. člen

(bruceloza)

(1) Za diagnosticiranje bruceloze se lahko uporabljajo le registrirani antigeni in primerjalni serumni.

(2) Preiskave morajo biti opravljene v skladu z drugo alinejo drugega odstavka 3. člena tega pravilnika. Če so rezultati preiskav na brucelozo pozitivni, je treba pozitivne živali izločiti.

(3) Za ponovno pridobitev statusa bruceloze proste črede merjascev morata biti opravljeni dve naknadni preiskavi, in sicer z metodami BBA, serumske aglutinacije in reakcije vezanja komplementa, pri čemer morajo biti rezultati obeh preiskav negativni. Prvo preiskavo se opravi 30 dni po izločitvi zadnjega pozitivnega merjasca v odobrenem osemenjevalnem središču, drugo pa 60 dni kasneje.

7. člen

(klasična prašičja kuga)

(1) Preiskave na klasično prašičjo kugo morajo biti opravljene v skladu s tretjo alinejo drugega odstavka 3. člena tega pravilnika.

(2) Če so rezultati preiskav pozitivni, je treba pozitivne živali nemudoma izločiti in nadalje postopati v skladu s predpisanim načrtom ukrepov v primeru pojava klasične prašičje kuge v Republiki Sloveniji.

IV. POGOJI ZA VSTOP ŽIVALI V ODOBRENO OSEMENJEVALNO SREDIŠČE

8. člen

(pogoji)

(1) Vsi sprejeti merjasci v osemenjevalno središče:

a) morajo biti vsaj 30 dni v izolacijskih prostorih, ki jih v ta namen posebej odobri pristojni organ države članice, in v katerem so le merjasci z enakim zdravstvenim statusom;

b) morajo biti pred vstopom v izolatorij iz prejšnje točke izbrani iz čred ali kmetijskih gospodarstev:

- ki so uradno prosta klasične prašičje kuge,
- ki so prosta bruceloze,
- kjer predhodnih 12 mesecev ni bila prisotna nobena žival, vakcinirana zoper slinavko in parkljevko,
- kjer v predhodnih 12 mesecih niso bili ugotovljeni nobeni klinični, serološki ali virološki znaki Aujeszki bolezni,
- za katere ne velja nobena prepoved v skladu z zahtevami Direktive 64/432/EGS glede afriške prašičje kuge, vezikularne bolezni prašičev, poliomielitisa prašičev (bolezen Teschen) ter slinavke in parkljevke.

c) morajo pred obdobjem izolacije, določenem v točki a) tega odstavka, z negativnimi rezultati opraviti preiskave iz 3. člena tega pravilnika. Pristojni organ lahko dovoli, da se testi opravijo v izolatoriju, če so rezultati znani pred začetkom 30-dnevne izolacijske dobe, predpisane v točki a) tega odstavka;

d) morajo v obdobju izolacije iz točke a) tega odstavka, ki mora trajati vsaj 30 dni, z negativnimi rezultati opraviti preiskave iz 3. člena tega pravilnika. Pri živalih je potrebno opraviti tudi preiskavo mikroskopske aglutinacije za dokazovanje prisotnosti leptospiroze (serovari pomona, grippytyphosa, tarassovi, hardjo, bratislava in ballum). Preiskava ni potrebna, če so bili zdravljeni proti leptospirozi z dvema injekcijama streptomicina v razmaku 14 dni (25 mg na kg žive telesne teže).

(2) Vse preiskave je treba opraviti v laboratoriju, ki ga odobri in pooblasti država članica.

(3) Živali je dovoljeno sprejeti v osemenjevalno središče le z izrecnim dovoljenjem veterinarja veterinarske ambulante v osemenjevalnem središču. Vse premike živali v središče in iz središča je treba evidentirati.

(4) Žival, ki je sprejeta v osemenjevalno središče, ne sme kazati na dan sprejema nobenega kliničnega znaka bolezni. Vse živali morajo prihajati iz izolatorija, ki je naveden v točki a) prvega odstavka tega člena in na dan odpreme uradno izpolnjevati naslednje pogoje:

a) da se nahaja v središču območja s polmerom 10 kilometrov, v katerem vsaj 30 dni ni bilo ugotovljenega nobenega primera slinavke in parkljevke ali prašičje kuge;

b) da v njem vsaj tri mesece ni bilo slinavke in parkljevke ter bruceloze;

c) da v njem vsaj 30 dni ni bilo Aujeszki bolezni in bolezni prašičev, ki jih je treba v skladu z določbami Priloge E Direktive 64/432/EGS obvezno prijaviti.

(5) Če so pogoji iz tega pravilnika izpolnjeni in so bili v zadnjih 12 mesecih opravljeni rutinski testi, se lahko živali prepeljejo iz enega odobrenega osemenjevalnega središča v drugega z enakovrednim zdravstvenim statusom brez izolacije ali opravljanja preiskav, če gre za neposreden premik. Zadevne živali ne smejo priti v neposredni ali posredni stik s parkljarji nižjega zdravstvenega statusa, prevozno sredstvo pa mora biti pred uporabo razkuženo. Če poteka premik iz enega osemenjevalnega središča v drugega med različnimi državami članicami, mora biti opravljen v skladu s pravilnikom, ki ureja pogoje, ki jih morajo glede zdravstvenega stanja izpolnjevati goveda in prašiči (Direktiva 64/432/EGS).

V. TRGOVANJE NA TERITORIJU EU IN UVOZ IZ TRETJIH DRŽAV

9. člen

(pogoji za trgovanje na teritoriju EU)

(1) Odobrena osemenjevalna središča v Republiki Sloveniji morajo biti z vidika zdravstvenega varstva živali za uvrstitev na seznam Evropske komisije, registrirana pri VURS za trgovanje s semenom med državami članicami EU in pridobiti veterinarsko registrsko številko. VURS posreduje drugim dr-

žavam članicam in Evropski komisiji seznam osemenjevalnih središč v Republiki Sloveniji z veterinarskimi registrskimi številkami in jih obvešča o vsakem preklicu odobritve.

(2) VURS odobri osemenjevalno središče, če izpolnjuje predpisane pogoje iz pravilnika, ki ureja pogoje za odobritev in nadzor osemenjevalnih središč za pridobivanje, skladiščenje in promet z živalskim semenom (Direktiva 90/429/EGS), in v osemenjevalnem središču opravlja stalni veterinarski nadzor.

(3) Za trgovanje s semenom na teritoriju EU, mora pošiljko med prevozom do namembnega kraja spremljati veterinarsko spričevalo, ki ga izpolni in podpiše uradni veterinar države članice porekla semena. Veterinarsko spričevalo mora:

– biti izpolnjeno na dan nakladanja v uradnem jeziku ali jezikih odpreme države članice in v uradnem jeziku ali jezikih namembne države članice;

– veljati pet dni;

– biti izdano na enem listu papirja;

– biti izpolnjeno za enega samega prejemnika;

– imeti žig v barvi, ki je drugačna od barve veterinarskega spričevala.

(4) Vzorec veterinarskega spričevala je naveden v Prilogi D Direktive 90/429/EGS in dosegljiv na spletnih straneh VURS.

10. člen

(pogoji za uvoz iz tretjih držav)

(1) VURS dovoli uvoz semena iz tretjih držav ali dela tretje države le, če je osemenjevalno središče vključeno na seznam Evropske komisije. Ta seznam Evropska komisija sproti dopolnjuje in spreminja glede na zdravstveno stanje prašičev v posamezni tretji državi ter ga objavlja v Uradnem listu EU in na njenih spletnih straneh.

(2) Pošiljko semena mora ob uvozu na teritorij EU spremljati veterinarsko spričevalo, ki ga izpolni in podpiše uradni veterinar tretje države izvoznice. Veterinarsko spričevalo mora:

– biti izpolnjeno na dan nakladanja pošiljke v namembno državo članico;

– biti napisano v uradnem jeziku ali jezikih namembne države članice;

– spremljati pošiljko v izvorniku;

– zagotavljati, da seme izpolnjuje vse predpisane pogoje po tem pravilniku v zvezi z uvozom iz tretjih držav;

– veljati pet dni;

– biti izdano na enem listu papirja;

– biti izpolnjeno za enega samega prejemnika;

– imeti žig v barvi, ki je drugačna od barve veterinarskega spričevala.

(3) Vzorec veterinarskega spričevala je naveden v Odločbi Evropske komisije 2002/613/ES in dosegljiv na spletnih straneh VURS.

11. člen

(veterinarski nadzor na mejnih prehodih)

Veterinarski nadzor nad pošiljkami semena za umetno osemenjevanje živali iz tretjih držav izvajajo uradni veterinarji za inšpekcijski nadzor na mejnem prehodu v skladu s pravilnikom, ki ureja veterinarske preglede proizvodov pri vnosu na teritorij iz tretjih držav (Direktiva 97/78/ES).

VI. PREPOVEDI IN DRUGI UKREPI

12. člen

(prepovedi in drugi ukrepi)

(1) Uradni veterinar lahko prepove trgovanje oziroma uvoz pošiljke semena, če ob kontroli dokumentacije ugotovi, da:

– osemenjevalno središče ni odobreno za trgovanje na teritoriju EU;

– da merjasci, od katerih je seme pridobljeno, ne izpolnjujejo zdravstvenih pogojev po tem pravilniku;

– seme ne izpolnjuje določb pravilnika, ki ureja pogoje, pod katerimi se lahko daje živalsko seme v promet (3. člen Direktive 90/429/EGS);

– pošiljke ne spremlja predpisano veterinarsko spričevalo.

(2) VURS lahko ob uvozu oziroma vstopu pošiljke semena izvede preko uradnega veterinarja še naslednje ukrepe:

– seme preda v karantenske prostore, če sumi, da je pošiljka okužena ali kontaminirana s patogenimi mikroorganizmi;

– omogoči državi izvora semena vrnitev pošiljke, če ta ne predstavlja nevarnosti širjenja kužne bolezni;

– uničenje semena, če država izvora semena v 30 dneh od obvestila, ko gre za globoko zamrznjeno seme oziroma takoj, če gre za sveže seme, ne odobri vračila semena;

– vsi nastali stroški, povezani z uničenjem semena bremenijo pošiljatelja, prejemnika ali njegovega zastopnika brez povračila s strani države.

(3) Ukrepe uradnega veterinarja iz prejšnjega odstavka mora VURS skupaj z obrazložitvijo posredovati odpremi državi članici in Evropski komisiji.

VII. NADZOR V OSEMENJEVALNIH SREDIŠČIH

13. člen

(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega pravilnika izvaja v osemenjevalnih središčih veterinarska inspekcija, ki najmanj dvakrat letno preveri izpolnjevanje predpisanih pogojev.

(2) Če so ugotovljene nepravilnosti, uradni veterinar začasno prepove uporabo opreme ali prostorov in sprejme vse potrebne ukrepe, vključno z omejitvijo ali začasno ustavitvijo pridobivanja semena. Nosilcu dejavnosti naloži odpravo nepravilnosti in določi rok za njihovo odpravo. Če se ukrepi izkažejo za nezadostne, VURS začasno prekliče odobritev. Če nosilec dejavnosti ugotovljenih nepravilnosti ne odpravi v roku, ki ga določi uradni veterinar, VURS odobritev razveljavi. O vseh spremembah glede odobritev in razlogih za njih, VURS obvešča Evropsko komisijo.

14. člen

(veterinarski pregledi izvedencev EU)

(1) Sestavni del uradnega veterinarskega nadzora v osemenjevalnem središču so tudi dodatni veterinarski pregledi na kraju samem, ki jih opravljajo veterinarski izvedenci držav članic in Evropske komisije z namenom preverjanja pogojev, ki so potrebni za zagotovitev enotne uporabe zakonodaje EU.

(2) Pogostost inšpekcijskih pregledov na kraju samem, splošni program pregledov in vodenje inšpekcijskega postopka določa Odločba Evropske komisije 98/139/ES.

VIII. KONČNE DOLOČBE

15. člen

(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se glede prašičev prenehajo uporabljati Pravilnik o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja merjascev v odobrenih osemenjevalnih središčih (Uradni list RS, št. 111/00 in 33/01 – ZVet-1) in 2. točka drugega odstavka 2. člena, 2. točka

prvega odstavka 3. člena ter 6. člen Pravilnika o zdravstveni ustreznosti in sistematičnih preiskavah plemenskih živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov (Uradni list RS, št. 49/97, 24/99, 42/99, 59/99 in 7/01).

16. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati 1. maja 2004.

Št. 323-145/2004/1

Ljubljana, dne 29. marca 2004.

EVA 2004-2311-0218

mag. Franc But l. r.

Minister

za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano

1592. Pravilnik o veterinarskih pogojih za trgovanje z govejimi zarodki na teritoriju Evropske unije ter uvoz iz tretjih držav

Na podlagi tretjega odstavka 38. člena Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01 in 110/02 - ZGO-1) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o veterinarskih pogojih za trgovanje z govejimi zarodki na teritoriju Evropske unije ter uvoz iz tretjih držav

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik v skladu z Direktivo Sveta 89/556/EGS (UL L 302/89, 19. 10. 1989) z vsemi spremembami in Odločbo Evropske komisije 113/94/ES (UL L 53/94, 24. 2. 1994) z vsemi spremembami določa pogoje, ki jih morajo izpolnjevati organizacije za pridobivanje, shranjevanje in trgovanje s svežimi in zamrznjenimi zarodki goved (v nadaljnjem besedilu: zarodki) na teritoriju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), pogoje za uvoz iz tretjih držav, obliko veterinarskega spričevala pri trgovanju na teritoriju EU in uvozu iz tretjih držav, diagnostične preiskave ter način in pogostost izvajanja nadzora.

(2) Ta pravilnik se ne uporablja za zarodke, ki nastanejo po prenosu celičnih jeder.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. **pristojni organ** za izvajanje in nadzor nad določbami tega pravilnika je Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS);

2. **veterinarski pregled** je pregled uradnega veterinarja za preveritev zdravstvenega statusa zarodkov v organizaciji za pridobivanje zarodkov;

3. **zarodek** je zgodnji razvojni stadij živali, ki ga je možno presaditi v žival prejemnico;

4. **skupina za zbiranje zarodkov** je skupina strokovnjakov pri organizaciji za zbiranje zarodkov, usposobljena za zbiranje, pripravo in shranjevanje zarodkov, ki jo odobri VURS, če izpolnjuje pogoje iz Priloge A;

5. **skupina za pridobivanje zarodkov** je skupina strokovnjakov pri organizaciji za pridobivanje zarodkov, usposobljena za pridobivanje zarodkov s tehnikami in vitro oploditvijo, ki jo odobri VURS, če izpolnjuje pogoje iz Priloge A;

6. **vodja skupine** za zbiranje in/ali pridobivanje zarodkov je veterinar, ki je odgovoren za delo in vodenje skupine ter za sprotno upoštevanje zahtev iz Priloge A;

7. **pošiljka zarodkov** je količina zarodkov, pridobljenih z enim posegom iz ene živali darovalke, za katero se izda eno veterinarsko spričevalo;

8. **država zbiranja** je država članica EU ali tretja država kjer so zarodki zbrani, pridobljeni, pripravljeni in po potrebi shranjeni in od tam poslani v državo članico;

9. **odobren diagnostični laboratorij** je laboratorij, za katerega pristojni organ ugotovi, da izpolnjuje pogoje za opravljanje diagnostičnih preiskav iz tega pravilnika;

10. **številka odobritve** je številka obrata, ki mu jo dodeli VURS po preveritvi izpolnjevanja pogojev za trgovanje na teritoriju EU;

11. **teritorij EU** je ozemlje držav članic Evropske unije, razen otočja Faroe, Grenlandije, Ceute in Mellile.

II. POGOJI ZA TRGOVANJE NA TERITORIJU EU

3. člen

(splošni pogoji)

(1) Pošiljke zarodkov morajo za trgovanje na teritoriju EU izpolnjevati naslednje pogoje:

– da je organizacija za pridobivanje in/ali zbiranje zarodkov registrirana pri VURS in vpisana na Seznam odobrenih obratov pri Evropski komisiji;

– da v organizaciji za pridobivanje in/ali zbiranje zarodkov ne veljajo nobene omejitve glede veterinarskih pogojev za trgovanje;

– da so zarodki pridobljeni s semenom bikov iz odobrenih osemenjevalnih središč v skladu s pravilnikom, ki ureja rutinske diagnostične preiskave in način zdravljenja bikov v odobrenih osemenjevalnih središčih (Direktiva 88/407/EGS);

– da so zarodki zbrani od domačega goveda, ki izpolnjuje pogoje iz Priloge B, ki je sestavni del tega pravilnika;

– da je zarodke zbrala, pridobila, pripravila in shranila skupina za pridobivanje in/ali zbiranje zarodkov, ki izpolnjuje pogoje iz Priloge A;

– da jo v namembno državo članico EU spremlja veterinarsko spričevalo na obrazcu iz Priloge C, ki je sestavni del tega pravilnika;

– da prostori organizacije za pridobivanje in/ali zbiranje zarodkov niso okuženi;

– da se organizacija za pridobivanje in/ali zbiranje zarodkov ne nahaja na okuženem območju.

(2) Če Evropska komisija Republiki Sloveniji dovoli trgovanje na teritoriju EU tudi z zarodki določenih posebnih (avtohtonih) pasem domačega goveda, ki so pridobljeni od bikov v naravnem pripustu, morajo biki izpolnjevati zdravstvene pogoje iz pravilnika, ki ureja rutinske diagnostične preiskave in način zdravljenja bikov v odobrenih osemenjevalnih središčih.

4. člen

(odobritev)

(1) V odločbi o odobritvi organizacije za pridobivanje in/ali zbiranje zarodkov mora biti poimensko navedena skupina za zbiranje zarodkov, ki mora izpolnjevati pogoje iz Priloge A, in ji VURS podeli številko odobritve. Ob vsaki večji v organizaciji zlasti, če se zamenja vodja skupine ali v primeru večjih sprememb v organizaciji, laboratorij ali opremi, mora organizacija obvestiti VURS, ki preveri, če so še izpolnjeni pogoji iz tega pravilnika.

(2) VURS obvesti druge države članice in Evropsko komisijo o odobrenih osemenjevalnih središčih in odobrenih skupinah za zbiranje zarodkov ter jih sproti obvešča o vsaki spremembi tega seznama.

(3) VURS vrši stalen nadzor v odobrenih organizacijah in v primeru neizpolnjevanja pogojev iz Priloge A začasno prepove uporabo opreme ali prostorov in sprejme vse potrebne ukrepe, vključno z omejitvijo ali začasno prepovedjo dejavnosti. Nosilcu dejavnosti naloži odpravo nepravilnosti in določi rok za njihovo odpravo. Če so takšni ukrepi nezadostni, VURS začasno prekliče odobritev, in če nosilec dejavnosti ugotovljenih pomanjkljivosti ne odpravi v roku, ki ga določi uradni veterinar, odobritev razveljavi.

(4) Če VURS odobritev v primerih iz prejšnjega odstavka prekliče oziroma razveljavi, o tem in razlogih za njih, obvesti Evropsko Komisijo.

(5) Če VURS meni, da v državi članici potrebni ukrepi niso bili sprejeti, ali da so neustrezni, o tem obvesti Komisijo, ki si pridobi mnenje enega ali več veterinarskih izvedencev Evropske komisije. Glede na to mnenje se lahko državi članici začasno prepove vstop zarodkov na svoje ozemlje, ki jih je zbrala zadevna organizacija oziroma skupina. Prepoved se lahko prekliče glede na novo mnenje, podano s strani enega ali več veterinarskih izvedencev. Veterinarski izvedenci morajo biti državljani nevtralne države članice, ki ni vpletena v spor.

5. člen

(veterinarsko spričevalo na teritoriju EU)

(1) Kadar države članice izvajajo trgovanje z zarodki, mora med prevozom do namembnega kraja vsako pošiljko spremljati veterinarsko spričevalo v originalu, ki:

– je usklajeno z vzorcem iz Priloge C, ki je sestavni del tega pravilnika;

– ga podpiše uradni veterinar;

– je izpolnjeno na dan nakladanja v jeziku, ki je razumljiv uradnemu veterinarju;

– velja pet dni;

– mora biti izdano na enem listu papirja;

– je izpolnjeno za enega samega prejemnika;

– ima žig v barvi, ki je drugačna od barve veterinarskega spričevala.

(2) Za vsako pošiljko zarodkov se izda posebno veterinarsko spričevalo na obrazcu kot je navedeno v Prilogi C.

III. POGOJI ZA UVOZ IZ TRETJIH DRŽAV

6. člen

(splošni pogoji)

Zarodke se lahko uvažajo iz držav ali dela države, ki ni članica Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: tretje države) iz organizacij za pridobivanje in/ali zbiranje zarodkov, ki so vključene na Seznam Evropske komisije. Ta seznam Evropska komisija sproti dopolnjuje in spreminja glede na zdravstveno stanje domačih goved in ga objavlja v Uradnem listu EU in na njenih spletnih straneh.

7. člen

(posebni pogoji)

(1) Zarodki se lahko uvažajo iz tretje države ali dela ozemlja tretje države, če sta država in organizacija za pridobivanje in/ali zbiranje zarodkov vključeni na Seznam Evropske komisije za trgovanje na teritoriju EU in so izpolnjeni naslednji pogoji:

– da prihajajo od živali donork zarodkov, ki so bile tik pred zbiranjem zarodkov vsaj šest mesecev na ozemlju zadevne tretje države in iz največ dveh čred, ki izpolnjujejo zahteve, da so uradno proste tuberkuloze, goveje bruceloze in enzootske goveje levkoze,

– da je zagotovljeno ustrezno zdravstveno stanje goved, drugih domačih in divjih živali v tretji državi, pri čemer se posebno upošteva eksotične bolezni živali v tretji državi ter zdravstveno stanje v sosednjih območjih, če bi to lahko ogrozilo zdravje ljudi in živali v državah članicah,

– da poteka redno in hitro sporočanje informacij o izbruhu kužne bolezni na svojem območju, zlasti bolezni s seznama A in B Mednarodnega urada za epizoonoze (OIE);

– da predpisi tretje države urejajo ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje določenih kužnih bolezni pri govedu,

– da je zagotovljena struktura veterinarskih služb v tretji državi in njihova pooblastila,

– da je zagotovljena organizacija in ustrezno izvajanje ukrepov za preprečevanje in nadzor nad kužnimi boleznimi živali.

(2) Pri določanju pogojev glede zdravstvenega stanja živali za slinavko in parkljevko je treba upoštevati, da:

– se lahko uvaža le zamrznjene zarodke iz tretjih držav, kjer se izvaja cepljenje proti slinavki in parkljevki. Zarodki morajo biti shranjeni pod odobrenimi pogoji najmanj 30 dni pred odpremo (Direktiva 89/556/EGS),

– živali donorka morajo prihajati z gospodarstva, kjer ni bila nobena žival cepljena proti slinavki in parkljevki 30 dni pred zbiranjem, in v katerem ne veljajo nobeni ukrepi preprečitve ali karantene.

8. člen

(veterinarsko spričevalo za tretje države)

(1) Zarodke mora ob uvozu pošiljke na teritorij EU spremljati veterinarsko spričevalo, ki ga izpolni in podpiše uradni veterinar tretje države izvoznice. Veterinarsko spričevalo mora:

– biti izpolnjeno na dan nakladanja pošiljke v namembno državo članico;

– biti napisano v uradnem jeziku ali jezikih namembne države članice;

– spremljati pošiljko v izvorniku;

– zagotoviti, da zarodki izpolnjujejo vse predpisane pogoje po tem pravilniku v zvezi z uvozom iz tretjih držav;

– veljati pet dni;

– biti izdano na enem listu papirja;

– biti izpolnjeno za enega samega prejemnika;

– imeti žig v barvi, ki je drugačna od barve veterinarskega spričevala.

(2) Veterinarsko spričevalo iz prejšnjega odstavka se izda na obrazcu, ki je kot priloga naveden v Odločbi Evropske komisije 92/471/ES (UL L 270, 15. 9. 1992).

9. člen

(prepoved uvoza iz tretjih držav)

(1) Vsaka pošiljka zarodkov, ki vstopa na teritorij EU, mora biti pregledana, preden se sprost v promet ali carinski postopek. Vstop takih zarodkov na teritorij EU se prepove, če uradni veterinar na meji ugotovi, da:

– zarodki izvirajo iz ozemlja ali dela ozemlja tretje države, ki ni na Seznamu Evropske komisije;

– je zarodke zbrala, pridobila in shranila skupina, ki ni na Seznamu odobrenih organizacij;

– zarodki izhajajo z ozemlja ali dela ozemlja tretje države, iz katere je uvoz prepovedan zaradi kužnih bolezni, ki se lahko prenašajo z zarodki, ali če to opravičuje kakšen drug razlog, povezan z zdravstvenim varstvom živali, ki bi lahko ogrozil zdravje govedi v državi članici;

– veterinarsko spričevalo, ki spremlja pošiljko zarodkov ni skladno s prejšnjim členom tega pravilnika.

(2) Prejšnji odstavek ne velja za pošiljke zarodkov v tranzitu, ki pridejo na carinsko območje teritorija EU in so namenjene v kraj izven carinskega območja teritorija EU, razen če se carinski tranzit opusti in pride do vstopa pošiljke na teritorij EU.

IV. ZAŠČITNI IN KONTROLNI UKREPI

10. člen

(zaščitni ukrepi)

(1) Če se v Republiki Sloveniji pojavi ali razširi kužna bolezen, ki se lahko prenaša z zarodki, ali obstaja kakšen drug razlog, povezan z zdravstvenim varstvom živali, ki bi lahko ogrozil zdravje goved v državi članici, VURS predpiše obvezen program nadzora za celotno območje države ali za del njenega ozemlja.

(2) Program mora vsebovati:

– podatke o razširjenosti bolezni v državi;

– razloge za uvedbo programa (pomembnost bolezni in zmanjševanje stroškov ob izbruhu bolezni);

– območje, kjer se bo program nadzora izvajal;

– statusne kategorije živali v obratih, kjer se bo program izvajal;

– postopke preiskav, ki bodo uporabljeni v programu;

– postopke spremljanja in nadziranja programa;

– ukrepe, ki se bodo izvajali v primerih, če se organizaciji odobritev preklic ali razveljavi;

– ukrepe, če so rezultati laboratorijskih preiskav pozitivni.

(3) Ukrepe iz sedme in osme alineje prejšnjega odstavka in preklic takšnih ukrepov VURS nemudoma sporoči drugim državam članicam in Evropski komisiji, skupaj z obrazložitvijo izvajanja ukrepov.

(4) Program nadzora in vsako spremembo ali dopolnitev programa predloži VURS Evropski komisiji v odobritev.

(5) Če Evropska komisija dovoli Republiki Sloveniji uveljavljati dodatne zaščitne ukrepe, ti ne smejo presegati tistih, ki jih Republika Slovenija zahteva na svojem ozemlju. Odločba Evropske komisije se objavi v Uradnem listu EU.

11. člen

(sodelovanje med VURS in Evropsko komisijo)

(1) Sestavni del uradnega veterinarskega nadzora so tudi dodatni veterinarski pregledi na kraju samem, ki jih opravljajo veterinarski izvedenci držav članic in Evropske komisije, v sodelovanju z VURS ali tretjih držav, z namenom preverjanja pogojev, ki so potrebni za zagotovitev enotne uporabe zakonodaje EU.

(2) Veterinarske izvedence iz držav članic, ki so pooblaščen za inšpekcijske preglede na kraju samem, imenuje Evropska komisija na predlog držav članic in krije vse z njimi povezane stroške. Če se izvaja pregled v Republiki Sloveniji, zagotavlja VURS izvedencem vso potrebno pomoč.

(3) Pogostost inšpekcijskih pregledov na kraju samem, splošni program pregledov in vodenje inšpekcijskega postopka so predpisani v Odločbi Evropske komisije 98/139/ES (UL L 38, 12. 2. 1998).

12. člen

(inšpekcijski nadzor v tretjih državah in na meji)

(1) Za veterinarske preglede pri uvozu zarodkov iz tretjih držav se uporabljajo določbe pravilnika, ki ureja veterinarske preglede proizvodov živalskega porekla pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav (Direktiva 97/78/EGS) ter pravila in splošna načela, ki se uporabljajo med inšpekcijskim nadzorom v tretjih državah ali med inšpekcijskim nadzorom na meji pri uvozu iz tretjih držav.

(2) Če VURS pri nadzoru iz prejšnjega odstavka ugotovi nepravilnosti, o tem obvesti tretjo državo zbiranja zarodkov. Če tretja država obvestilu ugovarja, o prepovedi odloči Evropska Komisija, ki lahko prepove vnos zarodkov na njihovo ozemlje in hkrati razveljavi odobritev organizacije za zbiranje zarodkov iz te tretje države.

V. KONČNE DOLOČBE

13. člen

(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se glede govejih zarodkov prenehajo uporabljati:

– Pravilnik o pogojih za zbiranje, pridobivanje, pripravo, shranjevanje, presajanje in promet z živalskimi zarodki (Uradni list RS, št. 55/99);

– Pravilnik o pogojih za določitev živali – darovalk jajčnih celic in zarodkov (Uradni list RS, št. 55/99);

– 14. člen Pravilnika o zdravstveni ustreznosti in sistematičnih preiskavah plemenskih živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov (Uradni list RS, št. 49/97, 24/99, 42/99, 59/99 in 7/01).

14. člen

(uveljavitev pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati 1. maja 2004.

Št. 323-130/2004

Ljubljana, dne 5. aprila 2004.

EVA 2004-2311-0217

mag. Franc But I. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRILOGA A

POGLAVJE I

Splošni pogoji za odobritev skupin za zbiranje in pridobivanje zarodkov

Za pridobitev številke odobritve mora vsaka skupina za zbiranje zarodkov izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) zbiranje, pridobivanje in shranjevanje zarodkov mora opravljati veterinar skupine ali eden ali več tehnikov, ki so usposobljeni za zbiranje, pridobivanje, pripravo, in shranjevanje zarodkov in so seznanjeni z osnovnimi tehnikami razkuževanja. Zanje je odgovoren veterinar skupine;

(b) biti mora pod stalnim nadzorom uradnega veterinarja;

(c) imeti mora stalni ali mobilni laboratorij, kjer se zarodki pripravljajo, pregledujejo in embalirajo ter predpisano označujejo. Laboratorij mora imeti vsaj delovno površino, mikroskop in opremo za zamrzovanje;

(d) stalni laboratorij mora imeti naslednje prostore:

– prostor za pridobivanje zarodkov, ki je fizično ločen od prostora, v katerem se izpirajo zarodki od darovalk,

– prostor za čiščenje in sterilizacijo instrumentov in opreme, ki se uporablja pri zbiranju in pridobivanju zarodkov,

– kadar se izvaja na zarodku mikromanipulacija, ki vključuje penetracijo ovojnice (zone pelucide), se to opravlja v protiprašni komori. Prostori se morajo primerno očistiti in razkužiti pred vsakim naslednjim pridobivanjem nove serije zarodkov;

(e) mobilni laboratorij mora biti prirejen tako, da je sestavljen iz dveh ločenih delov,

– enega za pregled in pripravo zarodkov (čisti del) in

– drugega, ki je namenjen za namestitve opreme in materialov, ki so bili v stiku z živalmi donorji.

Poleg pogojev iz točk (a) do (e) tega poglavja mora skupina za pridobivanje zarodkov, ki želi biti odobrena kot skupina za pridobivanje in pripravo zarodkov z *in vitro* oplojevanjem in/ali *in vitro* kulturami, izpolnjevati naslednje dodatne zahteve:

(f) osebe mora biti ustrezno usposobljeno glede kontrole nad boleznijo in laboratorijskim (delovnim) postopkom pri pripravi zarodkov, zlasti pa o postopkih za delo v sterilnih razmerah;

(g) stalni laboratorij za pripravo zarodkov mora:

– imeti primerno opremo in prostore, vključno s posebnim prostorom za pridobivanje jajčnih celic iz jajčnikov ter posebnimi prostori ali delovnimi mesti za pripravo jajčnih celic in zarodkov ter shranjevanje zarodkov,

– imeti prostore s protiprašno komoro, pod katero morajo biti obdelane vse jajčne celice, seme in zarodki; vendar pa se lahko centrifugiranje semen izvaja zunaj protiprašne komore, ob upoštevanju vseh higienskih ukrepov;

(h) kadar se jajčne celice in druga tkiva zbirajo v klavnicah, mora biti na voljo primerna oprema za higieničen in varen način zbiranje, prevoza jajčnikov ter drugih tkiv v laboratorij za pripravo zarodkov.

Zaradi sterilizacije opreme in priprave materialov, ki so nujno potrebni pri pridobivanju in pripravi zarodkov, mora biti mobilni laboratorij v neprekinjenem stiku s stalnim laboratorijem.

POGLAVJE II

Dodatni pogoji, ki jih mora izpolnjevati odobrena skupina za zbiranje, pridobivanje, pripravo, shranjevanje in trgovanje zarodkov**1. Zbiranje in/ali pridobivanje**

(a) zarodke zbira in pridobiva odobrena skupina za zbiranje zarodkov, tako da ti ne pridejo v stik z drugo pošiljko zarodkov, ki ne izpolnjuje zahtev tega pravilnika;

(b) zarodki se zbirajo v prostoru, ki je ločen od drugih prostorov ali kmetijskega gospodarstva, in je dobro vzdrževan ter se ga lahko čisti in razkužuje;

(c) zarodki se pridobivajo (pregledajo, preperejo, pripravijo in shranijo v sterilne in označene posode) v stalnem ali mobilnem laboratoriju, ki se ne sme nahajati na območju, kjer veljajo ukrepi prepovedi ali karantene;

(d) vse kar pride v kontakt z zarodki ali darovalkami, mora biti pred uporabo razkuženo ali sterilizirano;

(e) vsi dodatki živalskega porekla, ki se uporabljajo v postopku zbiranja, pridobivanja, priprave, presajanja in shranjevanja zarodkov, ne smejo predstavljati nevarnosti za okužbo zarodka. Vsi mediji in raztopine morajo biti pred uporabo sterilizirani z metodami, ki jih je priporočilo Mednarodno združenje za prenos zarodkov (International Embryo Transfer Society – v nadaljnjem besedilu: IETS). Priporočilo združenja velja tudi za dodajanje antibiotikov v medije;

(f) vsa laboratorijska steklovina mora biti pred uporabo sterilizirana;

(g) sredstva za zamrzovanje, v katerih se zarodki zamrzujejo, se predhodno ne smejo uporabljati za zamrzovanje drugih proizvodov živalskega porekla;

(h) vsaka posamezna slamica z zarodkom in posode za njihovo shranjevanje morajo biti ustrezno označeni oziroma šifrirani tako, da je mogoče razbrati datum pridobivanja in zamrzovanja, vrsto in pasmo živali, identifikacijsko številko darovalke in očeta zarodka ter registrsko številko skupine. Obliko tega kodnega označevanja določi Evropska komisija;

(i) zarodki morajo biti vsaj desetkrat preprani v sterilnem mediju za zarodke, ki se vsakič zamenja in, razen če v točki

(m) tega odstavka ni drugače določeno, vsebuje tripsin v skladu z mednarodno priznanimi postopki. Količina medija mora biti najmanj stokrat večja od količine medija z zarodkom. Za vsako prepranje v sterilnem mediju se mora uporabiti druga sterilna mikropipeta ali mikropipeta za enkratno uporabo;

(j) po zadnjem pranju se vsak zarodek mikroskopsko pregleda pod najmanj 50 kratno povečavo po celi površini, da

se ugotovi ali je ovojnica (zona pelucida) nepoškodovana in na njej niso prisotne nobene celice ali tuji delci. Kakršna koli mikromanipulacija, ki vključuje penetracijo ovojnice zarodka (zone pelucide), se mora izvajati v za ta namen odobrenih prostorih ter po zadnjem izpiranju in pregledu. Taka mikromanipulacija se lahko izvaja samo na zarodku z nepoškodovano ovojnico (zono pelucido);

(k) vsi zarodki iz serije, ki so po pregledu iz prejšnje točke ustrezni, morajo biti shranjeni v sterilnih zaprtih slamnicah. Vsaka posamezna slamnica z zarodki in posode za shranjevanje morajo biti ustrezno označeni oziroma šifrirani tako, da je mogoče določiti datum pridobivanja in zamrzovanja, vrsto in pasmo živali, identifikacijsko številko darovalke in očeta zarodka ter veterinarsko registrsko številko skupine;

(l) Vsi zarodki, ki se zamrzujejo morajo biti zamrznjeni v čim krajšem času po pregledu in shranjeni v prostoru, ki je pod kontrolo vodje skupine in nadzorom uradnega veterinarja;

(m) do sprejetja protokola o encimatskih obdelavah zarodkov veljajo nacionalni predpisi o uporabi tripsina, v skladu s splošnimi določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti.

(n) vsaka skupina mora shranjevati vzorce raztopine za izpiranje zarodkov, raztopine za prepiranje zarodkov, poškodovanih in neuporabnih zarodkov, ter neoplojenih jajčnih celic za potrebe nadzora oziroma za uradne bakteriološke in virološke preiskave. Postopek za jemanje vzorcev pri izvajanju takih pregledov, skupaj s standardi, ki jih je treba doseči, določi Evropska komisija. Če se določeni standardi ne dosežejo, VURS ki je izdala skupini odobritev, le to prekliče oziroma razveljavi;

(o) vsaka skupina mora voditi evidenco svojih dejavnosti v zvezi z zbiranjem zarodkov 12 mesecev pred in 12 mesecev po shranjevanju, vključno z:

– vrsto in pasmo, starostjo in identifikacijsko številko staršev zarodka;

– mestom zbiranja, priprave in hranjenja zarodkov;

– označbo zarodka, skupaj s podrobnostmi o njihovi namembnosti, če je ta znana;

– podrobnosti o tehnikah mikromanipulacije, ki vključujejo penetracijo ovojnice zarodka (zone pelucide) ali drugih tehnikah, kot sta *in vitro* oplojevanje in/ali *in vitro* kulture, ki so bile izvedene na zarodkih. Pri zarodkih, pridobljenih z *in vitro* oplojevanjem, se lahko identifikacija nanaša na serijo, vendar pa mora vključevati podrobnosti o datumu in kraju zbiranja jajčnikov in/ali jajčnih celic. Prav tako mora biti razpoznavna identifikacija izvorne črede živali darovalke.

Pogoji iz točk (a) do (o) se uporabljajo za zbiranje, pridobivanje, shranjevanje in prevoz jajčnikov, jajčnih celic in drugih tkiv za uporabo pri *in vitro* oplojevanju in/ali *in vitro* kulturah. Poleg tega se uporabljajo naslednji dodatni pogoji:

(p) kadar se jajčniki in druga tkiva zbirajo v klavnici, mora biti ta uradno odobrena in pod nadzorom uradnega veterinarja, ki je odgovoren za izvajanje veterinarsko-sanitarnih pregledov darovalk pred zakolom in po njem;

(q) materiali in oprema, ki prihajajo v neposreden stik z jajčniki in drugimi tkivi, morajo biti pred uporabo sterilizirani in se po sterilizaciji uporabljati izključno za te namene. Posebna oprema se uporablja pri ravnanju z jajčnimi celicami in zarodki iz različnih serij živali darovalk;

(r) vnos jajčnikov in drugih tkiv v laboratorij za pripravo zarodkov ni dovoljen do dokončnega pregleda vseh zaklanih živali iz določene partije (serije) klanja. Če se pri živali darovalki ali pri katerikoli živali, zaklanih na isti dan v isti klavnici, ugotovi pomembna kužna bolezen, je treba vsa odvzeta tkiva iz te (partije) serije darovalk izslediti in zavreči;

(s) postopek prepranja in pregleda iz točk (i) in (j) se izvede po koncu kultiviranja zarodkov;

(t) kakršnakoli mikromanipulacija, ki vključuje penetracijo ovojnice zarodka (zone pelucide), se izvede v skladu z določbami točke (j) potem, ko so izvedeni postopki iz

točke (s);

(u) v isti embalaži za shranjevanje/slamici ali ampuli se lahko shranjujejo le zarodki, ki so bili pridobljeni iz ene serije darovalk.

2. Shranjevanje

Vsaka skupina zagotovi, da so zarodki shranjeni pri ustreznih temperaturah v prostorih, ki jih je za ta namen odobril pristojni organ.

Za odobritev morajo ti prostori:

– imeti vsaj prostor, ki se ga da zakleniti in je namenjen izključno za shranjevanje zarodkov;

– da je možno prostore učinkovito čistiti in razkuževati;

– da se vodijo evidence vseh premikov zarodkov (v in iz prostora za shranjevanje). V teh evidencah mora biti razviden zlasti končni namembni kraj premika zarodka;

– morajo biti pod nadzorom uradnega veterinarja.

VURS lahko v teh prostorih za shranjevanje zarodkov, odobri tudi hranjenje semen, ki izpolnjuje pogoje iz pravilnika, ki ureja pogoje za odobritev in nadzor osemenjevalnih središč za pridobivanje skladiščenje in promet z živalskim semenom.

3. Prevoz

Promet z zarodki je dovoljen pod pogojem, da so shranjeni v ustrezno zaprtih in vidno označenih posodah, ki so bile predhodno očiščene, razkužene in sterilizirane ves čas od odobrenih skladiščnih prostorov do prihoda v kraj namembnosti.

Posode morajo biti označene tako, da se številka ujema s številko na spremljajočem veterinarskem spričevalu.

PRILOGA B

Pogoji za določitev živali – darovalk jajčnih celic in zarodkov

1. Za namen zbiranja zarodkov morajo živali darovalke izpolnjevati naslednje pogoje:

(a) na teritoriju EU ali v tretji državi morajo bivati vsaj šest mesecev;

(b) v izvorni čredi morajo biti vsaj 30 dni pred zbiranjem;

(c) izhajati morajo iz čred, ki:

– so uradno proste tuberkuloze,

– so uradno proste bruceloze ali proste bruceloze,

– proste enzooske goveje levkoze,

odstopanje od prejšnje alinee je dovoljeno, če so pridobile potrdilo, da v zadnjih treh letih v čredi ni bilo nobenega kliničnega primera enzooske goveje levkoze;

(d) v zadnjem letu niso bile v čredi (ali čredah), ki bi kazale klinične znake infekcijskega bovinega rinotraheitisa/infekcijskega pustularnega vulvovaginitisa;

(e) na dan zbiranja zarodkov:

– se mora krava darovalka nahajati na kmetijskem gospodarstvu, na katerem ne veljajo ukrepi veterinarske prepovedi ali karantene;

– krava darovalka ne sme kazati nobenih kliničnih znakov bolezni.

2. Pogoji iz prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za žive živali, namenjene za darovalke jajčnih celic z odvzemom jajčec (OPU) ali operativno odstranitvijo jajčnikov.

3. Kadar gre za darovalke jajčnikov in drugih tkiv, ki se zbirajo po zakolu v klavnici, te ne smejo biti določene za zakol v okviru nacionalnega programa za izkoreninjenje bolezni, niti ne smejo izvirati iz kmetijskega gospodarstva, za katerega veljajo ukrepi zaradi bolezni živali.

4. Klavnica, kjer se zbirajo jajčniki in druga tkiva, se ne sme nahajati na območju, za katerega veljajo ukrepi veterinarske prepovedi ali karantene.

1. Pošiljatelj (polno ime in naslov):	VETERINARSKO SPRIČEVALO Št. Izvirnik
	2. Država članica zbiranja:
3. Prejemnik (polno ime in naslov): – začetni: – končni:	4. Pristojni organ (ministrstvo): 5. Pristojni organ (na lokalni ravni):
<i>Opombe:</i> (a) Za vsako posamezno pošiljko zarodkov se mora predložiti posamezno spričevalo.	(b) Izvirnik spričevala mora spremljati pošiljko do končnega namembnega kraja.
6. Kraj nakladanja: 7. Ime in naslov skupine za zbiranje zarodkov:	8. Prevozno sredstvo: 9. Kraj in namembna država članica:
10. Registrska številka skupine za zbiranje zarodkov: 11. Številka in kodna oznaka posod z zarodki:	12. Identifikacija pošiljke: (a) število zarodkov: (b) datum(i) zbiranja: (c) pasma goveda: (1) (d) zarodki, pridobljeni z naravno/in vitro (2) oploditvijo, na katerih je opravljena/ni opravljena(2) penetracija ovojnice (zone pelucide)
13. Podpisani uradni veterinar potrjuje, da so: (a) bili zgoraj navedeni zarodki zbrani, pridobljeni in shranjeni pod pogoji, ki izpolnjujejo standarde, določene v Direktivi Sveta 89/556/EGS; (b) zgoraj opisani zarodki, so bili poslani na kraj odpreme v zapečatenih posodah pod pogoji, ki ustrezajo določbam Direktive Sveta 89/556/EGS.	
Izdano v:, dne (kraj) (datum) (Podpis uradnega veterinarja) (3) (Ime s tiskanimi črkami, kvalifikacije, naziv) Žig (3)	
(1) ni potrebno izpolniti za zarodke, ki so bili zbrani, pripravljeni in shranjeni pred 1.marcem 1994. (2) neustrezno prečrtaj. (3) žig in podpis v drugi barvi kot tisk.	

1593. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati akvakulture in njihovi proizvodi za trgovanje na teritoriju EU

Na podlagi sedmega odstavka 24. člena, drugega odstavka 25. člena in desetega odstavka 27. člena Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01 in 110/02 – ZGO-1) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o spremembah in dopolnitvah pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati akvakulture in njihovi proizvodi za trgovanje na teritoriju EU

1. člen

V Pravilniku o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati akvakulture in njihovi proizvodi za trgovanje na teritoriju EU (Uradni list RS, št. 18/04) se v prvem odstavku 7. člena na koncu točke c) pika nadomesti s podpičjem in doda točka d), ki se glasi:

»d) ob vnosu rib, iker in zaroda živih farmsko gojenih rib iz ribogojnic, okuženih z infekcijsko hematopoetsko nekrozo in virusno hemoragično septicemijo v drugo okuženo ribogojnico, se uporablja zdravstveno spričevalo iz 6. poglavja Priloge E.«.

2. člen

Prvi odstavek 14. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če se v odobreno območje ali v območje, ribogojnico oziroma gojišče z odobrenim programom vnašajo gojene akvakulture, ki ne spadajo med vrste, dovzetne za bolezni s seznama II Priloge A, jih mora v skladu z 11. členom tega pravilnika spremljati zdravstveno spričevalo, kot je navedeno v Odločbi 2003/390/ES (UL L 135, 3. 6. 2003), ki potrjuje, da prihajajo iz:

- območja z enakim zdravstvenim statusom;
- odobrene ribogojnice v neodobrenem območju;
- ribogojnice, ki se nahaja v neodobrenem območju,

pod pogojem, da v ribogojnici ni rib, ki spadajo med vrste, ki so dovzetne za bolezni s seznama II Priloge A, in da ribogojnica oziroma gojišče nima stika z vodotokom, obalnimi vodami ali vodami rečnega ustja.«.

3. člen

V prvem odstavku 15. člena se točki a) in b) spremenita tako, da se glasita:

»a) če se vnašajo v odobreno območje oziroma območje z odobrenim programom, morajo biti v skladu z določbami 11. člena tega pravilnika opremljeni z zdravstvenim spričevalom, kot je navedeno v Odločbi 2003/390/ES, ki potrjuje, da prihajajo z območja z enakim zdravstvenim statusom;

b) če se vnašajo na neodobrenem območju v odobreno ribogojnico, odobreno gojišče ali ribogojnico in gojišče z odobrenim programom, morajo biti v skladu z 11. členom tega pravilnika opremljeni z zdravstvenim spričevalom, kot je navedeno v Odločbi 2003/390/ES, ki potrjuje, da prihajajo iz odobrenega območja;«.

4. člen

V prvem odstavku 19. člena se besedilo »predpiše Evropska komisija« nadomesti z besedilom »določata Odločbi 2003/804/ES (UL L 302, 20. 11. 2003) in 2003/858/ES (UL L 305, 7. 11. 2002)«.

5. člen

V 22. členu se pred piko doda besedilo »in za školjke glede *Bonamia ostreae* in *Marteilla refringens* v skladu z Odločbo 2002/878/ES (UL L 305, 7. 11. 2002)«.

6. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. maja 2004.

Št. 323-01-134/2003-1
Ljubljana, dne 7. aprila 2004.
EVA 2004-2311-0223

mag. Franc But l. r.
Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

1594. Pravilnik o spremembi in dopolnitvi pravilnika o ukrepih za nadzor nad določenimi boleznimi rib (ISA, VHS in IHN)

Na podlagi šestega odstavka 6. člena in prvega odstavka 77. člena Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01 in 110/02 – GO-1) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o spremembi in dopolnitvi pravilnika o ukrepih za nadzor nad določenimi boleznimi rib (ISA, VHS in IHN)

1. člen

V Pravilniku o ukrepih za nadzor nad določenimi boleznimi rib (ISA, VHS in IHN) (Uradni list RS, št. 18/04) se 6. člen spremeni tako, da se glasi:

»6. člen

(vzorčenje, ravnanje v primeru suma in diagnostične metode)

(1) Če je podan sum, da so ribe okužene z ISA, mora imetnik ribogojnice o tem nemudoma obvestiti NVI, ki opravi klinični pregled rib in odvzame vzorce za laboratorijsko preiskavo. Za laboratorijsko preiskavo se odbere ribe, ki kažejo klinične znake, ter še žive ali na ledu dostavi v pooblaščen laboratorij.

(2) Imetnik ribogojnice mora še pred prihodom strokovnjaka NVI zagotoviti pogoje za preprečevanje širjenja bolezni, kot so opustitev prodaje živih in mrtvih rib, prepoved vstopa nepooblaščenim osebam, neškodljivo odstranjevanje mrtvih rib in menjava delovne obleke in obutve delavcev, preden zapustijo ribogojnico.

(3) Ob sumu, da se je pojavila ISA, VURS nemudoma skliče člane DSNB, ki vodi in nadzira ukrepe za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje bolezni.

(4) Vzorce, diagnostične metode in ukrepi v primeru suma so določeni v Odločbi 2003/466/ES (UL L 156, 25. 6. 2003)«.

2. člen

Za 11. členom se doda nov 11.a člen, ki se glasi:

»11.a člen

(podrobnejši pogoji)

Podrobnejši pogoji glede ravnanja v primeru suma in potrditve ISA, določanja območij, izpraznitve ribogojnic,

vzpostavitve in preklica nadzorovanih območij ter izvajanju uradnega nadzora so določeni v Odločbi 2003/466/ES.«.

3. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. maja 2004.

Št. 323-01-106/2003-1
Ljubljana, dne 7. aprila 2004.
EVA 2004-2311-0222

mag. Franc But l. r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

1565. Zakon o pravdnem postopku (ZPP-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo)	4157
1566. Zakon o javnih naročilih (ZJN-1-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)	4200
1567. Zakon o zdravstveni inšpekciji (ZZdrl-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)	4227
1568. Zakon o lekarniški dejavnosti (ZLD-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)	4230
1569. Zakon o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)	4234
1570. Zakon o zdravniški službi (ZZdrS-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo)	4247
1571. Zakon o socialnem varstvu (ZSV-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)	4256

VLADA

1572. Uredba o območjih omejene rabe prostora zaradi jedrskega objekta in o pogojih gradnje objektov na teh območjih	4282
1573. Uredba o tarifnem sistemu za prodajo električne energije	4290
1588. Uredba o spremembi Uredbe o določitvi zneska trošarine za mineralna olja in plin	4329

MINISTRSTVA

1574. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o usposabljanju in vključevanju mladih raziskovalcev v raziskovalne in visokošolske organizacije	4291
1575. Pravilnik o vsebini programov dela, načinu dopolnitve oziroma spreminjanja programa dela in poročanja organizacij proizvajalcev vina	4293
1589. Pravilnik o strokovnih, kadrovskih in tehničnih pogojih za opravljanje poskusov na živalih	4330
1590. Pravilnik o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja bikov v odobrenih osemenjevalnih središčih	4333
1591. Pravilnik o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja merjascev v odobrenih osemenjevalnih središčih	4335
1592. Pravilnik o veterinarskih pogojih za trgovanje z govejimi zarodki na teritoriju Evropske unije ter uvoz iz tretjih držav	4338
1593. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati akvakulture in njihovi proizvodi za trgovanje na teritoriju EU	4344
1594. Pravilnik o spremembi in dopolnitvi pravilnika o ukrepih za nadzor nad določenimi boleznimi rib (ISA, VHS in IHN)	4344

1576. Minimalna zajamčena donosnost na vplačano čisto premijo prostovoljnega dodatnega zavarovanja za mesec marec 2004	4316
1577. Seznam zdravil, za katera je oziroma bo prenehalo veljati dovoljenje za promet na predlog imetnika dovoljenja	4316

BANKA SLOVENIJE

1578. Sklep o pogojih, ki jih mora izpolnjevati bančni kreditni posrednik	4318
1579. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic	4319

OBČINE

KOČEVJE

1580. Pravilnik o vrednotenju, financiranju, koriščenju in upravljanju javnih športnih objektov v Občini Kočevje	4324
1581. Tarifni pravilnik za obračun oskrbe s pitno vodo iz vodovodnih sistemov v upravljanju javnega podjetja Hydrovod d.o.o. v Občini Kočevje	4325

KOMEN

1582. Sklep o ponovni javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Sežana za obdobje 1986–2000 (urbanistična zasnova za naselji Štanjel in Kobdijl) ter sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin družbenega plana Občine Sežana za obdobje 1986–1990–2000 za območje obravnavane urbanistične zasnove	4327
---	------

NOVO MESTO

1583. Sklep o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti DOLŽ	4327
---	------

1584. Sklep o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti GABRJE	4328
---	------

1585. Sklep o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti PODGRAD	4328
--	------

1586. Sklep o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti MALI SLATNIK	4328
---	------

1587. Sklep o javni razpravi investicijskega programa za investicije v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004–2009 v krajevni skupnosti URŠNA SELA	4329
---	------

PRAVKAR IZŠLO

Dr. Darko Maver in soavtorji

KRIMINALISTIKA

uvod · taktika · tehnika

Profesor kriminalistike dr. Darko Maver je zbral 15 soavtorjev, strokovnjakov za posamezna področja kriminalistične taktike in tehnike. Nastala je knjiga, kakršna v slovenskem prostoru še ni bila izdana.

Poleg teorije kriminalistike, zgodovine in drugih klasičnih znanj je knjiga tudi pravi leksikon o novih taktikah in tehnikah pri odkrivanju storilcev kaznivih dejanj. Podrobno razloži postopek ugotavljanja DNK, strokovno se ukvarja z drugimi sledmi, kot je npr. odtis obuvala v znanem celjskem procesu, in drugimi kriminalističnimi metodami in tehnikami.

Zato ni le dragoceno študijsko gradivo za bodoče pravnike in diplomante policijske fakultete, temveč tudi dragocen priročnik za sodnike kazenskega prava, tožilce in odvetnike, ki odigrajo vsak svojo vlogo v posameznem kazenskem postopku.

Knjiga formata 16,5 x 23,5 cm obsega 620 strani s številnimi barvnimi fotografijami, skicami in grafi. Ne nazadnje pa so v knjigi, kot je sedaj moderno, na koncu vsakega poglavja tudi vprašanja za razmislek, na katera bodo morali odgovarjati študentje, če bodo želeli opraviti izpit iz kriminalistike.

Cena: 15.950 SIT z DDV

260931

NAROČILNICAUradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana
www.uradni-list.siNaročite po faksu: **01/425 14 18**

S tem nepreklicno naročam

• Kriminalistika– 260931 **15.950** SIT z DDV

Štev. izvodov

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka**Davčni zavezanec**☐ DA☐ NE

Firma – ime naročnika

Sektor – oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščen osebe

Žig

CD-ROM za leto 2003

POPUSTI

- ob nakupu vseh letnikov hkrati vam nudimo 20-odstotni popust,
- ob nakupu vsaj štirih letnikov hkrati 10-odstotni popust,
- naročnikom, ki že imajo vse letnike, pri nakupu letnika 2003 priznamo 10-odstotni popust (označi).

ZALOŽBA

Uradni list
Republike Slovenije

Slovenska 9
1000 Ljubljana

NAROČILA

tel.: 01/200 18 38

faks: 01/425 14 18

e-pošta:
prodaja@uradni-list.si

internet:
www.uradni-list.si

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Zgoščenka (CD-ROM) vsebuje celotno vsebino uradnega lista posameznega letnika.

Na zaslonu se posamezne številke uradnega lista pojavljajo prav v takšni obliki kot na papirju! Letno kazalo predpisov (register) je v celoti povezano s posameznimi številkami, tako da s klikom miške takoj dobimo tisto stran, kjer je objavljen iskani dokument. Še posebej uporabna je možnost iskanja po polnem besedilu objav celotnega letnika.

Zgoščenko lahko naročite tako, da pošljete izpolnjeno spodnjo naročilnico ali pa obiščete spletno prodajalno na naših spletnih straneh <http://www.uradni-list.si/>.

CENIK CD-ROM Uradni list Republike Slovenije posamezni letnik		
Število uporabnikov	Cena v SIT	Cena z DDV (8,5%) v SIT
1 uporabnik	14.000	15.190
2–5 uporabnikov	17.500	18.988
6–10 uporabnikov	21.800	23.653
11–25 uporabnikov	29.000	31.465
26–50 uporabnikov	45.000	48.825

N A R O Č I L N I C A

Nepreklicno naročam CD-ROM		Letnik	Štev. uporabnikov	Štev. izvodov
Ime in priimek		1995		
Podjetje		1996		
Sektor		1997		
Davčna št.	Dav. zav. DA NE	1998		
Naslov		1999		
Pošta		2000		
Datum	Podpis	2001		
		2002		
Imam vse letnike do leta 2003		DA NE	2003	

PRAVKAR IZŠLO

Predpisi o javnih naročilih

z uvodnimi pojasnili **Igorja Šoltesa**

Spremembe in dopolnitve zakona o javnih naročilih, ki so začele veljati 30. januarja 2004, so lahko korak k boljši praksi javnega naročanja, v uvodnih pojasnilih ugotavlja bivši direktor Urada za javna naročila Igor Šoltes. Ob tem posebej opozarja na nove določbe zakona, ki bodo poenostavile javno naročanje, hkrati pa tudi na tiste zakonske rešitve, ki odpirajo nova vprašanja.

V novi knjigi, ki je izšla v Zbirki predpisov, objavljamo:

- prečiščeno besedilo zakona o javnih naročilih,
- zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o javnih naročilih (ZJN-1A),
- prečiščeno besedilo zakona o reviziji postopkov javnega naročanja,
- posamezne člene zakona o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva,
- uredbo o izvedbi postopkov oddaje skupnih javnih naročil za potrebe upravnih organov in stvarno kazalo zakona o javnih naročilih, ki ga je pripravila mag. Margit Čampa.

Cena: 260944 broširane izdaje **4200 SIT**
260945 vezane izdaje **4800 SIT**

NAROČILNICA

Uradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana
www.uradni-list.si

Naročite po faksu: **01/425 14 18**

S tem nepreklicno naročam

• Predpisi o javnih naročilih

– 260944 broširana izdaja **4200 SIT** z DDV

Štev. izvodov

– 260945 vezana izdaja **4800 SIT** z DDV

Štev. izvodov

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka

Davčni zavezanec ☐ DA ☐ NE

Firma – ime naročnika

Sektor – oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščen osebe

Žig

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo – Direktorica Ksenija Mihovar Globokar – Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2004 je 26.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767